

گه لاویژی کوردستان

که لیه و دیمه به کوردی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌سی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌ده شه‌سیب

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولیتیر

ژماره‌ی ته‌له‌فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

سندوووقی پۆسته ژماره: ۱

گهلاویژی کوردستان

که لیلایه و دیمنه به کوردی

وه رگیوانی: حاجی مهلا که ریمی زهنگه نه

پیشه کی: د. محمد نوری عارف

ناوی کتیب: گه لاویژی کوردستان یان "که لیله و دینه به کوردی"
وه رگیترانی: حاجی مه لا که ریم حاجی سه عید زهنگه نه
سالی وه رگیتران: ۱۹۳۴ سلیمانی
پیشه کی: د. محهمه د نووری عارف
بلا وکراوه ی ئاراس - ژماره: ۷۰
دهر هیتانی هونه ری: به دران ئه حمه د حه بیب
به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی
نووسینی سه ر به رگ: خو شنووس محهمه د زاده
وینه کان: له کیشانی "سوزانه فریتز" ه و له "کلیله و دمنه" چاپی ۱۹۸۱ "دار الشروق - بیروت"
وه رگیتراره.
پیت لیدان: ئه میر داوود
سه ر په رشتیی چاپ: ئا وره حمان مه حمود
چاپی یه که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیر - ۲۰۰۱
له کتیبخانه ی به رتیه به رایه تی گشتیی روشنبیری و هونه ر له هه ولیر ژماره (۳۰۱) ی سالی
۲۰۰۱ ی دراوه تی

پیشہ کی

د. محمد نوری عارف

رہنمائی کی ہاؤس سالی ۱۹۷۶ء سے ہونے لگی اور پھر دیرینہ خوالیخوشبو ہونے لگی۔ شہ ماہ سائب بویہ کے ماموستا مہلا کے نام سے، اور کاتہ ہر دو کمان ماموستا بویہ کے کولجی نادابی زانکوی سلیمان، کاک شہ ماہ و تی: با سہری کے ماموستا مہلا کے نام سے، بدین، قسہ کانی خوشہ و ماوہیک لہ گہ لیدا دادہ نیشین، ریشٹین بویہ مہلا کے نام سے، اور پیک کہوت لہوی بویہ، بہ خیرہاتنی کردین و سہ قوئی دانیشٹین، مہلا کے نام سے، اور پیک لہ سہرخو بویہ، قسہ کانی بہ تام و خوش بویہ، اور سہردہ مہلا، اور انہی کے ہاوتہ مہنی اور بویہ و خوتندہ وار بویہ، لہ حوجرہ میزگہ و تہ کاندہ خوتندہ بویہ، لہ پال زمانی عہرہ بیدا بیتگہ لہ زمانہ کے نام سے، اور فارسیسیان دہ زانی، کہ زانی من ماموستای زمان و تہ دہی فارسیم، ہاتہ سہر باسی تہ دہی فارسی، دیار بویہ کے ہونے اور تہ دہی بویہ، دویہ و توویش و گفتوگو لہ و بارہیہ، باسی بہرہ مہلا بہ ناوبانگہ کانی تہ دہی فارسی کرد، و ہکو؛ گولستان و بوستان و دیوانی حافظ و... ہتد۔ تینجا قسہ ہاتہ سہر باسی کہ لیلہ و دینہ کہ ناوبانگہ کی جیہانی ہہیہ، لہ پیش نیسلام و دویہ نیسلامیش و ہرگتیرا و تہ سہر زمانہ جیاجی کانی دنیا، بیتگومان لہ تہ دہی فارسیسیان جیگاہ کی تاییہ تی ہہیہ و ہمووی چیروکی خوش و بہ کہ لک و پر لہ ناموزگار بیہ۔ مہلا کے نام سے، اور تہ دہی بویہ کے نام سے، لہ فارسیسیہ و ہرگتیرا و تہ سہر زمانی کردی و ناویشانی (گہلا ویشی کوردستان) م بویہ داناوہ، و ہکو ناگام لئیہ، کراوہ بہ زور زمان و لام حہیف بویہ کے خوتندہ وارانہ کورد لئیہ بی بہش بن، دویہ تہ و تی: سالہای سالہ بہ تہ مای تہ و م کہ بوم چاپ بکن، بہ لام ہر و ماوہ تہ و، تینجا دہستہ نووسہ کے نام سے، پیشان دین، ہندی کم لئی خوتندہ و، بینیم بہ کوردیہ کی خوش و شیرین و رہوان سالی ۱۹۳۴ء نووسیوتیہ و، لہ راستیدا پخشانی کردی و لہ و سہردہ مہلا و بہو شپوہیہ نووسرا بیتہ و بیتگومان نرخ و بہاہیہ کی تاییہ تی ہہیہ و دہگمہن و نایاہ، کہم ریشٹین کورد لہ و سہردہ مہلا بیریان لہ و ہرگتیرا و تہ سہر کتیبی کی و بکری بہ کوردی۔ چہند سالی کی بہ سہردا تپہری و مہلا کے نام سے، اور پیک لہ سہر و ناواتہ کے نام سے، و تہ ہاتہ دی و کتیبہ کے نام سے، اور مایہ و تہ خرایہ تپہر چاپ دویہ تہ و سالہات و سال چوہ نزیکیہ کی چارہ کہ سہدہ ہک تی پہری بہ سہر تہ و دیدارہ کی کہ کردمان لہ گہل خوالیخوشبو مہلا کے نام سے، اور پیک لہ ناوا و تہ زبیرہ خانی کچی خوالیخوشبو مہلا

ههولتیر بینی، بهخیرها تنم کرد و دهمزانی که ماوهی چند سالی که له هۆلهنده دهژی و ئیستا بۆ سەردان هاتۆتهوه، دواى هەندى گەتوگۆ وتى: کتیبیکم لەسەر شەمال نووسیوه و (گەلاویژی کوردستان) ی باوکیشم هیناوه به نیازی ئەوهی ههول بەدم، بەلکو چاپیان بکەم، دەستنووسەکه به پینووسی کۆنى کوردی نووسرابوو، بەلام کاتی خۆی مامۆستا محەمەدی مەلا کەریم خستوو یه تیبیه سەر پینووسی نوێی کوردی و ئەوانهیشی له گەل خۆیدا هینابوو*، وتم ئەمه کارێکی زۆر باشه و چاپکردنی کتیبه که ئاسانتر و خیراتر دهکات، به نەزیره خانم وت: من ئامادهم داوا له سەرنووسەری دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس کاک بەدران ئەحمەد بکەم بۆ چاپ کردنیان، دلێام که خواسته که مان به جێ دههینی. دواى ئەوهی که ئەمەم به کاک بەدران وت، دەستنووسەکانی وەرگرت و به لێنی دا که دواى هەلسەنگاندن چاپیان بکات. زۆری پێ نهچوو، رۆژی چاوم پیتی کهوت، وتی: (گەلاویژی کوردستان) ی مەلا کەریم خۆیندەوه و سەرنجی راکیشام و بینیم که کارێکی زۆر باشه و به کوردیبه کی شیرینی ئەو سەردەمه نووسراوه و له بەر کۆنی پهخشانه که ی نرخێکی تاییه تی ههیه و بریاری له چاپدانیم دا و ئیستا به شێکی زۆری لێ چاپکراوه و بهم زوانه تهواو دهبی و داوات لێ دهکەم پێشهکییه کی بۆ بنووسی، منیش به لێنی ئەوهم پێ دا. دواى ئەوهی که تهواو بوو، دەستنووس و لاپه ره چاپکراوه کانی پێدام، وا لێره دا کورته یه ک دەنوسم له باره ی ئەم وەرگیڕانه کوردیبه و میژووی رابوردووی ئەم کتیبه گرنه و جێگای تاییه تی له ئەدهبیاتی جیهاندا.

له کۆتایی دەستنووسی (گەلاویژی کوردستان) دا نووسراوه: گەلاویژی کوردستان له ۱۰ تەشرینی یه که می سالی ۱۹۳۴ دەست کراوه به نووسینه وهی و له ۲۰ تەشرینی دووه می سالی ۱۹۳۴ تهواو بووه. لهو سەردەمه وه تا ئەمڕۆ گۆرانیکی یه کجار زۆر به سه ر پهخشانی کوردیدا هاتوه، که ئەم گۆرانه و بهو خیراییه و لهو ماوه یه دا، له زمانه کانی تر دا دهگمەنه و له زمانه کانی دراوسیشماندا بهو شێوه یه به دی ناکریت و گەلێ جیاوازه له گەل پهخشانی کوردیی ئەمڕۆماندا، له رووی وشه و زاراوه و لێکدانی وشه و دەرپین و دارشتنی رسته کاندا، هەر له بهر ئەو جیاوازییه زۆره، به کۆن داده نریت، ئەو گۆرانه خیرایش که له زمانه که ماندا، تا ئەمڕۆ رووی داوه، هۆی تاییه تی خۆی ههیه، نووسەر و

* نووسینه وه که ی مامۆستا محەمەدی مەلا کەریم له چوار دهفته ردا بووه. وا دیاره یه کیتک له دهفته ره کان (دهفته ری سییه م) له ناوچوه بۆیه دهزگای ئاراس داواى له کاک ئەحمەد تا قاتنه کرد که دهفته ری سییه مان بۆ بنووسیته وه، ئەویش کاره که ی بۆ ئەنجام داين و سوپاسی دهکەين.

ئەدیب و رۆشنبیره کاتمان ھەمیشە ھەولیان داوھ بە کوردی پەتی بنووسن و لە جیاتی وشە بیگانەکان وشە خۆمالتی و ڕەسەنی کوردی بە کاربھێتن، چونکە ئاشکرایە کە زمان بپرێی پستی ھەموو میللەتیکە و مەرجیکی گرنگە بۆ بوونی ئەو نەتەوویە و ھیشتنەو و پاراستن و گەشە پیدانی. ئەووی کە شایانی باسە ئەوویە کە ئەو شیوہیە میلا کەریم گەلاوێژی کوردستانی پێ نووسیوہتەو، کوردیی رۆشنبیرانی قوناغی ئەو سەردەمە بوو، بەبێ زۆرکردن لەخۆ، نووسەرەکی بە شیوہیەکی سادە و ئاسان و ڕەوانی ئەو سەردەمە کتیبەکی لە فارسییەو، وەرگێراوہ بۆ سەر کوردی، ئەوہ شیوہیەکی تایبەتمەندە بەو قوناغە، لە رووی لیکۆلینەو و دیراسەوی زمانی کوردی بایەختیکی تایبەتی و بە نرخێ ھەبە.

پەخشانی ئەگەر بە زمانی میللەتەکانی دەوروپشتمان، وەکو؛ عەرەبی و فارسی و تورکی، لەو سەردەمەدا نووسراپیتەو، بە نوێ دانانریت و جیاوازییەکی ئەوتۆی نییە لەگەڵ شیوہی نووسینی ئەمڕۆیاندا، چونکە لە کۆنەو تا ئەمڕۆ خواوہن دەسلالتن، زمانی عەرەبی ھەر لەسەرەتای ئیسلا مەوہ تا ئەمڕۆ نەتەوہ موسلمانە جیا جیاکان بەرھەمی ھەمە جوړەیان پێ نووسیوہ و خزمەتییان کردوہ، لەبەرئەووی کە زمانی ئاین و زانست و دەسلالت بوو. فارسی کانیس خواوہنی دەسلالتیکی پتر لە (۲۵۰۰) دوو ھزارو پینج سەد سالەن، لە سەرەتاوہ تا دەگاتە پەیدا بوونی ئیسلا م زمانی رەسمییان ھەبوو، دوای ئیسلا میش تا ئەمڕۆ ھەر ھەیانەو پیتی دەوتری فارسی دەری یان فارسی نوێ. ھەر و ھا تورکەکانیش خواوہنی دەسلالتیکی زیاتر لە (۵۰۰) پینج سەد سالەن، زمانی رەسمی خوێان ھەبە، کوردیش لە دوای ئیسلا م سەد ھا سال میرنشین و دەسلالتی سەر بەخۆ و نیمچە سەر بەخۆی ھەبوو، بە دیالیکتە جیا جیاکانی زمانەکی، بەرھەمیکی زۆری بەجێ ھیشتوو، بەلام بە شیوہیەکی گشتی ھەر شیعر بوو، لە زمانێ بابە تایەر و دوا بەدوای ئەو، سەد ھا شاعیری بە توانامان ھەبوو، بەلام تەمەنی پەخشانی کۆنی کوردی، لە نزیکە دوو سەدە تێپەر ناکات، لەو ماوہیەدا ئەوانەکی کە پەخشانی کوردییان نووسیوہ لە پەنجە دەستی تێپەر ناکات، لەوانەبە بەرھەمی کانیان وەکو کتیبی لە نزیکە دوو سەد پەریەک دا جیگای بییتەو، لە میژووی ئەدەبە کەماندا پەخشان شان بەشانی شیعر نەپۆشتوو، چونکە دەسلالت و میرنشینە کوردییە کاتمان زمانی کوردییان وەکو زمانی رەسمی بەکار نەھیناوە، لە باتی زمانەکی خۆمان بە زۆری زمانی فارسی و عەرەبیان بەکار ھیناوە، زمانی میللەتەکانی دراوسیمان وەکو باسمان کرد زمانی رەسمی، ھەر یەکی

له و زمانانه له سنووریککی تایبه تی و له قهله مپه وی خویندا به کارهینراون و دههینرین، زانایان و نووسه رانیان دهسه لاتداره کانی خوین هانیان داون و پشتیان گرتون، به لام نه و زهمینه له باره بو زمانی کوردی نه په خسابو، زمانه که مان زمانی ره سمی نه بو، نه و که سه ی که به کوردی بینووسیبا به ته نه ههستی نه ته وایه تی بو که پالی پیوه نابو، با بیینه وه سهر باسه که ی خویمان که (گه لاویژی کوردستان) ه و له سالی ۱۹۳۴م له کهریم له فارسییه وه به په خشان وهریگیپراوه ته سهر زمانی کوردی، وهرگیپر دهسه لاتتی پشتی نه گرتوه، که سه ی هانی نه داوه، به کتی پشتیوانی نه بووه، که نه و کتیبه بکات به کوردی و بو جاپ بکات، ته نه ههستی نه ته وایه تی بزواندوویه تی، زانیویتی که، که له بهر و بو شاییه که هه یه و ویستوویه تی به پیی توانای خو ی به شیککی لی پر بکاته وه، و ه کو خو ی له پیشه کییه که یدا ده لی: «رچایه، برا خوشه ویسته کانم و ه کو ته ماشام کرد، ناموژگارییه که به کوردی بیت نه نووسرا بو وه، یا عه ره بی، یا فارسی، ههر که سه جو ره کتیبه کی بو زوبانه که ی نووسی بو وه، وه (گه لاویژی کوردستان) که بیست و چوار زوبان ته رجومه کرابو، منیش به کوردی که زوبانی نه جدادمانه، نووسیمه وه، یارمه تی له خوا وه.»

ناویشانی کتیبه که (گه لاویژی کوردستان) ه، که له فارسییه که یدا (انوار سهیلی) یه نه م هاتوه ناویشانه که ی خستوتنه قالبیککی نه ته وایه تییه وه و ناوی ناوه گه لاویژی کوردستان، (سهیل: سوهیل) وشه یه کی عه ره بییه و ناوی نه ستیره یه که له کوتایی گهرمای هاویندا دهرده که ویت، میوه له م کاته دا پی ده گات، له بهر نه وه ی که له (یه مهن) دا به ته وای ده بینریت، پیی ده لین (سوهیلی یه مانی)، نه م وشه یه له فارسی شدا به کاردیت، له زمانی کوردیدا پیی ده وتری (سیوهیل)، له په ندیککی پیشینانی کوردیدا نه م وشه به کارددهینریت، له کاتیکدا نه گهر که سه ی بو ماوه یه کی دوور و دریت یه کتی نه بینی و له پر یکدا چاوی پی بکه وی، پیی ده لی: «بووی به نه ستیره ی سیوهیل»، ناویکی تری هه یه له کوردیدا که زور ناسراوه و پیی ده لین «گه لاویژ» نه ستیره یه کی گه شه و له کوتایی هاویندا کاتی که دهرده که ویت له شه ودا، له ناو خه لکدا باوه ده لین: «گه لاویژ دهرکه وت و گهرما نه ما»، وهرگیپر پارچه هونراوه یه کی شاعیری به ناوبانگی کورد (حه مدی) کردوه به سه ره تاکه ی له ژیر ناویشانی سورة (فاتحة الكتاب) به کوردی. ههروه ها له لاپه ره (۶) ی گه لاویژی کوردستاندا به م جو ره ده لی:

«له زه مانی نه بو المظفر به هرام شاه کوری سولتان مه حمودی غازی غه زنه وی، حه کیمی

بئى ئەمثال و زوبان فەصيح ابو المعالى نصرالله كورپى محمد كورپى حميد تەرجه مەى كرد به فارسى، ناونرا «ئەنوارى سهىلى» يەو مەلا كەریم كورپى حاجى سه عید كورپى مەلا كەریم ناوى نرا گە لاوئىرى كوردستان» .

له راستیدا من نازانم مەلا كەریم له سالى ۱۹۳۴د چ چاپتىكى كەلىلە و دىمەنى لەژئير دەستدا بوو و له چ سالى كدا چاپ كراوه، لهوه دەچىت كە ئەمەى له پىشەكى ئەو چاپەدا وەرگرتبى كە لەژئير دەستیدا بوو، بەلام ئەمە بۆچونىكى راست نىيە و هەلە يە و راستىيە كەى بەم جۆرە يە: ابو المعالى نصرالله بن محمد له دەوروبەرى سالى (۵۳۶ كۆچى) كەلىلە و دىمەنى وەرگىراو تە سەر فارسى^(۱) دواى ئەو له كۆتايى سەدەى نۆهەمى كۆچى (حسین الواعظ الكاشفى) كەلىلە و دىمەنى (ابو المعالى نصرالله بن محمد) هینا و هەندىكى لى لابر و هەندىكى خستەسەر و بەشپۆهەكى تر به فارسى نووسىيەو و ناوى نا (انوار سهىلى) ئەنوارى سوھەىلى^(۲). هەر وها (براون) دەلى: حسين كاشفى ناسراو به (واعظ) دانەرى كىتیبى (ئەنوارى سوھەىلى) يە، كە ناسراو به (مەولانا كمال الدین حسین واعظ كاشفى) له سالى (۹۱۰ كۆچى) دا مردوو^(۳).

له بەرئەو كە (ئەنوارى سوھەىلى) پەيوەندى بەكارە كە مانەو هە يە و مەلا كەریم له گە لاوئىرى كوردستاندا ناوى بابەكانى نەنووسىو و لەوانە يە له چاپە كەى ئەودا به و جۆرە بوو پىت و نايشزانين كە بنچىنەى وەرگىراو كەى چ چاپى بوو، لىرەدا كورتە يەك له بارەى ئەنوارى سوھەىلىيەو دەنووسين و ناوئىشانى بابەكانى دەخەينە روو:

له كۆتايى سەدەى نۆهەمى كۆچیدا و له سەردەمى سولتان حسين ميرزا بايقراى نەو و تەمبووردا (حسین واعظى كاشفى) دەستى كرد به نووسىنەو و كەلىلە و دىمەنە كەى (ابو المعالى) به جۆرىكى تر و بەرگىتىكى تریشى كرد به بەردا، هەندىكى لى لابر و هەندى چىرۆكى ترى خستەسەر و، هەر وها گۆرانكاشى كرد له ناوئىشانى بابەكانیدا و شىعەرى فارسى خستە شوين شىعەرە عەرەبىيەكان و هەولئى گۆرىن و ئاسان كردنى رسته و دەربىرەكانیدا و پىشكەشى (نظام الدوله امير شيخ احمد السهيلي) كرد، كە يەكئى بوو له ئەمىرەكانى سولتان حسين و ناوى نا (انوار سهىلى: ئەنوارى سوھەىلى) و براون (رۆژەھەلاتناسى بەناوبانگى ئىنگلىزى) به باشترین وەرگىراو كەنى كەلىلە و دىمەنى دادەنىت، بەلام ئوستاد (عبدالعظيم قریب) له بارەى شپۆهەى نووسىنە كە يەو دەيخاتە پلە يەكى زۆر خوارووى وەرگىراو كەى (ابو المعالى) يەو و دەلى: هۆبە كەيشى ئەو بوو كە

ٲه و کاته سه رده می دواکه وتنی ٲه ده بی فارسی بووه و له پله ی هیٲناوه ته خواره وه و دیسان ده ٲی: خواجه و ٲیکچوونی بی هیٲزی به کارهیٲناوه و له شیوه ی نووسینه که یدا زور له خوکردنی پیٲوه دیاره، ٲهم (ٲه نواری سوهه یلی) یه وه رگیٲدراوه ته سه ر زمانی تورکی جه غه تایی و عوسمانی و دیسان کراوه به زمانی هیندی و ده که نی. ژماره ی بابه کانی ٲه نواری سوهه یلی چواره ده باب به م جوړه ی خواره وه که به فارسییه و له ژٲیریدا به کوردی نووسراوه، که ٲه مانهن:

باب اول: درا اجتناب نمودن قول ساعی و تمام.
بابی یه که م: له باره ی دوورکه وتنه وه له وانه ی که قسه ی خه ٲک ده گیٲنه وه.
باب دوم: در سزا یافتن بدکاران و شامت عاقبت کارشان.
بابی دووه م: له باره ی سزادانی به دکاران له ٲه نجامی کاره کانیان.
باب سوم: در موافقت دوستان و فوائد معاضدهء ایشان.
بابی سیٲه م: له باره ی ریٲکه که وتن له که ٲ دژستان و یارمه تیدانیان.
باب چهارم: در بیان ملاحظه کردن احوال دشمنان.
بابی چواره م: له باره ی ٲاگاداریوون له کاروباری دوژمنان.
باب پنجم: در حضرت غافل شدن و از دست دادن.
بابی پیٲنجه م: له باره ی زیانی بی ٲاگایی و له ده ست دان.
باب ششم: در آفت تعجیل و شتاب زدگی درکارها.
بابی شه شه م: له باره ی زیانی په له و خٲیرایی کردن له کاره کاندا.
باب هفتم: در حزم و تدبیر و بحیله خلاص یافتن.
بابی هوه تهم: له باره ی وریایی و بیرکردنه وه و به فیٲل خو رزگارکردن.
باب هشتم: در احترازکردن: از ارباب حقد و حسد و اعتماد ناکردن بر تملق ایشان.
بابی هه شه تهم: له باره ی خو دوورخستنه وه له کینه توژان و هه سوودان و پشت نه به ستان به زمان لووسیبیان.

باب نهم: در فضیلت عفو که ملوک را بهترین صفاتست.
بابی نوهم: له باره ی باشیی لیٲوردن که بو پاشایان چاکترین سیفه ته.
باب ده م: در بیان جزاء اعمال بر طریق مکافات.
بابی ده هه م: له باره ی جه زای کرده وه کان به هو ی پاداشته وه.
باب یازده م: در حضرت افزودن طلبیدن و ازکارخود بازماندن.

بابی یانزههم: له باره‌ی زبانی زۆر داواکردن و له کاری خوډواکه‌وتن.
باب دوازدهم: در فضیلت علم و وقار.
بابی دوازدههم: له باره‌ی پله‌ی بلندی زانست و گه‌وره‌یی.
باب سیزدهم: در بیان اجتناب نمودن ملوک از اقوال اهل غدر و خیانت.
باب سیانزههم: له باره‌ی دووره‌ پهرتیز بوون له پاشایان و له قسه‌ی سته‌مکاران و به‌دکاران.

باب چهاردهم: در عدم التفات بانقلاب زمان و بنای کار بر قضا و قدر نهادن.
بابی چواردههم: له باره‌ی گوئی نه‌دان به‌دهور و زهمانه‌ی بی‌بار و کاردانه‌دهستی چاره‌نووس^(۴).

وه‌رگیت‌دراوه‌کانی که‌لیله و دیمنه بو‌سه‌ر زمانی فارسی:

۱- رووده‌کی (عبدالله جعفر بن محمد) شاعیری گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی چوارده‌می کوچی، له سالی (۹۴۰ زایینی) دا‌مردووه^(۵). بو‌یه‌که‌مین جار که‌لیله و دیمنه که به‌کوومه‌له‌ی بیدای هیندی به‌ناویانگ بوو، (عبدالله بن مقفع) له پارسی میانوه‌وه‌ریگیت‌راپووه سه‌ر عه‌ره‌بی و رووده‌کی به‌شیر وهریگیت‌راپه سه‌ر فارسی^(۶).

۲- که‌لیله و دیمنه‌ی به‌هرامشاهی: ئەم کتیبه به‌ناویانگترین و رازووه‌ترین که‌لیله و دیمنه‌ی فارسییه، که له که‌لیله و دیمنه‌کی (عبدالله بن المقفع) هوه‌کراوه به‌فارسی به‌دهستی (ابو المعالی نصرالله بن محمد بن عبدالحمید منشی) ئەنجام دراوه، به‌پیتی هه‌ندی سه‌رچاوه‌خه‌لکی شیراز یان ده‌لین خه‌لکی (غه‌زنین) بوو. به‌هرامشاهی غه‌زنه‌وی (۵۱۱-۵۲۲ کوچی) ریزی لیت‌گرتووه و له باره‌گای ئەودا کاری کردووه. (ابو المعالی) له ده‌زگای غه‌زنه‌وییه‌کاندا مایه‌وه، له ئەنجامدا بوو به‌وه‌زبری خوسره و مه‌لیک (۵۵۹-۵۸۳ کوچی). عوفی له جوامع الحکایات دا و هه‌روه‌ها لباب الالباب له‌باره‌ی پله‌و پایه‌ی ئەوه‌وه‌گه‌لی شتیان نووسیوه^(۷).

۳- انوار سهیلی «که‌لیله و دیمنه»: حسین کاشفی ناسراو به‌مه‌ولانا کمال الدین حسین واعظ کاشفی دایناوه، که له سالی (۹۱۰ کوچی) دا‌مردووه. ئەمه لاسایی کردنه‌وه‌ی که‌لیله و دیمنه‌کی ابو‌المعالیه‌وه‌به‌شپوه‌یه‌کی تر به‌فارسی دایناوه^(۸).

۴- عیار دانش: ئەم که‌لیله و دیمنه‌یه (ابو‌الفضل بن بمارک ناسراو به‌علامی) له هیندستان به‌په‌خشانیکی جوان و ره‌وان نووسیویتی، ناوبراو یه‌کتی بووه له زانا و

وهزیره کانی (اکبر همایون) ی پاشای هیند، ابو الفضل له سالی (۱۰۱۱ کۆچی) دا کوژرا (۹).

دهبێ ئهوهیش بزانی که که لیله و دیمنه، ماوه به کی زۆر دوا (که لاویژی کوردستان) ی مه لاکه ریم، دوو جاری تر کراوه به کوردی. یه کهم (عومهر توفیق) له سالی ۱۹۷۰ دا ته وای کردوو و بۆ دووهم جار له سالی ۱۹۷۵ دا چاپ کراوه ته وه له چاپخانه ی کامهرانی له سلیمانی و بهرامبهر به وشه ی (باب) ی عهره بی (دهرگا) ی داناوه، که هه مووی ده کاته نۆزده دهرگا و، له عهره بییه وه کردوو یه تی به کوردی و (۲۰۵) لاپه ره به، به لام نالیت له چی چاپتیکی عهره بییه وه وه ری گێراوه.

دووهمیان که لیله و دیمنه به کی تره و (دلاره) له عهره بییه وه وه ری گێراوه بۆ سه ر کوردی، سالی ۲۰۰۱ به کهم چاپی دهرچوو له کوردستان - سلیمانی، وه رگێر پیشه کییه کی بۆ نووسیوه به ریکه وتی ۲۲/۵/۲۰۰۱ و ده لی: چهند کۆپله به کی زۆر گرنگمان لێ هه لێژارد و وه رمان گێرایه سه ر زمانی کوردی شیرین، کتیبه که هه لێژارد به که له عهره بییه وه و (۱۹۹) لاپه ره به، ناوی چاپه عهره بییه که ی نه هێنراوه.

لیره دا کورته به ک له باره ی که لیله و دیمنه وه ده خه ی نه روو، هه ر له سه رچاوه که یه وه که (په نجه ته نته ره) یه، ئینجا دیمنه سه ر باسی (ابن المقفع) و که لیله و دیمنه که ی نه وه که هه ر له کۆنه وه بنچینه به کی زۆر گرنگ بووه بۆ هه موو وه رگێردراوه ناو داره کانی جیهان. به ناو بانگترین کۆمه له چیرۆکی که له سه رده می ساسانییه کاندایه سه نسکریتیه وه کرابی به زمانی په هله ثی، کتیبی که لیله و دیمنه یه و سه رچاوه بنه ره تیبه که ی (په نجه ته نته ره) یه و پیک هاتوو له پینج باب و ئه مرۆ له ژیر ده ستدا نییه.

له زه مانی ئه نو شیرواندا (بورزوویه ی پزیشک) ئه م کتیبه ی وه رگێرایه سه ر زمانی په هله ثی و کۆمه له داستانیکی تری له سه رچاوه ی هیندییه وه وه کو (مه با بهاراته) وه رگرت و خستیه سه ری، به لام ئه م سه رچاوه یه په هله ثیه ئیستا نه ماوه و ابن المقفع له سه رده می ئیسلامدا نه وه که لیله و دیمنه ی کرد به په خسانی عهره بی و دوا ی نه وه چهند شاعیری به شیعر وه ریان گێرایه سه ر زمانی عهره بی، یه کێ له وانه (ابان لاقی) یه، که له م وه رگێرانه ته نها چهند به یته یک ماوه. له وه رگێردراوه کانی که لیله و دیمنه نووسینه وه یاندا گه لی بابه ت و شتی تری خراوه ته سه ر. یان هه ندی جار لیبی که م کراوه ته وه، له که لیله و دیمنه که ی ابوالعالی نصرالله منشی دا باسی نه وه کراوه که (۱۰) ده بابی له هیندییه وه

وهرگيراره و ئيرانييه كان پيئنج با بيان خستوتته سهر، به قسه‌ی (ابن النديم) كه ليله و ديمنه (۱۷-۱۸) باب بووه و ههر هه مان نووسهر ده‌لئ: كه ليله و ديمنه يه‌كي بينيوه دوو بابي له واني تر زياتر بووه. كه ليله و ديمنه چ له سه‌رده‌می ساسانييه كان، واته پيش ئيسلام و چ له سه‌رده‌می ئيسلامدا به شيوه يه‌كي تايبه تي بايه‌خي پي دراوه^(۱۰).

ئينجا ديينه سهر باسي وهرگيردراوه كوئه‌كاني كه ليله و و ديمنه بو سهر زمانه‌كاني جيهان ههر له سه‌رده‌تاوه كه بهم جوّره:

سه‌رچاوه ههره كوئن و بنه‌ره‌تاييه‌كه‌ی به زماني (هيندي) بووه، بورزوويه ي پزيشك له زماني نه‌نوشيروان، له پيش ئيسلامدا وهری گيپراوته سهر زماني (په‌هله‌قي) و، وهرگيپرايئكي تريس به زماني (تيتي)، له په‌هله‌قييه‌كه‌وه (ابن المقفع) له سالي (۷۵۰ زاييني) دا كر دوويه تي به عه‌ره‌بي و له سالي (۵۷۰ ز) دا ههر له په‌هله‌قييه‌وه كراوه به زماني سرياني كوئن.

دوای نه‌وه ههر سه‌رچاوه عه‌ره‌بييه‌كه‌ی (ابن المقفع) بووه به سه‌رچاوه يه‌كي بنه‌ره‌تي و له‌مه‌وه وهر بان گيپراوه بو سهر زمانه‌كاني جيهان بهم جوّره: له سالي (۱۲۵۱ ز) دا كراوه به ئيسپاني كوئن و له (سه‌ده‌ی ۱۳ ی ز) كراوه به لاتيني كوئن و له (سه‌ده‌ی ۱۳ ی ز) يعقوب بن العازار كر دوويه تي به عيبري و ههر له‌م عيبريه‌وه له سالي (۱۲۷۰ ز) كراوه به لاتيني ناوه‌راست و جاريكي تر له عه‌ره‌بييه‌كه‌ی (ابن المقفع) وه له سالي (۱۲۷۰ ز) كراوه به لاتيني ناوه‌راست و جاريكي يوحه‌نا كر دوويه تي به عيبري و له عيبريه‌كه‌ی يوحه‌ناوه له سالي (۱۵۵۲ ز) كراوه به زماني ئيتالي و له ئيتالييه‌وه له سالي (۱۵۷۰ ز) كراوه به ئينگليزي و ديسان له عيبريه‌كه‌ی يوحه‌ناوه له سالي (۱۴۹۳ ز) دا كراوه به ئيسپاني نوئ و ههر له‌مه‌وه له سالي (۱۵۴۸ ز) دا كراوه به ئيتالي و ديسان له عيبريه‌كه‌ی يوحه‌ناوه له سالي (۱۴۸۰ ز) دا كراوه به ئلmani و له ئلmaniيه‌وه كراوه به دوو زمان واته زماني دانيماركي له سالي (۱۶۱۸ ز) دا و زماني هوئه‌ندي له سالي (۱۶۲۳ ز) دا. ديسان نصرالله بن عبدالحميد له (سه‌ده‌ی ۶ ی كوچي) يه‌وه له عه‌ره‌بييه‌كه‌ی (ابن المقفع) وه كر دوويه تي به فارسي و ههر له‌م فارسييه‌وه (كاشفي) له سه‌ده‌ی (۹ ی كوچي) له ژير ناو نيشاني (انوار سهيلي) دا كر دوويه تي به فارسي و هه‌روه‌ها له (انوار سهيلي) فارسييه‌وه: يه‌كه‌م كراوه به توركي له ژير ناو نيشاني (همايون نامه) كه له سه‌ده‌ی (۱۰ ی كوچي) دا، وهرگيپدراوه بو (سولتان سوله‌يمان). دووه‌م به ده‌ستكاريه‌وه له هيندا

هەر بە زمانی فارسی نووسراوە تەووە لە ژێر ناو نیشانی (عیار دانش) که (ابو الفضل هیندی) له ساڵی (٩٩٦ کۆچی) دا نووسیویتی، بەلام له (همایون نامه) تورکییه که وه له ساڵی (١٧٢٤ز) کراوه به فههره نسی، دیسان هەر له (ابن المقفع) ه عه ره بییه که وه له ساڵی (١٠٨٠ز) دا کراوه به زمانی یۆنانی و هەر له م یۆنانییه وه دوو وهرگی پێران ههیه: یه کهم (سلافۆنی کۆن)، دووهم ئیتالی له ساڵی (١٥٨٣ز) دا، دیسان هەر له (ابن المقفع) وه له سه دهی (١١ی ز) دا کراوه به سریانی نوێ و هەر له م سریانییه وه له ساڵی (١٨٨٠ز) دا کراوه به ئینگلیزی^(١١).

که لیله و دینه که ی (ابن المقفع) هەر له سه رده می خۆیه وه و دوای خۆشی، بایه خیتیکی زۆری پێ دراوه و به درێژایی میژوو وه که ی وهرگی پێ دراوه ته سه ر زمانه ده سه لاتداره کان و له ئە ده بی جیهانی شیدا شوینی تاییه تی خۆی هه یه و کاریشی تی کردوون. له بهرته وه به پیتوبستی ده زانم که له باره ی نه ژاد و بنه ماله و ژیان و به ره مه کانیه وه کورته یه ک پیتشکه ش بکه م:

میژوو نووس و لیکۆله ره کان با وه پێان وایه که (ابن المقفع) له نه ژادی فارسی بووه، بنه ماله که ی له گوندی (جوور) دا ژیاوه، که ئە مرۆ ناسراوه به فیروزتاباد و ده که ویتته نزیک شیراز، و هه ندیکیش ده لێن له (خوز) ژیاوه، که (خوزستان) ه و عه ره ب پیتی ده لێ (ئه هواز) و یه کیکه له پارێزگاکانی خوارووی ئێران له نزیک (به سه ره) و جه شیار ی له کتیبی (الوزراء والکتاب - ص ١٠٩) و ابن الندیم له کتیبی (الفهرست - ص ١٧٨) دا، ده لێن خه لکی (جوور) ی سه ره به (شیراز) ه، ئوستاد ملک الشعراء بهار له کتیبی (سبک شناسی - ج ١، ص ١٥٣) دا، ده لێ (جوور) کراوه به عه ره بی (گور) ه^(١٢).

لیکۆله ره ئێرانییه کان با وه پێان وایه که ابن المقفع خه لکی ده ور وه بری (شیراز) ی سه ره به ناوچه ی فارسه. زۆربه ی میژوو نووسه کان ده لێن ناوی (روزبه) بووه، واته خۆش به خت، کامه ران، به ختیار. به لام ناوی باوکی (داذویه) بووه. بۆ ئەم واتایه (زییدی) ده لێ: ابو محمد عبدالله بن القفع زمان پاراو بووه و، ناوی (روزبه) یان (دازجشنس) بووه پیتش ئە وه ی که بیتی به ئیسلام، و دوا وته له باره ی ناوه که یه وه (ابن المقفع) خۆی له کتیبه که یدا الیتیمه (تاج العروس ج ٥، ص ٤٧٩ طبعه القا هرة) ناوی بردووه. ابن الندیم ده لێ: ناوی عبدالله بن القفع به فارسی (روزبه) بووه، پیتش ئە وه ی بیتی به ئیسلام، ابا عمرو، کاتی که بوو به ئیسلام پێیان ده وت ابو محمد المقفع ابن مبارک (الفهرست، ص ١٧٨

طبعة القاهرة). ناوی ابن المقفع ودهكو ناسراوه، هەر له داىك بوونىيهوه تا ئه مړو له باوكىيهوه بوى ماوه ته وه، ابن خه لله كان ده لى: له لايه ن حجاج كورى يوسف الشقى كه والى عىراق بوو (۷۵-۹۵ كوچى) باج و خه راجى له ناوچه ي فارس كو ده كرده وه، كاتى كه له و پاره و ده سته و تانه ي به كارده هينا بو رابواردن و خوشگوزهرانى، حجاج له مه زور تووره بوو و فرماني دا به ليدان و شكه نجه يه كى سه ختى، تا واى لى هات كه ده ستي كو له وار بوو، هەر له وه وه ناو نرا (المقفع)، دواى ئه وه كورپه كه يشى به وه ناو نرا و ئينجا ناوبانگى به وه په يدا كرد. ههروهها به جوړى كى تر، ده لى باوكى (ابن المقفع)، باج و خه راجى له ناوچه ي فارس كو ده كرده وه و (خالد عبدالله القسرى) كه والى عىراق بوو له سه ر ئه م كاره دايمه زراند بوو، كاتى كه (يوسف بن عمر الشقى) بوو به والى عىراق و رقى لى هه سته فرماني دا به ليدانى به جوړى تا ده ستي كو له بوو. (وفيات الاعيان، ج ۱، ص ۲۷۰) (۱۳).

ميژوونووسه كان له باره ي له داىك بوونى (ابن المقفع) وه بوچوونى جيا جيايان هه يه، زوربان له و باوه رده ان كه له سالى ۱۰۶ كوچى = ۷۲۴ زايىنى له داىك بووه. ابن خه لله كان يش له م باوه رده ايه و له كتيبى (وفيات الاعيان، ج ۱، ص ۱۸۸) دا ده لى: كاتى كه ابن المقفع كوژرا ته مه نى (۳۵) سال بوو، ههروهها له شوينى كى ترى ئه و كتيبه دا ده لى: كوشتنى له ده وروبه رى سالى (۱۴۲ كوچى) دا بووه و ئه مه به نزيكترين بيرو بوچوون داده نريت له باره ي سالى مردن ييه وه (۱۴).

ابن المقفع له داىك و باوكى كى فارسى كه له ناز و خوشيدا ده ژيان له (جوور) دا هاتو ته دنباوه، باوكى به رتوه به رى كى گه وړه و خاوه ن سامان بووه، له بهر ئه وه ي له منداليدا، ژيانى به خوشى و كامه رانى بردو ته سه ر و ئه مه يش زه مينه يه كى واى بو تاماده كرد، كه بتوانى به نارامى له ناو زانست و زانباريدا په وړه وده بكرى، ورده وده فبرى زمانى په هله فى بوو و شاره زايى په يدا كرد له شارستانى تى ئيرانى كو ندا، به تايبه تى ده وړه ي ساسانيه كان كه به گه شه ترين سه رده مى ميژووى ئيران داده نريت. له و كاته ي كه (به سره) مه ليه ندى زانايان و نووسه ران بوو (ابن المقفع) له ويدا فبرى سه ره تاكانى زمان پاراوى و ره وانبيژى بوو، نزيكى و تيكه لاوى په يدا كرد له گه ل زانايان و شاعيراندا، فبرى عه ره بييه كى زور باشى په تى بوو، (ابن النديم) ده لى: (ابو الجاموس) يه كى بوو له زانا عه ره به گه وړه كانى ئه وى، ابن المقفع پاراوى و ره وانبيژى له وه وه فبر بوو - الفهرست لابن

ندیم، ص ۴۵ - ئەمە کاریکی گەورەى کردە سەر ابن المقفع و هەردوو پۆشنبیری بەناویانگی فارسی و عەرەبی تیدا کۆبوووە و گەیشته قوولایی و ناخی هەردوو ئەدەبی عەرەبی و فارسی. ابن المقفع نمونەى بلیمەتى بوو، محمد سلام دەلیت: لە عەجەمدا لە ابن المقفع زبەرەکتەری تیدا نەبوو، هەروەها لە ئەدەبی عەرەبیدا بەرھەمی نوێی هێنایە کایەو و باشترین بەرھەمی لە پەهلەقییەو وەرگێرایە سەر عەرەبی... (ضحی الاسلام، لأحمد امین، جا، ص ۲۰۷) (۱۵).

زاناو نووسەرەکانی بەسەر (ابن المقفع)یان ناسی و ناویانگی گەیشته وەزیر و میرەکان، لە بارەگای ئەواندا کاری دەکرد، بوو بە نزیکترین هاوڕیتی (عبدالحمید الکاتب) و ژیانیکی باشی بۆ سازکرد لە زمانی مەروانی دوا خەلیفەى بەنى ئومەییە (۱۶).

دوای کەوتنی خەلافەتى بەنى ئومەییە و دامەزراندنی خەلافەت بەنى عەبباس ناویانگی ابن المقفع لەبەسەردا گەیشته هەموو کۆر و ئەنجومەنى، والی بەسەر ئەمیر عەبباسی مامی خەلیفە سلیمانی کۆری عەلی نزیکى کردووە لە خۆی و کردی بە مامۆستای مندالەکانی و دوای ئەو، لای مامەکانی خەلیفە ناسراو لەوانیش نزیک بوووە، لە بارەگای ئەواندا کاری نووسینی گرتە ئەستۆی خۆی، بەلام لە پلەو پایەى بەرز خۆی دوور دەخستەووە دوای ئەو وازی لە تائینی مانەوێ هێنا و بوو بە ئیسلام و ناوێرا عبدالله (۱۷).

بەدبەختی ابن المقفع لەویدا بوو کە سولەیمان لەمیرنشینی بەسەر لایرا و سوفیانی کۆری مەعاویەى کۆری یەزید هاتە شوینی و زۆر رقی لە ابن المقفع بوو، ئەمەیش هۆی زۆری هەبوو، دەلێن ابن المقفع گالتهى بە سوفیانی کۆری مەعاویە دەکرد، پرسیری لێ دەکرد، کاتێ وەلامی دەدایەو، پیتی دەوت: راست ناکەیت و پیتی دەوت: «یا بن المغتلمة والله ما اکتفت أمک برجال أهل العراق، حتی تعدهم الى الشام - وفيات الأعیان، ج ۱، ص ۲۶۸» واتە: ئەى کۆری وا وا لیکراو... دایکت بە هەموو پیاوێکانی عیراق تیری نەخوارد، تا خۆی گەیانده خەلکی شام» دیسان ابن خلکان لە (وفیات الأعیان) دا دەلیت: سوفیانی کۆری مەعاویە لووتیکی گەورەى هەبوو، هەر کاتێ کە ابن المقفع برۆیشتبایە بۆ لای، بەم جۆرە سەلامی لێ دەکرد: (السلام علیکما)، مەبەستی لەمەدا گالته پین کردن بوو، واتە: خۆی پیاوێ بوو، لووتیشی لە گەورەبیدا پیاوێکی تر بوو. (وفیات الأعیان لابن خلکان، جا، ص ۱۸۸، طبعه بولاق). هەر لەبەر ئەو هەبوو کە سوفیان نەیتوانی زāl ببێ بەسەر ئەو کین و توورەبیەى کە هەیبوو بەرامبەر بە ابن المقفع و،

ویستی که تۆله‌ی لی بستیڤی و ئاگری رق و قینی خۆی دایم کیتیته‌وه و، هەر له‌بەر ئه‌وه‌ش بوو که له مانگی ڕه‌مه‌زانی سالی (١٣٩ کۆچی) دا، ئه‌بو جه‌عفه‌ری مه‌نسور، کاتی که سوله‌ی مانی مامی له ویلایه‌تی به‌سه‌ره‌ لا برد و سوفیانی کوری مه‌عاویه‌ی خسته شوینی، سوفیان ئه‌مه‌ی به‌هه‌ل زانی تا تۆله له ابن المقفع بکاته‌وه، ڕۆژی ابن المقفعی هینایه سه‌ر ته‌نوور و فه‌رمانی دا تا ئه‌ندامه‌کانی له‌شی بپرن و له‌به‌رچاوی خۆی فریسان بده‌نه ناو ته‌نووره‌که‌وه، تا دوا پارچه‌ی له‌شی (١٨).

هه‌روه‌ها ده‌گێر نه‌وه، ده‌لێن له کاتیکدا که ته‌مه‌نی (٣٦) سی و شه‌ش سال تێپه‌ری نه‌کردبوو، ئه‌بو سوفیان له حه‌مامدا خنکاندی، یان ده‌لێن خسته‌یه ناو بپرن و به‌رده‌بارانی کرد، هه‌روه‌ها ده‌لێن ئه‌ندامه‌کانی له‌شی پارچه پارچه کرد (١٩).

دیسان ده‌لێن له سالی (١٤٢ کۆچی) دا، به‌ده‌ستی سوفیانی کوری مه‌عاویه‌ی له‌به‌سه‌ره به‌تاوانی زه‌نده‌قه کوژرا (٢٠).

میژوو نووسه‌کان له کوشتنیدا بپرن و بۆچوونی جیا جیا یان هه‌یه، هه‌یه ده‌لی: سالی (١٤٥ کۆچی) کوژراوه، یه‌کیکی تر ده‌لی: (١٤٣ کۆچی)، کوژراوه، یان له به‌سه‌ره سالی (١٤٢ کۆچی) کوژراوه، (هدیه‌ العارفين، جا، ص ٤٣٨) و ابن الجوزی له کتیبی «مرآة الزمان» دا، ده‌لی: سالی ١٤٥ کۆچی کوژرا، هه‌روه‌ها (عمر بن شبة) خاوه‌نی کتیبی (أخبار البصرة) ده‌لی: له سالی ١٤٣ کۆچیدا کوژرا، (وفیات الأعيان لابن خلکان، ج ١، ص ١٨٩) (٢١).

به‌ره‌مه‌کانی (ابن المقفع):

ابن المقفع کتیبی زانستی له په‌هله‌قییه‌وه وه‌رگێراوه بۆ سه‌ه‌ره‌بی، وه‌کو: کتیبی ایساغوجی و قاطیفور یاس و باری مینیا س و انالوطیقای ئه‌رستۆ. هه‌ندی لیکۆله‌ران باوه‌ریان وایه که ئه‌م وه‌رگێردراوانه هینی محه‌مه‌دی کوری عبدالله بن المقفعه، له وه‌رگێردراوانه نوسه‌یه‌ک له کتیبخانه‌ی زانستگای سن ژرف - بیروت و نوسه‌یه‌کی تری له کتیبخانه‌ی مه‌شه‌هد هه‌یه، نزیکتره له راستییه‌وه ئه‌گه‌ر به‌هینی (عبدالله بن المقفع) دابنری. هه‌روه‌ها وه‌رگێرانی کتیبی ئه‌ده‌بی و میژوویی و داستانه‌ میللییه ئیترانییه‌کان و په‌ند و قسه‌ی نه‌سته‌ق و گه‌لی به‌ره‌می تری کراون به‌ زمانی عه‌ره‌بی، که به‌شی زۆریان، گه‌وره‌ترین نووسه‌ری ئیسلام (روزبه) کوری داڤویه (ابن المقفع) وه‌رگێراون (٢٢).

ابن المقفع بوو به هۆی گۆرانیکی مهزن له پهخشانی عه‌ره‌بیدا، که به باشی شاره‌زای ئەدهبیاتی په‌هله‌فی و عه‌ره‌بی بوو، دهستی کرد به وه‌رگی‌رانی کتیبه به‌ناویانگه‌کان له په‌هله‌قییه‌وه بو عه‌ره‌بی وه‌کو کتیبی؛ گاهنامه، ئابین نامه، که‌لیله و دیمنه، خداینامه (سیر الملوك، سیرة ملوك الفرس)، کتیبی مه‌زده‌ک، کتیبی تاج، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆر له کتیب و نامه‌کانی تر، ئەم هه‌موو به‌ره‌مانه‌ی زۆر به‌سه‌رکه‌وتویی و زرنگییه‌وه کرد به زمانی عه‌ره‌بی، به‌م هۆیه‌وه به‌خیرایی بایه‌خی پێ دراو جیگای خۆی گرت (٢٣).

سێ کتیبی به‌ناویانگی ابن المقفع له‌ژێر ناو‌نیشانی: الأدب الكبير، ناسراو به‌ الدرّة الیتمیة، والأدب الصغير، ورسالة الصحابة، له‌سه‌ر هه‌موو کتیبه‌کانه‌وه جیگای تایبه‌تی خو‌بان هه‌یه، ابن المقفع ئەم سێ کتیبه‌ی راسته‌وخۆ له‌ په‌هله‌قییه‌وه وه‌رنه‌گێراوه، به‌ل‌کو خۆی دایناون و بو کتیبی یه‌که‌میان گه‌لێ که‌لکی وه‌رگرتوه له‌ سه‌رچاوه‌ په‌هله‌قییه‌کان. الأدب الصغير والأدب الكبير له‌نیوان نووسه‌رانی عه‌ره‌بدا به‌ناویانگ بوون و که‌لکیان لێ وه‌رگرتوون. (ابن قتیبة) له‌ کتیبی (عیون الأخبار) دا گه‌لێ سوودی لێ وه‌رگرتوون و جاره‌هایش ناویانی بردووه و هه‌روه‌ها که‌لکی له‌ که‌لیله و دیمنه‌که‌یشی وه‌رگرتوه (٢٤).

په‌راویزه‌کان

- ١- تاریخ ادبیات ایران- تألیف دکتر ذبیح الله صفا -جلد دوم- ص ٨٨٨.
- ٢- القصة في الأدب العربي -الدكتور امين عبدالمجيد بدوي- دار المعارف- ص ٣٢٤.
- ٣- از سعدي تا جامي -تأريخ ادبي ايران- تأليف ادوارد براون انگليسي، ترجمة و حواشي علي أصغر حكمت، ص ٦٣٩. ٦٤٠.
- ٤- القصة في الأدب الفارسي، الدكتور امين عبدالمجيد بدوي، دار المعارف، ص ٣٢٤. ٣٢٦.
- ٥- گنج سخن، از رودكي تابهار - تأليف دکتر ذبیح الله صفا، تهران ص ٧١.
- ٦- تأريخ ادبیات ایران، یان ریپکا، ترجمة کيخسرو کشاورزي، چاپ اول، ١٣٧، ص ٣٣٨.
- ٧- تأريخ ادبیات ایران، تأليف دکتر ذبیح الله صفا، جلد دوم، ص ٩٤٨، ص ٩٤٩.
- ٨- از سعدي تا جامي، تأريخ ادبیات ایران، تأليف ادوارد براون انگليسي، ترجمة و حواشي، علي اصغر حكمت، ص ٦٣٩، ص ٦٤٠. بروانه هه‌ر ئەم سه‌رچاوه‌یه لاپه‌ره ٧٣٦.
- ٩- از سعدي تا جامي، تأريخ ادبیات ایران، تأليف ادوارد براون... ص ٦٨١. ٦٨٢.
- ١٠- تأريخ ادبیات ایران بيش از اسلام، دکتر احمد تفضلی، تهران، ١٣٧٧، ص ٣٠٣، ص ٣٠٤.
- ١١- که‌لیله و دمنه، ابن المقفع، دقق فیها وعلق علیها الشیخ الیاس خلیل زخريا - دار الاندلس، بیروت، ص ٣١.
- وهه‌روه‌ها بروانه: تأريخ الأدب العربي، حنا الفاخوري، بیروت-لبنان. طبعه ثامنه، ص ٤٥١.
- ١٢- عبدالله بن المقفع، تأليف محمد غفراني الخراساني، مطبعة العالم العربي، ١٩٦٥، ص ٦١.

- ۱۳- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۳.۶۲
- ۱۴- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۳
- ۱۵- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۵، ۶۶
- ۱۶- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۷
- ۱۷- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۹.۷۱
- ۱۸- سهرچاوهی پیشوو ل ۹۷-۹۸
- ۱۹- کلیلة ودمنة- عبدالله بن المقفع، دقق فیها وعلق علیها الشیخ الیاس خلیل زخریا دار الاندلس- بیروت، ص ۱۸.
- ۲۰- تاریخ ادبیات ایران- دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۶
- ۲۱- عبدالله بن المقفع، محمد غفرانی، ۱۹۶۵، ص ۱۰۲.
- ۲۲- تاریخ ادبیات ایران، تألیف دکتر ذبیح الله صفا، جلد اول، چاپ دوازدهم، ۱۳۷۱-تهران، ص ۱۰۴، ص ۱۲۱.
- ۲۳- تاریخ ادبیات در ایران، دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۵
- ۲۴- تاریخ ادبیات در ایران، دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۵، ص ۱۸۷.

پیناسه‌ی وه‌رگیڤ

حاجی مه‌لا که‌ریم حاجی سه‌عید زه‌نگه‌نه سالی ۱۸۹۷ له شاری سلیمانی له گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام هاتووه‌ته دنیا. ته‌مه‌نی سن سال بووه باوکی کۆچی دوایی کردووه. دایکی نامینه خان ره‌سول‌ئاغایان که له ده‌وله‌مه‌نده‌کانی زه‌نگه‌نه بووه، به ختیوی کردووه و ناردوویتییه قوتابخانه‌ی روشدییه‌ی تورکی که ته‌نیا قوتابخانه بووه و هه‌تا پۆلی چواره‌می سه‌ره‌تاییی خوتیندووه. به‌لام خوتیندن به هۆی بریاریکی حکوممه‌تی عوسمانی ته‌واو نه‌کردووه که قوتابی ده‌بویه به پۆشه‌نیی ره‌سمی بیته قوتابخانه «بریتییه بووه له چاکه‌ت و پانتۆل و شه‌پقه‌ی قه‌پاغدار»، ئەم بریاره‌ی جیه‌جیه‌ نه‌کردووه و ازای له خوتیندن هیتاوه. دایکی ده‌یخاته قوتابخانه‌ی دینی که پیتی ده‌وترا حوجره، پاشان ده‌چیتته قوتابخانه‌ی مامۆستا «ناجیه خان» که ئافره‌تیکی موسلمان و زیره‌ک بووه، له‌وئ ده‌ستی کردووه به فیربوونی زمانی فارسی و تورکی و عه‌ره‌بی. له‌به‌رئه‌وه‌ی نووسه‌ر له قوتابخانه‌ی روشدییه‌ی فیری نووسین و خوتیندن و زمانی تورکی ده‌بیته و زۆر زیره‌ک ده‌بیته، له ماوه‌ی ۶ مانگدا قورئان ته‌واو ده‌کات و نازناوی مه‌لا که‌ریی به سه‌را ده‌دری، هه‌روه‌ها له مامۆستا ناجیه خان به‌باشی فیری زمانی فارسی ده‌بیته، ئینجا ده‌س ده‌کات به خوتیندنه‌وه‌ی کتیبی فارسی و عه‌ره‌بی و، به هۆی قورئانی پیرۆزه‌وه فیری عه‌ره‌بییه‌کی باش ده‌بیته.

له ته‌مه‌نی ۱۸ سالییدا دایکی کۆچی دوایی ده‌کات. له و کاته‌دا ده‌چیتته یه‌کیک له مزگه‌وته‌کانی سه‌رشه‌قام و ده‌بیته به فه‌قی بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیته به عه‌سکه‌ری تورک. به‌لام ئەمه سه‌ری نه‌گرت و کرا به عه‌سکه‌ر و په‌وانه‌ی شاری موسول کرا، چهند مانگیک عه‌سکه‌ری ده‌کات و پاشان را ده‌کات و دیته‌وه سلیمانی. دوای ئه‌وه ئینگلیز دینه سلیمانی و میجهرسون ده‌ین به حاکمی سیاسی. ئەو کاته مه‌لا که‌ریم، مرید ده‌بی له مزگه‌وته‌ی حاجی کاک ئەحمه‌دی شیخ و هاتوچۆی گۆری کاک ئەحمه‌د ده‌کات. پاشان خۆی دناسینی به میجهرسون. میجهرسون که ده‌زانیت زۆر زیره‌که، رۆژیک پیتی ده‌لی حکوممه‌تی عیراق کاره‌با ده‌هینی بۆ سلیمانی و ده‌توانی له‌گه‌ل ئه‌واندا کاری کاره‌با بکه‌یت.

به هۆی جوولانی سوپا بۆ موسول بۆ دامرکاندنه‌وه‌ی راه‌په‌رینی شیخ ئەحمه‌دی بارزان، چهند جاریک چووته‌ته موسول. بیر و هه‌ستی کوردایه‌تی له میشک و دلیدا ده‌چه‌سپی.

سالی ۱۹۳۴، شه‌وانه‌ی دوای نوێژ کردن ده‌ستی ده‌کرد به وه‌رگیڤانی کتیبی (کليلة و دمنة). چهند مانگیک له‌به‌ر چرا ته‌رجه‌مه‌ی ده‌کردن و به‌گۆیره‌ی حیکایه‌ته‌کان وینه‌ی بۆ ده‌کیشان. دوای راکیشانی کاره‌با بۆ چهند مالتیک وه‌ک مالتی میجهرسون و شابه‌نده‌ر و شیخ مه‌حموود و شیخ قادر و حه‌مه‌ی ئه‌وره‌حمان ئاغا و عیزت به‌گ عوسمان پاشا، کاره‌بای بۆ مالتی خۆی راکیشا له گه‌ره‌کی ده‌رگه‌زین نزیک مالتی عیزت به‌گ. له سایه‌ی بوونی کاره‌باوه، به ماوه‌ی دوو سال له ته‌رجه‌مه‌ی که‌لیله و دینه بووه‌وه که تا ئیستا دانه‌که‌ی به ده‌ستنووسی خۆی و وینه‌کیشانی ئه‌و پارێزراوه.

به نه‌خۆشی دل له میژووی ۱۹۸۰/۸/۲۱ کۆچی دوایی کرد و له گردی شیخ ئه‌ولا که ناسراوه به شیخی کاسه و که‌وچک نیژرا.

سورة فاتحة الكتاب

به كوردی

(یا رسول الله) زهلیل و دلّ سه زینم، ره حمه تی
موسسه مه ند و بی قه رار و بی قه رینم، ره حمه تی
راحه تی قه لب و وجود و عیززه تی نه قسم نه ما
وه قتی مه رگه، حافیظی ئیمان و دینم، ره حمه تی
دادخواهی مه حشهر و پشت و په ناهی مؤمینان
هم نشینی ذاتی دونیا و ئافه رینم، ره حمه تی
با به (بسم الله الرحمن الرحيم) ده ست پی بکه م
چونکه تینووی ره حمه تم، دلّ ئاگرینم، ره حمه تی
کائینات (الحمد لله) پر له نووری رووی تی
ئه ی سه بیب و یاری (رب العالمین) م، ره حمه تی
ئه ی وجودت مه نه عی ئه لطفی (الرحمن الرحيم)
(مالک) ی ئیعجاز و شه مسی (یوم الدین) م، ره حمه تی
قائمی (ایاک نعبد) بووم به ته بلیغاتی تی
وا (وایاک) ئه لیم، بو (نستعین) م، ره حمه تی
(اهدنا) بو ری (صراط المستقیم) م تو خودا
بو ئیرائه ی ری (صراط الذین) م، ره حمه تی
با له (انعمت علیهم) من نه یم بی به ش خودا
خۆ سه گی کووی (امیر المرسلین) م، ره حمه تی
غه یری تی من له (المغضوب علیهم) لا ئه دا
هه روه ک (ولا الضالین. آمین) هیچ نه بینم، ره حمه تی
توو خودا غافل له (حه مدی) قه ت مه به روژی جه زا
رووسیا هم، ئه ی (شفیع المذنبین) م، ره حمه تی

رچایه، برا خۆشه ویسته کانم، وه کوو ته ماشام کرد ئامۆژگارییه ک که به کوردی بیته نه نووسرا به وه. یا
عه ره بی یا فارسی هه ر که سه جۆره کتیبی کی بو ئه و زوبانه کانی نووسیبوه وه، وه (که لاویژی کوردستان)
که به بیست و چوار زوبان ته رجه مه کرابوو، منیش به کوردی که زوبانی ئه جدادمانه، نووسیمه وه.
یارمه تی له خودا وه. خه لقی شاری سلیمانی، له گه ره کی ده رگه زین.

مه لا کریم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا للإيمان والاسلام. والصلاة والسلام على سيدنا ومولانا ومقتدانا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

له پاش حەمد و ئەنا، غەرەزی ئێمە ئەوەیە خزمەتی بۆ نەوجوانی کورد جێ بێڵین. نەسیحەتی بە زوبانی فارسی بەیان کرابوو. ئێمەیش بە کوردی بەیانی بکەین. لە عەسری پێشوودا حەکیمی بە مەعریفەت (بیدپای) ناوی پیاویکە لە مەملەکەتی هیندوستان، لە زەمانی (دابیشلیم) کتیبیکی بە زوبانی حەییواناتەوه دانا ناوی (کەلیلە و دیمنە)یە، بە چوارده نەصیحەت دروستی کرد و هەر نەصیحەتی مەعریفەتیک نیشان ئەدا بۆ ئەوانەیی تەماشای بکەن لە ئەنواعی سیاسەت و دۆستایەتی شارەزا ئەبن. ئەم کتیبە سێ فائیدەیی هەیە. بۆ عەقڵ بڵاویت ڕێگە نیشان ئەدا. بۆ حکایەت ئارەزوو بکەیت لە ئەنواعی ئەدەبیات و موصەووهرات بەیان کراوه. بۆ قییمەت هەر کەلیمەیی بە یەک ئالتوون موشابیههه. وه پادشاهانی پێشوو موعامەلەیی حوکمدارییان لەسەر قانونی ئەم کتیبە کردوووه. ئەوێل بە زوبانی هیندی نووسرابوو. لە زەمانی نەوشیروان تەرجمە کرا بە فارسی.

پۆژی ئە مەجلیسی نەوشیروان وتیان: لە خەزینەیی دابیشلیم پادشای هیند کیتابی (پرههمن) تەرتیبی کردوووه. کللی دەرگای عەدالەتە. ئەساسی بناغەیی میللەتە. بۆ سیاسەتی پادشاهان رەحمەتە. بە زوبانی تەبیر و حەییواناتەوه بەیان کراوه. وهقتی نەوشیروان ناوی ئەو کتیبەیی بیست، بۆ پەیدا کردنی ئەمری کرد بە ئومەرا و وزەرا. عوموم قەراریان دا یەکیکی بە فیکر رەوانەیی هیندوستان بکری بە سیاسەت ئەو کیتابە تەرجمە بکات. لەو عەسره دا حەکیمی خەلقى فارس بوو، لە عەقڵ و زیرەکیدای بی ئەمثال بوو. میقداری دینار تەسلیم بە حەکیم کرا. لەسەر ئەمری نەوشیروان حەرەکەتی کرد، بۆ هیندوستان. بە موددەبیک هەر جوۆری بوو ئەو کیتابەیی پەیدا کرد، بە زوبانی فارسی تەرجمەیی کرد، هینتایە خزمەتی نەوشیروان.

حوکومەتی عەدالەتی نەوشیروان بە واسیطەیی ئەو کیتابەوه بوو. لە پاش نەوشیروان چەند پادشاهانی عەجەم لەسەر قانونی ئەم کتیبە حوکمدارییان ئەکرد. تا زەمانی خەلیفەیی دووهم لە عەبباسییان ئەبوو جەعفەری مەنصور کوری موحەممەد کوری عەلی کوری عەبدوڵلا کوری عەبباس خودایان لێ رازی بیست، خەبەری ئەو کیتابەیان بیست. بە

هه‌موو مه‌مله‌که‌تدا به سه‌عییکی زۆر ده‌ستیان که‌وت. ته‌رجه‌مه‌یان کرد به عه‌ره‌بی. ده‌فعه‌ییکی که له زه‌مانی ابو‌المظفر به‌ه‌رام شاه کوری سو‌لتان مه‌حموودی غازی غه‌زنه‌وی، که‌کیمی بی‌ئه‌مثال و زوبان فه‌صیح ابو‌المعالی نصرالله کوری موحه‌مه‌د کوری که‌مه‌ید ته‌رجه‌مه‌ی کرد به فارسی، ناو نرا (ئه‌نواری سه‌یلی)، و (مه‌لا کریم کوری حاجی سعید کوری مه‌لا کریم) ناوی نا (که‌لاویتی کوردستان). به راستی ئه‌م کتیبه‌ بی‌ئه‌مه‌ساله. وه‌ بۆیه به زوبانی درنده و بالنده‌وه به‌یان کراوه. ئینسان له بی‌ئه‌ده‌بان‌ه‌وه ته‌ربییته وهرئه‌گریته. ئه‌م کتیبه وه‌ک خه‌زینه‌ی پادشاهان له هه‌موو جو‌ر فائیده ده‌ست ئه‌خات. (أولاً) ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی ئه‌ده‌ب ئه‌که‌یت له هه‌موو جو‌ر ئه‌ده‌بیات بۆ دونه‌یا و ئاخیره‌ت به عه‌مه‌ل بیته به‌یان کراوه. وه دووهم ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی حیکایه‌ت ئه‌که‌یت له ئه‌نواع حیکایه‌تی غه‌ریب به‌یان کراوه. وه ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی ته‌ماشای شکل ئه‌که‌یت بۆ ته‌ماشاکردنی تازه پیگه‌یشته‌وه‌کامان موسه‌وه‌وه‌ر* کراوه. به زوبانی کوردی، زوبانی

* وه‌رگه‌یر زۆر وینه‌ی بۆ ئه‌م کتیبه‌ کیشاوه. وینه‌کان ره‌نگا‌وره‌نگی‌شان به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر ساده‌ن به‌ پیوستمان نه‌زانی بلاویان بکه‌ینه‌وه. وینه‌ی ترمان دانا که به‌هۆی به‌پیز د. مارف خه‌زنه‌داره‌وه ده‌ستمان که‌وتن. ئاراس.

ئەجدادمانە نووسراوەتەو. رجا ئەکەم لە برا خۆشەویستەکانم ئەگەر سەھو وە یان غەلەتیک ھەبێ قەلەمی عەفو بەسەر یا بکێشن. وە ھەر چەند وەقتم موساعەدە ی نە ئەکرد، بە شەو ئەم کیتابەم نووسییەو. ھیدایەت لە خودا تەمەننا ئەکەم. ئەم کیتابە بە چوار دە نەسیحەت نووسراوەتەو، وە ھەر نەسیحەتە ی بەیانی موعامەلە یەک ئەکات. وە منیش یەک نەسیحەت لە کیتابەکە زیاد دامنا، بوو بە پاز دە نەسیحەت. (ان شاء الله) ھەر یەک لە جێگە ی خۆ ی بەیان ئەکرت. ئەمما لە پێش نەسیحەتەکان لازمە بەیان کردنی پەیدا بوونی کیتابەکە مەعلوم بکرت.

حیکایەت

ئەگێر نەو لە مەملەکەتی چین پادشایەک بوو ساحیب عەدالت، دەرھق بە ئەھالی زۆر چاک بوو. نەوشیروانی زەمانە بوو. حاتم تەبیعەت بوو. ناوی (ھوما یون فال) بوو. وەزیری پادشاه ناوی (خجستەرای) بوو. وەزیرەکە عەقل و زیرەکیی بی ئەمسال بوو.

پادشاه به بئ و وزیر دهستی بۆ ئوموورات دریژ نه ئه کرد. رۆژی پادشاه ئاره زوی پراوی کرد، روی کرده وزیر وتی: فکری پراوم ههیه. ئه سبابی پراو ریک بخره. وزیر له سه ر ئه مری شاه میقداری له شگری ئاماده کرد. بۆ سو بخره پادشاه و وزیر له گه له شکر و ئه سباب رویان کرده سه حرا. وه قتی دهست کرا به پراو کردن باز به ئاسمانا و توله و تانجی به ئه رزدا ئه و سه حرایه بیان له نیچیر پاک کرده وه. وزیر به ئه مری پادشاه ئه مری کرد به پراو به تال کردن. وه قتی گه رانه وه بۆ مه مله که ت گه رمیی خۆر تاوی گرتیوو. ئه و سه حرایه وه ک کوره ی ئاسنگه ران جۆشی سه ندیوو. ئه سپ له رۆیشان، تهیر له فرین ئه که وتن. پادشاه وتی: ئه ی وزیر! له م گه رمایه دا رۆیشتنمان مه سلله حه ت نییه. وزیر وتی: ئه ی پادشاه! ئه مر ئه مری جه نابه ته. ئاره زوو ئه فه رموویت ئه و کپوه له پیتشمانه وه دیاره ساحیب دره خته، ئه چین له ژیر سیبه ری دره خته کان میقداری ئیسرا حه ت ئه که یین. وه قتی شیدده تی گه رما خه لاس بوو ئیمه ییش حه ره که ت ئه که یین بۆ مه مله که ت. له سه ر قسه ی وزیر رویان کرده کپوه که. وه قتی نزیک به کپوه که بوون ته ماشایان کرد له هه موو نوع تهیر به سه ر داره وه به خویندن خه ریکن. دره ختی سه نو به ر و عوود سه ریان بۆ ئاسمان بلند بۆ ته وه. ئاوی وه ک مرواری ئه هاته خواره وه. وه قتی داخل به سه ری کپوه که بوون له ژیر سیبه ری داریکا جیگه ی پادشایان داخست. موقابیل به جیگه ی پادشاه داریک شکابوو و په رپووت بوو بوو. ناوی داره که بۆش بوو بوو، هه نگ هیلانه بیان تیا دروست کرد بوو. پادشاه چاوی به هه نگه کان که وت، سوئالی له وزیر کرد: ئه م جانه وه ره بال سوو کانه ناویان چیه و، ئه م هاتو چۆ و رۆیشتنه بیان له بهر چیه؟ وزیر وتی: ئه ی شه هریار! ئه م جانه وه رانه زۆر به مه نفه عه تن وه که میک به ئازارن. له ته ره ف خودا وه ئیلهام دراون "واوحی ربک الی النحل ان اتخذی من الجبال بیوتا". مه قسه دی ئه م ئایه ته بۆ ئه م جانه وه رانه یه. ناویان هه نگه. پادشایه کیان هه یه ناوی (یه عسووب) ه. نه ختی له وان له به ده نا گه وه ره تره. عوموممی ئه و هه نگانه له ژیر حوکی یه عسووبدان. پادشاکه بیان ئه مری کرد وه له پیسی نه نیشن. وه له گوئی بۆنخۆش زه خیره ئه به ن. وه ته ختی میو بۆ پادشاه دروست کرا وه. عوموممیان له ژیر حوکی پادشاکه دان. به ئه مری پادشاه، وزیر و ده رگاوان و ره ئیس و چاوش و هه ریبه که به وه زیفه ی خویان خه ریکن. وه ستا و موهه ندیس شانه دروست ئه که ن کون کون هه یچیان له یه ک فه رق نه کرین. وه قتی خانووه که ته واو کرا، به ئه مری یه عسووب دینه دره وه، ئه چین له گوئی بۆنخۆش نه نیشن، خواردنی شیرین ئه خۆن. به مودده تیکی که م له زکیانا به شه ریبه تیکی شیرین و ساف ئه بیته وه داخلی کونی شانیه ئه که ن. ئه بیته به هه نگوین.

خودا فەرمووێه تی: «فیه شفاء للناس». ئەما وەقتی له دەرەوه ئەپرۆنەوه جیگە ی خۆیان له دەرگا دەرگاوان تەفتیشیان ئەکا. ئەگەر لەسەر ئەمری پادشاه مابوون، ئیزن ئەدرین بو ژووڕەوه. وە ئەگەر وەفا و شەرتیان شکاندبوو، دەرگاوانەکان دوو لەتی ئەکەن و فری ئەدەنە دەرەوه. وە ئەگەر دەرگاوانەکان خەبەرمان نەبوو بۆنی پیس بە لووتی پادشا دا چوو پادشاه بە نەفسی خۆی ئەو هەنگە ئەدۆزیتەوه، داخلی جیگە ی سیاسەتی ئەکات وە لەگەڵ دەرگاوانەکان ئەمر ئەکات بە کوشتنیان. وە ئەگەر واقیع بوو هەنگیکی غەریب رووی کرد بۆ لای ئەوان، مەنە ی ئەکەن بچیتە ژووڕەوه. وە ئەگەر نەگەرایەوه هەنگە که ئەکوژن. ئەگێرنەوه جەمشید شاه تەخت و سەلتەنەت و وەزیر و دەرگاوان و ئەساسی لەسەر تەرتیبی هەنگ دانا و بە مەرتەبە ی تەواو گەشت، ناوی چاکە ی بەجی هیشت.

(هوما یوون فال) ئەو قسانە ی له وەزیر بیست، رووی کرد بۆ لای دارەکه. وەقتی تەماشای هاتوچۆی کردن هەر یەکه میقداری گۆل بەقاچیانەوه دیارە و زەرەر بە یەک نادەن. پادشاه تەحەبیور ما. هوما یوون فال وتی: ئە ی وەزیر! عەجەبا ئەم جانەوەرانە زەرەر بە یەک نادەن، عوموم وەک یەک بە هاتوچۆ کردن خەریکن، ئەما خولقیان لەگەڵ بەنی ئادەم زۆری فەرقة، بەنی ئادەم دا یما خەریکی تازاری یەکترن؟! وەزیر وتی: ئە ی پادشا ئەم جانەوەرانە لەسەر یەک تەبیعەت خەلق بوون، وە بەنی ئادەم لەسەر تەبیعەتی موختەلیفە خەلق کراون وەک رۆح و نەفس و جەسەد، خیر و شەر. بەسەر یەکا پڑاون. قیسمیکیان بۆ بەهەشت وە قسیمیکیان بۆ جەهەننەم خەلق بوون. ئەوہ ی بۆ بەهەشت خەلق کراون خەریکی نوێژ و پێگە ی شەریعەتە. ئەوہ ی بۆ جەهەننەم خەلق (کراوہ) بە ئارەزووی نەفس و شەیتان موعامەلە ئەکات. پادشاه وتی: ئە ی وەزیر! وەک تۆ بەیانی ئەکەیت سەلامەتی ئینسان لە تەنهاییدایە وە ئیسراحت لە عەزل بوونایە. وەکوو بیستوومە رەفاقتی بەنی ئادەم ئاخری پەشیمانیی لە دوا دیت. ئەوانە عیبادەتی خودا ئارەزوو بکەن لە چۆلی وە یا لە غاری بە عیبادەت کردن خەریکن. وەزیر وتی: ئەوہ ی تۆ ئەفەرموویت حەقیقەت پێگە ی راستییە. ئەما رەفاقت باعیشی فەرەحی دلە. حوکەما فەرموویانە: لەناو مەجلیسا دانیشتن لە تەنهایی چاکترە چونکە تەنهایی نزیک ی سەفاہتە. خودای تەعالا بەنی ئادەمی خەلق کردووە عوموم بە واسیتە ی یەکەوہ مەعیشەت پەیدا ئەکەن، مەسەلا وەک ئاسنگەر و دارتاش و پادشاه رەعییەت. ئەمانە بە یەک موحتاجن. پادشاه وتی: ئە ی وەزیر ئەوہ ی تۆ بەیانت کرد راستە، ئەما لەوہ خۆف ئەکەم لەمەو دوا بە واسیتە ی قووہت وەیا مال و دەولەت زولم پەیدا ببیت. ئەهالی بکەوہ ژیر حەبس و رەزالەتەوہ،

عوقوبه تیان به گەردنی من بیټ. وهزیر وتی: ئەوی پادشاه! بۆ دەفەعی خەیاڵاتی جەنابت، عیلمیک هەیه باعیشی ڕێگەیی عەدالەتە، وه ئاسایشی میللەتە. پادشاه وتی: ئەو عیلمە ناوی چییە؟ وهزیر وتی: چاوم پێ کەوتوو له ئینجیلدا له بابی حەوتەم (فارەقلیتا) ئەلێت: له تەئریخی میلادیی سەنەیی ۵۸۱ پیغەمبەری دێتە سەر دنیا ناوی موبارەکی ئەحمەدە، برەهمەنان یەعنی عالمان ئەلێن ناموسی ئەکبەرە. ئەو پیغەمبەرە ساحیب شەریعەتە، ساحیب ميعراجە، سیراجە، وهههاجە، کلیلی دەرگای جەننەتە، ئەو وهلی ئەنبیایە، له ئاخری دنیا یە. یەعنی دواي ئەو پیغەمبەر نایەتە سەر دنیا. به واسیتەیی جیبرئیلی ئەمەین قورئانی بۆ دێتە خوارەوه. لهسەر ئەمەری فەرموودەیی ئەو پیغەمبەرە هەرچی بکری گوناھی نییە. وه لهپاش وهفاتی خولەفا له جیبی ئەو حوکم ئەفەرموون. وه پادشاهان له ڕێگەیی شەرعه وه هەرچی بکەن گوناھ نییە، وه قائیمی سەلتەنەتی پادشاهان به واسیتەیی شەرعه وه مومکین ئەبیټ، وه باقی بوونی شەرعه به واسیتەیی پادشای عەدلە وه ئەو سستی. هوما یون فال وتی: ئەو حاکمە عەدلە لهسەر شەریعەتی موحەممەد موعامەله بکات، سیفەتی مەئموورانی چۆنە؟ وهزیر وتی: ئەو حاکمە لازمە له قانونی سیاسەت بزانیټ وه له ڕێگەیی شەریعەت دەرئەچیت. به حوکمی "وشاورهم في الأمر" به تەدبیری وزەرا و عولەما و حوکەما حوکم بفرمویټ. وه ئەگەر له ڕێگەیی شەریعەت لای دا به موددەتیبکی کەم مەملەکەتی له دەست ئەچیت، توشی عەزابی دنیا و قیامەت ئەبیټ «وجزاء سيئة سيئة مثلها». وه لازمە پادشاهان له گەل تاییفە یە کدا به تەدبیر خەریک بێ، وه له تاییفە یە ک خۆی بپاریزیت، چونکە مەئمووران لهسەر دوو نەوعن، نەوعیکیان زۆر به ئیخلاص بۆ بەرز بوونەوهی پادشاه و مەنفەعەتی حوکومەت، بۆ ئیسراحەتی میللەت سەعی ئەکەن. وه قیسمیکیان غەیرەز مەنفەعەتی خویان نەبیټ ئارەزووی کە ناکەن. دائیما چاوه‌روانی ریشووتن. ئەگەر کەسی خزمەتبان بکەین مومکینە به قاتیلی ببریټ بۆ حوزووری حاکم دەستی عەفوی بۆ درێژ ئەکەن. لازمە بۆ زاتی موبارەکی پادشاه ئەو دوو تاییفە بناسیت، وه راست قسە و ئەهلی فیتنە فەر ق بکات تا به واسیتەیی فیتنەیی زوبانە وه بیناغەیی مەملەکەتی تیک نەچیت. وه شەرایتی پادشاهان ئەو یە به فەرموودەیی عولەما و حوکەما و وزەرا ئوموورات ئەدا بفرمویټ، وه هەر پادشایە ک لهسەر قانونی شەریعەت موعامەلهی ئەدا فەرموو مەملەکەتی ئاوه‌دان ئەبیټ، وه میللەتی تورەقی ئەکات، وه ناوی عەدالەتی گوم نابیټ، هەر وه ک دابیشلیمی هیندی قانونی سیاسەتی لهسەر قسەیی برەهمەنی حەکیم دانا مەملەکەت و میللەتی تورەقیی

کرد، وه هه تا حالی حازر ناوی به عه‌دالته مه‌شه‌ووره. ئه‌ی پادشاه! ههر چه‌ند فکر ئه‌که‌م له ناوی چاک چاکتر نادۆزمه‌وه.

وه‌قتی هوما‌یوون فال ناوی دابیش‌لیم و بره‌همه‌نی بیست وه‌ک غونچه‌ی گۆل گه‌شایه‌وه. به‌رووی خۆشه‌وه‌ی رووی کرده‌ی خجسته‌ی رای، وتی: ئه‌ی وه‌زیر مودده‌تیکه‌ له‌ دووی ئه‌م قیسه‌ی ئه‌گه‌ریم. (الحمد لله) به‌زوبانی موباره‌کی جه‌نابت ئه‌ووه‌لی قیسه‌ی ئاشکرا بوو. ئومید ده‌که‌م ئه‌ووه‌ل تا ئاخیری قیسه‌ی دابیش‌لیم و بره‌همه‌نی حه‌کیم به‌یان بفرمویت. ئه‌مر کرا به‌له‌شکر، روویان کرده‌وه‌ی بۆ مه‌مله‌که‌ت. وه‌قتی داخل به‌مه‌مله‌که‌ت بوون، پادشاه له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت قه‌راری گرت. ئه‌مری کرد به‌وه‌زیر، زوبانی عاقل کلیلی ده‌رگای گه‌نجه‌. ههرچی قسه‌ی بره‌همه‌نی حه‌کیم له‌گه‌ل دابیش‌لیم کراوه، به‌یان بفرموو.

حیکایه‌تی دابیش‌لیم... وه‌ بره‌همه‌نی حه‌کیم

وه‌زیری دل رووناک به‌زوبانی فه‌سیح عه‌رزێ پادشای کرد وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ له‌ مه‌مله‌که‌تی هیندستان پادشایه‌ک بوو ناوی دابیش‌لیم بوو، به‌زوبانی هیندی یه‌عنی شه‌هه‌نشاه. ئه‌و پادشایه‌ ده‌هزار زنجیره‌ی فیلی حه‌ربیی دابه‌ستبوو له‌شکر و سوپاه و ئه‌ساسی حه‌رب له‌حیساب ده‌رچوو بوو، وه‌ له‌گه‌ل فه‌قیر و میللته‌ زۆر به‌شه‌فه‌قه‌ت بوو وه‌ عه‌داله‌تی شوهره‌تی په‌یدا کردبوو. مه‌مله‌که‌تی له‌ نیهایه‌تی ئاوه‌دانییا بوو. به‌نه‌فسی خۆی له‌گه‌ل موحاکه‌مه‌ خه‌ریک بوو. سالی دوو پۆژ موحاکه‌مه‌ دانه‌را. ئه‌و دوو پۆژه‌ یا دوو که‌س وه‌ یا سی که‌س موحاکه‌مه‌یان ئه‌بوو. پۆژی له‌سه‌ر ته‌ختی پادشایی قه‌راری گرتبوو، عوله‌ما و حوکه‌ماو ئه‌شرافی مه‌مله‌که‌ت عوموم له‌مه‌جلیسی حازر بوون. ئه‌مر کرا به‌حازر بوونی ره‌ققاسان و به‌سته‌ بیژان. به‌زم ئاراسته‌ کرا. عوود و که‌مانچه، ده‌ف و نه‌ی لیدرا. ره‌ققاسان به‌ره‌قس کردن، گۆرانی بیژ به‌نه‌غمه‌ی داوودی پیر و جوانی ئه‌هینایه‌ ره‌قسه‌وه. له‌پاش ره‌قس ئه‌مر کرا به‌حازر بوونی ته‌عام. ده‌ستیان کرد به‌نان خواردن. له‌پاش نان خواردن ده‌ست شو‌را. ههر که‌سه‌ له‌جیگه‌ی خۆی قه‌راری گرت. عوله‌ما، وه‌حوکه‌ما، وه‌ئشراف ههر یه‌که‌ به‌جۆری قسه‌یان هینایه‌ ناوه‌وه. میقداری سوئال و جواب له‌یه‌ک کرا. ئینتیهای قسه‌ ئه‌وه‌ بوو ره‌ئیی زۆربان ئه‌وه‌بوو وتیان سه‌خواهت له‌هه‌موو شتییک جوانتره‌. ئه‌وه‌ل ئه‌مری خودا ئه‌مری کردوه‌ سه‌خواهته‌ (السقاء شجرة في الجنة) یه‌عنی سه‌خواهت داریکه‌ له‌به‌هه‌شتدا. وه‌قتی دابیش‌لیم گوئی له‌و قسه‌یه‌ بوو ره‌گی مه‌رحه‌مه‌تی که‌وته‌ حه‌ره‌که‌. ئه‌مری کرد ده‌رکی خه‌زینه‌ بکه‌نه‌وه‌ وه‌

غەریب و لایقەوماو بانگ بکەن. فەقیر و فوقرە و ئەهلی کەسابەت لە خەیری پادشاه بووژانەوه. موددەتی بەو جۆرە دەوامی کرد. شەوی بە ئیسراحت نووستبوو، لە خەویا تەماشای کرد پیاویکی نوورانی هاتە بەردەمی، رەسمی گەورەییی بەجی هینا، وتی: ئەی پادشا موددەتیکە دەرگای مەرحەمەتت کردووەتەوه، بە واسیتهی هەناسەیی فوقرەراوه خودا ئەتەخشی. بۆ سوێحەینی لازمە سوار بیت بۆ تەرەفی راستی مەملەکەت حەرەکەت ئەکەیت بە مەقسەد ئەگەیت، وە خەزینەیهک بە ناوی موبارەکتەوه دانراوه لە ئەنواعی جەواهیرات، هەر نەوع ئارەزوو بفرەموویت تیا مەوجودە. دایشلیم لە خۆشیی ئەو قسەیه خەبەری بۆوه، هەلسا، بە عیبادهت کردنی خودا خەریک بوو تا رۆژ. وەقتی هەتاو هەلپات ئەمەری کرد ئولاغ زین بکەن. ئولاغی خوسووسی زین کرا، وە میقداری عولەما و حوکەما لە خزمەتیا سوار بوون روویان کرد بۆ رۆژەلاتی مەملەکەت، بە رۆیشتن و بە تەماشای خەریک بوون. لە ئەسنای تەماشای کردن لە کێوکه غاری دەرکەوت. نزیک بە غار بوون. پادشاه چاوی بە دەرویشی کەوت لە دەرکی غارەکه دانیشتبوو. وەقتی دەرویش چاوی بە پادشاه کەوت چوو بە ئیستیقبالی پادشاوه. رەسمی ئەدەبی بە جی هینا. پادشاه مەیلی رەفاقەتی کرد. دەرویش بە عەقل زانیی پادشاه ئارەزووی دابەزین ئەکات. وتی: ئەی تاجی سەری میللەت! سولەیمان بەو هەموو گەورەیییهوه مەرحەمەتی لەگەڵ مێروولە کرد. ئومید ئەکەم بە قودوومی موبارەکت دلێ بەندە رووناک بکەیتەوه، وە هەر چەند لە دەستی بەندە لە دوعا زیاتر هیچ نایەت ئومید ئەکەم سەرم بەرز بکەیتەوه، وە خەزینەیی لەباوکمەوه جی ماوه لەم غارەدا دەفن کراوه ئەمر بفرەموویت بە نەقل کردنی. قابیلی خەزینەیی جەنابته.

وەقتی پادشاه ئەو قسەیی لە دەرویش بیست خەوهکەیی بۆ دەرویش بەیان کرد. دەرویش وتی: موبارەکه مادەم لە غەیبەوه تەبلیغ کراویت حەلالی جەنابته. پادشاه ئەمەری کرد بە هەلکەنینی. میقداری هەلکەنراو دەرکەوت. سندووق بە سندووق نایانە بەر دەمی پادشاه: سندووقی دوو و سندووقی یاقوت و سندووقی ئەلماس و سندووقی قوفلی رۆمیی لێ درابوو. هەرچەندە بۆ کلایل گەران ئەو سندووقە بکەنەوه کلایل نەبوو. پادشا کەوتە مەراقەوه، وتی مومکینە ئەو سندووقە ئەشیای عەنتیکەیی تیا بیت. ئەمەری کرد بە پیپی ئاسنگەری شکاندیان. لە ناو سندووقەکه سندووقیکی بچووک دانرابوو، لە ناو سندووقەکه قوتوویەک دانرابوو. پادشا بە دەستی موبارەکی قوتووەکەیی کردووه پارچە ئاوریشمی بە خەتی سوربانی نووسرابوو لە قوتووەکه دا دانرابوو، عولەما و وزەرا و

حوکه ما ته ماشایان کرد، بۆیان مه علوم نه بوو چی نووسراوه. پادشا که و ته به حری
 مهراقه وه، فه رمووی لازمه به کۆ بدۆزنه وه له م خه ته شاره زا بیته. عه رزیان کرد ئه ی
 پادشاه له مه مله که ته حه کیمه هه یه خه ته سوریا نی ئه زانیته، مومکینه ئه و حه کیمه
 بیخوینیته وه. پادشا ئه مری کرد به گه راندنه وه ی له شکر بۆ مه مله که ته. وه قتی داخه له
 مه مله که ته بوون حه کیمیا نی لای پادشا حازر کرد. پادشا فه رمووی: زه حمه ته دانی تۆ بۆ
 ئه م خه ته یه، بیخوینه ره وه. حه کیم ته ماشای حورووفاتی ئاوریشمی کرد، وتی: ئه ی پادشا
 ئه مه وه سیه ته نامه ی هۆشه نگ شایه وه خه زینه ی بۆ جه نایه داناهه. وه سیه ته که ی
 ئه مه یه: ئه ی دابیشلیم! من له غه یبه وه ته بلیغ کراوم. ئه م خه زینه بۆ تۆم داناهه، وه
 خه زینه که نه قلی خه زینه ی خۆت ئه که یته، وه حوکمداریی سه لته نه ته له سه ره ئه م چواره ده
 وه سیه ته دانه نیته. وه به مالی دنیا مه غرور نه بیته، هه ره رۆژه لای به کیکه. ئه م
 وه سیه ته نامه زۆر لازمه بۆ پادشاهان. به م وه سیه ته موعامه له بکه ن حوکومه تیان
 به رده وام ئه بیته وه بناغه ی مه مله که تیان نارووخیته وه میله تیان ته ره قی ئه کات.
 بینا یه که بیناغه ی مه حکه م بوو رووخاندنی زه حمه ته. به یانی وه سیه ته که ن ئه مه یه:
 ئه وه ل نه سیحه ته: مه ئموور له پادشاه نزیک بوو خزمه ته ی لازمه. وه به قسه ی فیتنه
 مه ئموور عه زل نه که یته. عه زل کردنیان باعیسی ویرانی مه مله که ته.
 دووه مه نه سیحه ته: مومانه عه ته ی دوو روو و فیتنه لازمه وه کوشتنیان حه لاله چونکه خودا
 فه رمووی به تی: «والفتنة أشد من القتل».
 سیته مه نه سیحه ته: زوبان شیرینی له گه ل ئومه را لازمه. به دلنه وایی و به ته دبیری وزه را
 هه موو کاریک به ئاسانی دروست ئه بیته.
 چواره مه نه سیحه ته: به زوبان لووسی دوشمن باوه نه کردنه، وه غافل بوون له دوشمن
 باعیسی هیلاکه ته وه ویرانی مه مله که ته و میله ته. ئه مر به کوشتنیان لازمه.
 پینجه مه نه سیحه ته: ئیسراف کردن حه رامه. خه زینه وه یا گه نج ده ستت که وه ته بیهووده
 سه رف کریت په شیمانیه ی له دوو دیت. «کلو واشربوا ولا تسرفوا».
 شه شه مه نه سیحه ته: بی ته دبیر کردن ده ست بۆ ئیش نه به یته وه عه جه له له ئیش نه که یته.
 له ئاخری په شیمان بوونه وه بی فائیده یه. «العجلة من الشيطان».
 حه وته مه نه سیحه ته: ئه گه ره دوشمن ئه ترافیان گرتیت له گه ل یه کیکیان سولح کردن لازمه.
 به ته دبیر و ئیقتدار ئه بیته له ده ستی دوشمن نه جات بوون.

هه‌شتم نه‌سیحه‌ت: ره‌فاقه‌ت له‌گه‌لّ حه‌سوود و دانیشتن له‌گه‌لیان زه‌ره‌ره. ئینسانی حه‌سوود دارێک بنیثیت به‌ری تالّ دینیت.

نۆهه‌م نه‌سیحه‌ت: ته‌بعی پادشا لازمه سه‌لیم بێ. عه‌فو کردنی زۆر بیت. له‌ ئه‌وه‌لی دنیا تا قیامه‌ت له‌ بچووک گونا‌ه بووه، له‌ گه‌وره عه‌فو کردن.

ده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: ئاره‌زووی پادشا له‌سه‌ر زولم نه‌بێ. هه‌ناسه‌ی مه‌زلوومان زوو ئه‌گاته حوزووری خودا. رێگه‌ی عه‌داله‌ت گوم نابیت. «ان احسنتم احسنتم لانفسکم».

یازده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: موعامه‌له‌یه‌ک بۆ مو‌لک و میلله‌ت نه‌فعدار نه‌بیت کردنی دروست نییه. بناغه‌ی موعامه‌له به‌ ته‌دبیر کرا تی‌کچوونی نییه.

دوازده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: وه‌قتی دل‌ت گری غه‌زه‌بی داگیرسا، به‌ ئاوی حیلیم بیکوژینه‌وه. وه‌حیلیم ره‌وشتی پیغه‌مبه‌رانه. «والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس».

سیازده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: ئه‌هلی خائین و جاهیل و غه‌ددار لایقی ئوموورات نین، دوور بوون له‌و تائیفانه لازمه. ئه‌مین و ساحیب عه‌قل مه‌ئموور بوو، توره‌قیی پادشایه.

چوارده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: رازی بوون به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر. سه‌بر کردن له‌ ژێر به‌لا، شوکر کردن له‌سه‌ر نیعمه‌ت. ئینسانی عاقل پێ به‌ستراوی ده‌رد و به‌لایه. پیاوی جاهیل خه‌ریکی سه‌یر و سه‌فایه.

ئه‌م چوارده‌هه‌سیه‌ته به‌یانم کرد هه‌ر یه‌که به‌ درێژی داستانیکی هه‌یه. وه‌ ئه‌گه‌ر پادشاه ئاره‌زوو ئه‌کات تا ئاخری ئه‌م نه‌سیحه‌تانه به‌ ته‌واوی بزانیته‌ت حه‌ره‌که‌ت بۆ کتیی سه‌ره‌ندیب جیگه‌پیتی حه‌زه‌تی ئاده‌م علیه‌السلام، له‌و کتیه‌ مه‌قسه‌دی ده‌ست ئه‌که‌و‌یت. خودا یارمه‌تی ئه‌دات له‌سه‌ر رێگه‌ی هیدایه‌ت. پادشاه ئه‌و قسانه‌ی له‌ حکیم بیست ئه‌مری کرد به‌ خه‌لات کردنی حه‌کیم، له‌پاشا وه‌سیه‌ت نامه‌ی هه‌لگرت، فه‌رمووی: ئه‌م خه‌زینه‌یه‌ی نیشانی من درا خه‌زینه‌ی ره‌حمه‌ت بوو، سیپری خودا بوو له‌ من ئاشکرا کرا. (الحمد لله)، ئه‌وه‌ی به‌ عومومی پادشاهان لازمه له‌ لای من زۆره. ئه‌مری کرد به‌ صه‌رف کردنی خه‌زینه به‌ خیری هۆشه‌نگ شاه. ئه‌و رۆژه به‌ که‌یف کردن خه‌ریک بوو له‌ خۆشیی ئه‌و وه‌سیه‌ت نامه‌یه. بۆ شه‌وئ خه‌وی ئیسراحه‌تی نه‌کرد. له‌به‌ر خه‌یال کردن چوونی بۆ سه‌ره‌ندیب به‌ چ نه‌وع بێ، له‌ جیگه‌ی خۆی کێ بێ به‌ عه‌داله‌ت حوکم کات قابیلی وه‌کاله‌ت بێ؟! بۆ سو‌بچه‌ینی له‌سه‌ر ته‌ختی پادشاهی قه‌راری گرت، رووی کرده وه‌زیران، وتی: ئیمشه‌و خه‌وی ئیسراحه‌تم نه‌کردوه له‌به‌ر چوونم بۆ سه‌راندیب. ئیوه‌ فکرتان چیه‌،

به یانی بکه‌ن. مودده‌تیکه له‌سه‌ر ته‌دبیری ئیوه‌ حوکم‌ کردوه، وه‌ هه‌ر به‌که‌ ته‌دبیریکی لایقه‌ به‌یانی به‌رموون. ئیش بی ته‌دبیر دروست نییه. وه‌زیره‌کان عه‌رزبان کرد: بو‌ئه‌م سه‌فه‌ره‌ فکر لازمه. ئیمه‌ هه‌ردوکمان ریگه‌به‌کی لایق ئه‌دۆزینه‌وه، بو‌سویحه‌ینی عه‌رزى جه‌نابتی ئه‌که‌ین. پادشا فه‌رموی موباره‌که. بو‌سویحه‌ینی هه‌ردوو وه‌زیر چونه‌ دائیره، هه‌ر به‌که‌ له‌سه‌ر جیگه‌ی خۆی دانیشته. وه‌زیری گه‌وره‌ چوو به‌رده‌می پادشا عه‌رزى کرد: ئه‌ی پادشای عالم! به‌ فکری من سه‌فه‌ر کردن مونسب نابینری. ئه‌گه‌ر چی ئه‌م سه‌فه‌ره‌ مه‌نه‌عه‌ت ده‌ست ئه‌خا، ئه‌ما نارچه‌تیی زۆره، وه‌ مه‌علومی جه‌نابته «السفر قطعه‌ من السقر». سه‌فه‌ر کردن به‌ ده‌ست خۆته‌ وه‌ هاتنه‌وه‌ی مه‌علوم نییه. ئیستا به‌ ئیسراحه‌ت له‌ جیگه‌ی خۆت حوکمداری ئه‌که‌یت، مونسب نییه ئیسراحه‌ت به‌ مه‌شه‌ققه‌ت ته‌بدیل بکریت. مه‌سه‌له‌حه‌ت ئه‌وه‌یه به‌ واسیته‌ی سه‌فه‌ره‌وه‌ ئه‌وه‌ت به‌ سه‌ر نه‌یه‌ت به‌سه‌ر دوو کۆتره‌که‌ هات. پادشا فه‌رموی چۆنه‌؟

حیکایه‌تی بازنده‌ و نه‌وازنده

وه‌زیر وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ دوو کۆتر له‌ دارستانی هیتلانه‌یان دروست کردبوو. ئه‌و دارستانه‌ ریگه‌ی خه‌لقی لی دوور بوو، تووشی زه‌حمه‌تی زه‌مانه‌ نه‌بوون. به‌کیتکیان (بازنده) و به‌کیتکیان (نه‌وازنده) ناو بوون. بازنده‌ خه‌یالی سه‌فه‌ری کرد، به‌ نه‌وازنده‌ی وت: ئه‌ی رۆحی شیرینم! فکرم هه‌یه به‌ وه‌عه‌دی دوو سێ رۆژ سه‌فه‌ری بکه‌م. خودا فه‌رمویه‌تی:

«قل سیروا فی الأرض». ته‌ماشای عه‌جایب و غه‌رایبی دونه‌یا بکه‌م. حوکه‌ما فه‌رمویانه: «السفر وسیلة الظفر». ئاشکرا مه‌علومه‌ خه‌نجه‌ر تا له‌ کالان ده‌ره‌نچه‌یت برین ناکات. قه‌له‌م تا سه‌ری دوو له‌ت نه‌بیته‌ خه‌تی (جه‌وه‌ه‌ری) ناووسی. ئاسمان دايم له‌ سه‌فه‌رایه. به‌ مه‌رته‌به‌ی بلندی گه‌یشتوو. ئه‌رز له‌ جیگه‌ی خۆی ثابت بووه به‌ جیگه‌ی مار و میروو. سه‌فه‌ر نیشانه‌ی ده‌وله‌ته. خه‌زینه‌ی بی ئه‌مساله. دار ئه‌گه‌ر ئیقتیداری سه‌فه‌ر کردنی بوایه‌ تووشی برین نه‌هات. نه‌وازنده‌ وتی: ئه‌ی ره‌فیق تو مه‌شه‌ققه‌تی سه‌فه‌رت نه‌دیوه‌وه‌ عه‌زه‌تی سه‌فه‌رت نه‌کیشاوه. نه‌تبیستوو (الغربة کربة) و (الفرقة حرقه). سه‌فه‌ر داریکه‌ به‌ری تال ئه‌دات. سه‌فه‌ر هه‌وریکه‌ بارانی زه‌لیلی ئه‌بارینیته. ره‌فیقی چاک به‌ خه‌یالی سه‌فه‌ر نه‌که‌یت.

بازنده‌ وتی: ئه‌گه‌رچی سه‌فه‌ر بوئی ناخۆشی لی دیت، ئه‌ما سه‌یر کردنی مه‌مله‌که‌تان و ته‌جره‌به‌ی ره‌فیقان و خویراتی زه‌مان مه‌علوم ئه‌کات. سه‌فه‌ر گولیکه‌ له‌ناو درکی تیژ

دیتنه دهره وه. عه تری گول به ئاسانی دهست ناکه ویت.

نه وازنده وتی: ئەی رەفییق مەعلوومە سەفەر وەک باغی ئیرەم وایه ئەما به تەنهایی سەفەر دروست نییه. ئەگەر دوو رەفییق به ئارەزووی یەک سەفەر بکەن بێ ئەمساله. وه هەتا ئیستا هەردو کمان به خوشییی یەک ژیاوین، چون مەراقی رەفاقت و غەمی غەریبی بۆت مومکین ئەبێ. رجا ئەکەم لەسەر خەیاڵی سەفەر لاچۆ، باعیسی دووری تەرەفەین ئیختیار مەکە.

بازنده وتی: ئەی رەفییق قسە می مەراق و خەفەتی رەفاقت مەکە. ئەگەر قەدەر له رەفاقتەتی تۆی خستم رەفییقان زۆرە، ئیتر دەفتەری مەشقەتە هەلگەرە. دلم بۆ سەفەر گری گرتوو، لازمه سەفەری بکەم. سەفەر بەردی مەکە. ئالتوون به مەکە نەبێ ناسریت.

نه وازنده وتی: ئەی رەفییق ئیستا تەنافی مەحەبەت ئەچریت، لەگەڵ رەفییقی تازه چون بۆت ئەبەسترت. حوکما و توویانە: تەرکی رەفییقی موافیق کردن باعیسی تکچوونی ئیسراحتە. ئەوێ شەرت و وەفای رەفاقت بوو به نەسیحەت عەرز م کردی. ئیختیار به دەستی خۆتە.

قسە می هەردو وکیان لێرە دا تەواو بوو. دوعا خوازییان لە یەک کرد. بازنده له شەققە می بالی دا، رویشت. نه وازنده له هیلانەکە به تەنھا مایه وه.

وهقتی بازنده رووی کرده سەحرا میقداری رینگه رویشت، له دوور شاخیکی بەدی کرد، رووی کرده شاخەکە. له دامپنی شاخەکە باغی دیار بوو، رووی کرده ناو باغەکە، گولی تازه پشکووتبوو، میوهی به دارهوه شۆر بوو بوو. ئەو شەوه له ناو ئەو باغە دا به کەیف رابوو. بۆ سویحەینی هەلگری، رووی کرده سەحرا. میقداری نیو سەعات رینگه رویشت، هه ور و تریشقه بەری ئاسمانی گرت. له بریسکە می بەرەق و له دەنگی رەعد شیر خۆی ئەخستە کونەوه. له ناکاو تەرزە و باران دای به یەکدا. دنیا وەک تۆفانی نوح کەوتە سەر ئاو. گەلا به دارهوه نەما، عوموم تەرزە وەراندی. بازنده له وهقتە دا جینگه نەبوو خۆی تیا بشاریتەوه. له بن گەلای دار هەر نەوع بوو خۆی شاردهوه. ئەو شەوه به نیوه مردوویی هەتا رۆژ له سەرما ئەلەرزا. فکری قسە می رەفییقی ئەکردهوه. زۆر پەشیمانیی حاصل کرد. وهقتی رۆژ هەلھات پەرو بالی وشک بۆوه. به فکری گەرانەوه هەلگری. له ئەسنای فرینا واشەیهکی تیژبال بۆی هاته خوارهوه. بازنده له ترسی رۆحی

خۆی دا به ئه‌رددا، نه‌زری کرد ئه‌گهر له ده‌ست ئه‌و به‌لایه نه‌جاتی بوو تا مو‌دده‌ی حه‌یاتی ناوی سه‌فه‌ر نه‌بات. له ناکاو با‌زی په‌یدا بوو ته‌ماشای کرد واشه‌یه‌ک خه‌ریکه کۆتریکه بگریت. به فکری لێ سه‌ندنی کۆتره‌که له چنگ واشه‌که بسینیت هاته خواره‌وه. واشه قووه‌تی با‌زی نه‌بوو، هه‌ردووکیان به گ‌ژیه‌کا چوون. کۆتر فرسه‌تی زانی خۆی کرد به‌بن درکیک، له چنگ هه‌ردوو به‌لا نه‌جاتی بوو. وه‌قتی شه‌وی به سه‌راهات چووه بن به‌ردیک. ئه‌و شه‌وه به برسییه‌تی رۆژی کرده‌وه. بۆ وه‌قتی هه‌تاو که‌وتن له بن به‌رده‌که هاته ده‌ره‌وه به ئه‌ترافی خۆیدا ته‌ماشای کرد نه‌ باز و نه واشه‌ دیار نه‌بوون. هه‌لقه‌ی به‌چیتته‌وه بۆ لای ره‌فیه‌که‌ی. له رینگه ته‌ماشای کرد کۆتری نیشته‌وته‌وه، دانیکی زۆری له به‌رده‌م رۆ کراره. با‌زنده له تاو برسییه‌تی هار بووبوو، نیشته‌وه، هه‌یشتا ده‌می نه‌گه‌یشته دان به داوه‌وه بوو. به زوبانی عیتاب رووی کرده کۆتره‌که وتی: ئه‌ی ره‌فیه‌ی! من و تۆ هه‌ر دوو یه‌ک جینسین، بۆچ نه‌توت ئه‌مه داوی شه‌یتانه؟ شه‌رتی وه‌فای میوانداری ئه‌مه‌یه لای تۆ؟ کۆتره‌که وتی: ئه‌ی غه‌ریب له قه‌زاو قه‌ده‌ر خۆ لادان مومکین نییه. با‌زنده وتی: ئه‌ی ره‌فیه‌ی ئه‌توانیت له‌م به‌لایه نه‌جاتم بده‌یت؟ هه‌تا مردن ته‌وقی عه‌بدایه‌تی له‌م مل که‌م؟ جوابی دایه‌وه: ئه‌ی فه‌قیر ئه‌گهر حه‌له‌م بزانییایه خۆم له حه‌پس نه‌جات ئه‌دا، به‌و نه‌وعه تۆ ئه‌لێیت با‌عیسی داوی ته‌یران نه‌ته‌بووم. عه‌جایب بۆ تۆ که‌ ماویت. حا‌لی تۆ وه‌ک حا‌لی به‌چکه حوشته‌که وایه، له رینگه هه‌لاک بووبوو، بانگی دایکی ئه‌کرد: نه‌ختی ورد برۆ. دایکی جوابی دایه‌وه: نا‌بینیت هه‌وساره‌که‌م به ده‌ست غه‌یره‌وه‌یه. ئه‌گهر به ده‌ستی من نه‌بوو پشتی خۆم له ژێر بار نه‌جات ئه‌دا، تۆیش له رینگه ئیسراحه‌تت ئه‌کرد. ئینتیها با‌زنده رینگه‌ی نه‌جاتی لێ مه‌علووم کرا. له ترسی رۆح فره‌فره و په‌له په‌لی ده‌ست پێ کرد. رۆژی ته‌واو نه‌بووبوو. مووی داوه‌که پچرا، له به‌لا نه‌جاتی بوو، له ترسی رۆح برسییه‌تی له‌فکر چووبوه‌وه. رووی کرده سه‌حرا، میقداری رینگه رۆیشت، تووشی ئاوه‌دانیه‌ک بوو. سه‌وزایی له قه‌راغ ئاوه‌دانیه‌که چینه‌رابوو. دیواری بۆ مو‌حافه‌زه‌ی زه‌عه‌که دروست کرابوو. با‌زنده له‌سه‌ر دیواره‌که نیشته‌وه. کورپکی تازه پینگه‌یشتوو چاوی به کۆتره‌که که‌وت. به خه‌یالی مه‌زه‌ی که‌باب تیری بۆ کۆتر هاویشت، دای له بالی کۆتر. کۆتر سه‌ره‌و لێژ که‌وته خواره‌وه، بیڕی له‌بن دیواره‌که کرابوو که‌وته بی‌ره‌که‌وه. وه‌قتی کوره‌که چووه بن دیواره‌که ته‌ماشای کرد کۆتره‌که که‌وتۆته بی‌ره‌که‌وه. مومکین نه‌بوو بۆی به‌چیتته ناو بی‌ره‌که‌وه. جیی هه‌یشت. با‌زنده ئه‌و شه‌وه به برسییه‌تی له‌ناو بی‌را مایه‌وه. به زه‌لبلی و مه‌حزوونی بۆ فیراقی نه‌وا‌زنده ئه‌گر یا. وه‌قتی رۆژ بووه‌وه هه‌ر نه‌وع بوو هاته سه‌ر بی‌ره‌که.

فرسه تی زانی به ئاسمانا بلند بۆوه، نه وهستا تا داخل به حودوودی هیلانه کە ی بوو. وهقتی نه وازنده له دوور چاوی به بازنده کهوت، چوو به پیرییه وه، میقداری سه عاتی نه میان له ناو ده می یه ک نا. نه وازنده وتی: ئە ی ره فیق! بۆ چی وا زه عیف بوویت؟ بازنده وتی: دهر دیکم کی شاره به واسیته ی سه فه ره وه شه ویک به ئیسه راحه ت بۆت ئە گیپمه وه. (الحمد لله) ئەم ده فعه یه به دیدارت گه ی شتمه وه. هه تا به رۆح زیندوو بم ناوی سه فه ره نه بم. بۆ ئیحتیاجی نه بیته له هیلانه نه چمه دهره وه.

وهزیر وتی: ئە ی پادشاه ئەم مساله م بۆیه به بیان کرد تا خه یالی سه فه ره نه کهیت. پادشا وتی: ئە ی وهزیری ناسیح. مه شه ققه تی سه فه ره زۆره، ئە ما مه نفه عه تی سه فه ره له حیساب نایه ت. مانگ و رۆژ دايم له سه فه ره وه ستانیان نییه. ئاو به و رووناکی و جوانییه، مودده تی له جیگه ی خۆی مایه وه رهنگی ئە گوژیته و بۆگه ن ئە بیته. ئە گه ره به چکه بازه که له گه ل بیچووی قه له باچکه بمایه، به شه ره فی ته ربییه تی پادشاه نه ئە گه یشت. وهزیر وتی: چۆن بووه؟

حیکایه تی قه له باچکه و باز

دایبشلیم فه رمووی: بیستومه جووتی باز له سه ره شاخی هیلانه یان دروست کردبوو. سیمرخ قووه تی فرینی ئە و جیگه یان نه بوو بوو. وهقتی به چکه یان هه له پینا هه ردووکیان بۆ په یدا کردنی خواردنی به چکه که فرین. درهنگیان پین چوو، نه هاتنه وه بیچووه که سه ری له هیلانه هینایه دهره وه، بۆ سه ره و خواره ته ماشای ئە کرد. له ناکاو کهوته خواره وه. قه له باچکه یه ک بۆ خواردن ئە گه را، ته ماشای کرد پارچه گوشتی له سه ره شاخه که وه هاته خواره وه، وای زانی مشکه له دنووکی قه له به ره لا بووه. قه له باچکه چوو به ئاسمانا، به چکه بازه که ی گرتوه، به دلێکی خۆش بردی له به رده م بیچووه کانی داینا. وهقتی که ورد بووه ته ماشای کرد دنووک و نینوکی پیی هه یه. بۆی مه علووم کرا له جینسی بالداره و شکارییه. ره حمی پین کرد. فکری کرد: خودا منی کردوه به باعیشی رۆحی ئەم ته یه ره. وا چاکه له گه ل بیچووه کانی خۆم فه رقی نه که م، به ئە ولادی خۆمی قووبول بکه م. نیه یه ت وه ک بیچووه کانی په ره رده ی کرد. بۆ خواردن له گه ل بیچووه کانی فه رقی نه بوو. وهقتی نزیک باله فره بوون، به چکه ی بازه که فکری کرد: ئە گه ره من برای ئە مانه م، بۆ چ سووره تمان وه ک یه ک نییه؟ وه ئە گه ره من له م تایفه نیم، په ره رده م بۆچ ئە که ن؟ نه خۆم له ئە سلێ ئە مان ئە زانم و، نه خۆم به بیگانه حیساب ئە که م. به و خه یاله وه زۆر عاجز بوو.

رۆژێ قه له باچکه به به چکهی بازه که ی وت: باعیسی دلته نگیت چییه، به یانی بکه هه تا ده زمانی بۆ پهیدا بکه م. به چکه باز وتی: زۆر عاجزم. به یان کردنی مومکین نیییه. مه سه له حهت ئه وه یه ئیزنم بدهیت دوو سی رۆژ به ئه ترافی ئه م کیتوه دا بگه ریم، مومکینه دلم فهره حی تی که ویت. قه له باچکه به عه قل بۆی مه علوم بوو له سه ر چ فکریکه. روه ی کرده باز که وتی: ئه ی رۆحی شیرینم ئه م قصه ی کردت جارێکی که مه یکه. حوکه ما وتوو یانه: سه فهر بۆنی جه هه نه م ئه دات. ئامان خۆت تووشی عه زاب نه که یهت. دوو تایفه ئیختیاری سه فهر ئه که ن. ئه وه ل بۆ مه عیشه ت پهیدا کردن. دووهم له ترسی خه تا فیرار کردن. (الحمد لله) تو له و دوو تایفه نیت. نه ترس و نه برسپیه تی ئه زانی. سه فهر کردنت باعیت به چییه. باز وتی: ئه وه ی به یانت کرد راسته، ئه ما هه ر چهند خه یال ئه که م ئیره به جیگه ی خۆم نازانم. ئیراده ی سه فهرم هه یه. قه له باچکه وتی: ئه وه ی من به یانی ئه که م، نه سپیحه تی خیره. ئه ما قسه ی تو ده لاله ت له حیرس و ته مه ع ئه کات. ئینسانی ته مه عکار موفلیس و سه رگه ردانه. ئه ترسم ئه وه ت به سه ر بیت به سه ر پشپیه ی پیریتنه که هات. باز وتی: چۆنه ئه و مه سه له؟

حیکایه تی پشپیه ی پیریتن

قه له باچکه وتی: ئه گینه وه پیریتنی بوو له خانوکی تاریک به فه قیری ئیداره ی ئه کرد. له بهر ته نهایی ئولفه تی له گه ل پشپیه یه ک گرتبوو. ئه و پشپیه یه له عومری خۆی نه بۆنی ته عام و نه له زه تی گوشتی دیسوو. ئیداره ی ئه وه بوو حه فته ی جارێ وه یا دوو جار مشکیکی ئه گرت. هه موو خۆشی پشپیه که له وه زیاتر نه بوو. ته سادوف رۆژێ بۆ ته ماشا کردن سه رکه وته سه ریان. له دوو پشپیه یه ک ده رکه وت. ئه و پشپیه یه، به ته که ببور، سه عاتی هه نگاو پکی ئه نا. نزیک به پشپیه ی پیریتن بوو. وه قتی پشپیه ی پیریتن ئه و پشپیه ی به و نه وه چا و پیکه وت، به زوبانی خۆیان بانگی کرد: ئه ی ره فیق! ته شریفه له کویتوه دیت؟ ئه م شه وقه ت له کوئ پهیدا کردوه؟ جوابی دایه وه: خواردنی من له سه ر سینی پادشایه. هه موو رۆژ ئه وه نده پلاو و تاسکه بابی و گوشتی سووره وه کراوه ئه خۆم وه هه تا یه ک حه فته ئیشتیه ام خواردن نابات. پشپیه ی پیره زن وتی: پلاو و تاسکه بابی و گوشتی سووره وه کراو چۆنه، له زه تی چییه؟ من له عومری خۆم له مشککی خانووی پیریتن زیاتر هه یچم نه دیوه.

پشپیه که جوابی دایه وه: حه یفه تو خۆت به جینسی من حیساب که یهت. تو له جینسی

جالجالۆکه و قرزال ئه کهیت. نابینیت وهک مردوو له قهبر هاتوویته دهرهوه؟ ئه گهر بۆنی پاقلاره و کولیچه بیت به لووتتا مومکینه له غه بیهوه بانگ بکریت (یحیی العظام وهي رمیم) زیندوو بیتهوه. پشیلهی پیریزن به گریان وتی: ئهی ره فیق، حهقی جینسییهت و دراوسییتیم به سهرتهوه ههیه. کهسێ موعاوه نه تی زه عیفی بکات خودا موعاوه نه تی ئه کات. هیممهت به فرمویت به لکی به واسیتهی جه نابهتوه ببووژیمهوه. پشیله که رهحمی پی کرد، وتی: شهرته ئهم ده فعه به بی تو داخل به سهر سینی نه بم. وهقتی نان خواردن خه بهرت ئه ده مێ به یه کهوه ئه چین بۆ مائی پادشاه. پشیلهی پیریزن به وه عدهیه دل خوش بوو. له سهر بان چوو خوارهوه لای پیریزن ئه وهل تا ئاخهر قسهی بۆ پیریزن گیاره وه. پیریزن له رووی نه سیحه ته وه وتی: ئهی فه قیر به قسهی ئه هلی دنیا مه غرور مه به. بیت له دائیره ی قه ناعهت نه که یته دهره وه. چاوی ئه هلی ته مه ع به خاکی قه بر نه بیت پر نابن. چاوی ته مه عکار به سووژنی مردن نه بی نادوو ریته وه. ئه وه نه سیحه تانه ی پیریزن ته ئسیری له پشیله نه کرد. به خه یالی گوشت خواردن رووی کرده وه بۆ لای پشیله که. وهقتی ههردوو پشیله که روویان کرد بۆ مائی پادشاه، مه شهوره (الحریص محروم) ئه وه بی به خته ئاوی مه حروومی به ئاگری خه یالیا کرابوو، سه به ب ئه وه بوو چیشتکه ری پادشا له ده ست پشیله شکاتیان کردوو، ئه مر درابوو تیرانناز له هه موو لایه که وه بۆ کوشتنی پشیله حازر بوو بوون. پشیلهی پیریزن له وه مه سه له بی خه بهر بوو، له گه ل بۆنی ته ماعی کرد وهک سه گی برسی چوو پشیه وه. هیشتا ده می به گوشت نه گه یشت شریخه له که وان هات. تیری دای له سه ر سنگی، له ترسی رۆح فبراری کرد، وتی: گهر نه جاتم بی له ده ست ئه م تیره، من و مشکێ خانوی دا پیره. به گریان رۆیشته وه بۆ خزمهت پیریزن.

قه له باچکه وتی: هینانه وهی ئه م میساله م بۆ ئه وه یه به م به شه شوکر بیت. ناشوگری له سه ر نیعمهت کوفره. باز وتی: ئه وه ی به یانت کرد عومومی نه سیحه ته و پتگی مه رحه مه ته، ئه م خواردن و خواردنه وه بۆ حه یوان هاتوو، وه هه ر کهس ئاره زووی مه رته به ی بلندی بکات له سارد و گه رمیی زه مان خۆف ناکات وه به جیگی بهر حوکم رازی نابن وه پتگی بهرز به ره حه تی مومکین نابن. قه له باچکه وتی: ئه م خه یاله له سه ری تو دایه مومکین نابن وه هه ر کهس ئاره زووی حوکمداری بوو به بی له شکر بۆی مومکین نابن. باز وتی: تیزی دهنوک و نینۆکم هه یه، موحتاج به له شکر نیم. مه گه ر حیکایه تی پیاوه ره شیده کهت نه بیستوو به قوو ته ی شمشیر له سه ر ته ختی سه لته نه ت دانیشته؟ قه له باچکه وتی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

باز وتی: ئەگێرنه‌وه پیاویکی فه‌قیر حال هه‌تا نانی په‌یدا ئە‌کرد لی‌باسی نه‌بوو. هه‌تا لی‌باسی په‌یدا ئە‌کرد نزی‌ک به‌ مردن ئە‌بوو. له‌ ده‌ره‌ج‌ه‌ی مو‌حتاجی‌دا ئی‌دا‌ره‌ی ئە‌کرد. چه‌ند سا‌ڵ عوم‌ری تا‌لی را‌بوارد. ئینتیه‌ها خودا په‌حمی پی‌ کرد ئە‌ولادێکی نی‌رینه‌ی پی‌ عه‌تا فه‌رموو نیشانه‌ی روسته‌می له‌ناوچه‌وانیا شو‌عه‌لی ئە‌دا. به‌ واسیته‌ی قودوو‌می کورپه‌که‌وه ده‌رگای په‌حمه‌تی بو‌ کرایه‌وه، رۆژ به‌ رۆژ ده‌وله‌تیان له‌ زیادی بوو. کورپه‌که‌ عوم‌ری گه‌یشه‌ هه‌شت سا‌ڵ، نرایه‌ مه‌کته‌ب. موعه‌للیم ئە‌یوت: بلتی ئە‌لف، کورپه‌که‌ ئە‌یوت: تیر. موعه‌للیم ئە‌یوت: بلتی تی، کورپه‌که‌ ئە‌یوت: شمشیر. نی‌هایه‌ت سه‌ری زوبان و بنی زوبانی تیر و شیر بوو. وه‌قتی بلو‌غ بوو، باوکی وتی: ئە‌ی کورم فه‌کم هه‌یه‌ هه‌تا ماوم ژنت بو‌ بی‌م چونکی نه‌فس و شه‌یتان ری‌گه‌ی خراپه‌ نیشان ئە‌دا. له‌ پی‌ش ئە‌وه‌ی عیشق غه‌له‌به‌ بی‌یت ژن هینان با‌عیسی خیره‌. به‌ واسیته‌ی ما‌ڵ و ژنه‌وه‌ ئینسان له‌ گونا‌ه دو‌ور ئە‌بی‌ت. کورپه‌که‌ وتی: ژنی خۆم ئاره‌زووی بکه‌م مه‌شه‌ققه‌ت نانیمه‌ به‌ر جه‌نا‌بت. باوکی وتی: ئە‌و ژنه‌ی ئاره‌زووی تو‌ی له‌سه‌ره‌، نیشانم بده‌ لیم مه‌علووم بی‌ کبیه‌. کورپه‌که‌ چوه‌ ژوو‌ره‌وه شمشیری هینایه‌ ده‌ره‌وه‌. وتی: باب‌ه ئە‌م شمشیره‌ له‌ گۆنه‌ی ده‌سگیران جوانتره‌. له‌ دانی مار تیژ تره‌. به‌ قوه‌تی ئە‌م شمشیره‌ کچی پادشاه داگیر ئە‌که‌م وه‌قتی به‌خت موساعه‌ده‌ بکات. ماره‌یی کچی پادشاه شمشیره‌. نی‌هایه‌ت به‌و فه‌که‌وه‌ رۆژی رووی کرد بو‌ باغی پادشاه. کچی پادشای به‌ زۆر را‌کیشاو به‌ مه‌قصه‌دی خو‌ی گه‌یشت.

باز وتی: ئە‌م می‌ساله‌م بو‌یه‌ هینایه‌وه‌ لی‌ت مه‌علووم بی‌ ده‌ست له‌م خه‌یاله‌ هه‌لنا‌گرم تا به‌ مه‌قصه‌دی خۆم ئە‌گه‌م. قه‌له‌باچکه‌ بو‌ی مه‌علووم کرا ئیش چییه‌. نا‌عیلاج ئی‌زنی دا. دو‌عا خوازییان له‌ یه‌ک کرد. باز می‌قداری فری. تا هیلاک بوو، له‌سه‌ر شاخ‌ن نیشه‌وه‌. ته‌ماشای کرد که‌ویک به‌ له‌نجه‌ولار و قاسپه‌ قاسپ نزی‌ک به‌ باز بو‌وه. باز په‌لاماری دا گرتی، له‌گۆشتی سنگی تیر بوو (ولحم طیر ما یشته‌ون). ته‌سکینی به‌ دلی دا، وتی: (الحمد لله) خودا په‌حمی پی‌ کردم له‌ جی‌گه‌ی نا ئە‌سل نه‌جاتم بوو. ئە‌مه ئە‌وه‌ل سه‌فه‌ره‌. ئومید ده‌که‌م هه‌تا بی‌ت روو له‌ خیر بی‌. چه‌ند رۆژی به‌ گرتنی که‌و و سو‌تسکه‌ را‌ییوارد. رۆژی ته‌ماشای کرد باز له‌ دامینی شاخه‌که‌وه‌ می‌قداری سوار به‌راو خه‌ریک بوون. له‌ ئاسمان باز بو‌ گرتنی ته‌یرو، تووله‌ و تانجی له‌ شاخه‌که‌ بالاو بوویونه‌وه‌. پادشای ئە‌و ویلایه‌ته‌ بوو زۆر ئاره‌زووی راوی ئە‌کرد. بازی به‌ ده‌ست پادشاه بوو، قه‌سدی ته‌ی‌ریکی

کرد، بازه‌کە‌ی لای قە‌له‌باچکە‌ پێش‌ده‌ستی‌ی باز‌ی پادشای کرد، تە‌یرە‌کە‌ی لە‌ چنک دە‌ره‌یتنا. وە‌قتی پادشاه تە‌ماشای قووە‌تی ئە‌و بازە‌ی کرد، ئارە‌زووی گرتنی کرد. ئە‌مری بە‌ ئومە‌را دا لە‌ هە‌موو لایە‌کە‌وه‌ داویان بۆ‌ باز نایە‌وه‌. عاقیبه‌ت بازە‌کە‌یان گرت، ه‌یتنا‌یان بۆ‌ خزمە‌ت پادشاه، بە‌ دە‌ستی خۆ‌ی پە‌روه‌ردە‌ی ئە‌کرد. لای پادشاه بە‌ پە‌سە‌ندی مە‌شهور بوو. بە‌ واسیته‌ی سە‌فەرە‌وه‌ لە‌ رە‌فاقە‌تی قە‌له‌باچکە‌ نە‌جاتی بوو، بە‌ رە‌فاقە‌تی پادشاه گە‌یشت. ئە‌م می‌سالە‌م بۆ‌یه‌ ه‌یتنا‌یه‌وه‌ مە‌نفە‌عه‌تی سە‌فەر لە‌ حیساب نایە‌ت. خودا فەر‌موویە‌تی: «فامشوا فی‌ مناکبها».

دابیش‌لیم‌ رووی کرده‌ وە‌زیری بچووک، وتی: بۆ‌ مە‌سئە‌له‌ی سە‌فەر قسە‌ی تو چی‌یه‌؟ وە‌زیری بچووک رە‌سمی تە‌عظیمی بە‌ جی‌ه‌یتنا، وتی: ئە‌ی پادشاه عە‌زبە‌تی سە‌فەر وە‌ رە‌زالتی غوربە‌ت لایقی نە‌فسی پادشاه نی‌یه‌. لە‌بەر ئە‌وه‌ پادشاه سی‌بە‌ری سە‌ری می‌للە‌تە‌ و پاسە‌وانی رە‌عییە‌تە‌. ئە‌گەر پادشا نە‌بێ‌ت می‌للە‌ت بە‌ قە‌تل و قیتالی یە‌ک خە‌ریک ئە‌بن. بە‌ موددە‌تیکی کە‌م مە‌ملە‌کە‌ت بە‌ چۆ‌لی ئە‌میتیت. سە‌فەر بۆ‌ نە‌فسی پادشاه زۆ‌ر خە‌تەرە‌. پادشا وتی: ئە‌ی وە‌زیر ترس بۆ‌ژن هاتوو، سام و ترسانن ئیشی شێ‌رانە‌. مە‌علومە‌ هە‌تا پادشاهان خۆ‌یان نە‌نیتە‌ درکستانە‌وه‌ رە‌عیە‌ت گۆ‌لی ئیسرا‌حە‌ت ناکە‌نە‌وه‌ و فە‌قی‌ران سە‌رناکە‌نە‌ سەر سە‌رینی ئیسرا‌حە‌ت. ئی‌وه‌ بزانی فەر‌قی پادشاه و رە‌عیە‌ت دوو شە‌رتە‌. هە‌رچی پادشایە‌ تە‌خت و سە‌لتە‌نە‌ت و ئە‌مری پێ‌ عە‌تا کراوه‌، هە‌رچی می‌للە‌تە‌ ئیسرا‌حە‌ت و مو‌طیع و بە‌رحو‌کمی پێ‌ دراوه‌. پادشاه و می‌للە‌ت هە‌ردوکیان تالی‌یی ئیسرا‌حە‌ت بن نە‌ حو‌کمی پادشاه و نە‌ رە‌حە‌تی می‌للە‌ت باقی ئە‌میتیت. ئە‌گەر پادشاه ئارە‌زووی ئیسرا‌حە‌ت و خوار‌دنی کرد می‌للە‌ت زوو مە‌حو ئە‌بیتە‌وه‌. قە‌ولی حو‌کە‌مایە‌: سە‌عی کردن بۆ‌ پادشاهان با‌عیث بە‌ تورە‌قی می‌للە‌تە‌. ئینسان فە‌کری ئیشی کرد هە‌تا بۆ‌ی نە‌چیت دە‌ستی ناکە‌وێ‌ت. مە‌سئە‌ت ئە‌وه‌یه‌ بە‌ پێ‌ی خۆ‌م بۆ‌ رێ‌گە‌ی خێ‌ر حە‌رە‌کە‌ت بکە‌م، وە‌ک پلنگە‌کە‌ ئارە‌زووی جی‌گە‌ی خۆ‌ی کرد بە‌ سە‌عی‌تیکی زۆ‌ر دە‌ستی کە‌وت. وە‌زیرە‌کان وتیان چۆ‌ن بووه‌؟

حیکایە‌ت

دابیش‌لیم‌ فەر‌مووی: ئە‌گەر ئە‌وه‌ لە‌ ئە‌ترافی بە‌سره‌ جە‌زیرە‌یه‌ک بوو دل‌گیر و هە‌وا خۆ‌ش، بە‌ هە‌موو ئە‌ترافیا ئا و ئە‌رۆ‌یشت، دارستانی بۆ‌ ئاسمان بل‌ند بووبوو. لە‌خۆ‌شیی جە‌زیرە‌کە‌ ناو نرابوو (فەر‌ح ئە‌فزا). ئە‌و جە‌زیرە‌یه‌ پلنگی ه‌یتلانە‌ی تیا دروست کردبوو، شێ‌ری توند

ته بیعهت موقابه لهی له گه لئ تهو پلنگه بو نه ته کرا. درنده قودره تی داخل بوونی تهو
 جه زیره یان نه بوو. تهو پلنگه بیچویتیکی بوو، ئاره زووی ته کرد له جیگه ی خوئی دابینیت،
 مهرگ موهله تی نه دا (اذا جاء أجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون). پلنگه که
 مرد. تهوما چند سال بوو درنده ئاره زووی تهو بیسه یان ته کرد. وهقتی بو یان مه علوم بوو
 پلنگ مردوو به بهک ده فعه هوجوومیان کرده جه زیره که وه. بیچوه پلنگه که موقابه لهی پی
 نه ته کرا، فیراری کرد. تهو درنده شیریان به پادشای خو یان قوبول کرد. به ئیسراحت له
 ناو جه زیره که دا رایان ته بوارد. تهوما وهقتی بیچوه پلنگه که رووی کرده سه حرا ته رکی
 وه ته نی کرد، ریگه ی که وته جه زیره بهک، له گه لئ درنده ی تهو جه زیره به ره فاقه تی گرت.
 دهردی خوئی بو درنده کان گپرایه وه، ته له بی ئیمدادی کرد، ته وانیش وتیان ئیمه قوه تی
 شه رکردمان نیبه، ئیستا جه زیره ی فهرح ته فزا به ده ست درنده وه به، پادشاهیکیان هه به
 زور به قوه ت، ته یر قودره تی فرینی نیبه به سه ر فهرح ته فزادا بفری. ئیمه چون ته توانین
 موقابه له ی شیر بکه ین، وه به رگه ی حمله ی شیر ناگرین، وه ته گه ر تو فکری وه ته ن
 ته که یت مه سلحه ت ته وه به بچیت به دلکی ساف خزمه تی شیر ئیختیار بکه یت. پلنگ
 له بهر ته وه (حب الوطن من الایمان) چوه بو جیگه ی خوئی. وهقتی نزیک به جه زیره بووه
 له گه لئ یه کی له خزمه تکاران به خزمه ت شیر گه یشته. شه رتی ته ده بی به جی هینا. به
 دلکی ساف خزمه تی شیری ته کرد. حورمه تی لای شیر روژ به روژ له زیادی بوو، مه رته به
 به مه رته به گه وه بو هه تا بوو به وه زیر. ئینتیها روژی واقیعاتی له ته ترافی جه زیره که
 رووی دا. له وه قته دا دنیا زور گه رم بوو. له گه رمیی روژ دنیا سوور بو بو وه. ته یر
 قودره تی فرینی نه بوو. له بهر گه رمی شیر که وته مه راقه وه. له وه قته دا پلنگ داخل به
 خزمه تی شیر بوو، له گه لئ ته ماشای کرد شیر عاجزه، رووی کرده شیر عه رزی کرد: جه نابت
 بهر قه رار بیت، واسیته ی دلته نگیت چیه؟ شیر قسه ی بو پلنگ کرد. پلنگ له مه سه له
 حالی بوو، وتی: ته گه ر ته مری عالیی له سه ر بی به نده ته م خزمه ته به جی دینم. شیر
 روخسه تی دا، له گه لئ میقداری درنده پلنگ رویشته. وهقتی ئیسه که ی به جی هینا، ئانه ن
 له گه لئ درنده کان گه راپه وه. یه کی له درنده کان رووی کرده پلنگ، وتی: وهقت گه رمه،
 سه عاتی سه بر بگریته هه تا فینک ته کات، تهو وه قته حه ره که ت کردن مه سلحه ته.
 ته له مدو لیللا ئیسه که به جی هینراو به مه رامی جه نابت دروست بوو، عه جه له کردن بو
 چیه؟ بچین له ژیر سیبه ری تهو دارانه ئیسراحت بکه ین و نه ختی ئاوی سارد ته خوینه وه
 بو فینکی عه سه ره که ت بکه ین زور مونسبه. پلنگ جوابی داپه وه: روخ فیدایی من له

پادشا مه‌علوومه. شهرتی وه‌فا نییبه من ئیسراحت بکه‌م و پادشاه به مه‌راقه‌وه بتلیته‌وه. ئیسراحتی ئیمه باعیسی مه‌راق زیاد کردنی پادشایه. هه‌تا زوو به‌خزمت پادشا بگه‌ین چاکه. وه‌قتی حه‌ره‌که‌تیا‌ن کرد و داخل به‌خزمت پادشاه بوون، قسه‌ی پلنگ یه‌که‌یه‌که‌ عه‌رزی شیر کرا. شیر ئافه‌رینی له‌ پلنگ کرد. وتی: ره‌حه‌تی ده‌ست یه‌کۆ ته‌که‌ویت نارحه‌تی وه‌لی نیعه‌تی به‌لاوه‌ گران بیت. ئیستا مه‌علوومه پلنگ ساحیب وه‌فایه، لایقی پادشایی فه‌رح ته‌فزایه. له‌سه‌ر ئه‌مری شیر پلنگ کرایه‌وه به‌ پادشای فه‌رح ته‌فزاو، بیسه‌که‌ ته‌سلیم به‌ پلنگ کرایه‌وه له‌ جیگه‌ی شیر به‌ حوکمرانی دانیشته‌.

دابیشلیم وتی: هیتانه‌ دبی ئه‌م میسه‌له‌م بو‌ئه‌وه‌ بوو ئیوه‌ بو‌تان مه‌علووم بیت ده‌ست که‌وتنی مه‌تله‌ب به‌بۆ زه‌حمه‌ت مومکین نابۆ. مه‌علوومه‌ رۆژ له‌ مه‌شریق هه‌لدیت و له‌ مه‌غریب ئاوا ته‌بیت. ته‌گه‌ر یه‌ک سه‌عات ئیسراحت بکات غولغوله‌ ته‌که‌ویتته‌ ناو مه‌خلووقه‌وه. وه‌ که‌س له‌ سه‌فه‌ر ناومیتد نه‌بووه‌ خوسوس ئه‌م سه‌فه‌ره‌ بو‌ من واسیتته‌ی ریتگه‌ی عه‌داله‌ته‌ و بو‌ ده‌سته‌که‌وتنی عیلمیتکه‌ باعیسی ئیسراحته‌ بو‌ میلله‌ت (ان ذلک من عزم‌ الأمور). وزه‌را بو‌یان مه‌علووم کرا مومانه‌عه‌تی پادشا مومکین نابیت. موباره‌کبادییا‌ن کرد، وه‌ له‌سه‌ر ئه‌مری وزه‌را ته‌سبابی سه‌فه‌ر دروست کرا.

پادشا که‌وته به‌حری فه‌ره‌وه‌ بو‌ خوسوس یه‌کیتکی ته‌مین له‌ جیگه‌ی پادشاه به‌ حوکمداری دانری. به‌ ئه‌مری پادشاه مه‌جلیس گیرا. به‌ ئیتتیفاقی ئومه‌را، وزه‌را و میلله‌ت یه‌کیتکیان له‌ جیگه‌ی پادشاه ته‌عیین کرد. پادشاه رووی کرده‌ وه‌کیله‌که‌ فه‌رمووی: من ئیراده‌ی سه‌ره‌ندیب ته‌که‌م، بو‌ تو‌ لازمه‌ خه‌وی ئیسراحت له‌ خۆت حه‌رام بکه‌یت. ریتگه‌ی عه‌داله‌ت بگرته‌ پیتش. حه‌قی مه‌زلوومان له‌ زالم بسینی به‌ ئه‌مری شه‌ریعه‌ت حوکم بکه‌یت و، له‌ قانونی عه‌داله‌ت نه‌چیتته‌ ده‌ره‌وه‌، ئاره‌زووی ره‌حه‌تی میلله‌ت بکه‌یت و، ده‌ستی ته‌عه‌ددا درپژ نه‌که‌یت. بو‌ت مه‌علووم بی‌ هه‌ناسه‌یه‌ک دونیا ژیر و ژوور ته‌کات. وه‌ به‌ته‌خت و سه‌لته‌نه‌ت مه‌غروور نه‌بیت. ته‌م رۆحه‌ لای به‌نی ئاده‌م ته‌مانه‌ته‌، به‌ وه‌عه‌دی چه‌ند رۆژی له‌ به‌ده‌ن ده‌رته‌چیت. وه‌ رجا ته‌که‌م ته‌م وه‌سیه‌تانه‌ فه‌رامۆش نه‌که‌یت. له‌ پاشا هاته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌ پیتش ده‌می له‌شکرا هاتوو چووی ده‌ست پی‌ کرد و میقداری نه‌سیحه‌تی ته‌وانی کرد. دوعا خوازی له‌ میلله‌ت کرد، له‌گه‌ل میقداری له‌شکر له‌ مه‌مله‌که‌ت چوونه‌ ده‌ره‌وه‌، روویان کرد بو‌ ریتگه‌ی سه‌ره‌ندیب. به‌حر و به‌ریان بری، وه‌ له‌ گه‌رمی و هیلاکیی ریتگه‌ گه‌یشتن. ئینتیها‌ داخل به‌ حودودی سه‌ره‌ندیب بوون. وه‌قتی نزیک به‌ شاری سه‌ره‌ندیب بوونه‌وه‌، رووی پادشا وه‌ک گوئی هه‌نارسوور

هه‌لگه‌راو همدو سه‌نای خودای به‌جی هینا. وه‌قتی داخل به‌شاری سه‌ره‌ندیب بوون، دوو سی‌رۆژ بۆ ئیسراحت له‌شاره‌که‌دا به‌گه‌ران خه‌ریک بوون، باری فه‌زله‌و ئه‌و میقداره له‌شکره له‌شاره‌که‌دا دانرا، وه‌پادشاه و هه‌ردوو وه‌زیر و کاتب پروویان کرد بۆ سه‌ر شاخه‌که. وه‌قتی داخل به‌سه‌ر شاخ بوون به‌ته‌ماشاکردن خه‌ریک بوون. غاریکی تاریک ده‌رکه‌وت، پادشا بۆی مه‌علووم بوو جیگه‌ی حه‌کیمی ساحیب ته‌دبیره، ناوی (بیدبای بره‌مه‌ن)ه. به‌هیندی (پیل پای) ناو ئه‌برا. ئه‌و حه‌کیمه له‌عه‌قل و قسه‌کردندا بی‌ئمه‌سال بوو ده‌ستی له‌دنیا هه‌لگرتیوو، شه‌و و رۆژ به‌عیباده‌ت مه‌شغوول بوو. دابیشلیم میقداری له‌به‌ر غاره‌که‌دا ویستا. حه‌کیمی دل‌رووناک هاته به‌رده‌م غاره‌که، بانگی کرد: «أدخوها بسلام امنین». پادشاه به‌سووره‌تی شاهانه‌چووه ژوووه‌وه، په‌سمی ته‌عزیمی به‌جی هینا، سه‌لامی له‌حکیم کرد. حه‌کیم جوابی دایه‌وه. وه‌قتی پادشا ته‌ماشای حه‌کیمی به‌هیندی کرد، له‌سووره‌تی ته‌حییور ما. به‌سووره‌ت به‌نی ئاده‌م بوو، به‌سیفه‌ت وه‌ک مه‌لائیکه‌بوو. حه‌کیم به‌عه‌قل بۆی مه‌علووم بوو پادشاه بۆ سوئال چووه. فه‌رموی: دانیشه، به‌یان به‌فه‌رموو واسیته‌ی زه‌حمه‌ت کیشانت چیه‌؟ دابیشلیم بینینی خه‌وه‌که و دۆزینه‌وه‌ی خه‌زینه‌که‌ی و وه‌سیه‌ت نامه‌ی هۆشه‌نگ شای، ئه‌وه‌ل تا ئاخ، بۆ حه‌کیم به‌یان کرد. حه‌کیم به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌وتی: ئافه‌رین بۆ غیره‌ت و عه‌داله‌تت. مووه‌فه‌قیه‌تت بۆ ره‌حه‌تی میلیه‌ت ئه‌وه‌نده‌ریگه‌ی زه‌حمه‌تت کیشاوه. ئینشاللا ناوی چاکه‌ت گوم نابێ. له‌وه‌قتی سوئال و جواب پادشاه وه‌سیه‌ته‌کانی هۆشه‌نگ شای بۆ حه‌کیم یه‌که‌یه‌که‌ گێرایه‌وه. حه‌کیم عومومی حیفز کرد، وه‌ئیمه‌ش سوئال و جوابی دابیشلیم و بره‌مه‌نی حه‌کیم به‌ناوی (گه‌لاویژی کوردستان)ه‌وه، به‌چوارده‌نه‌سیحه‌ت به‌یان ئه‌که‌ین و، نه‌سیحه‌تی له‌ئاخری چوارده‌نه‌سیحه‌ته‌کان به‌ناوی (ته‌وه‌ددود)ی جاریه له‌زه‌مانی خه‌لیفه‌هاروونورپه‌شید، عومومی مه‌سه‌له‌ی شه‌رعییه و ئه‌ده‌بییه، به‌بانی ئه‌که‌ین. هیدایه‌ت له‌خودا ته‌مه‌ننا ئه‌که‌م.

نه‌سیحه‌تی ئه‌وه‌ل

باوه‌ر نه‌کردن به‌قسه‌ی حه‌سوود و دوو زوبان

دابیشلیم فه‌رموی: مه‌عنای وه‌سیه‌تی ئه‌وه‌ل ئه‌لێت مه‌ئموور له‌پادشا نزیک بوو حورمه‌تی لازمه‌وه‌به‌قسه‌ی فیتنه‌مه‌ئموور عه‌زل نه‌که‌یت، وه‌عه‌زل کردنیان باعیس به‌وێرانی مه‌مله‌که‌ته، وه‌په‌ریشانی میلیه‌ته. ریگه‌ی چۆنه‌؟ وه‌خوسوس که‌سی به‌روتبه

گه بيشت، وه حه سوودان ئاره زوو بکهن ئه و مه ئمووره عه زل بکريت، چۆن دلئى پادشا له و مه ئمووره وه ئه گيپرن. وه ته دبيري، پادشا هه رق به قسه ي درؤ بکات، وه به زوباني لووسي حه سوود باوه ر نه کات؟ داواي ده رمانى له حه کيمي ساحيب ته دبيري ئه که م.

حه کيم جوابي دايه وه، وتي: ئه ساسي پادشاهي له سه ر ئه م نه سيحه ته ئه ميئيت. لازمه پادشا ئه هلي فيئته له مه جليس ده رکات، وه له مه مله که ت دووري خاته وه، وه مه نعي غه بيه ت کردني ئومه را بکات. ئه گه ر پادشا به قسه ي فيئته مه ئمووري عه زل کرد، باعيسي تیکچووني سه لته نه ته. وه لازمه بؤ پادشاهان ئاگري قه هري به قسه ي فيئته هه لته گيرسيئني (والفتنة أشد من القتل). وه ئه گه ر پتگه ي فيئته کرايه وه بؤ حوزووري پادشا، وه ک مه سه له ي شي ر و گاکه ئه بيت. دابيشليم فه رمووي: چۆن بووه؟

حیکایهت

بړه همه ن فه رمووي ئه گيپرنه وه بازرگاني بوو دائيما به سه فه ر کردن خه ریک بوو. مه مله که تاني زؤر دبوو. سارد و گه رمبي زه ماني ته جره به کردبوو. رؤژئ نه خووش که وت. ده رده که ي هه تا نزیک به مردن بوو. ئه و بازرگانه سي ئه ولادي نيئرينه ي بوو. ده ستي کرد به وه سيه ت بؤ ئه ولاده کاني، وتي: بؤتان مه علوم بي به ک دوو رؤژ عومرم ماوه. من ئه مرم و، خو تان و غيره تان. ئه ي ئه ولادم، من ته ماشا ئه که م که ستان تالب به که سا به ت نين و به مالي دنيا مه غروورن. ئه گه رچي به بي مه شه ققه ت مالتان ده ست که وتوو، به ئيسراف سه رف کردني هه رامه (کلوا واشربوا ولا تسرفوا). بؤتان مه علوم بي مالي دنيا سه رمايه به بؤ دنيا و قيامه ت. ده ولت سي خاسيه تي بؤ دنيا هه يه.

ئه ووه ل خو ش رابواردن و ئاره زوو شکاندن و موحتاج نه بوون، به مال مومکين ئه بيت. دووه م مه دح و حورمه ت و سپ پوئين، به واسيته ي ده ولته ته وه ده ست نه که ويئ. سيه هم شو رته به سه ر ساحيب ئه سلدا په يدا ئه کات و قسه ي مه قبوول ئه بي و، چه ند که سانئ به واسيته ي ده ولته تي دنيا وه ناييلى ره حمه تي خودا بوون. پياوي عاقل به بي فائيده مال سه رف ناکه ن. (نعم المال الصالح للرجل الصالح). زؤر که س هه يه به واسيته ي مالي زؤره وه به پادشاهان نزیک بوون. ئه ي ئه ولادم ئيوه بزائن حه وزتیک پر بي له ئاو و ئاوي نه يه ته سه ر، که م که م ئاوي لي به رن به مودده تي وشک ئه بي. به حرئ ئاوي نه يه ته سه ر توژئ وشکايي سه ر ديئته ده ر. ئه ي ئه ولادم، وه ک من به تيجاره ت و سه فه ر خه ریک بووم ئيوه ش وه ک من سه عي بکه ن. نه لئین باوکمان پير بووه، عه قلي نه ماوه. بؤ

پاشه پوژتان جه رگم سووتاوه. کوره گه وره بیان وتی: ئەی بابە، ئەو هی تو ئەفهرموویت بی تەوه ککولییە. بەنی ئادەم هەتا ژینی لە دنیا مابیی رزقی لە تەرهف خوداوه بو دیت و، رزقی خودا بو ئیمە ی رهوانه کردیی بو کەس ناخوړیت، وه رزقی به نسیب ئیمه نه بوو ییت دەستمان ناکه ویت. مادام وایه کەسابەت بکەین و کەسابەت نەکەین وەک یەکە. مەگەر حیکایەتی دوو شازادە کەت نە بیستوو؟ شاهیدی حالمانه. یه کیتکیان به بی مەشه فقهت پادشایی و خەزینە دەست کەوت، وه یه کیتکیان به واسیتە ی پادشاهییه وه به کوشت چوو. باوکیان پرسى: چۆن بووه؟ به یانی بکه.

حیکایەت

کوره گه وره بیان وتی: لەمەملە کە تی حەلەب پادشایە ک بوو ره عیەت پەرور، لە عەدالەت و به ره حمیدا بی ئەمسال بوو. ئەو پادشایه دوو کوری بوو. کوره کان دائیما به ئیشی خراپه و له هو و له عەب خەریک بوون. لەدائیرە ی ئینساف چوو بوونە دەرەوه. پادشا عاقل و دنیا دیدە بوو. خەزینە و مالى له حیساب دەرچوو بوو. له ترسی مەغروری و بی عەقڵیی کوره کانی به فکریا هات خەزینە کە ی تەسلیم به دەست ئەمبنداری بکات. له ئەترافی حەلەب عابیدیک بوو دايم به تاعەت کردنی خودا خەریک بوو. پادشاه له گەل ئەو عابیدە زۆر ناشنا بوون. عابید چوو له لای پادشاه بو چاو پیتکه وتن. پادشا به مەخفی خەزینە و ماله کە ی تەسلیم به عابید کرد، بو پاشه رۆژی کوره کان موحافەزە ی بکات. له نیوه ی شه دا خەزینە کە یان به مەخفی نەقل کرده جیگە ی عابید. وه سیه تی بو عابید کرد: هەر وه قتی منالە کان موحتاج بوون، ورده ورده تەسلیمیان بکات. بو سبحه ینی پادشاه ئەمری کرد خەندە قیان هەلکەند، رووی کرده کوره کان: خەزینە کە م لەناو ئەو خەندە قە دا شاردوو تەوه، وه ئیوهش ئاگە هداریی ئەحوالی خۆتان بکەن، وه هەر وه قت موحتاج بوون خەزینە کە هەلکە نه وه ورده ورده لیتی سەرف بکەن. چەند رۆژی نەخۆشیی پادشاه توولی کیشا. به ئیراده ی خودا پادشاه و عابیدە کە هەردوکیان به رۆژی ئەمری خودایان کرد (انا لله وانا الیه راجعون). وه قتی له کفن و تەعزبە ی پادشاه بوونەوه، ئەمما بی خەبەر بوون خەزینە کە له مالى عابید دفن کراوه، وایان بو مەعلووم بوو بوو له خەندە قە کە دا دفن کراوه. کوره گه وره بیان له جیگە ی پادشا دانا. عوموومی میللەت موتیعی ئەمری بوون. کوره بچوو ک به بی وه زیفه مایه وه و حورمەتی لای برا گه وره نه بوو. کوره کە خە یالی کرد وتی: مادەم له پادشایی و خەزینە مەحروروم بووم، وا چاکه له گۆشە یه ک به عیبادهت

خهریک بم. دنیا بی وهفایه، وهفای تا سهر بۆکس نه بوه. مهسله حهت نه وهیه بچم بۆ خزمهت عابیده که ی ره فیقی باو کم، له خزمهت نه ودا به عیبادهت مهشغوول بم، بۆ ئاخیرهت چاکه. به و فکره له شار چوو دهروهه. رووی کرد بۆ جیگه ی عابید. وهقتی داخل به جیگه ی عابید بوو، بۆ مه علوم کرا عابید مردووه. کوره که له جیگه ی عابید دانیشته، به عیبادهت کردن خهریک بوو. له ژیر خانووی عابیده که دا جۆگه ئاو پیک بوو. ئاوه که بۆ زراعت نه رویشته. ئاوی جۆگه که وشک بوو. روژی کوره که به پاک کردنه وهی جۆگه که خهریک بوو. له بهر موحتاجیی ئاوی فکری کرد نه گهر ئاوی نه م جۆگه وشک بیت باقی بوونم لیره بی فائیدهیه. وا چاکه جۆگه که هه لکه نم هه تا نه یگه به نمه ئاوی. دهستی کرد به جۆگه هه لکه نین هه تا نزدیک به خه زینه که بوو. وهقتی گه یشته سهر خه زینه، شوکری خودای کرد. به قه ده ر ئیحتیاجی خۆی سهر فی نه کرد. نه ما کوره گه وره که یان به ته که بیور و ئیسراف به خه رج کردن خهریک بوو، وه غه می ره عیهت و له شکری نه بوو وه برای بچووکی به فکره نه ههات. له پاش مودده تیک دوشمنی بۆ په یدا بوو. دوشمنه که به له شکری زۆر و سیلاحه وه هوجوو میان کرده سهر کوره پادشاه. کوره پادشاه له شکر و سوپای ریکخست وه به ئومیدی دهره تینانی خه زنه که داخل به قه سر بوو. ههر چه ند نه رزی هه لکه ند، بۆ خه زنه که گه را هیچی دهست نه که وت. که وته به حری مه راقه وه. نا ئومیدی بهی حاصل کرد. له تاو هوجوو می دوشمن ههر نه وع بوو له شکر و سوپای هه لگرت له مه مله که ت چوو دهروهه، به رامبه ر به دوشمن سه فی راکیشا. وهقتی دهست کرا به تیر هاویشتن، له ناکا و تیری له ته ره ف دوشمنه وه هات دای له سه ر دلّی کوره پادشاه، دهست به جی نه مری خودای کرد. ته سادوف له ته ره ف له شکری کوره پادشاه تیری رویشته دای له سه ر دلّی پادشای دوشمن، (نه ویش نه مری خودای کرد). ههر دوو له شکر به بی پادشاه مانه وه. هاوار که وته ههر دوو له شکره وه، نزدیک بوو ئاگری فیتنه له ههر دوو ته ره ف داگیرسیته. به ته دبیری وزه را سو لّحیان کرد و قه راریان دا له نه ولادی پادشاه به کیک بکه ن به پادشاه. نه مر درا مه جلیس ته شکیل بکریته. به قه راری مه جلیس قه راریان دا کوره بچووکی پادشاه مودده تیکه ته رکی وه ته نی کردووه له خانووی عابیدیک به عیبادهت مهشغووله. میقداری نه شراف و میقداری وزه را چونه مالی عابیده که کوره که یان هینا له جیگه ی باوکی کردیان به پادشاه، وه خه زینه که یان نه قل کرده خه زنه ی پادشاه. به واسیته ی ته وه کوله وه خه زینه ی باوکی و جیگه ی باوکی دهست که وته وه. نه م مه سه له یه م بۆیه هینایه وه رزقیک به نسیب بوو بیت لازم به سه عی ناکات. پشت به ته وه ککول به ستن

له کهسابهت چاتره.

کورکه که ئەم قسهی تهواو کرد. باوکی فهرمووی: ئەوی بهیانت کرد عوموموی راسته. خودا له قورئانی کهرمیدا فهرموویه تی: (لیس للانسان الا ما سعی). نان پهیدا کردن به سهعی و به عهزیهت نه بیئت، به دانیشتن و به ته مه لئی نان پهیدا نابیئت. مه گهر قسهی پیاوه کهت نه بیستوو به چاوپیکه وتنی باز و قهله رهشکه ته رکی کهسابه تی کرد؟ کوره پرسی: چۆنه، به یانی بفهرموو.

حکایهت

باوکی وتی: ئەگێر نهوه دهرویشی به دارستانیکدا رویشت، ته ماشای کرد بازی میقداری گوشتی به چنگه وه گرتوو به ئەترافی داریکدا ئەگه رپیت. دهرویش دیقته تی کرد قهله رهشیک بی پهروبال له هیتلانه دا که وتوو. بازه که چوو سه هیتلانه که، نهخته نهخته گوشته که ئەپچرپت، ئەیخاته دم قهله رهشکه که وه. دهرویش وتی: سویحانه لالا! قهله رهشیک بی پهروبال له هیتلانه به دا که وتوو، بی خواردن نییه. رازیقی رزق خودایه، چاوی قودره تی له هه موو عالمه وه هه یه. منیش وا چاکه له گوشه به که به رهحه تی دانیشم، ئەوهنده زحمه تی خۆم نه دم. فهرمووده ی خودایه: «ان الله هو الرزاق ذو القوة المتین». رویشت له گوشه به که دانیشت، میقداری سی شهو به بی خواردن نیداره ی کرد، سکی به پشتیه وه نووسا، قووه تی هه لسانی نه ما، عیباده تی ئەو سی روژه ی فهوتا. خودای ته عالا ئیلهامی فهرموو سه ره پیخه مبه ری ئەو عه سه ره، له حالاتی دهرویشه که ی خه به رد ار کرد. فهرمووی به واسیته ی کهسابه ته وه رزق بو عه بد ئەنیرم. ته بلیغی دهرویش بکه وه ک باز بیئت مه نفه عهت به قه ل بگه به نیئت، وه ک قه ل نه بیئت مه نفه عهت له باز وه رگرت، له (الکاسب حبیب الله) بی به هره نه بیئت. حوکه ما فهرموویانه: رزق ته قسیمه، ئەما ئەسبابی بو ره وانه کراوه. له پادشاه هه تا فه قیر به کهسابهت موحتاجن. به بی کهسابهت نان بو که س پهیدا نه بو وه نابیئت. کوری ناوه راستیان دهستی کرد به قسه کردن، وتی: بابه، ئیمه قووه تی ته وه ککولی کولیمان نییه، لازمه کهسابهت بکه یین. هه ره وه قت دهستمان کرد به کهسابهت موحتاج ئەبێن به مال و ژن، ته دبیری ئەو وه قته چییه، بفهرموو. باوکی جوابی دایه وه: ئەی ئەولادم، مال دهست که وتن ئاسانه، ئاگه هداریی زحمه ته. ئەگه ره که سی بوو به ساحیب مال، لازمه دوو وه زیفه بنا سیئت: ئەوه له ن موخافه زه ی مال که ی بکات له دهست دز و جهرده. پیاوی ساحیب مال دوژمنی

زۆره، وه پاره لای هه موو کهس شیرینه. دووهم لازمه له سه رمایه کهی سه رف نه کات، وه مه نفه عه تی که سابه تی هه ر چه ند بوو به ئیداره سه رفی کات. وه ئه گه ر به مه نفه عه تی ماله که ئیداره ی نه کرد و سه رمایه ی خوارد، به مودده تیگی کهم زه لیل و داماو ئه بیته، هه ره وک و توویانه به حر ئه گه ر ئاوی نه هاته سه ر، تۆزی وشکایی سه ر دینیتته ده ر. مه گه ر حیکایه تی مشکه کهت نه بیستوو به قه هر و غه مه وه خۆی کوشته؟

کوره که سوئالی کرد چۆن بووه؟

حیکایه ت

باوکی وتی: بیستوو مه فه لایحیک بوو میقداری گه نفی کردبوه ژوو ریکه وه ده رگای عه ماره کهی به قور به ست رۆژی لازماتی. ته سادوف مشکێ له ژیر عه ماره که هاته ده ره وه. گه نم ورده ورده به کونه که دا ئه چوه خواره وه (وفي السماء رزقکم). ته ئسیری له مشک کرد. مشک زۆر به و نیعمه ته که یف خۆش بوو. به مودده تیگی کهم خه یالی قاروونی و سه لته نه تی فیرعه ونبی که وته سه ر. میقداری مشکێ گه ره کی جه مع کرد، به یانی خه زینه ی بۆ کردن. عومومی مشکه کان بوون به عه بد و به پادشای خۆیان قه بوول کرد. خزمی دوور و ره فیقی کۆن کۆبوونه وه، سوئینان به سه ری ئه و ئه خوارد. به خزمه ت کردن مه شغوول بوون و به ره سمی خۆیان هه ر یه که له سه ر وه زیفه یه ک دانران. ده ستیان کرد به مه دح کردن. وتیان: قوربان، هه تا سه ری جه نابت سه لامه ت بچ گه نم له بارین کهم ناکات. هه موو رۆژیک هه ر چه ند گه نم ئه هاته خواره وه ئه یان خوارد و غه می پاشه رۆژیان نه بوو. ته سادوف له و عه سه ردا گرانی په یدا بوو، فه لایح ئاره زووی فرۆشتنی گه نمه کهی کرد. وه قتی ده رگای عه ماری کرده وه تیفکری گه نمه که زۆری کهم کردوو. زۆری مه راق خوارد. وای به مه سه له حه ت زانی گه نمه که نه قل کات. وه قتی فه لایح نه قلی گه نمه کهی کرد مشکه کان خه به ردار نه بوون. ئه م ما مشکێکی زه ره ک فه رقی به ته په ته پی قاچی فه لایح کرد، له کونه که سه رکه وته سه ری. بۆی مه علووم بوو گه نمه که نه قل کرا. چوووه خواره وه مشکه کانی خه به ردار کرد. مشکه کان هه ر یه که له کونیکه وه، وه لی نیعمه تی خۆیان جیهیشت. ره فیقی خواردن و خزمی درۆ بوون. هه ر یه ک بۆ لایه ک ته فر و توونا بوون. مشکه هه ر چه ند به و لاو به و لای خۆیا ته ماشای کرد که سیانی نه دی. بانگی کرد: سه به بی چیه له من تۆراون؟ ره نگه سه رخۆش بووم عه زبه تم داون. نیهایه ت به کونه که دا سه رکه وت، ته ماشای کرد ئه سه ری گه نم نه ماوه. عه ماره که چۆل کراوه، وتی:

ساحیب عه‌مار بووم، ههر خۆم پاشا بووم
له‌ناو ره‌فیعقان رۆسته‌می زال بووم
وه‌فا نه‌ماوه، باعیسی چییه
ره‌فیعی ئیستا نانی - نانی‌یه

ئه‌وه‌نده گریا سه‌ری دا به‌ ئه‌زدا، می‌شکی که‌وته خواره‌وه مرد. ئه‌م می‌ساله‌م بۆیه
هینایه‌وه بۆتان مه‌علووم بی‌ت حورمه‌ت به‌ واسیته‌ی بوونه‌وه‌یه. کوری بچووکیان هه‌ستا
ده‌ستی باوکی ماچ کرد، وتی: بابه، ئینسان ده‌ستی کرد به‌ که‌سابه‌ت و مه‌نفه‌عه‌تی بوو،
خه‌رج کردن چۆن لایقه؟ باوکی وتی: ئه‌ی ئه‌ولادم دوو ریگه‌ی هه‌یه. ئه‌وه‌ل ئیسراف
حه‌رامه، به‌و نه‌وعه سه‌رفی نه‌کات ته‌عه‌نی خه‌لق به‌ینیتته سه‌ر خۆی. ئیسراف کردن
وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتانه (ان المذرین کانوا اخوان الشیاطین). لازمه ریگه‌ی شه‌ریعه‌ت
بگرته‌ پێش.

به‌قسه‌ی حوکه‌ما و ئه‌مری عوله‌ما
به‌خیل و ئیسراف به‌ یه‌ک دانرا

دووه‌م شه‌رته لغاوی شه‌یتان له‌ دم نه‌که‌یت، خۆت موفیسی دنیا و قیامه‌ت نه‌که‌یت.
(بشر مال البخیل بحادث أو وارث). ههر سێ کوره‌که ئه‌و نه‌سیحه‌ته‌یان له‌ باوکیان
بیست. ههر یه‌که به‌ که‌سابه‌تیک مه‌شغوول بوون. کوره‌گه‌وره‌که‌یان ده‌ستی کرد به
تیجاره‌ت، به‌ سه‌فه‌ر کردن خه‌ریک بوو. دوو گای به‌ قوه‌تی بوو، شیرێ توند ته‌بیعه‌ت له
بۆره‌ی ئه‌و گایانه فکری پادشایی نه‌ئه‌ما. فیلی ساحیب قوه‌ت موقابه‌له‌ی ئه‌و گایانه‌ی
نه‌ئه‌کرد. له‌ ده‌ره‌جه‌ی گه‌وره‌یی و قوه‌تدا بوون. جه‌سه‌دیان وه‌ک فیل، حه‌مله‌یان وه‌ک
شیر. به‌ یه‌ک رۆژ ئه‌چوون به‌غداد تا هه‌ولێر. ئه‌و دوو گایه یه‌کیکیان (شه‌تره‌به) و
یه‌کیکیان (مه‌نده‌به) ناو بوون ساحیبی ئه‌و گایانه به‌ نه‌فسی خۆی خزمه‌تی ئه‌کردن. زۆر
خۆشه‌ویست بوون. نیه‌ایه‌ت رۆژی سه‌فه‌ریکی هاته‌ پێش. هه‌ردوو گاکه‌ی بار کرد.
رۆیشت بۆ سه‌فه‌ر. قۆناغی ئه‌و رۆژه‌یان دوور بوو. له‌ ریگه‌ تووشی جۆگه و ئاوێک بوون،
قور و زۆنگاویکیان هاته‌ پێش. گاکان هیلاک بووبوون. شه‌تره‌به له‌ناو قورا چه‌قی.
می‌قداری خه‌ریک بوون، هینایانه ده‌ره‌وه، ئه‌ما قوه‌تی هه‌لسانی نه‌بوو. تیجاره‌که
مه‌جبور بوو یه‌کیکی بۆ کرد به‌ نۆبه‌چی ئاگه‌هداری بکات، هه‌تا دوو سێ رۆژ
ئه‌بوورته‌وه، له‌ پاشا داخل به‌ کاروانی بکاته‌وه. تیجاره‌که له‌گه‌ل کاروان رۆیشتن.

شه تره به و نۆه چیه که مانه وه. کابرای نۆه چی سه بری کرد تا دوو رۆژ. له ته نهایی بچ تاقت بوو، شه تره به ی به جیه هیشته و رۆیشت. وه قتی داخل به کاروان بوو خه به بری مردنی شه تره به ی به تیجار دا. مه نده به له مه راقی شه تره به نه خوش کهوت و مرد، ئەما شه تره به له پالۆه دهستی کرد به گیا خواردن، میقداری قووه تی پهیدا کرد هه لسا یه سه ر خۆی. به دهم له وه ره وه رۆیشت، داخل به ناو سه وزاییه ک بوو. له ناو ئەو سه وزاییه دا چه ند رۆژی مایه وه. تیر گیا بوو، قووه تی ئەوه لی پهیدا کرده وه. له بهر مه غرووری و خۆ تاکی کردنه وه خه یالی بۆراندنی کرد، به قووه تیکی ته واو بۆراندی. ئەما ئەو بیه شه یه شیریکی توند ته بیعت له ئەوه لی جوانییه وه تا ئەو وه قته له سه ر ته ختی پادشایی حوكمدار بوو، له ئەنواعی درنده له ژیر ده ستیا بوو، وه له عومری خۆی که سی له خۆی زیاتر نه ئەزانی، وه قووه تی فیل و به بر به لایه وه وجودی نه بوو. ئەما نه گای دیبوو و نه دهنگی گای بیستبوو. وه قتی بۆره ی گاهات سه رسام بوو، رۆح هاته لیوی، قووه تی هه ره که تی نه ما. له بهر ئەوه ی درنده کان فه رق نه کهن له جیه گی خۆی هه لته سا. ئەما له ژیر حوكمی ئەو شیرهدا دوو چه قه ل هه بوو، یه کیکیان (که لیله) و یه کیکیان (دیمه) ناو بوون، له ده ره جه ی زیره کی و قسه زانیدا بوون، له فکر و قانونی مه شهووری دنیا بوون، ئەما

دیمه له فکرو ته مه عدا له که لیله زیاتر بوو. به عه قَل زانیی شیر له ترسی گا قووه تی هه لسانی نییه، رووی کرده که لیله وتی: ته ماشای پادشاهت کردووه قووه تی هه لسانی نه ماوه؟

به ناو چه وانیا وا ده رکه و تووه
له دهنگی گابوژ ناوکی که و تووه

که لیله جوابی دایه وه: تو حه قی ئەم سوئالەت نییه. قسه کردن له پادشاهان بی ئەده بییه، ئیمه نان خوژی پادشاهین، له ژیر سبیه ری پادشاهدا ئیسراحت ئەکه یین. بو ئیمه قسه کردن دهره ق به سپیری پادشاه زور بی ئەده بییه. ئەو قسه ی تو کردت لایقی ئیمه نییه، وه نزیک بوونمان به پادشاه مومکین نییه. وه زیفه ی پادشاهان له کوئی، بن توورک و چه م و ناو له کوئی، وه هه رکه س له ئیشیک نه زانی، دهستی بو درت بکات، ئەوه ی به سهر دی به سهر مه میونه که هات.

دیمه پرسى: چۆن بووه به یانی بفرموو.

حیکایه ت

که لیله وتی: ئەگێر نه وه مه میونتی ته ماشای کرد دارتاشی له سهر دارى دانیشتووه، به مشار داره که ئەپرته وه. دوو پوازی له داره که داوه بو ئاسانی هاتوچۆی مشاره که. ههر وهقت مشاره که ی تهنگ ئەبوو پوازی ئەوه لى دهرئه هینا له نزیک مشاره که دایته کوتا. ته سادوف دارتاش بو حاهه تی ناو هه ستا رویشت. داره که به جى ما. مه میونه که که جیگه ی دارتاشی به خالی دی، چووه سه ر داره که دهستی برد بو مشار، کلکی له قلیشی داره که وه چووه خواره وه. سنگی ئەوه لى دهرکیشا، دار هاته وه یه ک، مه میون بوو به ته له وه. کابرای دارتاش هاته وه. مه میونه فه قیره که دهستی کرد به گریان. دارتاش دهستی کرد به لیدان و سزا دانی وتی: مه میون و دارتاشییان گوتووه؟ ئەوه نده ی لی دا هه تا کوشتی. مه میونه که مرد. ئەم مه سئه له یه م بویه هینا یه وه ههر که س ئیشی بکات له دهره جه ی خوژی زیاتر بی په شیمانیه له دوو دیت، ئیسراحتی بو مومکین نابى. دیمه وتی: ههر که س ئاره زووی نزیکیی پادشاهی بوو بو نان خواردن نییه، به لکی له ههر جیگه یه ک بیت سکی پر ئەبیتته وه، ئەمما نزیک بوون به پادشاه باعیه سی حورمه ته. که سی نزیک به پادشا بوو ئەوه لهن روتبه و مه عاشی دائیمییه وه مومکینی ئەبیت دوست و ره فیقی له به لا نه جات بدات، دوشمی دوچارى به لا بکات. بو ت مه علوم بیت ههر که س

به واسیتهی تمهعهوه هاتوچۆی پادشاهی کرد، له ژیر دائیرهی حیواناتایه. سهگی برسی به ئیسقانییک دلخۆش ئه بیته. پشیلهی سپله به لوقمه یهک نهفسی کویر ئه بیته. بیستوومه شیر ئه گهر که رویشکی بگریته و حیوانه کتیبیهک بهدی بکا که رویشکه که نهجات ئه دات، روو له حیوانه که ئه کات. تهلهبی جیگهی بلند بکه ههتا مومکینت ئه بیته و مانه وه مان باش نییه. لیت مه علوم بووه ئاو له نور پهیدا بووه، مودده تیک له جیگهی خۆی مایه وه بۆگهن ئه بیته، خوارده وهی بۆ کهس مومکین نییه. که لیله وتی: روتبه و مه ئموورییهت بۆ که سیکه یا ته حسیلی مه کته بی کرد بیته و دیا به ئیرس بۆی به جی مایته. ئیمه لهم دوو تایفه مه حروومین، جیگه مان بن تووترکه، لایقی روتبه و مه ئموورییهت نابین، چونکه (نان بۆ نانهوا، گوشت بۆ قهساب) دانراوه. ته رکی ئه م خه یالاتانه بکه، تۆ له کوئی، روتبهی وه زارته له کوئی؟ ئه م قسانهت بۆنی ناخۆشی لی دیت.

دیمنه وتی: دهستمایه ی گه وره یی به ئه سل و نه سه ب نییه، ئه ما به زیره کی و قانونه. هه ر کهس عه قلی ته وا بوو ورده ورده روتبه ی زیاد ئه کات، وه که سی عه قلی نه بوو ئه گه رچی روتبه ی وه زیری بیت ئاخری جیگه ی زه جر و زبندانه. حوکه ما وتوویانه: باری گران به زه حمهت هه لته گیریت، به ئاسان دانه نریت. مه سه لا به ردیکی گران به زه حمهت بخه یته سه ر شانت، به ئاسان به ری ئه ده یته وه. مه سه له ی مه ئموورییهت زۆر به زه حمهت ده ست ئه که ویت و به عه فلهت عه زل ئه بیته. هه روه ک حوکه ما فه رموویانه: پیاوی گه وره ته حه مولی وه ک فه قیر نییه، قوبوولی هه موو موعامه له یه ک ناکات، چونکه که سی گه وره بوو ئولفهت به لیباسی نایاب و خواردنی پاکه وه ئه گریت. ته رک کردن زۆر زه حمه ته، ئه ما ئینسانی ده رویش هه ر نه وع بیت مودارای مومکین ئه بیته به شه رتیک ته مه ل نه بێ. مه گه ر مه سه له ی دوو ره فیه کهت نه بیستووه یه کتیکیان به واسیته ی زه حمه ته وه به روتبه ی پادشاهی گه یشت و، یه کتیکیان به واسیته ی ته مه لیه له بن شاخه که دا ما بۆوه؟

که لیله وتی: چۆن بووه؟

حیکایهت

دیمنه وتی: ئه گیر نه وه دوو ره فیه ی بوون یه کتیکیان (سالم) و یه کتیکیان (غانم) ناو بوون، به ریگه دا ئه رویشتن. ریگه یان که وته بن شاخیک. ته ماشایان کرد حه وزی دروست کراوه، ئه ترافی حه وزه که به گول و ریحانه و لاولاو چینهراوه. ئاوی حه وزه که وه ک مرواری

ئەچیتە خوارەو. ھەردوکیان بە ئیسراحت لەسەر ئەو حەوزە دانیشتن. وەقتی ئیسراحتیان کرد لە ئەترافی حەوزەکە وردبونەو بەردیگی سپی بە خەتی سەوز نووسراو: ئەی موسافیر بەخیر بێن! بە واسیتهی جەنابتانەو ئەم جیگە یە رووناک بۆو. ئیمە بۆ حورمەتی میوان ھەرچی چاکە حازمان کردوو، ئەمما ئەووەلەن شەرت ئەمە یە ئەووەل دەفە داخڵ بەناو ئەم ئاوە بێن، لە شەپۆل و لە غەرق نەترسن. وەقتی لە ئاوە پەڕیتەو شیری لە بەرد دروست کراو بە شان ھەلگیریت بە یەک وچان تا سەر شاخەکە ڕاکەیت، لە بانگ کردنی جانەوهران نەترسیت. وەقتی درندە ھەلمەت بەدن خۆف نەکەیت. درک دامینت بگری نەکەویت و ڕانەوہستیت. وەقتی داخڵ بەسەر شاخەکە بوویت، بە مەقسەد ئەگەیت، وەھتا ئینسان خۆی نەخاتە ناو بەلاوہ تووشی مەنفەعەتی دنیایی ناییت، وە پیاوی سەفەری ڕیگە نەپریت لە مەنزلدا ئیسراحت ناکات. ئەگەر رووی ئەرز پر بیت لە ئالتوون، مسقالتیکی بە پیاوی تەمەل ناگات. غانم وتی: ئەی رەفیق موافقەتم بکە بەیەکەوہ داخڵی ئەم تەلەسمە بێن، یاخود بە مەقسەدمان ئەگەین، وەیا ناومان لە دنیا گوم ئەکەین. سالم وتی: ئەی رەفیق ئەم قسە یە لە قسە ناچیت. خەتی نووسراو نەتیجەتی مەعلووم نییە. ئینسان بەبی تەجرەبە خۆی بخاتە داوی بەلاوہ، باعیسی جەھالەتە. ئینسانی عاقل زەھری بە یەقین دەرمانی بە فکر نەخواردوو. پیاوی عاقل رەحەتی حازری بە مەشەققەتی قەرزنی نەداو. پیاوی بە تەمەع دايم موفلیسە. رجا دەکەم بە رەحەتی دانیشە.

غانم وتی: ئەی رەفیق، دانیشتن واسیتهی تەمەلی و مال و ویرانییە. ھەلسووراندن باعیسی تەرەققی و تەجەللییە. ئینسان ھەتا عەرەقی ھیلاکت لەناو چەوان پەیدا نەکات. نانی ئیسراحتی دەست ناکەویت. مەعلوومە ھەموو بەشەری ئارەزووی ئیسراحت ئەکات، ئەمما نانی دەست ناکەویت. نانی رەحەتی دەست کەس نەکەوتوو، ئیستە دەست ئیمە بکەویت. کلیلی خەزینەتی زەمانە بەبی زەحمەت بە دەست کەس نەکەوتوو. مومکینە ئیمە خەریکی ئەم قسە دەبێن رەنجمان زايع ناروات.

سالم وتی: ئەم قسەتی تۆ بۆن کرۆوزی لی دیت، ئینسانی عاقل بی تەجرەبە خۆی ناخاتە بەحری بی بنەوہ. لازمە ئینسان دەست بۆ ئیشی درپژ بکات عەقڵی خۆی بخاتە ناو تایی ترازوویەک و بەلا بخاتە ناو ئەو تایی. ھەر لایەکیان گران بوو موعامەلەتی پی بکات. ئیستا ئیمە بۆمان مەعلووم نەبوو ئەم نووسینە راستە وە یا درۆیە، بەلکی بە قەشەری ئەم خەتە نووسرابی. بەلکی سەرچاوەی ئەم کاربە گۆگرد بی ئینسان بسووتینی

و، به لکی پهرینه وهوی ئەو شیرەیی کە لە بەرد دروست کراوە هەلگرتنی بۆمان مومکین نەبێ. وەفرزەن هەلگیرا قوووت نابێ بەیەک وچان بگەینه سەر شاخەکە، وە بە لکی هەر نەوع بوو ئەمانە جێ بە جێ بوو هیچیان دەست نەکەوێت. قەتعییەن من دەست بۆ ئەم ئیشە درێژ ناکەم. خۆم ناخەمە ئیشی بێ سەرو پێو. وە ئیختیاری خۆت بە دەست خۆتە. ئەچیت من حەققم نییە.

غانم وتی: ئەو پەفییق، من دەست لەم ئیشە هەلناگرم. شەرتیکە کردوومە. بە وەسوەسە (شیاطین الانس و الجن) خۆم تەعتیل ناکەم. بۆم مەعلووم بوو پەفاقەتی منت پێ ناکرێ، ئیقتیدارت نییە پێ بنییتە ئەم دێرکستانە. ئەما رجا دەکەم بۆ تەماشای کردن لەم جێگەیه پراوەستە بە دوعا کردن مەشغوول بە و ئاگەهداری پەفییق شەرتی مەردانەیه.

سالم وتی: بۆم مەعلووم بوو دەست لەم مەقسەدە هەلناگرت، وە بەقسەیی من قانیع نابیت، وە من قوووتی ئەم تەماشای کردنەم نییە، چونکە باعیس بە دل تەنگییه. وە هەردوکیان هەر ئەشیایەکیان بوو کردیان بە دوو کەرتە، دوعا خوازییان لە یەک کرد. سالم پۆشت، وەغانم چوو سەر کارێزەکە. وتی:

لەناو ئەم بەحەرە خۆم ئەخنکینم
 گەوهەری مەرادم لەبن دەردینم
 وەقتی داخل بەسەر کارێز بوو تەماشای کرد عەجەب کارێزی بوو.
 لەدووور وەک کارێز تەلیسم کرابوو
 لەفورات زۆرتەر بەحەری سیاه بوو

غانم بۆی مەعلووم کرا تەلیسمە، ئەما مەردانە لە ئاو پەرییە، بە گورجی دەستی برد شیرەکەیی هەلگرت نایە سەرشانی، بە راکردن هەتا سەر شاخەکە نەووستا. وەقتی داخل بە سەر شاخەکە بوو تەماشای کرد لە پشت شاخەکە وە مەملەکەتی دياره باغ و گولزاری دل ئیحمیا ئەکاتە. بە تەماشای کردنی شاخەکە خەریک بوو. لە ناکاو دەنگێ لە شیرە بەردەکە وە هات، ئەو سەحرایه هاتە لەرزە. دەنگی شیرەکە گەیشته شارەکە. ئەهلی شارەکە عوموم هاتنە دەرە، روویان کرد بۆلای غانم. وەقتی داخل بوون بە شاخەکە هاتنە بەردەمی غانم، پەسەمی ئەدەبیان بە جی هینا، غانمیان سواری ئولاغ کرد، چوونە وە مەملەکەت. سەرو ئەندامی غانم بە گولای و کافوور نەزافەت کراو لیباسی پادشاهییان لەبەر کرد، لەسەر تەختی سەلتەنەت قەراری گرت. غانم سوئالی ئەو تەلیسمەیی کرد،

جوابیان دایه‌وه: ئەی پادشاه، حوکه‌مای به‌فکر سه‌رچاوه‌ی ئەو کارێزه‌یان ته‌لیسم به‌ند کردووه. هه‌ر وه‌قت که‌سێ نزیك ئەو سه‌رچاوه‌ بوو، نیشانه‌ی ئەوه‌یه ئەبیتته پادشاه‌ی ئەم مه‌مله‌که‌ته، وه پادشای ئەم مه‌مله‌که‌ته ئەمری خودا ئەکا، ئەوی له‌ جیگه‌ دائه‌نریت. به‌ واسیته‌ی بانگ‌کردنی شیره‌که‌وه‌ بۆمان مه‌علووم ئەبیت پادشاه بۆ مه‌مله‌که‌ت هاتووه. به‌م نه‌وعه‌ مودده‌تیکه‌ حالاتی پادشای ئەم مه‌مله‌که‌ته وه‌هایه. ئیستا پادشاهی مه‌مله‌که‌ت عائیدی جه‌نابته. ئیمه‌ عوموم بۆ خزمه‌ت حازرین. ئەو وه‌قته‌ غانم بۆی مه‌علووم کرا به‌ واسیته‌ی مه‌شه‌ققه‌ته‌وه‌ به‌روته‌ی پادشاهی گه‌یشته. ئەم مه‌سه‌ئه‌له‌م بۆیه هیتایه‌وه‌ تا بزانیته‌ ده‌ست که‌وتنی ناز و نیعمه‌ت به‌بێ مه‌شه‌ققه‌تی زه‌مانه‌ ده‌ست ناکه‌وێت. من تا له‌ شیر نزیك نه‌بم ئیسراحه‌ت ناکه‌م.

که‌لیله‌ وتی: ڕیگه‌ی ئەم ئیسراحه‌ته‌ چۆن په‌یدا ئەکه‌یت؟

دیمه‌ وتی: حالی حازر فرسه‌ته، چونکی شیر خۆفناک ئەبینم، خۆم ئاشکرا بکه‌م. مومکینه‌ به‌ نۆشدارووی نه‌سیحه‌ت فه‌رحی بخه‌مه‌ دلێ شیره‌وه، به‌ واسیته‌ی قسه‌کردنه‌وه‌ نزیك به‌ پادشاه‌ بيم و ڕوته‌یه‌ک بۆ خۆم ته‌عیین بکه‌م.

که‌لیله‌ وتی: نزیك بوونت به‌ شیر چۆن مومکین ئەبیت؟ وه‌ ئەگه‌ر مومکین بوو ڕه‌سم و ئادابی پادشاهان نازانیت.

دیمه‌ وتی: ئینسان عاقل و زیره‌ک بوو بۆ ڕه‌سم و ئەده‌ب موحتاج نابیت. هه‌ر که‌س به‌ ره‌شیدی خۆی پشت ئەستور بوو موحتاج به‌ نه‌سیحه‌ت ناکات، ده‌ست بۆ هه‌ر مه‌قسه‌دی درێژکات به‌سه‌هلی دیتته‌ ده‌ست. وه‌ ئەگه‌ر ته‌ره‌قی ڕووی کرده‌ ئینسان ڕیگه‌ نیشان ئەدات. هه‌روه‌ک بیستوومه‌ پیاویکی کاسب ئەستیره‌ی تالعی جوولایه‌وه، بوو به‌ پادشاه، ناوی سه‌لته‌نه‌تی له‌ دنیا دا بلاوبۆوه. ڕۆژی پادشاهییک کاغه‌زی بۆ نووسی: ئەی دارتاش، تۆ سنه‌تی شه‌قه‌کیشان باش ئەزانیت. قانون و ته‌دابیری حوکومه‌تیت له‌ کێ وه‌رگرتووه؟ جوابی بۆ نووسییه‌وه: ئەو که‌سه‌ی پادشاهی به‌ من عه‌تا کرد، قانون و ئوموراتی ته‌علیم کردم. خودای ته‌عالا ده‌رگای ڕه‌حمه‌تی له‌ که‌سێ کرده‌وه‌ هه‌موو ئەسباییکی بۆ ئەنیریت.

که‌لیله‌ وتی: ناوی هه‌ر که‌س به‌ گه‌وره‌ بیریته‌ له‌ گه‌ل مه‌ئمووریه‌ت یه‌ک نییه‌. مه‌ئمووریه‌ت بۆ دوو تایفه‌ داتراوه. ئەوه‌لیان ئەوه‌یه به‌ ئیرس بۆی جێ مابیت. دووه‌میان ئەوه‌یه ته‌حسیلی مه‌کته‌بی کردبیت. له‌م دوو تایفه‌ دووریت. ئومیدی وه‌زاره‌ت

چون نه كه یت؟ مومكینه نزیك به شیر بوویت نه جهل دامانت بگریت.

دیمه وتی: هه كهس ئاره زووی روتبه بکات لازمه له ریگهی قانون شاره زابیت، زیهن و فکری وردی بیت. منیش به نه زیه تیکی زور ریگهی نه و قانونانهم دوزیوه ته وه. بوم مه علوم کراوه هه كهس ئاره زووی نزیك بوونی پادشای کرد له سه ری واجبه پینچ ریگه بگریت. نه ووه له ن ئاگری قه هری به ئاوی حیلیم بکوژی تیتته وه. دووهم له وه سه سه ی شه یتان و ئاره زووی نه فس خوئی لادات. سیته م بوغزو فیتنه هه لگیرساندن به عاده ت نه گریت. چواره م دلئی له سه ر بناغه ی راستی دانیت. پینجه م له مو حاکه مه دا به نه رمی له سه رخو سوئال و جواب وه رگریت. هه كهس نه م ریگه یه بزانتیت، ئاره زووی نزیك بوون به پادشا بکات به مه قسه د نه گات.

كه لیله وتی: وه قتی نزیك بوویت به پادشاه له سه ر چ فکری جیگهی ره حه تی په یدا نه كه یت؟

دیمه وتی: به راستی خزمه تی نه كه م، وه فکری خو م نه خه مه سه ر ته بیعه تی، وه نه مر کردنی ئیجرا نه كه م، وه هه ر ئیشی مه نفه عه تی بو پادشا بو و باعیسی ته ره قیقی میلله ت بو، به سه عی جی به جیی نه كه م، وه هه ر وه قت موقه دده ری رووی دا بزائم زه ره ری بو پادشاه نه بیت به قسه ی شیرین و به نه رمی پادشاه خه به ردار نه كه م. هه ر وه قت نه م نه وعه مو عامه له له ته ره ف منه وه زاهیر بو حورمه ت لای پادشا په یدا نه كه م وه قسه م لای پادشا مه عقول نه بیت. به بی ته دبیری من ده ست بو هیچ ئومووراتی دریت ناکات.

كه لیله وتی: وا مه علوم نه کات قه رارت داوه و ئیمزات کردوه به خزمه ت پادشاه بگه یت. نه ما هوشیاری نه حوالی خو ت به . حوکه ما فه رموویانه : بو سی ئیش چوونه پیشه وه دروست نییه . نه ووه له ن خزمه تی پادشاه . دووهم خو اردنه وه ی زه هر . سیته م قسه ئاشکرا کردن له ژن . هه رچی داخل بیت به و سی ئیشه له قیسمی بی عه قلان حیساب نه کریت . حوکه ما پادشاهیان به شاخ ته شبیه کردوه ، نه گه رچی شاخ مه عدنه ی دورر و جه وه ره ، نه ما جیگهی پلنگ و نه ژده هایه . ره فاقه تی پادشاه وه ک به حر وایه ، یا تیا غه رق نه بیت ، وه یا به زه حمه ت نه جاتی نه بیت . ناو به حر پره له گه وه هر و یا قوت ، نه ما سه لامه تی له كه نارایه .

دیمه وتی: هه ر چیت فه رمو عومومی ریگهی راستییه ، وه نه زانم پادشاه ناگره . هه ر كهس نزیکی بوو له سوتانن نزیکه . نه ما بازرگان ترسی زه ره ری تیجاره ت بکات ،

مه‌نغه‌ته‌تی یه‌ک به‌ ده‌ ناخوات. سی‌ ئیش‌ هه‌یه‌ده‌ست‌ ناکه‌و‌یت‌ مه‌گه‌ر به‌ عه‌قل: خزمه‌ته‌تی
سولتان، سه‌فه‌ری به‌حر، موقابه‌له‌ی دوشمن. من‌ خۆم به‌بی‌ عه‌قل‌ حیساب‌ ناکه‌م، بۆچ‌ له‌
نزی‌ک بوونی‌ پادشاه‌ بترسم.
که‌لیله‌ وتی:

به‌عه‌قل و فه‌هم ته‌واوی

بۆچ ده‌سته‌ئه‌ژنو‌ داماوی

ئه‌گه‌رچی‌ زۆرم له‌گه‌ل‌ وتی و تو‌که‌مت‌ بیست. خه‌یالی‌ وه‌زاره‌ت‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر،
موباره‌که‌ فه‌رموو، نوشت‌ بی. هه‌ردوکیان‌ له‌قسه‌ بوونه‌وه. دوعا‌ خوازییان‌ له‌یه‌ک کرد.
دینه‌ رو‌یشت، داخل‌ به‌ خزمه‌ته‌تی‌ شیر‌ بوو. سه‌لامی‌ له‌شیر‌ کرد. شیر‌ سوئالی‌ کرد ئه‌مه‌
خه‌لقی‌ کو‌ییه‌؟ عه‌رزیان‌ کرد: قوربان، ئه‌مه‌ کوری‌ فلان‌ خزمه‌تکاره‌ که‌ موده‌ته‌ی‌ ده‌رگاوان‌
بوو. شیر‌ وتی: ناسیمه‌وه. له‌ پاشا‌ بانگی‌ کرده‌ پێشه‌وه. دینه‌ چوه‌ پێش‌ ده‌می‌ شیر،
ره‌سمی‌ ئه‌ده‌بی‌ به‌جی‌ هینا. شیر‌ وتی: تا‌ ئیستا‌ له‌ کو‌ی‌ بوویت؟ دینه‌ وتی: به‌ روخسه‌ته‌تی‌
باوکم‌ هاتوومه‌ خزمه‌ت‌ جه‌نابت. ئه‌گه‌ر موهیممی‌ رووی‌ دا، به‌ ئه‌مری‌ که‌عه‌بی‌ حاجات‌ و
قیبله‌ی‌ مرادات‌ بنده‌ به‌ فکر‌ دروستی‌ بکه‌م، بۆ‌ رووناکی‌ دلی‌ پادشاه‌ خۆم‌ نقوم‌ بکه‌م.
مومکینه‌ موهیممی‌ به‌ وزه‌راو‌ ئه‌شراف‌ سه‌هل‌ ناکریت، به‌ خزمه‌تکارێکی‌ بچووک‌ جی‌
به‌جی‌ بکریت. مه‌علومه‌ ئه‌وی‌ به‌ قه‌له‌م‌تراشی‌ دروست‌ ئه‌بی‌ت‌ به‌ سه‌د‌ شمشیر‌ دروست‌
نابیت. وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ ده‌سته‌ گول‌ نابم، به‌ عه‌مه‌ل‌ سووتاندنی‌ ژیر‌ دیزه‌ دیم. وه‌قتی‌ شیر‌ ئه‌و
قسانه‌ی‌ له‌ دینه‌ بیست، له‌ فه‌ساحه‌ته‌ی‌ زمانی‌ ته‌حه‌ییور‌ ما. رووی‌ کرده‌ مه‌ئمووران،
فه‌رمووی: ئه‌م‌ کوره‌ ده‌رگاوانه‌ زۆر‌ زیره‌ک و عاقله‌، ئینسانی‌ بچووک‌ ئه‌گه‌رچی‌ هه‌یه‌ته‌تی‌
بچووکه‌، ئه‌ما‌ عه‌قلی‌ زۆره‌. مه‌سه‌لا‌ ده‌نکه‌ کیریتتی‌ به‌و‌ بچووکیه‌ داگیرسیت‌ بخریتته‌
کو‌مه‌له‌ پووشی‌ عومومی‌ ئه‌سووتی. ئینسانی‌ عاقل‌ و زیره‌ک‌ به‌ هه‌یه‌ته‌ دياره‌.

وه‌قتی‌ دینه‌ ئه‌و‌ قسانه‌ی‌ له‌شیر‌ بیست، بۆی‌ مه‌علووم‌ کرا‌ زوبان‌ لووسیتی‌ ته‌ئسیری‌ له‌
شیر‌ کردوه، وه‌ک‌ گول‌ گه‌شایه‌وه. زوبانی‌ به‌ وه‌عز‌ کرده‌وه. وتی: له‌سه‌ر‌ عومومی‌ ئومه‌را
و وزه‌را‌ لازمه‌ هه‌ر‌ ئیشی‌کی‌ موهیم‌ رووبدات‌ و دلی‌ پادشاه‌ نار‌ه‌حت‌ بکات، ئه‌و‌ ئومه‌را
و وزه‌رایه‌ ئیسراحت‌ نه‌که‌ن‌ هه‌تا‌ ئیشه‌که‌ دروست‌ ئه‌که‌ن، وه‌ هه‌ر‌ که‌س‌ به‌ عه‌قلی‌ خۆی‌
ته‌دبیری‌ بدۆزیتته‌وه‌ و عه‌رزی‌ پادشاهی‌ بکات، وه‌ بۆ‌ زاتی‌ پادشاه‌ مه‌علووم‌ ئه‌بی‌ت‌ ساحیب‌
عه‌قل‌ و ته‌دبیر‌ چ‌ تایفه‌یه‌ک‌ روو‌ له‌ خیره‌، له‌ پادشاه‌ مه‌علووم‌ ئه‌بی‌ت‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌ لایقی‌

روتبهی گهوره و مهعاشی زیاد نهبن. مهسه لاهه تا گهنم له ژیر خاک دهر نهکات، بو موخافهزه کردنی سهعی ناکریت. وهقتی سهوز بوو ئاو نهدریت، له خواردنی حیوان موخافهزهی نهکریت وه مهنفهعهتی زوری لی نهبیریت. لازمه نیمهیش ههر کهسهمان به قهدهر عهقلمان ته دبیر و رهئی عهرزی پادشاهی بکهین، چونکه نیمه وهک درک و خاکین، پادشاه وهک رۆژ و ههوره. به واسیتهی پادشاهه گول و لاولا و ئاو دهخواتهوه.

شیر وتی: ته دبیر کردنی عاقلان و مهنفهعهتی بوونیان چون مهعلووم نهبی؟

دیمه وتی: لازمه بو زاتی پادشا ته ماشای هسهب و نهسهب نهکات. مهسه لاهه چند مهئمووری بی هونهر بیت، وه له جیگهی باوکیان مهئموور بن بو پادشاه مهنفهعهتی نییه. نهما بو ئومووراتی پادشاه ئینسانی قانون ناس و به فکر لازمه، وه کهسهی ته حسیلی مهکنه بی نه کرد بیت لایقی ئومووراتی پادشاهی نییه. میقداری مهدهح و سهنای شیر کرد.

وهقتی شیر نه و قسه شیرینانهی له دیمه بیست زور لای مهعقول بوو. له نزیک خوی جیگهی بو ته عین کرد، بوو به وهزیر. بیناغهی ئیشی شیر له سهه ته دبیری دیمه دانه نرا. دیمه ورده ورده به عهقل و زیرهکی لای شیر موخته بهر بوو، بوو به مهحره می سپیری پادشاه. دائیما له قسه و قانونی حوکومه تی خهریک بوون. ئینتیها رۆژی خه لوه تیان کرد بوو دوو به دوو، دیمه فرسه تی زانی سوئالی له شیر کرد: واسیته چییه موده ده تیکه ئاره زوی راوت نه ماوه؟ ته ماشا نه کهم له جیگهی خوت هه لئاسیت. مومکینه دلی جه نابت په ردهی عیجزی په یدا کردوه. نه گهر له بهنده مهعلووم بیت ده فعی نه و عیجزه نه توانم بکه م. شیر فکری وابوو خه یالی دلی له دیمه ئاشکرا نهکات. له ناکاو شه تره به بو رانی. له بو ردهی شه تره به خه یالی پادشاهی له سه ری شیر چوه دهره وه، به و دیو و به دیوی خویا نه کهوت، نا عیلاج قسه ی راستی بو دیمه به بیان کرد. شیر وتی: عاجزی و هه لئه ساندنم واسیته ی نه و دهنگه عه جاییه یه. نازانم. چ دهنگیکه؟ مومکینه دهنگی موقابیلی قوه تی بیت. نه گهر مهسه له و این، بوونی من له م بیشه دا چاک نییه. دیمه وتی: شاهم، غهیره ز نه و دهنگه هیچ خوی کهت نییه؟ شیر وتی: نییه. دیمه وتی: نه و دهنگه زور بی نه همیه ته. وجودی نه وهنده نییه مولکی به ئیریس بو جه نابت به جیماوه، له خه وفی نه و دهنگه ته رکی کهیت پرۆیت. لازمه زاتی پادشاه وهک شاخ سابت بیت. به واسیته ی بایه کی تونده وه نه م دیو و نه و دیو نهکات. شهرت نه وه نییه ههرچی دهنگ و

به‌دهنی گه‌وره بوو به قووه‌ت بڼ. ته‌ماشانا که‌یت به شه‌ری به و نه‌وعه به دارئ ئیسقانی ورد ئه‌بیټ؟ نه‌تبیستووه قولنگ به و گه‌وره‌بیبه به چنگ بازیکه‌وه ئه‌سیر ئه‌بیټ، قووه‌تی فرینی نابڼ؟ هه‌ر که‌س له‌ ده‌نگی گه‌وره خوڤ بکات به و ده‌رده ئه‌چیت توشی رتوبیبه‌که بوو بوو.

شیر سوئالی کرد: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

دینه وتی: ئه‌گپرنه‌وه رتوبیبه‌ک رڼگه‌ی که‌وته قوناغیک، بو خواردن ئه‌گه‌را. گه‌یشته بن دارئ. ته‌پلئ له‌سه‌ر داره‌که قایم کرابوو، هه‌ر وه‌قت با له‌ داره‌که ئه‌که‌وت ئه‌یدا له‌ ته‌پله‌که ده‌نگیکه‌ی گه‌وره‌ی لی ئه‌هات. رتوبی ته‌ماشای کرد له‌ بن داره‌که مریشک به‌ چینه‌کردن خه‌ریکه. رتوبی فکری کرد په‌لاماری مریشک بدات. ده‌نگ له‌ ته‌پله‌که‌وه هات. رتوبی ته‌ماشای کرد شتیکه‌ی گه‌وره له‌سه‌ر داره‌که‌یه. وای زانی به‌ قه‌ده‌ر ده‌نگی و زلیبی گوشتی هه‌یه، به‌ ته‌مه‌عی خواردن به‌ داره‌که دا سه‌رکه‌وت. په‌لاماری ته‌پلئ دا درانی، وه‌قتی بو‌ی مه‌علووم کرا له‌ پارچه‌ پیستی و که‌له‌ بیژنگی زیاتر نه‌بوو دای به‌سه‌ر خو‌یا ده‌ستی کرد به‌ گریان. زۆر په‌شیمانیه‌ی حاصل کرد، وتی: حه‌یف به‌ واسیته‌ی ئه‌و ده‌نگه‌ گه‌وره‌وه مریشکیکه‌ی حه‌لالم له‌ ده‌ست ده‌رچوو، به‌و ده‌رده‌وه ئه‌وه‌نده گریا هه‌تا مرد. ئه‌م میسالم بویه هینایه‌وه له‌ جه‌نابت مه‌علووم بیټ ئینسانی نه‌ستوو زۆر بی هیزه، وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مری جه‌نابت سادر ئه‌بیټ ئه‌چم حه‌قیقه‌تی حالاتی گا ته‌فتیش ئه‌که‌م. شیر قسه‌ی دینه‌ی بی خو‌ش بوو، ئیزنی دا، رو‌یشت بو‌لای شه‌تره‌به. وه‌قتی دینه‌ی حه‌ره‌که‌تی کرد شیر په‌شیمان بووه له‌ ناردنی دینه. فکری کرد وتی: ئیشیکه‌ی زۆر خراپم کرد و نامه‌ردیم به‌سه‌ر خو‌م هینا. حوکه‌ما فه‌رموویانه: لایقی پادشاهان نییه‌ سړی خو‌ی لای ده‌ تایفه‌ ناشکرا بکات. ئه‌وه‌ل لای که‌سی بی جورم و بی‌گونه حه‌پس کرا بی و دارکارییان کرد بیټ. دووهم لای که‌سی له‌ ته‌ره‌ف پادشاهه‌ مالی تالان کرابی. سیه‌م لای که‌سی له‌ مه‌ئمووریه‌ت عه‌زل کرابیټ. چوارهم لای که‌سی به‌ فیتنه و فه‌ساد مه‌شغوول بیټ. پینجه‌م لای که‌سی جه‌زا درابئ و ره‌فیکی عه‌فو کرابی. شه‌شه‌م لای که‌سی له‌سه‌ر گونه‌ له‌ ره‌فیکی زیاد ته‌زیه‌ت درابئ. حه‌وته‌م لای که‌سی خزه‌تی زۆر بی و که‌م حورمه‌ت بی. هه‌شته‌م لای که‌سی ته‌عقیبه‌ی دو‌شمن بکات له‌ ته‌ره‌ف پادشاهه‌ مه‌نع کرابی. نۆه‌م لای که‌سی ناره‌زووی زه‌ره‌ری پادشاه بکات. ده‌هه‌م لای که‌سی له‌ ته‌ره‌ف پادشاهه‌ به‌ مه‌ئموور

قویوول نه کرابی. سر ئاشکرا کردن له گهل ئەم ده تایفه بو پادشاهان زور خه تهره. له سهه ر پادشاه لازمه هه تا دین و دیانه تی که سی ته جره به نه کات سپری خوئی بو به بیان نه کات. حه یف بی ته دبیر و بی ته جره به قسه ی سپری خوم له بیگانه ئاشکرا کرد. به بی ئیمتیحان ناردنی دینه بو لای شه تره به له عه قلی عاقلان دوور بوو، چونکه دینه زور زیره که. ئەگه ر رۆژی له ده رگای من ئازاریکی په یدا کرد، فیتنه هه لئه گیرسینی، دوشمنی من له قیسه سه خه به ردار ئەکات. له مه عنای (ان بعض الظن اثم) ده رچووم. له پاش ئەمه هه ر ده ردی تووش بم، موسته حه ققم، خوم به سه ر خوم هیناوه. ئیشی خو کردوو ده رمانی نییه. به و خه یالانه وه به و دیو و به و دیوی خو یا ئەکه وت، ئینتیزاری هاتنه وه ی دینه بوو. له دوور دینه ده رکه وت، شیر ته سکینی دلای هات، له جیگه ی خوئی قه راری گرت. وه قتی دینه داخل بوو به خزمه تی شیر، ره سمی خزمه تی به جی هینا، زوبانی به مه دح و سه نا کرده وه. وتی: ئەی پادشاه له به لای زه مان دوور بیت، خودا به ر قه رارت کات. ئەو ده نگه به گویی جه نابتا هاتوه، ده نگگی گایه که به گیا خواردن خه ریکه، غه یره ز خواردن و نووستن نه بیت، فکری که ی نییه، وه غه یره تی له ملی و سکی زور دووره. شیر وتی: قوه وه تی چونه؟ دینه وتی: قوه وه تی بوم مه علووم نه کراوه، چونکی به زاهیر سام و هه یبه تی نییه. شیر وتی: قوه وت به سام و هه یبه ت مه علووم ناکرئی. حوکه ما فه رمویانه: ره شه بای به قوه وت زه ره به گیا ناگه یه نبیت، سپی چنار له ره گ و ریشه دینیتته ده ره وه. په هله وانان هه تا مو قابه له ی یه که نه که ن قوه وتیان له یه که مه علووم ناکریت. قوه وت و ره شیدی به نی ئاده م رۆژی حه رب مه علووم ئەبیت. دینه وتی: ئەی پادشاه، من به عه قل بوم مه علووم بووه زور که م غه یره ته و قوه وه تی مو قابیل به گه وره بی نییه، وه ئەگه ر روخسه تی جه نابت هه یه ئەچم ئەیه ینم به خزمه ت کردن خاکی به ریبت به زوبان بلیسه یته وه، ته وقی خزمه تکاری له گه ردن نه قش بکات. شیر له قسه ی دینه دلخوش بوو. ئیشاره تی کرد به هینانی. دینه رۆیشت بو لای شه تره به. ئەوه ل ده فعه سوئالی له شه تره به کرد: له کوئوه هاتوویت، چون گه یشتوویتته ئەم بیسه یه و بی خو ف ئەسووریتته وه؟ شه تره به ئەوه ل تا ئاخه ر قیسه سه ی خوئی بو دینه به بیان کرد. وه قتی دینه له حاله تی خه به ردار بوو رووی کرده شه تره به، وتی: بۆت مه علووم بی ساحیبی ئەم بیسه شیر، پادشاهی عومومی حه یواناته، وه من فروستاده م بو لای تو. ئەگه ر گونا هئ له تو سادر بووه عه فوت ئەکات، لازمه به بی راوه ستان بچین بو خزمه ت شیر، وه ئەگه ر له گهل من نه هاتیت چیت به سه ر هات گونا هئ خو ت به گه ردن خو ت. لازمه به گورجی جوابی بو به رمه وه. شه تره به ناوی

شیری له زوبان دیمنه بیست ترس و خوفی په پیدا کرد، وتی: به راستی ته ئمینم بکهیت، له سیاسه تی شیر مه حفوزم بکهیت، له خزمهت جه نابتا دیم، به خزمهت شیر موشه پردهف بیم. دیمنه به زوبانی لووس و سویندی زور هر نهوع بوو دلّی شه تره بهی ته ئمین کرد قوسوور و خه یانهت له گه لّ شه تره به نه کات. هر دوکیان به جووته چون بو خزمهت شیر. دیمنه پیش شه تره به کهوت. خه بهری هاتنی شه تره بهی عه رزی شیر کرد. وهقتی شه تره به داخل به خزمه تی شیر بوو ره سمی خزمه تی به جی په ئینا. شیر به توندی له شه تره بهی پرسى: چون داخل بهم حودووده بوویت؟ به چ واسپته یه ک گه یشتوویته ئم بیشه یه؟ شه تره به حالاتی ئه ووه لّ تا ئاخر بو شیر به بیان کرد. وهقتی شیر حالاتی شه تره بهی بو مه علوم کرا، رووی تی کرد، وتی: به شه رتی لهم بیشه نه چپته دهره وه بو کهس مومکین نابی دهستی ته عه ددات بو درپژکات. خوانی نیعمه تی من بو عومومی حیوانات کراو ته وه. سه د هه زاری وهک تو لیبی بخوات کهم نابپته وه، هر باقییه، وه منیش قوسوورم دهره ق ره عیهت نه کردووه، وه عه داله تی من مه شه ووره له دنیا دا، وه ته ئمین به هه تا مردن ئه توانیت بژیت به ئیسراحت. وهقتی شه تره به ئه و قسانه ی له شیر بیست، وهک غونچه ی

گول گه شایه وه، وه شهرتی کرد له رووی سیدقه وه له خزمهت کردن قوسوور نه کات. شیر روتبهی به شه تره به دا. رۆژ به رۆژ روتبهی له زیادی بوو. مه حه بیه تی شه تره به له دلّی شیر دا قهراری گرت، وای لی هات بوو به وه زیر. ئینتیها، بی ته دبیری شه تره به دهست بو هیچ ئومووراتی نه ئه برا. ته دبیر کردنی شیر و شه تره به دوو به دوو له خه لوتتا ئه کرا. دینه خزمه تی لای شیر نه ما. دینه بوّی مه علووم بوو روتبهی شه تره به ته رقه قی کرد، نه فسی پیسی که وته حه ره که، به دلّ قه هری له شه تره به گرت، چونکه ناگری دلّی حه سوود گر بگری، ئه وه دلّ جگه ره ی ئه سووتینی. به و قه هره وه نه شه و و نه رۆژ ئارامی نه بوو. بو شه کوهی حالّی خوّی چوه لای که لیله. رووی کرده که لیله، وتی: ته ماشای و یجدانی شیر ئه که بیت؟ به جان و دلّ خزمه تم کرد، وه ترس و خوّفی له گا په یدا کرد بوو، به عه قلّ و زویانی شیرین سه هلم کرد. شه تره به م کرد به خزمه تکار، ورده ورده روتبهی درایه هه تا بوو به وه زیر، له جیگه ی من دانرا. ئیستا پادشاه به بی ئه مری شه تره به دهست بو هیچ ئومووراتی دریت ناکات، وه حورمه تم لای پادشاه نه ما. ته دبیر چییه؟ که لیله جوابی دایه وه، ئه و شیرعه ی وت:

ئیقارارت ئه کرد من کهم فه هم نیم
توولی نه کی شسا، به چاوی خوّم دیم

ته دبیری خوّته، ده رمانی بوّ که س په یدا نابیت. ئه و برینه به دهستی خوّت کردووته، بو هیچ حه کیمّ چار ناکریت. له توّ ئه وه قه وما له عابیده که قه وما. دینه پرسی: چۆنه، به یانی بفرموو.

حیکایهت

که لیله وتی: ئه گپرنه وه پادشاه خه رقه یه کی چاکی به خشی به عابیدی. کابرایه کی دز له و موغامه له یه خه به ردار بوو، ته ماعی کرده خه رقه که، به حیله چوه لای عابید، بوو به ده رویش. مو دده تی خزمه تی عابیدی کرد هه تا وای لی هات عابید ئه مین بوونی له ده رویش په یدا کرد. شه ویک له ناوه قت خه رقه ی هه لگرت رویش. وه قتی عابیده که خه به ری بووه ته ماشای کرد نه خه رقه که و نه ده رویشه که دباره. به فکر مه علوومی کرد خه رقه که ده رویش دزیویه تی، هه لسا رووی کرده پگه بو دۆزینه وه ی خه رقه که. ته ماشای کرد جووتی گا کبوی شه ریانه. ئه وه نده شاخیان له یه ک داوه خوین له له شیان ئه پروات. ته سادوف رتویه ک هات دهستی کرد به خوین خواردن. له بهر ته مه ع خه به ردار نه بوو.

گاکان له یهک وهستانه وه. ریوی کهوته مابهینی ههردوکیان. شاخی گاکان گیرایه پهراسوی ریوی، کوشتیان. ریوی زۆرزان له واسیتهی تهمهعه وه خۆی به کوشت دا. عابید ئه وهی ته ماشا کرد و ریوشت. شه و مابوو، نزیکی شاره که بووه وه. دهروازهی شاره که داخرا بوو. عابید ته ماشای ئه کرد جیگه یهک بدۆزیته وه تا رۆژ ئیداره بکات. ژنی له سه ربانه وه چاوی به عابید کهوت بۆی مه علوم کرا غه ربیه، چوو ده رگای لی کرده وه، برديه ماله وه. عابید چوو ژوو وه وه، به ته سبیحات مه شغوول بوو. ئه ما ژنه که گه وواد بوو، چهند ئافره تیکی لایوو، خراپه بیان ئه کرد. پاره که بیان گه وواده وهری ئه گرت. یه کتی له و ژنانه زۆر جوان بوو، دۆستی هه بوو له ئیواره وه دۆسته کهی لای ئه و ئه نووست هه تا رۆژ. گه وواده که بیان فکری فه وتانندی دۆستی ژنه کهی کرد بوو، له بهر ئه وه نۆبه تی به کهس نه ئه دا. ئه و شه وی عابید چوو ئه وی گه وواده که قه سدی کوشتنی دۆستی ژنه جوانه کهی کرد. گه وواده که عه ره قی زۆری بۆ تی کردن. ههردوکیان ته و او سه رخۆش بوون، خه ویان لی کهوت. گه وواده که میقداری زه هری هینا، کردیه لوله یه که وه، سه رتیکی نایه کونه لووتی دۆستی ژنه که وه ده می گرت به سه ری لوله که وه. له و وه قته دا کابرا پژی. ژه هره که چوو قورگی ژنه گه وواده که وه، له جیگه ی خۆی رۆحی ده رچوو. عابید فکری کرد وتی: چال بۆ هه ر کهس هه لکه نییت، خۆی تیی ئه که ویت. ئه و شه وه به هه زار سال له عابید ریوشت. وه قتی هه تا و که وتن ریوشته ده ره وه، به ناو شاره که دا ئه گه را. که وشدرویه ک خۆی به مریدی عابید ئه زانی، چاوی به عابید کهوت. بۆ ته به رپوک برديه ماله وه. ئه مری کرد به مناله کانی حورمه تی عابید زۆر بگرن و خۆی بانگ کرابوه سه ر بانگ کرابوه سه ر زیافه ت. ژنی که وشدروو دۆستی هه بوو، زۆر ئاره زووی وه سلئی ئه کرد. ئه و رۆژه بۆی مه علوم بوو که وشدروو له سه ر زیافه ته. جوابی له دۆسته کهی گپرایه وه وه قتی مه غریب بچپته لای. ته سادوف دۆستی ژنه که گه یشته بهر ده رگا، که وشدروو هاته وه، فه رقی کرد بۆ خزمه ت ژنه کهی ئه چپت. که وشدروو چوو ماله وه، دهستی کرد به لی دانی ژنه کهی هه تا هیلاک بوو. له پاشا به ستیه وه به کۆله که وه. عابید فکری کرد رجا له که وشدروو کات ژنه که له عه زاب نه جات بدات. هه تا له فکر بووه وه که وشدروو خه وی لی کهوت. ته ماشای کرد ژنی ده لاک په یدا بوو. رووی کرده ژنی که وشدروو، وتی: خوشکی، بۆچ فلان کهست به ته ما کرد و نه هاتیت؟ دۆستایه تی ئه وه به تو به جیت هینا؟ ئه و دۆسته کهت له مالی ئیمه دانیشته وه ئینتیزاری دیده نی تو ئه کات. سویندی به ده ما هاتوه ئیمشه و نه چپته لای هاتوو چوو کردنی به ئه به دی نه مینیت. قوریانت بم ته دبیر چپیه. ژنی که وشدروو به

هيواسى بانگى كرده پيشه وه، وتى: ئيمرؤ كه ريبا وه كه شيت بووه. له خوڤه وه هاته وه، دهستى كرد به ليدانم، وه ئه مه حاله كه ئه ييبينيت به ستووميه وه به م كۆله كه وه، وه ئه گهر شه رتى خوشكايه تى به جى دينيت و وه فای دۆسته كه م ئه زانيت، من بكه ره وه، تۆ له جيگه ي خوّم ئه به ستمه وه، هه ر ئيستا ئه چم دلّى دۆسته كه م ئاشت ئه كه مه وه، ديمه وه تۆ ئه چيته وه بۆ مالى خوّت، تا قيامت خوّم و دۆسته كه م مه منون ئه بين. ژنى ده لاک رازى بو، ژنى كه وشدروى كرده وه خوڤى له جيگه ي ئه و به سترايه وه. ژنى كه وشدروو رويشت بۆ لای دۆستى. ته سادوف كه وشدروو خه به رى بووه وه، هه ستا دارى هه لگرت، دهستى كرد به ليدانى ژنه كه. ژنه هاوارى لى هه ستا. كه وشدروو دهستى برد گازنى هه لگرت، لووتى ژنه كه ي برى، وتى: ديله سه گ سويندم نه خوارد هاوار بكه يت لووتت ئه بريم. ئه وه جه زات بى. سبحه ينى لووتت به ره به ديارى بۆ دۆسته كه ت. ژنه كه له ترسا بى دنگ بوو. خوڤى به خوڤى ئه وت حالتيكى سه يره. به زم به كيكي كه ئه يكات، مه شه ققه ت من كيشام. وه قتنى ژنى كه وشدروو هاته وه ته ماشاى كرد ژنى ده لاک لووتى براوه، عوزر خواهى بۆ هينايه وه له كۆله كه ي كرده وه و خوڤى به كۆله كه وه به ستمه وه. ژنى ده لاک لووتى به ده ستيه وه گرت، رويشت بۆ ماله وه. موته حه يير مابوو، ده مي پى ئه كه نى. ده مي ئه گريا. عابيد ئه و حاله تانه ي چا و پيكيه وت، له ئيشى خودا موته حيبير مابوو. ميقدارى نيو سه عاتى تولى كيشا. ژنى كه وشدروو دهستى كرد به دوعا. وتى: خودايه، له سيري مار و ميروو ئاگه هدارى. فه رقى تاريخى و رووناكى بۆ چاوى قودره تت نيبه. مه علومه ئه م پياوه بوه تانم پى ئه كات، بى گونا ه لووتى بريم، خودايه تۆ سه تتار و غه فوور و ره حيمي. لووت با عيسى زينه تى ئينسانه. به كه رهم و به ره حمى خوّت لووتم له جيگه ي خوڤى چاك كه يته وه. له وه قته دا ميترده كه ي خه به ر بووه وه، گوڤى له دوعاكانى ژنه كه بو، روى تى كرد، وتى: ئه ي سۆزانيى نارسه ن، نۆبه ي ئه م مه كر و حيله يه يه. دوعاى گونه هكارى روورپه شى وه ك تۆ چۆن گيرا ئه بى، وه موحتاجيى ئه هلى فساد چۆن ره وا ئه بيت؟ حوكه ما فه رمويانه:

ته له بى دوعا وه ختى له خوا كه

دل و زبانت هه ردوكيان پاكه

سبحه ينى دۆسته كه ت لووتت چاك ئه كاته وه. له پر ژنه كه بانگى كرد: ئه ي زالم هه لسه ته ماشاى قودره تى خواكه، چونكه ئه له مد و ليللا له گونا ه دوور بووم لووتم به جيگه ي خوڤه وه نووسايه وه و له ته عنهى بيتگانه نه جاتم بوو. كه وشدروى دل ساف وه قتنى چراى

داگیرساند ته ماشای کرد لووتی له جیگه‌ی خو‌ی ماوه، ده‌ست به‌جی به بی گونا‌هیی ژنه‌که ئی‌عترافی کرد، ده‌ست و پی‌ی ژنه‌که‌ی ماچ کرد، ته‌له‌بی گه‌ردن نازاییی لی کرد، سویندی بو خوارد هه‌تا به رۆح زیندوو بی خه‌یالی خراپه ده‌رحق ژنه‌که‌ی نه‌کات، به قسه‌ی فیتنه باوه‌ر نه‌کات، له ژیر ئه‌مری ژنه‌که‌ی ده‌رنه‌چیت، بو هه‌ر شتی‌ک موحتاج بوو به ژنه‌که‌ی بلیت داوا له خودا کات چونکه په‌رده بو دوعای ژنه‌که‌ی نییبه، زوو گیرا ئه‌بیت، ئه‌ما ژنی ده‌لاک چوو مه‌له‌وه، فکری ئیشی لووتی نه‌ما، له ته‌دیبری مه‌کر و حیله دا بوو ریگه‌به‌ک بدو‌زیته‌وه له ده‌ست می‌رده‌که‌ی و ته‌عنه‌ی دراوس‌ی خو‌ی نه‌جات دات. ته‌سادوف یه‌کنی له ده‌رگای دا، وتی: فلان که‌س ناسا‌غه، وه‌ره ده‌ستی حه‌جاماتی بگره. ده‌لاک بانگی ژنه‌که‌ی کرد: ئه‌و جان‌تایه ئه‌سبایه‌کانی تیا‌یه بده‌ری، ژنه‌که فرسه‌تی زانی، هه‌لسا گو‌یزانی دایه، وه‌ستا گو‌یزانه‌که‌ی له ده‌ست گرت. وتی: گو‌یزان به ته‌نها چی لی بکه‌م، فرپی دا، وتی: جان‌تام لازمه. ژنه‌که هاواری ده‌ست پی کرد: ئای لووتم! ئای لووتم! ژنه‌که خو‌ی به ئه‌رزا تل نه‌دا. له هاوار هاوار دراوس‌ی‌کانی کو‌یونه‌وه. ته‌ماشایان کرد کراسی ژنه‌که خو‌یناوییه و لووتی پراوه. روویان کرده ده‌لاک: وه‌ستا له‌سه‌ر چی لووتی ئه‌و زه‌عیفه‌ت برپوه، گونا‌هی چیه؟ وه‌ستا نه‌ زویانی ئیقرار وه نه‌ زویانی ئینکاری بوو، وه‌ک که‌رو لال وه‌ستا. فکری ئه‌کرد یاره‌بی ئه‌مه خه‌وه یا ناشکرایه. ئه‌و مه‌سه‌له که‌وته ده‌م خزم و ئه‌قره‌بای ژنه‌که. وه‌قتی رۆژ بووه، عابید رو‌یشته ده‌روه چوو بو دیدنه‌ی قازی، ئاشنا‌یه‌تی کو‌نیان بوو. ئه‌ما ئه‌قره‌بای ژنه‌که وه‌ستای ده‌لاکیان هه‌لگرت چون بو مه‌حکه‌مه‌ی شه‌رح، وتیان: قازی ئه‌فهن‌دی ته‌له‌بی حوقوقمان ئه‌که‌ین، ئه‌م ده‌لاکه به بی گونا‌ه لووتی ئه‌و ژنه‌ی برپوه، قازی سو‌ئالی له ده‌لاک کرد: له‌سه‌ر چی لووتی ئه‌و ژنه‌ت برپوه، عه‌بیدارت کرده‌وه؟ ده‌لاک زویانی جوابی نه‌بوو. قازی به ئه‌مری شه‌رح ئه‌مری کرد لووتی ده‌لاک له جیاتیی لووتی ژنه‌که بپرن. عابید هه‌لسا وتی: قازی ئه‌فهن‌دی سه‌بر که. له مه‌عنا‌ی قسه‌ی من بفکری. دز خه‌رقه‌ی منی نه‌بردوه، گا کیتوییه‌کان ریتوییه‌کیان نه‌کوشتوه، زه‌هر ژنه‌گه‌وادی نه‌کوشت، ژنی ده‌لاک که‌وشدروو لووتی نه‌برپوه ئه‌مانه عوموم خو‌مان به‌سه‌ر خو‌مان هیناوه. قازی له ده‌لاک خو‌ش بوو، ئه‌مری کرد به عابید: لازمه حه‌قیقه‌تی ئه‌م قسانه به‌یان بفرمو‌یت. عابید له ئه‌وه‌ل تا ئاخ‌ر ئه‌وی دیبووی بو قازی به‌یان کرد، وتی: ئه‌گه‌ر من ئاره‌زووی ده‌رویش گرتنم نه‌بوو، دز به خه‌رقه‌که‌م شاد نه‌بوو. ئه‌گه‌ر ریتوی ته‌مه‌عی خو‌ین خواردنی نه‌ئکرد، سکی به شاخی گا کیتوییه‌کان نه‌درا. ئه‌گه‌ر ژنه‌گه‌واده‌که قه‌س‌دی کوشتنی جوانه‌که‌ی نه‌ئکرد، زه‌هره‌که نه‌ئگه‌پراپه‌وه

قورگی بیکوژی. ئەگەر ژنی دەلاک و اسیتە ی بە یەک گە یاندنی دوو گوناھکار نە ئە بوو، لووتی بە دەست کە وشدروو نە ئە پرا. قازی ئە فەندی بۆت مە علووم بی ڕیگە ی چاکە چاکە یە، ڕیگە ی خراپە خراپییە. تۆیش ئاگە هدار بە.

کە لیلە وتی: ئەم میسالم بۆیە هیتایە وە تا لیت مە علووم بیت تە دبیری خۆتە، بۆ کەس چار ناکریت. قسە و نە سیحە تی من تە ئسیر لە تۆ ناکات. لە ئە ووە ئە وە پیم وتیت: ئە ی ڕە فیک، نزیک بوون بە پادشاهان فیتنە و بە لایە. بۆ جینسی ئیمە دروست نییە نزیک بە شیر بکە وین، چونکە جیگە ی ئیمە ناو توورکە لانه و ئیجاد بوونی شیر بە پادشاه خەلق کراوە. زۆرم لە گە ل وتی بی فائیدە بوو. ئیستا تە دبیری تۆ لای من نە ماوە.

دیمە وتی: فەرموودە کانت عوموم روو لە راستییە. مە علوومە ئەم ئیشە خۆم کردوومە. ئەمما ئومید دەکەم ئەم گریبە ی سەر دلم بە و اسیتە ی نوفوسی موبارە کتە وە بکریتە وە و ڕیگە یە ک بە عە ق ل و زیرە کیی خۆت بدۆزیتە وە لە مەراق نە جات بیم.

کە لیلە وتی: ئە ووە ل دە فە تۆ فکری وە زارە ت کرد، من دووربینی ئەم ئیشە م کردبوو. وە ئیستایش ئە گەر بە قسە ی من ئە کە ییت لە سەر ئەم خە یال تە لاچۆ، کونجی قە ناعە ت بگرە. وە ئە گەر هە وای وە زیری داویە لە سەرت تە دبیری لای من نییە، خۆت حاکمی نە فسی خۆتی. وام بۆ مە علووم بوو فکری تۆ بۆنی خۆینی لی دیت، قسە کردنم لە گە ل تۆ بی فائیدە یە.

دیمە وتی: ئە توانم بە حیلە کارئ بکەم شە ترە بە لەم نزیکانە دوور بخە مە وە، لە وە زیری عە ز ل بکەم، ئەمما ئە ترسم پیم بلتین نا ئینسانی کرد، وە ئە گەر واز بینم لای بچووک بی حورمە ت بیم. وە مە قسە دی من فیتنە و بە خالە ت نییە، مە قسە دم جیگە ی خۆمە، چونکە حوکە ما فەرموویانە: بۆ پینج ڕیگە سە عی کردن شەرتی عە ق لە. ئە ووە ل تە لە ب کردنی ڕوتبە یە ک حورمە ت پەیدا بکات. دوو م خۆ پاراستن لە زەرە ری بە تە جەرە بە مە علووم کرابی. سیتە م موخافە زە ی ئیشی مە ن فە عە تدار بیت. چوارە م خۆ دەر هینان لە ڕیگە ی هیلاکە ت. پینجە م جە لب کردنی ئە شیا یە ک دە فعی دوشمنی پی بکریت. وە لە جە نابت مە علووم بی ئارە زووی من لە جیگە ی خۆم زیاتر نییە. لە لام زۆر زەحمە تە شە ترە بە یە ک دوینی دوشمن بە شیر بوو ئە مرۆ لە جیگە ی من وە زیرە. ئیستا ئە وە بە مە سلە حە ت ئە زانم فیلئ بدۆز مە وە لە شە ترە بە ئەم بێ شە یە جی بیلتیت و ڕیگە ی فیرار بگریتە پیش. منیش لە جیگە ی خۆم بە دلئکی خۆش دانیشم و ئیسرا حە تئکی تە و او بکەم، وە لە جووتە

چۆلەكەكە كه متر نیم كه ئینتقیامی خویان له واشه سهند.

كه لیله وتی: چۆن بووه؟

حیکایهت

دینه وتی: ئەگێرنهوه جوتوی چۆلەكە له سهەر لقه دارئ هیلانهیان دروست کردبوو، واشه بهک له سهەر ئەو شاخه هیلانهی کردبوو. ئەو واشه به وهقتی له شاخ ئەهاته خوارهوه ههروهک برووسکه تیز ئەرۆشت. زۆر دائیما خه ربکی راوکردنی چۆلەكە بوو. وهقتی په لاماری کۆمه له چۆلەكە ئەدا له ههزار په کیتی له ژیر چنگ دهرنه ئەچوو. جووته چۆلەكە فه قیره کان هه وهقت بیچوویان هه لئه هینا، نزیک به فرین ئەبوون، واشه که ئەچوو عومومی ئەبردن دهرخواردی بیچووه کانی خۆی ئەدا. چۆلەكە کان له واسیتهی (حب الوطن من الايمان) ته رکمی ئەو هیلانهیان بۆ نه ئەکرا. چهند سالی بهو رهزاله ته دهوامیان کرد. ئینتیها سالی بیچوویان هه لئه هینا بوو، نزیک بهوه بوو بوون بفرین، باوکه و دایکه یان زۆر به عه جه له ته علمی فرینی به بیچووه کان ئەکرد. وهقتی بیچووه کان زرووکه - زرووکیان ئەکرد، دایکه و باوکه کانیان ئەگریان. په کتی له بیچووه کان زۆر زهرهک بوو، به عه قل بۆی مه علوم بوو دایکه و باوکه یان ترسیکی هه به. سه به بی گریانی له دایک و باوکی پرسی. جوابیان دایهوه: ئەی ئەولادم له ئیمه مه پرسه، له فرمیسکی چاومان و له کونی جگهرمان بپرسه. بۆت مه علوم بی چهند سالی ئیمه جگهرمان کون کون بووه له دهست واشی زالم. به تهواوی حالاتی واشی بهیان کرد. بیچووه که وتی: لازمه ئیمه ساییر بین به قه زاو قه دهری خودا. خودا دهر د ئەداو دهرمانی بۆ نه نیریت. له سهەر ئیمه لازمه ته دبیر و ئیوهش سه عی بکن، به لکی دلی ئیوه و سه ری ئیمه له هیلاکهت دهرچیت. بۆ دۆزینه وهی ئەم به لایه روو بکن بۆ سه حرا، له په کتی دهرمانی ئەم هیلاکه ته بپرسن. جووته چۆلەكە بهو قسه به دلیان خۆش بوو. په کیتی یان باقی مایه وه بۆ خزمهت کردنی بیچووه کان و په کیتی یان فری رووی کرده سه حرا، میقداری رۆشت، له سهەر دارئ نیشته وه، فکری کرد سوئال له کتی کات، دهرمانی چۆن بدۆزیته وه؟ قهراری کرد تووشی هه ر رۆح له به ری هات دهردی خۆی بۆ به بیان کات. ته سادوف تووشی قاقنه زهات. ئەو قاقنه زه تازه له مه عده نی ناگر هاتبوه دهره وه. وهقتی چۆلەكە چاوی پی کهوت عه جیب ته یریکه، شکلی غه ربیه، چوو به رده می، به زه لیلی ره سمی ئەده بی به جیهینا. قاقنه زه ماشای حالاتی چۆلەكە کرد، سوئالی کرد: بۆچ عاجزیت؟ ئەگه ر واسیتهی برسویه تییه، دوو سی رۆژ لیته به، به

ئیسراحت بپوژئیره وه. وهئه گهر دهر دیککی کهت ههیه، بهیانی بکه، به قهدهر مال سەعی بکه. چۆله که به گریان حالاتی زولمی واشەى بۆ قاقنەز گپرايه وه. وهقتی قاقنەز ئەو قسانەى بیست، دلێ گری سەند، وتی: دل خۆش به ئینتیقامت ئەسینم. ئیمشەو ناگر ئەنیم به هیلانەى واشەوه، خۆى و پیتچووہکانی ئەسووتینم. چۆله که دل خۆش بوو. قاقنەز وتی: هیلانەى خۆتم نیشان بده. به بی خۆف لای چۆله که کانت ئیسراحت بکه. شهوی من دیم بۆ لای تو، وەرە هیلانەى واشە کهم نیشان بده، ناگریان تی بەر ئەدەم. چۆله که به دلێکی خۆش رووی کردەوه هیلانە کهى. وهقتی شهوی به سەراها، قاقنەز میقداری ئاوجنسی خۆى کۆکرده وه، میقداری نەفت و گۆگردیان هەلگرت، روویان کرد بۆ لای چۆله که، به ئیشاره تی چۆله که هیلانەى واشەیان دۆزیبه وه. واشە له گەل پیتچووہکانی ئیسراحت نووستبوون. قاقنەز نەفت و کبیریتیان رژانه هیلانەى واشە، له پیر گری سەند. واشە و پیتچووہکانی عوموم سووتان. چۆله که کان له هیلاکهت نه جاتیان بوو.

دیمه وتی: ئەم مەسئەلە یەم بۆیه هیتایه وه ئینسانی بچووک هەر چەند قووہ تی نییه، ئەمما فکری به قووہ تی ههیه.

که لیلە وتی: مەعلوومە حالی حازر شه تره به وه زیره، روتبه ی له عومومى ئومەرا زیاتره، ساحیب قووہ ته. شیر بی ته دبیری شه تره به دەست بۆ هبچ ئیشی درێژ ناکات. حورمه تی زۆر لای شیر پهیدا کردوه، دەرچوونی مەحبه تی شه تره به له دلێ شیر زۆر زەحمە ته، چونکی پادشاهان روتبه یان به هەر کهس عه تا کردو رووی مەحبه تیان به هەر کهس دا، به خیانه تیکی گه وره نه بی مەئموور عه زل ناکا.

دیمه وتی: له وه زیاتر ته دبیری پاشا عوموم لای من بوو، وه ئیستا من مەحرووم بووم، شه تره به له جیگه ی من وه زیره. مومکینه بهم نزیکانه شیر به واسیته ی شه تره به وه تووشی زه ره ر بی. حوکه ما فه رموویانه: واسیته ی مولک ویرانیی پادشاهان شه ش دهره جهیه. ئەوو له دوور کردنی عوله ما له خۆی. دووه م له شکری بی سیلاح بنیریته سه ر دوشمن. سیهه م قه هراوی و به قسه ی ژنان موعامه له بکات. چواره م ئەم مر بکات به ویرانیی مەمله کهت. پینجه م توند ته بیعهت و ساحیب زه جرو لیدان بی. شه شه م خولقی جه هلی بی، مەسه لا له جیگه ی سولح ئەم مر کات به شه ر. له جیگه ی شه ر ئەم مر کات به سولح. سولح وه یا شه ر هەر یه که له جیگه ی خۆی به کار دپت. له جیگه ی گول، گول پروینه، له جیگه ی درک، درک.

که لیلله وتی: وا ئەزانم بۆ کوشتنی شه تره به پشتینت به ستووئه نارەزوو ئەکهیت شه تره به به هیلاکهت به ریت. بۆت مه علووم بۆ ههر کهس نارەزووی ئازاری که سیکی بیت، ئاخری په شیمانیی له دوو دیت، وه ههر کهس ته ماشای خراپه بکات و عیبهره تی لێ وه ربرگرت ئەوهی به سه ر دیت به سه ر پادشا زالمه که هات:

ئاخری کهوته سه ر رتگه ی چاکه .

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

که لیلله وتی: ئەگێر نه وه له مه و پێش پادشایێک بوو زالم، دهستی تهعه ددای به سه ر ئەهلی مهمله که تدا درێژ کردبوو، ره عیهت هاتبوونه ره زاله ته وه، دهستی دو عایان بۆ ئاسمان بلند کردبوو. رۆژی پادشا چوو بۆ راو. وهقتی له راو هاته وه ئەمیری کرد به جارچی به ناو مهمله که تدا جار بدات له سه ر ئەمیری پادشا ههر کهس مالی که سی بدزی وه یا بیخوات، له جیاتی یه ک فلس یه ک دانی ده رته کیشریت، وه ههر کهس قه تل بکات ئەکوژرته وه، وه ههر کهس عه رقه بخوات قه تران ئەکرته قورگیه وه، وه ههر کهس دزی کرد دهستی نه برن. زولم کردن نه ما. شاره که ئەمین بوو. وای ره عیهت خسته ئیسراحه ته وه ده رگایان به شه و دانه ئەخرا، حه یواناتیان بۆ پاسه وان ئەچوه سه حراو ئەهاته وه مالی ساحیبی.. رۆژی یه کێ له مه حره مه کانی خاصه سوئالی له پادشا کرد: وه رگه راندنی زولمهت به عه دالهت و اسیتته ی چی بوو؟ پادشا جوابی دایه وه وتی: رۆژی چووم بۆ راو، ته ماشام کرد سه گن په لاماری رتویییه کی دا، قاچی شکاند. رتوی له ترسا خۆی کرد به کونیکدا. ئەوهنده ی به یین نه بوو کابرای به ردی له دهست بۆوه دای له قاچی سه گه که، قاچی شکا. ئەوهنده ی به یین نه بوو ئولاغی له قه ی دا له قاچی کابرا، قاچی کابرا شکا. میقداری رتگه رۆیشتن، قاچی ئولاغه که چوو به کونه مشکدا، قاچی شکا. وهقتی ئەمانه دی فکرم هاته وه سه رخۆم، بۆم مه علووم بوو ئاخری خراپه خراپه یه. له و اسیتته وه ته رکی زولم کرد.

که لیلله وتی: ئەم میساله م بۆیه هینایه وه له ئیشی خراپه بترسیت.

حه دیسی سه حیه: (من حفر بئرا لأخیه وقع فیه). بیر بۆ ههر که سی هه لکه نی به نسیب خۆت ئەبیت.

دینه وتی: من فکری زولم نییه. مه زلووم ئیددیعای حوقوقی له زالم کرد گوناھی

نییه. مه زلووم فکری نازاری زالم بکاته وه به نازاری بگه یه نیت، زور پی خوشحال ئه بی. که لیلله وتی: وام بو مه علووم کراوه به ره حه تی شه تره به بو تو دوور ناکه ویتته وه چونکی شه تره به قووه ت و ره فیقی له تو زیاتره و له تو گه وره تره. بچووک موقابه له ی له گه ل گه وره پی ناکری.

دینه وتی: بیناغهی ئیش به قووه ت و گه وره بی نییه. ته دبیر و عه قل له قووه ت و گه وره بی زیاتره. ئه وه ی به ته دبیر دروست ئه بی، به قووه ت چار ناکریت. مه گه ر نه تبیس تووه قه لی به ته دبیر و حیلله ماریکی له ناو برد؟ که لیلله وتی: چۆن بووه، به یانی بفرموو.

حیکایه ت

دینه وتی: بیستوومه قه لی له کونه به ردی له سه ر شاخیک هیلانه ی دروست کردبوو، نزیک به هیلانه که ی کونه ماری بوو. ئه و ماره بی ره زا بوو، به هه ناسه ی گیای سه وزی وشک ئه کرد. ئاوی ده می زه هری هیلاکه ت بوو. هه ر وه قه ت قه ل بیچووی هه لئه هینا، ماره که ئه چوو ئه یخوارد. جگه ری قه له که کون کون بوو بوو. قه ل شکاتی ئه و زولمه ی برده لای چه قه ل. به چه قه لی وت: ئه ی ره فیق په ریشان بووم به ده ست زولم کردنی ماری به د ئه تواره وه. فکرم هه یه حه قی خۆم له مار بسینم. چه قه ل وتی: به چ فکری حه قه ت له مار ئه سین؟ قووه ت به سه ر مارا مومکین نییه. قه ل وتی: فکرم ئه وه یه وه قتی مار خه وی لی که وت، ئه چم به چنگ چاوی ده ردینم. وه قتی کویر بوو ئیقتیداری نابی بیته سه ر هیلانه که م بیچوووه کانم بخوات. چه قه ل وتی: ئه و فکری تو له عه قلی عاقلان دووره. عه قلداران به و نه وعه خۆیان تووشی هیلاکه ت نه کردوه. نه بیت به ماسیگره که. بو مردنی قرژانیک خۆی به مردن دا.

قه ل پرسى: چۆن بووه، به یانی بفرموو.

حیکایه ت

چه قه ل وتی: ماسیگری بوو. له سه ر گوومه ئاوی قه راری گرتبوو. ناو گوومه که پر بوو له ماسی. رۆژ به رۆژ به قه ده ر کیفایه ت ماسی ئه گرت، ئه یخوارد. چه ند سالی به و نه وعه ئیداره ی ئه کرد. وه قتی پیر بوو قووه تی نه ما، له گرتنی ماسی سست بوو بوو. به خۆی وت. به پیری گه یستم. له سه ر ئه م ئاوه زه خیره م نییه. وه قه ت نه ماوه. وا چاکه به حیلله میقداری

زه خیره دابنیم بۆ پاشه رۆژ. به عاجزی، به شهله شهل چووه قه راغ ئاوه که. قرژانگیک چووه پیتشده می ماسیگره سوئالی کرد: بۆچ وا عاجزیت؟ ماسیگره جوابی دایه وه: مردنم لهم حاله خوشتره و له تۆمه علوممه ژیا نی من به واسیتته می ماسییه ئهم گۆمه وه به. چهند ساله من کهم خواردن نه بووم، وه ماسییه کانیش کهم نه بوونه وه. ئیمیرۆ ته ماشام کرد دوو پیماوی تۆره وان به قه راغ ئیره دا رۆیشتن، وتیان ئهم گۆمه ماسییه زۆره. یه کیتکیان وتی: فلان جۆگه ماسییه زۆره، لازمه ئیمیرۆ بچین ماسییه ئهو جۆگه به بگرین. بۆ سبحه بنی دیننه وه. ماسییه ئیره عوموم ئه گرین. له وه هقته وه ئهو قسه به م بیستوه، رۆح هاتوه ته سه ر ده نوکم. قرژانگ ئهو قسه ی له ماسیگره بیست. گه رایه وه خه به ری به ماسییه کان دا. ماسییه کان که وتنه مه راقه وه ته دبیریان کرد له گه ل قرژانگ بچنه خزمهت ماسیگره چاره یان بۆ بدۆزیتته وه. عومومی ماسییه کان له گه ل قرژانگ چوون بۆ لای ماسیگره، وتیان: له زویان جه نابه ته وه قسه به ک به ئیمه گه یشتوه، ده رمانی چیه؟ ته دبیری کمان بۆ بدۆزه وه. حوکه ما فه رمویانه: دوشمنی عاقل له دۆستی نه زان چاکتره. وه مه علومی جه نابه تانه ژیا نی تۆ به واسیتته می ئیمه وه مومکین ئه بێ. نابێ قوبوول بکه یه نه جه نابهت و نه ئیمه توشی هیلاکهت بیهن. مه سلّه حهت چیه به یانی بفرموو.

ماسیگره وتی: له وه هقته وه ئهو قسانه م بیستوه، هیتزی ئه ژنۆم نه ماوه. له وه زیاتر به چاک نازانم ئیوه نه قل بکه م، له م نزیکانه گۆمی شاره زام، ئاویکی رووناک، زبخی، وه ک پیروژه دیاره، له رینگه ی به نی ئاده مه وه دووره، قوولیی گۆمه که به نه وعیکه هیچ غه وواسی ناتوانی بچیتته ناوی، وه ئه گه ر قوبوول ئه کهن عومومتان نه قلی ئهو گۆمه ئه که م. ماسییه کان عوموم قوبوولیان کرد، وتیان وه قت درهنگه. ماسیگره وتی: لازمه هه ر رۆژی میقداریکتان نه قل بکه م. ماسییه کان رازی بوون. ماسیگره رۆژی میقداری ماسییه به دهنوک ئه برد له ده وری گۆمه که ئه یخوارد. چهند رۆژی به و فیله ماسییه ئه خوارد. ئه م ماسییه کان ئه و باقی مابوون ده خیل و ئامانی ماسیگره ئه بوون زوو نه قلیان بکات. قرژانگ فکری گۆمی تازه ی که وته سه ر. رووی کرده ماسیگره: لازمه نه قلم بکه یهت، بۆ ره فیه که کانم بێ تا هت بووم. ماسیگره فکری کرد دوشمنی له مه زیاتر نییه، وا لازمه ئه میش به جیگه ی ئه وان بگه یه نم. خواردنی ئهم ماسییه نه سه هله. قرژانگی هه لگرت، رووی کرد بۆ جیگه ئیسقانی ماسییه کان. وه قتی قرژانگ چاوی به ئیسقانی ماسییه کان که وت بۆ مه علوم بوو قسه ی ماسیگره فیله بوو، درۆیه. قرژانگ فکری کرده وه وتی: عاقل بۆ مه علوم کرا دوشمن قه سدی ئه کات، سه عی بۆ نه جاتی

نهکات زۆر بئى غيره تيبه. وه ئىستا من بۆ نهجاتى خۆم سه عى بکهم حال له دوو نوع خالى نابى. نهوه لا نهگه نهجاتم بوو به مهردى ناو نه برىم. وه نهگه نهجاتم نه بوو ناو گوم نهگه مهروهک وتويانه: دوشمن روو به روو هات، بۆ دهفعى زه ره په له کردن لازمه تا رۆح ديتته دهه. قرژانگ ههردوو قاچى برد بۆ گهردنهى ماسيگره، توند گرتى. ماسيگره قوهتى نه مابوو له بهر پيرى، بئى هۆش بوو، كهوته خواره وه، مرد، رۆحى دهه چوو. قرژانگ له گهردنهى بووه وه، رووى كرده وه جىگهى نهوه لى. خه بهرى حيلهى ماسيگرهى بۆ باقى ماسييه كان به بيان كرد. ته عزيبهى مردنى ماسييه كان له فكر چوو وه له خوشيى مردنى ماسيگره.

چه قه ل به قه لى وت: ئەم ميساله م بۆيه هيتا يه وه تا بزانيت زۆر كهس بوون به مه كر و حيلهى خۆيان له ناو چوون (ولا يحيق المكر السىء الا باهله). بۆت مه علووم بئى من رىگه يه ك به تۆ نيشان نه ده م باعيسى نه جات بئى نهگه موقته ديرو.

قه ل وتى: هه ر نه مرى له ته ره ف جه نابه ته وه بكرى باعيسى مه منونيبه. چه قه ل وتى: روو بكه ره ناوه دانيبه ك، لىباسى هه لخرابى، به ده نووك هه لىگره. ورده ورده بفره، له چاو ساحىب لىباسه كه گوم نه بيت هه تا نهگه يته سه ر ماره كه، لىباسه كه بده به سه ر ماره كه دا. وه قتى ساحىب لىباس چاوى به ماره بكه وى نه يكوژىت، تۆ له ده ست زولمى ماره نه جاتت نه بئى. قه ل به وه ته دبيره رووى كرده ناوه دانيبه ك، ته ماشاى كرد ژنى به غوسل كردن خه ريكه. قه ل ده نووكى مالى به سه ركه يى ژنه كه دا، بردى. ژنه كه خۆى پۆشته كرده وه، شوپن قه ل كهوت هه تا نزيك به كونه ماره بووه وه. قه ل سه ركه يى خسته خواره وه به سه ر ماره كه دا. وه قتى ژنه كه نزيك به سه ركه يى بووه وه، چاوى به ماره كهوت، به ردى بۆ ماره هاويشت، كوشتى. چوو سه رى پان كرده وه سه ركه يى به كهى هه لگرت و رۆيشت.

دینه وتى: هيتا نه وهى ئەم ميساله بۆ نه وه بوو تا بۆت مه علووم بئى نه وهى به ته دبيره دروست نه بئى، به قوه ت مومكين نابى.

كه ليله وتى: شه تره به قوه ت و فكرى له تۆ زياتره، هه رچه ند تۆ مه كر و حيله كوچكه يته وه، شه تره به به يه ك ده قيقه بلاوى نه كاته وه. مومكينه تۆ له كه مينى شه تره به نه جاتت نه بئى، شه تره به ئيشى تۆ ته واو نه كات. قسه ي كه روپشكه كه ت نه بىستوه، فكرى گرتنى رپوييه كهى كرد، خۆى تووشى به لا كرد.

دینه وتى: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

که لیلله وتی: ئەگێرنه‌وه گورگێکی برسی له سه‌حرا بۆ خواردن ئەگه‌را، تووشی که‌رویشکی هات له‌بن سیبه‌ری ده‌وه‌نیکدا نووستبوو. گورگ پ‌روی کرده که‌رویشک. که‌رویشک خه‌به‌ری بووه‌وه. فکری را‌کردنی بوو، گورگ بانگی کرد، وتی: خۆت هیلاک مه‌که، بی فائیده‌یه له‌ده‌ستم ده‌رناچیت. که‌رویشک له‌ترسا له‌جیگه‌ی خۆی وشک بوو. به‌گریانه‌وه وتی: ئەزانم ئەمبیری حه‌یوانات برسیه‌تی بی تاقه‌تی کردووه ئەما به‌زه‌عیفیکی بۆن ناخۆشی وه‌ک من تیر ناخوات، وه‌ ئەگه‌ر به‌مه‌سه‌له‌هه‌تی ئەزانیت له‌م نزیکانه‌ کونه‌ پ‌تویییه‌ک شاره‌زام. له‌به‌ر قه‌له‌وی قوه‌تی پ‌زیشتنی نه‌ماوه. وام بۆ مه‌علوم کراوه‌ گوشتی له‌ ئاوی حه‌یات خۆشتره‌وه له‌ شه‌کر شیرینتره‌. وه‌ ئەگه‌ر به‌زه‌حمه‌تی نه‌زانیت، من به‌ فیل ده‌رخواردی جه‌نابتی ئەده‌م. کیفایه‌تی خواردنی تۆ ئەکات. وه‌ ئەگه‌ر نه‌دۆزرایه‌وه به‌نده‌ ئەسیرم له‌ ژیر ده‌ستی جه‌نابتا هه‌ر نه‌وع ئاره‌زوو ئەکه‌یت هه‌ددی زیادیم نییه‌. گورگ به‌ قسه‌ی که‌رویشک را‌زی بوو. پ‌رویان کرد بۆ کونی پ‌توی، ئەما ئەوه‌ پ‌تویییه‌ زۆر زیره‌ک و عاقل بوو، ده‌رسی شه‌یتانی دا ئەدا. دنیای زۆر دیبوو، چهند هه‌زار ته‌له‌ی به‌بای کلکی ته‌قاندبوو، له‌ زیره‌کیدای بی ئەمسال بوو. که‌رویشک له‌گه‌ڵ ئەوه‌ پ‌تویییه‌دا له‌ قه‌دییه‌وه‌ مونا‌زه‌عیان بووبوو. به‌ فرسه‌تی زانی حه‌قی خۆی بکاته‌وه‌. گورکی هینایه‌ ده‌رگای کونه‌ پ‌توی. خۆی چوه‌ ژوره‌وه‌، سه‌لامی له‌ پ‌توی کرد به‌ په‌سمی خۆیان. پ‌توی ئیحتیرامی زۆری گرت. سوئالی له‌ که‌رویشک کرد: مومکینه‌ به‌ ئیش ته‌شریفت هاتیی؟ که‌رویشک وتی: مودده‌تیکه‌ به‌ خزمه‌ت نه‌گه‌یشتووم و له‌ قوسووریم ببوره‌، وه‌ ئیستا فروستاده‌م له‌ ته‌ره‌ف عه‌زیزی میسه‌ره‌وه‌ داخ‌ل به‌م ناحیه‌ بووه‌، شو‌ره‌تی س‌ال‌حیی جه‌نابتی بیستوه‌، ئیراده‌ی چاوپیکه‌وتنی جه‌نابتی هه‌یه‌، وه‌ ئەگه‌ر ته‌شریفت ئاره‌زووی چاوپیکه‌وتنی پادشاه‌ ئەفه‌رموویت، موباره‌که‌. وه‌ ئەگه‌ر وه‌قت موساعه‌ده‌ ناکات، ده‌فعه‌یه‌کی که‌ به‌ خزمه‌ت ئەگه‌ین. حالی حازر پادشا له‌ ده‌ره‌وه‌ وه‌ستاوه‌، وه‌ ئەمه‌ر ئەم‌ری جه‌نابته‌. پ‌توی له‌ قسه‌کردنی که‌رویشک بۆی مه‌علوم کرا ئیش له‌ کویییه‌. فکری کرد وا لازمه‌ زه‌ه‌ری خۆیان ده‌رخواردی خۆیان بده‌م. له‌ پاشا پ‌توی هه‌ستا، وتی: دائیما بۆ خزمه‌تی میوان سفه‌رم کردووه‌ته‌وه‌، وه‌ خواردن لای من ئینتیهای نایه‌ت. لازمه‌ ته‌عامی حازر بکه‌م لایقی خواردنی عه‌زیزی میسه‌ر بیت، چونکی عه‌زیز منی سه‌ربه‌رز کردووه‌. لازمه‌ خانووه‌که‌ پاک بکه‌مه‌وه‌ وه‌ فه‌رشی لایقانه‌ را‌بخه‌م. که‌رویشک وای بۆ مه‌علوم کرا زویان لووسی ته‌ئسیری له‌ پ‌توی کردووه‌. که‌رویشک وتی: قوربان، زه‌حمه‌ت لازم ناکات.

عهزیز پیاویکی بی هه وایه. ئاره زووی ته عام و جیگه ناکا ئیللا ئه وه نه بی و بو ته به پروک هاتوته خزمهت. رتیوتی: «ازا انزل الضیف، نزل برزقه». شهرتی میوانداری لازمه. من حازرم. کهرویشک چوو ده ره وه، مژده ی به گورگدا رتیوتی خه له تا. (لکل جدید لذة)، ته عریفی گوشتی رتیوتی بو گورگ کرد. گورگ بو خواردنی گوشته که ی دانی تیژ کرد، نه ما رتیوتی له وه پیش چالیکی قوولی له کونه که دا هه لکه ندبوو، بو رژیکی ته نگانه سه ری چاله که ی به پووش داپوشیبوو، له جیگه یه کی که وه کونیکی بو ده رچوونی خو ی کردبوو، رتیوتی رتیگه ی نه وه لئی گوم کرد، رتیگه ی خسته سه ر چاله که. له کونه که وه بانگی کرد: فه رموون، میوانی خوشه ویست! کهرویشک به شه وقیتی ته واو، گورگ به ئاره زووی گوشت خواردن، چوونه کونه رتیوتیه وه، وه قتی به خو یان زانی هه ردو وکیان که وتنه چاله که وه.

گورگ بو ی معلوم بوو فیلی کهرویشکه، په لاماری کهرویشکی دا، هه لیدری، خواردی. رتیوتی به سه لامه تی له کونه که چوو ده ره وه.

که لیله وتی: ئەم میساله م بۆیه هینایه وه بو ت معلوم بیت ئینسانی عاقل تووشی داوی به لا نابیت، وه که سی عه قلی بوو به قسه ی فیل باوه ر ناکات.

دینه وتی: چاک نه فه رموویت، نه ما بو م معلوم بووه شه تره به مه غرووره وه له فکری من بی خه به ره. نازانی من دوشمنیم ده رحه ق په یدا کردوو. حیله له دو ستایه تیدا دروست نه بی، مه گه ر حیکایه تی بیچوه شیره که وه کهرویشکه که ت نه بیستوو چون کهرویشک به عه قل وردیی خو ی شیری له ناو برد؟

که لیله پرسی: چون بووه؟

حیکایه ت

دینه وتی: نه گپرنه وه له نه ترافی به غدا سه وزاییبه ک بوو بو نی به هه شتی لی نه هات. گولی ره نگاو ره نگ عه کسی چاوی نه برد. له هه موو نه وع حه یوانات و درونده و بالنده جیگه یان تیا دروست کردبوو. له نزیک نه و باغه شیرتیکی توند ته بیعه ت په یدا بوو. هه موو رژی میقداری حه یواناتی نه و باغه ی نه گرت نه یخوارد. حالی حه یوانه کان زور ته هلوکه بوو، ئیسرا حه تیان نه ما بوو. نیهایه ت رژی عومومی حه یوانه کان کۆبوونه وه چوونه خزمه ت شیر، ئیزهاری خزمه تکار بیان کرد، شیربان به پادشای خو یان قوبوول کرد. قه راریان دا له ژیر نه مری شیر نه چنه ده ره وه. وتیان: نه ی پادشاه، ئیمه له ژیر حیمایه ی

جەنابتا ئەژین و تەدبیرتیکمان بە دەستەو دەیه، ئەگەر موافەقەت ئەفەر موویت. شیر وتی: بە یانی تەدبیرە کە تان بکەن. وتیان: فەرمان هەیه قورعە بکیشین، ناوی هەرکەس دەرچوو ئەو رۆژە بۆ خواردنی جەنابت حازر بکریت. ئەمری جەنابت چییە؟

شیر موافەقەتی کرد. وتیان: لازمە لە جەنابت شەرت و پەیمان وەرگیرین، وە ئیمە ئەمینی لە حالی خۆمان پەیدا بکەین. شیر بە رەسمی خۆیان شەرت و قەراریان بەست. چەند موددەتی لەسەر ئەو قەرارە دەوامیان کرد. ناوی هەر حەییوانی لە قورعە دەرئەچوو، پوختیان ئەکرد، لە بەردەمی شیر دائەنرا ئەیخوارد.

رۆژی قورعە بە ناوی کەرۆشکێک دەرچوو، بۆ خواردنی شیر حازرکرا. کەرۆشک رووی کردە رەفیقەکانی، وتی: ئەتوانن سەعاتی تەئخیرم بکەن هەتا لە دەست زولمی ئەم بێ رەحمە نەجاتان بدەم؟ وتیان: موبارەکە. کەرۆشک تەئخیر بوو تا میعادێ خواردنی شیر بەسەرچوو. شیر کوورە قەهری داگیرسا. دانی بە دانا ئەنا، کەرۆشک هیتواش هیتواش چوو بۆ خزمەتی شیر. تەماشای کرد شیر برسێیەتی بێ تاقەتی کردوو، مووی بە دەنی راست بوو تەو، کلک بە ئەرزدا ئەمالی، نزیک بەو بەو بوو شەرت بشکێتی. کەرۆشک بە ملیکی کەچەو سەلامی لە شیر کرد. شیر بە توندی جوابی دا یەو، پرسی: ئەحوالی حەییوانات چۆنە؟ کەرۆشک وتی: لەسەر رەوشتی قەدیم ماون. ئیسمی بۆ ناشتای جەنابت کەرۆشکیان حازر کردبوو، من هینام بۆ خزمەت. لە رینگە تووشی بەک شیر هاتم، بە زۆر کەرۆشکە کە لە لای سەندم. هەرچەند پارامەووە تەبلیغم کرد: ئەمە بۆ خواردنی پادشای حەییوانات حازر کراو و جوودی نەزانیم، وتی: لایقی خواردنی منە. کەس ئیقتیداری نییە لە من زیاتر لایقی پادشایی بیت، ئەی پادشا! ئەو ئەندە لاف و خۆهەلکیشانی کرد، من بێ تاقەت بووم، فیرارم کردو داخل بە خزمەتی جەنابت بووم.

شیری برسی دەماری قەهری کەوتە حەرەکە، رقی هەلسا، وتی: عەجەبا کەسێ هەیه موقابە لەی قووەت و پەنجە لەی من بکات! ئەی کەرۆشک، ئەتوانی جینگە ئەو شیرە بە من نیشان بدەیت، ئینتیقامی تۆو حەققی خۆم بکەمەو؟ کەرۆشک وتی: قوربان، چۆن ناتوانم، چونکە ئەو ئەندە قەسە بێ ئەدەبانە دەرحەق جەنابت کردوو، مومکینم بوایه کاسە سەرم ئەکرد بە ئاوخۆری ریبواری سەحرایی. ئەو ئەوت و پیش شیر کەوت. شیر دڵ ساف بە فریبی کەرۆشک مەغرور بوو. کەرۆشک شیر بردە سەر بیر. ناوی بیرە کە لە نیهایەتی روونیا بوو بێ شوبهە عەکسی ئینسان دبار بوو. کەرۆشک

وتی: ئەی پادشا، دوشمنی غەددار لەناو ئەم بێرەدا یە. بە تەنھا ناتوانم بچمە سەر بێرەکە. لازمە پادشا من بگرتتە باوەش، هەتا ئەو غەددارە نیشان بەدم. شیر کەرۆشکی گرتە باوەش، چوو سەر بێرەکە، چاوی بە سوورەتی خۆی کەوت، وایزانی شیرەکە ی دوشمنی کەرۆشکی بە دەمەوێ گرتوو. چاوی تاریک بوو. کەرۆشکی دانا، خۆی خستە ناو بێرەکەو، نقوم بوو، خنکا. کەرۆشک بەسەلامەتی گەرایەو لای رەفیعەکانی. خەبەری مردنی شیرێ بە حیوانەکان دا، وتی:

لوقمە یەک لە پاش زالمی بێ دین

خۆشترە لە عومری سەد سالی ژین

عووموی حیوانەکان ئافەزینیان لە کەرۆشک کرد. حەمدو سەنای خویان بە جێ هینا.

دیمە وتی: هینانەوێ ئەم میسالی م بۆ ئەو بوو بۆت مەعلووم بێ ئەوێ بە عەقل دروست ئەبێ، بە قووەت مومکین نابێ.

کەلیلە وتی: هیلاک بوونی شەترەبە بەبێ زەحمەت مومکین نابێ، وە ئەگەر زەحمەت بە شیر بگات زۆر بێ ئەدەبیبە چونکی عاقلان بەرەحەتی خۆیان زەحمەتی وەلی نیعمەتیان نەداو، رجا ئەکەم لەسەر ئەم فکەرە لاچۆ، وە ئەگەر بەقسەم ناکەیت رەفاقەتمان لە یەک حەرامە.

دیمە رووی لە کەلیکە وەرگێرا لە رەفاقەت جیا بوونەو. دیمە لە وەقتی فرسەتدا نزیک بە شیر بوو. بە ملیکی کەچەو دەستەو نەزەری شیر وەستا. شیر وتی: موددەتیکە دیار نیت، قودوومت خێر بێ.

دیمە وتی: ئومید ئەکەم ئاخری خێر بێ. شیر وتی: حەوادیسات چییە؟

دیمە وتی: ئەی شاھم، خەبەرێکم بیستوو. ئەگەر ئەمەری جەنابت هەبە بەیان بکری. شیر وتی: مەسئەلە چییە، بیگێرەو. دیمە وتی: لازمە بە خەلوەتی یەکە یەکە عەززی جەنابتی بکەم. شیر وتی: ئیستا فرسەتە، لەمە خەلوەتی زیاتر نابم. تەنخیر بەقسە مەدە. تەنخیر بوون ئافاتی لێ پەیدا ئەبێ. مەعلوومە گۆشت دوو رۆژ مایەو بۆن پەیدا ئەکا. هەتا گری نەهاتوو تە رینگە، قسە بەیانی بکە، بەلکی زوو عیلاج بکری. دیمە وتی: مەعلوومی جەنابتە قسە ی حەق لەبەر تەبیعەت زۆر ناخۆشە. دەرمانی دەرد لای نەخۆش زۆر تالە. لازمە ئەو کەسە ی گوی لە قسە ئەگری تێگەیشتنی بێ، یەکە یەکە

قسه وه رگری، بیخاته ناو دلّیه وه و قوفلی لی بدات. شیر وتی: خۆت ئەیزانی من له عوموومی پادشاهان به فکر ترم، وه عه قلم به هه موو نه وعه قسه یه ک ئەشکێ، وه خوسوس که سی له مه کته ب ده رچوو وه له قانون شاره زایه به مه ئموور دامناوه. وه تۆیش لازمه هه ر هه وادیساتیکت بیستوو به یوم به بیان بکهیت. دینه وتی: به نده له رووی جه نابتا خویراتم پهیدا کردوو وه مور هه س کراوم بو هه ر نه وع خویراتی ته قدیمی جه نابتی بکه م. وه مه علومی زاتی پادشایه به نده فه ک به حه رام نه بووم. بو به رز بوونه وه ی پادشا زور سه عی ئەکه م و دلی پادشا به ردی مه حه که، وه عوموومی ئومه راو ره عیهت له جه نابت مه علوم بووه. شیر وتی: یوم مه علوم بووه خیانهت له تۆ نابینریت، وه زیره کی و عه قلی له عوموومی ئومه را ئاشکرا بووه، وه قسه ی تۆ موشابه هه ی غه ر ه ز ناکا. دینه وتی: عومری پادشا به رقه رارین لازمه ته فتیشی نه حوالی ئومه را بکات، وه ئومه رایش لازمه روچی خو ی فیدای سه ری پادشا بکات. حوکه ما فه رموویانه: سی نه وع هه یه لازمه ئاشکرا کردنی. نه وه لّ خیانهت له پادشا. دووم به بیان کردنی ئازار لای حه کیم. سییه م ئاشکرا کردنی فه قیری لای دۆست. هه رکه س نه مانه ئاشکرا نه کات خه یانه تی له نه فسی خو ی کردوو. شیر وتی: حه لّ زایه تی تۆ له مه و پیش له من مه علوم بووه، لازم به درێژه ناکات، هه وادیس چیه بیگێره وه هه تا زوو به ته دبیر چی به چی بکری.

دینه بو ی مه علوم بوو هه سانی دا له به ری پتی شیرو قسه ی ره و اجی پهیدا کرد، وتی ئە ی پادشا، شه تره به له گه لّ ئومه را قسه ی کردوو به یه ک، وتوو به تی: قسووت و حه مییه تی شیرم بو مه علوم کراوه. ئە گه ر قووولم نه کا به شه ریک له م بی شه یه ده ری ئە که م، وه ئیمه خو مان به سه ره سته ئیداره ئە که یین. ئە مه قابیل به وه نه وعه ی ته که ببور پهیدا کات فکری پادشاهی بکات. به عه قلّ وا ئە زانم شه یان میزی به لووتیا کردوو، فکری پادشایی له میتشکیا تیکه لّ بووه، ده رچوونی زور زه حمه ته.

شیر وتی: ئە ی دینه، به وه نه وعه تۆ ئە یگێرته وه له عه قلّ دووره. ئە و مه سته له یهت له کو ی بیستوو؟ حه قیه تی له کو ی مه علوم کراوه؟ ئە گه ر شه تره به ئە و فکری کردی ته دبیر چیه؟ دینه وتی: مه علومه روتیه ی شه تره به. لازمه بو پادشاهان، که سی به روتبه له پادشا نزیک بوون، زوو دووری خاته وه. ئە گه ر پادشا ئە وه نه کات ئیش له ده ست ئە چیت، وه عه قلی جه نابت له به نده زیاتره، ئە وه ی به چاک ئە زانی ئە وه بکه. توول کیشانی باش نییه. له وه ئە ترسم به ته عنه بلّین:

ئەم رۆژە چ رۆژئیکە کە عالەم شلەژاوه
هەر کەس کە بە نەوعی جگەری قییمە کراوه

حوکە ما فەرموویانە: فکری ئینسان نەوع نەوعە. ئەووەل ئینسان ھەبە دووربینی ئەکات، لە پێش ئەوێ تووشی بەلا بێت خۆی نەجات ئەدات. دوویم ئینسان ھەبە تا بە چاوە نەبینیت، ناکەوێتە پەلەپەل. سێھەم ئینسان ھەبە وەقتی تووشی بەلا ھات (صم بکم) ھیچی بۆ ناکریت، وشک رانەووستی. موافیقی ئەمانە ھیکایەتی سی ماسییە کەبە لە گۆمە کەدا بەبە کەووە بوون. شیر پرسی: چۆن بوو؟

ھیکایەت

دینە وتی: بیستوومە گۆمە ئاوێ بوو لە رێگە ی بەنی ئادەمەوہ دوور بوو. سی ماسی لەناو ئەو گۆمەدا ئەسوورائەوہ. تەسادوف سالی لە بەھارا باران زۆر باری، لافاوی ئاو ھەلسا، گۆمە ئاوەکە ی درێ. دوو تۆرەوان رێگە یان کەوتە سەر ئەو گۆمە، تەدبیریان کرد بۆ سوێحەینێ تۆر بێن، ئەو سی ماسییە بگرن. ماسییەکان لەو تەدبیرە خەبەردار بوون ئەووە ئیان عاقل بوو تەجرەبە ی زەمانی زۆر کردبوو، لە دەست چەند بەلا یەک نەجاتی بوو بوو، شەوێ فکری رۆشتنی کرد. خۆی بە خۆی وت: عەقل و زبیرەکی وا دەرئەکەوێت نزیک بەلا بوو بەشەو نەخەوێت. ھەر ئەو شەو لە گۆمە کە رۆشت. بۆ سبەحەینێ تۆرەوانەکان چوونە سەر گۆمە کە، تۆریان خستە گۆمەوہ، دوو ماسییە کە یان گرت. یەکتیان فکری کرد: بۆچ وەک رەفیقە کەم منبیش فیرارم نەکرد؟ پەشمانییە حاصل کرد. فکری کرد، وتی: عیلاجی دەرد دەرمان پەیدا کردنە. وا چاکە بە حیلە خۆم نەجات بەدەم، ھەرچەندە وتویانە لەو وەقتی تەنگانە تەدبیر کار ناکات، ئەمما مومکینە دەفەعی بەلا بکات. ماسییە کە خۆی کرد بە مردوو کەوتە سەر ئاو، تۆرەوانەکان دەریان ھینا خستیانە قەراخ جۆگە کە. ماسی بەبەلقە بلق خۆی خستەوہ ناو ئاوەکە، لە دەست تۆرەوانەکان دەرچوو، رۆشت. ماسییە کە ی ئاخریان لەناو تۆرە کەدا مایەوہ، میقداری بە ئەترافی تۆرە کەدا سوورایەوہ، دەرچوونی نەبوو، تۆرەوانەکان ھینایانە دەروہ، گرتیان و رۆشتن.

شیر لە گێرانیوہی ئەو قسانە فکری کرد شەترەبە بکوژیت. بە دینە ی وت لازمە تەدبیری لە کوشتنی شەترەبە بکەین. دینە وتی: ھەتا زوو بیکوژیت درەنگە، تەئخیر بوونی ئافات پەیدا ئەکات. پەرودە کردنی بەدئەسل رێگە ی خەتەرە. شیر وتی: زۆر مەسئەلە یەکی غەریبە، چونکی ھەتا ئیستا لە چاکە زیاتر خراپەم دەرھەق بە شەترەبە

نەبوو، وە شەترەبەیش خولقی خراپەى لى دەرنەكەوتوو، شەترەبە ئەك بە حەرام نىيە. مومكینه فیتنە ئەو قسانەى بۆ دروست كرديى. ديمنه وتى: عومومى فەرموودەكانت لایقە، مەگەر نەتبیسستوو هەر رەنجى لەگەڵ سپلە بدریت زایعە، وە ئەگەر رینگەى بەرزبونەو بە سپلە بەدەیت سەرچاوەى سەلتەنەت تىك ئەدات. شیر وتى: رینگەى ئیدارەکردن لەگەڵ مەئمووران چۆن دروستە؟ ديمنه وتى: لازمە بۆ نەفسى پادشاهان قەهرى زۆر لە مەئموور نەگرى مەحرورمیان بکات، بچنە ژئرحیمایەى دوشمنەو. ئەوەندە رووى شەفەقەت نەكەنە مەئموور، روتبەو مالىيان لە حیساب دەرچیت، فکرى پادشاهییان بکەوێتە سەر.

لەبەینى خۆف و رجا دا بن. روتبە لازمە بەوعدەو موددە بىت، دائىما ترس و ئومىدیان چاولى بىت. لازمە بۆ پادشاه كوشتن و حەپسى و عەفوو روتبەو عەزىل کردنى لەگەڵ ئومەرا بىت. ئەگەر بەو نەوعە نەبى ئومەرا زوو عیسیان ئەكەن. هەربەكە بە فکرى بەگلگىكەو ئەبن.

شیر وتى: ئەى ديمنه، وام بۆ مەعلوم بوو شەترەبە لەو نا ئەسەل و سپلانە دوورە، زۆر دلئى سافە، چونكى موودەتیکە نزىك بەخۆمە، لە قانون و سیاسەت شارەزا بوو، ساحىب وەفایە. وە هەتا ئیستا لە نیعمەتە زىاتر زەحمەتى لە من نەدیو، چۆن ئەتوانى ئەو قسانە لە رووى منا بکات؟ ديمنه وتى: مىزاجى خوار بە قەتعى راست ناییتەو. ئەهلى فەساد قەت پاک ناییتەو، مەگەر جەنابت لە حىكایەتى كیسەل و دووپشكەكە بى خەبەرىت:

شیر پرسى: چۆن بوو؟

حىكایەت

ديمنه وتى: ئەگىرنەو كیسەلى لەگەڵ دووپشكى رەفلىق بوون، چەند موددەتى بەیەكەو ئیدارەیان كرد، سوتندیان بەسەرى یەك ئەخوارد. تەسادوف تەركى وەتەنیان كرد. رینگەى سەفەریان گرتە پىش. مىقدارى رینگە رۆیشتن. چەم و ئاویکیان هاتەپىش. دووپشك پەرىنەو لە ئاوەكە مومكین نەبوو، زۆر عاجز بوو. كیسەل وتى: ئەى رەفلىق عاجزىت واسیتەى چىیە؟ دووپشك وتى: عاجزىم واسیتەى دوورى دیدارى تۆیە. لە واسیتەى ئەم ئاوەو لەیەك جوئ ئەبىنەو. تۆ ئوغر ئەكەى، زەحمەت كارێكە. ژبنم لە پاش تۆ نەبوون مانىكە. كیسەل وتى: ئەى رەفلىق غەم مەخۆ، بە ئاسانى ئەتپەرىنمەو. پشتنى

خۆم بۆ تۆ ئەكەم بە سەفینە. سنگم ئەكەم بە قەلغانی سەرت. نامەردییە پەفاقەتی
خۆشەویست تەرک کردن. حوکه ما فەرموویانە:

پەفییق پەیدا کە بە تەجرەبە بێ
رۆحت فیداکە گەر هیچت نەبێ

چۆن غیبهتی من قوبوول ئەکات لە پەفاقەتی تۆ جیا بەو. کیسەل دوویشکی نایە سەر
پشتی، چوو ناو ئاو کەو. وەقتی گەیشته ناوهراستی ئاو کە گوێی لە تەقە تەقی پشتی
بوو دوویشک خێرا خێرا چزووی بە پشتی کیسەلە کە دا ئەدا. کیسەل بانگی کرد: ئەی
پەفییق، ئەو تەقە تەقە چییە لەسەر پشتی دیت؟ فکرت چییە؟ دوویشک جوابی دا یەو:
نووی چزووم بە پشتی تۆ تا قی ئەکەمەو. کیسەل وتی: ئەی بێ ئینساف، خراپەم چییە؟
رۆحی خۆم بە واسیتە ی تۆو خستۆتە گێژاوی ناو ئاو. پشتی بۆ تۆ کردوو بە سەفینە.
بەواسیتە ی منووە لە ئاو نەجات ئەبێ، وە هەردوو کمان بە یە کەو پەفییقین،
دوشمنایە تیمان نەبوو، وە حوقوقی قەدیمت لە فکر نەما. ئەگەر بە چاکە کردنم نازانیت،
پێوە دانت واسیتە ی چییە؟ بۆت مەعلووم بێ پەشیمان ئەبیتەو. سەد دەفە چزوو بدەیت
بە پشتی منا تازار بە من ناگات. شەرتی دۆستی تۆ ئەمە یە بە جێی دینی؟.

دوویشک وتی: سنعەتی من ئەو یە. لازمە، ئایا لە سەر سنگی دوشمن، ئایا لەسەر
پشتی دۆست بێ پێوە بدم. حوکه ما فەرموویانە: هەر کەس بە ئیشی عادەت بگریت. تا
مردن تەرک بوونی مومکین نییە. وە لەسەر من لازمە دار بێ، بەرد بێ، ئاسن بێ، مس
بێ، دۆست بێ، دوشمن بێ پێوە بدم. کیسەل فکری کرد: خزمەت کردنی نەفسی پیس
ئابروو چوونەو ریگە گوم کردنە. با عیسی مردنە هەر وەک فەرموویانە:

ئالتوون لەسەر ئەرز هیچ عیبی نییە
چاکە لە گەل بەد زۆر بێ عەقاییە
پەفییقی بەدی هیچ خیری نییە
پیسی وەک مارە، فرسەتی نییە
بە خزمەت کردن شیرینی نییە
تالی گوزالک ئەمسالی نییە

کیسەل خۆی نقوم بە ئاو کرد، دوویشک لە پشتی بۆو، خنکا، مرد.

دینە وتی: بە گێرانەو دی ئەم حیکایە تە لە پادشاه مەعلووم بێ لە نەفسی پیسی شەترەبە

ئەمەن بوون دروست نىبىه . وه به قسه‌ى بچووكى وهك من لازمه باوهر كردن ، چونكى رۆح فیدایی من له جه نابت مه‌علووم كراوه ، وه قسه‌يه‌ك بۆنى خىرى لىوه بىت ، ناخۆشه . مه‌سه‌لا هكیم پارێز بۆ نه‌خۆش دانه‌نى ، ته‌بلیغى ئەكات فلان خواردن موزپرېه ، نه‌خۆش لای زه‌حمه‌ته . به‌قسه‌ى هكیم ناكا . نزیک به‌ مردن ئەبى . نه‌سیحه‌ت ئەگه‌رچى زۆریش بى ، ده‌رمان ئەگه‌رچى تالیش بى ، ئەو كه‌سه‌ى پىتويسته لازمه لای خۆش بى . بى ئەده‌بى نىبه له‌ خزمه‌تتا ئەبلىم كه‌مترىنى پادشاهان ئەوه‌يه له‌ ئاخى ئىش غافلّه و له‌ ئەحوالى ره‌عیه‌ت بى خه‌به‌ره . وه‌قتى قه‌ده‌رى له‌ پادشاه روى دا . مه‌ئمووران ئەلین پادشاه موسته‌حه‌قه . كه‌م عاقل بووه ، قابیلی ئەو به‌لایه بوو . ئىشى به‌ قوه‌تى خۆت مومكین ئەبى ، سه‌بركردنت واسیته‌ى چىبه ؟ بۆم مه‌علووم بووه . ده‌ست بۆ ئەم ئىشه درێژ نه‌كه‌یت په‌شیمان ئەبىته‌وه . ئەو وه‌قته به‌ سه‌د ته‌دبیر مومكین نابى . شىر وتى : قسه‌ى به‌رزو گران ئەكه‌یت ، له‌سه‌رى ئەده‌ب ته‌جاوزت كرد . نه‌سیحه‌ت به‌ توندی ته‌ئسىر ناكات . شه‌تره‌به فه‌رزه‌ن دوşمن بوو ، چىبه له‌ ده‌ست دى ؟ ئاخى خواردنى منه ، چونكى شه‌تره‌به قوه‌ت و گوشتى له‌ گىا ئىجاد بووه وه‌قوه‌ت و گوشتى من له‌ گوشتى ه‌یوانات ئىجاد بووه . دائىما قوه‌تى گوشت له‌ قوه‌تى گىا زیاتره . شه‌تره‌به وجوودى لای من به‌ قه‌د زه‌رپه‌كه نىبه . مومكینه وه‌ك تۆ ئەلئىت ئاخى عومرى بى ، له‌گه‌ل پادشایه‌كى وه‌ك من موقابله‌ بكات . مه‌علومه قوه‌تى من وه‌ك رووناكى رۆژ دياره ، نزیکم بكه‌ویت به‌ سووتانن ئەچىت .

دیمه وتى : ئەى پادشاهى عومومى ه‌یوانات ، دلّم گرى سه‌ندووه . وه‌ك من ئەیزانم جه‌نابت بى خه‌به‌رى . وه به‌ قوه‌تى خۆت مه‌غرور مه‌به . ئەلئىت : شه‌تره‌به خواردنى منه ، له‌وه ترساوم هوجووم بكاته سه‌رت ، چونكى له‌گه‌ل چەند كه‌س ئىتتىفایان كردووه . به‌ زوبان لووسى چەند كه‌سىكى ته‌فره داوه .

مى‌رووله وه‌قتى كه‌ ته‌دبیر ئەكه‌ن
پىست له‌به‌ر شىرى تیژ ده‌رئه‌كه‌ن
مى‌شووله‌ى بچووك ئىتتىفاق بكه‌ن
فیلی به‌ قوده‌رت به‌ ئەرزدا ئەده‌ن

شىر وتى : قسه‌ى تۆ ته‌ئسىرى لى كردم ، بۆم مه‌علووم بوو عومومى نه‌سیحه‌ته ، ئەما بۆ من زۆر عه‌بیه ، ئەمانم به‌ شه‌تره‌به داوه ، به‌بى خیانته شه‌تره‌به بشكىنم ، چونكه شه‌تره‌به

له ناو مه ئمووران ناسراوه، له ريگه‌ي قانوني دهرنه چووه، له مه جليسي ئينتيخابا شورته‌تي په يداکردووه، له ئه مري حوکوومه‌تي عاسي نه بوه. ئه گهر به يي خيانه ت شه تره به بکوژم، له ره عيه ت مه علووم ئه بي نه شهرت نه وه فا لاي من نييه. ئه و وه قته حورمه‌تي پادشاهيم نامينيت. ره عيه ت ريگه‌ي فيراري ئه گره پيش.

دښنه وتي: فكري من ئه وديه وه قته شه تره به بوي مه علووم کرا جه نابت دوشمني، مومکينه فيتنه و زهره ر بخته ناو ره عيه ته وه. مه سلله حه ت ئه وديه تا ئه و خوي کو ئه کاته وه خه ريکي حيله بي، جه نابت ريگه‌ي حه ياتي لي قه تع بکه يت.

شير وتي: شه تره به له به رچاوم ناشيرين بوو، ئه به دي به دلما ناچيته وه. وا لازمه جوايي بو بنيرم له حودوودي منا نه مينيت، بو کوئ ئه چيت بچيت. دښنه ترسا ئه گهر ئه و قسه يه بگاته لاي شه تره به، پاکيتي خوي لاي شير ئيسپات بکا، دښنه تووشي داوي به لا بيت. دښنه وتي: ئه ي پادشاه، ئه م فه رمووده ت له عه قل دووره. قسه له زوبان، تير له که مان ده رچوو، ناچيته وه جيگه‌ي خوي. لازمه ئيزهاري لاي خزمه تکاران نه کريت. باقي بيت له دلي خوتا، چونکي ئه ودي به زوبان ئيقرار ئه کريت، دل ناگه هداره. هر وه قته ئه م قسه يه لاي شه تره به ئاشکرا بوو ئيشي خوي دروست ئه کا. ئينساني عاقل خوي له دوشمن ئاشکرا ناکات. مه سلله حه ت ئه وديه به په نهاني دوشمني شه تره به مه علووم بکه يت. شير وتي: به فکرو به خه يال يه که به که مه ئموور له ناو بردن نيشانه ي بي غيره تيبه. به دده ستي خوم ته شوئ له قاچي خوم بده م نيشانه ي بي عه قلتي يه خيلاف ئه مري شه ريعه ت ريگه‌ي بي دينيبه. به ئه مري شهرع سو بو وتي گونا به شاهيد وديا به ئيقرار دروسته.

دښنه وتي: موحتاج به شاهيدو به ئيسپات ناکا. هر وه قته شه تره به هاته خزمه ت، به عه قل ورد بيته وه بو ت مه علووم ئه کري فكري چونه. مه علوومه عه قلتي جه نابت به ردي مه حه که. ره وشتي عومومي مه ئمووران له جه نابت مه علووم کراوه. وه قتي شه تره به هاته خزمه ت، چاوي گيژو ويژر کرد، به راست و چه پي خويا رواني، مه علوومه بو وه قتي فرسه ت ئه گه ري. ئه و وه خته دوشمن شه تره به مه علووم ئه بي، لازم به شاهيدو ئيسپات ناکا. شير وتي: ئه گهر ئه و موعامه له له شتره به ئاشکرا بوو، بوم مه علووم ئه بيت فكري خراپه ي کردووه. جه زاي به شيدده ت ئه دمه وه. دښنه بوي مه علووم کرا ئاگري فيتنه ي خسته دلي شير وه. فكري کرد خوي بگه به نيته شه تره به، ئاگري فه ساديش له دلي ئه و به ردا. ئاره زوي ئه و بوو به روخسه تي شير بچيته لاي شه تره به رووي کرده شير وتي:

روخسه تی جه نابت هه یه بچم بۆ لای شه تره به، حالات و خه به راتی مه علوم بکه م، بیتمه وه مه سئه له له جه نابت بگه یه نم. شیر ئیزنی دا.

دیمه چوو بۆ لای شه تره به. وه قتی نزدیک به شتره به بووه، وهک باوک مردوو خۆی عاجز کرد، چوو به رده می شه تره به، سه لامی کرد. شه تره به جوابی سه لامی به ته عزیم دایه وه، به خیر هاتنی دیمه ی کرد. وتی موودده تیکه به خزمهت ناگه یین. باعیس به که م مه رحمه تیبه. من خۆم به بچووکی جه نابت حساب کردوه. دیمه وتی: نه گه رچی به زاهیر دوورم، نه ما دلم دایما له حوزوورایه. موودده تیکه له کونجی به ته نها دانیش تووم، تاقه تی ده رده م نه ماوه. شه تره به وتی: واسیته ی ته نه اییت له بهر چییه؟ دیمه وتی: که سی حوکمی خۆی به ده ست خۆی نه بیته، نه سیری نه مری پادشا بیت، رۆحی له ته هلوکه دایه. که سی ئیقتیداری قسه کردن و هه لسان و دانیشن نه توانی، مه علومه ته نه ایی سه لامه تتره. حوکه ما فه رموویانه: به ده ست ئاسن بکه ییت به هه ویر، چاکتره له ده ست به سنگه وه گرتن له پیش گه وره.

شه تره به وتی: قسه له مه زیاتر به یان به ره موو، به لکی نه سیحه ته ته ئسیرمان لی بکات. دیمه وتی: شه ش نه شیا بی زهره نابی: ده وله مه ندی بی زهره، تابییی دنیا بی خه فه ت، دانیشن له گه ل ژنان بی به لا، ته مه عکاری بی غیره ت بی په شیمان بوون، ره فیقیی نامه رد بی زه لیلی، خزمه تی پادشا بی به لا. هه رکه س تووشی زه حمه تی دنیا نه به ت، نانی ده ست ناکه ویت. ته مه عکار دائیما زه ردو زه عیفه. ره فیقی ژنان له به حری ده ردو گوناها گومه. ره فیقی نامه رد له چه پسی زیاتر مه نفه عه تی بۆ ره فیق نییه.

خزمه تکاری پادشا دایم مه حرووم و موحتاجه. حوکه ما فه رموویانه: نزدیک به پادشا و دانراوه، به حری هه مه نه وع تال و سوپراوه. شه تره به وتی: به قسه ی جه نابتا و مه علوم ئه کات له گه ل شیر عاجزیتان بووه. دیمه وتی: نه م قسه کردنه م مه قسه د له خۆم نییه. نه ما بۆ ره فیقانم زۆر عاجزم و ئیسراحه تم نه ماوه و هه رچه ند فکری جه نابت ده که مه وه. دلم قولپ نه دات. مه علومی جه نابته شه رت و وه فاتان به یه که وه چۆن بووه و هه تا ئیستا بۆ به رزبوونه وه ی جه نابت له ده رجه ی نیهایه ت سه عیم کردوه و قوسوورت له من نه دیوه و منیش شه رتم له گه ل جه نابتا کردوه تووشی به لات نه که م. ئیستا مه علومی جه نابته من ته نه اییم ئیختیار کردوه. ئوموورات له ده ست منا نه ماوه. نه گه ر قسه یه ک بۆ تو زه ردار بی به رگویم بکه ویت لازمه ئیخسارت بکه م. شه تره به نه و قسانه ی له دیمه

بیست، ترس و خوفی پیدا کرد، وتی: رۆحی شیرینم چیت بیستوو؟ به یانی بفرموو. دیمه وتی: له یه کیکی قسه راستم بیست، وتی: شیر فکری کردوو شه تره به زۆر قهله و بووه، بوونی لهم بیشه دا به عه مهل چی دیت؟ لازمه زیافه تی له گوشتی شه تره به بۆ عوموومی مه ئمووران بکه م. وه قتی ئه و قسه م بیست باوه رم کرد، چونکی که م عه قل و نه زانیی شیر بۆم مه علوم کراوه. هاتم شه رتی خۆم به جی هینا، ئیخبارم کردیت و ئیختیاری خۆت به ده ست خۆته. مومکینت ئه بی هتا زوو عیلاجی خۆت بکه. وه قتی شه تره به ئه و قسانه ی له دیمه بیست، شه رت و وه فای شیر هاته پیش چاوی، وتی: ئه ی دیمه هه رچه ند فکر ئه که م مومکین نییه شیر ئه و قسانه ی دهرحه ق به من کردبی، چونکی هتا ئیستا له ئومووراتی قانونی خیلافی ئه مری پادشام نه کردوو، وه زه رپه یه ک له تهره ف منه وه ئازا به دلای شیر نه گیشتوو، وه قسه ی جه نابت لای من مه عقووله. ئه ما مومکینه فیتنه و دوو زوبان به زمانی منه وه قسه یان بۆ شیر کردبی و دلای پادشاه دهرحه ق به من ناگری قه هری داگیرسابی. بۆم مه علوم کراوه چهند که سانی له ژیر ده ستی پادشاه به فیتنه و فه سادی خه ریکن. هه موو وه قت به واسیته ی ره فیقی نئه سله وه ئینسان تووشی مسیبه تی گه وره دیت. مه سه له ی شیر وه ک مه سه له ی مراوییه که وایه.

دیمه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

شه تره به وتی: ئه گبیره وه مراوییه ک بوو سووره تی مانگی له ناو ئاوا چا و پێ که وت، وای زانی ماسییه. چهند ده فعه به و فکره خۆی نو قومی ئاوه که ئه کرد بۆ گرتنی. ئینتیها له بهر هیلاک بوون په شیمانیی حاصل کرد. له پاشا ماسی له ناو ئاوه که دا بدیایه وای ئه زانی شوعله ی مانگه. له بهر ئه و خوسووسه ته رکی ماسی گرتنی کرد، به برسپییه تی مو دده تی مایه وه، رۆحی خۆی خسته هیلاکه ته وه. هینانه وه ی ئه م میساله م بۆ ئه وه یه مومکینه به زوبانی منه وه بوه تانیان لای شیر کردبی و له من عاجز بووبی، فکری دهرحه ق من خراب کردبی. عه جه با فه رقی من له گه ل مه ئمووران زۆره و سه دا قه تی من له شیر مه علوم بووه. لازم بوو بۆ زاتی مو یاره کی به قسه ی فیتنه دلای له من خراب نه کردایه.

دیمه وتی: تیکچوونی پادشاه له بهر ئه و حیساباته نییه، به لکو ئوسوولی پادشاهان به و نه و عه یه. بۆ چهند که سی زۆر به عه قل دین، وه چهند که سی مو بته لای دهر دو فیراق

ئەكەن. شەترەبە وتى: ئەگەر پادشاھ بەيى گوناھ دوشمنايەتى لەگەل من بکات، پىگەي راستى گوم کردووه و بەمەقسەد ناگات. وە ئەگەر بە واسىتەي گوناھى كەوہ من بکوژى، مومكىنە سەبوورىي دلى خوئى بداتەوہ. قەتەيىيەن گوناھ لە خوئم شك نابەم، مەگەر جارجائى بە واسىتەي ئومورائى پادشاوہ قسەي بە قووہتم کردبى. ئەویش باعيس بە بەرزبوونەوہي شىر بووہ. لەوہ زياتر بى ئەدەبىم لە حوزوور پادشا زاھير نەبوہ. مومكىنە شىر وای خەيال کردبى شەترەبە لووتى بەرز کردووتەوہ. لايقى ئەمە نەبوو بى تەجروبه دوشمنايەتى لەگەل من پەيدا بکردايە. حوكمەما جوانيان داناوہ: لەگەل نەھەنگ بچىتە ژير بەحر، وە لە لىوى مار زەر خواردن، سەلامەتترە لە نيزىكىي پادشاھ، وەخوسووس بو مەعلوم كرابو نزيك بوون بە پادشاھ لە زەرەر زياتر قانزاج وەرناگرم. ئەمما قسە لە نەسەب و ئەجەل ناكري. پيشوونان پادشاھيان بە ئاگر داناوہ، ئەگەرچى شوعلە و پروناكى لايقە، ئەمما نزيك بوونى ئينسان ئەسووتىنى. ئەوى لە دوور ئاگر ئەبىنى، لە سووتان بى خەبەرە. ئەگەر ئەوانەي لە سياسەتى سولتان خەبەردار بىن كە ھەزار سال خزمەت، بەبەك سەھو ئەروات، بەك دەقيقە نزيك بە پادشا نابن. ميسالى ئەم قسە وەك قسەي بازو مريشكەكە وايە.

دیمە پرسى: چۆن بووہ؟

حېكايەت

شەترەبە وتى: ئەگەرئەوہ پوژى باز لەگەل مريشك دەستى كرد بە قسەکردن. وتى: ئەي مريشك تۆ زۆر بى وەفايت. خزمەت كردنى بى وەفا حەرامە. ئەووەل چاكە لە دنيا دا وەفايە. پىغەمبەر فەرموويەتى: (ان حسن العهد من الايمان). دەليلى ئيماندارى وەفايە:

بەسەگ ھەلەلە نان و شوۆربايە

چونكە پاسەوانە، ساحىب وەفايە

مريشك جوابى داياوہ: ئەي نەزان تۆچ بى وەفايىيەكت لە من ديوہ؟ باز وتى: بى وەفايى تۆ ئەوہيە بەنى ئادەم دايم خەرىكى خزمەتى تۆن، دان و ئاوت ئەدەنى، لە درندە موخافەزەت ئەكەن، كولانەيان بو دروست کردووويت، بە واسىتەي بەنى ئادەمەوہ ژيانت مومكىن ئەبى. ھەر وەقت ئارەزووى گوشت بکەن لە دەستيان فيرار ئەكەيت، بانەويان ئەفريت. بى وەفايى لەوہ زياتر چۆن ئەبى وەلى نيعمەتى خوئ بەو دەرەجەيە زەحمەت بەدەيت؟ من تەپرىكى سەحرايىم، دوو سى پوژ لەگەل بەنى ئادەم ئولفەت بگرم، لە

دهستيان دان و ئاو بخۆم، له جياتيبى خزمه تيان ئەچم ته يريان بۆ ئەگرم. بۆ ئەوهى بانگم بکهن ئەچمه وه سه دهستيان، له دهست بهنى ئادهم به عهزمى فيرارى نه پويشتووم ئيللا بۆ راوکردن نه بى. مريشك وتى: قسه كردنت مه قبوولە. فرينى من و هاتنه وهى تو باعيس به وهيه تو قه تعييهن چاوت پى نه كه وتوو به بازي بکهن به شيشه وه بيكهن به كه باب، من زۆرم چاو پى كه وتوو جزو هوورى مريشك له ناو تاوه دا سوور بكرتته وه. ئەگەر تو ئاوجينسى خۆت وهك ئاوجينسى من چاو پى بکه وتايه نزيك به بهنى ئادهم نه ئه بوويت. من ئەگەر بانه و بيان ئەفريم، تو كيو به كيو ئەفريت. ئيشى مار مارانگاز ئەيزانى. من بى وه فا نيم، تو ساحيب وه فابى.

شه تره به وتى: بۆيه ئەم ميسسالانەم هينايه وه بۆت مه علوم بى، ئەوانهى ئاره زووى نزيكى پادشاه ئەكهن له قه هرى بى خه بهرن. ههروهك وتويانه: سوئالى قه هرى پادشاه له مه ئمووره عه زل كراوه كان پيرسه. ديمه وتى: مه سه له ئەوه نييه تو فكرى لى ئەكهيت. شير نه به قسه ي فيتنه وه نه به قسه ي كهس فكرى كوشتنى توى نه كردوو. عادهتى شاهان وايه. پياوى گه و ره ساحيب قوهت به دوشمن ئەزانن. ئاره زووى بوونى پياوى به قوهت ناكهن. شه تره به وتى: مومكينه شير سه رو شاخى من به به لا بزانت، وه له پال ئەوه يشدا فيتنه وه فساد دووزمانيان كردبى. له قه ديمه وه هه ر بووه پياوى بچووك ئاره زووى باقى بوونى گه و رهى نه كردوو.

ديمه وتى: ته دبير چيه ؟ شه تره به وتى: ئەگەر مه سه له له واسيته ي فيتنه وه بووى ئيش سه هله. وه ئەگەر قه ده رى خودا بى ته دبير به كار نايهت، ده رمانى پهيدا نابى، چونكى ته دبير له قه ده ر ناكري. ديمه وتى: پياوى عاقل لازمه دووربيني ئيش بكات. هه ر كهس له مه كرى زه مانه ئەمين بى به مه قسه د ناگا.

شه تره به وتى: ته دبير و دووربيني وه قتي به عه مه ل بيت قه زاو قه ده ر نه به ته رى. چارى قه زا نه به ته دبير و نه به دووربيني ئەكرى، ئبستا من بيكه م. فه رمويانه: (ازا جاء القدر عمي البصر).

كه هات ريگهت قه زاو و قه ده ر

نه چاو ئەبينيت، گوپچكه يش ئەكا كه ر

مه گه ر تو قسه ي باغه وانه كه و بلبه كهت نه بيستوو:

ديمه پرسى: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

شه‌تره‌به وتی: ئە‌گێر‌نه‌وه پیا‌وی‌ک بوو باغ‌ی‌کی زۆر نایابی بوو، له هه‌موو نه‌وع مێ‌وه‌و گۆ‌لی لایقانه‌ی تیا بوو، وه‌ک (جنه‌ت الفردوس) هه‌ر چوار وه‌قت به‌رانه‌وه‌ی گۆ‌لی نه‌بوو. یه‌ک لق گۆ‌لی نایابی تیا‌بوو باغه‌وانه‌که عاشقی ئە‌و گۆ‌له بوو، هه‌موو رۆژ بۆ چاو پێ‌که‌وتنی ئە‌و گۆ‌له داخ‌ل به باغ ئە‌بوو. رۆژی ته‌ماشای کرد بلبلی به‌ گریان خۆ‌ی داوه به‌سه‌ر گۆ‌له‌که‌دا به‌ده‌نووک پری ئە‌کاته‌وه. وه‌قتی باغه‌وانی دی، فری و رۆ‌یشت. باغه‌وان به‌ عاجزی و نا‌ئومیدی گه‌رایه‌وه. له قه‌ه‌ری بولبول ئە‌و شه‌وه نه‌نووست. بۆ سه‌به‌ینی باغه‌وان داوی هه‌ل‌گرت، له‌سه‌ر گۆ‌له‌که نایه‌وه. وه‌قتی بولبول داخ‌ل به‌سه‌ر گۆ‌ل بوو، له خۆشیا بیهۆش بوو، بوو به‌داوه‌وه. باغه‌وان بلبلی گرت، له قه‌ه‌سدا سه‌سی کرد. بلبل به‌ زوبانی فه‌سیح به‌ باغه‌وانی گوت: رۆ‌چی شیری‌م، منت بۆ چه‌پس کردووه و ئاره‌زووی خۆ‌تیم ئە‌که‌یت. دا‌یما له‌سه‌ر ئە‌و داوه‌ی ژوور سه‌رت به‌خۆ‌تین خه‌ریکم. وه ئە‌گه‌ر فکری‌کی که‌ت هه‌یه به‌بانی به‌رموو. باغه‌وان وتی: مه‌گه‌ر نازانیت چیت له‌ من کردووه؟ ئاره‌زووی ئە‌وه ئە‌که‌یت به‌ مه‌راقی یاره‌وه بکۆ‌ژیت. منت له‌گۆ‌ل نا‌ئومید کرد. ئە‌وه جه‌زاته. بلبل وتی: رجا ده‌که‌م له‌ چه‌پسی نه‌جاتم ده‌، له ئاخ‌ری خۆ‌ت بترسه. هه‌روه‌ک حوکه‌ما فه‌رمو‌بانه: زۆر راسته.

ئه‌وه‌ل و ئاخ‌ر له له‌وح نووس‌راوه

شیری‌ن به‌ شیری‌ن، تالی تالاه

ئه‌و قسه‌یه ته‌ئسیری کرده دلی باغه‌وان، بلبلی نه‌جات دا. بلبل زوبانی به‌ دوعا کرده‌وه، وتی: «ئه‌ی باغه‌وان، (هل جزاء الا‌حسان الا‌ احسان)؟ لازمه جه‌زای چاکه‌ت ده‌مه‌وه. له‌ژێر ئە‌و داوه مه‌سینه‌یه‌ک هه‌یه، پره له ئالتوون، ده‌ری به‌ینه، بۆ لازماتی خۆ‌ت سه‌رفی که. باغه‌وان ژێر داوه‌که‌ی هه‌ل‌که‌ند، قسه‌ی بلبل به‌ راست گه‌را. رووی کرده بلبل، وتی: زۆر عه‌جایبه، مه‌سینه‌یه‌ک پره له ئالتوون له‌ژێر ئه‌رزدا ئه‌بینیت، داوی بۆ گرتنت له‌سه‌ر ئه‌رز نابینیت! بلبل وتی: نه‌تبیستوو فه‌رمو‌بانه: «اذا نزل القدر، بطل الحذر». وه‌قتی به‌لا هات چاو نابینیت، به‌ته‌دبیر عیلاج ناکرێ.

شه‌تره‌به وتی: بۆ‌یه ئە‌م می‌ساله‌م بۆ هینایته‌وه تا بۆ‌ت مه‌علووم بێ له‌گه‌ل قه‌زاو قه‌ده‌ر هیچ ناکرێ. پازیم به‌ قه‌زای خودا. هه‌رچی بۆ من مه‌علووم کرابێ رده‌ بوونه‌وه‌ی نییه. دینه وتی: ئە‌ی شه‌تره‌به، به‌ته‌حقیق بۆم مه‌علووم کراوه فکری شیر له‌گه‌ل تۆ نه‌واسیته‌ی

فیتنه یه و نه خوئی له سهرو شاخی تو کردوه. من نهیناسم. زور بی رحم و زالمه و غه دداره. ریگهی وهفا و شهرت نازانی. نه جری خزمهت به تالی نه داته وه. رهوشتی وهک ماری سفره وایه، زه هری به هیچ دهرمانی عیلاج ناکری، له زاهیری ته ماشا مه که. به دل زور کهم وهفا و حیله بازه. شه تره به وتی: چهند زه مانیکه ساردو گهرمی بی زه مانهم چه شتوه. ئیستا وهقتی زولم و کوشتن، چونکی میقداریکه بی بارکیشان لهم بی شه دا ئیسراحت نه کهم، وه نه گهر نه جهل دامین گیرم نه بوایه ریگه نه نه که وته ئیره، وه من له ره فاقه تی شیرم چی؟ له نه وه له وه بزانییایه شیر خوی بو خواردنی من حازر کردوه، به هه زار که مه ند نه بووم به نه سیری. نه ما ته قدیری خوداو زوبان لووسی تو منی هینایه ئیره. ئیستا له دهست چوه جاری به ته دبیر ناکری. به نه زانیی خوم نریک نه ماگره بوم. فیتنه گری نه سه ندوه، له دوو که لی ته نگه نه فهس بوم. عاقلان و توویانه: هه رکهس به به شی خوی نارازی بوو و ته له بی زیادی کرد، میسلی که سیکه بگاته کیوی نه لماس، وهقتی چاوی به پارچه نه لماس بکه وی زیاتر نه روات به ته مه ع، وهقتی به خوی نه زانیی قاچی پارچه پارچه بووه، گهراندنه وهی مومکین نابن، نه مرئ، نه بیته خواردنی ته یران، وه هه تا ته مه ع زیاد بی له هیلاکهت نریکه.

دینه وتی: قسه کانت زور په سه ندو مه عقووله. هه ر نازاری بیته ریگهی ئینسان، واسیته ی ته مه عه. گهردنی به زنجیری ته مه ع به سترابن، ناخری به تیغی په شیمانی نه برپیت. زور کهس به واسیته ی ته مه عه وه تووشی مردن هاتوون، ههروهک راوچییه که له بهر ته مه عی پیستی رپوی به چنگ پلنگه وه به کوشت چوو.

شه تره به پرسیی: چون بووه؟

حیکایهت

دینه وتی: نه گیرنه وه پیاویکی راوچی ته سادوفی رپوییه کی کرد. رپوییه که مووی نایاب و لایق بوو. بو گرتنی رپوییه که رویش، هه تا کونی رپوییه که ی مه علوم کرد. له نریک کونه که چالی هه لکه ند. میقداری گۆشتی خسته سه ر پووش له سه ر چاله که داینا، خوی له که ناریکه وه په نهام کرد. رپوی له کون چوه دهره وه، بونی گۆشتی کرد. به خوی گوت نه گهرچی بونی خواردن به لووما دپت، نه ما بون کرووزی له دل نه دا. عاقلان دل بیان له هه رچی ترساین، دهست بو بردنییان به هه رام زانیوه. مومکینه هه یوانی مردار بوو بیته وه و داویکی له ژیرا قایم کرابن. لازمه پارێزگاریی نه و داوه بکه م، ههروهک

حوکه ما فەرموویانە: وەقتی تووشی دوو رینگە بوویت، پۆشتنی هەر رینگە یەکیان بە ئارەزووی دل بوو، ئەو رینگە یە بگرە. بەو فکەرە رێوی رووی نەکرده گوشتەکە. بەسەلامەتی پۆشت. میقداری بەینی بوو پلنگی لەسەر شاخەکەو بە پۆنی گوشتەکەو هات. پلنگ خۆی خستە چالەکەو. کابرا وایزانی رێویبەکە یە هەلسا، خۆی دا بەسەر چالەکەدا. پلنگ وایزانی مەنعی خواردنی گوشتەکە یە لێ ئەکا، پراوچیبەکە یە پارچە پارچە کرد. بە واسیتهی تەمەعەو پراوچی مرد، وە رێوی بە واسیتهی قەناعەتەو لێ بەلا بەسەلامەتی نەجاتی بوو و پۆشت.

دیمە وتی: ئەم میسسالەم لەبەر ئەو هێنایەو بووت مەعلووم بێ هەر کەس لە دەرەجە ی خۆی تەمەعی زیاد بوو تووشی هیلاکەت ئەبێ. شەترەبە وتی: من سەھوم کرد ئیختیاری خزمەتی شیرم کرد. بۆم مەعلووم نەکرابوو قەدری خزمەت نازانیت، چونکی پەفاقەتی من و شیر موشابەھە ی ئەو یە گۆزانی بۆکەر وەیا شیعر خۆتندنەو بەسەر ئاوەو وەک یەک وایە. حوکه ما فەرموویانە: وەفای پادشاه و بەری بیی تال وەک یەکە. دیمە وتی: لەم قسە دوورو درێژانە گەری، تەدبیر لە ئەحوالی خۆت کە. شەترەبە وتی: لازم بە تەدبیر ناکا، وە ئەخلاقێ شیر شارەزا بووم. بۆم مەعلووم کراو ئیشی فیتنەو فەسادە. ئەگەر لە قسە ی فیتنەو فەساد نەترسم، بەدلما نایەت لە تەرەف شیرەو زەرەر مەند بێم، ئەمما ئەترسم ئەو دەم بەسەر بێت بەسەر حوشتەکە هات.

دیمە پرسیی: چۆن بوو؟

حیکایەت

شەترەبە وتی: ئەگەر ئەو قەلیکی روورەش، گورگیکی مانگر، چەقیلکی فیلاوی خزمەتکاری شیرێ بوون. لە بێشە یە کدا نزیک بە جادە ی عام بوون. تەسادوف حوشتی لە کاروان جی ما بوو. ورده ورده بە لەوەر داخل بە بێشە ی ئەو حیلە بازانە بوو. وەقتی نزیک بە شیر بوو، پەسەمی خزمەتی بە جێھینا، خۆی بە خزمەتکاری شیر قویوول کرد. شیر سوئالی لە حوشت کرد: تا ئیستا لە کوێ بوویت؟ حوشت جوابی دا یەو: لەم سەحرا یە بە دێرک خواردن خەریک بوم، ئیستا بە نیازی خزمەت داخل بە حوزووری جەنابت بوم، وە ئەمەر ئەمەری جەنابتە. شیر وتی: ئەگەر تاقەت ئەگرت لەو ئەمەین بە کەس ئیقتیداری ناییت دەستی زولم بۆتۆ درێژکات. بە دلێکی خوش، بە ئیسراحت ئەتوانی لەم بێشە دا بژیت. میقداری چەند مانگی بە یەکەو پرایان بوارد. پۆژی شیر چوو بوو پراو، تووشی

فیل هاتبوو بوو به شه‌ریان. برینی زۆر له شیر کرابوو، به‌بێ تاقه‌تی داخل به بێشه‌که بووبوه. نه‌خۆش کهوت، ئیقتیداری راوی نه‌ما. گورگ و چه‌قه‌ل و قه‌ل به‌واسیته‌ی شیره‌وه خواردنیان ده‌ست نه‌کهوت. نه‌وانیش به‌رسی مانه‌وه. وه‌قتی شیر ته‌ماشای نه‌وانی کرد، بۆ مه‌علووم کرا برسییانه، ره‌گی چه‌مییه‌تی کهوته‌هه‌که. وتی: بزانی له‌م نزیکانه شتی‌ک بدۆزنه‌وه بۆتان بگرم، ده‌فعی برسیتیتان بکات. نه‌وان له‌ خزمه‌ت شیر دوورکه‌وتنه‌وه، هه‌رچه‌ند ته‌ماشایان کرد هه‌یچیان نه‌دۆزییه‌وه. هه‌رسیکیان به‌ته‌دبیرکردن خه‌ریک بوون، وتیان باقی بوونی حوشت له‌م بێشه‌دا بۆچی چاکه‌و ئیمه‌ له‌ ره‌فاقه‌تی حوشت ئیستیفاده‌مان ده‌ست ناکه‌وێت، وا چاکه‌ لای شیر به‌کوشتنی بده‌ین. چه‌قه‌ل وتی: له‌سه‌ر نه‌م فکره‌ لاجن، زۆر ناشیرینه، چونکه‌ شیر نه‌مانی داوه. بۆ ئیمه‌ جوان نییه‌ فکری خه‌یانه‌ت کردن. حوکه‌ما فه‌رموویانه: هه‌رکەس ره‌یگه‌ی غه‌در بۆ که‌سی بدۆزێته‌وه ئاخری به‌ نسیب خۆی نه‌بێت. مه‌علوومه‌ ئینسانی نه‌سه‌ل له‌ خه‌یانه‌ت دووره. قه‌ل وتی: نه‌م ئیشه‌ عابیدی من بێ، ئیوه‌ حه‌قتان به‌سه‌ره‌وه نییه‌. له‌م جیگه‌ به‌ ئیسراحه‌ت دانیشن. ئیستا نه‌چه‌ خزمه‌ت شیرو دیمه‌وه، خه‌به‌رات مه‌علووم نه‌که‌م. قه‌ل ره‌یشت بۆ خزمه‌ت شیر. سوئالی کرد چیتان دۆزیوه‌ته‌وه؟ قه‌ل وتی: قوریان، له‌تاو برسیتی نه‌قووه‌تی ره‌یشتن و نه‌حوکمی چاومان ماوه. نه‌ما فکریکمان کردووه، نه‌گه‌ر نه‌میری جه‌نابت بێ عه‌رزى بکه‌م. شیر وتی: بلێ. قه‌ل وتی: مه‌علوومه‌ حوشت له‌ناو ئیمه‌دا غه‌ریبه‌وه له‌ ره‌فاقه‌تی مه‌نفعه‌ت ده‌ست ناکه‌وێت. ده‌رحه‌ق زه‌مان، خودا ره‌زقیکه‌ بۆ ئیمه‌ی نارده‌وه. وامان به‌چاک زانیوه‌ لایقی خواردنه‌ بۆ جه‌نابت. شیر وتی: له‌وه زیاتر فکرتان نه‌کردووه، به‌چی شه‌رتی وه‌ مه‌زه‌به‌ی خواردنی لایقه‌؟ من نامانم داوه. شه‌رت شکاندن نیشانه‌ی نامه‌ردانه‌.

نیشانه‌ی مه‌ردی ساحیب وه‌فایه
له‌شه‌رت و وه‌فای نه‌بوه جه‌فایه
حه‌لالی سه‌گ بێ نان و شوڤرایه
دایم پاسه‌ه‌وان له‌به‌ر ده‌رگایه

قه‌ل وتی: من نه‌وه‌ مه‌سه‌له‌ نه‌زانم، نه‌ما ره‌حی خۆم فیدای سه‌ری جه‌نابت ده‌که‌م. فه‌رموویانه: یه‌که‌ نه‌فس فیدای نه‌هلێ، وه‌ نه‌هلێ فیدای قه‌بیله‌ی، وه‌ قه‌بیله‌یه‌که‌ فیدای شاریک، وه‌ شاریک فیدای سه‌ری پادشاه بکریت، سه‌لامه‌تییه‌، چونکه‌ پادشاه نه‌ما

مهمله که ت به فیدا ده چیت.

ئه گهر بۆ سه لامه تیی سه ری پادشاه، شهرت شکا عه یب نییه. وه قتی شیر ئه و قسانه ی له قه ل بیست. سه ری شور کرده وه، قه ل چوه وه بۆ لای ره فیه کانه ی. وتی: له ئه وه له وه فکه ره که مان بۆ شیر به یان کرد، قوبوولی نه کرد. له ئاخریدا رازی بوو. لازمه ئیوه ش به ته دبیری من موعامه له بکه ن. ئیستا هه رسیکمان بچین بۆ لای حوشر، نه خوشیی شیر به یان بکه ین، بلتین ژبانی ئیمه به واسیته ی پادشاهه مومکین ئه بی. وا چاکه خویمان فیدای سه ری پادشاه بکه ین تا ناوو شوره قمان به دنیا دا بلاویته وه. بچینه خزمه ت شیر، به که یه که عه رزی شیر بکه ین: ئیمه هیچمان له ده ست نایه ت. ئه ما رۆحی خویمان فیدا ئه که ین. ئه و وه قته به کیتمان بلت: شیر ئیمرۆ ناشتای نه کرد وه. مه منوون ئه بم به گوشتی من ناشتایه ک بکات. ئیمه ش ئه لئین گوشتی تو قابیلی خواردنی پادشاه نییه، تا سه ره دیته سه ر حوشر، هه رسیکمان قوبوولی ئه که ین. به م ته دبیره کوشتنی حوشر مومکین ئه بی. هه رسیکیان چونه لای حوشر، ده ستیان کرد به به یانی نه خوشیی پادشاه. به زوبان لووسیتی حوشری دل سافیان خه له تان. هه رچواربان به ئیتتیفاق چونه خزمه ت شیر. له ئه وه له وه قه ل زوبانی به مه دح و سه نای شیر کرده وه. وتی: قوربان، وه ک مه علوم بووه ناساغیی جه نابت بوته باعیسی حه یاتی ئیمه. موده ده تیکه به برسیتی ماویته وه.

مه سه له حه ت ئه وه یه من سه ر بپرین بکه ن به بوربانی بۆ خواردنی جه نابت، به لکی ئینشانه لالا قوه ت په یدا بکه یه ت. ره فیه کانه ی وتیان: خۆت چیت و گوشتت چییه؟ قابیلی خواردنی پادشاه نییه. قه ل بی دهنگ بوو. چه قه ل چوه په شه وه، وتی: قوربان، موده ده تیکه له ژیر هیما یه ی جه نابتا ژبانمان مومکین بووه، وه ئه م گوشته ی به خو مه وه ئه بینم قابیلی خواردنی جه نابته. ره فیه کانه ی وتیان: گوشتی تو نه خوشیی پادشاه زیاد ئه کا. چه قه ل بی دهنگ بوو، گورگ چوه په شه وه ره سمی ئه ده بی به جیه تینا، وتی: قوربان، ئاره زوو ئه که م ئه مرۆ دانی پادشاه به خواردنی گوشتی من تیژ بییت و ناو سکی پادشاه له گوشتی چه ورم تیر بییت. ره فیه کانه ی وتیان: گوشتی تو ئینسان نه خنکینتی. له زه هری هه لاهه ل کوشنده تره، قابیلی خواردنی پادشاه نییه. گورگ بی دهنگ بوو. حوشر چوه په شه وه، ملی بۆ درتژ کرد (کل طویل احمق)، وتی: قوربان، مووده ده تیکه به ئیسراحه ت له م بی شه دا ژباوم و گوشتیکی زۆرم په یدا کرده وه. رۆحی خۆم فیدای جه نابت ده که م. ئه گهر قابیلی مه ته به خی پادشاه ئه بم، باعیسی مه منوونیه. ره فیه کانه ی وتیان:

رەحمەت لە نەسبەت کەرت. ئافەرىن، ھەلەلزا دە! وەفای ھوقوق بە جێھێنا، مومکینە بە یەک لوقمە گۆشتی تۆ شیفای دەردی پادشاھ بێت. بە ئیتتیفاق پەلاماری ھوشتریان دا، ئیستا رۆح لە ملی دەرنەچوو، ئەزای رانی لوقمە لوقمە کرا.

شەترەبە وتی: ھێنانەوێ ئەم مەسەلەم لەبەر ئەوە بوو بۆت مەعلووم بێ دوشمن ئیتتیفاق بکەن تەدبیر لە کوشتنی کەسێ بکەن رۆحی بەسەلامەت دەرنەچێت. دیمە وتی: ئیستا فکرت چییە؟ شەترەبە وتی: فکرم ئەوەیە ئەگەر مەسئەلە ئەوەبێ، لازمە شەر بکەم، وە ھەرکەس بۆ رێگە نەجاتی سەعی کرد بکوژرێت بەشەھید ناو ئەبرێت (ومن قتل دون نفسه فهو شهيد). وە ئەگەر رۆژم تەواو نەبووبێت، بە ناموس و ھەمیەت ناو ئەبرێم. وە ئەگەر ئەجەل ھاتبێ، چارە نییە. دیمە وتی: پیاوی بە غیڕەت ئەووەڵ زەرە ناوھەشییت، ئەمما ئاگەھداریی پاسەوانیی خۆی ئەکات. ھەر وەقت زەرەبە لە دوشمن خوارد، ئەنجا زەرەبە خۆی ئاشکرا ئەکات. وە ھەم لازمە لە مەکری دوشمن ئەمەین نەبوون، چونکە ئاگرێ گری بگریت، ھەرچی نزیک بووبێ، ئەسووتی. خۆت ئەخلاق و قووەتی شیرت بۆ مەعلووم کراو، وە ئاگەھداری ئەحوالی خۆت بە، لە خۆفی شیر ئەمەین نەبیت. وە ھەرکەس دوشمنی بەبچووک تەماشای کردو ئەھمیەتی نەزانی، پەشیمان ئەبیتەو، ھەر وەک دەریا لە زەلیلی تەیتووی.

شەترەبە پرسیی: چۆن بوو؟

حیکایەت

دیمە وتی: ئەگەر ئەوە لە قەراغ بەحر نەوێ تەبیری ھەبە ناوی تەیتووە. جووتی لەو تەبیرانە لە قەراغ بەحر ھیلانەیان دروست کردبوو. وەقتی ھیلکە کردنیان ھات. مێکە رووی کردە نێرەکە، وتی: جێگە بەک بدۆزینەو لە ئافات دوور بێ. نێرەکە وتی: جێگە لەمە خۆشتر و فێنکتر مومکین نابێ، لازمە لەم جێگەدا ھیلکە بکەیت. مێکە وتی: نێرە لە بەحر نزیکە، لە شەپۆل ئەترسم خۆمان و بێچوو کافمان غەرق بکات. نێرەکە وتی: فکر ناکەم وەکیلی بەحر ئەم بێ حورمەتی بەسەر ئیمە بێنێ. وە ئەگەر زەرە بە ئیمە بگەییێ کاریکی بەسەر دینم بە حیکایەت بیکێرەو. مێکە وتی: ئەم لاف و گەزافە نالایقە. تۆ بە چ قووەتیکەو ئیتتیقام لە وەکیلی دەریا ئەسینی؟ لەسەر ئەم فکەرە لاچۆ. بەقسەم بکە، جێگە بەک بۆ رەحەتی خۆمان بدۆزەرەو، ھەرکەس بەقسە نەسبەت باوەر ئەکات ئەوەی بەسەر دیت بەسەر رەقەکە ھات.

نېره که پرسېی: چۆن بووه؟

حېکایه ت

میته که وتی: نه گیتړنه وه گومه ئاوئ بوو جووتی مرای پیکه وه له سهر نهو گومه ئاوه نه ژبان. وه له گه ل ره قه یه ک ره فاقه تیان گرت. مودده تی به خوشی یه ک نه یان بوارد، ته سادوف ئاوی گومه که وشک بوو، مراوییه کان ئیراده ی سه فهریان کرد، چوونه لای ره قه و به گریانه وه دوعا خوازبیان کرد. ره قه دهستی کرد به گریان، وتی: نه ی ره فیکینه حه ققی ره فاقه تم به سهرتانه وه هه یه. یه ک رجام هه یه: نه وه له ن بمکوژن، نه نجا ئوغر بکن، چونکه تاقه تی دووری ئیوه م نییه. ئیستا له بهرچاوم گوم نه بوون دلّم ناگری گرتووه. مراوییه کان وتیان: ئیمه له دووری تو جهرگمان کون کون نه بی، وه مه علوومی جه نابته ژبانمان به ئاوه وه مومکین نه بی، وه ئیراده ی سه فهرمان بویه کردووه. ره قه وتی: نه ی ره فیکان ئیوه نه زنان وشک بوونی ئاو بو من زور زه حمه ته. ژبان من به بی ئاو مومکین ناب، وه نه گهر حوقوقی ره فاقه ت نه زنان و تووشی مهراقم ناکه ن له گه ل خوتان ته فریقم مه کن. ئیوه له رۆحم شیرینترن. وه قتی رۆح نه ما جه سه د بی رۆح به عمه ل نایه ت. مراوییه کان وتیان: نه ی ره فیک مهراقی تو له تهرکی وه تن ناخوشتره. وه قتی ئیمه بکه وینه ئیسراحت، فکری تو بکه ینه وه، خواردنمان نه بیته زه ره مار. نه ما رۆشنتی تو له گه ل ئیمه مومکین ناب چونکه ئیمه به ئاسمانا ئه فرین و تو به نه رزدا نه رۆیت. زورمان فهرقه. ره قه وتی: ته دبیری ئم سه فهره خوتان نه یزان. رجا نه کم به مهراقه وه مه مکوژن. مراوییه کان وتیان: نه ی ره فیک، ئیمه ته دبیرمان له م سه فهره کردووه و فکری ره فاقه تی تو مان کردووه. شهرت نه وه یه له قسه مان دهرنه چیت. ره قه وتی: زور ناشیرینه ئیوه بو مه سلّه حه تی من ته دبیر بکن و من قسه تان بشکینم. شهرته ههر قسه یه ک له تهره ف ئیوه وه بکرت به سه رچاو جی به جی بکم و هه تا به رۆح زیندوو بم، به شهرتی خزمه تکاری خزمه تتان بکم. مراوییه کان وتیان: ئیمه وه قتی تو به ئاسمانا بلند نه که ینه وه لازمه قسه نه که یه ت. مومکینه به سه ر ئاوه دانییا بفرین. به نی ئاده م غه وغا بکن و به ردمان بو بهاویژن. شهرت نه وه یه تو سوئال له ئیمه نه که یه ت و ته ماشای خهلق نه که یه ت. سه لامه تی و مه تلّه ب حاصل بوون له بیده نگیدایه. به و قه راره رازی بوون، مراوییه کان ته خته دارپکیان هیئا، وتیان به ره قه: به دهم ناوه راستی ته خته که بگروه، مراوییه کان هه ره که سه ری ته خته که یان به دهنوک گرت، به ئاسمانا به رز بوونه وه.

ته سادوف ریتگه یان که وته سهر ئاوه دانییی. ئەهلی دێیه که ته ماشای ئاسمانیان کرد
 جووتی مرواری رهقه یه کیان هه لگرتوه، زۆر لایان عه جیب بوو، دهستیان کرد به
 هه لاکیشان و بهرد هاویشتن بۆ مرواری و رهقه که. رهقه بانگی کرد: مه گهر چاوتان کویر
 بووه، نابین؟ دهم کردنه وه که وتنه خواره وهی یه کچی بوو. مرواییه کان وتیان: «وما علی
 الرسول الا البلاغ». ره فاقه تی ئیمه له تو حرام بوو. ره فاقه تی نا ئەسل په شیمانیه.
 عه زیه ت کیشان بۆ ره فیقی بی عه قل بی فائیده یه، چونکه قسه ته ئسیر له دلای بی عه قل
 ناکات. زه حمه ت لازم نییه. مێیه که وتی: ئەم میسالم بۆیه هینا یه وه ههر کهس به قسه ی
 نه سیحه ت باوه ر نه کات، سه عی له نه مانی خوێ ئە کات. لازمه ده رمان له پیش ده ردا
 په یدا بکری. نیره که وتی: له مه عنای قسه کان حالی بووم، ئەمما مه ترسه. بۆت مه علووم
 بی ترسنوک به مه قسه د ناگات و، بۆت مه علووم بیت وه کیلی ده ریا ریعایه تی ئیمه
 ئە کات، زه ره به بیچووی ئیمه ناگه یه نن، ناعیلاج مێیه که هیلکه ی کردو بیچووی
 هه له ئینا. به حر شه پۆلی دا، بیچووی مرواییه کانی برد. مێیه که له پاش ئەو واقیعاته به
 گریان وه رووی کرده نیره که، وتی زۆرم نه سیحه ت کردی، به قسه ت نه کردم تا جگه ر
 سووتاو بووین. ته دبیری بکه تا هه ردوو کمان به مه راقه وه نه مردووین. نیره که وتی: قسه ی
 بی حورمه تی مه که، وه له سه ر قه ولی خویم ماوم و حه ققی خویم له وه کیلی ده ریا ئە سینم.
 ئەو قسه یه ی کردو رویش ت شکاتی ئە حوالی لای عومومی ته یران کرد، وتی: ئەگه ر ئیوه
 مو عاوه نه تم نه کن، مومکینه وه کیلی ده ریا ده ست دریشی بۆ ئیوه ش بکا ورده ئاو
 جینسی ئیمه له دنبا دا نه یه لیت. عومومی ته یره کان به یه که وه فرین، چونه لای سیمرخ،
 به یاناتی ئە حوالیان بۆ سیمرخ گپرایه وه، وتیان لازمه له ئە حوالی ره عیه ت بی خه به ر
 نه بی. ئەگه ر حه قمان له وه کیلی ده ریا نه سین، شکات ئە به یه لای یه کیکی که،
 به پادشای خویمان قبوولی ئە که یین. پادشاه ئە وه یه خوینی خوێ به سه ر ملتا برژینتی. سیمرخ
 وتی: چیتان لێ قه و ماوه به یانی بکه ن و حه قتان بسینم. قسه ی بیچووه ته تیوه کان بۆ
 سیمرخ به یان کرا. سیمرخ له گه ل ته یره کان چونه سه ر وه کیلی ده ریا. نه سیم ئەو خه به ره ی
 به وه کیلی ده ریا گه باندا. وه کیلی ده ریا بۆ مه علووم بوو قوه تی سیمرخ و له شکری
 ته یرانی نییه. به عوزر هینانه وه چوه به رده می سیمرخ و بیچووی ته یتوه کانی ته سلیم
 کرده وه. مه قسه دی ئەم میسالم بۆ ئە وه یه دو شمن هه رچه ند بچووک بی به به بچووک
 ته ماشای مه که. ئیش به ده رزییه کی بچووک مومکین ئە بی به هه زار شمشیر دروست
 نابێ. ده نکه کبیریتی زۆر بچووکه. وه قتی داگیرسا هه رچی نزیک بی ئە سووتی. حوکه ما

وتوویانه: ره فیهق و دۆست ئەگەر ههزار بێ که مه. دوشمن ئەگەر یه کۆ بێ زۆره. شه تره به وتی: ئەوهۆل من قسه ناکه م ههتا به نامهردی ناو نه بریم. وهقتی شیر فکری له من گۆرا موخافه زهی خۆم ئەکه م. دینه وتی: وهقتی نزیک به شیر بوویت، ته ماشاکه شیر چاوی سوور هه لگه راو کلکی به ئەرزدا کیشا، بۆت مه علوم ئەبێ قه سدی کوشنت ئەکا. شه تره به وتی: ئەگەر ئەو موخامه له له شیر ببینم دوشمنایه تیی مه علوم ئەکه م. دینه دوعا خوازیی له شه تره به کرد، چوه لای که لیله. که لیله سوئالی کرد: ماده ده کهت گه یشته چی؟ دینه وتی: الحمد لله به مهرانی خۆم مه سه له گرانه که به ئاسانی جی به جی کرا. که لیله و دینه به یه که وه چوون بۆ خزمه تی شیر. ته سادوف شه تره به داخل به خزمه تی شیر بوو، وهقتی شیر چاوی به شه تره به کهوت به دمدمه ی دینه دهستی کرد به نه ران و کلکی ئەکیشا به ئەرزدا. شه تره به بۆ مه علوم بوو ئاگری فیتنه داگیرساوه. به خۆی وت: نزیک بوونی پادشاهان ریگه ی خۆف و هیلاکه ته. نزیکیی کونه مارو خزمه تی شیر له مردن نزیکه. لازمه نه مین بوون له مارو له شیر نه کریت. ته حریکاتی دینه له ههردوو لا ئاشکرا بوو. بوو به شه ریان و ئەو سه حرایه له نه ره ی شیر چۆل بوو.

له نه ره ی شیر و له بۆره ی مام گا
 سه یوان رایان کرد هه ر یه ک بۆ یه ک لا
 خۆیان شارده وه سه یوانی فه قیر
 بێشه یان چۆل کرد له جوان و له پیر

که لیله رووی کرده دینه، وتی: ئەی بێ عه قل ئاخری ئەم فیتنه یه ئەزانی؟ دینه وتی: ئاخری فیتنه چیه؟ که لیله وتی: ئەم فیتنه یه ی تو دا تگیرساند ههوت نوع زه ره ری هه یه. ئەوهۆل بێ فائیده وه لی نیعمه تی خۆت تووشی مه شققهت کرد. دووه م شه رتی خۆت له گه ل شه تره به شکاند. سیهه م بۆ کوشتنی شه تره به سه عیت کرد. چواره م بوویته باعیه سی قه تلی بێ گوناھی. پینجه م مه جموعی سه یوانات ته فرو توونا کرد. شه شه م سوپه هسالاری سه یوانات به پادشاه به کوشته دا- جیگه ی له م مودده تا پر نابیته وه- هه وه م فیتنه یی و دوو زوبانیی خۆت ئاشکرا کرد. مودده تیکه من به نه سیحهت کردنی توو خه ریکم ته ئسیری نه بوو. پیتشونان وتوویانه: له هه موو کهس که م عه قلتر نه وه یه فیتنه ی نووستوو خه بهر کاته وه، ئیشی به قسه و سولح دروست ببی به فیتنه و دو زوبانی ریکی خات دینه وتی: نه تبیسوووه وتوویانه ئیشی به عه قل موکین نه بی، به شیتی کردنی لازمه؟ که لیله

وتی: له م شیتیتته چ جوانیبهکت موشاههده کردووهو، عهقل و زیرهکیت کامهیه؟ حوکهما
 فهرموویانه: بهعهه ئیشی به عهقل و ته دبیر دروست ئه بی، بهسه دهه زار له شکر مومکین
 نابی. مودده تیکه مه غرووری. خود په سندیی توم بو مه علووم کرابوو، ئه ما سه برم کرد،
 فکرم کرد، به لکی له خهوی جه هالهت خه بهر بیتهوه، ههتا هات دوو زویانی و فیتنه ی
 ناموبارهکت دریش بوو. حه قمه که م عه قلی و نائه سلیت به بیان بکه م. که سی ئه سل بوو،
 مه عریفه تدار بوو، فیتنه بی و دوو زویانی نازانی. چند دفعه به واسیته ی ره فاقه ته وه
 نه سیحه تم کردیت، وتم زور عه یبه، خه ریکی فیتنه و دوو زویانی مه به، فیتنه و دوو زویانی
 ئیشی شه ی تانه و به قسه ی منت نه کرد، به ئاره زوی نه فس ئه م فیتنه یهت داگیرساند.
 خوت ناوانه چی؟ دینه وتی: ئه ی ره فیق، ئه گهر خه تا له من واقیع بووه به یانی به رموو.
 که لیله وتی: له وه زیاتر تاقه تم نه ماوه. خه تای تو ته واوبونی نیسه. چونکه زور
 مه غرووری و خوت به عاقل حیساب ئه که یهت. حوکه ما فهرموویانه: بو پادشاه له وه خراپتر
 نیبه وه زیری به د ئه فعال بی. ئینسانی عاقل فه رق به ئیش و قسه ئه کات. قسه یه چوار
 نه وعه: ئه وه ل شه رت ئه کات و ئه یه کیتی، ئه وه عاده تی منافقانه. دووهم شه رت ناکا و
 ئه یکات، ئه وه عاده تی پیاوان و ساحیب غیره تانه. سیه هم ئه وی وتی لازمه بیکات، ئه وه
 عاده تی مه عاش ده رانه. چواره م نالییت و نایکات، ئه وه عاده تی ته مه ل و به خیلانه. ئه ی
 دینه، راستی تو له و تاییفه یهت. شه رت ئه که یهت و ئه یه کیتی. من دائیما له نه سیحه تی
 خیرت غافل نه بووم، وه ره فاقه تی توم به باش زانیوه. ئیستا مه علووم بوو به قسه ی
 ناموبارهکت شیر وه فای شکاندو خه ریکی کوشتنی شه تره به یه. ئه و موعامه له یه زور
 ریگه ی خه ته ره، ئه گهر نازاری به شیر گه یشت. وه هه رچی داخلی ئه م بیسه بی، به فه نا
 ده چیت، گونا هیان به ئه ستوی تو ئه بی.

وا له نه زعا خه لقه! گوئی بگرن له گوفتاری وه تهن

بو م بکه ن ئه م ده فعه یه ئیوه و خودا چاری وه تهن

دینه وتی: من وه زیریکی ناسیح بووم. له باغی پادشادا له نه مامی چاکه زیاتر
 نه مناشتوه، وه له مه نفه عهت زیاتر خراپه م بو پادشاه نه بووه. که لیله وتی: نه سیحه ت و
 نه مام و مه نفه عهت ئه وه یه وه لی نیعمه تی خوت تووشی ده ردو فیراق کرد و شه رت
 شکاندنی به دونیادا ئاشکرا کرد. حوکه ما فهرموویانه: له شه ش ئیش مه نفه عهت ده ست
 ناکه ویت. ئه وه ل قه ولی بی عه مه ل. دووهم مالی خیری لی نه کری. سیه هم ره فیقی بی

تهجره به. چوارهم عیلمی بی عهمل. پینجهم خیری بی نییهت. شهشهم بهدنی دهردهدار. ئەم ئەشیایانە بهیانم کرد له مهراق زیاتر نهفعی نییه. پادشاه ئەگەرچی به نفسی خۆی عادل و کهم تازار بی، ئەگەر وهزیرهکهی ئارهزووی فیتنه و دووزوبانیی کرد، میللهت دهخاته ژیر زوڵم و پهڕیشانییه وه. شکاتی فهقیران ناگاته خزمهت پادشاه. مهسه لا ئاوی زۆر شیرین و پروناک بوو ئەگەر نههنگی تیا بوو کهس نزیککی نابێ.

دینه وتی: مهقسه دی من لهم ئیشه دا له جیگه خۆم زیاتر نه بوه. که لیله وتی: زینه تی پادشاه به مهئموورو لهشکره وهیه. ئارهزووی نهفسی پیسی توئه وهیه عومومی مهئمووران له پادشاه دوور بن، وهزیره یان به تو دروست بکری. ئەو فکره واسیتهی به خیل و کهم عهقلیه. مهعلومه پادشاهان به واسیتهی مهئموورو لهشکره وه حورمهت پهیدا ئەکن. مهسه لا جوانی ههزار کهس عاشقی جهمالی بن له جوانی ئەو کهم نابیته وه. مهسه لهی پادشاه ههتا لهشکر و سوپای زۆر بی ئیستا کهمه. بی عهقلیه تو مهعلومه. عاقلان فهرموویانه: نیشانهی کهم عهقلی پینجه. ئەوهل بو مه نفه عه تی خۆی زهرردان له خهلق. دووهم به بی عیبادهت ئارهزووی بهههشت. سیتهم به بی حه یایی په لاماری ژنان. چوارهم نهخوینده وار بی موجاده له بگری له گهله عوله ما. پینجهم بی وهفایی دهرحهق به ره فیک و مهعلومی کرد به واسیتهی ره فاقه ته وه زۆرم نه سیحهت کردی، تهئسیری نه سیحه ته کان له توئه وه ندهیه وهک شوعله ی رۆژ له گهله تاریکی چه ندیان فرهقه، تهئسیری قسه ی من له گهله دلره شی وهک توئه وه ندهی فرهقه.

به ئاوی زهمزه موه جوگه ی کهوسهر

پاک نابیته وه پیستی ئەهلی شهڕ

مهسه لهی من و تو وهک مهسه لهی تهیره کهو مه میونه کان وایه، هه رچه نده تهیره که بانگی کردن: خۆتان عهزیهت مه دهن بیهوودهیه، به قسه ی تهیره که یان نه کرد، تهیره که تووشی دهردی خۆی هات.

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

که لیله وتی: ئەگێر نه وه میقداری مه میون له شاخیک به میوه و گیای شاخه که ئەژیان، ته سادوف شهویتی تاریک، ره شتر له دلی منافقان، ئەو شه وه لهشکری ساردی هوجوومی کرده سهر مه میونه کان، له شیده تهی ساردی نزیک بوو خوینی به دهنیان

بیبهستی، قه راریان لی برا، به ئەترافی خۆبانا رایان ئەکرد. تەسادوف پارچه شووشەیی کەوتبوو، وایان زانی ناگره، مەمیونەکان چوون داری زۆریان هینا لەسەر پارچه شووشە کە کۆمەڵیان کرد. تەیری بەسەر داریکهوه نیشتبوو، بانگی کردن: ئەوه ناگر نیبە، خۆتان عەزبەت مەدەن، تەیریکی کە بانگی تەیرەکە ی کرد: دەمی خۆت هیلاک مەکە، باوەر بەقسە ی تۆ ناکەن، نەسیحەتی ئەو کەسانە وەک شمشیر مالدین بە بەردا وایە، کەسێ لە جوابی تۆ کەر بوو، خۆت هیلاک مەکە بۆ. تەیرەکە تەماشای کرد گوێ نادەنە قسە ی، لە دارە کە چوو خوارەوه حالییان کات، مەمیونەکان ئەترافیان گرت، سەری تەیرەکە یان هەلکیشا. کەلیله وتی: نەسیحەتی من بۆ ناموبارەکی وەک تۆ ئەترسم ئاخری تووشی بەلایە ک ببم. نەسیحەت کردنی کەم عەقلان وەک بلویر بۆ گا لێدان وایە. دیمە وتی: ئە ی رەفیق، عالمان لە نەسیحەت کردنی جاھیلان قوسوور ناکەن، واعیزان تەرکی وەعز خویندن ناکەن، ئایا تەئسییر بکات یا نەیکات. ئومید دەکەم دەرگای نەسیحەت لێ دانەخەیت. کەلیله وتی: لە نەسیحەت قوسوورم نەکردوو، ئەمما زۆر ترسم هە یە چونکە بناغە ی نیشت بە حیلە هەلبەستوو، لە پرووخانن نزیکە، وە زەرەری بۆ خۆت بگەریتەوه، ئەو وەقتە

پشتی دهست له په شیمانیا بگه زیت. نه ساسی ئیشخ به فیل دانرابی، جهزای ناخری مردنه، ههروهک شهریکه زیره که که به مه کری خوئی له ناو چوو، شهریکه غافل که به واسیته ی راستیوه به مه تلّه ب گه یشت.

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

که لیله وتی: نه گپړنه وه دوو شهریک بوون یه کتیکیان (زیره ک) و یه کتیکیان (غافل) ناو بوون. ههردوو کتیکیان به خه یالی که سابه ت، ریگه ی سه فه ریان گرته پینش. میقداری ریگه رویشتن. کیسه یه پر بوو له دره م دوزیانه وه، هه لیانگرت. زیره ک ناو به غافلی وت: نه ی ره فیق، موعامه له ی بی قانزاج زوره. مه سلّه حه ت نه وه یه بگه ریینه وه، به ئیسراحه ت له مالی خویمان دانیشین، ورده ورده ئه م پاره یه سه رف که یین چونکی هه تا پاره زور بی مه راقی زیاتره. چاوی ته مه عکار به خوئی قه بر نه بی پر نابیتته وه.

ههردوو کتیکیان گه رانه وه. له نزیک شاره که دانیشتن. غافل وتی: لازمه ئه م پاره یه بکه یین به دوو که رته وه، هه ریه که مان به شیکه ی هه لگرین. زیره ک وتی: قابیلی ته قسیم نیسه. لازمه میقداری بو خه جی هه لگرین و باقییه که ی له جیگه یه ک بشارینه وه هه موو روژی به قه دهر ئیحتیاجی مال سه رف کریت، به و نه وعه دهوامی زور نه بی. غافل به و قسه یه رازی بوو، میقداری پاره یان هه لگرت و باقیی کیسه که له ژیر داریکدا شاردیانه وه، رویشتنه وه ماله وه. بو روژی دواپی زیره ک چوو کیسه که ی له ژیر داره که ده ره پنا بر دیه ماله وه. غافل له و مه سئه له یه بی خه بهر بوو. نه و میقداره هه لیانگرتیوو ته و او بوو. غافل چوو له لای زیره ک، وتی: خه رجیم نه ماوه، با بچین میقداری پاره له کیسه که ده ریپین. زیره ک وتی: مویاره که. ههردوو کتیکیان رویشتن بو بن داره که، پاره که یان نه دوزییه وه، زیره ک به روکی غافلی گرت، وتی: پاره که تو بردووته، چونکه له من و تو زیاتر که س خه بهری شاردنه وه ی کیسه که ی نه بوه. غافل سویندی بو خوارد، باوه ری نه کرد، بوو به شه ریان، شکاتیان گه یشته مه حکه مه ی شه رعیه. قازی سوئالی له زیره ک کرد ئیسپاتی نه که بیت غافل پاره که ی بردووه؟ زیره ک جوابی دایه وه: (أبها القاضي أبقاك الله) ئیسپاتی من له و داره زیاتر نیسه ئومید نه که م بیتته زویان. دزیتی ئه م غه دداره به یان بکات. قازی ئه مری کرد بو سبحه یین بچن سوئال له داره که بکه ن. زیره ک رویشته ماله وه، به ته وای قسه ی بو باوکی کرد، وتی: بابه به فکری تو داره که م به شاهید داناوه، بو ریگه ی فیل نه و

قەسە يەم بە قازى وتووه. بىتتو موافەقەتى تەدبىرى من بکەيت، تا مردن بەو پارەيه ئەژين. باوکى وتى: تەدبىرەكەى چىيە؟ زىرەك وتى: ناو دارەكە بۆشە، جىگەى يەك پىياو لەناو دارەكەدا ئەبىتتەو. مەسلەحەت ئەو يە ئىمشەو پرۆيت لەناو دارەكەدا خۆت بشارىتەو، هەتا سوبحەينى قازى دىت. وەقتى سوتالى کرد، تۆبلىت كىسە پارەكە غافل بردوويەتى. باوکى وتى: ئەى ئەولادىم، لەسەر خەياللى ئەم مەكرو فيلە لاچۆ. ئەگەر خەلق بەخەلە تىنى، خالق ناخەلە تىنى. مەكرو فيلە لەگەل خودا ناکرى. مالى دونيا ئەوئەندە دەوامى نىيە. دىنى خۆت و دىنى من زايە بکرى. تەركى ئەم مەکرە بکە. زۆر واقع بوو مەكرو فيلە ئاخىر رووى کردووتە ساحىبى، فيلەكەى ئاشکرا بوو، ئاپرووى دنيا و قىامەتى رۆيشتوو. من ئەترسم مەكرى تۆ وەك وەك مەكرى بۆقەكە بيت.

زىرەك پرسىي: چۆن بوو؟

جىكايەت

باوکى وتى: ئەگىر ئەو بۆقى كونى نزيكى كونه ماري بوو. هەر وەقت بۆقەكە بىنچووى هەلەهەينا مارەكە ئەچوو ئەيخوارد. بۆقەكە رەفاقەتى لەگەل قرژالتيك بوو، شكايەتى ئەحوالى خۆى برده لاي قرژالەكە، وتى: ئەى رەفيق تەدبىر چىيە لەدەست ئەم زالمەى غەددارەى بى رەحمە؟ نە موقابەلەى بۆم مومكين ئەبى و نە ئەركى وەتەن، چونكە جىگەكەم زۆر فەرەحەو ساحىب ئاوەو گوللى بۆن خۆشى لە هەمو نەوع تىايە. وەسفى جىگەكەى بەم شىعرانە بەيان کرد:

پىر گول و عەنبەر وەتەن خاكي وەكوو جامى بلوور
پىر بەچەشمەى ئاوى رەوشەن ميسلى چاوى پىر لە نوور
خاتەمى پەنجەى سولەيمانى نەبىت نەمبىستوو
كىتوى ياقووت و زومەررەد، قوبە قوبە سەوزو سوور
دەشتى فابرىقەى گول و سەوزەو رەياحىنە بەهار
بادى عەتتارە كە دىنى قافلەى موشكين لە دوور

لە پاشا بۆق بە قرژالى وت لەمەدرەسە رىگەى نەجاتت چى خويندوو؟ وە تەدبىرى بۆ ئەحوالىم بدۆزەرەو. قرژال وتى: لە فلان جىگە خورماسىچانچى هەبە زۆر بەدەستە، لازمە بچىت مىقدارى ماسى بگرى لە كونى خورماسىچانەكەو بەكە بەكە تا كونه مارەكە داينىت. وەقتى خورماسىچان هاتە دەرەو ماسىيەكان بەكە بەكە ئەخوات هەتا ئەگاتە

سەر کونە ماره کە، ماره کەش ئەخوات، تۆ لە دەست زولمی نەجاتت ئەبێ. بۆقە کە بەو تەدبیرە ماره کە دەرخوارد خورماسیچان دا. دوو سێ رۆژی پێ چوو، خورماسیچان بە خەیاڵی ماسی خواردن بە هەموو لایە کدا ئەگهرا، تەسادوف رینگە ی کەوتە کونە بۆقە کە. بۆق و بیچووی عوموم خوارد. باوکی وتی ئەم حیکایە تەم بۆیە بۆ کردی تا بۆت مەعلووم بێ جەزای خراپە خراپە یە، زیرەک وتی: بابە، واز لەم مەسئەلە دوورو درێژانە بێنە. ئەم فکری من زۆر ئاسانە و دەوامی پارە کە زۆرە. باوکی کورە کە لەبەر خۆشەویستی کورە کە ی لە رینگە ی دین و دیانەت دەرچوو، نزیک بە رینگە ی زولم و خیانەت بوو (انما أموالکم وأولادکم فتنة) بەرۆکی گرت، رینگە ی شەریعە تی بۆ گوم بوو. بەو شەو رۆشت چوو ناو دارە کەووە خۆی شار دەووە. وەقتی رۆژ بوو دەووە قازی لە گەڵ میقداری مەئمووران و لە گەڵ زیرەک و غافل چونە بن دارە کە. قازی سوئالی حەق و ناحەقی زیرەک و غافلێ لە دارە کە کرد. لە ناو دارە کەووە بانگ کرا: ئە ی قازی، کیسە ی پارە کە غافل بردی. زیرەک راست ئە لیت: غافل درۆزنە، خیانەت غافل کردوویە تی. قازی لەو مەسئەلە سەر سام ما. بە عەقڵ بۆی مەعلووم کرا کە سێ لە ناو دارە کە دا خۆی شار دەووە تەو، فکری کرد لازمە بە سیاسەت ئەم مەسئەلە ئاشکرا بکەم، ئەمری کرد بە کۆمەڵ کردنی دارو چیلکە و پووش لە بن دارە کە، ئاگریان تی بەردا تا گوشتی ناو دارە کە بپووشێت. پیرە کە نەختی سەبری کرد، وایزانی ئە کوژی تەو. نیهایەت ئیسقانی پیرە کە تیری ئاگری چەشت بانگی کرد: ئامان، قازی! قازی ئەمری کرد هینایانە دەر دەو، لە حەقیقە تی ئە حوالی زیرەک و غافل سوئالیان کرد. پیرە نیو سووتاو ئەووە ل و ئاخری قسە ی بە بان کرد. راستی غافل و فیلی زیرەک لە خەلقە کە مەعلووم کرا.

پیرە کە میقداری نیو سەعات ژیا، ئەمری خودای بە جیتهینا و پارە کە یان بۆ غافل سەندەووە. زیرەک باوکی بە مردوی گرت بە کۆلەو، رۆیشتە مالهووە. مەعلوومە هەر کەس چال بۆ کە سێ هەلکە نی خۆی تی ئە کەوێ. غافل بە دلێکی خۆشەووە رۆیشتە مالهووە. زیرەک بە پرووی رەش لە تەعزیه دا دانیشت.

کە لیلە وتی: هینانەووە ئەم میسالەم بۆ ئەو بوو بۆت مەعلووم بێ ئاخری مەکرر روو ئە کاتەووە ساحیبی. وا ئەزانم تۆیش لەم ئیشە تووشی زەرەر دیت و پەشیمانی حاسل ئە کەیت. کە یفی خۆتە.

دیمە وتی: تۆ عەقڵ بە مەکر و تەدبیر بە فیل ناو ئە بەیت. من ئەم زەحمە تەم بە تەدبیر و

عهقل کردوه. که لیلله وتی: له کهم عهقلی و فهسادیت هه چهند به بیان بکه م ته و او نابیت. وه فاو چاکهت له گه ل وه لی نیعمه تی خۆت ئه وه یه که وا دیاره، وه رگه راندنی دیته وه ریگه ت. بۆت مه علووم بووه دوو زوبانی چهند خراپه و دوو رووی چهند عه بیه؟ دیمه وتی: قه لهم ئه گه ر دوو زوبان نه بوایه حوکی پادشاهانی ئیجرا نه ئه کرد. تیغ یه ک زوبانه، خواردنی له خۆین زیاتر نییه. گول ئه گه ر دوو روو نه بوایه شه و قی په یدا نه ئه کرد و عالم عاشقی بۆنی نه ئه بوون. شانه چونکه دوو رووه دایم له گه ل زولفی جوانان تیکه له.

که لیلله وتی: ئه ی دیمه، تۆ ئه و قه لهمه نیت بۆ سړی پادشا مه حره م بی، تۆ ئه و ماره دوو زوبانه یه برینی زوبانت زه هری هه لاهه له، تۆ ئه و گولله دوو رووه نیت خه لقی ئاره زووی بۆنت که ن، به لکی ئه و درکانه یه ئازارت به دللی خه لقی گه یاندووه. مار سه د ده ره جه له تۆ چاتره. له زوبانیکی زه هر ئه دات، له زوبانیکی ده رمان. تۆیش ئه گه ر زوبانیکت بۆ ره فیکانت ده رمانی بدایه و زوبانیکت بۆ دو شمنان زه هراوی بوایه، عه بیی نه بوو، هه رو هک ئه لاین:

ده رمان و زه هره له سه ره زوبانه

یه کیکی دۆسته، زه هر بۆ دو شمنانه

دیمه وتی: له ته عه ندانم ده ست هه لگره، مومکینه شیر و شه تره به ئاشت بینه وه، وه ک پیشوو خۆشه ویستی په یدا بکه نه وه. که لیلله وتی: ئه م مه کره ت تازه یه، مه کری تۆ نوع نه و عه ئه ی غه ددار. سی ئه شیا باقی ئه مینیت تا به یه ک نه گه ن. ئه ووه ل ئاوی سه رچاوه شیرینه تا داخل به به حر ئه بی. وه قتی داخل به به حر بوو تال ئه بی. دووه م خزمایه تی و ره فاقه تی هه تا فیتنه و فه ساد له به ینا نه بی. ره فاقه ت و خزمایه تی ئه وهنده خۆشه ریگه ی دوو زوبان و فیتنه نه دریت. وه قتی به قسه ی فیتنه موعامه له کرا له یه ک مه حر ووم ئه بن. سیه م موعامه له و ئال و ویر له ریگه ی راسته وه، ئه گه ر به واسیته ی فیتنه وه خواریی موعامه له بیان ئاشکرا بوو. موعامه له و هاتو چۆیان ئه بریت. ئیستا شه تره به له ده ست شیر نه جاتی بوو، زه حمه ته ره فاقه ت و ئه مین بوونیان له یه ک چونکه عاقلان فه رموویانه:

په تی بیچری به ستنی ئه توانی

گری تی که وی سافی ناتوانی

دیمه وتی: ئه گه ر ده ست له خزمه تی شیر هه لگرم، له کونجی دانیشم، به ته دبیری تۆ موعامه له بکه م له ره فاقه تم جیا نابیته وه؟ که لیلله وتی: حاشا له خۆت و له ره فاقه ت.

زۆر له په‌فاقه‌تی تو‌بیتزارم. عوله‌ما فه‌رموویانه: له په‌فاقه‌تی جاهیل و فاسیق دوور به. په‌فاقه‌تی جاهیل و په‌فاقه‌تی مار وه‌ک به‌که. زۆر له واقیع بووه‌ چهند که‌سانێ چهند مودده‌تی له‌گه‌ڵ مار په‌فییق بوون، وه‌قتی ناغافل ماره‌که‌ داویه‌ به‌ په‌فیه‌که‌یه‌وه‌ مردووه‌. په‌فاقه‌ت له‌گه‌ڵ عاقلان و سال‌حان لازمه‌، مه‌سه‌لا له‌ گوزه‌ری عه‌تتارخانه‌وه‌ ئه‌رۆیت ناییلی بو‌نی خو‌ش ئه‌بی. په‌فییقی عه‌تتار به‌بو‌نت خو‌ش ئه‌بی. له‌ جاهیل دوور به‌ پرشنگت بو‌دی. هه‌رکه‌س وه‌ک تو‌بی وه‌فا و به‌خیل بوو په‌فاقه‌تی حه‌رامه‌. له‌ جیگایه‌ک شیر روتبه‌ی وه‌زیری به‌ تو‌دا، سه‌ری تو‌ی له‌ناو جه‌معی حه‌یواناتا به‌رز کرده‌وه‌، له‌ جیاتییی چاکه‌ ئه‌و موعامه‌له‌یه‌ت له‌گه‌ڵ کرد. وا دیاره‌. رجا ده‌که‌م هه‌تا له‌ واسیته‌ی شوومیه‌ته‌وه‌ تووشی موقه‌ده‌ری نه‌بووم ده‌ست له‌ په‌فاقه‌تم هه‌لگره‌، وه‌ ئه‌گه‌ر ده‌ رۆژ ریگه‌ له‌ تو‌ دوور بم، ئیستتا که‌مه‌. هه‌رکه‌س په‌فاقه‌تی له‌گه‌ڵ نه‌زان کرد. ئه‌وه‌ی تووش دی تووشی باغه‌وانه‌که‌ هات.

دینه‌ پرسیی: چۆن بووه‌؟

جیگایه‌ت

که‌لیله‌ وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ کابرایه‌کی باغه‌وان عومری خو‌ی له‌ باغی‌کدا سه‌رف کردبوو. ئه‌و باغه‌ له‌ ئه‌نواعی میوه‌ به‌ خه‌یالدا بی تیا مه‌وجود بوو. گو‌لی هه‌مه‌ نه‌وع و سه‌وزه‌و میوه‌هاتی له‌ حیساب ده‌رچوو بوو. باغه‌وان له‌ خو‌شییی باغه‌که‌ی ته‌رکی ئاوه‌دانییی کردبوو، فکری دایک و باوک و ما‌ و منالی نه‌بوو. چهند سالی به‌ ته‌نهایی ئیباردی کرد. رۆژی زۆر بی تاقت بوو، له‌ باغه‌که‌ی چوو ده‌ره‌وه‌، فکری ئه‌وه‌ی کرد په‌فییقی په‌یدا بکات. ته‌سادوف ورچیکی ناشیرین به‌ ته‌نها له‌و سه‌حرایه‌دا ئه‌سوورایه‌وه‌. باغه‌وان میقداری سیو و قه‌یسی و میوه‌هاتی پیشان به‌ ورچ دا، به‌ ئیشاره‌ت بانگی ورچی کرد. ورچ چوو بو‌لای، هه‌ردووکیان چوونه‌ ناو باغه‌که‌وه‌، ایان لی هات بوون به‌ په‌فییق، قسه‌کردنیان له‌گه‌ڵ یه‌ک به‌ئیشاره‌ت بوو. هه‌ردووکیان مه‌حه‌به‌تیان ده‌رحه‌ق یه‌ک په‌یدا کرد. هه‌ر وه‌قت باغه‌وان ئه‌نووست، ورچکه‌ باوه‌شینی ئه‌کرد تا خه‌به‌ر ئه‌بووه‌. ته‌سادوف رۆژی باغه‌وان خه‌وی لی که‌وتبوو، میش هوجوومیان کردبوو سه‌ر ده‌مو چاوی باغه‌وان، ورچه‌که‌ له‌لایه‌که‌وه‌ میسه‌کانی ده‌رئه‌کرد و له‌لایه‌کی که‌وه‌ ئه‌هاتنه‌وه‌. نیهایه‌ت ورچ رقی هه‌لسا، رۆیشت تاشه‌به‌ردیکی دوو باتمانییی هه‌لگرت، به‌ خه‌یالی میش کوشتن له‌سه‌ر سه‌ری باغه‌وان وه‌ستا، به‌ هه‌موو قووه‌تی خو‌ی تاشه‌به‌رده‌که‌ی کیشا به‌سه‌ر سه‌ری

باغه وانه که دا. له بای بهرده که میسه کان فرین، نه ما باغه وانه که خه و مردنی یه کی بوو. به واسیته ی رهیقی که م عقله وه به و دهرده چوو. عاقلان فرموویانه: دوشمنی عاقل له رهیقی نه زان چاکتره. نه م میساله م بویه هینا یه وه که سی عه قلی نه بوو رهاقه تی حه رامه. دینه وتی: من نه ونده که م عقل نیم چاک و خراب له یه ک جیا نه که مه وه. که لیله وتی: به لی نه یزانم که عه قلی تو نه ونده نییه، نه ما دلّت وه ک قه تران رهش بووه، له نه حوالی خوت خه به ردار نیت. به فکریکی نامویاره کت هه زار داوی به لا دروست نه که یت. له به ین شه تره به و شیردا فیتنه ت داگیرساندووه. ئیستا ئیددیعیای دامین پاکي و عه قلداری نه که یت. مه سه له ی تو له گه ل رهیقی وه ک مه سه له ی بازرگانه که و مشکه سه د مه ن ئاسن خو ره که وایه.

دینه وتی: چون بووه؟

حیکایه ت

که لیله وتی: نه گپ نه وه بازرگانن بوو ئیراده ی سه فه ری کرد، سه د مه ن ئاسنی له ماله وه بوو. به نه مانه ت بر دیه لای رهیقیکی داینا و خو ی ریش ت بو سه فه ر، له پاش چند روژن رهیقه که ی سه د مه ن ئاسنه که ی فروشت و پاره که ی خه رج کرد. وه قتی بازرگان له سه فه ر هاته وه، چوو مالی رهیقه که ی بو گواستنه وه ی ئاسنه که. رهیقه که ی وتی: نه ی رهیق، زور خه جاله تی تو بووم، چونکه له پاش رویشتنی جه نابت عومومی ئاسنه که م خسته ناو نه و گه نجینه وه و دهرگام له سه ر قوفل دا. له پاش مودده تی دهرگام کرده وه ته ماشام کرد ئاسنه که نه ماوه. له گه ل ورد بوومه وه، کونه مشکن دیار بوو، عومومی ئاسنه که مشک خوارد بووی. بازرگان وتی: شتیکی غه رب نییه، چونکه مشک بو خواردنی ئاسن زور خیرایه. ده می بگاتی وانه زانی نان و حه لوابه. لوقمه یه کی چه ورو نه رمه و خوسوس دانی پی تیژ نه کا. رهیقه که ی زور دلی به قسه ی بازرگان خوش بوو، وایزانی باوهری به قسه ی کرده وه، دهستی له ئاسنه که شتووه. بازرگان مالئوابی له رهیقه که ی کرد و رویش ت. کابرای خاین فکری کرد دلی بازرگان ناشت کاته وه. وتی: لازمه زیافه تیکی بو بکه م. جوابی بو بازرگان نارد سوچه ینتی ته شریف ت بو نان خواردن له مالی نیمه یت. سه رم به رز بکه یته وه، باعیسی وه فایه. بازرگان بو وه قتی مه غریب چوو مالی رهیقه که ی، وتی: نه ی رهیق، قوسورسم عه فو بفرموو ئیستا ئیشیکی زور عه جه له م هه یه. بو سوچه ینتی قاوه لتی به خزمه ت نه گه م. بازرگان چوو دهره وه، ته ماشای

کرد کوری ره‌فیه‌که‌ی له‌بهر دەرگا به‌یاری کردن خه‌ریک بوو. بازرگان کورپه‌که‌ی هه‌لگرت، له‌ژیتر عه‌باکه‌ی شارديه‌وه، بردی بۆ مائی خو‌یان قایمی کرد. بۆ سو‌بچه‌ینی زوو چوو مائی ره‌فیه‌که‌ی. ته‌ماشای کرد ره‌فیه‌که‌وه مناله‌کانی به‌گریان خه‌ریکن، زۆر حالیان خراپه. ره‌فیه‌که‌ی به‌باوکه‌رۆ رووی کرده بازرگان، وتی: ئە‌ی ره‌فیه‌ی، قوسوورم عه‌فوکه، له‌ ئیواره‌وه کورپه‌که‌م گوم بووه. دوو سی ده‌فعه به‌ناو شارا جارم بۆ داوه، خه‌به‌ری نییه.

وه‌کوو یه‌عقووب ده‌م به‌زار و په‌ریشانم

له‌گوم بوونی یووسف خه‌به‌ر نازانم

بازرگان وتی: وه‌قتی ئیواره له‌خزمه‌ت مه‌ره‌خه‌س بووم ته‌ماشام کرد مشک گره‌یه‌ک مندالێکی به‌ده‌نووک گرتبوو به‌ئاسمانا به‌رز بووبوه‌وه. ره‌فیه‌که‌ی وتی: ئە‌مه‌ چ قسه‌یه‌که‌ تو‌ئه‌یکه‌یت؟ درۆ به‌م نه‌وعه‌ کراوه. مشک گره‌یه‌ک هه‌موو به‌ده‌نی ئە‌لی دره‌م نابێ، مندالێک ده‌خۆقه‌ گوشتی هه‌بێ چۆن ئە‌توانی بیبات. بازرگان ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین، وتی: ئە‌ی زالم، کاهمان درۆزنین: مشکێ سه‌د مه‌ن ئاسن بخوات و، مشک گره‌یه‌ک منالێ به‌ریت، کامیان عه‌جیبه‌؟ کابرا بۆی مه‌علووم بوو قسه‌ له‌چی ئە‌کا. رووی کرده بازرگان، وتی: مه‌ترسه، مشک ئاسنه‌که‌ی نه‌خواردوووه. بازرگان وتی: ئە‌مین به‌ مشک‌گره‌ مناله‌که‌ی نه‌بردوووه؟ ئاسنه‌که‌ له‌ مشک بسپنه‌ره‌وه، منیش مناله‌که‌ له‌ مشک‌گره‌که‌ ئە‌سپنمه‌وه.

که‌لیله وتی: ئە‌م میساله‌م بۆیه‌ هینایه‌وه‌ که‌سێ وه‌فای له‌گه‌ل ره‌فیه‌ی نه‌بوو، خه‌یانه‌تی ده‌رحه‌ق به‌ وه‌لی نیعمه‌تی خۆی کرد، ئومیدی چاکه‌ی لێ نابینرێ. تو‌ ئە‌م مو‌عامه‌له‌یه‌ت له‌گه‌ل شیب‌ر کرد، به‌ ته‌مای ره‌فاقه‌تی که‌س مه‌به‌. له‌ ره‌فاقه‌تی غه‌ددارێکی وه‌ک ناموباره‌کت خۆپاراستن واجبه‌.

قسه‌ی که‌لیله و دیمنه‌ گه‌یشه‌ ئیره. شیب‌ر له‌ کوشتنی شه‌تره‌به‌ خه‌لاص بووبوو. شه‌تره‌به‌ به‌ مردووی له‌ناو خو‌ین و خۆلا تیکه‌ل بووبوو. بی‌شه‌که‌ له‌ حه‌یاتی شه‌تره‌به‌ خالی کرابوو. وه‌قتی ورده‌ ورده‌ غه‌زه‌بی شیب‌ر نیشته‌وه، که‌وته‌ به‌حری خه‌یالا‌ته‌وه. به‌ خۆی وت: حه‌یف بۆ شه‌تره‌به‌. بۆم مه‌علووم نه‌بوو ئە‌وی به‌زوبان شه‌تره‌به‌وه‌ به‌یان کرابوو راست بوو وه‌یا درۆ. زۆر سه‌هوم کرد وه‌زیری عاقلم به‌ده‌ستی خۆم له‌ناوبرد. په‌شیمان بووه‌وه، ده‌سته‌ ئە‌ژنۆ دانیش، سه‌ری خه‌جاله‌تی به‌ ئە‌رزدا شۆر کرده‌وه. ده‌ستی کرد به‌ گریان بۆ شه‌تره‌به‌. وتی: که‌س وه‌ک من نامه‌ردیی به‌سه‌ر خۆی نه‌هینا، به‌بێ گونا‌ه‌ قه‌تلی ناحه‌قم کرد. دیمنه‌

ته ماشای کرد شیر په شیمان بووه ته وه، که لیلای به جیهیشت، چو بو خزمهت شیر. دهسته و نه زهر راوهستا، په سمی نه ده بی به جیهینا، وتی: ئەی پادشاه، عاجزی و ماتیت و اسیتتهی چیه. رۆژ له مه موباره کترت دهست نه که وتوه، دوشمنت له ناو خۆل و خوینا مردوو، و هجه نابت به سه لامه تی نه جاتت بووه. شیر جه وابی دایه وه وتی: هه چهنده فکری عقل و ته دبیری شه تره به ئە که مه وه دلم زۆر عاجزه. به راستی پشت و په ناهی له شکر بو، وه ئە تبعی من به و اسیتتهی شه تره به وه زۆر بو بو. دینه وتی: قوربان، مه راق خواردن بو ئەو کافرهی غه داره باش نییه. (الحمد لله) قووتهت به سه ریا شکا. شوکرانهی لازمه. دینه وتی: لازمه ئەم فتح نامه یه بنوسریتته وه، بو یادگار هه لگیری، هه موو سالی له م وه قته دا بکری به جه زن. بو پادشاهان وا دروسته دلیان له مه ئمووری عاجز بی له زیندانا هه پسی بکه، وه ئە گهر گونا هیان بو بو کوشتنیان هه لاله. ئیشی حوکه ما ئە وه یه: ئە مووستی ئە گهر مار گهستی ئە ییرن له بهر ئە وه زه ره که ی بو جیهی که کی که نه روات. دوشمنی ئاره زوی کوشتنی کردی، بو له ناو چوونی دل خۆش بوون لازمه. شیر له قسه ی دینه نه ختی سه بووری دلی هات.

وه له نه سیحه تی دووه مدا به یانی ئە که یین دینه له جیاتی شه تره به به سیاست ته کوژریت. ئینسانی فیتته نه وعی دوو پشکه. کهم هه لئه که وئ دوو پشک به سه لامه تی بگاته وه جیهی خۆی. ئینسانی فیتته به ته مای ژیان نه بی. گهنم بچینریت گهنم ئە دوو ریتته وه.

نه سیحه تی دووه م

به یانی جهزای فیتته و دوو زوبان و ئاخری ئیشیان

دایبشلیم پرووی کرده بره هه من فه رمووی: به و اسیتتهی زوبانی موباره کته وه بو م مه علووم کرا شیر به و اسیتتهی فیتته و دوو زوبانیی دینه وه ریهی راستی لی گوم بوو. ئومید ئە که م به یانی ئاشکرا بوونی فیتتهی دینه به یان به رموویت، به چ سیاسته تی خوینی شه تره به له سه ر دینه سوووت کرا، چۆن کوژرا؟ هه کیم بیدپای بره هه من فه رمووی: ئەی پادشاه، به مادهی قانون لازمه له سه رخۆ بناغه ی ئیش ده ربحری، ئینجا دهستی بو دریتز بکری. به بی ته حقیق کردن دهست له هه رچی بدری په شیمانی له دوو دیت. لازمه بو پادشاهان ئومووراتی حوکوومه تیان به ته دبیری مه جلیس بکریت، وه له قسه ورد ببنه وه، وه ئە هلی فیتته و خاین بخره نه ژیرداری سیاسته ته وه به نه وعی جهزا بدرین بیهیته ته نبیهی عالم. میسالی وهک مه سه له ی شیر و دینه یه.

وهقتی شیر مه کر و حیلہی دینہی بو مه علووم کرا، به نوعی جهزای دا بو عالم به عمهل هات. وهقتی شیر له کوشتنی شه تره به بووه وه، په شیمانی حاصل کرد. دهسته نهژنو دانیشنت، له مهراقا به و دیوو به و دیوی خویا نه کهوت. هه ناسه ی هه له نه کیتشا، به خوئی نهوت: نهوهی من کردم، تا ئیستا هیچ نامهردی نه یکردوه. به خیلافی ریگه ی عه داله تم کرد، وه به ناره زووی نه فسی کافر عه جه له م له م قه تلّه کرد. مودده تی به و عاجزیبه مایه وه. عاجزیبه که ی ته ئسیری کرده سهر حه یوانه کانی ناو بیسه که. عومومیان وه ک شیر په ریشان حال بوون (سر الناس علی دین ملوکهم). ورده ورده حه یوانات له شیر نزیک بوونه وه. ههر وهقت به یانی ره وشتی شه تره به نه کرا شیر دهستی نه کرد به گریان، نیهایه ت شه وی شیر له گه ل پلنگ رووبه روو دانیشتن، عیجز و مهراقی خوئی بو پلنگ گتپراهه وه. پلنگ وتی: نه ی پادشاه، لازم ناکات له ئیشی رابوردوو مهراق خواردن، چونکه ئیشی که له دهست چوو، نه به قوه و نه به مهراق نایسته وه جیگه ی خوئی. پیایو ساحیب عه قل فکری ئیشی رابوردوو ناکهن، وه نه گهر بو ئیشی رابوردوو مهراق به خون له سه فاهه ت وه یا له مردن نزیک نه بن، وه ههر کهس شوین ئیشی رابوردوو بکه وی نهوه ی به سهر دی به سهر ریویبه که هات.

شیر پرسیی: چون بووه؟

حیکایه ت

پلنگ وتی: نه گتپراهه وه ریوی زور برسی بوو. له سه حرادا بو خواردن نه گه را. ته سادوف بوئی خواردنی کرد. به بوئن کردن ریوشت، گه یشته سهر پارچه پیستی. درنده گوشتیان خواردبوو، پارچه یه ک له پیسته که ی به جیما بوو. ریوی دلّی روون بووه وه، پارچه پیسته که ی به ده مه وه گرت، ریوشت. له ریگه تووشی ناوادانی بوو. له قه راغ ناوه دانیه که میقداری مریشک به چینه کردن خه ربک بوون. منالیککی زیره ک به دیار مریشه که کانه وه بوو.

ریوی فکری خواردنی مریشکی کرد. پارچه پیسته که ی داناو بو دزینی مریشک ناماده بوو. تووشی چه قه لی بوو. چه قه ل وتی: نه ی ره فیق، فکرت چیه؟ ریوی وتی: ته ماشا ناکه یت (ولکم فیها ماتشته ی انفسکم) من مودده تیکه به برسیبه تی له م سه حرایه دا نه سووریمه وه. روح هاتبوه سهر لیوم. پارچه پیستی له درونده مابوه وه دۆزیمه وه. نه ما ئیستا ناره زووی خواردنی یه کی له م مریشکانه نه که م. چه قه ل وتی: هه یهاته هه بهات! من

مودده تیکه له که مینی ئەم مریشکانه دام، ئاره زوو ئەکه م یه کیکیان بدزم، له ترسی ئەو مندالە زیره که قووهم نییه، نه به شهو نه به رۆژ ریگهی فرسه ت نییه. تو پارچه پیستیکت دهست که وتوو قه ناعه تی پی بکه له ریگهی خۆته وه پرۆ، واز له م ته مه عه بینه. ریوی وتی: ئەی ره فیهق، حه یفه ئینسان تووشی گول هات له ترسی درک دهستی بو دریت نه کات. غیره تی من قبول ناکات به پارچه پیستیکی بی له زهت نه فسی خۆم کویر بکه مه وه، وه دهست له م مریشکه قه له وانه هه ل بگرم. چه قه ل وتی: ئەی بی غیره ت ته ماعکاریت ناو ناوه غیره ت. ئاره زوو ئەکه یه ت خۆت تووشی به لا بکه یه ت. حوکه ما فه رموویانه: ده وله ت به فه قیری و قه ناعه ت دهست ئەکه وئ. ئیسراحه ت له عه جه له نه کردنه. (العجله من الشیطان) مه خه ره پیته ده می خۆت و، ریگهی (الرزق مقسوم) بگه ره. ئە ترسم له واسیته ی ته مه عه وه پارچه پیسته که ت له دهست ده رجی، وه ک که ره که بو کلک ئە گه را، هه ردوو گوئی به برین چوو. ریوی پرسیی: چۆن بووه؟ چه قه ل وتی: به شیعیری مه سنه وییه وه:

حیکایه ت

که ره ئ بوو کلکی له بن برابوو
 له قه هری دلئی فکری نه مابوو
 بو دۆزینه وه ی کلکی ئە گه را
 به ریگه و سه حه رادا دايم ئە زه را
 قه زای خودا بوو، لازمه وابی
 ده می له گه نمی فه للاحی نابی
 فه للاح که له دوور چاوی به که ره وت
 دلئی ناگری سه ند وه ک کیبریت و نه وت
 به دار و به شهق که ره ی هه لبری
 چه قوئی ده ره ینا هه ردوو گوئی بری
 که ره ی هیچ نه زان بو کلک ئە گه را
 تووشی ئە وه بوو هه ردوو گوئی برا
 هه ره که س بو ته مه ع پیی له ری ناوه
 ئە وه ی به سه ره دی له که ره قه وماوه

ریتی له واسیتهی بی عهقلیوه رووی کرده چهقل، وتی: مهگەر تو زیرهکی و عهقلی من شارزا نه بوویت؟ تهماشا که هەر ئیستا مریشکی ئهفرینم، ئه وهفته ئهلییت (بارک الله). ئه وهی وت و پیسته کهی به جیهیشت، رووی کرده لای مریشکهکان. چهقل بۆی مهعلووم بوو نه سیحه تی تهئسیر له ریتی ناکا. رویشته وه بۆ جیهی خۆی. له وهفته دا قهله رهشکه یهک له ئاسمانه وه چاوی به پارچه پیسته که کهوت، بۆی نیشته وه، پیسته کهی به دهنوک هه لگرت. به ئاسمانا بهرزبووه وه. له ولاوه ریتی نزیك به مریشک بووه وه. مناله که فهرقی کرد. ئه و داری به دهستی وه بوو هاویشتی بۆ ریتی، دای له دهستی، شکانی. ریتی له ترسی رۆح و له تاو ئازاری دهستی به شله شله گه رایه وه سه ر پارچه پیسته که. تهماشای کرد پیسته که نه ماوه. بۆ شکاتی حالی سه ری بۆ ئاسمان بهرز کرده وه، تهماشای کرد پارچه پیسته که به دهنوک قهله ره شه وه یه، وتی:

رزقی تو بۆ توّم پهیدا کـــــــرد
به فکری مریشکی دهستم شکاو کرد

ریتی دهستی کرد به گریان، ئه وهنده سه ری به ئه رزدا مالی تا رۆحی ده رچوو، به ئازاره وه مرد. ئه م میسالم بۆیه هینایه وه تا جه نابت فکرت بپته وه سه ر خۆت. مه علوومه جه نابت به دهستی خۆت یه کێ له ئه رکانی حوکومه ت له ناو بردوووه. بۆ ژبانی باقیی میلله ت فکرت نه ماوه. قسه کردنت دهرحه ق ئومه را که م بووه. شه تره به تازه زیندوو نابپته وه. وام بۆ مه علووم کراوه نزیکه هه موو ره عیه ت ریه گی فیزار بگره پیتش. ئه و وهفته مه راق و غه مت دووقات زیاد ئه بی. له پاش ئه و قسانه شیر بۆی مه علووم بوو هه رچی پلنگ به یانی کرد هه مووی نه سیحه ته، رووی کرده پلنگ، وتی: مه علومه قسه کانت زۆر به تهئسیره. ئه ما فکری ئه م گونا هه که دهرحه ق شه تره به کردوومه زۆر بی خولقی کردووم. دوور بوونم له میلله ت، قوسوورم دهرحه ق به مه ئمووران له بهر ئه وه یه. پلنگ وتی: ئه و مه سه ئه له یه به عاجزی دروست نابێ، به لکی به ته دبیر ده رمانی ئه کری. چاک وایه بۆ جه نابت ته رکی ئه م عاجزی و ماتیییه بکه یه ت، له سه ر ته ختی پادشاهی دانیشیت، ورده ورده قسه ی شه تره به ئاشکرا بکه یه ت. ئه گه ر ئه وه ی به گوپی جه نابتا گه یشتوووه راست بووی شه تره به به جه زای خۆی گه یشت. وه ئه گه ر به زوبانی شه تره به وه فیتنه بی کرابێ لازمه ساحیب غه ره ز بکه یه ت به نیشانه ی تیری به لا، ئه وی به ده ست و به ته دبیر مومکین ئه بی لازم به خه فه ت ناکا. شیر وتی: وه زبیری بپشه به تو لایقه. ئه و توّم به وه زبیری خۆم قوبوول کرد. مودده تیکه ئاره زووی ئاشکرا کردنی ته دبیر و عه قلی توّم

ئەکرد. ئىستائىش بە ھەر نەوع مومكەين ئەبى لە رىگەى عەدالەتەوہ دلى خوتناویم بە قسەى راست پاک بکەرەوہ. پلنگ تەعەھەودى کرد بە موددەتیکى کەم مەسئەلەى شەترەبە ئەووەل و ئاخىرى ئاشکرا بکا. شىر بەو وەعدەبە دل خۆش بوو. وەقتى ئىوارە پلنگ روخسەتى لە شىر وەرگرت، رۆبىشت بۆ گەران. تەسادوف رىگەى کەوتە جىگای کەلپلە و دیمە. لەو وەقتەدا بە قسەکردن خەرىک بوون، دەنگیان بەرز ئەبوەوہ. پلنگ لە پىش ئەو مەسئەلەدا دلى لە دیمە خراب کردبوو، بۆ گوى گرتنى سوئال و جوابى کەلپلە و دیمە چووە پىشەوہ، خوى راگرت. کەلپلە وتى: ئەى دیمە، زۆر ئىشىكى خراپت کردو فیتنەبەکى گەورەت داگىرساند. بە واسىتەى فیتنەو دوو زوبانى تۆوہ پادشاه شەرتى

شکاندو به خائین مه شهوور بوو. ناگری فیتنه و فسادت له ناو درونده و حه یواناتا بلاو بووه وه. ئەمەین به ساعەت به ساعەت جەزای ئەو فیتنە یەت ئەگەر پتە وه سەر خۆت. هەرکەس تیغی زولم تیژ کات سەری خۆی پێ ئەپریت. مەعلومە ئەهلی ئەم بێشە یە به فیتنە ی تۆ بزانی عوزرت قو بوول ناکەن و دەستی رەجا و عەفو بو تۆ درێژ ناکەن، بو خنکاندن هەموو ئیبتیفاق ئەکەن. من قسە کردم له گەل تۆ حەرامە. حوکە ما فەر موویانە: رەفیقی منافق مەکە، له گەل فیتنە و دوو زوباندا دامە نیشە، چونکە نزیک به کوورە بی پرشنگ نابێ. له رەفیقی تۆ بێزارم. رەفیقی له گەل یەکیکی وەک خۆت لایقە. دوور بوونم له تۆ رێگە ی پاکییە، چونکە رەواجی قسەم لای تۆ نییە. دیمە وتی: ئە ی رەفیق، له رەفاقە تی خۆتم مە حرووم مەکە. سەعاتی له تۆ دوور بێ ژیانم مومکین نابێ. ئە وه ندە بو خوسووسی شە ترە به لۆمە مەکە. ئیشیک له دەست چوو، ناو هیئانی باعیس به دل تەنگییە. قسە کردن له ئیشی رابوردو جوان نییە. قسە ی لۆمە و تەعنه کۆتاه ی بێنە. (الحمد لله) دوشمنم به جە هەنەم چوو، وەقتی جەژن و شایب منە. دنیا به ئارەزوی دلی من بوو. رجا ئەکەم نەختی قسە ی فەرەح و موشفیقانه بێنەرە ناوه وه، باعیس ی ئەجرو ئیحسانە. کە لیلە وتی: له گەل ئەمە ی رێگە ی راستت گوم کردووه، ناگری فیتنە و فسادت داگیرساندووه، جەزای وەفا و ئینسانییەتت به فیتنە و دوو زوبانی ئە دا کردووه، شەرت و سویندت به یە کە وه شکاندووه، ئیستا به ئومیدی ئیسراحت و ژیان هەیت. خە یالی به تال ئەکەیت. چاوه روان به ئیمرو، سووحنە ی، به جەزای خۆت ئەگەیت، دیمە وتی: ئە وه نە بوو من فەر ق به چاک و خراپ نەکەم، دوو زوبانی و مەکر و حیلە به چاک بزانی. ئە ما ئە وه ی که من کردم باعیس به جیگە ی خۆم بوو. ئە و فیتنە و دوو زوبانی، وەک جە نابت ئە فەر موویت، حیرس و تە مە عی دنیا پێی کردم. ئیستا چاره ی ئەم ئیشە نازانم. تیا مۆتە حە بیر ماوم. فکرم هە یە تە دبیری بدۆزمە وه. وەقتی پلنگ به تە واوی بۆی مەعلوم بوو دیمە شە ترە به ی به کوشت داوه، بو ئاشکرا کردنی چووه لای دایکی شیر، وتی: ئە ی خانم، قسە یە کی سپیری هە یە زات ناکەم بێگێرمە وه چونکە باعیس ی فیتنە یە. لازمه به عە قل دروست بکری. دایکی شیر سویندی بۆ پلنگ خوارد به نە وعی زەرەری بۆ کەس نە بی به یانی بکەم. دلی پلنگ تە ئمە ی بوو. ئە وه ل و ئاخری قیسە ی کە لیلە و دیمە ی بۆ دایکی شیر گێرایه وه. پلنگ وتی: بۆم مەعلوم بووه کە لیلە زۆر له دیمە بێزاره له واسیتە ی عاجز بوونی شیر وه، دایکی شیر له و قیسە یه زۆر عاجز بوو. بۆ رۆژی دوا ی جووه لای شیر، تە ماشای کرد شیر زۆر بێ تاقە ته، رووی کرده شیر، وتی: واسیتە ی

ئەم ڕەنگ زەردو عاجزىيەت چىيە؟ شىر جواىى داىەو، وتى: ئەى داىە، ئەم زەردو
 عاجزىيە ھەمووى واسىتەى كوشتنى شەترەبەىە. ھەرچەند فەكرى عەقلى و زانستى شەترەبە
 دەكەمەو، مردنم لا خوشتەر، تا قىيامەت لە فەكرم ناچىتەو. وەقتى بە ئىشى وە يا بە
 تەدبىرى موحتاج ئەبم، ئەمبىنى شەترەبە فەكر ئەكەمەو، لە گريان زياتر چارەم نىيە. لە
 مەئمووران عاقل و بە تەدبىر و بە وەفا لایق بەشەترەبە بوو، ئەویش نەما. داىكى شىر
 وتى: وا ديارە دلى تو بە بى گوناھى شەترەبە ئەسووتى. فەكر دەكەيتەو لە كوشتنى بەبى
 تەجرەبە، بەبى گوناھ. پەشىمان بووتەو، بۆت مەعلووم نەكرا لایقى كوشتن بوو، وەيا بە
 قسەى فیتنە ئەو خەتايە لەدەستت قەوما. لە قسەى عاقلان لات دا. فەرموویانە: بەپەلە
 و گەرمى ئىش كردن ئاخىر پەشىمانىيە. شىر وتى: ئەى داىە، راست ئەفەرموويت بە
 عەجەلە ئەو ئىشەم لەدەست قەوما و سەبەرم نەكرد. ئەوا ئىستا لەناو حەيواناتا ناوم بە
 خراپە بلاو بووتەو، بە شەرت شكاو مەشهور بووم. ئەوئەندە ناوى شەترەبە دەبەم، تا
 خىانەت وەيا بى گوناھى ئاشكرا بكەم، خۆم لە لۆمەى مىللەت نەجات بەدم. ھەرچەند
 ئارەزوو دەكەم بۆم مومكەن نابى، چونكە شەترەبە خراپەى لى دەرنەكەوتبوو. بە ئاشكرا
 من زولم لى كرد، كوشتم. رىگەيەك نادۆزمەو سەبوورى خۆمى پى بەدەمەو. ئەگەر تو
 خەبەرەك وەيا تەدبىرى ئەزانى، بەيان كردنى رىگەى نەجاتە بۆ من. داىكى شىر وتى:
 قسەيەكم بىستوو لەبەكە مەئموورەو راست قسەيە، قىسسەى ئەوئەل و ئاخىر شەترەبەى
 بۆگىرامەو. ئەما سوئىك دراوم ناوى ئەو كەسە نالیم، وە مەعلوومە لە جەنابت سى
 ئاشكرا كردن زۆر عەيبەو نىشانەى بى عەقلىيە. عولەما فەرموویانە: سى ئاشكرا كردن
 گوناھە، سى داپۆشین ئەمرى خودايە (ان الله هو ستار العيوب). لەبەر ئەمە نەبوایە دلى
 جگەر گووشەم لە غەم نەجات ئەدا. شىر وتى: ئىختىلافات لە قسەى عولەمادا زۆرە،
 قىسمىكەيان ئەمریان كردوو سى فیتنە داگىرسىنى ئاشكرا كردنى حەرامە. وە
 قىسمىكەيان فەرموویانە: كەسىك ئاگای لە قەتلى بى و شاهادەتى بە راستى ئاشكرا
 نەكات نىوەى گوناھى قەتلى كە بە گەردنى ئەو كەسە ئەبى چونكە شەهادەت ئەمرى
 خودايە، ئاشكرا كردنى رىگەى شەرىعەتە. ئەما من خۆف ئەكەم مومكەنە ئەو كەسەى
 قسەى بۆ جەنابت كردبى، ئىخفالات بوون بى، ترس و خۆفى لە من پەيدا كردبى تو
 كردوو بە واسىتە رجا لە من بكەبت زەرەرى پى نەگەبەم. وە من رجا دەكەم ھەرچىت
 بىستوو بەيانى بفرموو، وە عەھد دەكەم لە قسەو تەدبىرى تو دەرنەچم. داىكى شىر
 وتى: قسەكانت زۆر لایقە، ئەما بۆ من زۆر ناشىرىنە سى ئاشكرا بكەم چونكە سى

ئاشكراکردن دوو زهره‌ری هه‌یه، ئه‌وه‌ل ئه‌و كه‌سه س‌ری ل‌ی ئاشكرا ك‌ردب‌ی ئه‌ب‌یته دوشمن. دووهم له‌ناو میلله‌تدا به‌ دووزوبان شو‌ره‌ت په‌یدا ئه‌كا، ئ‌یعت‌یباری لای كه‌س نام‌ی‌تی به‌مه‌حه‌رمی بزانی، قسه‌ی لا ئاشكرا بكهن. هه‌ر كه‌س س‌ر نه‌پۆش‌ی به‌ عاقل ناونا‌بر‌ی. مه‌گه‌ر له‌ ق‌یسه‌ی پادشاه و جله‌و داره‌كه‌ ب‌ی خه‌به‌ری؟ جله‌ودار س‌ری ئاشكرا ك‌رد، ئه‌وه‌ل خ‌وی له‌ ناوچوو. ش‌یر پ‌رسی: چ‌ون بووه‌؟

ح‌یك‌ایه‌ت

دایك‌ی ش‌یر وت‌ی: ئه‌گ‌ی‌رنه‌وه‌ پادشایه‌ك بوو، ز‌ۆر عا‌دل و میلله‌ت په‌روه‌ر بوو، شو‌عه‌لی عه‌داله‌تی عوموم‌ی مه‌مله‌كه‌تی پ‌ووناك ك‌ردبووه‌. پ‌ۆژ‌ی پادشاه چوو ب‌ۆ پ‌او. وه‌قت‌ی خ‌یسه‌وت و باره‌گاه دانرا، هه‌ر كه‌س به‌ وه‌زب‌یه‌كه‌ خه‌ریك بوو. پادشاه پ‌ووی ك‌رده جله‌وداره‌كه‌ی فه‌رمووی: هه‌ردوو و‌لاخه‌كه‌م ز‌ین بكه‌، ف‌ك‌رم هه‌یه بزانی كامیان ز‌ۆر پ‌ا ئه‌كهن. ب‌ۆ ته‌ج‌ره‌به‌ یه‌ك‌یك‌ی پادشاه سواری بوو و یه‌ك‌یك‌ی جله‌وداره‌كه‌. ئ‌ولاغیان توند ك‌رد تا له‌ له‌شكر دووركه‌وتنه‌وه‌. پادشاه پ‌ووی ك‌رده جله‌ودار، وت‌ی: غارداغمان به‌سه‌. هه‌ردوو‌ك‌یان پ‌اوه‌ستان. پادشاه فه‌رمووی: ئه‌ی جله‌ودار، مه‌قسه‌دم ئه‌وه‌بوو له‌ له‌شكر دوور بكه‌ومه‌وه‌، وه‌ت‌ۆ مه‌حه‌رمی س‌ری. قسه‌یه‌ك به‌یان ئه‌كه‌م لازمه‌ تا مردن كه‌س له‌ ده‌مت نه‌ب‌یسی، وه‌ له‌ كه‌س ئه‌م‌ین نه‌بووم ئه‌م س‌رهم لای ئاشكرا كه‌م. جله‌ودار وت‌ی: ئه‌ی شاه، ئه‌گه‌رچی لایقی س‌ری جه‌نابت نیم، شه‌رته‌ ب‌ونی فه‌رمووده‌ت له‌ ده‌م ده‌رنه‌چ‌ن،

مه‌گەر خۆلی قه‌بر له‌ده‌مم ببیسی. دلی پادشای ئەمەین کرد. پادشاه فەرمووی بۆم مه‌علووم کرا له‌م رۆژاندا براكه‌م خه‌ریکی له‌ناوبردنی من بووه، وا لازمه له‌ پێش ئه‌وه‌ی من له‌ناو به‌ریت، هه‌یاتی له‌ دنیا دا نه‌یه‌لم. جله‌ودار وتی: قوربان، وا لازمه نه‌ به‌شه‌و و نه‌ به‌ رۆژ له‌ مه‌کری ئەمەین نه‌بی، خۆت موخافه‌زه‌ بکه‌یت، وه‌به‌نده ئومید ئەکه‌م له‌ناوی به‌رم. له‌سه‌ر ئەو فکهره‌ قه‌راریان دا. گه‌رانه‌وه. پادشاه ئەمەری کرد راو به‌ تال کراو گه‌رانه‌وه‌ بۆ مه‌مله‌که‌ت. وه‌قتی داخڵ بوونه‌وه‌ به‌ مه‌مله‌که‌ت، جله‌ودار چووه‌ لای پادشاه، ئەوه‌ی له‌ پادشای ببستبوو ئەوه‌ل و ئاخ‌ر بۆ بۆ بۆ پادشای گه‌یراه‌وه. بۆ پادشا وه‌عه‌دی به‌جله‌ودار دا هه‌ر وه‌قت بوو به‌ حوکمدار روتبه‌ به‌ جله‌ودار عه‌تا بفرموی، وه‌ خۆی له‌ ئازاری براكه‌ی مه‌حفووز کرد. له‌ پاش چهند موده‌ت پادشاه ئەمەری خودای کرد. به‌ ئیتتییافی وه‌زیر و مه‌ئمووران بۆ پادشاه له‌ جیگه‌ی پادشاه دانرا. ئەوه‌ل حوکم له‌ زویانی پادشاه چووه‌ ده‌ره‌وه‌ ئیعدام کردنی جله‌ودار بوو. وه‌قتی جله‌ودار داخڵ به‌ مه‌جلیس کرا رووی کرده‌ پادشا، وتی: عومری پادشاه هه‌ر باقی بیت، به‌نده گوناهم چیه‌؟ له‌ چاکه‌ زیاتر ئازارم بۆ جه‌نابت نه‌بووه، وه‌ خصوص وه‌عه‌دی روتبه‌ت بۆ من ئیعدام کردنه. پادشاه جوابی دا به‌وه، وتی: ئەه‌ی غه‌ددار، خراپترینی گوناه‌ سپر ئاشکرا کردنه. له‌ جیگه‌یه‌ک براكه‌م تۆی به‌ مه‌هره‌م زانی سپری دلی بۆ روو ره‌شیککی وه‌ک تۆ به‌یان کرد، هاتی سپه‌که‌ت بۆ من ئاشکرا کرد، چۆن من ئیعتیبار به‌ تۆ بکه‌م؟ ژینی تۆ بۆ من و میللەت له‌ زه‌ر خراپتره. بۆ سیاسه‌ت ئیعدام کردنت لایقه، له‌ پاش تۆ که‌س جورته‌تی سپر ئاشکرا کردن نه‌کات. هه‌رچهند جله‌ودار پارایه‌وه، بێ فائیده بوو، کردیان به‌ داری سیاسه‌تدا.

هه‌ینانه‌وه‌ی ئەم میساله‌م له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌ لازمه سپر ئاشکرا نه‌کریت. سپر ئاشکرا کردن ئیشی بێ عه‌قلانه. شیرو تی: ئەه‌ی دایکی خۆشه‌ویستم، ئەو که‌سه‌ی سپری ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ی بۆ جه‌نابت ئاشکرا کرد بێ حیکمه‌ت نییه. به‌عزێ که‌س بۆ مه‌سه‌له‌حه‌ت سپری خۆیان بۆ خۆشه‌ویستیان ئاشکرا ئەکه‌ن له‌ به‌ر موختاج بوونی ته‌دبیر. سپر داپۆشرا بێ و پێگه‌ی هه‌قی تاریک کرد بێ، ئاشکرا کردنی خه‌ریکی گه‌وره‌یه. ئومید ده‌که‌م ئەو قسه‌یه‌ له‌ من نه‌شاره‌ته‌وه. به‌ واسیته‌ی موپاره‌کی جه‌نابته‌وه ئەم غه‌م و مه‌راقه‌م له‌ دل ده‌رچیت. ئەگه‌ر به‌ زویان ناتوانی، به‌ نووسین، ئەگه‌ر به‌ نووسین مومکین نابێ، به‌ ئیشاره‌ت، به‌ هه‌ر نه‌وع لایقه به‌یانی بفرموو. دایکی شیرو تی: ئەگه‌ر شه‌رت ئەکه‌یت ئەو فیتنه‌ی گوناهاکاره‌ به‌ جه‌زا بگه‌یه‌نی و به‌ پارانه‌وه‌و زویان لووسی ئیخفال نه‌بی، ره‌حمه‌ت ده‌رحه‌ق ئەو غه‌دداره

نه بئ، نه گهرچی عوله‌مای دین توولیان له عه‌فوکردن زۆر داوه، نه‌ما به قه‌ولی ههر چوار مه‌زه‌به‌که کوشتنی نه‌هلی فیتنه و فه‌ساد دروسته، خوسوس نه‌و نه‌وعه فیتنه‌یه. دلّی جه‌نابت بووه‌ته به حری خوین، وه له نه‌زهر میلله‌تدا به زالم دانرایت. فه‌رمووده‌ی خودایه (ولکم فی القصاص). کوشتنی دیمنه‌ه‌لاله، له‌به‌ر نه‌وه که‌سه‌ی فکری ئازاری میلله‌تی بوو روو له‌مه‌مله‌که‌تی ویرانی نه‌کا. مه‌علومه به‌قسه‌و دووزوبانیی دیمنه‌شه‌تره‌به کوژرا. شیر وتی: لازمه فکریکی لی بکری. دایکی شیر رویشته‌وه بو جیگه‌ی خو‌ی. شیر له پاش فکریکی زۆر نه‌مری کرد به حازر بوونی ئومه‌راو و زه‌را. هه‌موو له خزمه‌ت شیردا کوژبوونه‌وه، وه له‌سه‌ر نه‌مری شیر دیمنه‌ه‌لاله به مه‌جلیس کرا.

وه‌قتی دیمنه‌ه‌لاله به مه‌جلیس بوو، ته‌ماشای کرد ده‌رگای به‌لا کراوه‌ته‌وه، پرتگی نه‌جات داخراوه. دایکی شیر داخه‌ل به مه‌جلیس بوو. دیمنه‌ه‌لاله یه‌کیتی پرسی به نه‌رمی، وتی: مه‌جلیس بو‌چ دانراوه، چی قه‌وماوه، شیر وا له‌به‌حری خه‌یالا نه‌سوورپه‌ته‌وه؟ دایکی شیر گوپی لی بوو، رووی کرده دیمنه، وتی: نه‌م مه‌جلیسه بو‌نووسینی فه‌رمانی خنکاندن‌ی تو‌گیراوه. به واسیته‌ی دووزوبانی تو‌وه، وه‌زیری زیره‌ک و عاقل وه‌ک شه‌تره‌به بی کوژرا. لازمه تو‌له سه‌عاتی زیاتر نه‌بی له جه‌زای خوینی شه‌تره‌به‌دا. دیمنه‌ه‌لاله وتی: عاقلان چاکیان فه‌رمووه‌و پرتگی‌یه‌کی جوانیان داناوه. یه‌کی له قسه‌ی حیکمه‌تیان نه‌مه‌یه: نه‌وی له پاشاه دووره، په‌نگی سووره. نه‌وی له پاشاه نزیکه، له‌گه‌ل به‌لا شه‌ریکه. مه‌علومه ههر که‌سه‌ی روتبه‌ی گه‌وره‌ی لای پادشاه بوو، به‌خیل و سه‌سوود ئاره‌زووی نه‌بوونی نه‌که‌ن (والمخلصون علی خطر عظیم). له‌به‌ر نه‌وه‌یه نه‌هلی حه‌قیقی پشتیان به دیواری نه‌مانه‌ته‌وه داوه، ده‌ستیان له دنیای غه‌داری بی به‌قا هه‌ل‌گرتوه، له چۆلتیک به عیباده‌ت کردن خه‌ریکن، پرتگی خه‌لقیان له خو‌بان به‌ستوه. ئیستایش قانونی پادشاهان پرتگی پاستی خوار ناکه‌ن و به ئاره‌زووی جاهیل موعامه‌له ناکه‌ن، وه فکری پادشاهان له فکری میلله‌ته‌وه دووره. زۆر بینراوه له پادشاهان چه‌ند که‌سانی جنیویان به‌پادشاه داوه، له جیاتی جه‌زا خه‌لات کراون، وه هه‌م بینراوه که‌سه‌ی رو‌حی خو‌ی فیدای پادشا کردوه، وه خیانه‌تی زه‌رپه‌یه‌ک نه‌بو به واسیته‌ی شتیکی بی نه‌همیه‌ته‌وه به داری سیاسه‌ت کوژراوه. نه‌گه‌ر منیش مردن به‌پوکی نه‌ته‌گرتم خزمه‌تی پادشام ئیختیار نه‌کرد، وه له عیباده‌ت خانه مه‌حرروم نه‌ته‌بووم، وه خو‌م نزیک به سووتانن نه‌ته‌کرد، وه تووشی دهر و به‌لا نه‌ته‌بووم. هه‌رکه‌س قه‌دری ته‌نهایی نه‌زانن وه خزمه‌تی پادشا به واجب بزانی، نه‌وه‌ی به‌سه‌ر دئ، به‌سه‌ر عابیده‌که هات.

دایکی شیر پرسیبی: چۆن بووه، بیگیتهوه.

حیکایهت

دیمه وتی: بیستوومه عابیدئ ته رکئی دونیای کردبوو. له دووری شار له کونجی به نوێژکردن خه ریک بوو. پۆشینی په لاس، خواردنی گیا بوو. شوژه تی چاکه ی له هه موو لایه که وه بلاو بووه وه. وه قستی له هه موو شاریکه وه خه لق ئه چونه زیاره تی، نووری پرووناکیان له ناوچه وانی عابید ئه دی. ته سادوف ئه و شاره پاشایه کی بوو له ته بیعهت سه خی و به ره حمیدا ئه مسالی نه بوو. وه قستی تووشی فه قیرئ بهاتایه، دهستی بو به سنگه وه ئه گرت، به ئاره زووی فه قیره که موعامه له ی ئه کرد. له گه ل ناوی عابیده که ی بیست (نعم الامیر علی باب الفقیر) که وته دلپه وه، چوه خزمه تی عابیده که ته له بی دوعای خیری لی کرد. داوای نه سیحه تی بو پادشاهان به کار بی، کردی. عابید وتی: ئه ی پادشاه، دوو پتگه هه یه. ئه وه ل دنیا و ئاخیر قیامهت. لازمه قیامهت له بهرچاوت لانه دیت، یه ک زه رپه خودات له فکر نه چیته وه و زه خیره بو قیامهت بنیترت. پادشاه وتی: زه خیره ی قیامهت چییه؟ عابید وتی: حه ق سه ندنی مه زلوومان، مولاچه زه کردنی فه قیران، ره حم بوونت ده رحه ق به میللهت. وه هه ر پادشایه ک ئاره زووی به هه شت بکا ره حم به میللهت ئه کاو ئازار به که س ناگه یه نی. هه ناسه ی فه قیرانی بو ئه که وپته کار، خودا ئه یبه خشی. به نه سیحه تی عابید خه زینه ی دلی پادشا پر بوو، وه قسه ی گه وه ره بینی عابید دلی پادشای پرووناک کرده وه، خوئی به مریدی عابیده که قوبوول کرد. پادشاه فه رمووی: لازمه هه موو رۆژی به قودوومی موباره کت مه جلیسی ئیمه پرووناک که یته وه. به و نه وه هاتوچۆ کردنی عابید ده وامی بوو. رۆژی عابیدو پادشاه به یه که وه دانیشتبوون. چه ند که سه ی به هاوارکردن پروویان کرده خزمهت پادشاه. عابید بانگی کردنه پیتشه وه، یه که یه که قسه ی لی وه رگرتن. موافیقی حه ق حوکمی بو دانان، وه پادشاه حوکمه که ی زۆر پی خوش بوو وه مه منوونی عابید بوو. پادشاه پرووی کرده عابید فه رمووی: رجا ده که م هه موو رۆژی یه ک سه عات له دیوانی موحا که مه لازمه حازر بی بو موحا که مه کردنی میللهت، باعیسی ئه جرو ئیحسانه. عابید ئه مره که ی قوبوول کرد. ئاخیری وای لی هات موحا که مه، ئه مری موحا که مه و کوشتن و عه فوکردن هه مووی به زوبانی عابید قوبوول ئه کرا. مه رته به به مه رته به روتبه ی عابید زبادی کرد. فکری نوێژو تاعه تی که وته سه ر ئوموورات و خواردنی چه ور و نه رم. ریازه تی گیای به خواردنی شیرینی و لایق شکان. له ززه تی

خواردن و ئيسراحت، عيبادهتى له فكري عابيد برده وه. عابيد له ئه وه له وه فكري نانئىكى بو، ئه وه وه غه مى دونيا يه كى بو، چونكه دونيا وهك ژنى عه بيار وايه چهند به غيره تئىكى تووشى به لا كرده وه، چهند سوڤييه كى بو ته مه ع له ريگه ي دين لاداره. هه لقه ي (حب الدنيا رأس كل خطيئة) له گوڤى عابيد ده رچوو. وه قتي پادشاه چاوى به ئوموورات و عه داله تى عابيد كه وت، ئه مري ئيعدام و هه پسى ئه به دى ته سليم به عابيد كرد. ته سادوف رۆژى يه كى له موريدانى عابيد چاوى به عابيد كه وت عه جايب ما، چونكه له وه پيش به خزمه ت عابيد گه يشتبوو، عاده تى شاره زا بو له ئيواره وه تا رۆژ عابيد به نوڤر كردن و گريان خهريك بو. مریده كه سه برى كرد تا مه جليس چۆل بو. وه قتي عابيد به ته نها مایه وه، مرید چوو په شيه وه سلاوى كردو له خزمه ت عابيد دانيشت، وتى: ياشيخ ئه مه چ ئه حوالئى كه، به خه وه وه يان به ئاشكرايه ئه بيينم. عابيد كه جوايئى كه نه بو ئيلزامى مریده كه ي پى بدات. مریده كه وتى: ياشيخ دونيا خوانئى كه زه هراوييه به خواردنى زه هر خۆت له ناو مه به. فه رموده ي خودايه: «انما الحياة الدنيا لعب ولهو». عابيد وتى: ئه ي ده روئيش، به واسيته ي روتبه وه هاتوچو كرده وه عيباده ت ته رك نه كرده وه. له ئه وه له وه چۆنت ديوم، له سه ر ره وشتى قه ديم لام نه داره. عيباده ت مه ر باقبييه. ده روئيش وتى: ئيستا له ئه حوالئى خۆت بى خه به رى، ئاره زوى نه فس چاوو دلئى گرتوه. وه قتي به خۆت ئه زانى له په شيمانيا پشتى ده ستت به دان ئه گه زيت. مه سه له ي تو وهك مه سه له ي كوڤره كه وايه، دارده سته كه ي و له گه ل مار بو فه رق نه ئه كرا.

عابيد پرسى: چۆن بووه؟

حيكايه ت

ده روئيش وتى: كوڤرى و چاوساغى له ريگه بوون به ره فيق. ئه روئيشتن به ريگه دا، شه ويان به سه را هات. له بهر ئيسراحت دانيشتن. وه قتي هه لسان برۆن كوڤره كه ده ستى گيڤا بو داره كه ي، ماريك كه وته به رده ستى، واى زانى داره كه يه. هه ليگرت، ده ستى لى كوتا، نه رم و ساف بو. پى خو شحال بو. سواري ولاغ بو، روئيشتن تا رۆژ بووه وه. چاوساغ ته ماشاي كرد كوڤره كه له جياتى داره كه ماريكى به ده سته وه يه، بانگى كرد: ئه ي حافظ، ئه وه ماره به ده سته وه، فرپى ده. كوڤره كه واى زانى چاوساغ ته مه عى كرده وه ته داره كه ي، بو به وا ئه لئى فرپى دات ئه وه هه ليگري، جوايى دا يه وه: ئه ي ره فيق له وه كه سانه نيم به قسه به خه له تيم. له خوا به زياد بى داره كه م گوم بوو داريكى چاكترم ده ست كه وت. وا

ئەزانم خەریکی بە فیل لە دەستم بستی. چاوساغ دەستی کرد بە پیکەنین، وتی: وەللا ئەو دار نییە، ماریکە زەهراوییە. رجا دەکەم تا پیتوێنە داوی بیکوتە بە ئەرزدا. لە واسیتە ی پەفاقەتەو پیت ئەلیم، پیاوی چاک بە، لە قسەم دەرمەچۆ. کوێرەکە وتی: ئە ی عەقل! قسە بۆ ماڵ ئەکەیت. بەهرەیک خوا بە منی عەتا کردوو دەست تۆ ناکەو پیت، قسە ی پروبووچ مەکە. چاوساغ زۆری وت و کوێرە کەمی بیست. لەگەڵ رۆژ هەلپات، دنیا گەرم بوو، ماریکە بووژایەو، پیتی خوارو دای بە دەستی کوێرەکەو. فەورەن کوێر رۆحی دەرچوو. دەرویش وتی: ئەم میسالم بۆیە پۆت هینایەو لیت مەعلوم بی دنیا ماریکە نەقش کراو، وە هەرکەس عاشقی نەقشی بوو ئاخری بەزەهری لە ناو ئەچیت. وەقتی عابید ئەو قسانە ی لە دەرویش بیست، ترس و خۆفیک کەوتە دلێو، دەستی کرد بە گریان، فرمیسکی پەشیمانی بە دەستی حەسەرەت ئەسری. بەهەناسە هەلکیشان و دەست بە دەست دانا رۆژی کردوو. وەقتی دائیرە دانرا عابید گریانی شەوی فکر چووو. بەشەو فکری تۆیە ی ئەکرد، بە رۆژ فکری نە ئەما. موددەتی بەین نەبوو، ئومەراو وزەرا قەراری عەزڵ بوونی عابیدیان دا. عابید عەزڵ کرا، لە گۆشەیک دانیشت. رۆژی لە وەقتی حوکمداریا ئەمەری بە کوشتنی پیاوی کردبوو، کەسوکاری چوونە خزمەت پاشا تەلەبی حوقوقیان کرد. لە مەحکەمە ی شەرعدا ئیسپاتیان کرد خزمەکیان قاتیل نەبوو، بە ئارەزووی نەفسی عابید کوژراو. پادشاه ئەمەری فەرموو بکوژریتەو. هەرچەندە عابید لە پادشاه پاراپەو و تی حەقی خۆتە کە تەسلیم بە کەسوکاری ئەکەم، فائیدە ی نەبوو. وتیان هەرکەس بۆ زامەندی خەلق روو لە خالق وەرگێری جەزای جەهەنمە. عابید کوژرا، بە جەزای دنیای گەشت.

دیمە وتی: هینانەو ئەم میسالم بۆ ئەو یە منیش لەبەر خزمەتی پادشاه تەرکی نوێژ و تاعەتم کرد، هەر فکریکم بوو نامە سەر ئومووراتی حوکمداری، وە هەر رێگەیک بۆ پادشاه چاک بوو دۆزیمەو. هەر چیم بەسەر دێ دووقات موستەحەقم، خۆم بەسەر خۆم هینا. نزیک بە پادشاهان بەبی بەلاو سیاسەت نەبوو. وەقتی ئەو قسە فەسیحانە لە زوبان دیمە جاری بوو هەموو مەئمووران سەرسام بوون. شیر سەری بردە بەحری خەیاڵتەو، نەیزانی چ فکری دەرەق بە دیمە بکات. سیاگۆشی لەو مەجلیسەدا حازر بوو، تەماشای کرد، کەس نییە جوابی دیمە بدات، وەشیر عاجزە جوابی لە دیمە. سیاگۆش رووی کردە دیمە، وتی: ئەم بی ئەدەبیانە ی دەرەق بە مەئموورانی پادشاه کردت ناماقوولی بوو، و جوددی ئەووت نەبوو دەرەق مەئمووران و نزیک بوون بە پادشاهان

قسهی زیادی بکهیت، له بی عهقلیی تو دووره. مه گهر نه تیبستوووه حوكم كردنیکی پادشاه به سهه میلله تدا خیری سهه د سال عیباده تی میلله تی هه یه. زور ته سادوف بووه عابیدانی سه حرانشین له واسیتهی هاتوچوو خزمهت کردنی پادشاه که شف و کهرامه تیان بو ناشکرا بووه. له جوملهی نه و قیسه سانه قیسه سی پیری دل پرووناک شاهیدی حاله.

دینه پرسى: چون بووه؟

حیکایهت

سیاگوش وتی: نه گپرنه وه له شاری فارس سواری بوو به هه ناسه ی موباره کی گوی مه قسه دی نه فران. ناوی نه و سواره پیری دل پرووناک بوو، شوهره تی کهرامه تی له روم وه نزدیک به مه غریب بوو بوو. موباره کیی نوفووسی به میسر و شامدا بلا بوو بووه وه. حیجاز و یه مهنی داگیر کردبوو. عابیدانی عیراق، پیاوچاکانی خوراسان بو زیاره تی خهریک بوون. سادیقانی تورکستان، عاشقانی هیندستان ته ریه تیان له سهه دهست وه ره گرت. رۆژئ دهرویشی له سهه مه رقه نده وه به عه زیه تیکی زور خوئی گه یانده فارس. مه علوممه هه رکه سهی پتی به درکی هیلاک کون نه بی بوون به گولی مه قسه ده وه ناکا. وه قتی دهرویش داخل به شار بوو، خانه قای دۆزیه وه. به زویان دهروازه ی خانه قای لسته وه. له رووی نه ده به وه هه لقه ی ده رگای جوولان. مجه وری خانه قا به ده میه وه هات، سوئال و جوابیان له یه ک کرد. دهرویش نه حوالی شیخی پرسى. مجه ورتی: شیخ چووته خزمه تی پادشاه. سه بر که میقداری، وه قتی هاتنه وه به تی. دهرویش که ناوی خزمه تی پادشای بیست، وتی: ناخ! عه زیه تی خوم به خویرایی دا شیخی بو خزمه تی سولتان چوو بی، ناره زووی مه جلیسی پادشا بکات، ته ئسیراتی نوفووسی چون دهست نه که وی؟ به تاله. ناره زووم کرد تا مردن خزمه تی بکه م به مه قسه د نه گه بستم. له خانه قا دوور که وته وه، رووی کرد بو ناو شاره که. دلی له شیخ خراب کردبوو، فکری خراپه ی ده رحه ق شیخ نه کرد. له نه حوالی شیخ بی خه بهر بوو. ته سادوف وه ردیانی هه پسخانه نه و شه وه هه پسى له دهستی رای کردبوو، بو هه پسه که نه گه را، چاوی به دهرویشه که کهوت، وایزانی هه پسه که یه گرتی، بر دیه خزمهت پادشاه. له ریگه وه ردیانه که وتی: نه ی زالم! بویه راتکرد له دهست برین نه جات بی و دهستی من له جیاتی دهستی تو برن. دهرویش زور پاراپه وه سویندی بو وه ردیان خوارد من له هه پسى رام نه کردوو وه غه ربیم، له م قسه نه بی خه بهرم، فائیده ی نه بوو. گه بستمته خزمهت پادشاه. پادشاه نه مری کرد به جه للاب

دهستی بپرن. له دوور دهنګی پیری دل ړووناک هات. به پرتاو گه‌یشته پیشه‌وه. ړووی کرده وهردیان وتی: ئه‌وه دهرویشی منه، ئه‌و دزه نییبه له دهست ئیوه فیاری کردبې، فکرتان خراب مه‌کهن، زور گونا‌هه. به‌قسه‌ی شیخ دهرویش له دهست بپرن نه‌جاتی بوو. وهردیان دهست و پیتی پیری به زوبان ئه‌لسته‌وه. عوزری زوری بو شیخ هینایه‌وه. شیخ عه‌فوی کرد. دهرویش له خزمه‌ت پیری دل ړووناک هاتنه دهره‌وه. له ریگه شیخ دهستی نایه سهر شانی دهرویش و وتی: ئه‌ی دهرویش، ئه‌گهر خزمه‌تی پادشاه ئیختیار نه‌که‌م مه‌زلوومی وهک تو له‌دهست زالم نه‌جات نادری. دل مه‌گوره. دهرویش بزوی مه‌علووم بوو ئه‌وه‌ی به‌سهری هات واسیته‌ی دل گورین بوو که دهره‌ق شیخ کردی. فکری کرده‌وه و وتی: ههرچی له‌دهست پیاو چاکان ئه‌قه‌ومئ، به بې حکمه‌ت نییبه، وه له عه‌قلی هیچ نه‌زان دووره.

ئهو منداله به‌دهست خضر سهرپرا
له تهره‌ف خوداوه ئه‌مر بوو کرا
ئهو سه‌فینه‌یه که به‌دهست کونی کرد
له زولمی پادشاه بو نه‌جات بوونی کرد
مووسا نه‌بی بوو نه‌یزانی ته‌واو
بوچی چاکی کورد دیواره ړووخاو

سیاگوش وتی: به‌یان کردنی ئه‌م میساله‌س بو ئه‌وه بوو له مه‌جلس مه‌علووم بې زور پیاو چاکان بوون خزمه‌تی پاشایان ئیختیار کردووه وه له نریک بوونی پادشاه تووشی عه‌زیه‌ت نه‌بوون، وهک دیمنه ئه‌یلتت. ئه‌ی دیمنه، خوت چیت، وجودت چیه له واسیته‌ی نریکی سولتان نازارت پې بگا؟ دیمنه وتی: ئه‌ی سیاگوش ئه‌وی به‌یانت کرد که پیاو‌چاکان خزمه‌تی پادشاهانیاں ئیختیار کردووه، زور مه‌عقوله، ئه‌ما له ریگه‌یه‌کی که‌وه بوون، به‌بې ئه‌مر خودا دهستیان بو هیچ نه‌بردووه به ناره‌زوی نه‌فس ئیشیان نه‌کردووه. دهستیان له ئیشی دنیا هه‌لگرتووه. ړوتبه‌ی ئه‌و که‌سانه له‌گه‌ل ئیمه‌ه‌رقی ئه‌رزو ئاسمانه و لایقی قسه‌ی ئیمه‌نن. ئه‌مسالی ئیمه‌ه‌وه مه‌رتبه‌به‌چون ئه‌گا؟ بو ئیمه‌ه‌روست نابې، وه‌تو ئه‌لئیت پادشاه سیبه‌ری سهری بو میلله‌ت باعیس به‌ژیان و ره‌حه‌تییه. منیش ئه‌لئیم وایه، ئه‌ما سیفه‌تی ئه‌و پادشایه له ریگه‌ی خوداوه نریکه، له کرده‌وی به‌تال دووره. نه‌به‌قسه‌ی فیتنه باوهر ئه‌کا، وه نه بې گناه جه‌زا ئه‌دا، وه به‌چاوی

باتینی ئەزانن، ئەهلی خاین و راست فەرق ئەکەن، وە کەسێ ئارەزووی بەرزیی پادشاه و میلیت بکا بەچاوی مەرەمەت تەماشای ئەکەن، وە رەگ و ریشە ی ئەهلی خائین دینە دەروە.

دایکی شیر و تی: ئەوی تو بەیانت کرد هەمووی راستە. بەقسە ی خۆت کوشنتت واجبە. لە هەموو ئومەرا مەعلوومە، وە حازرانی مەجلیس ئەیزانن. شەترەبە وەزیرتکی عاقل و زیرەک بوو، لە سەداقە تا ئەمسالی نەبوو، بە فیتنەیی و دووزوبانی ناموبارەکت لەناوچوو. وە فاشکاندن ی شیر بەناو میلیتە تدا بلا بوووە. ئاگری حەسەدەتت دونیای داگیرکرد.

حازر بە ئینتیهای مەرگتە. دینە و تی: لە دل رووناکیی پادشاه مەعلوومە، وە حازرانی مەجلیس ئەزانن رەفاقەتی من لەگەڵ شەترەبە زۆر خۆش بوو، وە دوشمنایەتی لە بەینمانا واقع نەبوو بوو، وە ئەگەر شەترەبە غەرەزی دەرەق من بووی ئاشکرای نەکردبوو. من و شەترەبە لە رەفاقەت و خۆشەویستی زیاتر دەرەق یەک نەمانبوو، وە پوتبە ی من لە خزمەت پادشادا لە شەترەبە کەمتر نەبوو، دوشمنیم دەرەق شەترەبە چی بوو؟ ئەوەندە فەرق هەبە خەیانەتی بۆم مەعلووم کرابوو، بەنیسحەت بۆ پادشام بەیان کرد چونکە لە ریتگە ی راستییە وە خزمەتی پادشام ئەکرد، وە ئەو قسە ی بۆ پادشام بەیان کرد پادشاه بە چاوی موبارەکی بۆی مەعلووم کرا، بە عەقل و فکری خۆی ئیشی تەواو کرد، وە قسە ی راستی بەندەیش ئاشکرا بوو. زۆر کەس لەگەڵ شەترەبە یەک قسە و یەک تەدبیر بوون، لە خیانتەت و فکردا شەریک بوون. ئیستا ئەوە ی راستە من بەیانی ئەکەم. ئەوان لە خۆیان ئەترسن. مەعلوومە قسە ی حەق ناخۆشە. هەر وەقت ئەهلی فیتنە و خائین بۆ کوشنتی من بگەڕین، فکەر ناکەم ویجدانی پادشاه جەزای چاکە و نەسیحەتم گوم بکات، وە بە ئارەزووی دلی فیتنە و خاین بی گوناھتکی وەک من لەناوبەریت، لە دوای من دلی موبارەکی بخاتە بەحری پەشیمانییە وە. قسە گەیشتە ئیترە، وەقت دەرەنگ بوو. شیر ئەمەری کرد دینە تەسلیم بە مەحکەمە ی شەرع بکری، هەر نەوعی قازی حوکمی بدات، لازمە موجازات بدری.

دینە رووی کردە شیر، و تی: کام حاکم راستتر لە عەقڵی جەنابتە، وە کام قازی عالمتر لە ویجدانی جەنابتە؟ ئەلحەمدولیللا عەقل و دیانەت وەک ئاوتینە دیارە. بەیەقین ئەزانم تەماشای ویجدان و عەقڵی خۆت بکەیت، زاھیرو باتین و چاکە و خراپە دەرئەکەویت.

نهختی له نووری به حری دلت ورد بیته وه نهحوالاتی ئەم بچووکه مهعلووم ئەبی، ئەو وهفته یا ئەفهرموویت: «خذه فغله، ثم الجحیم صلوه» وه یا ئەمر ئەفهرموویت به عهفوو بهرانه تم. ئومید دهکه م له نوفووسی موبارهکت ریگهی نهجاتم بدۆزیتته وه وه قسهی راستم له حوزووری مهجلیسدا دهکه ویت.

شیر وتی: ئەی دینه، تهفتیش کردنی ئەم ئیشه زۆر توولانییه. ئەوهنده سهعی ئەکه م ههتا وهک موو له ناو ههویر دهبریی. خۆت نهیزانی راستی و رحم تا قیامهت باقییه. ئارهزووی زولم ناکه م. لهویجدان و غیره تدا کهس موقابیل به خۆم نابینم. دینه وتی: له واسیتهی ئەوه هیچ گوناو و خراپه له خۆم نابینم، وهخته دلّم شهق بهری. ئەگه ره له م مهسه له دا گوناهیتم بوایه نزیک به جهنابت نهئه بووم، به م دلّ دهنگییه وه چاره پروانی به لا نهئه بووم، به لکی ئەفسوونیکم نهخویند خۆم به ئرزدا نهبرده خواره وه، وه یا فیرارم ئەکرد له جیگه یهکی به ئیسراحت نهژیام و نه مخرارد.

دایکی شیر وتی: ئەم قسه منالّ خه له تینانهت له دلی عاقل تهئسیر ناکا. به زوبان لووسی خهریکی ریگهی نهجات بدۆزیتته وه، وه له جهزای فیتنه بیت ئیسراحتی رهحه تی بکهیت. دینه وتی: من دوشمنم زۆره و زۆر کهس رقیان له منه. ئومید دهکه م ئینشائه لالا پاکیتی من ئاشکرا بی، ناماقوولی بو دوشمنانم بمینیتته وه. لازمه بو عه داله تی پادشاه مهسه له ی من هه واله ی که سیک ی ئەمین بکات وه ئەو کهسه بوغزو دوشمنی له گه ل من نه بی. به راستی هه رچی بو مه علووم کرا عه رزی قودوومی موباره کی پادشای بکا. پادشاه به مووجیبی حه ق به جهزای به نده ئەمر به فهرموویت، هه تا رۆژی قیامهت به واسیته ی گوناهی بی وجودیکی وهک منه وه عه زاب نه دریی و بو کوشتنی خۆم ناترسم. ترسم ئەوه یه به خوینی بی گوناهیکی وهک من دامینی موباره کی پادشاه ناشیرین بی.

شیر وتی: له عه دالهت و رهحمی من دووره بی ئەمری شه رع بکه م. هه روهخت خیانته و فیتنه ی تو ئیسپات کرا، به نهوعی جهزات ئەدهم به تهئریخ بیگێر نه وه. دینه وتی: من بوچ له خیانته بترسم، وه لهویجدان و رهحمی جهنابت خۆم مه حرووم بکه م. مه علوومه عه دالهت و رهحمی جهنابت وهک رۆژ دنیای پرووناک کردووه. ئومید دهکه م لهویجدان و رهحمی جهنابت بی بهش نه بم. خودا جهنابتی بو عه دالهت دروست کردووه. ناعه دلی له جهنابت دووره. یه کێ له حازران وتی: ئەوهی دینه بهیانی ئەکا مه قسه دی گه وره بی پادشا نییه. مه تلّه بی نهجات بوونی خوینه تی. دینه وتی: کامه یه له من سادقتر و عاقلتر،

خوسوس بۆ موخافه زه تی پادشاه نارەزوو بکا. ئیستا لازمه بۆ نه جاتی خۆم سه عی بکه م تا مهمله کهت و حوکمداری له پادشاه تیک نه چیت. ئومید ده کهم به قسه ی جاهیلان فکر له پادشاه نه گۆریت، وه ئیشی دوور به نوفوسی موباره کی نزیک بکاته وه. سیاگۆش وتی: به مه کرو زوبان لووسی ناموباره کت مومکینه فکری پادشاه بگۆریت. دینه وتی: فکری ئیوه له گه ل پادشا زۆری فره قه. به حری مه رحه مه تی شاهان پر له ره حمه ته. دایکی شیر وتی: ئە ی غه ددار، ئیستا ئومیدی نه جات بوونت ماوه؟ دینه وتی: ئە گه ر که سی چاک و خراپ فره ق نه کات جه زای نه سیحه ت به خراپه بداته وه، ئە و وه قته من ئومیدم قه تع ئە بی، چونکه هه رچی شه رتی خزمه ت بوو وه نه سیحه تی بۆ پادشاه لازم بوو، قوسورم نه کرد، وه له زاتی موباره کی پادشا مه علومه پیاوی گوناها ر ئیقتیداری جویی نییه. که سی خائین بی ئیقتیداری حوزووری پادشاه ناتوانی. مه سه لا ئە گه ر من ئە م گوناهم کردی به جه زای خۆم ئە گه م، وه ئە گه ر پادشاه له کوشتنی من عه له جه بکات په شیمان ئە بیته وه. هه ر که سی له ئیشی عه جه له بکا. خانووی ئاوه دانی ویران ئە کا (العجلة من الشيطان). عه جه له بۆ شه يتانه. هه ر که سی عه جه له بکا و سه بری نه بی ئە وه ی به سه ر دیت به سه ر ژنه بازرگانه که هات. له به ر په له کردن فره قی دۆسته که ی و غولا مه که ی بۆ نه کرا.

شیر پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

دینه وتی: له شاری کیشمیر بازرگانی بوو، ده ولته ت و مالی له حیساب نه ئە هات. خزمه تکار و کاره که ری زۆری بوو. ژنیک وه ک مانگی چوارده، زولفی ژنه که وه ک پتخانه بۆنی ئە هات. حه لالی بازرگان بوو. پیاویکی ره سسام دراوسی پی بازرگان بوو. ئە و ره سسامه به یه ک ده قیقه ره سمی له شکرکی ئە کیشا. له ره سسامییا ئە مسالی نه بوو. ته سادوف ره سسام و ژنی بازرگان ده ستیان تیکه ل کرد. هه ر وه قت نارەزووی یه کیان ئە کرد به واسیته ی ژنه ده لالیکه وه ئیشیان دروست ئە بوو به یه ک ئە گه یشتن. رۆژی ژنی بازرگان به ره سسامه که ی وت: نارەزوو ئە که م له سنعه تی جه نابت نیشانیک دروست بکه یت هه ر وه قت نارەزووی هاتنت کرد، به و نیشانه بۆم مه علوم بکری. خۆم بۆن خۆش و ناماده بکه م. ره سسام وتی: عه بایه ک دروست ئە که م لایه کی ره ش و لایه کی سپی، هه ر وه قت چاوت به عه با که وت تۆ خۆت حازرکه. ئە و ته دبیره له مابه ین هه ردوکیان قه رار درا.

له و وهفته دا غولامیکی په سسام گوتی له و ته دبیره بوو. وهقتی عه باکه ته واو بوو هه موو رۆژ به و نیشانه به خزمهت یهک نه گه یشتن. ته سادوف رۆژی په سسام به نیش چوو بوو. غولامه که عه باکه ی له کچی په سسام وهرگرت ته ماشای بکات. غولام به به هانه یه که وه خو ی له عه باوه پیچا. رووی کرده مالی بازارگان. ژنه بازارگان جیگه ی حازر کرد. له بهر خوشه ویستی دژسته که ی ورد نه بووه بزانی غولامه یا په سسامه. وهقتی غولام له که یف بووه وه، رۆیشته مال وه عه باکه ی ته سلیم به کچه په سسام کرده وه. نه ونده ی پی نه چوو په سسام چوو وه عه باکه ی هه لگرت رووی کرده مال بازارگان. ژنه بازارگان چوو په سسامه، وتی: چی قه و ماوه؟ نه مرۆ گوشت چۆله کهت خواردووه؟ نه مه دوو. په سسام به عه قل بۆی مه علوم کرا، وتی: بۆ نیش نه هاتووم. نه مه ناخر ته ماشا کردنه. له مالی بازارگان رۆیشته دهر وه. رۆیشته مال وه. عه باکه ی سووتان. میقداری له غولامه که و کچه که ی دا، تهرکی هاتو چۆ کردنی ژنه بازارگانی کرد. نه گهر ژنه که له بهر عه جه له نه بوایه فهرقی په سسام و غولامی نه کرد وه له دوری په سسام مه حرووم نه بوو وه به وه سالی غولام نه نه گه یشت.

دیمه وتی: هیئانه وهی نه میسالم له بهر نه وه یه بۆ پادشاه مه علوم بئ نیشی عه جه له زۆر خراپه و بۆ کوشتنی من عه جه له نه کات، وه له هه مووتان مه علومه (کل نفس ذائقه الموت) کهس له مردن نه جاتی نه بوه، وه خوسووس من له مردنی خۆم ناترسم. مه قسه دم نه وه یه رۆژی قیامت له سهر کوشتنی من پادشاه جهزا نه دریت. وه نه گهر بزانه به کوشتنی من فائیده یی دهست پادشاه نه که ویت، نه ک رۆحی، هه زار رۆحم بئ فیدای خۆلی به ریپی پادشای نه که م. نه ما بۆم مه علومه نیشی پادشاه بئ له شکر و بئ ته دبیر دروست نابئ، وه به قسه ی فیتنه و دوشمن ورده ورده دهست بۆ کوشتنی مه ئمووران دریت بکری، وزه راو عوله ما یه که یه که ریگه ی فیرار نه گرن وه پادشاه به تنها نه مینیتته وه و تهخت و تاجی له دهست نه چئ و دهغه یه کی له شکر و سوپای دهست ناکه ویت. دایکی شیر ته ماشای کرد شیر گوتی له قسه ی دیمه گرتووه، نزیکه به زوبان لووسی دیمه دلئ ساف ببئ دهست له جهزای شه تره به هه لگرت. رووی کرده شیر وتی: وا دیاره قسه ی دیمه به راست نه زانی و به زوبانی لووس ئیخفالی کردی و قسه ی ئیمه به درۆ دهرچوو. مه علوم بوو عه قل و زیره کی له تۆوه دوره. به عاجزی له مه جلیس هه لسا رۆیشته جیگه ی خو ی. شیر نه مری کرد دیمه زنجیر بکن بیخه نه زیندانه وه تا موحاکمه ی له مه حکه مه ی شه رعدا ته واو نه بئ. دیمه زنجیر کرا، داخل به زیندان بوو. مه جلیس به تال کرا.

بۆ سېحەينى شېر ناردى بە شوئىن داىكىيا. داىكى شېر چووه لاي شېر، وتى: كورم زوبان لووسى و فيتنه و فيتلى ديمنه بۆمن مه علوم كرا بوو. تەماشات كرد قسهى درۆ و دەلهسهى چۆن رېتكخست، وه رېنگهى قسه بدهيت لهم به لايه خۆى نه جات ئەدات، وه ههتا زوو ئەمر به كوشتنى بكهيت درهنگه، با عيسى رهحه تيبى دللى تو و ئيسراحه تى ميلله ته. ئيشى خېر به عهجه له نه كرى ئافاتى بۆ پهيدا ئەبيت. شېر وتى: ئەوانهى نزيك به پادشاه ئەبن دوشمىيان زۆره. مه ئمووران درهحه ق بهك حه سادەت زۆر ئەكەن. ئەوى له پادشاه نزيكه دوشمنى زۆرتره. پياوى فه قير له دوشمن ئەمینه. وه هه مو مه ئمووران ئەزانن ديمنه زۆر عاقل و زيره كه و ته دبيري لاي من په سه نده، مومكينه حه سوودان ئيتتيفاقيان كردي ديمنه به كوشت بدهن. ئاگرى به قسهى حه سوود داگيرسا تهرو وشك به يه كه وه ئەسووتينى. حه سوود چاوى چاكهى درهحه ق خۆى نابينيت. مه گهر قسهى سى حه سووده كهت نه بيس تووه.

داىكى پرسى: چۆن بوو؟

حېكايەت

شېر وتى: ئەگېر نه وه سى كهس له رېنگه يهك بوون به ره فېق. به كېتكيان پرسى: ئېتوه له شارى خۆتان بۆ دوور كه وتوونه وه، ئەركى وه ته ننان له بهر چيسه؟ ئەوه و لايان وتى: واسيتهى سه فه رى من ئەوه به چاوم بكه وتايه به كه سى چاكهى له گه ل يه كېتكد ا بكر دايه ئاگرى حه سادەتم دائه گيرسا، تاقه تم نه گرت و تهركى وه ته نم كرد بۆ ده فعى غەم. دووه ميان وتى: مه سه لهى منيش وهك تۆيه، تهركى وه ته نم كرد. سېته ميان وتى: ههردووكتان ئاو دهردى من. هه رسيكيان يهك جينس بوون. رۆيشتن به رېنگه دا. ته سادوف كيسه يه كى پر له درههم دۆزيبانه وه.

قه راريان دا كيسه كه بكه ن به سى كه رته وه، بگه رپينه وه شارى خۆيان. وه قتى به شكردنى عيرقى حه سادەتيان كه وته بزوتن. هېچيان رازى نه ئەبوون وهك بهك بهش هه لگرن. دهسته ئەژنۆ به ديار كيسه كه وه راوه ستابوون. نه كيسه كه بان له يهك بهش ئەكرد وه نه له جيگهى خۆى جيبان ئەهيشت. له و چۆله دا دوو شه و دوو رۆژ به برسېبه تى مانه وه. خه و ئيسراحه تيان به شه روشۆر رانه بوارد.

بۆ رۆژى سېتهم پادشاي ئەو شاره بۆ راو رووى كرده سه حرا، تەماشاي كرد سى كهس دانيشتون. پادشا سوئالى لى كردن: بۆچى دانيشتون؟ هه رسيكيان به راستى قسهى

هه سوودی بیان بو پادشاه به بیان کرد، وتیان: ئیمه له بهر هه سوودی تهرکی وه ته مان کرد. له ریگه ئه م کیسه پاره مان دۆزیوه ته وه، چاوه ری ئی (حاکمیک بووین له به یمنان ته قسیم بکا) نه له مدولیللا ئیستا خودا ره حمی پی کردین حاکمیک و هک جه نابت گه یشته ئیره. پادشاه فه رموی: لازمه هه سوودی خۆتان به بیان بکه ن. به گویره هه سوودیتان پاره که ته قسیم ئه که م. ئه وه لیا ن وتی: ئه ی پادشاه، هه سوودی من ئه وه یه ئاره زوو ناکه م چاکه ده رحه ق که س بکه م وه یا ئیشی بکه م خه لق به واسیته ی منه وه دلخۆش بین. دووه میان وتی: من هه سوودیم ئه وه یه تاقه تی ته ماشا کردنی که سی ناکه م ده رحه ق که س چاکه وه یا خیرئ بکات. سیهه میان وتی: هه سوودی من ئه وه یه ئاره زوو ئه وه ناکه م که سی چاکه له گه ل خۆشم بکات تا به غه یری خۆم ته ئسیری نه بی. پادشاه ئه مووستی ته هه بیوری به دان گه ست، له هه سوودی ئه وان هه رسام ما. پادشاه فه رموی: به قسه ی خۆتان ئه م پاره یه بو ئیره هه رامه. دروسته به گویره هه ساده تان جه زا بدرین. ئه وه ل که ستان به رووتی و قووتی به ره للا بکرئ. دووه م که ستان سه ری له به ده ن جودا بکرئ. سییه م که ستان چوار میخه بکیشریته وه وه تران به سه ریا پرژیت هه تا رۆحی به ده ست عیزار ئیله وه داخل به جه هه ننه م بکرئ. پادشا ئه مری کرد سی پارچه مه ندیل بو فه رمانی ئه و سی که سه حازر بکرئ. بو ئه وه ل که سیان ئه م شیعه نووسرا:

ئو که سه به خاله ت به خه لق به ری

قابیلی نه فییه شاربه ده ر کرئ

فه رمان دووه م که سیان وا نووسرا:

ئو که سه به بوونی خه لق عاجزن

جه رگیان کون کون که ن به نووکی سووژن

فه رمانی سیهه م که سیان وا نووسرا:

ئو که سه مووزیر بی بو موسو لمانان

به سه ریا رژی سه راپا قه تران

پادشا هه رسئ هه سووده که ی به جه زای خۆی گه یاند وه به جه زای خۆیان گه یشتن. شیر وتی: به م میساله دا وا ده رئه که وی ئینسانی هه سوود ئاره زوو ی زه ره ری خه لق زۆر ئه که ن و هه ز به مانی ره فیقیان ناکه ن. دایکی شیر وتی: وا ئه زانم هه سوود له نزیک تو نییه. هه موو مه ئموران به کوشتنی دینه رازی بن با عبس به ره حه تیی دلئ تو به. شیر وتی: له

مهسئه لهی دیمنه گرتی تیا ماوه تا به تهواوی ساف نهکری دهستی بو دریژ ناکه م، چونکه له کوشتنی شه تر به زور په له م کرد، وه له سه رخو بو ته حقیق کردنی نه مپرسی، وایستی په شیمان بوومه ته وه. به بی ئیسیات بوون دهست له عاقلان درا ریگه گوم کردنه. حوکه ما فرموویانه:

خه بهر دار ببیت له شه ری که سی
ته دبیر لازمه له گه ل چه ند که سی

(وشاورهم فی الأمر) چو ن فکری خو م به رمه وه؟

قسه ی شیر و دایکی لیتره دا ته و او بوو. هه ر یه که چوونه وه جیگه ی خو یان. وه قتی دیمنه زنجیر کراو خرایه زیندانه وه، که لیله ره حمی براده ری و ره فاقه تی که وته جوولانن، چووه سه ر زیندان بو چاویکته وتنی دیمنه. که چاوی به دیمنه که وت زنجیرکراوه، فرمیسک وه ک بارانی به هار به چاویا رژایه خواره وه، وتی: ئه ی برادر به م جو ره چو ن ئه توانم ته ماشات بکه م؟ له پاش تو ژیانم بو چییه؟ مردن خو شتره تو به م ئه حواله ببینم. هه ردو کمان ئاو جنس بووین، ژیا مان به یه که وه ژیا ن بوو. ره فیقی وه ک تو م له ده ست چوو. دیمنه به گریان وه وتی: زیندان و ئه م زنجیره به قه ده ر یه ک ده قیقه دووری تو لام گران نییه. دووری جه نابت جگه ری سووتانم. که لیله وتی: ئه ی ره فیق، مادام ئیسی تو گه بشته ئه م ره زاله ته، تووشی ده ردی خو ت هاتیت هه رچی بلیم لومه م ناکری. له ئه وه له وه ئه م زنجیر و حه پسویه نامه پیش چاوت. به قسه ت نه کردم به خه یالی حرص و بی عه قلی ئه وه ت هینایه ریگای خو ت که و ا هاته ریت. من هه ر قسه یه کم بو کردی دیاری دا. ئه گه ر له ئه وه له وه له نه سیحه ت قسوورم بکر دایه و به ئاره زووی تو مو عامه له م بکر دایه ئیمر و له خیا نه تدا شه ریکی تو ئه بووم. ئه م جو ره قسانه م پی نه ئه کرا. ئه ی بی عه قلی پی م نه وتی پیشوونان و توویانه: کاشکی پیش ئه جه ل بریت. مه قسه دیان له م جو ره زه حمه ته یه. ئه وانه ی به زیندوویه تی مردن داوا ئه که ن وه ک تو تووشی ده ردی بی ده رمان بوون. ئه وانه ی به م جو ره ده رده وه ئه گلین مردنیا ن سه د جار چاکتره. دیمنه وتی: ئه ی رووحی شیرینم. ئه وه ی شه تی وه فاو نه سیحه ت بو. به زویان جه نابت بیژرا. ئه م حرس و ته مه ع ریگه ی جه نابتی لی گوم کردم و بو خو م مه علووم بوو بوو. ئاخری من په شیمانیه. نه فس و شه یتان وازیان نه هینا. وه ک نه خو ش پاریزی بو دائه نری، نه فس ده رخوا ردی ئه دا. به هیلاکه ت ئه مرئ. ئه وانه ی به ئاره زووی نه فس مو عامه له ئه که ن هه رچییا ن به سه ر بی

قابیلن و شکاتیان لای کهس مه عقوول نیییه. خوسوس من خۆم ئەم دەردەم تووشی خۆم کرد. دەرمانی بۆ کهس پەیدا ناکریت. کەلیله وتی: عاقل ئەوەیە لە ئەووەڵەوه ئاخری ئیشتی تەماشاکات. لەپیش ناستنی ئەمام، تەماشای بەری بکات. ئینجا بینیشی و خزمەتی بکا. پەشیمان بوونی نابێ. بە پەشیمان بوونەوه قسە ی ناخەز سبوت ئەبێ. دیمە وتی: ئەوەی رەفیقی ئەو کەسانە ی دشمنیان نییە مەعلومە کەم غیرەتن و هەرکەس لە مەکری زەمان ئەمەین بوو مەعلومە کەم عەقلەو هەرکەس بوو بە ساحیب دەولت و ساحیب روتبە لە هەموو لایەکەوه دوشمنی بۆ پەیدا ئەبێ. کەلیله وتی: هەر روتبە و دەولتە تیکت بوو، ئەم نەختە رەزالتە نایەنیت. لازم بوو لە ئەووەڵەوه تەماشای روتبە و مالت نەکرایە. بە واسبته ی مالتی دونیاوه نەبوویایە، دووچاری ئەم هیلاکەتە نەئەبوویت. ئەگەر ئاگری فیتنەت دانەگیرسانایە ئیستا جگەرت بەشیشەوه نەئەبرژا. دیمە وتی: ئەزانم تۆی ئەم بەلایە خۆم چاندوومە و هەرکەس بیدرویتەوه تووشی بەلای ئەبیت و جەزای خۆم ئەبینم، چونکە ئەم گریه یە نەبە ئەموسستی تەدبیر ئەکریتەوه و نەبە ئاوی رووناک ئەشوریتەوه. کەلیله وتی: ئیستا فکری نەجاتت چە تەدبیریکە. بیگیڕەوه بزنام. دیمە وتی: وا دیارە سەفینە ی حەیاتم لەسەر ئەم بەحرە غەرق ئەبێ. رێگە ی نەجاتم لەم بەلایە نابیت هەر حیلە و مەکری بزنام قسور ناکەم. ئەمما یەک ترس هەیه لە هەموو خراپتر. کەلیله وتی: ترسە کەت چیبە بەیانی بکە. دیمە وتی: لەوه ئەترسم بزنامن من و تۆ رەفیق بووین. بۆ مەسئەلە ی شەترەبە بێنە خزمەتت بە جەبر و یا بە لێدان قسە ی من و مەسئەلە ی شەترەبە بە تۆ دەریخەن. ئەو وەقتە رێگە نەجاتم دەست ناکەوێت. لێدان و رەزالتەم زیاد ئەکا بە دوو دەرهجە. ئەووەل: زاتی موبارەکت لە واسیطە ی منەوه تووشی رەزالت ئەبێ. دووهم: رێگە ی نەجاتم بۆ مومکین نابێ، چونکە راستی و دل رووناکی جەنابت لە هەموو کەسەوه مەعلومە. شاھید لە تۆ راستتر دەست ناکەوێ. بناغە ی قسە ی جەنابت لەسەر راستی دانراوه. ئەو وەقتە چاومان بەیەک ناکەوێ تا رۆژی حەشر. کەلیله وتی: ئەوە ی بەیان کرد راستە و لەخۆت مەعلومە تاقەت و سەبری لێدانم نییە. وەئەوه ی بزنام بە راستی بەیانی ئەکەم. لەبەر نەجات بوونی تۆ درۆ بەمن ناکرێ. مادام وایە لەپیش ئەوه ی سوئال لەمن بکەن. ئەحوالاتی خۆت بە راستی بۆ مەجلیس بەیان بکە. بەلکی لە پرووی راستیەوه رێگە ی نەجات دەست کەوێ و تۆبە لە گوناھی رابردوو بکە ی زۆر لایقە، بۆ قیامەت بەکار دێت و ئەگەر نەجاتیشت نەبوو، لە عەزابی دونیا زیاتر گوناخت لەسەر نامینیت. جەزای دونیا لە جەزای قیامەت چاکترە. دیمە وتی: فیکری لە ئەحوالی خۆم

ئەكەم جوابت لى ئەگىر مەو. قسەى كەلپلە و دېمە لىرەدا تەواو بوو. كەلپلە بەغەم و گریان، دوغا خوازىى لە دېمە كرد رۆيشت. لەپاش چەند رۆژى نەخۆش كەوت. تولى نەكيشا كەلپلە مرد. ئەما لەو وەقتەدا كەلپلە و دېمە سوئال و جوابيان لەيەك ئەكرد. دزى لە زىندانا حەپس بوو لە ئەو وەل و ئاخىر قسەيان گەيشت. لە دلپا ما بۆ وەقتى خۆى. بۆ سبەحەينى لەسەر ئەمرى شىر مەجلىس گىرايەو. داىكى شىر قسەى دېمەى هينايە ناو وەو. وتى: زىندووئىتى دېمە و كوشتنى پىساوچاكان وەك يەك ئەزانم. فەرموويانە كەسى يارمەتى زالم و يا رىگەى فاسق بدات. شەرىكە لەگەل گوناھيان. شىر ئەمرى كرد، با حازر بوونى قازى و بەحازر بوونى دېمە و بەحازر بوونى ھەموو مەئمووران قازى رووى كرده مەئمووران. وتى: پادشا بۆ ئاشكرا بوونى فېتنەى دېمە زۆر ئارەزوو ئەكات. ئەمرى كردهو تا مەسئەلەى دېمە تەواو نەكرى، دەست لە موھاكەمەكەى نەدرى و حوكمى دەرھەق بە دېمە ئەكرى لە رىگەى راستىيەو بى و قسەى شك و يا بېستان قىوول ناكرى. لازمە ھەركەس لە مەسئەلەى دېمە شتىك ئەزانى بە ئىسپات بوون بەيانى بكات. چونكە سى فائىدە دەست ئەخا. ئەو وەل: ئەو رىگەى راست و حەقە، موافىقى شەرىعەت بەيان كردنى زۆر خپەرە. دووھم: بناغەى زولم تىكدان و تەرىبەى خائىنان موافىق بە ئەمرى خودايە. موناسىبى خولقى ئىنسانە. سېھەم: نەمانى فېتنە و فەساد رىگەى نەجاتە بۆ ھەموو عالەم ھەركەس لە مەسئەلە خەبەر دارە جواب بداتەو. كەس نەبوو جوابى قازى بدات چونكە حازران مەسئەلەى دېمەيان بۆ ئىسپات نەئەكرا و ترسى ئەو ديان بوو خوين بە ناحەق پرژىت. وەختى دېمە تەماشای كرد كەس نەبوو جوابى قازى بداتەو دللى وەك گوللى بەھار گەشاىەو، رووى خۆى عاجز كرد، گریانى عەمەلى دەست پى كرد. وتى: ئەى قازىيانى دىن. ئەى ئومەراى سەرزەمىن ئەگەر من خەتابار بوومايە و بەقسەى فېتنە و حەسوود لەم ئىشەدا بوومايە زوبانى قسەكردنم نە ئەبوو و بە جواب نەدانەو قازى زۆر دل خۆش ئەبووم. ئەما بى منەت بن ھەركەس پىكتان شاھىد پىكتان لايە، لەرووى راستىيەو بەيان بفرمون سوتىپىكتان ئەدەم تو ئەو خودايەى رووحى ھەمووانى بەدەستە. چىتان لە من چاوپى كەوتووە بۆ زاتى موبارەكى پادشا بەيان بفرمون و ھەركەس لە كوشتنى كەسى خەبەر دار بى موافىقى شەرىع شەھادەتى لازمە و ھەركەس بەشك و يا بە غەرەز من پىساو خراپ ئەكا. ئەو رى بەسەر دى بەسەر حەكىمە ھىچ نەزانەكە ھات، قازى پرسى: چۆنە بىگىرەو.

حیکایه‌ت

دینه وتی: ئەگێر نەوێ کابرایەکی نابووت و بێ سەرما یە و بێ ئیمتیحان دەستی کرد بە حکیمی کردن نە ئە یزانی بنووسێ و نە ناوی دەرمانی بۆ ئە دۆزرایەوێ. بۆ ناسینی دەرمان گۆتێز و تووری بۆ فەرق نە ئە کرا. لە نەزم گرتنا دەست لە جێ چوو و لەرزوتای بۆ جیا نە ئە کرایەوێ. لە نووسینی دەرمان ئینگلیزی و کوردیی بە بەک ئە زانی. دەرمانی بە هەر نە خۆشێ ئە دا، هە ناسە ی ژبانی لێ ئە پرا. ئە و پیاوێ هیچ نە زانە، دووکانی لە شارە کە دا دانا. ئە مە حکیمی کی زۆر عاقل و قدووم موبارە ک، نفوسی وەک نفوسی عیسا، مردووی زیندوو ئە کردەوێ. لە ئیشی حکیمیدا ئە مسالی نە بوو. لە موددە تێکی کە مە دا ئە و حکیمە عاقلە ناوی گوم بوو. لە کونجی بە فە قیری راپێ ئە بوارد. حکیمە هیچ نە زانە کە شوورە تی حکیمی بە ناو شارە کە دا بڵا بووێ. دەوری زەمان وا گە راوێ، چە ند ساحیب عە قلی بۆ یە ک نان کوشتووێ و چە ند نە زانێک بە روتبە و ئیسراحت گە یشتووێ تە سادوف کچی پادشای شارە کە، بە واسیتە ی منال بوونەوێ، ژان ئە بگرت کە و تە هیلاکە ت، جوابیان بۆ پادشاه برد، یووسفی زەمان زۆر هیلاکە، پادشاه تە نها ئە و کچی بوو لە برازای ماری کردبوو. زۆر لای خۆشە و یست بوو. ئە مری کرد هەر چی حکیم لە شارە کە هە بە بۆ عیلاجی دەردی کچە کە حازر بکری، لە سەر ئە مری پادشاه حکیمە عاقلە کە برایە خزمە ت پادشاه. پادشاه ئە مری کرد: لازمە هەر جۆری مومکین ئە بێ عیلاجی جگە رگۆشە م بکە ی ت و مە سئە لە ی منال بوون بۆ حکیم بە یان کرا. کە کچە کە ژان ئە بگری، حکیم وتی: دەرمانی ژانە منال دەرمانێکە ناوی میهرانە، یە ک دە نک میهران، یە ک مسقال دارچینی، یە ک مسقال موشکی خالس و موقابیل بە و دەرمانانە، شە کری تیکە ل بگری. دەر خواردی ئە و نە و عە نە خۆشە بدری. زوو نە جاتی ئە بێ، پادشاه وتی: میهران لە کوێ دە ست ئە کە وێ؟ حکیم وتی: لە ئە جزاخانە ی پادشاه چاوم پێ کە و تووێ. لە ناو قوتووێکی زیوایە قفلی ئالتوونی دراوێ. یە کێ بنیرن بیهیتنی، من حوکمی چاوم نە ماوێ. لە و هە قتە حکیمە هیچ نە زانە کە حازر بوو، گوتی لە قسە ی حکیم بوو. پرووی کردە پادشاه وتی: ئە و دەرمانە ئیشی منە، تیکە ل کردنی من ئە یزانم، پادشاه ئە مری کرد، لە گە ل حکیمە هیچ نە زان یە کێ بچیت لە ئە جزاخانە ئە و دەرمانە بیتن. حکیم چوو دەرگای ئە جزاخانە ی کردەوێ، تە ماشای کرد، لە و نە و عە قوتووێ زۆرە، لە حساب نە ئە هات. زۆر گە را بۆ میهران. بۆی نە دۆزرایەوێ. تە سادوف قوتووێکی هە لگرت. ئە و قوتووێ زەهرە ی هە لاهلی تیا بوو لە و هە پێش تە سلیم بە ئە جزاخانە کرابوو بۆ لازمات.

حه کیمه هیچ نه زان قوتووکه ی برد، زهره که ی دهرهینا، له گهل داره مشکینه و زهرنیق
 تیکه لی کرد و میقداری شه کری تی کرد. دهرخواری کچی پادشای دا، خواردن و مردنی
 یه کنی بوو. جواب بو پادشاه برا، بو خوت خوش بی سهرت سه لامهت، یوسفی زهمان
 رژی کرد بو قیامهت. هاوار و گریان له مائی پادشاه بهرز بووه وه. پادشاه ئه مری کرد
 باقی دهرمانه که دهرخواری به حه کیم بدری، له سهر ئه مری پادشاه دهرمانه که یان دهرخواری
 حه کیم دا، له جیگه ی خوی سارد بووه وه مرد. مه علوومه ههرکه س خراپه بکات تووشی
 جهزای خراپ دی. دیمه وتی: ئه م میساله م بزیه هینایه وه بوتان مه علووم بی ههر ئیشی
 له رووی نه زانیسه وه بکریت په شیمانی له دوو دیت. بو ههر ئیشی شو بهه دار بی
 دهستلیدانی ریگه ی خه تهره. یه کنی له حازران وتی: ئه ی دیمه فیتنه یی و خیانهت به
 چاوتا دیاره، نیشانی فیتنه و قه تل له تو ئاشکرایه و مه علوومه. قازی پرسی: لازمه
 ئیسپاتی بکه بیت و مه سئه له ی قه تل و فیتنه ی دیمه به ته وای مه علوومی حازران
 بکریت. جوابی دایه وه وتی: له عیلمی حیکمه تدا خویندوو مه. ههرکه س ئه بروی چاوی
 راستی زیاتر بوو له ئه بروی چاوی چه پی و حهره که تی بروی له ئه برویه کی زیاتر بوو،
 لووتی به لای چه په وه خواری بوو و سهری شو بوو، دلئی نامویاره کی ئاره زووی فیتنه و
 فسادی نه کات. ئه م نیشانانه هه مووی له رووی دیمه دیاره. دیمه وتی: له ئیشی خودای
 بی مه کان، عیب گرتن زور ناماقو لیبیه. سه هوو و غه لهت بو خوا لایق نبیه، نه گهر نه و
 نیشانانه ی به یانت کرد. دهلیل به ریگه ی راسته و ههرکه س نه و نیشانه ی بو مه علوومه،
 فیتنه به. لازم به مه حکه مه ی شهرع ناکا. قازی داوای شاهید و ئیسپات نه کات.
 سووره تی خودا عه تای کرد بی به عه بد ناکری. په ناه به خوا نه گهر من ئه م ئیشه م کرد بی
 له بهر نه وه بوو خوا ئه م نیشانانه ی له من دروست کردوه و لایردنی به که س ناکری
 ههر جو ری و ابوو لایقی جه زانیم. به م قسه ی تو له به لا نه جات بووم. چونکی خوا کرده و
 قسه ی بی عه قلی و نه زانیی خوت له مه جلیس مه علووم کرد. وه قتی دیمه نه و جو ره
 جوابانه ی دایه وه. بی دهنگی بز مه جلیس حاصل بوو. که س قسه ی بو نه کرا. قازی ئه مری
 کرد. دیمه به رنه وه زیندان و سووره تی مو حاکمه عهرزی شبر کرا. ئه م وه قتی دیمه
 خراپه وه زیندان. ئاشنایه کی که لیله، ناوی رووزیه بوو به لای دیمه دا رابورد. دیمه بانگی
 کرد، وتی: رووزیه: ده وریکه به خزمهت که لیله ناگه م، به چی خه ریکه؟ که ناوی که لیله ی
 بیست هه ناسه ی هه لکیشا، دهستی کرد به گریان رووزیه دیمه له گریانی رووزیه بی
 تا قهت بوو وتی: ئه ی رووزیه چی رووی داوه. رووزیه وتی: ده میکه که لیله ئه مری خودای

کردوه. دیمه که ناوی مردنی که لیلای بیست بیتهوش بوو. له پاش هوش هاتنه وه، دهستی کرد به گریان. خوئی نه کیشا به دار و دیوارا، خوئو به ردی نه کرد به سهر خویا، کهس تا قه تی گوئی گرتنی نه بوو. پرووزه. زویانی به نه سیححت کرده وه، وتی: ئه ی دیمه له هه موو کهس مه علوممه له دست مردن کهس نه جاتی نه بووه. فهرمووده ی خوایه (کل شیء هالک إلا وجهه). گریان بی فائیده یه. ئیمه پیش ده رچوونمان بو مومکین نابیی. لازمه یه که له دووی یه که پروین له سه بر زیاتر چاره نیییه. (إنا لله وإنا إليه راجعون). دیمه سه بووری به قسه ی پرووزه هات. وتی: ئه ی پرووزه، لؤمه ی گریانم مه که. ره فیقی وه که لیلای به ته دبیر و عاقل و ساحیب وه فا دست ناکه وی. خه زینه ی سپری بوو. له خوا زیاتر بو هیچ کهس جاسووس ده رک نه ئه کرا. ئه گهر له ترسی قیامت بمویرایه، به گریان و لیدان خوم ئه کوشت. پرووزه وتی: که لیلای ئه مری خوی کرده وه. ره فیقی وه که لیلای له دونیادا دوی نه هاتوه. دیمه وتی: ئه گهر راست ئه کهیت وه فا ناشکینی. ئه توانی له جیگه ی که لیلای بی به ره فیق دست بینه پیشه وه، شه رتی برایه تی بگرین. پرووزه زور به که یف خوشی چوه پیشه وه. به ره سمی خویان شه رتی ره فیقی برایه تی بیان گرت. دیمه وتی: زه حمت نه بی له فلان جیگه، ئه مانه تیکی من و که لیلای هه یه بیهینه ئیره، حه قت به زایع ناروا. پرووزه به نیشانه ی دیمه، رویشت ئه مانه ته که ی برده لای دیمه. دیمه کردی به دوویه ش. به شیکتی بو خوئی هه لگرت و به شی که لیلای ته سلیم به پرووزه کرد. دیمه وتی: ئه ی ره فیق، رچام ئه وویه هه همیشه له بهر ده رگای شیر دانیشیت هه ر قسه به کهت بیست بوم بگپریته وه. پرووزه شه رتی کرد. هه تا روژی مردنی دیمه هه ر قسه به که بکرایه بو دیمه ی ئه گپرایه وه. روژی له به یانا دایکی شیر چوه لای شیر له موحاکمه ی دیمه سوئالی کرد. شیر هه رچی له قازیان بیستبوو بو دایکی گپرایه وه. دایکی شیر دهستی کرد به په له په ل. وتی: ئه گهر قسه ی تونگ بکه م ته بیعه تت ئه گوپری و ئه گهر بیده نگ ئه بم له ریگه ی عاقلان دوور ئه که ومه وه، شیر وتی: دایه، ده رگای نه سیححت داخستن ئیشی عاقل نیییه. لازمه هه رچی له دلتایه به یان بفرموویت. قسه ی تو راست و ره وانه، خواری له قسه ی تو ته ماشا ناکری. دایکی شیر وتی: فه رق به قسه ی راست و درو ناکه یت. قانزاج و زه ره ر جیا ناکه یته وه. چونکه دیمه فرسه ت بزانی ناگری فیتنه دانه گپرسیتی. ته دبیر له دست ئه چی. شیر وتی: تو ئیمرو خوت گوم مه که. مومکینه ئیشی دیمه بپریته وه، شیر ئه مری کرد به کوپونه وه ی مه جلیس. قازیان و ئومه را هه رچی بوون هاتنه خزمه ت شیر و دیمه داخل به مه جلیس کرا. هه میسان قازی رووی کرده مه جلیس وتی: هه رکه س له گوناھی

دینه شتی ئەزانێ بەیانی بکا هه موو مه جلیس نه به چاک و نه به خراب قسه یان بۆ نه کرا موعاوینی قازی رووی کرده دینه وتی: ئەگەرچی حازران، بۆ خوسوس نه جات بوونت بێدهنگ بوون. ئەمما دلێان بۆ کوشتنی تو قهراری بهستوو.

ئاره زووی له ناو بردنت ئەکهن. تو بهم حاله ژینت به عه مه ل چي دیت. چاک وایه به گوناھی خۆت ئیقرار بکهیت و تۆیه و په شیمانی حاصل بکهیت. له دونیا و قیامهت نه جاتت ئەبی و دوو ریگهی چاک بۆ تو ئەمین. ئەوهل: خۆت له زنجیر و چه پسی خه لاس ئەبی. دووهم: خهلق له مه جلیس گرتن خه لاس ئەبن. ئەی دینه، ئیقرار کردنت زۆر مه سله حه ته. چونکه راستی وتن بۆ قیامهت چاکه و دلێ پادشا ئەکه و پیته ئیسراحه تهوه. ئیمه زوبان فه سیحی عه قلی تو مان بۆ مه علوم کراوه. عه قل بینه ره وه سه رخۆت، مردن به ناوی چاکه له ژینی په زالهت چاتره. دینه وتی: ئەی موعاوین له دلێ خۆته وه زه ننی حازران ته ماشا مه که و حوکم به زۆر ناکرێ. له مه عنای (إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ) غافل مه به، ئەگەر ئیوه به زه نن و به شک خه ربکن خۆینی من برپێژن من قبول ناکم چونکه فرموده ی خودایه. (وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ)، من به کوشتنی کهس رازی نه بووم، ئیستا چون خۆم به کوشتن ئەدهم. ئەی موعاوین واز له م قسانه بینه. ئەگەر نه سیحه ته، نه سیحه ت وایه. ئەگەر گالته یه له مه حکمه ی شه رع دووره، سه هوو و زه نن و گالته بۆ مه حکمه ی شه رع نه هاتوو و جه نابت له ریگهی راستییه وه داوی شه هاده ت ئەکرد. من زۆرم ئومید به جه نابت هه بوو، به ده ختی من دلێ تو ی له من وه رگیترا، به زه ننی جه نابت من گونا هبار بووم و قه تعی نه جات بووم له خۆم کرد. مه حکمه ی شه رع قسه له شاهید و ئیسپات ئەکا و یا زه نن قبول ئەکا و هه رکهس شاهیدی به بی مه علومات بدات، ئەوه ی به سه ر دیت به سه ر بازه وانکه هات. موعاوین پرسی چون بووه.

حکایهت

دینه وتی: ئەگێر نه وه، مودیری له ئاوادانیه ک دانیشتبوو شه و و پۆژ خه ربکی ناندانی میوان بوو. ناو و شووره تی به ئەترافا بلاو کردبووه. ژنیکی بوو له جوانیا بی ئەمسال بوو. غولامیکی به لخی بازه وانی مودیر بوو. عاشقی ناغا ژن بوو. ئاره زووی وه سلێ ئەکرد. دایما خه ربکی سیحر بوو، ته ئیسیری نه بوو. ئاخری ریگهی فیلی دۆزییه وه، ته سادوف پۆژی دوو تووتیبی به ده ست راوچییه که وه بوو ئەیفرۆشت، غولام هه ردوو تووتیه که ی کری،

ته‌علیمی قسه‌ی کردن. به‌کیکیانی فیتکرد نه‌بوت: ژنی ئاغا ژنم له‌گه‌ل ده‌رگاوان نوست. به‌کیکیان نه‌یگوت: من قسه‌ ناکه‌م و هیچ نالیم. به‌ وه‌عه‌دی یه‌ک حه‌فته‌ نه‌و قسانه‌ی فیری تووتیییه‌کان کرد. به‌ زوبان به‌لخی و به‌ دیاری بردی بو‌لای مودیر، مودیر عاشقی ده‌نگیان بوو. تووتیییه‌کانی دایه‌ ده‌ست ژنه‌که. زور به‌ دیق‌ه‌ت خزمه‌تیان نه‌کردن. مودیر به‌ئاره‌زووی ده‌نگی نه‌و تووتیییه‌انه‌ دایم خه‌ریکی به‌زم و چالغی بوو. نه‌ما له‌ قسه‌یان نه‌ئه‌گه‌بشت. ته‌سادوف رۆژئی دوو میوانی به‌لخی... ریگه‌یان که‌وته‌ مائی مودیر. مودیر نه‌میری کرد نان بو‌میوان دانرا، له‌پاش نان خواردن، نه‌سبابی خواردنه‌وه‌ چوو به‌رده‌میان. له‌سه‌ر نه‌میری مودیر، تووتیییه‌کان حازر کران، وه‌قتی ده‌ستیان کرد به‌ خواردنه‌وه‌ و تووتیییه‌کان نه‌و دوو که‌لیمه‌ی به‌ به‌لخی ته‌علیم درابوون. ده‌ستیان پی کرد، میوانه‌کان سه‌ری خه‌جائه‌تیان شو‌رکرده‌وه. زور به‌ عاجزی دانیشتن. مودیر نه‌و حاله‌ی زور لا خراب بوو. دل‌خۆشی میوانه‌کانی نه‌دایه‌وه. نه‌سبابی عاجزی له‌ میوانه‌کان نه‌پرسی، میوانه‌کان راستیان بو‌ئاشکرا نه‌ئه‌کرا. نیهایه‌ت مودیر سوینگی به‌ ده‌ما هات و رجای له‌ میوانه‌کان کرد. سه‌به‌بی عاجزییان بو‌مودیر به‌یان بکه‌ن. یه‌کی له‌ میوانه‌کان وتی: نه‌ی مودیر، جه‌نابت له‌ زوبان نه‌م تووتیییه‌انه‌ حاله‌ی نابی چی نه‌لین؟ مودیر وتی: له‌ زوبانیان حاله‌ی نابم و عاشقی ده‌نگیان بووم و نه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ زوبانیان حاله‌ی نه‌بن به‌یان به‌فرموون باعیسی مه‌منوونیییه‌. میوانه‌کان وتیان. نه‌م تووتیییه‌ نه‌لین: ژنی مودیر له‌گه‌ل ده‌رگاوان نوست. نه‌وی تریان نه‌لین: من قسه‌ ناکه‌م. مودیر نه‌و قسه‌ی بیست خه‌یالی سه‌رخۆشیییه‌ نه‌ما، ده‌ستی له‌ شه‌راب گپ‌رایه‌وه. رووی کرده‌ میوانه‌کان، وتی: نه‌ی میوانی خۆشه‌ویست قسوورم عه‌فووه‌ که‌ن، له‌م حاله‌ خه‌به‌ردار نه‌بووم، ئیستا به‌ فرمووده‌ی جه‌نابتان بووم مه‌علووم کرا و عاده‌تی تاییه‌ی ئیمه‌ وایه، به‌ حه‌رام نه‌زانین، نان خواردنی مائی ژنی خرابی تیابن، له‌و وه‌خته‌دا غولام له‌ پشت ده‌رگاکه‌ وه‌ستابوو، گویی له‌و قسانه‌ بوو، وتی: منیش چهند ده‌فعه‌ چاوم پی که‌وتوووه. له‌و مه‌سه‌له‌ خه‌به‌ردار هه‌م، مودیر نزیک بوو، له‌هۆش بچن، نییه‌تی کوشتنی ژنه‌که‌ی بوو، که‌سیکی نارد ژنه‌که‌ بکوژن، ژنه‌که‌ سوئالی کرد، له‌سه‌ر چیییه‌ مودیر نه‌میری به‌ کوشتنم کردوووه؟ مه‌سه‌له‌ بو‌ژن به‌یان کرا. ژنه‌که‌ جوابی بو‌مودیر ره‌وانه‌ کرد. که‌من بو‌کوشتنی خۆم باکم نییه‌، هه‌ر وه‌قت نه‌م به‌فرموویت حازرم. نه‌وه‌نده‌ فه‌رق هه‌یه، سه‌بر لازمه، که‌سی عاقل بی عه‌جه‌له‌ له‌بیش ناکا و خوسووسه‌ن کوشتن. نه‌گه‌ر په‌له‌ له‌ کوشتن کرا له‌ پاشا ئاشکرا بوو بی گوناھ کوژراوه، حه‌ققی قه‌تله‌که‌ تا قیامه‌ت نه‌مینی، په‌شیمان بوون به‌کار نایه‌ت. مودیر نه‌میری کرد،

ژنه که بیان هینایه لای میوانه کان و قسه‌ی توتیبیه کان بیان بو ژنه که به بیان کرا. ژنه که وتی: ئەم تەیرانە جنسی ئینسان نین. بە قسە کردنیان چۆن باوەر ئەکریت؟ مودیر وتی: ئەم تەیرانە وەک بەنی ئادەم ساحیب عەرز نین، هەرچی ئەبینن بەیانی ئەکەن و ئینکار لە قسە کردنیان ناکرێ درۆ بێ. ژنه که وتی: لازمه له ریگه‌ی شه‌عه‌وه بکوژریم، هه‌ر وه‌قت شه‌رع ئەم‌ری به‌ کوشتم کرد، هه‌ل‌اله. مودیر وتی: شه‌رع ئەفه‌رمویت. به‌ چوار شاهید نه‌بی ژن زینای به‌سه‌ر ئیسپات ناکرێ. ژنه که وتی: له‌ میوانه‌ به‌لخیبیه‌کان بپرسه، سوئال له‌ ته‌یره‌کان بکه‌ن له‌و قسه‌یه‌ زیاتر ئەزانن یانا. ئەگه‌ر ده‌رکه‌وت له‌و دوو که‌لیمه‌ زیاتر نازانن بۆم مه‌علووم ئەبی، ئیشی غولامه‌ بازه‌وانه‌که‌یه، ده‌میکه‌ خه‌ریکی هه‌رامزاده‌بیه. من وجودم نه‌ ئەزانی، میوانه‌ به‌لخیبیه‌کان تاسی رۆژ له‌گه‌ڵ توتیبیه‌کان خه‌ریک بوون، له‌و دوو که‌لیمه‌یه‌ زیاتر نه‌پانته‌زانی، مودیر به‌و ئەحواله‌ له‌خوینی ژنه‌که‌ خوش بوو. ناردی به‌ شوین بازه‌وانه‌که‌دا، بازه‌وان، به‌ دلێکی خوش بازی نایه‌ سه‌ر قۆلی، هاته‌ لای مودیر، وایته‌زانی خه‌لات ئەکرێ، ژنه‌ رووی کرده‌ بازه‌وان، وتی: ئەی غه‌ددار، تو ئەزانی ئیشی خودا نه‌هیبی لی کردبێ بیکه‌م، بازه‌وان وتی: به‌لێ، بازه‌که‌ په‌لاماری چاوی دا. چاویکی بازه‌وانی ده‌ره‌ینا. ژنه که وتی: (جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا) چاوی شاهیدی درۆزن بێ، لازمه‌ له‌بێن هه‌لکه‌نرێ. دیمه‌ وتی: ئەم میسالم بۆیه‌ هینایه‌وه، بۆیان مه‌علووم بێ ئیشی به‌ چا و نه‌بیرن، به‌ درۆ به‌یانی بکات خه‌ج‌اله‌تی دونیا و قیامه‌ت ئەبێ. ئەوه‌ل و ئاخ‌ری قسه‌ی دیمه‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز نووسرا، براه به‌رده‌م شیر دانرا، شیر خستیبه‌ به‌رده‌م داکی. وه‌قتی داکی شیر له‌و ئەحواله‌ خه‌به‌ردار بوو، وتی ئەی پادشاه، ئاره‌زووی من ئەوه‌یه هه‌تا زوه‌، ئەم‌ر به‌ کوشتمی دیمه‌ بکرێ، له‌وه‌ ئەترسم به‌ زویان لووسی و به‌قسه‌ و فیتنه‌ تووشی به‌لایه‌کت بکا له‌وه‌ زیاتر بێ که‌ تووشی شه‌تره‌به‌ی کرد، شه‌تره‌به‌ وه‌زیریکی عاقل و زیره‌ک بوو له‌ واسیته‌ی دوو زویانی و فیتنه‌ی دیمه‌وه‌ ریگه‌ی نه‌جاتی بو‌ خو‌ی نه‌دۆزییه‌وه. له‌و قسانه‌ شیر دلی که‌وته‌ خو‌فو مه‌راقه‌وه، وتی: ئەی دایه‌ به‌یان به‌فه‌رموو کێ بوو قسه‌ی دیمه‌ و شه‌تره‌به‌ی بو‌ تو به‌یان کردوه‌؟ بیگی‌ره‌وه‌ تا له‌ کوشتمی دیمه‌ په‌شیمان نه‌مه‌وه، داکی وتی ئەی پادشاه، سپ‌ ئاشکرا کردن زه‌حمه‌ته، ئەو که‌سه‌ی قسه‌ی لای من کردوه، منی به‌ ئەمین حساب کردوه و شه‌رت و شه‌رووت له‌ماه‌بنا بووه. ناتوانم ناوی ساحیب قسه‌ به‌یان بکه‌م، ئەم‌ما ئەوه‌نده‌ فه‌رق هه‌یه‌ ئەچم ئیزن له‌و که‌سه‌ ئەخوام وه‌قتی ئیزنی دام، به‌ته‌واوی قسه‌ی دیمه‌ و شه‌تره‌به‌ بو‌ تو ئەگی‌رمه‌وه، شیر رازی بوو، داکی شیر رۆشسته‌وه‌ بو‌ جیگه‌ی خو‌ی که‌وته‌ مه‌راقه‌وه، به‌کیکی نارد به‌ دوا‌ی پلنگ‌دا،

وهفتی پلنگ چووه لای دایکی شیر، زور به حورمهت و دلخوشی، میوانداری کرد،
 وتی: ئەی پلنگ، مه‌علوممه شیر تۆی به وه‌زیر قبول کردوو و به قسه و ته‌دبیری تۆ
 زور باوه‌ر ئەکا لازمه تۆیش قسوورت دهره‌ق به‌شیر نه‌بی و خزمه‌تی به‌فه‌رز بزانیته، تا
 به‌وه‌ده‌ی (لئن شکرتم لأزیدنکم) روتبه‌ت لای شیر رۆژ به‌رۆژ زیاد بکا. پلنگ وتی:
 ئەی خانم، ئەو چاکه‌ی که شیر له‌گه‌ل منی کردوو و روتبه‌ی وه‌زیری به‌من به‌خشیه. له‌ژیر
 چاکه‌ی تا مردن دهرچونم نابی و تا ئیستا بۆ خزمه‌تی قسوورم نه‌کردوو و له‌ژیر ئەم‌ری
 رووم وه‌رنه‌گتپراوه و خوسوسی ئەم‌ری به‌زوبان جه‌نابت بکری. کردنی به‌سه‌ر سه‌ر لازمه.
 دایکی شیر وتی: (وَمَا الْأَنْعَامُ إِلَّا بِالْتَّمَامِ). خۆت ئەیزانی شیر له‌ئه‌وه‌له‌وه. گر تۆ
 به‌روونی دلێ بۆ تۆ به‌یان کردبوو و تۆیش بۆ ئاشکرا کردنی خۆینی شه‌تره‌به، وه‌عه‌ده‌ت
 فه‌رموو بوو (إِذَا وَعَدَهُ وَفَى) لازمه ئیمرو وه‌فای خۆت به‌جی بیینی. بجیته خزمه‌ت شیر،
 هه‌رچیت بیستوو و ئەیزانی بیگتپه‌وه، چونکه نزیکه زوبان لووسی دینه، دلێ شیر
 سارد کاته‌وه و نه‌جاتی بیی، مه‌علوممه حه‌قی خۆی له‌هه‌موو ئومه‌را ئەکاته‌وه. پلنگ
 وتی: ئەی خانم، ئاشکرا کردنی مه‌سه‌له‌ی شه‌تره‌به له‌سه‌ر من بوو و هه‌تا ئیستا که بی
 ده‌نگ بووم له‌به‌ر ئەوه بوو زوبان لووسی و ته‌له‌بازی دینه له‌زاتی شیر مه‌علوم بکری.
 ئەگه‌ر له‌پیش جه‌نابتا قسه‌ی دینه‌م بۆ شیر بکرا، باوه‌ری نه‌ئه‌کرد، چونکه فیله و
 فیتنه‌ی دینه له‌شیر مه‌علوم نه‌کرا، فکری ئەکرد من دوشمنایه‌تیم له‌گه‌ل دینه په‌یدا
 کردوو. به‌چاک ته‌ماشاش نه‌ئکرا، ئیستاش ئیش گه‌بشته ئەو راده‌یه، دینه به‌زوبانی
 لووسی خۆی نه‌جات دا و ئیمه به‌دروژن دانرین، لازمه خزمه‌تی خۆم به‌جی بیینم و
 شه‌هاده‌تی که مه‌علومم کردوو، له‌رووی مه‌جلیس بیگتپه‌وه، فه‌رموو حازرم، پلنگ
 له‌گه‌ل دایکی شیر چوونه خزمه‌ت شیر، ئومه‌را هه‌موو کۆبوونه‌وه، مه‌جلیس گیرا، شیر
 رووی کرده دایکی وتی: ئەمه ئاخ‌موحاکه‌مه‌ی دینه‌یه، هه‌رکه‌س شاهیده‌وه له‌مه‌سه‌له‌ی
 شه‌تره‌به و دینه خه‌به‌رده‌اره به‌یانی بکا. پلنگ په‌سه‌می خزمه‌تی به‌جی هینا چووه پیتشه‌وه،
 قسه‌کردنی که‌لیله و دینه هه‌رچی بوو له‌ئه‌وه‌ل تا ئاخ‌بۆ مه‌جلیسی گتپه‌وه. قسه
 ده‌ماو ده‌م که‌وت، تا گه‌بشته گوتی ئەو حه‌پسه له‌زیندان گوتی له‌قسه‌ی که‌لیله و دینه
 بوو، ئەویش وتی: من به‌رن بۆ خزمه‌ت شیر. شاهیدی ئەزانم. حه‌پسه‌که‌یان برد بۆ خزمه‌ت
 شیر، قازی رووی کرده حه‌پس، وتی: تا ئیستا بۆچی شه‌هاده‌ت ته‌ئخیر کردبوو. جه‌وابی
 دایه‌وه، له‌به‌ر ئەوه شاهیدی یه‌ک که‌س دروست نه‌بوو چاوه‌روانی یه‌کی که‌م کرد.
 وه‌فتی زانیم. منیش هاتم ئەوه‌ی زانیم به‌یانم کرد. شیر به‌حوکمی ئەو دوو شاهیده

ناردی، دیمه‌یان هینا، فرمانی جه‌زای شه‌تره‌به خرایه ملی، چوار می‌خه‌یان کرد. له‌سه‌ر پشت رایان خست. زوبانیان پری، به‌دارکاری و نه‌نوعی سیاست کوشتیان و له‌چوئیک فیری درا. قه‌ل و دالّ خواردیان، هه‌رک‌سه‌س ئاره‌زوی فیتنه و دوو زوبانی کرد کوشتنی له‌ژیانی چاک‌تره. فه‌رمووده‌ی خوایه (فَقْطَعْ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

نه‌سیجه‌تی سی‌هه‌م

قانزاجی ره‌فاقه‌ت له‌گه‌ل دۆست و براده‌ران.

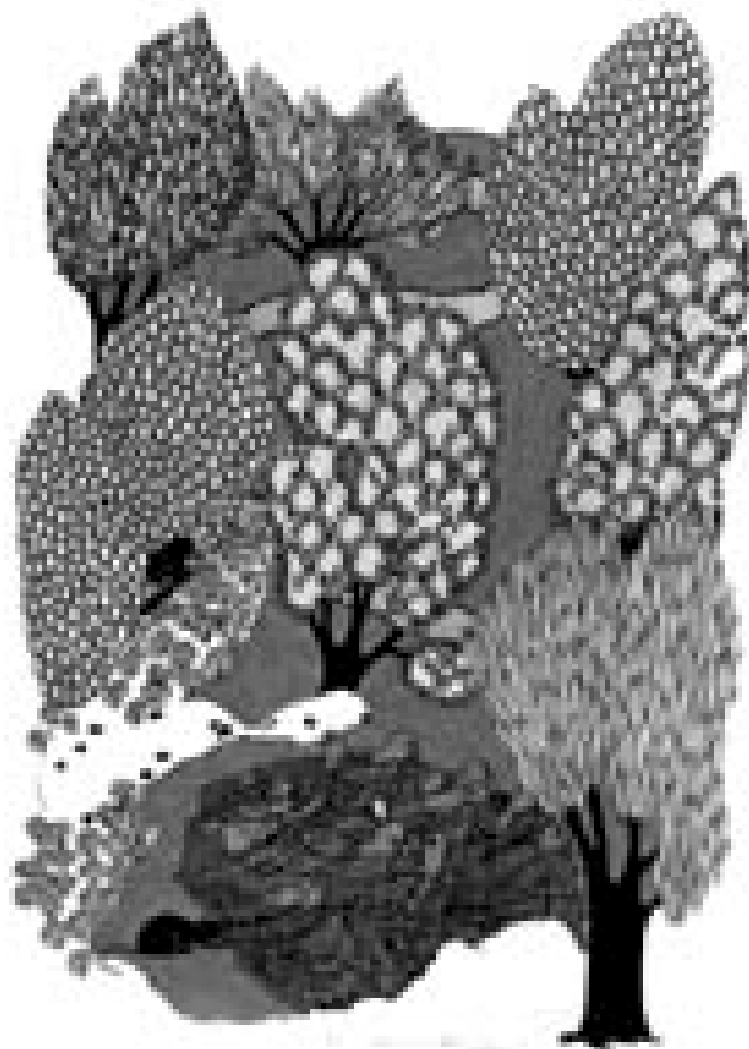
دابیشه‌لیم پرووی کرده‌ه‌کیم به‌ره‌مه‌ن، وتی: جه‌زای دوو زوبانی و فیتنه. موافیق به‌ئه‌مری خودا گیترا‌ته‌وه، ئومیتد ده‌که‌م. ریگه‌ی ره‌فیقان و دلّ ساف یه‌ک له‌پشت یه‌ک بن و له‌ئیسراحه‌ت و له‌ته‌نگانه له‌یه‌ک جیا نه‌بنه‌وه. ریگه‌تان چۆنه به‌یان به‌فه‌رموو، هه‌کیم وتی: ئه‌ی پادشاه بو‌پیاوی عاقل له‌دونیا دا له‌ره‌فیقی چاک، چاتر نیسه. قانزاجی ره‌فیق زۆر ده‌ست ئه‌که‌وئ. له‌جومله‌ی ئه‌و حیکایه‌تانه که له‌ره‌فیقییه‌ک دلّ ده‌ست که‌وتوو، حیکایه‌تی قه‌ل و مشک و کوتر و کیسه‌ل و ئاسکه، قسه‌یه‌کی جوانه. بو‌عه‌قل گرتن دابشه‌لیم پرسی، چۆنه به‌یان به‌فه‌رموو؟.

حیکایه‌ت

هه‌کیم وتی: ئه‌گیترا‌ته‌وه، له‌ئه‌ترافی که‌شمیر، دارستانیکی زۆر خو‌ش و ئاوودار بوو. له‌واسیته‌ی ئاو و هه‌واوه له‌هه‌موو نه‌وعه‌ه‌بیوانی، پروویان تی ئه‌کرد. له‌هه‌ر چوار فه‌سل راوچی له‌و دارستانه‌دا به‌راو خه‌ریک بوون. ته‌سادوف داریکی زۆر به‌رز له‌قه‌راغ دارستانه‌که بوو، قه‌له‌ ره‌شی به‌سه‌ر داره‌که‌وه هیتلانه‌ی کردبوو، پوژئی قه‌له‌ ره‌شه‌که له‌هیتلانه‌که‌دا بو‌پاست و بو‌چه‌پ و بو‌ژئیر داره‌که ته‌ماشای ئه‌کرد، چاوی که‌وت به‌پیاوی داری به‌ده‌سته‌وه، داوی به‌شانه‌وه، تووره‌که‌ی به‌کو‌له‌وه، پرووی کردبوو بن داره‌که‌ی قه‌ل، قه‌ل له‌خۆی ترسا، فکری کرد، وتی: مومکینه ئه‌م کابرایه بو‌گرتنی من هاتبی، چاک وایه خو‌م بشارمه‌وه، له‌بن گه‌لاو لقی داره‌که خۆی شارده‌وه، ته‌ماشای کرد کابرا راوچییه‌که داوه‌که‌ی له‌شان کرده‌وه له‌ژئیر داره‌که‌دا نایه‌وه و نه‌ختی دانی له‌تووره‌که ده‌ره‌ینا، کردی به‌ناو داوه‌که‌دا، پویشته‌ی خۆی شارده‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو کو‌مه‌لی کوتر په‌یدا بوون. گه‌وره‌ی کوتره‌کان. ناوی موته‌وووه‌قه بوو. زۆر زیه‌ک و ساحیب فیکر بوو، کوتره‌کان له‌ژئیر ئه‌مری موته‌وووه‌قه پروویان وه‌رنه‌ئه‌گیترا ئه‌ما وه‌قتی کوتره‌کان چاویان به‌دان

کهوت، ناگری برسییه تی بیان گری سهند، فیکری خواردنی دانه که بیان کهوته سهر. موته ووهقه به عقل بۆ مه علوم بوو فیکری کۆتره کان چییه. ئەوهی ئوسوولتی گه ورهیی بوو قسووری نه کرد. زوبانی به نه سیحته کردهوه، پرووی کرده کۆتره کان، وتی: ئەی فه قیرینه، ئیوه مه زانن ئەوه دانه، داو له ژیر دانه که نراوتهوه، جوابیان دایهوه، وتیان: ئەی گه ورهی ئیمه، برسییه تی رهگی هاریی پیتویه و خۆت ئەیزانی، به بی زحمته نان دهست کهس نه کهوتوه و ههرچی ئیرادهی خودا بی ره بوونهوهی نییه.

کۆتره کان هه موو پروویان کرده دانه که، موته ووهقه فیکری نه چوونی کرد. ئەمما قهزا و قهدهر ره نابیتهوه. کۆتره کان دهنوویان بۆ دان برد. داوه که هاتهوه یهک، هه موویان بوون به داوهوه. موته ووهقه هاواری کرد: له قسهی من دهرچوون ئەمه مان هاته ری. کابرای راوچی به دلکی خۆشهوه پرووی کرد بۆ لای داوه که. کۆتره کان به سستی پرواتهوه بۆ مالهوه، وهقتی کۆتره کان چاویان به راوچی کهوت دهستیان کرد به په له په له و فیهفر، ههر یه که بۆ نه جاتی خۆی هه وائی ئەدا، موته ووهقه وتی: وا دیاره ههر کهس بۆ نه جاتی خۆی په له ئەکات له ئەحوالی یهک ناپرسن. وا لازمه بۆ نه جاتی یه کتری هه وول بدهین، وهک دوو ره فیه که له سه ره کهشتی کهوتنه به حرهوه، مه له وائی بۆ گرتنه وهی هه ردوویان خۆی خسته به حره کهوه، یه کیتی گرتوه، وتی واز له من بینه، ره فیه کهم بگرهوه، په لاماری ئەوی تریانی دا، ئەویش بهو نه وعه غه می ره فیه کهی بوو، له بهر صافیی دلایان له یهک، هه ردوویان نه جاتیان بوو، ئیوهش هه ره کهستان فیکری نه جات بوون بکهن مومکین نابیت، مه گه به ئیتتیفاق لازمه هه موومان به یه کهوه قووهت بکهین. داوه که هه لکه نین بهرز بینهوه، برۆین، به ته دبیری موته ووهقه، یهک ده فعه قووه تیان کرد، داوه که بیان هه لکه ند و بهرز بوونهوه، ره یشتن. کابرا که چاوی بهو حاله کهوت، سه رسام بوو، دواي کۆتره کان کهوت، فیکری وا بوو ئەیان گرتنهوه، قه ل وتی لازمه بزانه ئەم کۆترانه چۆن خۆیان نه جات ئەدهن، ئەویش دوايان کهوت. موته ووهقه ئاوری دایهوه، ته ماشای کرد کابرای راوچی شوپنیان کهوتوه. وتی: ئەی ره فیه قینه پرووتان بکهن بۆ دارستان و شیو، تا چاوی کابرا خۆمان گوم بکهین، به ته دبیری موته ووهقه، پروویان کرده دارستان و شیو، له بهر چاوی راوچی گوم بوون، راوچی به نائومیدی گه رایهوه، قه ل شوپنیان کهوتبوو تا له وانهوه عقل وه گرتیت. عاقل ئەوهیه له خیره دهوه عقل وه ره گرتیت. ته جره بهی زه مان عقل نیشان ئەدا، وهقتی کۆتره کان له دهست راوچی نه جاتیان بوو، پروویان کرده موته ووهقه، وتیان ئەی گه ورهی ئیمه، ته دبیر چییه؟ موته ووهقه وتی: چار ئەوهیه، ره فیه کیم له م نزیکانه

هه‌یه، ناوی زیره‌که، بچین بۆ لای ئەو، داوه‌که‌مان به دان ئەپریت، هه‌موویان روویان کرده بهر ده‌رگای مشک، که ناوی زیره‌ک بوو، موته‌وو‌ه‌قه بانگی کرد: ئەی رەفیع، ئیمیرۆ وه‌قتی وه‌فایه، زیره‌ک گویتی له‌ ده‌نگی موته‌وو‌ه‌قه بوو له‌ کون هاته‌ ده‌ره‌وه، چاوی به موته‌وو‌ه‌قه کهوت، ده‌ستی کرد به‌ گریان، وتی: ئەی رەفیع، ئەوه چه‌ ئەحوالی‌که لیت قه‌وماوه؟ زیره‌کی و عه‌قلی تۆ مه‌شه‌هور بوو له‌ دنیا دا. چۆن تووشی ئەم داوه‌ بوویت.

موتەووەقه وتی: ئەى رەفییق، قسە لە قەزا و قەدەر ناکرێ. لە ئەووەلەوه، زۆر خۆم پاراست، بە قسەیان نەکردم. بە واسیتهى ئەمانەوه منیش بە داوێوه بووم، زیرەک وتی: فەرقت بۆ نەکرا داو نراوێتهوه، خۆت و رەفییقانت نزیکى نەکەون، موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک، ئەم قسانە مەکە، ئەوانە کە لە من عاقلتر و بە قووەتترن، قەزای خودایان بۆ رەد نەکراوێتهوه، زیرەک وتی: مەعلوومە، ئیشی خودا قسەى لى ناکرێ، ئەلحەمدولیللا بە سەلامەتى گەیشتونە ئیترە، ئاسانە نەجاتتان. ئیسراحت بە مەشەققەت دەست ئەکەوێ، زیرەک چوو پێشەوه بۆ برینى داوێکە، موتەووەقه وتی: ئەى رەفییق، لە ئەووەلەوه داوى رەفییقانم بپرە، لە داوى هەموویان دەم بەرە بۆ داوى من، زیرەک بە قسەى نەکرد، لای موتەووەقه خەریکی برینى داوێکە بوو، تیکرار موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک رجام ئەوێه، من بخەیتە ئاخى هەموویان، زیرەک وتی: مەگەر لە رووحى خۆت بێزارى. ئارەزووى مردن ئەکەیت. تیکراری قسەت کردەوه؟ موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک، عاجز مەبە لە تیکرار کردنم، چونکە ئەم کۆترانە منیان بە گەورەى خۆیان داناوه و لەژێر ئەمرى من دەرنەچوون، ئەگەرچی ئەم دەفەیه قسەیان شکانم بووین بەداوێه، ئەمما لە واسیتهى رەفاقهتى ئەوانەوه نەجاتم بووه و هەر پادشایەک لەبەر رەحەتى خۆى گۆی نەدايه بیستنى رەعیبەت، زوو لەناو ئەچیت. زیرەک وتی: پادشا لەناو میلله تدا وەک رووحە، میللهت جەسەدە، لەجیگەیه، رووح نەبوو، جەسەد بۆچی چاکە؟ موتەووەقه وتی: ترسم ئەوێه لە ئەووەلەوه من بکەیتەوه و چەند رەفییقیکم بەداوێکەوه مابى، تۆ هیلاک ببى، قەدەرئى روو بدات و ئەگەر من بخەیتە ئاخیرەوه، گۆی نادەیتە هیلاکى، منیش نەجاتم ئەبێ، چونکە هەموومان لە داوا شەریک بووین و لە رەحەتى، لازمە شەریک بێن، زیرەک لەبەر دلێ موتەووەقه، داوى هەموو کۆترەکانى برى، لە داوى هەموویان موتەووەقه نەجاتى بوو. موتەووەقه و کۆترەکان دوعا خوازییان لە زیرەک کرد. رۆیشتنەوه جیگەى خۆیان. زیرەک چوو کونەکە، قەل بە تەنھا مایهوه، تەماشای برینى داوى کۆترەکانى کرد و لە رەفاقهتى زیرەک تەحەیبور ما، فیکرى کرد: منیش لازمە لە بەلای زەمان ئەمێن نەبم، بۆ رۆژێکى وا، رەفاقت لەگەڵ ئەم مشکە بکەم. قەل چوو سەر کونە مشکەکە، بانگی کرد، زیرەک، جوابی دایهوه، کێیه؟ قەل وتی: منم، وەقتى مشک دەنگى قەلى مەعلووم کرد. کەوتە فیکرەوه، چونکە سارد و گەرمیى دونیای دیبوو. بۆ رۆژى تەنگانەى دە دوازدە رێگەى لە کونەکەوه کردبوو. مشک لەدەمى کونیکەوه، رووی کردە قەل، وتی: تۆ چیت، ئیشت چییه؟ قەل وتی: من هاتووم شەرتى رەفاقت لەگەڵ تۆ بکەم و مەسئەلەى راوچى و

کووترهکانی یۆ مشک گیتراپهوه. وتی: بۆم مه‌علووم بوو، وه‌فا و حقووق ئەزانی. ئومئید ده‌که‌م به‌یه‌که‌وه ره‌فاقه‌ت په‌یدا بکه‌ین، وه‌ک له‌گه‌ڵ کووتره‌کان کردت. مشک وتی: ئەی قه‌ل. ره‌فاقه‌ت گرتنی من له‌گه‌ڵ تۆ، به‌قه‌ده‌ر مه‌شریق و مه‌غریب، له‌گه‌ڵ یه‌ک دووره. ئاسنی سارد مه‌کوته. عه‌زیه‌تی خۆت مه‌ده. من و تۆ نابین به‌ ره‌فییق. مه‌علوومه سه‌فینه به‌ زه‌وییا ناروات و ئەسپ به‌سه‌ر به‌حه‌روه ره‌ویشتنی مومکین نابێ. هه‌رکه‌س ئیشی بی ته‌جره‌به بکات، گالته به‌خۆی ئەکات. ئەوه‌ش له‌ من دووره. قه‌ل وتی: ئەی زیره‌ک ئەم قسانه مه‌که. ده‌وله‌مه‌ند، فه‌قییر مه‌حرووم ناکه‌ن. من به‌ ئومئیدی خزمه‌ت رووم کردووه‌ته ده‌رگای جه‌نابت. شه‌رتی وه‌فاو عه‌قل نییه، بۆ تۆ دووره ده‌ست بنییت به‌ روومه‌وه. به‌ ئومئیدی بگه‌ریمه‌وه. ئەگه‌ر بکوژیت ده‌ست له‌ ره‌فاقه‌ت هه‌لناگرم. مشک وتی: ئەی قه‌ل، دان و داو یۆ من رۆ مه‌که. من ئەخلاق و سیفه‌تی تۆ چاک شاره‌زا بووم. ره‌فاقه‌تی تۆ عه‌زابوله‌لیمه. به‌ هیچ جوړی له‌ تۆ ئەم‌ین نیم. هه‌رکه‌س له‌گه‌ڵ ئاوجنسی خۆی ره‌فیه‌ و ئەگه‌ر که‌سه‌ی له‌گه‌ڵ غه‌یره جنسی ره‌فاقه‌ت بگه‌رێ، ئەوه‌ی تووش دیت، تووشی که‌وه‌که هات، قه‌ل پرسى چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

مشک وتی: ئەگیت‌نه‌وه له‌ شاخێ که‌ویک، ده‌نگی قاسپه قاسپی به‌رز بوو بووه‌وه. بازێ گوتی له‌ ده‌نگی بوو، مه‌یلی ره‌فاقه‌تی کرد. فیکری کرد وتی: هه‌رکه‌س بی ره‌فیه، له‌گه‌ڵ غه‌م شه‌ریکه، وا چاکه ره‌فاقه‌ت له‌گه‌ڵ ئەو رووح سووکه ده‌نگ خوشه و به‌له‌نجه‌یه بگرم. ورده ورده چوو نزیک به‌که‌و بووه‌وه، که‌ چاوی به‌ باز که‌وت خۆی خسته قلبی به‌ردی گه‌وره، بازچوو به‌ر به‌رده‌که بانگی کرد، تا ئیستا له‌ ئەحوالی تۆ بی خه‌به‌ر بووم. له‌به‌ر ده‌نگ‌خوشی ئاره‌زووی ره‌فاقه‌ت ئەکه‌م. ئەم‌ین به‌ له‌مه‌و پاش ترس و خۆف له‌من مه‌که و ره‌فاقه‌ت‌مان زۆر خوش ئەبی، که‌و وتی ئەی پادشای ته‌یران. ده‌ست له‌ فه‌قییرکی وه‌ک من هه‌لگره مودده‌تیکه نه‌خۆشم. گوشتی من قابیلی خواردنی جه‌نابت نییه و من قابیلی ره‌فاقه‌تی جه‌نابت نیم. باز وتی ئەی که‌و عه‌قل بینه‌ره‌وه سه‌ر خۆت. مه‌علوومه چنگی من نو‌قسانیی په‌یدا نه‌کردوو و نیچیر له‌ ده‌ست من ده‌رنه‌چوو و ده‌نووکم به‌ گوشتی تۆ تیژ نابێ، ئەم‌ین به‌ فیکری خواردن ناکه‌م. ئاره‌زووی ره‌فاقه‌ت ئەکه‌م. به‌ واسیته‌ی ره‌فییقی منه‌وه تووشی قانزاج ئەبی. ئەوه‌ل ئاوجنسی من بزانی له‌گه‌ڵ من ره‌فییقی. ده‌ستی زولم بۆ تۆ درێژ ناکه‌ن. دووه‌م که‌ تۆ داخل به‌ جیگه‌ی من بوویت له‌ناو ئاوجنسی خۆت حورمه‌ت

په پيدا ته كه يټ و ترست له كه س نابې و له تاو جنسي خوت كاميان جوان بې بوت دېنم. به نارزوو كه يفي له گه ل بكه يټ. كه و وتي جه نابت پادشاي، پادشاي ته يراني و من ميلله تم و ته بعي پادشاه له گه ل ميلله ت وهك يهك نييه، مومكينه بې ته ده بييهك له من ده ركه وي به ته بعي جه نابت نه بې، جه رگ و ريخولم به نوو كي په نجه ت بيته ده روه. چاك وايه، عه فووم بكه يټ له كوئچي دانيشم و به ده ست جه نابت هولاك نه يم. باز وتي: ئه ي ره فيق، مه گه ر نه تببستوه. چاو عه يبي دوست نابيني، سه د جار دوست بې ته ده بي بكا لاي دوست به ناشيرين ته ماشا ناكري. من ئه م قسه و قه ول و قه راره ي تو به ئه مانه ت هل ئه گرم. شه رتي وه فاو ره فاقه ت ناشكينم، هه رچي نارزووي دلټ بې بيكه يټ، من مه منون نه يم. كه و هه رچه ند پارايه وه باز جوابي ئه دا. به دلخوشي دانه وه كه و له قليبشه به رد چوه ده روه، باز ده ستي كرد به ماچ كردني يه كتر يان گره باوه ش، باز به سوټنگ دلي كه وي ئه مين كرده وه، چوونه هيلانه ي بازه كه، دوو سي روژ به و نه وعه رايان بوارد، كه و ئه ميني له باز په پيدا كرد. زوياني به قسه ي زل زل كرده وه، ده ستي كرد به قاسپه قاسپ، له بهر ده نكي خوي گوتي له قسه ي باز نه گرت. باز له بهر ئه وي شه رتي كرد بوو. كه وي عاجز نه ته كرد. ته سادوف چه ند روژي باز نه خو ش كه وت. قوه تي فريني نه ما. فيكري خواردني كه وي كرد، بو به هانه ته گه را له سه ر كه و بدوزيته وه. كه و به عه قل بزي مه علوم بوو، باز خه ريكي به هانه يه، چاوي به مردني خوي كه وت، فيكري كرده وه به خوي وت: له قسه ي عاقلان ده رچووم، فه رمويانه هه ركه س ره فاقه تي له گه ل جنسي خوي نه گرت په شيمان ته بيته وه. كه و له ترسا يهك زه ره له خزمه ت كردني باز غافل نه نه بوو، باز برسپه تي زوري بو هينا، به هانه ي بو نه دوزرايه وه، چونكه كه و له فيكري گه بشتبوو، شه وي به خه يالي خواردني كه و ئه وي به كه و وت: ئه وه مومكين نه بې من له بهر هه تاو بسووتيم، تو له ژير سببه ر ئيسراحت بكه يټ، كه و وتي: قوربان ئبستا شه وه، هه تاو له كوئ له توي داوه؟ باز وتي بې ته ده ب، من به درو ته خه يته وه. په لاماردان و خواردني يه كي بوو. مشك وتي هينانه وه ي ئه م ميساله م بو نه وه يه بوت مه علوم بې، ره فاقه تي من له گه ل تو مومكين نابې، له تو ئه مين نابم، چونكه من خواردني تو م و ره فاقه ت و دانيشتمنانه به يه كه وه دروست نابې، قه ل وتي ئه ي زيره ك، فيكر بيته وه سه ر خوت، خواردني تو قانزاج به من ناگه يه نيټ، له ره فاقه ت زياتر له گه ل تو فيكري خراپه م نييه. له بهر ره فاقه تي تو ته ركي وه ته نم كرده وه. به ئوميد ي قانزاج كردن هاتومه بهر ده رگاي جه نابت، ئه وانه ي نه جيب و خانه دانن كه سيان له ده رگاي خويان ده رنه كرده وه، رجا ته كه م

له ره‌فاقه‌تم مه‌بووره و نائومی‌یدی ده‌رگای خوتم مه‌که. زیره‌ک وتی ئه‌ی قه‌ل دوشمنایه‌تییه‌ک به‌فیتنه‌ پهدا بووبیت، ناشت بوونه‌وه‌ی مومکینه و دوشمنایه‌تییه‌ک له ئه‌وه‌له‌وه‌ بووبی ریک‌خستنیان دروست نابیی، مه‌سه‌لا دوشمنی شیر و فیل تا قیامت نابریته‌وه و ریک‌که‌وتنیان مومکین نابیی. دوشمنایه‌تی من و تو، وه‌ک مشک و پیشیله‌یه، وه‌ک مهر و گورگ وایه، له‌مابه‌ین دوشمنی قه‌دیم ریک‌که‌وتن ده‌ست نه‌که‌وتووه. ئیستا ده‌ست تو بکه‌ویت. قه‌ل وتی: ئه‌ی زیره‌ک، من و تو دوشمن نه‌بووین. ئه‌گه‌رچی وه‌ک جه‌نابت ئه‌فه‌رموویت جنسی من و تو دوشمن بوون و له‌ من و تو ئاشکرا نه‌بووه، من به‌ ئومی‌یدی وه‌فا رووم کردووه‌ته‌ قاییی جه‌نابت. رجا ئه‌که‌م دل‌ت ده‌رحق به‌نده‌ خراب مه‌که، شهرتی وه‌فا به‌جی بیته. مشک وتی: ئه‌ی قه‌ل، زور ئاره‌زووی ره‌فاقه‌ت ئه‌که‌یت و لافی دوستی لی ئه‌ده‌یت. ئه‌ترسم ئه‌وه‌نده‌ی به‌ین نه‌بی. ته‌نافی مه‌حه‌به‌ت بیچرینی، چونکه‌ مه‌علومه، ناو دوو سی رۆژ مایه‌وه، بۆن و تامی ئه‌گۆریت، ئه‌ما له‌سه‌ر زاتی ئه‌سلی لاناچیت، بکریت به‌سه‌ر ئاگرا. ئیشی خو‌ی ئه‌کاو ئاگره‌که‌ ئه‌کوژتینیته‌وه، مه‌قسه‌دم تو به‌ له‌گه‌ل من ره‌فاقه‌ت بگریت به‌ مووده‌تیکی که‌م. دوشمنایه‌تی کۆن فکر که‌یته‌وه، وه‌ک حوکه‌ما فه‌رموویانه: ئه‌وانه‌ی له‌ دوشمن ئه‌مپن مه‌علومه‌ ریک‌گه‌ی عه‌قل نازانن. ئه‌گه‌ر من تو به‌ ره‌فیع قبول بکه‌م. ئه‌وه‌م به‌سه‌ر دیت. به‌سه‌ر حوشر سواره‌که‌ هات.

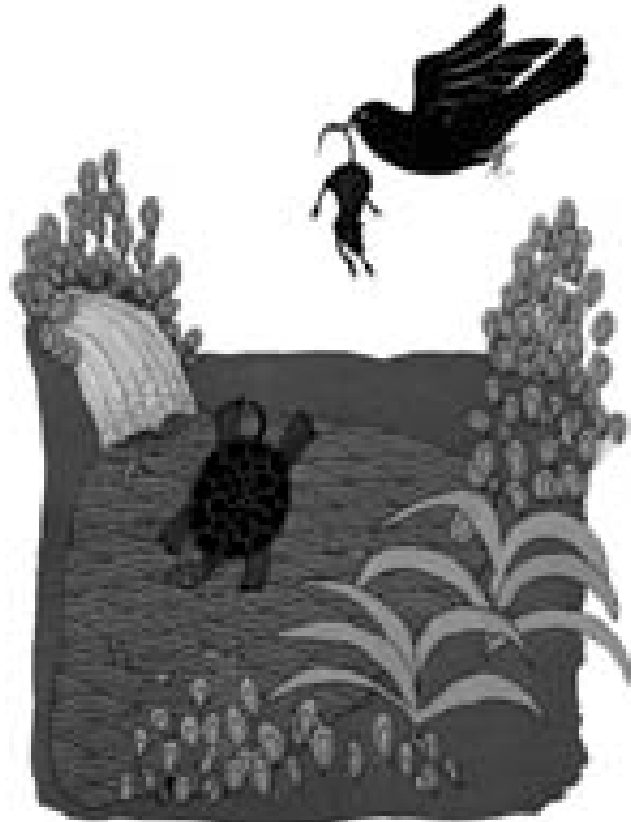
قه‌ل پرسی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

زیره‌ک وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ حوشرسواری، به‌ ریک‌گه‌دا ئه‌رۆشت، ته‌ماشای کرد، له‌ جیک‌گه‌ی کاروان، ئاگر به‌جی مابوو، با ئاگره‌که‌ی بلاو کرده‌وه. پوشی سه‌حراکه‌ ئاگری گرت. ماری له‌ناو ئاگره‌که‌، ریک‌گه‌ی ده‌رچوونی نه‌بوو. نزیک بوو ئاگر بیسووتینی، چاوی به‌ حوشرسواری که‌وت ده‌ستی کرد به‌ گریان، وتی: ئه‌ی حوشرسواری، بۆ خاتری خوا، له‌م ئاگره‌ نه‌جاتم بده. حوشرسواری پیاویکی به‌ ره‌حم بوو. فیکری کرد ئه‌گه‌رچی مار دوشمنی به‌نی ئاده‌مه. ئیستا داماره‌وه، خیره‌ نه‌جاتی بده‌م حوشرسواری تووره‌که‌یه‌کی پتی بووکردی به‌ نووکی داریکه‌وه. درپژی کرد بۆ لای مار. مار چووه‌ ناو تووره‌که‌که‌وه. حوشرسواری به‌و جوژه، ماره‌که‌ی له‌ناو ئاگر ده‌ره‌یتنا ده‌رکی تووره‌که‌که‌ی کرده‌وه. وتی ئه‌ی مار. ئاره‌زووی کو‌ی ئه‌که‌یت پڕۆ، ئه‌ما زه‌ره‌ر له‌ به‌نی ئاده‌م مه‌گه‌یه‌نه. زه‌ره‌ر دان زۆر خراپه‌ مار وتی: وامزانی پیاویکی عاقلی، ئه‌وه‌ قسه‌یه‌ تو ئه‌یکه‌یت، نارۆم تا به‌ خو‌ت و حوشره‌که‌ته‌وه‌ نه‌ده‌م،

حوشرسواری وتی: من چاکه له گه ل کردی، جه زام به خراپه ئه ده یته وه. مار وتی تو چاکه ت له جیگه ی خوئی نه کرد، چونکه ئه زانی له پیوه دان زیاتر بو به نی ئاده م نه مپوه. بوچ منت نه جات دا. بو تو نازانی له گه ل دوشمن چاکه کردن. وهک خراپه له گه ل دوست واپه، له جیگه ی ئه م چاکه یه ت ئه بی به خوئی و حوشره که ته وه بده م، له بهر ئه وه چونکه له ریگه ی ه دیس ده رچوویت. عوله ما فه رموویانه: له هه ر جیگه یه تووشی مار بوون، بی کوژن. تو بی ئه مری عوله مات کردوه، پیوه دان ت دروسته. حوشرسواری وتی: ئه ی مار، چاکه کردن جه زای خراپه دان وه چون دروسته؟ مار وتی: به مه زه به بی به نی ئاده م جه زای چاکه خراپه یه. له چه ریبه که وه ئه روژن منیش لازمه بیتمه ریگه ی ئیوه، حوشرسواری هه رچه ند پاراپه وه. مار قبوولی نه کرد. وتی: له ئه وه ل به خوئی بده م، یا به حوشره که وه، حوشرسواری وتی: رجا ئه که م... له سه ر ئه م فکه ره لاجو جه زای چاکه ئه وه نیبه تو ئه یزانی. مار وتی: ئوسوولی ئیوه یه، لازمه منیش بیکه م و ئه گه ر ئینکار ئه که یه ت ئه چین ئه پرسین. حوشرسواری رازی بو به یه که وه رویشتن تووشی گامیشی هاتن. مار رووی کرده گامیش وتی: جه زای چاکه چیبه؟ گامیش وتی: جه زای چاکه خراپه یه به مه زه به بی به نی ئاده م، چونکه من چنده سالی که لای به نی ئاده م بیکه م... هه موو سالی بیچوویه کم ئه بوو، له شیر و ماست و روژن، قانزاجی له من ئه کرد. وه قتی که پیر بووم، له خزمه ت کردنم عاجز بوون، به ره لای ئه م سه حرایه یان کردم. ئیمرو ساحتیبه که م به لاما رویشتن، زانی نه ختی گوشتم گرتوه. رویشتن قه ساییکی هینامه سه ر، فرۆشتمی، سبحه ینی قه سابه که ئه مبات سه رم ئه پری، گوشته که م ئه فرۆشن و پیسته که م ده باغ ئه که ن، جه زای چاکه به خراپه لای به نی ئاده م دروسته. مار وتی: ئه لیت چی؟ ئه وه ل به خوئی وه، یا به حوشره که وه بده م. حوشرسواری وتی: به ئه مری شه رع شاهید ئه بی دوو بی. به یه ک شاهید قسه باوه ر ناکری، مار ته ماشای کرد، داری دیاره، وتی: قبوول ئه که یه ت بچین له و داره سوئال بکه یین؟ حوشرسواری رازی بوو، روویان کرد بو لای دار، وه قتی گه یشتنه بن داره که، مار وتی: ئه ی دار، جه زای چاکه چیبه. دار وتی: جه زای چاکه خراپه یه، به مه زه به بی به نی ئاده م مه علومه من لیتره رواوم. ریبه وار دین له ژیر سیبه ره که م دائه نیشن و مانگوویان ئه حه سپته وه، له پاشا سه ر هه لئه برن. ته ماشای لق و پۆیم ئه که یین یه کئی ئه لیت ئه و لقه بو کلکه ته ور باشه، یه کئی ئه لئی ئه و لقه ی بو دار ده ست باشه، ده ست ئه که ن به لق و پۆپ برینم. جه زای سیبه ره که م به برینی لق و پۆیم ئه ده نه وه، جه زای چاکه به خراپه لای به نی ئاده م دروسته، مار وتی: له سه ر قسه ی خوئی دوو شاهید شاهید بیان دا، ئیستا پیم بلتی

ئەووەل بە خۆت، یا بە حوشرەکەو بە دەم. حوشرسوار وتی: رجا ئەکەم ئەگەر یەکیکی که شاهیدی دا من رازیم، بە ئارەزووی تۆ، تەسادوف تووشی ریتی هاتن، ریتی گویتی له قسه کردنیان بوو. له مهسهله گهشتبوو. مار وتی: له ریتی بیرسه بزانه ئەلیت چی له پیش ئەوهی حوشرسوار بانگ کات. ریتی وتی: جهزای چاکه خراپهیه، ئەی حوشرسوار، تۆ چاکه ی چیت له گەل ئەو ماره کردوه. وا دوو چاری خراپه بوویت، حوشرسوار ئەووەل و ئاخری قسه ی بۆ ریتی گیرایه وه. ریتی وتی: ئەی حوشرسوار تۆ پیاویکی راست دیاری، بۆچی ئەم قسه یه به درۆ ئەگیریته وه. مار وتی: به لێ راست ئەکات. ئەو توورەکە ی منی پی دهرهینا، به شانیه دياره. ریتی خۆی توورە کرد، وتی: باوهر ناکەم، ماری به و گه وره ییه، توورەکە به به و بچووکیه، چون جیگه ی بۆته وه. مار وتی: بۆچ توورە ئەبیت، ئەگەر باوهر ناکهیت له جیگه یه کی دوور نیسه، توورەکە که بینه ئەچمه ناوی له بهر

باوه پرکردنی تو، ریتیوتی: نه گهر به چاو بیسینم جیگه‌ی تو له و تووره که دا نه بیسته وه. حوکمیگه دهره قتان دانه نیم، به ته ئریخ بگیتریتته وه، مار به قسه‌ی ریتیوتی خه له تا، حوشترسوار تووره که‌ی له شان کرده وه، مار چووه ناو تووره که که وه، ریتیوتی: ئه‌ی حوشترسوار دهرگای تووره که که بیته ره وه یه ک بزائم، به قسه و ته دبیری ریتیوتی دهرگای تووره که‌ی هینا به وه یه ک، ریتیوتی: به‌ری مه ده، خیرا خیرا تووره که که بکیشه به زه وییا تا رووحی دهرئه چی، حوشترسوار به ته دبیری ریتیوتی، له پیوه دانی ماری به د ته توار نه جاتی بوو.

هینانه وه‌ی ئه م میساله م ئه وه یه هه رکه س نه ختی عه قلی بئ، لازمه به قسه‌ی دوشمن ته فره نه خوات به هیچ نه وعی له دوشمن ئه مین نه بئ، قه ل وتی: ئه م قسه کردنا نه ت هه مووی حیگمه ت بوو و هه ر گه وه ری له دلته خستته دهره وه چاوی منی روونا ک کرده وه، ئومید ده که م له رووی راستییه وه به من باوه ر بکه‌یت. رتیگه‌ی ره فاقه ت و دۆستی له گه ل من بگری، حوکه ما فه رموویانه: ره فاقه تی عاقلان خه زنه یه که نابریته وه. ره فاقه تی که م عه قلان ئاگری که ناکوریتته وه، ره فاقه تی عاقل عاجزی سه د ساله به سه عاتی لا ئه دا، خو شه ویستی به ره گی به ره لالا ئه با ته خواره وه، ره فاقه تی که م عه قل، خو شیی سه د ساله به یه ک قسه نایه نئ، پیاوی عاقل زوو دۆستایه تی ئه گری، دره نگ ئه بی به دوشمن، پیاوی که م عه قل نه سیحه ت به دوشمنی ئه زانی و لیت مه علوم بی له دهرگای جه نابت، دوورنه که ومه وه، خواردن و خواردنه وه ناخوم تا به ره فاقه تم ئه مر نه فه رموویت، مشک وتی: زور ئاره زووی ئه وه ئه که م له گه ل تو بيم به ره فیق، له م نزیکانه جیگه یه ک بدۆزه ره وه هات و چۆ کردمان بو یه ک ئاسان بی، قه ل وتی: چاک ئه فه رموویت ئه م ما به چاک نازانم چونکه نزیک رتیگه یه، دائیما رتیوار هاتوچۆ ئه کات. ئه ترسم قه دهری روو بدات. ئه گه ر به چاک ئه زانی جیگه‌ی من ئاووه وه وایه کی خو شی هه یه و ره فیقیکی خو شه ویستم دراوسییه. زور ساحیب وه فایه. ئه چین هه رسیکمان به خو شی یه ک پائه بوئین. مشک پازی بوو، هاته دهره وه، به ئوسوولی خو بان شه رت و شرووتیان به ست، مشک وتی: ئاره زوو ئه که م بچین بو جیگه‌ی تو، چونکه ئیره جیگه‌ی من نییه، به ئیسراحه ت ئه حوالی خو م بو ت ئه گپرمه وه. فه رموو با برۆین، قه ل به دهنوک، کلکی مشک گرت. به ئاسمانا به رز بووه وه، رووی کرده وه جیگه‌ی خو ی. وه قتی کیسه ل خه به ردار بوو، خو ی نقروم به ئاو کرد، قه ل مشک دانا، بانگی کرد: ئه ی وه فادار کیسه ل گوپی له دهنگی قه ل بوو، له ئاوه اته دهره وه، رووی کرده قه ل، وتی مودده تیکه به خزمه ت ناگه م، له به ر چییه. قه ل به داو بوونی

کۆتره‌کان و نه‌جات بوونیان و قسه کردنی ئه‌وه‌ل و ئاخری له‌گه‌ل زبره‌ک بۆ کیسه‌ل گیترايه‌وه، وه‌قتی کیسه‌ل ئه‌و قسانه‌ی بیست چووه خزمه‌ت زبره‌ک. په‌سمی میوانداریی به‌جی هینا، ئه‌وه‌نده حورمه‌ت و دل‌خۆشیی زبره‌کی دایه‌وه، زبره‌ک له‌شه‌رما قسه‌ی بۆ نه‌ئه‌کرا. قه‌ل چووه پیشه‌وه. رووی کرده زبره‌ک، وتی رجا ئه‌که‌م مه‌سه‌له‌ی خۆت که وه‌عده‌ت فهرموو بیگیتره‌وه. تا کیسه‌ل عه‌قل و زبره‌کیی تو مه‌علوم بکا. زبره‌ک رووی کرده کیسه‌ل وتی ئه‌ی ره‌فییق، من ئه‌سه‌لن خه‌لقی شاری نادوت که شاریکه له هندوستان، جیگه‌ی من له خانووی عابیده‌کا بوو. عابیده‌که دایم به‌ نوێژ و عیباده‌ت خه‌ریک بوو، ده‌رویشان هه‌موو روژی خواردنیان ئه‌هینا بۆ عابیده. میقداریکی ئه‌خوارد و باقی هه‌لئه‌گرت بۆ ئیواره‌ی منیش ئه‌چوم بی ئه‌وه‌ی عابیده بزانی، تیرم ئه‌خوارد و میقداریکم ئه‌برد بۆ خزمه‌تکاره‌کانم، چونکه له واسیته‌ی نانی عابیده‌وه چه‌ند خزمه‌تکاریکم راگرتبوو و عابیده‌که زۆر ئاره‌زووی له‌ناو بردنی منی ئه‌کرد، بۆی مومکین نه‌ ئه‌بوو. ته‌سادوف شه‌وی میوانیکی هات، عابیده له‌گه‌ل میوانه‌که ده‌ستیان کرد به‌ قسه. میوان قسه‌ی شارانی بۆ عابیده ئه‌گیترايه‌وه. له وه‌قتی قسه کردندا. مشک له کون هاتنه ده‌ره‌وه. عابیده ده‌ستی به‌ ده‌ستا ئه‌کیشا، له‌به‌ر ئه‌وه مشکه‌کان برۆن، میوان وای زانی عابیده گالته به‌قسه‌ی ئه‌کا دلێ عاجز بوو. رووی کرده عابیده، وتی: ئه‌م چه‌پله لیدان و گالته کردنه مونا‌سیب حالێ توی نابینم، عابیده وتی: ئه‌ی میوانی خۆشه‌ویست، چه‌پله لیدانم بۆ قسه‌ی جه‌نابت نییه. مه‌قسه‌دم ئه‌وه‌یه ئه‌و مشکانه دوور بکه‌ونه‌وه. له ده‌ست ئه‌و مشکانه هه‌راسان بووم. نه‌ خواردنم به‌ ره‌حه‌تی ماوه و نه‌ ئه‌توانم زه‌خیره‌ دابنیم، ته‌دبیر چیه‌ی؟ میوان پرسی: هه‌موو مشکه‌کان وه‌ک یه‌ک خیزان؟ عابیده وتی: ته‌نها یه‌ک مشکیان زۆر به‌ جه‌رگه. ترسی لیدان و کوشتن نازانی، هه‌ر وه‌قت ئه‌و مشکه هاته ده‌ره‌وه، مشکه‌کانی تریش دوا به‌ دوا دی‌ن. میوان وتی: ئه‌م مه‌سه‌له، وه‌ک مه‌سه‌له‌ی ژنه لادبیه‌که وایه، کونجیی پاک کراو و نه‌پاک کراوی به‌یه‌ک موعامه‌له ئه‌کرد. عابیده پرسی چۆن بووه؟ بیگیتره‌وه.

حیکایه‌ت

میوان وتی: له‌م ریتگه‌وه که هاتم. له‌ دبییه‌ک شه‌و چوومه مالتی به‌ میوانی، وه‌قتی نووستن جیگه‌یان بۆ راخستم، سه‌رم کرده سه‌ر سه‌رین. هیشتا خه‌وم لی نه‌که‌وتبوو، گوتم گرتبوو پیاوه‌که به‌ ژنه‌که‌ی وت: فکرم هه‌یه سبحه‌ینی زبافه‌ت بکه‌م و چه‌ند ره‌فییکیکم

بانگ که مه سهر نان خواردن. ژنه که وتی: ئابرووی خۆت مه به. تۆ نه زه خیره و نه فلس شک نابهیت. گوشت و پیاز و برنج له کوئی دینی و نه گهر ئیقتیدارت ههیه، زه خیره ی مناله کانت پاشه کهوت که، به رووتی و برسییه تی نه سوورپینه وه، واز له زیافهت کردن بینه، پیاه که وتی چاوی ته مه عکار، به خۆلی قه بر نه بی پر نابیتته وه، زه خیره یه که به کار بی بۆ قیامهت باشه، زه خیره ی دونیایی په شیمانایی له شوین دیت. که سئی ئاره زووی زه خیره ی دونیا بکات، نه وه ی تووش دیت تووشی گورگه که هات. ژنه که برسی چۆن بوو. پیاه که وتی: کارایه کی راوچی. که ئاسک قوه تی ده رچوونی له ژیر ده ستا نه ئه کرد. ته سادوف رۆژی ته له ی نابوه وه. ئاسکیک بوو به ته له که به وه، کارا به دلکی خۆشه وه رووی کرده ئاسک، ئاسک له ترسی رووچی، ته له ی هه لکه ند و رای کرد. راوچی تیری بۆ خسته ناو که وانه وه. هاویشتی بۆ ئاسک، به تیر کوشتی، چوو سه ری بری، دای به کۆلیا و رووی کرده وه بۆ مال. له رینگه تووشی به رازۆ بوو، به راز برسی بوو، رینگه ی به کارا گرت. راوچی تیری بۆ به راز هاویشتی. دای له سه ر دلی، به راز له تاو ئازار خۆی گه یانه سهر راوچی، سواری سنگی بوو خنکانی. راوچی و به راز هه ردووکیان روو حیان ده رچوو، میقداری چوار ده قیقه به ینی کهوت، گورگ په یدا بوو. ته ماشای کرد. ئاسکی و پیاوکی و به رازۆ، هه رسیکیان مردوون، گورگ زۆر دلخوش بوو. فکری کرد گوشته کان بشاریته وه بۆ پاشه رۆژ ورده ورده ده ست کات به خواردن، له بهر ته عه می زه خیره نه وه ل رووی کرده تیروکه وانه که دانی له چه رمی که وان گیر کرد بیخوات. ترازاندنی که وان و له سه ر دل که وتنی یه کی بوو. ده ست به جی، رووچی ده رچوو و مرد. ژنه که له ترسی قسه ی پیاه که به ئومیدی (الرزق علی الله) رووی کرده میرده که ی وتی: نه ختی کونجی و برنج بۆ زه خیره ی مناله کان دامناوه کیفایه تی ده که س نه کا بیخۆن، بۆ سبحه یینت ره فیق بانگ که بۆیان دروست نه که م. وه قتی رۆژ بووه وه. ژنه که هه لسا کونجی ده ره یینا، پاکی کرد و سپیی کرد. له بهر هه تاو هه لیخست، وشک بیتته وه، میرده که ی دانا بۆ پاسه وانبی کونجیه که. ته سادوف خه وی لی کهوت. سه گ چوو ده می نایه ناو کونجیه که. ژنه که چوو به سه را، بۆی مه علوم بوو کونجی پیس بووه. به کاری خواردن نه ههات. کونجی هه لگرت، رۆیشت بۆ بازار، منیش دوا به دوا ی رۆیشتم. ژنه که چوه لای به قالی، وتی: کونجی سپی کراوم هه یه نه یگۆرمه وه به کونجی پاک نه کراو. به قال هاواری کرد وتی: بی حکمهت نییه، کونجی سپی کراو به کونجی نه پاک کراو نه گۆرپته وه، میوان وتی نه ی عابید نه م قسه یه م بۆیه بۆ کردی. بی حکمهت نییه، نه و ته نها مشکه جورته تی په یدا

کردوو، ناترسی، ئه وه هیلانهی لهسه ره خه زنه کردوو، فهرموو قولنگه یه ک بینه. من کونه که ی هه لئه که نم و پاره که ی دهر دینم، بزانه قووه ت و په لاماردانی ئه میتیت. مشک وتی: وه قتی ئه و قسه یه له میوان بیست. جگهرم که وته خواره وه، چونکه جه ساره ت و حوکم له واسیته ی ئه وه وه بوو. هه زار دینار پاره م بوو، له خوشییی پاره که ترس و خوفم له کهس نه بوو. هه ره وه قتی فکری پاره که م ئه کرد که یف و شه وقییکی زۆرم په یدا ئه کرد. عایید به قسه ی میوان قولنگه ی هینا. دهستیان کرد به هه لکه ندنی هیلانه که م تا گه یشته سه ر دیناره کان. دهر یان هینا و بردیان، منیش به موفلیسی مامه وه، حورمه ت و گه وره بییم لای مشکه کان نه ما. ئه و مشکانه ی خزمه تکار و نان خۆرم بوون، روویان لی وه رگی پرام، وجوودیان نه ئه زانیم، لای دوشمنم دهستیان کرد به غه بیته کردنم. مه شهووره (من اقل دیناره ذل مقداره) هه ره کهس فه قیر بوو، حورمه تی نییه، حوکه ما فهرموویانه که سی بی ره فیق بوو، له هه ره جیگه یه ک بی، غه ربیه، که سی ئه ولادی نیرینه ی نه بوو، ناوی گومه، که سی مال و ده ولته تی نه بوو قسه ی مه عقوول نییه، که سی فه قیر بی، بی ره فیکه، مه علومه ره فاقه تی سپله زو دهر ئه که وی، ره فیق دوو جو ره، جو رتکیان گیانی گیانی، جو رتکیان نانی نانی، ره فیقی گیانی گیانی ئه وه یه، شه ریکی دهر د و غه من، ره فیقی نانی نانی ئه وه یه، له وه قتی خو اردن و پاره داریا وه ک زهر ده وه لئه گیزه گیزه ئه که ن و ئه گه ره خو اردن شک نه بن پیتته وه ئه دن، له عاقل تکیان پرس ی: چه ند کهس ره فیق تان، وتی: ئه گه ره کیسه که م پر بی، ره فیق م له حساب نایه ت و ئه گه ره کیسه که م خالی بیت، ره فیق تیکم له دنیا ده ست ناکه ویت و هه تا مال و مندال گالته م بی ئه که ن، هه ره کهس شه و ره تی تیجاره تی بلا و بو وه به پاره دار زانرا، له دلئ ئینسانا خوشه ویست ئه بی و ئیشی گرانی بو سه هل ئه بی. مشک وتی: له وه وه قته دا یه کی له خزمه تکارانم. به لاما رویش ت، منیش وتم: ئه ی فلان بوچی که م مه رحه مه ت بوویت. ره فاقه تی کۆنمان چیی لی هات، به روویه کی گرژه وه وتی: وا ئه زانم نزیک به شیته ی بوویت. مه گه ره نازانی ره فیق و خزمه تکاری قابیلی که سی که پاره ی بی، مردن له فه قیری چاکتره (کاد الفقر ان یكون کفرا)، له به ره ئه وه یه، ئه وان ه ی مالی دونیا یان له ده ست ئه چی، هه ره سه عاته به مردنی ئه زانن، نزیک بوون به تو بو من لایق نییه. منیش وتم: ئه ی ره فیق، ئه و قسانه له قسه ناچی، که تو ئه یکه بیت. بزانه فه قیری تاجیکه ده ست هه موو کهس ناکه وی، حه دیسی شه ریفه: (الفقر کفر من کنوز الله) بوچ ئه وه ونده لومه ی فه قیری ئه که یه ت، زور گونا هه، ئه ویش جوابی دایه وه وتی، هه بیهات، هه بیهات. ئه و فه قیری یه ی په سندی ئه نبییا و

ئەوليايە، لەگەڵ تۆ فەرقیان زۆرە، زیکرێکی خۆیان بە ھەموو دونیا نافرۆشن و فەقیری ئەم زەمانە، عاقل بێ عەقل ئەکات و دووچاری دەرد و گوناھ ئەبێ. رەفیقانی رووشکێنی ئەکەن و کەسێ شوورەتی چاکە ی پەیدا کردبێ، فەقیری گومی ئەکات. مەدح و سەنای دەولەمەند بە فەقیری وەرئەگەرێ، کەسێ کە فەقیر بوو ئەم ناوانە ناو ئەنریت، غیرەت و ئازایی بوو، ئەلێن لە رووح بیتزارە، ناتق و قسەزان بوو. ئەلێن ھەلەوەرە، ھێواش ھەرەکە بکا، ئەلێن تەبەدیل بوو، تەبەدیل سەخی بێ، ئەلێن مەرابی کەرە، قسە ی ناشیرین قبوڵ بکا. ئەلێن ترسنۆکە، ئارەزووی تەنھایی بکا، ئەلێن شیت بوو، دەم بە پیتکەن و روو خۆش بێ، ئەلێن جامبازە، خۆی پاک و تەمیز راگرێ... ئەلێن کبیری پەیدا کردوو، جلەکانی کۆنە بێ ئەلێن رەزێلە، ئەگەر کەمخۆر بێ، ئەلێن خۆی ئەنوێنێ، زۆر خۆر بوو. ئەلێن گامیشە، ئارەزووی دانیشتن بکا. ئەلێن تەمەلە، بۆ سەفەر رۆیشت، ئەلێن بەختی وەرگەرێ، نوێژکەر بێ ئەلێن درۆزنە، ھەموو ئیشیکێ فەقیر بە عەیب تەماشای ئەکری، کەسێ دەولەمەند بوو، عەیبی تەماشای ناکری، مشک و تی: فیکرم کردوو، قسەکانی راست و دروست بوو. مردن لە موحتاجی چاترە، لازمە ئینسان نان لە گەرۆی ئەژدەھا دەرکیشێ و لە مەراق و غەمدا رووم لە مشک وەرگێرا، چوومە بەر کونەکە، چاوم لێ بوو، عابید لەگەڵ میوانەکە پارەکەیان کرد بە دوو کەرتەو، عابید پارەکە ی خۆی نایە ژوور سەری. خەوی لێ کەوت. منیش فیکرم کرد پارەکە ی بدزم، وردە وردە چوومە ژوور سەری عابید، میوانەکە بەخەبەر بوو، دارێکی بۆ ھاویشتم، دای لە قاچم شکاندی، بەشەلەشەل چوومە کونەکە. میقداری سەعاتیکێ بەین کەوت. دلەم گری گرت بۆ پارەکەم، تیکرار چوومەو ژوور سەری عابید. میوان خەوی مەرگی نەکردبوو. دارێکی کبیشا بە پشتمدا. پەراسووی شکانم. ھەر جۆرێ بوو، خۆم گەیانەو کونەکە، تا رۆژ بێخود بووم. لەتاو ئازاری خۆم پارەم لە فیکر نەما. بە فەقیری رازی بووم. بەراستی بۆم مەعلووم کرا. ھەرچی بەلای بەسەر بیت، تەمەع ئەھیبیتە رینگە. بەلندە ھەتا گەنوم نەبیین گەردەنی خۆی ناخاتە ژێر داوھو، لە واسیتە ی تەمەع نەبێ غەوواس خۆی ناخاتە ناو بەحرەو، وەقتی ئەوھم تووش ھات، دەستم لە تەمەع ھەلگرت و بە فەقیری رازی بووم، لە ژووری عابید ھاتمە دەرەو، رووم کردە سەحرا. لەرینگە تووشی کۆتری ھاتم، بەداوھو بوو، رەفاقەتمان گرت و لەداوھو کە نەجاتم دا، زۆری چاکە لەگەڵ کردم. ھات و چۆ کردمان لەبەینا پەیداوو و شەرتی رەفاقەتمان لەقەل ئاشکرا بوو، لەگەڵ قەل بووین بە رەفیق و بەبانی رەفاقەتی جەنابتی بۆ کردم و بە خزمەت گەیشتم. ئومید ئەکەم تا مردن رەفاقەتمان تیک

نه چي. به خوښي يهک رابوټيرين. کيسه ل وټي: زور مه منون بووم. به هاتني جه نابت. دلځم پروون بووه وه و تا مردن خزمهت کردنت به سهر سهر نه که م. قسه ي تو هه موو عه قل و هرگرتنه، لازمه به فهرمووده ي جه نابت، ههر جوړي بي به که م وه يا زور قانيع بين و ههر که س به رزقي خو ي رازي نه بي، ته مه عي زياد بکا، نه وه ي به سهر دي، به سهر پشيله که هات.

قل و مشک و تيان: چون بووه؟ بيگيره وه. کيسه ل وټي مه منونم.

حېکايه ت

نه گيړنه وه پياوټيک پشيله يه کی بوو. روژي ميقداري گوشتي بو پشيله، به مووچه بريبووه وه، چونکه سپله و بي وه فا بوو، دائيما چاوي تير نه نه بوو، روژي پرووي کرده چېگه يهک، ته ماشاي کرد، چند کوټري له هيلانه که يان به گمه گم. خه ريکن، پشيله به فيکري خواردني کوټره کان، نزيک به هيلانه بووه وه، خاوهن کوټر خه به ردار بوو، په لاماري پشيله ي دا، تونگ گرتي، خنکاني و فريتي دا. خاوهن پشيله که رابورد. ته ماشاي کرد پشيله که ي پيستي له بهر دامالا وه. به مردوويي که وتووه، وټي: نه ي سپله ي ته مه عکار، نه گهر به و مووچه گوشته رازي نه بوويت، ئيستا پيستي يان دا نه ماليت، نه ميسالهم بو به هيلنايه وه، ههر جوړي بيت، له کوني به فه قيري ئيداره بکه يت و فيکري مالي رابوردو و نه که يت، چونکه شهره ي ئينسان به مال نييه. به که ماله، که سي عاقل و نه حيب بي، حورمه تي لاي هه موو که س زوره. مه سه لا شير نه گهرچي زنجير بکري. له سام و هه بيه تي که م نابي سه گ نه گهرچي زنجيري نالتوون له مل کات، به وه روتبه ي زياد نابي. که سي که بي عه قل بي به درهم و دينار عه قل زياد ناکا. مه قسه دم دلي جه نابته، فکري غه ربي نه که يت و له ره فاقه تي ئيمه عاجز نه بيت. چونکه که سي عاقل بي، له ههر چېگه يهک بي غه ريب نييه، که سي که بي عه قل بي، له مالي خوښي غه ريبه. پيشوونان و توويانه شش جوړ شت هه يه. زوو نه گوټر پيت، نه ووهل: سپهري هه وره به يهک ده قيقه نامينيت، دووم: ره فيقي به غه رزي وهک تر يشقه نه پروات. سپه م: ناره زووي ژن، به پينج ده قيقه ته سکيني نه دا. چواره م: جواني به ني نادم به مودده يهک نه گوټر پيت. پينجه م: قسه ي دروزن، شه شه م: مالي دنيا ناخري به فنا نه چي، که سي عاقل بي، به مالي دنيا مه روور نابي و به فه قيريش عاجز نابي: (لکيلا تاسوا علي ما فاتکم، ولاتفرحوا بما آتاکم) لازمه بزانيت بو مالي دنيا مهراق نه که يت، مالي دنيا ههر روژي

لای یه کچی ئەمانه ته، ته دبیر و عقل و نه سیحه ت. مالتیکه برانه وهی نییه، کیسه ل ئەو قسانه ی بۆ مشک کرد، قه ل زۆر پێ خوشحال بوو، قه ل وتی ئە ی ره فیه کینه شه رتی ره فاقه ت ئە وه یه له ته نگانه و که م ده ستیا ئا و پشته یه ک بین، هه ر وه ک دوو ره فیه که، که ده رحه ق یه ک بوون، مشک پر سی چۆنه بیگی پره وه.

حیکایه ت

قه ل وتی بیستوومه، توجاری، ره فیه کی بوو، ره فیه که ی له نیوه شه ودا له ده رگای توجاری دا، توجار به ده نگ زانی ره فیه که یه تی، فیکری کرده وه، وتی مومکینه، به ئیشی زه رووری له م نا وه قته دا هاتبی. یا مو حتا جه به پا ره، یا مو حتا جه به مه سلّه حه، یا مو حتا جه به خزمه تچی، توجار که کیسه یه کی پر کرد له دره م و شمشیتری کرده مل و به جاریه که ی وت: چرا هه لگره پیتشم که وه. رۆیشت ده رگای له ره فیه که ی کرده وه. ده ستی کرده ملی ره فیه که ی، وتی ئە ی ره فیه هانتت خیره، فه رموو بزانه م، ئە گه ر مو حتا جی به پا ره، یه ک کیسه م بۆ پر کردووی له دره م. ئە گه ر دوژمن زۆربان بۆ هیناوی به شمشیتره وه حازرم، ئە گه ر مو حتا جی خزمه تچی بوویت، ئە وه جاریه که م به چرا وه وه ستا وه. وه قتی ره فیه که ی وه فاو خوشه ویستی توجاری بۆ مه علوم کرا، دووقا ت ره فاقه ت و خوشه ویستیان زیاد ی کرد، شه و و رۆژ له یه ک جیا نه ئە بوونه وه. قه ل وتی: ئە ی ره فیه کینه، لازمه ئیمه له یه ک غافل نه بین و دائیما ئا گه هدا ری خو مان بکه یین. له و قسه کردنا نه دا بوون، یه ک ئاسک په یدا بوو، قه ل فری، مشک چوه کونه وه، کیسه ل خو ی کرد به نا و ئا و، ئاسک چوه سه ر ئا وه که. به راست و چه پی خویدا ئە روانی، کیسه ل له ئا و هاته ده ره وه، وتی ئە ی ئاسک بۆ چ به ئە ترا فی خو تا ته ماشا ئە که ییت وا دیاره ئە ترسیت. ئا و ت پێ نا خو رپته وه، بزانه ئە م جیه که یه جیه که ی ترس نییه، چونکه له ریه که ی را وچی دووره، ئاسک وتی: له م نزیکانه وه. به له وه ر خه ریک بووم. دا وئ نرابوو وه. نزیک بوو به دا وه که وه بیم. له بهر ئە وه ئە ترسم. را وچییه که شو پیم که ی، کیسه ل وتی: را وچی ریه که ی ناکه ویتته ئیره، ئیمه سی ره فیه کین. مودده تیکه به خو شیی یه ک ئە ژیین. را وچی مان نه دیوه و ئە گه ر تۆش ئاره زووی ره فیه کیی ئیمه ئە که ییت، به خو شیی یه که وه رائه بو ترین، ئاسک قبو ل ره فاقه تی کردن. مشک و قه ل چوونه پیتش ده می ئاسک، شه رت و ره فاقه تی مان به یه که وه به ست، وتیان لازمه له م نزیکانه، دوور نه که وینه وه، ئاسک له نزیک ئە وان خانووی دروست کرد. چه ند مودده تی هه ر چواریان به یه که وه ئە ژیان، ته سادو ف رۆژی

ئاسک میقداری گوم بوو، قهل و مشک و کیسهل چاوه پروانی ئاسک بوون نه هاته وه،
 مشک پرووی کرده قهل وتی: زه حمهت نه بی خه بهری ئاسک بزانه. قهل فری، میقداری
 رویشته. ته ماشای کرد ئاسک به داوه وه بووه، قهل گه پرایه وه خه بهری به ره فیه کانی دا،
 کیسهل پرووی کرده مشک وتی: به تو نه بی ئاسک نه جاتی ندری. قهل به دهنوک مشکی
 هه لگرت رویشته بۆ لای ئاسک، نیشته وه، مشک چوه پیش ده می ئاسک وتی: ئهی

رَه‌فِیْقِی پَر عَه‌قَلْ، چۆن تووشی ئەم داوه بوویت؟ تۆ له ترسی داو گه‌یشتیته لای ئییمه. ئاسک وتی: ئەی رَه‌فِیْق. وه‌قتی قه‌ده‌ر هات ناگه‌رپتته‌وه. قه‌ده‌ری خودا چاو کوپَر ئەکا، مشک وتی راسته، قسه‌کانت. مشک به‌ده‌م داوه‌کانی بری. کیسه‌ل په‌یدا‌بوو. زۆر دل‌خۆشیی ئاسکی دایه‌وه، ئاسک رووی کرده کیسه‌ل وتی: روو‌حی شیرینم. هاتنی تۆ قانزاجی نه‌بوو، چونکه ئیستا راوچی بیت من وه‌ک بروسکه ده‌رئه‌چم، قه‌ل نه‌فریت، مشک خۆی ئەکا به‌کونا، زه‌حمه‌ت بو تۆ ئەمینیته‌وه. کیسه‌ل وتی: ئەی نووری چاوم، من چۆن ئارامم نه‌گرت، به‌ئیسرا‌حه‌ت دانیشم و تۆ له‌ژێر داوی به‌لادا بی، ژیانئ له‌گه‌ل رَه‌فِیْقان نه‌بی، ژه‌هری ماره، دووری تۆ ئارامی لی بریم، له‌و قسه‌ کردنه‌دا بوون راوچی په‌یدا بوو، قه‌ل فری، ئاسک رایکرد، مشک چووه‌کونه‌وه، کیسه‌ل مایه‌وه. به‌ته‌نها. کابرای راوچی ته‌ماشای داوه‌که‌ی کرد. هه‌مووی براوه، پچراوه، فیکری کرده‌وه چی نه‌و داوه‌ی پچریوه؟ به‌ئه‌تراف داوه‌که‌دا گه‌را. چاوی به‌کیسه‌ل که‌وت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ نائومید نه‌بی، وه‌قتی قه‌ل و مشک بۆیان مه‌علووم کرا. راوچی کیسه‌لی برد، هه‌ر یه‌که‌ به‌ ته‌دبیری خه‌ریک بوون، ئاسک رووی کرده قه‌ل، وتی: ئییمه ژیا‌مان له‌ پاش کیسه‌ل بۆچی چاکه، چوار ئیشی به‌ته‌جره‌به‌ ئاشکرا نه‌بی، جورئه‌تی پیاوی ئازا له‌ وه‌قتی شه‌ردا. ئەمبنداری له‌ وه‌قتی ته‌سلیم کردنه‌وه‌ی مال‌دا، خۆشه‌ویستی مال و منال له‌ وه‌قتی که‌م ده‌ستیایا، ره‌فاقه‌تی دۆستان له‌ وه‌قتی په‌ک که‌وتندا، لازمه‌ خواردن له‌ خۆمان هه‌رام بکه‌ین. تا ره‌فیه‌که‌مان نه‌جات نه‌ده‌ین، مشک وتی: فیکری من نه‌وه‌یه. بۆتان به‌یان ئەکه‌م، بزانی مه‌سله‌حه‌ت‌داره؟ ئەی ئاسک تۆ بچیه‌ته‌ پیش ده‌می راوچی خۆت بکه‌یت به‌ نه‌خۆش، قه‌ل به‌ئه‌تراف سه‌رتا بسوورپتته‌وه، راوچی له‌به‌ر ته‌مه‌ع تووره‌که‌که‌ دائه‌نی، میقداری سه‌عاتی له‌ تووره‌که‌ دوور بکه‌ونه‌وه، من کیسه‌ل نه‌جات نه‌ده‌م. ئاسک وتی ته‌دبیره‌که‌ت زۆر لایقه، ئومیدی نه‌جات بوونی کیسه‌ل ئەکرئ، ئاسک رویشته، گه‌یشته‌ پیش ده‌می راوچی، خۆی لی راکبشا، قه‌ل به‌سه‌ر سه‌ری ئاسکه‌که‌وه‌ نه‌یشته‌وه، راوچی ته‌ماشای کرد، ئاسکی که‌وتوه. قه‌ل خه‌ریکه‌ چاوی ده‌ردپینی. تووره‌که‌که‌ی دانا، رای کرده سه‌ر ئاسک، ئاسک ورده‌ ورده‌ له‌پیش ده‌می راوچی دوورکه‌وته‌وه، به‌و جو‌ره میقداری سه‌عاتی رپگه، دوا‌ی ئاسک که‌وت. ئاخری هیلاک بوو، په‌شیمان بووه‌وه، گه‌راپه‌وه بو سه‌ر تووره‌که‌که‌ی، له‌گه‌ل گه‌یشت ته‌ماشای کرد، ده‌رگای تووره‌که‌که‌ی دراره، کیسه‌ل نه‌ماوه، راوچییه‌که‌ ترس و خۆفی په‌یدا کرد، له‌ برینی داوه‌که‌و له‌ نه‌خۆشیی ئاسکه‌که‌ و له‌ برینی تووره‌که‌که‌و له‌ نه‌مانی ئاسکه‌که‌، که‌وته فیکره‌وه، وتی: مومکینه

ئەمە تەلیسمە، ئەگەر ئەم جارە لەم تەلیسمە نەجاتم ئەبێ. تا بە ڕووح زیندوو بێم تەرکی ڕاوجیبیەتی ئەکەم، بەو فیکر و خۆفەو، دوورکەوتەو، توورەکەکە ی پارچە پارچە کرد، داوێکە ی شکان، شەرتی کرد بە سەلامەتی بگاتە مالهو، تەبلیغی ڕەفیقانی بکا، نزیک ئەو تەلیسمە نەکەون، ڕاوچی بەو نەوعە ڕۆیشتەو، قەل و مشک و کیسەل لەبەر راستی و خۆشەویستییان نەجاتیان بوو و بە ئیسراحت و ڕەفاقت تا مردن. ڕایان بوارد، ئەوێهە قانزاجی ڕەفیقی دل ساف لە جیگەبەک ئەو جانەوەرانه، ڕەفاقت و وەفایان دەرەق بەک کرد و بەنی ئادەم زیاتر تەماشای بکەن. (ومن یتوکل علی اللہ فهو حسبہ).

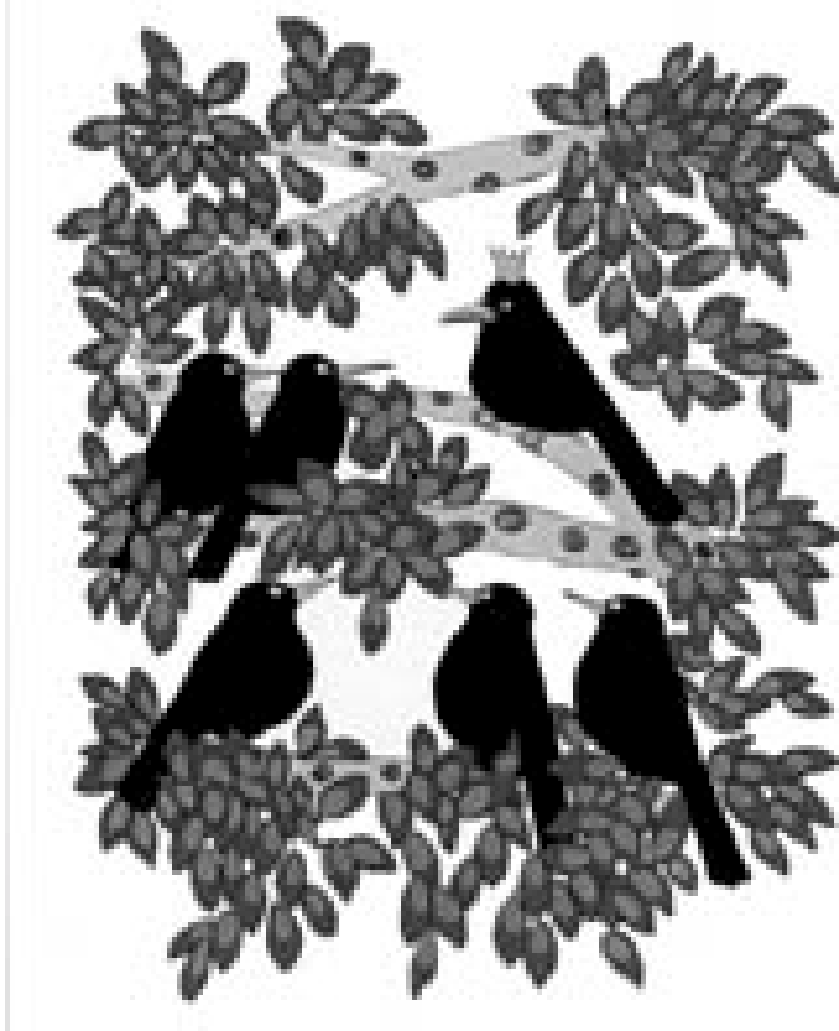
نەسیحەتی چوارەم

پاریزگاری لە دووشتن و باوەر نەکردن بە زوبانیان

دابیشلیم ڕووی کردە حەکیم، فەرمووی: بەیانی ڕەفیق، کە دل ساف بوون، قانزاج کردنیان بۆم مەعلووم کرا، ئومێد دەکەم، مەکری دووشتن و قسەکردنیان چۆنە بەیان بئەرموویت، برەهمەن حەکیم فەرمووی: مەعنای وەسیەتی چوارەم ئەوێهە کەسێ عەقڵی بێ، دووڕینی ئەحوال ئەکا. بە پارێنەو و گریانی دووشتن باوەر نەکەن. ئەمێن بوون لە دووشتن ڕیگای ڕەفیقی دووشتن. وەک ئاو و ئاگر، ئاو و ئاگر دایم بەبەک دووشتن، چونکە دووشتن بۆ دووشت بوونی مەتلەبی هەموو جۆرە موعامەلەبەک بە فیکر دروست ئەکا. وەقتی بە زوبانی لووس و پارێنەو سۆلجی کرد، ئەو وەقتە زەهری زیاتر لە ژێر زوبان حازر کردووە، خۆ پاراستن لە دووشتن لازمە، ئەگەر لە دووشتن غافل بێ، لە پاشا کاشکی و خۆزگە بەکار نایەت، هەرکەس لە دووشتن غافل بێ و بە قسە ی دووشتن تەئمین بێ. ئەوێ بەسەر دێ بەسەر کونەبەبووەکان هات، دابیشلیم پرسی: چۆن بوو؟

حیکایەت

حەکیم وتی: لە ئەتراف شاری چین، شاخیکی زۆر بەرز بوو. دارستانی شاخەکە سەری لقیان تیکەل یەک بوو، میقداری قەلەباچکە، بەسەر ئەو دارانەو هیلانەیان دروست کردبوو. گەورەکیان ناوی پیرۆز بوو. هەموو قەلەباچکەکان لەژێر حوکمی پیرۆز ناوا بوون. چەند مەئموور و وەزیری دانا بوو میقداری کونەبەبوو لەو پێش دووشتنەیان لەگەڵ قەلەباچکە پەیدا کردبوو، پادشای کونەبەبووەکان ناوی هۆشەنگ بوو، شەویک بە ئەمری هۆشەنگ شەبەبخوونیان دا بەسەر قەلەباچکەکانا، (خزۆم فاقتلوهم حیث وجدتموهم) زۆریان لە قەلەباچکەکان کوشت، لەشکری کونەبەبوو، بە تازی و دلخۆشی

گه رانه وه جیگه ی خۆبان. پیروژ له شکری قه له باچکه کانی کۆ کرده وه. وتی: بۆتان مه علووم بوو به چنگ کونه به بووه وه، کوشتار و بریندارمان چهند لی کرا، جورته تو زاتیان چۆن کرد هیلانه ی ئیمه یان دۆزییه وه و ئه گهر ئه م جار ه بینه سه رمان، مومکینه یه کیتک به زیندوویتی نه جاتی نه بی. لازمه هه رکه سه به فیکری خۆی ته دبیری دروست بکا. ئیمه ییش به عه قل ورد ئه بینه وه، به ته دبیری موعامه له ئه که یین. پیروژ قسه ی ته واو کرد، پینج قه ل له مه ئموورانی چوونه پیشه وه له عه قل و ته دبیرا مه شهوور بوون. قه له باچکه کان،

به قسه‌ی ئه‌و پیتنج قه‌له‌باچکه‌یه، زوو باوه‌ریان ئه‌کرد، پیروژ رووی کرده پیتنج قه‌له‌باچکه‌که، وه‌عدی خه‌لاتی پادشاهانه‌ی پی دان. وتی: ئیمرو عه‌قل و ته‌دبیری ئیوه ته‌ماشئا ئه‌که‌م. ئه‌بیته هه‌ر که‌سه ته‌دبیری ئه‌م ئیشه ئه‌زانئ به‌یانی بکا، ئه‌وانیش زویانیان به مه‌دح و سه‌نای پیروژ کرده‌وه وتیان ئه‌وه‌ی پادشاه، هه‌زار خزمه‌تکار، عه‌قلتیکی پادشایان نییه. ئه‌وه‌ی جه‌نابت ئه‌یزانی له فیکری ئیمه دووره و قودره‌تی ئه‌وه‌مان نییه له حوزوور جه‌نابتا قسه بکه‌ین. (المأمور معذور) ئیمه موقابیل عه‌قلی خۆمان زیاتر ته‌دبیر نازانین، مومکینه لایقی حوزووری جه‌نابت نه‌بیته. پادشا رووی کرده یه‌کیکیان تۆ ته‌دبیرت چیه بزانم؟ وتی: ئه‌ی پادشا. له‌پیش ئیمه‌دا، عاقلان و به‌فیکر زۆر بوون. ریگه‌ی هه‌موو موعامه‌له‌یه‌کیان دروست کردوه. فه‌رموویانه که‌سی موقابه‌له‌ی دوشمنی بۆ نه‌کرا دوشمن زۆری بۆ هیتنا، چاک وایه ریگه‌ی فیراری بگرتته پیتش و ته‌رکی وه‌ته‌ن بکا. چونکه سه‌لامه‌تی له‌خۆ پاراستنه، خۆ نه‌جات دان له چنگ دوشمن کاری عاقلانه و... مه‌علوومه ئه‌و زالمانه قووه‌تمانی نه‌هیشته، ئه‌و باقییه که نه‌جاتی بووه ئه‌ویش برینداره و شه‌رکردنی ئیمه له‌گه‌ل کونه‌به‌بو دروست نییه. پادشاه رووی کرده دووه قه‌لیان، وتی: فیکری تۆ چیه؟ وتی: ئه‌ی پادشاه، ئه‌وه‌ی وه‌زیری ئه‌وه‌ل به‌یانی فه‌رموو، ته‌رکی وه‌ته‌ن کردن و راکردن له ده‌ست دوشمن به‌بی موقابه‌له و شه‌ر کردن، ئیشی بی غیره‌ت و بی ناموسه، و لازمه ئه‌سیابی شه‌ر په‌یدا بکه‌ین، هه‌موو به‌ دلتیکی ساف وه‌ک شیر حمله‌ به‌رینه سه‌ر دوشمن. یاخود به‌ دلخۆشی و ئاره‌زوو ئه‌گه‌ر پیتیه‌وه و یاخود ناوی بی ناموسی له‌سه‌ر خۆمان سه‌ووت ناکه‌ین. مردنی نازایی له ژینی بی ناموسی چاکتره، ناوی پادشا به‌ موحاره‌به ئاشکرا ئه‌بی و پادشایه‌ک له‌شه‌ر کردن سه‌رکه‌وت. ئاره‌زووی هه‌ر مه‌تله‌بی بکا له‌به‌رده‌می حازر ئه‌کری، ئیستا چاک وایه چهنده که‌سی بکه‌ی به‌ نۆیه‌چی، هه‌ر وه‌قت دوشمن هاته‌ پیتسه‌وه، خه‌به‌ردار بکریین، وه‌ک جاری پیتشو له‌ خۆمان غافل نه‌بین، ئومید وایه به‌ ئاره‌زووی خۆمان به‌سه‌ر دوشمندا سه‌رکه‌وین. پادشاه رووی کرده سیه‌م قه‌لیان وتی: فیکری تۆ چیه؟ جوابی دایه‌وه به‌ فیکری من جاسوس ره‌وانه بکه‌ین، خه‌به‌راتی دوشمن بزانی و له‌قسه‌و فیکریان تی بفکری ئه‌گه‌ر فیکری سولحیان کرد و یا فیکری خه‌رجیان کرد، ئه‌توانین هه‌موو سال میقداری خه‌رج کۆ بکه‌ینه‌وه بۆیان بنییرین، چونکه خۆف و ترس نامینئ و ئیمه‌یش ئه‌بووژتینه‌وه. ئیختیاری غوربه‌ت و ته‌رکی وه‌ته‌ن له‌گه‌ل مال و منال زۆر زه‌حمه‌ته، ئه‌گه‌ر سولح کرا له‌ رووی ئاشتییه‌وه حه‌قی خۆمان ده‌ست ئه‌که‌ویت، پادشا رووی کرده چاره‌هم قه‌له‌باچکه‌بان،

وتی: فیکری تۆ چیبیه؟ ئەویش وتی: ئەی پادشاه، مردن و فیرار کردن خۆشتره له وه که دهخالت بهرینه لای دوشمن و ریگه‌ی قه‌دییمان گوم بکه‌ین. له ئەوه‌ل‌وه کونه‌به‌بوو چاوه‌روانی دهستی ئیمه‌ بوون و ئیستا ئیمه‌ ده‌خالت و خه‌رج قبول بکه‌ین، نه‌بوونمان چاکتره، چونکه‌ پارانه‌وه، دوشمن گه‌وره‌ ئەکات، ساڵ به‌ ساڵ خه‌رج زیاد ئەکا و هه‌تا بیت دهستی زولتمان به‌سه‌را درێژ ئەکات، بناغه‌ی قوه‌تمان له‌بن دیننه‌ ده‌روه و به‌ مردن رازیم. به‌ خه‌راج دان رازی نیم، پیرۆز رووی کرده‌ وه‌زیری گه‌وره‌یان ناوی کارشناس بوو، وتی: ئەی کارشناس ته‌دبیری تۆ چیبیه؟ قسه‌ی تۆ له‌ هه‌موو ئەسله‌حه‌یه‌ک چاتره‌ له‌ سوڵح و یا له‌ شه‌ر کامیان به‌ چاک ئەزانی. کارشناس وتی: ئەی پادشاه، له‌ شه‌ر کردن زیاتر، ته‌دبیر نییه‌. که‌وابی ئەوانیش ئیستا فیکری ته‌دبیر ئەکهن، له‌ پێش ئەوه‌ی شه‌به‌بخوونیان دا به‌سه‌ر ئیمه‌دا من به‌ دل‌ فه‌رقم کردبوو. چونکه‌ دوشمن به‌ بچووک ته‌ماشاشا نه‌کراوه، لازمه‌ له‌ حیل‌ه‌ی دوشمن غافل نه‌بین و به‌م حاله‌ شه‌ر بۆ ئیمه‌ ناکرێ، لازمه‌ به‌ ته‌دبیر حه‌قی خۆمان له‌ دوشمن وه‌رگرین. ئەوه‌ی به‌ ته‌دبیر و سیاسه‌ت دروست ئەبێ. به‌سه‌د هه‌زار له‌ شکر دروست نابێ و عاده‌تی پادشاهانی پێشوو ئەوه‌ بووه‌ هه‌ر ئیشیکیان بووبێ. مه‌جلیسیان بۆ داناوه‌ و ته‌دبیری به‌چاک ته‌ماشاشا کراوه، ئیشه‌که‌ی به‌ ئاسانی دروست کردوو و ئیمه‌یش به‌ ته‌دبیر حه‌قی خۆمان له‌ دوشمن وه‌رگرین. ئەی پادشاه بزانه‌ پادشاهان له‌ واسیته‌ی ته‌دبیری وه‌زیره‌وه‌ ئیشیان بۆ سه‌هل ئەکرێ، تی ب‌فک‌ره، به‌حر ورده‌ ورده‌ ئاوی دیته‌ سه‌ر- ناو ئەنریت به‌حر- و به‌حری دل‌ی جه‌نابت به‌ ته‌دبیری وه‌زیر و عاقلان پر بکه، له‌ پاشا ده‌ست بۆ دوشمن درێژ بکه‌ ئەی پادشاه ته‌دبیر دوو نه‌وعه، ته‌دبیری سرپی و ته‌دبیری ئاشکرای هه‌یه، پادشاه وتی: ته‌دبیری سرپی و ته‌دبیری ئاشکرای چیبیه‌ به‌یان ب‌فه‌رموو. کارشناس وتی: ته‌دبیری سرپی ئەوه‌یه، که‌س نه‌زانی به‌ل‌کو جاسوس خه‌به‌ردار بوو، ته‌دبیری ئیمه‌ی له‌ دوشمن ئاشکرا کرد و یا که‌سێ لای خۆشه‌ویستیکی گێرايه‌وه‌ ده‌ماو ده‌م که‌وت، دوشمن خه‌به‌ردار ئەبێ، عاقلان زۆر سه‌عییان کردوو ته‌دبیر ئاشکرا نه‌کرێ و هه‌ر که‌س سرپی خۆی ئاشکرا کرد، ئەوه‌ی به‌سه‌ر دپت به‌سه‌ر پادشای کشمیر هات.

پیرۆز پرسى، چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

کارشناس وتی: ئەگێر نه‌وه‌ له‌ شاری کشمیر، پادشاهێ بوو، به‌ حوکم و عه‌داله‌ت بێ

ئەمسال بوو و پادشاکە. ژنیکی بوو لە جوانیا رەفیقی نەبوو. پادشاه زۆری خۆش
 ئەویست. تاقتی نەئەگرت. سەعاتی لە ژنەکە ی دورکەوینتەو و ژنەکە ی بۆی مەعلووم بوو
 لای پادشاه خۆشەویستە، ناز و تەکەبیوری زۆری پەیدا کرد. تەسادوف ژنەکە عاشقی
 خزمەتکاری بوو، وەعدەو قسەکردنیان بە ئیشارەت بوو، رۆژی پادشاه و ژنەکە ی بەیەکەو
 دانیشتیوون. جوانەکە ی دۆستی ژنەکە رابورد، پادشای بانگی کرد بۆ خزمەت، ژنەکە وەک
 گۆل گەشایەو، خۆی ئارایش دا، پادشا وای زانی بۆ خاتری دلی پادشای خۆی ئارایش
 داو و تەماشای ژنەکە ی ئەکرد. فەرقی کرد لەگەڵ خزمەتکارەکە ی بە ئیشارەتی بەک
 خەریکن، ناگری غیرەتی پادشاه هەلگیرسا، دەستی لە خۆشەویستی ژنەکە هەلگرت،
 فیکری بوو هەردووکیان بکوژیت، کەوتە بەحری خەیاڵتەو. بەخۆی وت: سەبر کردن
 لازمە و بۆ من ناشیرینە دوو گوناھبار کوشتن. پادشاه جار جار فیکری ئەکرد ژنەکە
 بدوینتی و غیرەت مەنعی ئەکرد، ئاخری ناردی بە شوین وەزیردا، مەراقی خۆی بۆ وەزیر
 بگێریتەو، لەگەڵ وەزیر چوو خزمەتی پادشاه هەردووکیان دووبەدوو خەلوەتیان کرد.
 پادشاه وتی: ئە ی وەزیر تو دونیات زۆر دیو و عەقڵت زۆر تەدبیری من چیبە؟ قسە ی
 ژنەکە ی و خزمەتکارەکە ی بۆ وەزیر گێرایەو، وەزیر جوابی دا یەو، لازمە کەس نەزانی
 هەردووکیان دەرمانخوارد بکرتن، چونکە خیانەتیان لە جەنابت کردووە. ئەووەل دلی
 جەنابت لە غەم نەجاتی ئەبی، دوو م پەردە ی ناموس ئاشکرا نابێ، هەردووکیان
 قەراریان دا دەرمانخوارد بکرتن. بۆ رۆژی دوا ی کچی وەزیر وتی بە باوکی. ئە ی بابە،
 ئیمپۆ چوومە مائی پادشاه، ژنی پادشا، قسە ی ناشیرین و بی حورمەتی پتی و تم. وەزیر
 وتی کچم عاجز مەبە. یا ئیمپۆ و یا سبەینتی، دەرمانخوارد ئەکرت کچەکە لە خۆشیا
 سوینگی باوکی دا، راستی قسە م پتی بلی، وەزیر ئەو ی لە پادشای بیستبوو بۆ کچەکە ی
 گێرایەو، وتی لای کەس قسە نەکەیت، کچەکە زۆر پتی خۆشحال بوو ئەوئەندە ی بەین
 نەبوو. بەکی لە خادمانی پادشاه، بۆ دلخۆشی دانەو ی کچی وەزیر چوو لای کچەکە،
 لە پاش قسەکردنیان کچی وەزیر وتی: قور بەسەری ئاخری عومریبەتی، کارەکەرەکە وتی:
 کوانی لە دەست ئەو بی حەیا یە نەجاتمان بوا یە. کچی وەزیر وتی: ئەگەر لای کەس قسە
 ناکەیت، راستی قسەت بۆ ئەگێرمەو، کارەکەر سوینگی بۆ خوارد لای کەس قسە نەکات.
 دلی کچی وەزیر ئەمین بوو، ئەو ی لە باوکی بیستبوو بۆ کارەکەری گێرایەو، کارەکەر
 دەستی بە دەمو چاویا هینا، شوکرانە ی بژارد، دوخاوازیی لە کچەکە کرد، رۆشیتەو
 چوو لای ژنی پادشاه، ئەووەل و ئاخری قسە ی بۆ گێرایەو، ژنەکە میقداری ئالتوون و

نهختینهی هه لگرت و خزمه تکاره که ی بانگ کرد، له ناغافل ههردووکیان فیراریان کرد، له دهست کوشتنی پادشاه، نهجاتیان بوو، پادشاه به مه تلّه ب نه گه بشت و له قسه کردنی په شیمان بووه وه، کارشناس وتی: به گپړانه وهی ئەم قسه یه له جه نابت مه علووم بی قسه ی سرپری، ئاشکرکردنی زۆر خراپه، به کئی له وه زیره کان وتی: ئەوهی تو فکرت لی کردووه، له ریگه ی عه قل دووره، (وشاورهم فی الأمر) له فیکر خو مان...؟ له ریگه ی سیاسهت و ته دبیری لابه دین، دوا ی ته دبیری تو بکه وین په شیمان ئەبینه وه، کارشناس وتی: مه عنای قسه ی من، به ته رک ی ته دبیر مه زانن، چونکه پادشاه لازمه ته ماشای ته دبیری هه موسو لایه کمان بکا، ته دبیری سرپری دوو قانزاجی هه یه، ئەوه ل هه ر ئیشی به سرپری ته دبیری لی بکری، ته ئخیر بوونی نابی، زوو دروست ئەبی. (استعینوا علی حوائجکم بالکتمان) دووه م. ئەگه موافیقی دلی پادشاه نه بوو. ته مه شای ناکات و به گوپی ساحیبی ناکاته وه، پیروژ وتی: ئە ی کارشناس خراپی له ته دبیر و عه قلی تو نابینری، هه رچی به چاک ئەزانیت به بیان بفرموو، کارشناس وتی: ئە ی پادشا هه رچی به چاک بزائم. له خزمه تتا به یانی ئەکه م... ئەما لازمه به خه لوه تی، پیروژ وتی: خه لوه تی چییه، چون ئەبی؟ کارشناس وتی: من و تو ههردوو کمان له جیگه یه ک به ته نها ته دبیر دهست پی ئەکه م، ئەوه ی به چاک زانرا بیگره پیش، ئەوه ی به چاک نه زانرا، زهره ر نابه خشی، چونکه لازمه بو پادشاهان سرپری خو یان لای که س ئاشکرا نه که ن و ته دبیر هه یه به دوو سی که س ئەکری، ئەما ته دبیری کونه به بوو له خو م و خو ت زیاتر نابی که س بزانی، پیروژ و کارشناس خه لوه تیان گرت. پیروژ پرس ی، دوشمنی ئیوه و کونه به بوو چی بووه. کارشناس وتی: له مه و پیش قه له باچکه یه ک قسه یه کی به کونه به بوو و تووه، له بهر ئەو قسه یه، رق و دوشمنایه تیبیان ئیمرو به سه ر ئیمه دا رژان، پیروژ وتی: چون بووه؟ کارشناس وتی: روژی چند کونه به بووی، کو ئەبنه وه و له گه ل میقداری ته بر ته دبیر ئەکه ن. به کئی بو پادشای خو یان بدوژنه وه. هه ری که به جو ری قسه ئەکه ن و زوریان ئیتتیفاق ئەکه ن کونه به بوو بکه ن به پادشاه، له سه ر ئەوه قه رار ئەپرته وه. به ته دبیری هه موویان ئەلین که سی که داخل به مه جلیس نه بووی، به قسه ی ئەو که سه حوکی پادشای بدریت. ته سادوف قه له باچکه نزیک به مه جلیسیان ئەبی، ئەوانیش ئەلین ئەوا، ئاو جنسی خو مان هات پرس ی پی بکه ن. به قسه ی ئەو مو عامه له بکه ن. وه قتی قه له باچکه گه یشته لایان، به یانی قسه ی بو ئەکه ن، جو ابیان ئەداته وه، فیکرتان گو راره، عه قلتان نه ماوه، کونه به بووی شووم حه ددی پادشایی چییه. بازی تیچنگ. تاوسی ره نگاو ره نگ، هوما ی مو باره ک، نه ماون که س له

دو نیا دهست ناکه وی. کونه به بووی قهدهم شهر و پروگرژ و به ته که بیور نه دوزنه وه و که سی کهم عه قلیبی کرد چون نه کری به پادشاه. له سهر هم فیکره خراپه لاجن لازمه بناغهی ئیشی خوتان له سهر عه قل و ته دبیر دانین و ئیشی که به ته دبیر دروست نه کرابی، ئیسراحت و رحه تی له کوئی دهست نه که وی. ئیمه یش ته دبیری بدوزینه وه، ههروه که که رویشکه که. بو مه سله حهت خوی کرد. به قاسیدی مانگ.

تهیره کان پرسییان، چون بووه؟

حیکایهت

قه له باچکه که وتی: نه گپرنه وه، له جزیره ی نه تراف، زیرناباد، سالی باران نه باری له بهر کهم بارانی هه رچی دار و گیای جزیره که بوو، وشک بوو. نه و جزیره به میقداری فیل تیا ساکن بوو. له گه ل ناوی جزیره که وشک بوو. فیله کان شکاتیان برده لای پادشاهه یان. پادشاه که نه مری کرد له نه تراف جزیره که بگه رین. ناو بدوزنه وه، فیله کان رویشتن بو گه ران تا گه یشتنه سه رچاوه ی کاریزی. ناوی عه ینولقه مه ر بوو. فیله کان گه رانه وه خه به ریان بو پادشاه برد. به نه مری پادشاه، هه موو فیله کان چوونه سه ر کاریزه که و نه ترافی کاریزه که میقداری که رویشک تیا ساکین بوو. له وه قتی چوونی فیله کان بو سه ر کاریزه که، چه ند که رویشکی له ژیر پیتی فیله وه مردبوون. له بهر نه و خوسوسه که رویشکه کانیش چوونه شکات لای پادشای خویان، وتیان نه ی پادشاه نیوه مان له ژیر دهست و پتی فیلان پان بوینه وه، حه قمان بسینه، پادشاه که وتی: ئیمه به زور ناتوانین حه قی خومان له فیل بسین و هه ر کهس ته دبیری نه زانی به یانی بکا. به لکی به ته دبیر ئیشمان دروست بی، که رویشکی له ناو که رویشکه کان چووه پیشه وه، ناوی تیژهوش بوو، وتی: نه ی پادشا، نه گه ر به چاک نه زانی من بنیره، به عه قلی خوم هم ئیشه گرانه سه هل نه کهم و به کیتی نه مینیش له گه ل ما بنیره بو دلپاکی ئیوه. پادشاه وتی: نه ی تیژهوش. زیره کی و نه مینی تو له من مه علوم کراوه. لازم به کهس ناکا له گه ل تو بیت. ناره زوو نه کهم به فیکر و زانستی خوت هم ئیشه دروست بکه یت. له فیکر و قسه و نه سیح هت قسوور نه که یت، پیشوونان فه رموویانه، که سی فرستاده بوو، لازمه زوبانی فه سیح بی و له قسه کردنا ترسی نه بی. نه سکه نده ری زولقه رنه ین، زور ده فعه ته بدیلی قیافه تی کردوه، رویشتوه بو جاسووسی نه ی تیژهوش تو وه قتی داخل به مه جلیسی فیلان بوویت، موحافه زه ی سوئال و جواب بکه یت، تیژهوش وتی: نه ی پادشاه نه گه رچی

میقداری فرستاده‌ییم کردووه. لازمه بو جه نابت ریگه‌ی نمر و قانون به من نیشان
بدهیت، پادشاه وتی: تا مومکینت نه بیت قسه‌ی هه‌ره‌شه و ناگراوی نه‌که‌یت و ناخری
قسه به نهرمی ته‌واو نه‌که‌یت، تیژه‌وش له خزمه‌ت پادشاه روخسه‌تی خواست، پرووی کرد
بو لای له‌شکری فیلان. وه‌قتی نزدیک به فیله‌کان بووه‌وه، ترسا فیکری کرد وتی: بهم

تاریکیییه برۆم، لهژیر پیتی فیلدا پان ئەبمەوه، سهبری کرد تا رۆژ، وهقتی دونهیا رووناک بووهوه، چووه سهەر بلنداوی به قایم بانگی کرد وتی: من فرستادهم له تهرهف مانگ و گویتان ئەگرن و یان نایگرن ئارهزووی خۆتانە. (وما علی الرسول إلا البلاغ) ئەوهی بهمن ته‌بلیغ کراوه منیش بۆتان ئەگێرمه‌وه و خۆتان ئەیزانن، مانگ گه‌وره‌ی رووناکیی شه‌وه، ئەگه‌ر که‌سه‌ی خیاڵی ئەم‌ری بکا، خۆی به‌کوشت ئەدا، پادشای فیلان چوو به‌پیر که‌رویشکه‌وه وتی: فه‌رموو بزانه‌م ئەمرت چیبیه؟ تیه‌ژه‌وش وتی: مانگ ئەفه‌رموویت به‌قوه‌ت و گه‌وره‌یی خۆتان مه‌غرور مه‌بن و ته‌که‌بیور مه‌که‌ن، گه‌یشتنه‌ بێ ئەده‌بیبیه‌کی وا ته‌مه‌ع بکه‌نه‌ سه‌ر چاوه‌ کاریزی من و له‌شکر و سوپاتان هیناوه‌ته‌ سه‌ر من، فکرتان چیبیه؟ ته‌یر قوده‌تی نه‌بووه‌ به‌سه‌ر چاوه‌ی منا بفری و جنۆکه‌ نه‌یتوانیوه‌ نزیک به‌من بپی و ئیستا له‌ رووی خیره‌وه فرستاده‌م بۆ لای ئیوه‌ نارد، لازمه‌ هه‌مووتان کۆچ ئەکه‌ن و دوور ئەکه‌ونه‌وه. وه‌ئیللا که‌ هاتم یه‌کیکتان به‌ زیندووویه‌تی ده‌رناکه‌م و ئەگه‌ر به‌ قسه‌ی فرستاده‌ باوه‌ر ناکه‌یت، وه‌ره‌، من له‌سه‌ر کاریزه‌که‌ وه‌ستام. پادشای فیلان له‌گه‌ڵ تیه‌ژه‌وش رویشته‌ بۆ سه‌رچاوه‌ی عه‌ینولقه‌مه‌ر و پادشاه ته‌ماشای کرد سووره‌تی مانگ له‌ناو ئاوه‌که‌ دیاره‌. تیه‌ژه‌وش وتی: ئە‌ی پادشاه نه‌ختی ئاو هه‌لگره‌، رووی خۆت بشۆره‌، سه‌جده‌ به‌ره‌، به‌لکی مانگ قه‌هرت لی نه‌گرێ. فیل خه‌رتوومی درێژ کرد. گه‌یشته‌ ئاو، حه‌ره‌که‌تی ئاو سووره‌تی مانگی تیک دا، پادشاه وتی: ئە‌ی فرستاده‌، بۆچی مانگ تیه‌کچوو؟ تیه‌ژه‌وش وتی: رقی هه‌لساوه‌، هه‌تا نه‌مردووی و نه‌سووتاوی خۆت و له‌شکرت برۆن. فیل به‌قسه‌ی فرستاده‌ ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه‌، شه‌رتی کرد نزیک به‌ عه‌ینولقه‌مه‌ر نه‌که‌ون و رویشتن. تیه‌ژه‌وش ئەو قسه‌ی له‌ فیل بیست. رویشته‌وه‌ مژده‌ی بۆ پادشای خۆیان برد. ئەم میساله‌م بۆیه‌ هینایه‌وه‌، هه‌موو ئیشی به‌ عه‌قل و ته‌دبیر دروست ئەبێ و ئیوه‌ش ئەگه‌ر عه‌قلتان بوایه‌ ناوی پادشاهان له‌سه‌ر کونه‌به‌بوو دانه‌ئنا و له‌شوومی و به‌د ئەتواریی شاره‌زا ئەبوون، چونکه‌ بۆ پادشاهان فیکر و زوڵم زۆر ناشیرینه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ گه‌وره‌ی رووی زه‌مین، وه‌ک رۆژ شوعله‌ به‌سه‌ر میله‌تدا ئەپێژن، مه‌علومه‌ رووی رۆژ به‌ یه‌ک پارچه‌ هه‌ور ئەشارریته‌وه‌، زوڵم به‌و نه‌وعه‌ ناوی پادشاهان گوم ئەکات. پادشاه لازمه‌ ساحیب وه‌فا بێ. ئازاری بۆ میله‌ت نه‌بێ. ئەگه‌ر پادشاه ده‌ستی زوڵمی درێژ کرد و له‌ ئازار و هه‌ناسه‌ی فه‌قیر نه‌ترسا، ئەوه‌ی به‌سه‌ر دپت. به‌سه‌ر که‌و و سوێسکه‌ هات.

ته‌یره‌کان پرسییان چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

قه‌له‌باچکه وتی: هیلانهم له شاخی بوو. نزیك به هیلانهم كه ویک هیلانهمی دروست کردبوو و به نزیك بوونی یه‌ک، زۆر پی خوشحال بووین. هه‌موو رۆژ بۆ خواردن و گه‌ران كه‌و ئه‌رۆیشت ئه‌هاته‌وه، رۆژی مودده‌یه‌کی زۆری پی چو نه‌هاته‌وه وام زانی مردووه، ته‌ماشام کرد، سوئسکه‌یه‌ک چووه هیلانهمی كه‌وه‌که نیشته‌وه، منیش له‌به‌ر ئه‌وه بۆم مه‌علووم نه‌بوو كه‌وه‌که مردووه. وه‌با زیندووه، مه‌نعی سوئسکه‌م بۆ نه‌کرا. فکرم کرد یه‌کێ ئه‌روات، یه‌کێ دیته‌ جیی، چهند رۆژی به‌و جۆره‌ رابویرا، رۆژی له‌پر كه‌وه‌که هاته‌وه، ته‌ماشای کرد سوئسکه‌یی له‌ جیگه‌ی نوستووه، بانگی کرد: ئه‌م جیگه‌یه‌ جیگه‌ی منه، هه‌لسه‌ پرۆ، سوئسکه‌ وتی: حالی حازر به‌ ده‌ست منه‌وه‌یه و ئه‌گه‌ر حه‌قیکت هه‌یه، ئیسپاتی بکه‌ و خاقانی بنوینه، بۆت جی دێلم. كه‌و وتی: تۆ فیکرت هه‌یه لیم داگیر بکه‌یت. بوو به‌ شه‌ریان، منیش چووم له‌یه‌ک جیام کردنه‌وه و سولحم کردن به‌ قسه‌ی من قانیع نه‌بوون، هه‌ردووکیان وتیان: لازمه‌ له‌ مه‌حکه‌مه‌ ئیشی ئیمه‌ بپریته‌وه، كه‌و وتی: له‌م نزیكانه‌. پشیله‌یه‌ک مودده‌تیکه‌ ته‌رکی دونیای کردووه‌و به‌ نوێژ و رۆژوو خه‌ریکه‌ و ناوی عیباده‌تی به‌و دنیا‌دا بلاو بووه‌ته‌وه، له‌وه‌ چاکتر نادۆزینه‌وه موحاکه‌مه‌مان بکا. لازمه‌ موحاکه‌مه‌ی ئیمه‌ لای ئه‌و عابیده‌ی له‌خوا ترسه‌ بی، قازی یه‌ک شه‌رع به‌راستی بکا ئه‌وه هه‌ردووکیان رازی بوون، چوون بۆ موحاکه‌مه‌، منیش له‌ دوا‌یانه‌وه‌ چووم، ته‌ماشای پشیله‌ بکه‌م چۆن بووه‌ به‌ عابید و ئیشیان چۆن ئه‌پریته‌وه. له‌گه‌ل كه‌و و سوئسکه‌ نزیك بوونه‌وه، عابیده‌ درۆزنه‌ هه‌ستایه‌ سه‌رخۆی. رووی کرده‌ میحراب، ئیحرامی به‌ست، ده‌ستی کرد به‌ نوێژی دوور و درێژ، له‌پاش نوێژه‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ گریان و پارانه‌وه‌ له‌خوا. كه‌و و سوئسکه‌ له‌ نوێژ کردنی عابید و له‌ گریانی عه‌مه‌له‌ن، عاقیده‌یان په‌یدا کرد و سه‌بریان کرد تا له‌ نوێژ بووه‌وه. كه‌و وتی: ئه‌ی موباره‌ک ئیمه‌ هاتووینه‌ خزمه‌ت جه‌نابت. موحاکه‌مه‌مان له‌ رێگه‌ی راسته‌وه‌ به‌یان به‌رموویت، عابید به‌ده‌م ته‌سبیحات و ته‌هلله‌وه‌ وتی: قسه‌تان چییه‌؟ به‌یانی بکه‌ن. هه‌ردووکیان ئه‌وه‌ه‌ل و ئاخری قسه‌یان بۆ عابید گێرایه‌وه. عابید هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا وتی: ئاخ پیری، نه‌ چاوم حوكمی ماوه، نه‌ گویم له‌ قسه‌کردنه‌. لاتان زه‌حمه‌ت نه‌بی بیته‌ پشسه‌وه‌ به‌ قایم قسه‌ بکه‌ن، چونکه‌ گویم گرانه‌، تیکراری قسه‌تان بکه‌نه‌وه‌ تا له‌ رێگه‌ی راسته‌وه‌ حوكمتان بۆ دانیم و له‌پشسه‌وه‌ لازمه‌ نه‌سیحه‌تی خیرتان بکه‌م. بزائن به‌راستی قسه‌ی خۆتان بگێرنه‌وه‌ و درۆ کردن خراپه‌، پیای درۆزن له‌ ره‌حمه‌ت دووره‌ له‌ واسیته‌ی مالی دونیاوه‌ خۆتان له‌ دنیا و قیامه‌ت

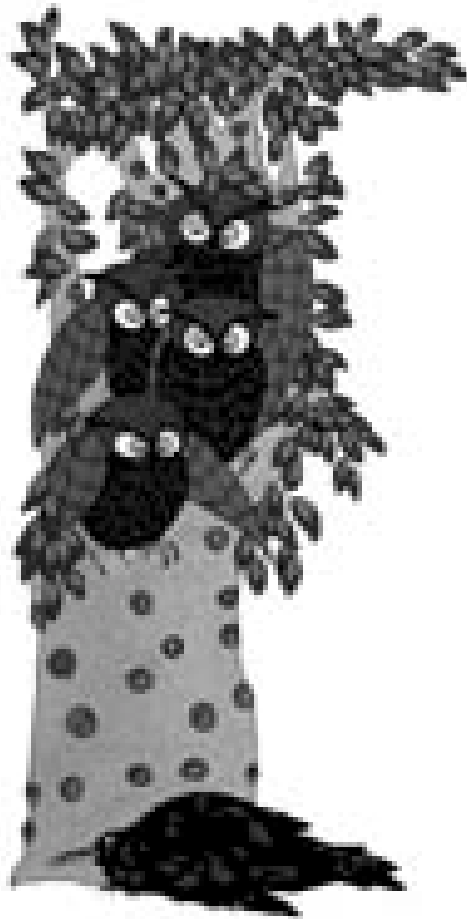
بیبه‌ش نه‌که‌ن... که‌و وتی‌ ئه‌گه‌ر که‌سه‌ی ریگه‌ی راست بگری‌ موح‌تاج به‌ مه‌حکه‌مه‌ نابیی و مه‌علوومه‌ جه‌نابت له‌ ریگه‌ی شه‌رعه‌وه‌ ئه‌مر ئه‌فه‌رموویت و ئیمه‌ به‌ قسه‌ی جه‌نابت قانع ئه‌بین. الحمدلله‌ خیانه‌ت له‌تۆ دووره‌. ئومید ده‌که‌م هه‌رچی حه‌قه‌ به‌یان به‌فه‌رموویت، پشیلله‌ وتی: راست ئه‌که‌یت و ئه‌یزانم ساحیب مه‌تلّه‌ب حه‌قی ده‌ست ئه‌که‌وئیت و ئه‌وه‌ی خائین و درۆزنه‌. ئاره‌زووی موحاکمه‌ ناکات و ئه‌و که‌سه‌ی زولم لیبی کراوئیی. خۆی بۆ پێشه‌وه‌ ئه‌کوئیی، ئه‌وانیش به‌و قسه‌یه‌ خه‌له‌تان چوونه‌ پێش ده‌می عابیده‌ درۆزنه‌، عابیده‌ درۆزنه‌ هه‌له‌ته‌ی دا هه‌ر یه‌که‌ی به‌ چنگی‌ گرتن ئیفطاری رۆژووی هه‌زار ساله‌ی به‌ گوشتی که‌و و سوئیسکه‌ کرده‌وه‌. هه‌ینانه‌وه‌ی ئه‌م میساله‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئیوه‌ش موراجه‌عه‌ت به‌ پیاوی به‌د ئه‌توار مه‌که‌ن، ئه‌وه‌ی من گه‌یرامه‌وه‌ وه‌ک یه‌ک قه‌تره‌ وایه‌ له‌ به‌حر هه‌لگه‌یرئ، ئامان، ده‌خیل خه‌یالی ئه‌وه‌ نه‌که‌ن کونه‌به‌بووی شووم به‌ پادشای خۆتان قبوول بکه‌ن و له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت حوکمداری بکا و تاجی پادشاهی له‌سه‌ر کات. ئه‌گه‌ر نه‌فه‌سی پیسی کونه‌به‌بوو بزانیته‌. ئه‌کری به‌ پادشاه‌ په‌ری هه‌مووتان به‌ ئاگری غه‌زه‌ب ئه‌سووتینئ، ته‌یره‌کان به‌ قسه‌ی قه‌له‌باچکه‌که‌ روویان له‌ کونه‌به‌بووی شووم وه‌رگه‌یرا، کونه‌به‌بوو ئاومید بوو، رووی کرده‌ قه‌له‌باچکه‌که‌، وتی: ئه‌ی روو ره‌شی بی شه‌رم، حه‌یات نه‌کرد. منت بی حورمه‌ت کرد. به‌جۆری دوشمنایه‌تیت کرد به‌سه‌د قه‌رن نه‌په‌یته‌وه‌، ئاگری فیه‌ته‌یه‌کت داگیرسان به‌ ئاوی هه‌موو به‌حر ناکوژیته‌وه‌، نازانم به‌ چه‌ دوشمنایه‌تیه‌که‌ ئه‌م قسانه‌ت ده‌رحه‌ق من کرد و بۆت مه‌علووم بی، دارێک له‌بن بپرن، یه‌ک لقی مابئ ئه‌بیته‌وه‌ به‌دار، ئه‌مما به‌ نه‌وعی تۆ ره‌گی رووحی منت پری هه‌تا رۆژی حه‌شر چاک نابیته‌وه‌. هه‌ر وه‌ک وتووایانه‌: پڕینی شیر و تیر چاک ئه‌بیته‌وه‌، پڕینی زویان به‌راستی چاک بوونه‌وه‌ی نییه‌، تیری له‌ دل کار بکا. ده‌ره‌ینانی گرانه‌، گری ئاگری گلپه‌ بسینئ به‌ ئاو ئه‌کوژیته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر به‌ زویان گر بگری ناکوژیته‌وه‌ و ئه‌م دوشمنایه‌تیه‌یه‌، بۆ ئاوجنسی هه‌ردوو کمان بوو به‌ ئیرس، ئه‌وه‌ی وت و له‌ شه‌وقه‌ی بالی داو فری. قه‌له‌باچکه‌ به‌ ته‌نها مایه‌وه‌، په‌شیمان بووه‌وه‌ فیکری کرده‌وه‌. وتی: ئه‌مه‌ قسه‌ نه‌بوو من کردم و له‌ تائیفه‌ی ته‌یران عاقلتر نه‌بووم و شوومیی کونه‌به‌بوو له‌ هه‌موو ته‌یران مه‌علوومه‌ و له‌منیان چاکتر ئه‌زانی و له‌ قسه‌ی عاقلان ده‌رچووم، فه‌رموویانه‌ ته‌دبیر له‌ قسه‌ بکری. ئینجا کردنی باشه‌ و قسه‌ زۆر کردن فیه‌ته‌ دانه‌گیرسینئ. قه‌له‌باچکه‌ زۆر په‌شیمان بووه‌وه‌، فری رۆشت و ئه‌ی پادشاه‌، دوشمنایه‌تی ئیمه‌ و کونه‌به‌بوو ئه‌وه‌یه‌ عه‌رزم کردی، پادشاه‌ وتی ئه‌ی کارشناس، ئه‌وه‌ی راست بوو گه‌یراته‌وه‌ و تیگه‌یشتم و لازمه‌ چاری ئه‌م فه‌قیر و مه‌زلوومانه‌ بکریته‌،

تهدبیر چبیه، بهیان بفرموو و حق سه ندمان له کونه به بوو چون مومکین ئه بی. کارشناس وتی: ئه ی پادشا، ئه وهی وزهرا وتیان، وهک فیراری و یا سولح و یا شه ر و خه رج هیچیان به ته دبیر نازانم، فیکرم هه یه به حبله نه جاتی خو مان بدهین. زور کهس به حبله خو یان له ده ست به لای گه وه نه جات داوه و زور ته سادوف ئه کات. ئیش کردنی به زور مومکین نه بووه، به حبله ریکیان خستوه، هه ر وهک دزه کان، به فیل و مه کر. مه ره که یان له ده ست عابید وه رگرت، پادشا ه پرسی چون بووه.

حیکایه ت

کارشناس وتی: ئه گتیره وه عابیدی بوو مه ریکی بو قوربان ی کړی، ملی مه ره که ی گرت، رو یشته وه بو جتگه ی خو ی، له ریکه تووشی، دزانی شاره که بوو دزه کان نه یان توانی به زور مه ره که له عابید وه رگرن. ئه ما فکریان کرد، وهک رتوی به مه کر و حبله خه وی که رو یشکی له عابید بخه ن. ده ستیان کرد به ته دبیر و به فیل عابیدی دل ساف بخه له تین، ئه وه دل دزبان چوه پیتش ده می عابید، وتی: یا شیخ ئه سه گه بو کو ی ئه بهیت؟ دووه دزبان وتی: یا شیخ ئه سه گه له کو ی بوو؟ سته هم دزبان وتی: مومکینه شیخ فیکری راوی کردب، به کتیکیان وتی: ئه سه گه سه گی شوانه، به کتیکیان وتی: ئه قسانه مه که ن، عابید ئه سه گه ئه بات له بهر خوا نانی ئه داتی، به کتیکیان وتی: ئه گه عابیده، بوچی دهستی خو ی پیس ئه کات؟ نه یاهیت ئه قومار بازانه به و جو ره و قسه و فیله، دلی عابیده که یان له مه گو ری، فیکری خراب کرد. وتی مومکینه ئه که سه ی ئه م حه یوانه ی به من فرۆشته وه، ساحر بی و چه شم به ندی کردب و ئه م سه گه ی له من کردوه به مه ر، چاک وایه به ره لای بکه م و بگه رتیمه وه سه ر ساحیب مه ره که، پارده که ی لی بسیتیمه وه، عابیدی دل ساف مه ره که ی به ره لا کرد، گه رایه وه بو لای ساحیب مه ر و دزه کان مه ره که یان برد و سه ریان بری خوار دیان. کارشناس وتی: ئه ی پادشا، بو یه ئه م میسالم هیتایه وه، ئیمه ش لازمه به فیل حقه ی خو مان له کونه به بوو وه رگرن، چونکه ناتوانین موقابه له یان بکه ین، نیوه مان به چنگ دو شمنه وه مرد و کوژرا، مه لیک پیرو ز وتی: ئه ی کارشناس، هه رچی ئه زانی به یان بفرموو، کارشناس وتی: ئه ی پادشا ه من ئه بم به فیدایی و خو م فیدای میلله تی خو م ئه که م. ته دبیر ئه وه یه جه نابت که چوو یته مه جلیس، روو له من وه ربگتیری، ئه مه بکه ییت، په رو بالم هه لکتیشن، سه ر و چاوم خو پناوی بکه ن و له ژیر ئه داره که هیلانه ی خو مه دامنین و جه نابت له گه ل هه موو له شکر ئیره جی بیتلن و

برۆن، بۆ دارستانی فلان جیگه و سه بر بکهن تا من ئیسی خۆم درست ئەکه م و دیمه وه بۆ
 خزمهت جه نابت پادشا له خه لوهت چوه دهره وه، رووی خۆی گرژ کرد و به عاجزی رووی
 کرده وه مه جلیس و حازرانی مه جلیس چاوه روانی ئە وه بوون بزائن کارشناس و مه لیک
 پیروژ ته دبیریان چۆن بووه، له گه ل پیروژ داخل به مه جلیس بوو، ته ماشایان کرد، رووی
 گرژ و رقابیه، که سیان قودره تی سوئال کردنیان نه بوو، پیروژ ئە مری کرد. په روو بالی
 کارشناس له بن دهریتین. سه ر و کلکی به خوتین رهنگ بکهن، فریتی دهنه بن داره که، به و
 جوړه په روو بالی کارشناس دهرهات و به ئە مری پیروژ هه موو له شکر روویان کرد بۆ ئە و
 دارستانه ی مه علوم کرابوو، هه تا ئە و ته دبیره ته و او بوو روژ تاوا بوو، ئە مالا ی له شکری
 کونه به بوو به ئە مری پادشا که ناوی هۆشه نگ بوو مه جلیس گیرا، وتیان مه علوم کرا
 جیگه ی دوشمنان و نیوه یان کوژراو بریندار بوون. ئە گه ر ئە م جار ه شه به یخوونی به سه ریا نا
 بدهین، به ئاره زووی خۆمان هه قمان دهست ئە که وئ، به و فیکره وه هجوومیان کرده جیگه ی
 قه له باچکه کان ته ماشایان کرد دارستانه که چۆل بووه و به گه ران خه ریک بوون. یه کیتکیان
 گوئی له دنگی کارشناس بوو ئە ینالان، چوو خه به ری برد بۆ هۆشه نگ شاه، هۆشه نگ
 له گه ل میقداری مه ئموورانی چوه لای کارشناس، وتیان خه لقی کویت و چی ئە که بیت
 له بن ئە م داره؟. جوابی دایه وه وتی: به نده ناوم کارشناسه، وه زیری مه لیک پیروژ،
 هۆشه نگ وتی: ناوی تۆم بیستوه، ئیستا بۆمان بگپه وه له شکری ئیوه رووی کرده کوئ؟
 کارشناس وتی: ئە حوالم ببینه، شاهیدی خه به رانه و من نازانم بۆ چه جیگه روویان
 کردوه، هۆشه نگ وتی: تۆ وه زیری پادشا ه بویت، ئە مین و زیره کیی تۆ مه شهوور بوو
 له به ر چه خیانه تی وایان له تۆ کردوه و من له ئە حوالی تۆ زۆر ته حه بیور ماوم. کارشناس
 وتی: ئە ی مه لیک پیروژ دلای له من خراب کردو هه سوودان یارمه تی قسه یان دا. ئە مه ی
 به سه ر من هینا، هۆشه نگ وتی: بۆچی دلای خراب کرد و گونا هت چی بوو؟ کارشناس
 وتی: له پاش شه به یخوون دانی ئیوه، پیروژ ئیمه ی گرد کرده وه بۆ ته دبیر کردن،
 هه ره که مان به جوړی ته دبیرمان کرد، ئاخیری ته دبیر من وتم: چاک وایه ئیشی سه هل
 بیت بیکه ین. وتیان: چیه؟ وتم: مه علومه ئیقتبدری شه ر کردمان نییه. له به ر ئە وه
 قوهت و حوکی له شکری هۆشه نگ شاه له ئیمه زیاتره و خوسوس پادشای هه موو
 تهیرانه و لازمه ئیمه یش به پادشای خۆمانی قبول بکه ین. ده خالهت به قودوومی
 هۆشه نگ شاه بکه ین له ژیر حیمایه ی موباره کیا ژیمان دهست ئە که وئ و هه ر جوړی
 خه راج قبول بکه ن. سال به سال پیشکه شی قودوومی شاه بکریت. مه لیک پیروژ رقی

هه لسا وتی: ئەو چە قسە یە کە من
 لە لەشکری کونە بە بوو ئە ترسین و
 قسە یە ک بی مە عنا بی، تە ئسیر لە
 دل ناکات و هەتا زیندوو بێ دەست
 لەم مە سئە لە هە لسا گرم، یا خۆم
 مە حو ئە کە مە وەو یا دە مار لە
 کونە بە بوو دەردینم، من تکرار و تم:
 ئە ی مە لیک پیرۆز، رجا ئە کە م
 لە سەر ئە م فیکرە لا چۆ و هەر کە س
 بە ئارەزووی نە فس دەست بو ئیش
 درێژ کات، زوو پە شیمان
 ئە بی تە وە، مە علوو مە رە شە با زەرەر
 بە گیای خە فیف ناگە یە نئ. ئە م
 سپی چنار لە رە گو ریشە
 دە ر ئە کیشی، ئە ی مە لیک پیرۆز
 مە سلە حە ت ئە وە یە کە سی رە وانە ی
 خزمە تی هۆ شە نگ شا ه بکە ی ت،
 بزانی ت خە راج و هەر جۆرە
 تە کالیفاتێ قبوول ئە کە ن. تۆ ی ش
 قبوولی بکە ی ت و ئە گەر بی تۆ ئیمە
 شەر بکە ی ن. ئە و می قدارە ی بە

ساغ ماوه ئە ویش ئە کوژریت و لە تە دبیری من وە زیران رقیان هە لسا روویان کردە مە لیک
 پیرۆز، وتیان کارشناس خائینە، ئارەزووی بەرزبۆنە وە ی دوشمن ئە کات، قە راریان دا
 پەرۆ بالیان هە لکیشام و بەم جۆرە دە رده موی تە لا بووم، ئە م ما و ئە زانم فیکری
 ریکخستنی ئە سبابی شەر ئە کە ن، هۆ شە نگ رووی کردە وە زیریکی ناوی شە باهە نگ بوو،
 وتی ئە ی شە باهە نگ، تە ماشای ئە حوالی کارشناس چۆن ئە کە ی ت؟ شە ها بە نگ وتی: ئە ی
 پادشا هە تا زوو، دونیا لە پیسیی ئە و حە رامزادە یە خالی بکری درە نگە، چونکە
 تە ماشای روو رە شیی ئە کە م، شوعلە ی ئاگری فیتنە لە ژێر چاویا دیارە، کوشتنی فرسە تە،

نەمانی ئەو حەرامزادەییە واسیئەتی پەحەتیی ئیتمەییە، عاقلان فەرموویانە، ھەر کەس پەحەتیی بە زەلیلیی دوشمن کرد و بە پارانەوێ باوەرێ کرد پەشیمانیی لە ھەمووی خراپتر ئەبێ، رجا ئەکەم ئەمر بفرموو بە ئارەزووی خۆم ئازاری بدەم، کارشناس گوێی لەو قسانە بوو، نالانی، وتی: جگەر و دڵم بەیەکەوێ پزێو، تۆبش بیکولینەرەو، ھۆشەنگ شاھ بە زەیی پیا ھاتەو، پرووی کردە وەزیرتکی کە، وتی: تۆ فیکرت چییە؟ وەزیر وتی: من بە چاک نازانم دوشمنی زەلیل بکوژیت. پەحەم و ئینساف پتگەیی عاقلانە، چونکە پادشاھان ھەرچەند لە دوشمن بگرن، خزمەتی ئەکەن و ناوی ئەنێن-دیل- و ئاگەھداریی ئەم دیلە بە چاک ئەزانم، چونکە گەلێ ئیش، دوشمن خۆشەویست ئەکات. ھەرودەک ژنە بازگانەکە لە ترسی دز مێردەکەیی لا خۆشەویست بوو.

ھۆشەنگ پرسی: چۆن بوو؟

حیکایەت

وەزیر وتی: ئەگێر ئەو بازگانێ بوو زۆر ساحیب پارە بوو. ئەمما ناشیرینی، موقابیل بە جوانیی یوسف بوو، سەرەرای ناشیرینی، پیر و پرووگرژ بوو و ھەر کەس بەخەو چاوی پێ بکەوتایە نەخۆش ئەکەوت. بۆگەنێ دەمی زۆر ناخۆش بوو و ژنیکی جوانی بوو، پرووی وەک مانگی چوار دە شوعلەیی ئەداو ھەر کەس چاوی بەو حۆرییە بکەوتایە پێ ھۆش ئەبوو. ئەگەر بەیانی جوانیی ژنەکە بکری کتیبەکە تەواو ئەبێ و ژنەکە زۆر پەشید و ئازا بوو، سیحری ھارووت و مارووت لەو کاری نەئەکرد و ئارەزووی مێردەکەیی نەئەکرد، چونکە دێو سەفەت بوو، تەسادوف شەوێ دز چوو مائی بازگان، ژنەکە بەخەبەر بوو، بازگان نوستبوو، ژنەکە لە ترسی دزەکە باوەشی کرد بە مێردەکەیی، بازگان خەبەری بوو ھەو تەماشای کرد ژنەکەیی دەستی کردووتە گەردنی، لە خۆشیا وەک وری بۆرانی، وتی: خودایە ئەمە بە خەو و یا ئاشکرایە؟ دەستم لە گەردنی حۆری دایە، مومکینە بەختم خەبەری بوو تەو، خوابە تا سەر پێ، لەگەڵ تەماشای کرد، دز لەناو مائەکەدا ئەگەر پت، بانگی کرد، ئەی قەدەم موبارەک، ھەرچەن ئارەزوو ئەکەیت لە مائی من ببە، گەردنت ئازا پێ، چونکە واسیئەتی موبارەکی قودوومت پووح ھاتەو بەدەنما، موددەتیکە لە پرووی مەحبوبیەم پێ بەش بووم، لە ترس و خۆفی تۆ ئاشت بوو ھەو لەگەڵ من و ھەرچەند ئارەزوو ئەکەیت حەقی خۆتە، من لام گران نییە، مەمنون بووم، وەزیر وتی، ھینانەو ھەو ئەم مێسالیە لەبەر ئەو بوو، دروست بوونی گەلێ ئیش لە واسیئەتی تووش بوونی دوشمنەو

مومکین ئەبێ و ڕێگهی مەقسەد دەست ئەکەوێت، ڕەحم کردن بە حاڵی کارشناس ڕێگهی چاکەیه، هۆشەنگ ڕووی کردە وەزیری سیپهەم وتی: تۆ تەدبیرت چیبیه؟ وەزیر چوو پیشه‌وه، ڕەسمی خزمەتی بەجێ هێنا، وتی: ئەی پادشاه، کوشتنی کارشناس چاک نییه، چاک وایه خەلات بکریت و خزمەتی زۆر بکریت و هەتا پادشاهی و گەورەیی تۆ مەعلووم بکات، حقوقی جەنابت بزانی و ڕێگهی نەسیحەت گوم نەکات. سیاسەت وا لازمه سەعی بکەیت بۆ ژبانی، چونکه عاقلان زۆر سەعییان کردووه، تایه‌فەیه‌ک له دوشمن جیا بکەنەوه، بۆ خوسوسوی تەفرەقه کردنیان، ئەیانکەن بە گۆڕیەکا و ئیسراحت دەست خۆیان... زۆر بینراوه له واسیتەتی دوو دوشمن ئیسراحت بۆ ساحیب مەتەلب پەیدا بووه، هەر وەک عابید له هیلاکەتیی دز و دێو نەجاتی بوو، هۆشنگ پرسی: چۆن بووه؟

جیکایەت

له ئەتراف بەغداد، عابیدی بوو، شهو و ڕۆژ بە عیبادهت خەریک بوو. یه‌کێ له دەرویشانی، گامیشیکی بۆ عابید بەدیاری برد، له‌بەر ئەوه به ماست و شیر ئیداره بکات. دزی لهو ئەحواله‌ خەبەردار بوو، نزیک به جیگهی عابید بووهوه، بۆ وه‌قتی فرسەت ئەگه‌را، تەسادوف دێوی خۆی بردبووه سووره‌تی به‌نی ئاده‌م، له ڕێگه‌ تووشی دزه‌که‌ بوو، هه‌ردووکیان بوون به ڕه‌فیق، سوئالیان له‌یه‌ک کرد. دزه‌که‌ ڕووی کرده‌ دێو، وتی: تۆ چیت و فیکری چیت کردووه، جوابی دایه‌ وتی: من دێوم، فیکرم کردووه ئەو عابیده‌ بکوژم و چەند کەسانێ له‌سەر ڕێگهی ئیمه‌ بوون، عابید لایداون. فیکرم وایه ئیمشه‌و نەجاتی قه‌تە بکەم. ئەی تۆ چیت و فیکری چیت کردووه؟ کابرا جوابی دایه‌وه وتی: من ئیشم شه‌و و ڕۆژ هه‌ر دزیه‌. دلێ چەند کەسانێکم بریندار کردووه و فیکرم هه‌یه‌ دلێ عابید بسووتینم و گامیشه‌که‌ی بدزم، دێو وتی: هه‌ردوو کمان یه‌ک ڕێگه‌مان گرتووه‌ و فه‌سادیی هه‌ردوو کمان یه‌که‌. له‌گه‌ڵ نزیک به‌ جیگه‌ی عابید بوونه‌وه، تازه‌ عابید له‌ نوێژ بووبوووه و له‌سەر جیگه‌ خه‌وی لێ کەوتبوو، دزه‌که‌ فیکری کرد، وتی: ئەگه‌ر ئەو شه‌یتانه‌ قه‌سەدی کوشتنی بکات خەلق ئەزانن و من گامیشه‌که‌م بۆ نادزری. دێو، فیکری کرد، ئەگه‌ر دزه‌که‌ گامیشه‌که‌ بدزی، ده‌رگا ئەکاته‌وه، عابید خه‌به‌ری ئەبیته‌وه، کوشتنی بۆم مومکین نابێ، دێو، ڕووی کرده‌ دزه‌که‌ وتی: سه‌بر که‌ هه‌تا من له‌ کوشتنی عابید ئەمه‌وه، له‌ پاشا تۆ گامیشه‌که‌ به‌ره‌، دزه‌که‌ وتی: تۆ سه‌بر که‌ هه‌تا من گامیشه‌که‌ ئەدزم، له‌و قسه‌ کردنه‌دا بوون، بوو به‌ هه‌رایان، دزه‌که‌ بانگی کرد، ئەی عابید ئەم دێوه‌ هاتوووه تۆ

بکوژیت، ئەویش هاواری کرد، ئەی عابید، ئەم دزه هاتووێ گامیشە کەت بدزی، عابید خەبەری بوو، بانگی دراوسێیەکانی کرد. دزو دیو لە ترسا هەر یەکە بۆ جیگە یەک رایان کرد، رووح و مائی عابید بە سەلامەتی نەجاتی بوو. لەگەڵ وەزیر لە قسە بوونەوه، وەزیری ئەووەڵ وتی: من ئەزانم ئەو قەلە روو پەشە بەد ئەتوارە، رێگە لە ئیوێ گوم ئەکات. ئاخری بە فیتنە و زوبان لووسییەتی، پەرو بەلتان ئەسووتینی، چا دەکەم لە خەوی غەفلەت خەبەر ببنەوه، عەداوەتی قەدیم لە فیکر خۆتان مەبەنەوه. موووه کەرانه بە دور مەزانن. گەوهەری شاهوار و پارچە شووشە. لای ئیوێ، وەک یەکە، حالی ئیوێ وەک حالی دارتاشە کە وایە، بە مەکری ژنە سۆزانییە کە ی هەلخەلەتا، هۆشەنگ پرسی چۆن بوو؟

جیگایەت

شەبەهنگ وتی: ئەگێر نەوه لە شاری سەرەندیب پیاویکی دارتاش بوو، زۆر کەم عەقل و هیچ نەزان بوو. ژنیکی بوو لە جوانیا بێ ئەمسال بوو، کابرای دارتاش ژنە کە ی زۆر خۆش ئەویست، سەعاتی دووری لە ژنە کە ی بۆ مومکین نە ئەبوو. قوووەتی سەفەر کردنی نەبوو لەبەر خۆشەویستی ژنە کە ی، ژنە کە بە سوورەتی ئاشکرا مەجبوری دارتاش بوو، ئەما لە ژێرەوه کە یف و بەزمی لە گەڵ بێگانە ئەکرد، کورپکی تازه پێگە یشتوو ی جوان، دراوسێی دارتاش کورە کە لە گەڵ ژنی دارتاش دەستیان تیکەل کرد، شەو و پۆژ لە کە یف و عیشرەتدا بوون. چەند کەسانی لەو مەسئەلە خەبەر دار بوون، قسە یان بۆ دارتاش کرد، دارتاش کەم غیرەت بوو، زۆر و لێدانی بەسەر ژنە کە دا نەبوو، وتی: هەتا بە چاوی خۆم نەببینم باوەر ناکەم. پۆیشتە مالهوه، وتی: ئارامی جانم، فیکرم هە یە بچم بۆ سەفەر و لە فیراقی تو، قوووەتی پۆیشتنم نییە، ژنە کە گریانی عەمەلی هینایە خۆی و چەند فرمیسکیکی درۆی لە چا و هینایە خوارەوه، وتی: من مەراقم سەد قات لە تو خراپترم. چەند پۆژ لە دووری تو ئەمینم، دارتاش وتی سێ پۆژم پێ ئەچیت ژنە کە هەلسا تویشوو ی رێگە ی بۆ دانا، دارتاش وتی: وا من ئەپۆم و چەند نەسیحە تیک ئەکەم لە فیکرت نەچیت، ئەووەڵ، دەرگا لە بێگانە نە کە یتهوه و موحافەزە ی ماله کەت لە دز و درۆزن بکەیت و هات و چۆی دراوسێ مە کە تا خۆم دیمەوه. ئەوهی وت و دوعا خوازیی لە ژنە کردو پۆیشت، وەقتی مە غریب ژنە کە جوابی بۆ دۆستە کە ی نارد، باغ بەرەللا بوو. پەرژین و دپک نەما. دارتاش پۆیشتوو، ئیمشەو فرسەتی کە یف و زەوقە. دۆستە کە ی

جوابی بۆ نارد، سهعات يه كى شهو ئاودپىرى باغه كه نه كه م، ژنه كه دلخوش بوو، خۆى بۆن خوش كرد، نوپنى نوستنى له سه ر كورسى راخست، له سهعات يه ك دۆسته كهى چووه لاي. دارتاش له ريگه يه كى كه وه، داخلى ماله وه بوو، وهقتى چووه ژووره وه، ژنه كهى له گه ل دۆسته كهى، وه ك مار تىكئالا بوون، خهريكى ئيشى خويان بوون، دارتاش بى دهنگ بوو، تا هه ر دووكيان خهويان لى كهوت، ورده ورده چووه ژير كورسييه كه وه. ئاره زوى نه كرد، تيغ له كالانا به چاو ببينيت، ژنه كه چاوى به دارتاش كهوت، بۆى مه علوم بوو نه رۆيشتووه بۆ سه فەر، له بهر ته حقيقاتى ژنه كه سه فەرى كر دوه به به هانه. ژنه كه سه رى برده بن گوپى دۆسته كهى. ده ستى گوپى. خه به رى كر دوه وه، له مه سه له ي دارتاشى حالى كرد، ژنه كه وتى به دۆسته كهى، به دهنگى به رز سوئال له من بكه، ميترده كهت و من، كامان خوشه ويستين، دۆسته كهى به و جوهره سوئالى كرد، ژنه كه وتى: راستى قسه نه وه به، ژنان كه م عه قلن، به سه هو له گه ل هه موو دراوسيه ك ناشنايه تى و گالته نه كهن، نه وه بۆ رابواردنه، نه ما بۆ ئيشى ژن و ميتردى، له گه ل ميتردى خويان زياتر، ئاره زوى كه س ناكهن، ژن به دهنه، ميترد رووچه، ژن چاوه، ميترد بيلبيله ي چاوه، به دهنى بى رووچ چاوى بى بيلبيله به كارى چى ديت، هه زار رووحم بى نه بكه م به قوربانى نه و خو له ميترده كه م پى پيا نه نى و نه م قسه به جار يكي كه بكه يت خوشك و براهه تيمان له به ك هه رام نه بيت. دارتاش كه گوپى له و قسه به بوو په شيمان بووه وه، خوشه ويستى ژنه كهى لا زياد بوو. فيكرى كرد وتى: خراپم كرد به قسه ي خه لق دلّم له ژنه كه م گوپى، چاك وايه خوّم ئاشكرا نه كه م و ژنه كه لاي بيگانه خه جالهت نه كه م. بى دهنگ بوو هه ناسه ي له خۆى برى له ژير كورسييه كه خه وى لى كهوت، له گه ل دونيا رووناك بووه وه، دوستى ژنه كه ورده ورده له كورسى چووه خواره وه، رۆيشت و ژنه كه خۆى كرد به نوستوو، دارتاش خه به رى بووه وه، به هيواشى چووه سه ر كورسييه كه، ژنه كهى خه به ر كر دوه وه، ژنه كه به درۆ چاوى گوئۆفت، وتى: به خيتر بييته وه، ته شريفت كهى گه يشته ماله وه، دارتاش وتى: نه وه وه قته ده ستت له ملي كا برا كر دبوو، بۆم مه علوم كرا له خراپه دوور بوون، خوّم ئاشكرا نه كرد هه تا له كه يف كردن نه كه ون و له مه و پيش به قسه ي خه لق دلّم له تو خراپ كر دبوو، ئاره زووم كرد به چاو ببينم، (الحمد لله) دامين پاكيتى توّم بۆ ئاشكرا بوو و گه ردم نازا كه، ژنه كه ده ستى كر ده ملي دارتاش، وتى: رووچه كه م، زۆر له تو رازيم و تو يش له من رازى به، فيكرت ده رحه ق من مه گوپه، دارتاش وتى: تو به، هه تا رووحم له دونيا باقى بيت. دلى تو نه شكينم، به و جوهره دارتاش به قسه ي ژنه كهى خه له تا.

شه‌باهه‌نگ وتی: بۆیه ئەم میسسالەم بۆ گیتپرانەوه، ئیوه‌ش بە قسە‌ی ئەو قە‌له‌ روو ڕە‌شه. وه‌ک دارتاش نه‌خه‌له‌تین. زۆر واقع بووه‌ دوشمن له‌ ڕیگه‌ی دۆستایه‌تییه‌وه، زه‌فه‌ریان بردووه‌ و ڕیگه‌ی دووریان به‌حیله‌ نزی‌ک کردووه‌ته‌وه و ئاگری فیتنه‌یان هه‌ل‌گیرسانووه، کارشناس وتی: ئە‌ی وه‌زیر هه‌له‌به‌ستنی قسه‌ و دل‌ ئازاردانی خۆتان پووج ئە‌که‌ن، ئە‌حوالی من شاهیدی قسه‌کردمه، مه‌علومه‌ که‌س به‌ئاره‌زوو خۆی به‌م جوۆره‌ خۆی تووشی ده‌ردی بی‌ ده‌رمان نه‌کردووه، که‌س بۆ ڕه‌حه‌تی بی‌گانه‌ خۆی نزی‌ک به‌ ئە‌ژدیها نه‌کردووه. مه‌علومه‌ له‌ واسیته‌ی ڕی‌ک نه‌که‌وته‌وه تووشی ئە‌م ده‌رده‌ هاتووم، شه‌باهه‌نگ وتی: به‌چاوتا دیاره، ئاره‌زوو ئە‌که‌یت به‌ زویانی شیرین، تالاو بکه‌یت به‌قورگمانا، زۆر که‌س بوون بۆ مردنی دوشمن، رووحی خۆیان فیدا کردووه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ ناوی چاکه‌ گوم نه‌که‌ن، بوون به‌فیدائی قه‌ومه‌که‌یان، هه‌روه‌ک مه‌مبونه‌که‌، بۆ ئیسراحه‌تی قه‌ومه‌که‌ی خۆی به‌کوشت دا، هۆشه‌نگ پرسی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

شه‌باهه‌نگ وتی: ئە‌گیتپرانەوه، میقداری مه‌مبون، له‌ جه‌زیره‌که‌ به‌ میوه‌ و گیا ئە‌ژیان، هه‌ردووان و سییان له‌ژێر داری، به‌که‌یف کردن خه‌ریک بوون، ته‌سادوف یه‌ک و ڕچ ڕیگه‌ی که‌وته‌ ئە‌و جه‌زیره‌یه‌ ته‌ماشای مه‌مبونه‌کانی کرد، به‌خاله‌تی پێ بردن، فیکری کرد، وتی: قابیله‌ ئە‌و مه‌مبونانه‌ به‌و جوۆره‌ که‌یف بکه‌ن و ئیتمه‌ ده‌نکه‌ ده‌نکه‌ گیامان ده‌ست نه‌که‌وێت. له‌پاش فیکر کردن، رووی کرده‌ ناو مه‌مبونه‌کان و له‌گه‌ڵ مه‌مبونه‌کان بوو به‌شە‌ری و چه‌ند مه‌مبونێکی بریندار کرد، ئاخری هه‌جوومیان کرده‌ سه‌ر و ڕچ، بریندار و نیوه‌ مردوویان کرد. و ڕچ به‌ برینداری و نائومی‌دی گه‌رایه‌وه، ده‌ستی کرد به‌ بۆره‌بۆر، میقداری و ڕچ کۆ بوونه‌وه، سوئالیان کرد، بۆچی بریندار بوویت، بۆمان بگیتپرانەوه، به‌ ده‌ست چه‌ قه‌ومێ وا بریندار کراویت، و ڕچ خه‌به‌راتی مه‌مبونه‌کانی بۆ و ڕچه‌کان گیتپرانەوه، وتی: باعیس بی‌ نامووسییه، بۆ ئاوجنسی من، له‌مه‌و پێش مه‌مبون جوۆره‌تیان به‌سه‌ر ئیتمه‌دا نه‌بووه، دائیمن به‌ده‌ست ئیتمه‌وه‌ زه‌لیل بوون و ئە‌گه‌ر بی‌ت و ئە‌م حه‌قه‌ نه‌سینین. ناوی بی‌ غیره‌تی ئیتمه‌ به‌ ته‌ریخ ئە‌گیتپرانەوه، چاک وایه، شه‌به‌یخوون بده‌ین به‌سه‌ریانا، حه‌قی خۆمان به‌ته‌واوی ده‌ستکه‌وێت، و ڕچه‌کان، ده‌ماری غرووریان که‌وته‌ بزوتن. زویانیان به‌لاف و گه‌زاف درێژ کرد، وتیان: دوشمنی ئیتمه‌ می‌رووله‌یه‌ و ئیتمه‌ ئە‌ژده‌یه‌یان و له‌ ده‌ست ئیتمه‌ یه‌کیکیان، ده‌رناچی، هه‌موو قه‌راریان دا، شه‌و هه‌جووم که‌نه‌ سه‌ر مه‌مبونه‌کان، له‌گه‌ڵ

رۆژئاوا بوو. دهنگی بگره بکوژ. شاخه که تی داگیرکرد. مه میونه کان قسمیکیان چوو بوون
 بو راو و قسمیکیان، چوو بوون بو ئیش، له ته دبیری ورج خه بهردار نه بوون، وهختی
 به خویان زانی، له شکری ورج رژایه ناویانه وه، بوو به شهریان، چهند مه میون بریندار بوون،
 باقی مه میونه کان فیراریان کرد. ورچه کان ته ماشایان کرد جه زیره یه کی ساحیب میوه یه،
 کردیان به جیگه ی خویان و زه خیره یه ک مه میونه کان دایانابوو زه وتیان کرد، ورچه
 برینداره که یان کرد به پادشای خویان، بو رۆژی دواپی، پادشای مه میونه کان له سه فه ر
 هاته وه، روهی کرد بو جه زیره که، له رتیگه تووشی چهند برینداری بوو، پرسی: بوچ بریندار
 کراون، وتیان له شکری ورج هجوومی کرده سه رمان. جه زیره که یان داگیرکرد. پادشاه
 نه موستی حه سه رته ی به ده م گرت. وتی: حه یف، زه خیره یه ک بو ژیا نمان دانرابوو له ده ستان
 چوو. باقی مه میونه کان بو مال و منال ده ستیان کرد به گریان. یه کی له ناو مه میونه کان
 ناوی موباره ک بوو، له فیکر و سیاسه تدا بی نه مسال بوو. ته ماشای کرد پادشاه زور
 عاجزه و مه میونه کان به گریان خه ریکن. چوه پیش ده می پادشاه، زویانی به نه سیحته
 کرده وه وتی: گریان و هاوار به کار نایه ت. په شیمان بوونه وه ی له دوا دیت، چونکه دۆست
 عاجز نه کا و دوشمن دلخوش نه کات و له سه ر نه م به لایه سه بر لازمه، سه برکردن کلیلی
 ده رگای نه جاته، ئیشی گران به ته دبیر سه هل نه کری، ته دبیر له گریان چاکتره، پادشاه
 قسه ی موباره کی لا جوان بوو. وتی: ته دبیر چییه؟ موباره ک وتی: ته دبیری به سپری
 لازمه. پادشاه و موباره ک چونه جیگه یه، هه ردو وکیان به قسه کردن خه ریک بوون،
 موباره ک وتی: فیکرم کرده وه، رووحی خوم بکه م به فیدای قه وم، ژیا نی نامه ردی به کار
 نایه ت. مه علومه ئیمه هه موومان له وه ته ن ته ریک بووین و قوه تمان نییه موقابه له ی
 ورج بکه ین. به فیل نه بیت حه قمان ده ست ناکه ویت، فیکرم وایه، رووحی خوم بکه م
 به فیدای قه ومه که مان. پادشاه وتی: نه ی موباره ک که تو نه بیت ژیا نی ئیمه به کاری چی
 دیت، موباره ک وتی: نه بوونم له ژیا نم چاکتره، چونکه مال و منالم سکی به ده ست
 دوشمنه وه هه لدراره، ژیا نم له پاش خوشه ویستانم زه هری ماره، ئاره زوو نه که م حقووقی
 نیعمه تی جه نابت و خوینی خوشه ویستانم له دوشمنی غه ددار بسینم و دلی نه و که سانه ی
 که س و کاریان کوژراوه دامرته وه، وه سیه تی من نه وه یه، پادشاه بو مردنی من عاجز
 نه بی. له گه ل که وتنه ئیسراحت له ناو ئومه را ناوم نه کوژیتته وه پادشاه پرسی، ته دبیره که ت
 چییه؟ موباره ک وتی: فیکرم کرده وه. له ده شتی بی ری، له شکری ورج به هیلاکه ت به رم و
 جه نابت تا سی رۆژ له م نه ترافه سه بر بکه یه ت و من کاری خوم دروست نه که م و ئیستا که

رۆشیتیتتهوه مه جلیس ئەمه بفرموویت. پێست و گوشتم به دان بریندار بکهن و دهستم
 بشکێنن و بمبهن له ئەتراف جهزیره که فریتم دهن. به موددهی سێ رۆژ ورچهکان له ناو ئەبهم و
 جهنابت به وهتهن شاد ئەبیتتهوه، پادشا و موبارهک له ته دبیر بوونهوه، پادشاه رۆشیتتهوه
 لای مه میونهکان، ئەمری کرد، لازمه موبارهک به برینداری و نیوه رووح بهرنه نزیک
 جهزیره که و بگه رینهوه. له سه ره مری پادشاه گوشت و پێستی موبارهکیان به دان
 هه لپچری، بردیان له قهراغ جهزیره که دایانناو گه رانهوه، پادشاه و مه میونهکان، رۆژی
 رینگه جهزیره که بیان جی هیشته، موبارهک به گریان و هاوار کردن، دهنگی گه یشته لای
 ورچهکان، پادشاهی ورچهکان به دهنگی گریان هه رۆشیتته، ته ماشای کرد، مه میونیکه،
 هه موو به دهنی بریندار و دهستی شکاوه، پادشاه به زه یی به حالیا هات. پرسى، بۆچی
 ئەوهت به سه ره هاتوه؟ کێ زۆلمی لێ کردوویت حه قته بسینم؟ موبارهک به عه قل بۆی
 مه علوم بوو پادشای ورچهکانه، وتی: ئەى پادشاه، من وهزیری پادشای مه میونهکانم،
 وه قته ئیوه هوجومتان کردبووه سه ره جهزیره که مان. من له گه ل پادشاه و له شکر دا
 رۆشیتتبووینه سه فهر بۆ راوکردن، له گه ل هاتینهوه، خه به راتی ئیوه مان زانی، منیش
 له رینگه ی چاکه وه رووم کرده پادشاه وتم: لازمه بچینه خزمهت پادشای ورچان. به دلێکی
 ساف خزمهت بیان بکهین. پادشاه له قسه ی من تووره بوو و قسه ی نالایقی به ئیوه داو
 تیکرار وتم: ژیا ئمان له ژیر حیمایه تی ئەوان نه یی مومکین نابێ، پادشاه ئاگری قه هری
 داگیرسا، ئەمری کرد، بهم برینداری و دهست شکاوییه، من فری دهن، وتی: بزانهم و رچ
 حورمه تیان چیه؟ ده خالهت قبول بکهم و ره حمیان به حالێ من نه کرد، ئەوه حاله که
 ئەبیینیت، پادشای ورچهکان رقی هه لسا، وتی: ئیستا مه میونهکان روویان بۆ کوئ
 کردوه؟ موبارهک وتی: فیکری له شکر کو کردنه وه ئەکهن، شه به یخوون بدهن به سه رتانا،
 پادشای ورچهکان ترسی په یدا کرد، وتی: ئەى موبارهک، ته دبیر چیه؟ فیلێ نه کهن زه ره
 به ئیمه بگا. موبارهک وتی: ئەگه ره بهم ده رده نه ئەچووم، له شکر م کو ئە کرده وه، به کێکیان
 به ساغ ده رنه ئەچوون، پادشای ورچهکان وتی: ئەگه ره رینگه مان نیشان ئەدهیت، حه قی تو
 یهک به هه زار ئەسینم. بۆیان ئاشکرا نه یی حوکمداری و ئازایی من. موبارهک وتی: زۆر
 ئاره زوو ئەکهم و ناتوانم به یی بڕۆم، پادشاه وتی: بردنی تو سه هله، ئەمری کرد، له شکر
 کو بوونه وه، ئەسبابی شه ریان ریکخست، شه وهات شه به یخوون بدهن، له سه ره مری پادشا
 له شکر کو بوونه وه، موبارهکیان به ست به کو ئلی ورچیکدا، به ئیشاره تی موبارهک رینگه یان
 گرته پیش، زۆر خیرا ئەرۆشیتتن، له گه ل دونیا رووناک بووه وه، نیوه ی رینگه یان کردبوو،

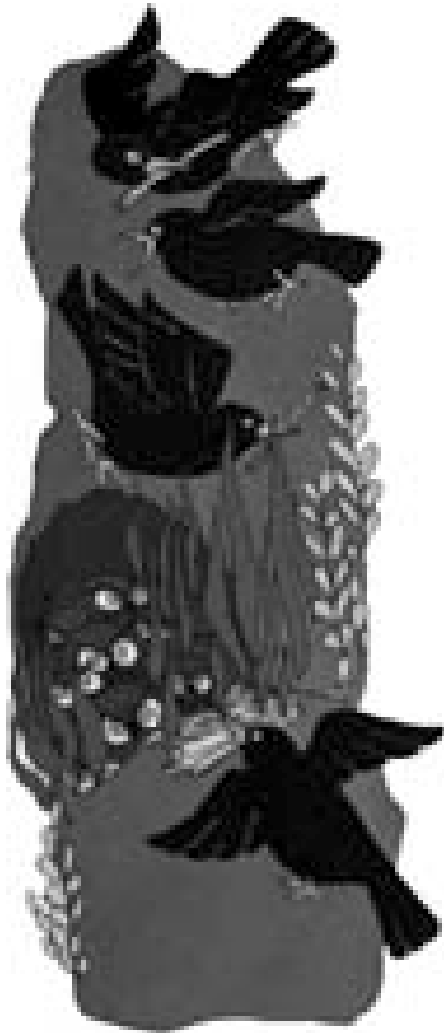
ئەو سەحرایە سموم و ھالای لاسایی جەھەننەمی ئەکردهو، بەک دەنک گیا لەو سەحرایەدا نەروابوو، ئاوی خواردن دەست نە ئەکەوت، موبارەک وتی: خیرا پرۆن ئەوەندەمان نەماو بەمەرامی دلم بگەم، لەگەڵ رۆژ ھەلھات ئەو دەشتە وەک مەنجه نیق داخرا، زیخ و لمی وەک ژیلە مۆی ئاگر سوور ھەلگەرا، تەیر رینگە ی بکەوتایە، وەک پەروانە ئەسووتا، ورچەکان دەست و پیتیان نیوہ سووتاو بوو، لەدوور نیشانە ی سموم دەرکەوت، پادشای ورچەکان رووی کردە موبارەک وتی: ئەوہ چییە دەرکەوت. موبارەک وتی: ئەوہ ئاگرە لە ئیوہ بەرئەبیت، بەراستی ھەزار رووح بن، رووحیکتان بەسەلامەت دەرناکەیت، ئەوہ جەزای ئەوہیە ئاگرتان لە دلی مەمیونەکان بەردا، لەو قسە کردنا بوون، سموم گەبشتە سەریان. موبارەک و ھەموو ورچەکان بەسەر بەکا مردن. لەپاش سێ رۆژە، پادشای مەمیونەکان، رۆبشتەوہ جینگە ی خۆی لە واسیتە ی تەدبیری موبارەکەوہ ھەموویان کەوتنە ئیسراحت و لەناو جەزیرەکە بە کەیف و شەوق ئەژیان، لە خۆشیا خەسارەتی کۆنیان فیکر نەما. شەباھەنگ وتی: بۆیە ئەم میسالەم ھینایەوہ. لەزاتی پادشاھ ئاشکرا بی، زۆر کەس بوون رووحی خۆیان فیدای قەومەکیان کردوہ، بەفیکری من کارشناس وەک موبارەک دیتە بەر چاوم. چونکە لەمەو پیش، لە موعامەلە ی ئەوان شارەزا بووم، لە کارشناس زیاتر لە دنیا دا زیرەک و عاقلم نەدیوہ. لەئەووەلئەوہ ئەحوالی کارشناسم تەماشاکرد دووربینی ئەحوالی بۆم مەعلووم کرا. ئیستا چاک وایە، لەپیش ئەوہ ی تووشی بەلا بین بە زیندوویی. کارشناس بخەینە ژێر خۆلەوہ. پادشا رووی وەرگێرا، وتی: ئەم فەقیرە بە واسیتە ی ئیمەوہ تووشی دەرد ھاتوہ و ئیستا ئیمە بیکوژین زۆر بی رەحمی و بی غیرەتییە، ھۆشەنگ ئەمری کرد، کارشناسیان ھەلگرت، بردیان لە جینگە یەک دایان ناو شەو و رۆژ خزمەتیان کرد، ھەتا برین و شکاوی بالەکانی چاک بووہوہ. دیسان وەزیر وەک شەباھەنگ بی، رووی کردە ھۆشەنگ شاھ، وتی ئە ی پادشاھ، من لەرینگە ی چاکەوہ، ھەرچی بە چاکم زانی عەرزم کردی و تەئسیری نەکرد، رجا دەکەم لەگەڵ کارشناس، وەک دوو شمن مودارا بکەن، بەسوورەتی قەتعی لە فیکری غافل نەبن. لەبەر چاومە، ئەو روو رەشە بۆ فرسەت ئەگەریت، ھۆشەنگ وتی: ئەوەندە خەوف کردن لەیەک دوو شمنی زەلیل، زۆر قسە کردن چاک نییە، وەقتی کارشناس چاک بووہوہ، خۆی لەگەڵ کونەبەبووہکان ریکخست، رەفاقت و ھات و چۆی لەگەڵ مەئمووران و وەزیران پەیدا کرد، وردە وردە حورمەتی لای پادشاھ زیاد بوو، ئاخری بووہ وەزیری ھۆشەنگ. بەبی تەدبیری کارشناس دەست بۆ ئوموورات درێژ نەئەکرا، رۆژی ھەموو ئومەرا و وەرا، کۆبوو بوونەوہ، کارشناس

وتی: پادشای قهله باچکه به چۆری نازاری منیان داوه، ئەگەر حەقی خۆم دەست نەکەوتیت ئیسراحه تم بۆ ناکری، موددەتیکە بە فیکری خۆم تەدبیر ئەکەم و هەتا من لە سوورەتی ئەوانا بێم حەق دەست ناکەوتیت، چاک وایە پادشاه ئەم بەر موویتی من بسووتین، چونکە بیستوومە کەسێ نزیك بە سووتان بوو، دوغای گیرا ئەبیت، بەلکی کە نزیك بە سووتانن بووم دوغام گیرا بێ. خوا سوورەتی کونە بە بووم بەسەرا کیشیت، ئینتیقامی خۆم لە قهله باچکه کان بسینم، شەباھەنگ وتی: ئەم قسە کردنەت، بۆنی مردارەو بووی لی دیت. هۆشەنگ وتی: ئەئێ شەباھەنگ فیکرت چیبە، جوابی دایەو ئەئێ پادشاه، ئەو مەکرێکە بە ئاوی زەمەریر ئاودراو و ئەگەر هەموو پەری پیسی بە ئاوی سەلسەبیل و شەرابەن تەهوور بشووت. روو پەشی زاهیری و پیسی باتینی، پاک ناییتەو و ئەگەر وجودی ناموبارەکی بە تاوس و یا سیمخ بێ، بۆ رەفاقەتی قەومەکی ئارەزوو ئەکات. هەرەک مشکە بە دوغای عابید. سوورەتی ئافرەتی پێ عەتا کرا. نە بە رەفاقەتی رۆژ و نە بە رەفاقەتی هەور و نە بە رەفاقەتی شاخ رازی بوو، تا لەگەڵ ئاوجنسی خۆی ئارەزووی دەست کەوت، هۆشەنگ پرسی، چۆن بوو؟.

حیکایەت

شەباھەنگ وتی: ئەگەر نەو، عابیدی لە چۆلێکدا شەو و رۆژ خەریکی عیبادەت بوو، رۆژی قەلی بێچووە مشکێکی لە بەردەم عابید دانا و رۆشت، عابید رەحمی پێ کرد و لە خیرقە کە یەو پێچاو خواردنی دایە، تا گەوورە بوو، عابید فیکری کرد مومکینە ئەم مشکە زەرەری بۆ بەنی ئادەم بێ، دوغای کرد مشکە کە بێ بە بەنی ئادەم. دوغای گیرابوو، تەسادوف سوورەتی کچی پێ عەتا کرا، مریدی چوو خزمەتی عابید، تەماشای کرد. منالێکی ساوا لای عابیدە کە یە، بە ئەمری عابید موربەدە کە منالە کە ی بردە لای خۆی. تا گەیشتە حەددی بولووغ، بردی و تەسلیمی بە عابید کردەو. عابید رووی تی کرد، وتی: ئیستا بلووغ بوویت. وەقتی شووت هاتوو. ئارەزووی خۆتە، کچە کە جەوابی دایەو، وتی: شوو بە یە کێ ئەکەم. کەس قوووەتی لەو زیاتر نەبێ، عابید وتی ئەو دی تو ئەلیت، رۆژە، قوووەتی لە هەموو کەس زیاترە، بۆ سبەحەینێ رۆژ هەلەت، عابید چوو لای، رۆژ، بە یانی جوانیی کچە کە ی بۆ کرد، وتی: ئارەزووی مێردی ئەکات قوووەتی لە هەموو کەس زیاتر بێ، رۆژ جەوابی عابیدە کە ی دایەو، وتی: هەور لە من بە قوووتترە، بە یە ک دەقیقە رووناکی من ئەشاریتەو. عابید چوو لای هەور، بە یانی جوانی و قسە ی

کچه که ی بۆ کرد، هه ور عه ره قی شه رمی دارژان. جه وایی دایه وه، وتی: (با) له من به قووه تتره، وه قتی با هات، من قووه تی وه ستانم نییه. عابید چووه لای با، به یانی جوانی و قسه ی کچه که ی کرد. جه وایی دایه وه، وتی: هه رچهنه، سپی چنار له بن دهر دینم و گویتی به نی ئاده م که ر ئه که م، ئه ما قووه تم به سه ر شاخدا نییه، شاخ له من به قووه تتره. عابید چووه لای شاخ، به یانی جوانی و قسه ی کچه که ی بۆ شاخ به یان کرد. شاخ جه وایی دایه وه وتی: هه رچهنه که س قووه تی به سه ر ما نییه، ئه ما مشک قووه تی له من زیاتره، هه موو جه رگ و ئه ترافی کون کون کردوم. عابید کچه که ی هه لگرت، رووی کرد بۆ لای مشک، به یانی قسه ی کچه که ی کرد. مشک جه وایی دایه وه، وتی: زه مانیکه ئاره زووی ژن هینان ئه که م. ئه ما مومکین نه بووه، ئیستا له سه ر فه رمووده ی جه نابت قبوولم کرد و لازمه ژنی ئاوجنسی من بی، کچه که وتی: ئاسانه عابید دوعا بکات. ئه بم به مشک ده ست ئه که مه گه ردنی تو، عابید ته ماشای کرد هه ردووکیان ئاره زووی یه ک ئه که ن، دوعا ی کرد کچه که بی به مشک، نیشانه ی (وکل شیء یرجع الی أصله) ئاشکرا بوو. عابید هه ردووکیانی ته سلیم به یه ک کرد گه رایه وه، شه باهه نگ وتی: بۆیه ئه م قسانه م کرد. له زاتی پادشاه مه علومی بی ئاخری ئه و روو ره شه به ناگری فیتنه ئه مان برژینی، هۆشه نگ ته دبیر و نه سیحه تی شه باهه نگی به خراب ئه زانی، دووربینی ئه حوالی خۆیانی نه کرد، ئه ما کارشناس، هه ر رۆژه حیکایه تیکی بۆ هۆشه نگ ئه کرد. وای لیها ت بوو به مه حره می سپری، له هه لسان و موعامه له یان شاره زاوو، رۆژی فرسه تی زانی، رۆبشته وه بۆ لای قه ومه کانی. مه لیک پیروژ وتی: ئه ی کارشناس چاومان روون. به خیره تینه وه مه سه له چیه بیگیره وه. کارشناس وتی له سایه ی سه ری پادشاه. ئه وه ی مه تلّه بوو. ده ستم که وت خۆتان حازرکه ن فرسه ته. پیروژ وتی: ته دبیر چیه، کارشناس وتی: له فلان شاخ، ئه شکه وتی هه به. ئیوه بچن، پووش و گه لا له به ر کونه که، له گه ل چیلکه هه لپچن. له نزیک ئه شکه وته که خانووی شوانی هه به. منیش ئه چم داریکی ئاگراوی دینم. له ناو پووشه که دایه نیم، ئه مر بفه رموو به له شکر له ئه تراف پووشه که پال به دن به یه کدا، تا پووشه که ئاگر ئه سینتی، ئه و کونه به بووی بیته ده ره وه، ئه سووتی، ئه وه ی له ناو کونه که دا بی، دوو که ل ئه یکوژی، پادشاه به ته دبیری کارشناس ئه مری کرد. ئاگریان له هه موو کونه به بووه کان به ردا. له گه ل کونه به بووه کان ئاگریان تی به دردا. قه له باچکه کان، به دلخۆشی گه رانه وه، مه لیک پیروژ، له ته دبیر و فیکری کارشناس مه منوون بوو. زوبانی به مه دح و سه نای کارشناس ئه کرده وه. کارشناس دوعا ی خیری بۆ ژنیانی مه لیک کرد، وتی: له

واسیتتهی نفوسسی پادشاهه فیکرم
دروست بوو، چونکه نهووهل رۆژ دروشمی
نا مویارهک زولمی ئاشکرا بوو. ئەم
تەدبیره به فیکری منا هات، مەلیک
پیرۆز وتی: له رەفاقه تی کونه به بووه کان
زۆر مایته وه چۆن تاقه ت گرت؟ چونکه
سه خی تهبع له گه‌ل ره‌زیل، ره‌فاقه تیان
زۆر زه‌حمه‌ته، کارشناس وتی:
فه‌رمووده‌که‌ت شیرینه. هیچ ناخوشییه‌ک
وه‌ک ره‌فاقه تی ره‌فیقه‌ی خراب زه‌حمت
نییه. ئەمما که‌سی عاقل بێ، بۆ دروست
کاری وه‌لییوننه‌یمه‌تی و قانزاجی
قه‌ومه‌که‌ی هه‌رچه‌ند زه‌حمت بکیشی، به
رۆتبه‌ی نه‌زانیت. مەعلوومه ده‌وله‌ت
به‌بی زه‌حمه‌ت ده‌ست ناکه‌ویت و هیچ
گولتی بی درک نه‌کراوه‌ته‌وه، مەلیک
پیرۆز وتی: له‌قسه‌وه تەدبیری کونه به‌بوو
چیت دیوه بیگێره‌وه، کارشناس وتی: به
فیکر و عاقلی، وه‌ک نه‌وه‌م نه‌دیوه، که
حوکمی کوشتنی نه‌کردم پادشاکه‌یان بێ
ئه‌قل بوو. باوه‌ری به‌قسه‌ی نه‌و زیره‌که
نه‌ئه‌کرد و قه‌ومه‌که‌یان فه‌رقیان بۆ
نه‌ئه‌کرا، من غه‌ریب بووم، به‌فیکر و

تەدبیری مەشهور بووم، نه‌به‌ قسه‌ی شه‌باهه‌نگ باوه‌ریان نه‌کرد و نه‌به‌ عه‌قلی خۆیان
ئه‌بازانی که‌ من بۆ مەسله‌حه‌ت بووم به‌ ره‌فقیان، لازم بوو سرپری خۆیان له‌که‌س ئاشکرا
نه‌کردایه، له‌به‌ر بی عه‌قلی سرپری خۆیان له‌من ئاشکرا کرد. نه‌وه‌یان تووش هات که‌سیان
به‌زیندووویی ده‌رنه‌چوون، زولم کردنیان گه‌رایه‌وه سه‌ریان. مەعلوومه هه‌ر پادشایه‌ک
ده‌ستی زولمی درێژ کرد. نیشانه‌ی تپکچوونی حوکمدارییه‌تی، باقی بوونی پادشاهی،

به کافری له ناو ناچیت، ئەمما به زولم له ناو ئەچیت، چوار ئیشی ههیه، جهزای ئەگه پیتتهوه، ئەووهل زولم، ههركهس زالم بێ، ئاخیری خۆی له ناو ئەچیت، دووهم ههركهس داوین پیسیی کرد. حورمهتی خۆی له ناو ئەبا، سیتهم ههركهس زۆر خواردن بخوا، دائیم نهخۆش و دهردهداره، چوارهم ههركهس پادشایهك به قسهی وهزیری عاقل نهكا، زوو لهسهه تهختی پادشاهی لانهچیت. لازمه شهش تائیفه، تهمهع له شهش ئەشیا نهكهن، ئەووهل پادشا تهمهع له نازاری میلیلهت، دووهم كهسی مهغروور و به تهكه بیور، تهمهع له مهدهح و سهنا، سیتهم. كهسی رهوشتی خراب بێ، تهمهع له رهفییق گرتن، چوارهم كهسی بێ حهیا و بێ ئابروو تهمهع له روتبهی گهورهیی، پینجهم، كهسی بهخیل بێ، تهمهع له چاكه كردن. شهشم، كهسی گوناهاكار بێ، تهمهع له عهفو كردن. زۆر دهركهوتوو، چهند كهسانی له واسیتهی تهكه بیور و غوروورییهوه تووشی بهلا بوون. ههروهك هۆشهنگ له بهر تهكه بیور و مهغرووری شه به یخوونی دا بهسهه ئیمه دا و ئاخیری زولمه كهی گهراپهوه سهه خۆیان، مهلبیک پیروز وتی: ئەهێ کارشناس، ئیمه له چاكه ی تو ده ناچین، چونكه ئەو جوړه كه تو قبوولت كردهوه و ئەگه به قسهی وهزیره كه یان کاریان بكر دایه. تو ئەكوژای و ئیمه له تو نائومیید ئەبووین. کارشناس وتی: كهسی به وهفا بزانیته، ئەگه فیکریکی کرد، ئەهێ دهست له رووحی خۆی هه لگرت و ههركهس ئارهزووی مه تله بێ بکات بو دروست بوونی مه تله به كهی، به خزمهتکاری بیجووکی خهریک بێ عهیب نییه. ههروهك پیسه ماره كه له بهر مهسله حهت خۆی کرد به ولاغی بۆق،

پیروز پرسى: چۆن بووه؟ بیگیتهوه.

حیکایهت

کارشناس وتی: ئەگه پنهوه، ماری پیر و پهرووتی رووی تی کردبوو. قوهتی راوکردنی نه مابوو. له تاو برسپیهتی عاجزبوو، گریانی بۆ زهمانی گهنجیهتی نههات. فیکری کرد، بۆی مهعلووم کرا قوهتی ههتا بێ، روو له كهم نهکات. وای به چاک زانی، رینگه ی ته دبیر بدۆزیتتهوه، ورده ورده رۆیشه سههراوهی ئاوێک، میقداریکی زۆر بۆق له ناو ئاوه که دا بوون. پادشایه کیان بوو. حوکمی بهسهه هه موو بۆقه کانا نه کرد، ماره كه به نهخۆشی و سکه خشکی له قهراغ ئاوه كه راکشا، بۆقی چوو سوئالی له ماره كه کرد، وای دیاره نهخۆش كهوتوویت؟ مار جهوابی دایه وه وتی: له نهخۆشی خراپترم بهسهه هاتوو، بۆقه كه وتی: چیت بهسهه هاتوو؟ مار وتی: مهعلوومه ژبانی من به بۆقه وهیه و ئیمرو

کارێکم بەسەرھات، خواردنی بۆق لەمن حەرەم کرا و ئەگەر لەبرسا بمرم، ناتوانم بۆق بخۆم، بۆقەکە رۆیشتە لای پادشاکەیان قسەى مارهکەى گێراپهوه، پادشای بۆقەکان مۆتەحەبیر ما لە قسەى، رۆیشتە لای مارهکە، وتی: لەبەر چى خواردنی بۆق لە تۆ حەرەم کرا؟ مار وتی: ئەى پادشاه. برسیتی و حرس پیتی کردم، رۆژێ ئارەزووی گرتنی یەک بۆقم کرد، بۆقەکە رای کردە ژووری عابیدیکهوه، منیش شوینی کهوتم، ژووری عابید تاریک بوو، لەبەر برسیتی بۆم فەرق نەکرا. کوری عابیدەکە لە ژوورەوه نوستیوو، ئەمۆستە پیتی کورەکە بەردەمم کهوت، وامزانی بۆقەکە، دانم پیا، زەهری بن دانم رژایه سەر برینهکە، کورەکە رووخی دەرچوو، لەگەڵ عابید خەبەری زانی، شوین من کهوت، منیش رووم کرد بۆ سەحرا، لەدەست عابید نەجاتم بوو، عابید لە دوورەوه دوعای لی کردم، وتی: لە دونیا بی حورمەت و بی میقدار بیت و ببیت بە ولاغی پادشای بۆقەکان و ئیقتیداری خواردنت نەبی لەوه زیاتر، پادشا بەسەدەقه بدات، ئەوا ئیستا منیش هاتووم، پادشا، من بە ئولاغی خۆی قەبوول کات، پادشای بۆق، بەقسەى مار رازی بوو. فیکری کرد، من سواری مار بيم، ناو و شوورەت پەیدا ئەکەم. پادشای بۆق هەرچەند سواری مار ئەبوو، تەکهەببوری

به سهر ئاوجنسی خۆیدا ئەکرد. رۆژی مار وتی: عومری پادشا درێژ بێ، مه علومه ژيانم به خواردن مومکين ئەبێ، پادشاه وتی: راسته، تو به بێ خواردن قووه تی هه لگرتنی منت نابێ، منیش به بێ ئولاغ زهحمه تم زۆر ئەبێ، له بهر ژيانی مار، رۆژی دوو بۆق قه رار درا بدری به مار. چهند مودده تی به و جوړه تا مردنی، ئیداره ی کرد، له بهر مه نفه عهت، به خزمهت کردن پازی بوو و به زهحمهت ته ماشای نه کرد. کارشناس وتی: هیتانه وهی ئەم میساله م بۆ ئەوه بوو، تا مه علوممی جه نابت بیت، سه بر کردنم بۆیه بۆ کرا، سووتانی دوشمن و دلخۆش بوونی قه ومه که م چاو لی بوو، سه د ئەوه نده زهحمه تم بکیشایه، به لامه وه جه ژن بوو. حوکه ما فه رمویانه، ته دبیر له قووهت چاکتره، ئەگه ر که سی موقابیل به سه د که س قووه تی بوو، به ته دبیر مومکين ئەبێ، یه کتی بیبیستی، زۆر ئاشکرا بووه، به له شکرکی زۆر چاری دوشمن نه کراوه، به یه ک ته دبیر شار و میلله ته که گیراوه، مه لیک پیروزی وتی (الحمد لله) به ته دبیری تو، ئیمه سه رکه وتین. کارشناس وتی: ئەم ئیش و کاره، به عه قل و فیکری من، نه کرا، هه مووی به واسیته ی نوفوسی پادشاهه، به ئاسانی دروست کرا، پادشای کونه به بوو له بهر کیس و غورووری، وجودی ئیمه یان نه ئەزانی، فیکریان نه ئەکرد، ئیمه له بهر زه عیفی، حه قی خۆمان ده ست که ویت و له زاتی موباره کی مه لیک پیروزی ئاشکرا بێ، چوار ئەشیا که مه، زۆر ئەبێ، ئەوه ل پشکو یه ک ئاگر، که م دیاره و سووتانی زۆره، دوو هه م قه رزاری ئەگه ر دره مه پیک بێ، ساحیب قه رز، وه ک سه د دینار ته ماشای ئەکات، سیهه م نه خۆشی، ئەگه رچی ئەوه ل جار نه که ویت، هه تا بیت ده رده که ی زۆر ئەبێ. چواره م، دوشمن ئەگه رچی زه عیف و که م ده ست بێ. ئاخری حه قی خۆی ئەسینێ. هه روه ک دوو چۆله که که، حه قی خۆیان له مار وه رگرت.

مه لیک پیروزی وتی: چۆن بووه؟

حیکایهت

کارشناس وتی: ئەگێر نه وه، دوو چۆله که له بن گوێسوانه یه کدا هیتانه یان کردبوو، چهند زه مانێ به خۆشی یه ک و به بوون و نه بوون، رایان ئەبوارد، وه قتی بیچوویان هه له ئینا، هه ر دوو کیان، له هیتانه چووبوونه ده ره وه. بۆ خواردن هیتانی بیچووه کانیان، ته سادوف که مییه که، پیتی نیره که، رووی کرده وه هیتانه، ته ماشای کرد، ماری له ناو هیتانه که دا خه ریکی خواردنی بیچووه کانیه تی، چۆله که که، دهستی کرد به گریان و هات و چۆکردن، له پیش ده می هیتانه که، نیره که رووی کرده وه هیتانه که، ته ماشای کرد، مییه که به گریان و

هاوار خهريکه، بانگی کرد: ئەي ئارامی جانم، باعيسى گريانت نازانم، ميبه که وتی: گريان بۆ من چاکه، منالە غه مپه وینه کانم مار خواردی و هه چهند پارامه وه و هاوارم کرد، ماره زالمه که رهحمی پي نه کردم و به ماره کهم وت: ئەگه چچی خۆت به گه وه ئەزانی، ئەما له دوشمنی بچووک بترسه. مومکینه ئيمه بۆ کوشتنی تۆ هه ولّ بدهين، ماره که به قسه ی من پيکه نی، جه وابی دامه وه، وتی: ئیوه خۆتان به چی ئەزانن و هه تا ئیوهش نه خۆم دهست هه لئاگرم، ئیستا له خواردنی بيچووه کانمان بووه ته وه و بۆ خواردنی ئيمه له هیلانکه مان نوستووه، نيره که ئاگر له دلّی بهریوو، ته سادوف له وه قته دا ساحیب خانووه که خه ریکی ئاگر کردنه وه بوو، پارچه په رۆیه کی ئاگراوی، نيره که بردی کردی به بن گويسوانه که دا، ساحیب خانوو، له ترسی ئەوه، خانووه که ئاگر نه گری، به پاچ و خاکه ناز، چوو سه ریان، گويسوانه که ی هه لوه شان، ماره که سه ری برده ده ره وه، ساحیب خانووه که، سه ری ماره که ی پان کرده وه و کوشتی، ئاگری دلّی چۆله که کان کوژایه وه، مه لیک پیروژ وتی: ئەي کارشناس، ئینتیقام دهست که وتنمان، به واسیته ی فیکری موباره کته وه دهست که وت و هه ر ته دبیری به زوبان جه نابته وه کرابی، قانزاجی زۆر بووه، بۆ بناغه ی سه لته نه تی پادشاهان له وه زیری به فیکر چاکتر نییه. من هه موو وه قت، به ته دبیری جه نابت گۆی مه قسه دم دهست که وتوووه و زیره کی و عه قلّی تۆ گه يشته ده ره جه یه ک، مودده تیکی زۆر له گه لّ دوشمن ده وامت کرد و قسه یه ک به زوبان تۆدا نه رۆیشت، عه کسی ته بعی دوشمن بیّت، کارشناس وتی: ئەویش له واسیته ی نفوسی جه نابته وه دهستم که وت، چونکه دلّی پادشاه له گه لّ بنده ساف بوو و ئاره زوی ئیسراحه تی مه لله تی ئەکرد. منیش له واسیته ی نفوسی پادشاه، فیکر و ته دبیرم که وته سه ر رپگه ی مه تلّه ب و هه رچیم بۆ دروست بوو ته ئسیراتی دلّی روونی جه نابت نیشانی دام و کردم. مه لیک پیروژ وتی: له وه قته وه، تۆ رۆیشتوویت، خواردنی ره حه تی و نوستنی ئیسراحه تم نه دیوه. (الحمد لله) ئیستا ئەم ژینه به ژین ئەزانم، له گه لّ تۆ رایه بویرم. کارشناس وتی: پيشوونان فه رموویانه: نه خۆش تا چاک نه بی، له ززه تی خواردن نازانی، حه مالّ تا کوّلی گران هه لنه گری، له مانگوو حه سانه وه بیخه به ره، عاشق هه تا به مه عشوقه نه گات، دلّی دانا مری، رپبوو داخّ به قوئاغ نه بی، ئیسراحه ت ناکا. دوشمندار هه تا مردنی دوشمنی نه بینی له ژبانی خۆی ئەمینی په یدا ناکات. مه لیک پیروژ وتی: ره وشت و فیکریان چۆن بوو؟ کارشناس وتی: فیکر و ره وشتیان له رووی کبیره وه بوو، وه ک یه ک. هه موو کهم عه قلّ بوون، عه قلّ داریان له شه باهه نگ زیاتر نه بوو، زۆر بۆ کوشتنی من ئاره زوی ئەکرد، ئەما پادشاکه یان له گه لّ

میلله ته که فیکریان و ابو ته دبیری شه باههنگ روو له حه سوودی ئەکا و هه تا مومکینی بوو، له نه سیحه ت قسووری نه کرد. من له عومری خۆم، زیرهک و عاقلی وهک شه باههنگم نه دیوه. کونه به بووه کان. کهم عهقل بوون. به قسه ی زیرهکی و زۆر زانیی شه باههنگ، باوه پریان نه کرد ئه وه یان به سه رهات، لایق بوون، چونکه لازمه خو پاراستن له زویان لووسی دوشمن و هه رکهس عهقلی بی. به قسه ی دوشمن و گریان و پارانه وه ی باوه ر ناکا و دوشمن به بی وجود ته ماشا ناکریت و هه رکهس دوشمن به بچووک ته ماشا بکا، ئه وه ی به سه ر دیت قه له باچکه کان به سه ر کونه به بووه کان یان هینا و هه رکهس ته ماشای ئەم نه سیحه ته بکات و دووربینی ئەحوالی خۆی و له دوشمن ئەمین نه بوو. به سه لامه تی له دهست دوشمن نه جاتی ئەبی و قانزاجی ته دبیر و ره فاقه ت له م نه سیحه ته دا ئاشکرا بوو. هه موو کهس لازمه بزانی.

نه سیحه تی پینجه م

زه ره ری غافل بوون و له دهست چوونی مه تلّه ب

دابیشه لیم، رووی کرده بره همن، فه رمووی : خو پاراستن له دوشمن و باوه ر نه کردن به قسه یان ئه وه ل و ئاخو به زویان جه نابه ته وه به یان کرا، ئومیتد ده کهم به یانی زه ره ر و غافل بوون و مه تلّه ب له دهست چوون، به یان به فه رموویت، بره همن فه رمووی، له هه موو کهس ئاشکرایه، بو خوسوس ئیداره، مو حافه زه ی مال و که سا به تیان ئەکه ن و چه ند که سی، به ئاسانی مالیان دهست ئەکه وی، زوو له ناوی ئەبه ن و چه ند که سی زۆر به زه حمه ت مالیان دهست ئەکه وی، ورده ورده ئیداره ی پی ئەکه ن. لازمه که سی عهقلی بوو، مال و یا ره فیقیکی چاکی دهست کهوت، غافل نه بی و ئەگه ر غافل بوو، له دهستی ئەچن، په شیمانی و ده ردی روو له زیادی ئەکات. ههروهک کیسه ل به ئاسانی ره فاقه تی له گه ل مه میونه که گرت. له بهر بی عهقلی، له دهستی چوو، دابشه لیم پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

بره همن فه رمووی: ئەگه ر نه وه له به حری ئەخزه ر، جه زیره یهک بوو، میقداری مه میون له ناو ئەو جه زیره یه دا بوون، پادشایه کیان بوو، ناوی کاردان بوو، له فیکر و راستییا بی ئەمسال بوو، مو دده تی پادشای مه میونه کان بوو، ئاخو ری پیری، رووی تی کرد، دلّی مه ئمووران ده رحه ق کاردان خراپ بوو، له بهر پیری عه زلیان کرد، یه کئ له خزمانی پادشاه، تازه پی ئەگه یشته، له جیگه ی کاردان کرا به پادشاه، بو خوشی پادشاه جلووسیان دانا،

هه‌موویان به رەسەمی خۆیان کردیان بە جەژن، کاردان لای ناشیرین بوو، لەناویانا دانیشیت، تەرکی وەتەنی کرد، بەقەرەخ بەحرەکەدا، رۆژیشتە خوارەوه، گەیشتە بن دار هه‌نجیری ئەو دار هه‌نجیری کرد بەوەتەن. رۆژی لەسەر دار هه‌نجیره‌که، یەک هه‌نجیر لەدەست کەوتە ناو ئاوەکەوه، دەنگی شلپەیی ئاوەکەیی لا خۆش بوو، هه‌موو وەقت بەو فیکره هه‌نجیرتکی ئەخوارد، هه‌نجیرتکی ئەخستە ناو ئاوەکەوه، تەسادوف کیسەلێ بوو، گران گەیشتە بن دار هه‌نجیره‌که. بۆ ئیسراحت لەبن هه‌نجیره‌که راوەستا، لەو وەقتەدا مەمیون هه‌نجیری ئەخستە ناو ئاوەکەوه، کیسەلێ ئەیگرته‌وه، ئەیخوارد، فیکری کرد، ئەو مەمیونە بەو جۆره چاکه دانەوهی لازمه، بانگی مەمیونەکەیی کرد، ئەو رەفیق من غەریبم و چاکەت لەمن نەدیوه. تۆ ئەم هه‌موو چاکەبەت لەگەڵ من کرد، تا مردن بۆم نادریتەوه، مەمیون ئارەزووی رەفاقتی کرد، بەیانی رەفیقی چاک و یەک قسەیی بۆ کیسەلێ گێرایه‌وه، وتی: لازمه، رەفیق وەک تایی تەرازوو بەرامبەر یەک بن و رەفیقی بۆ هه‌موو کەس ناکرێ، رەفاقت لەگەڵ سێ تاییه‌فه لازمه، ئەووەل، لەگەڵ عولەما، بەواسیته‌ی رەفاقتەوه شرووتی دیانەت و ئاداب شارەزا ئەبی، دووهم، لەگەڵ عاقل، بەواسیته‌ی رەفیقی عاقلەوه لەرێگەیی خەتەر نەجات ئەبی، سێهەم، لەگەڵ ئەوانەیی دووزوبان نازانن و بەبی تەمەع رەفاقت ئەکەن و لەسێ تاییه‌فه، خۆ پاراستن لازمه، ئەووەل، ئەو کەسانەیی ئارەزووی فیتنە و دوو زوبانی ئەکەن. دووهم، ئەو کەسانە وه‌عدیک ئەدەن بەدرۆ دەرده‌جیت. سێهەم، ئەو کەسانەیی کە عەقلیان نییه، چونکە لە واسیته‌ی رەفیقی کەم عەقلەوه، دەرد و بەلا زۆره، دوشمنی عاقل لە دۆستی نەزان چاتره... هەر وەک لە واسیته‌ی دوشمنه عاقلەکەوه، پادشاه لە دەست دۆسته کەم عەقلەکەیی نەجاتی بوو.

کیسەلێ پرسی: چۆن بووه؟

حیکایەت

کاردان وتی: ئەگێرنەوه، لە شاری کشمیر، پادشایه‌ک بوو، زۆر عادل و میلله‌ت پەرور بوو، ئەو پادشایه، مەمیونیکیی بوو، شەو و رۆژ نۆبه‌چی سەری پادشا بوو، بەشمشیرەوه لە ژوور سەری ئەوه‌ستا، تەسادوف دزیکی عاقل، لە رێگەیی دووره‌وه داخل بە کشمیر بووبوو، بۆ دزی و دزیکی کەم عەقل، ئەهلی شارەکە بوو. تووشی دزه عاقلەکە بوو. هەردووکیان بۆ دزی بوون بە رەفیق، دزه غەریبه‌کە وتی: تۆ شارەکە ئەزانی، ئیمشەو پروو بکەینه کوئ؟ دزه‌که جەوابی دایه‌وه: پروو بکەین بۆ تاو لەی پادشا، کەرێکی هیه، بیدزین

و روو بکهین بۆ مهیدانی بازار، دووکانی شووشه فرۆشی ههیه، بیسپین و کهره که بار بکهین، بگه پیننهوه، لهو ته دبیر کردنه دا بوون، ههسه سه سی پهیدا بوو. دزه عاقله که، خۆی شاردهوه. دزه کهم عهقله که به دهست ههسه سه وه گیرا، سوئالیان له دزه کرد، فیکری چیت کردوه؟ جهوابی دایه وه، وتی: فیکرم کردوه، تاوله ی پادشا بیرم، که ره که ی بدزم و له دووکانی فلان کهس، باری کهم له شووشه، روو بکهم بۆ شاریکی که، بیفرۆشم، ههسه سه ئه وه ی بیست، پیکه نی، وتی: ئافه رین لازمه له کهم عهقلی تو، چونکه، ولاغی پادشا، سه د نۆیه چیی ههیه و دهست تو ناکه ویت و ئه گه ر فیکری خه زینه ی پادشات بکر دایه سه هلتر بوو، کهم عهقلی تو، ئه م جوړه بی، لایقی زیندانی. ئه وه ی وت و قۆلبه ست کرا، بردیان بۆ زیندان. خرایه زیندانه وه، دزه عاقله که گوئی لهو قسانه بوو، فیکری کرد. ره فیقی نه زان، له دوشمنی زانست خراپتره. به قسه ی ههسه سه، رووی کرد بۆ خه زینه ی پادشا. وهختی گه یشته خانووی پادشا له خۆشیی خه زینه، میقداری نیو سه عات سه ری لوغمی کرده دهروه، له گه ل ته ماشای کرد له ئه نوعی سکه و ئالتوون و جهواهیرات رۆکراوه و ئه ترافی ژووره که به شه مع روون کراوه و پادشا له سه ر تهخت نوستووه و مه یوونی به شمشیره وه له ژوور سه ری پادشا نۆیه چیی، دزه که موته حبیر بوو، فیکری کرد عه جه با مه یوونی به و ناشیرینی، چۆن ئه مین بوون له عهقلی کراوه، بۆ نۆیه چی سه ری پادشا، لهو فیکره دا بوو، له سه قفی خانووه که وه چند میرووله یه ک که وته سه ر سنگی پادشا، پادشا به ده م خه وه وه دهستی برد بۆ سنگی، خورانی، مه یوونه که ته ماشای کرد، میرووله له سه ر سنگی پادشایه، ره گی جه هاله تی که وته هه ره که، وتی: له جیگه یه ک من به شیری تیژه وه، له ژوور سه ری پادشا نۆیه چی بم، ئیوه شه رم ناکه ن، شمشیری راست کرده وه بۆ سنگی پادشا میرووله کان بکوژی، دزه که هاواری کرد، په لاماری مه یوونه که ی دا، شمشیره که ی له دهست مه یوون سه ند، پادشا خه به ری بووه وه، ته ماشای کرد، کابرایه کی غه رب شمشیری له مه یوون سه ندووه و له به رامبه ر مه یوون وه ستاوه، پادشا وتی: تو ئیشت چیه؟ دزه که جهوابی دایه وه، من بۆ دزیی خه زینه که هاتم و دوشمنی عاقلم. ئیستا له واسیته ی حازر بوونی منه وه، له دهست دۆستی کهم عهقل رووحت به سه لامهت ده رچوو، قسه ی ئه ووه ل و ئاخری بۆ پادشا گپرایه وه، پادشا سه جده ی شوکری برد، وتی: (الحمد لله) ئه مرۆ ئیراده ی خودا هه ر جوړی بی، لازمه بی، دوشمنی عاقل له جیگه ی دۆستی کهم عهقل، روتبه ی بۆ به چی بی، پادشا ئه مری کرد. زنجیربان خسته گه ردنی مه یوون، خرایه زیندانه وه و دزه عاقله که بوو به یه ک له

مهئموورانی پادشا، لازمه رهفاقهت له گه‌ل عاقلان و خو‌ياراستن له كه‌م عه‌قلان، كاردان وتی: ئەى كیسه‌ل، ئەم حيكايه‌ته‌م بو‌ كردی، بو‌ت مه‌علووم بئ ره‌فاقه‌تى من له‌گه‌ل تو‌ دروست نابئ له‌وه ئە‌ترسم شرووتی ره‌فاقه‌ت به‌جئ نه‌يه‌نیت. چونكه پيششونان فه‌رموويانه ره‌فاقه‌تى ئە‌هلى دونيا سئ جو‌ره، يه‌كه‌میان كه ره‌فيقی گيانی گيانی ناوه، وه‌ك رووح و جه‌سه‌د، به‌يه‌ك لزوومن، ته‌رك بوونيان مومكين نابئ، دووه‌ميان، وه‌ك ده‌رمان وايه، وه‌قتئ نه‌خو‌ش، ده‌ردئ تووش هات، موحتاجی ده‌رمان ئە‌بئ، سيته‌ميان وه‌ك ده‌رد وايه، ته‌رك بوونيان له‌مردن نزیکه، ئە‌وانه جانی جانی ناوه، له‌ته‌نگانه و فه‌رحی شه‌ريكن. ئە‌وانه ده‌رمانی ناوه، خزميکه موحتاجی ده‌فع ئە‌كهن، ئە‌وانه ده‌رديان ناوه له‌وه‌قتی خواردن ده‌ستييان له‌گه‌ل ده‌سته و دوورکه‌وتنه‌وه قسه‌ی نالايق و خراب ئە‌كهن، كیسه‌ل وتی: شرووتی ره‌فاقه‌ت چۆنه به‌يان به‌رموو، تا ئادابی به‌جئ به‌ينم. كاردان وتی: هه‌ركه‌سئ شه‌ش ره‌وشتی بوو، ره‌فاقه‌تى زۆر خو‌شه، ئە‌وه‌ول، عه‌يبی ره‌فيقی ئاشكرا نه‌كات، دووه‌م، نازایی ره‌فيقی يه‌ك به‌هه‌زار به‌يان بكا. سيته‌م، به‌خاله‌ت به‌بوونی ره‌فيقی نه‌كا، چواره‌م، چاكه‌ی ره‌فيقی له‌فيكر نه‌چئ، پينجه‌م، ئە‌گه‌ر خه‌تا و سه‌هو له‌ره‌فيق بيینی، نه‌يگرتته‌ دل، شه‌شه‌م، ئە‌گه‌ر موحتاج بوو، داواى شتيکی کرد. ره‌فيقه‌كه‌ی رووی نه‌شکيتئ و هه‌ركه‌س له‌م شرووتانه به‌يان کرا دوور بوو. ره‌فاقه‌تى دروست نيه‌ه. كیسه‌ل وتی: ئە‌ی ره‌فيق، ئوميد ده‌كه‌م تا مردنم ئە‌م شرووتانه له‌ فيکری خو‌م نه‌به‌مه‌وه و به‌تيغ سه‌رم بيري له‌ژير ده‌ستتا سه‌ر هه‌لنه‌بم، كاردان له‌دار چووه‌ خواره‌وه، كیسه‌ل له‌ ئاو هاته‌ ده‌ره‌وه ده‌ست بووسيان له‌گه‌ل يه‌ك کرد. كاردان سه‌لته‌نه‌تى كوئی فيکر چووه‌وه. كیسه‌ل مال و منالی فيکر نه‌ما مودده‌تئ به‌خوشی يه‌ك رايانبارد. له‌ولاوه ژنی كیسه‌ل مات و مه‌لوول بوو به‌گريانه‌وه، رووی کرده‌ لای ژنه‌ دراوسپه‌كه‌ی، وتی: نازانم ئە‌و غه‌ريبه‌ له‌ كام قور و ئاوی چه‌قبوه و به‌م جو‌ره هاته‌وه‌ی توولئ کيشا، دراوسپه‌كه‌ی وتی: تو له‌ من گه‌وره‌تر و عاقل‌تری. رجا ئە‌كه‌م هه‌رچی ئە‌زانی بيگيره‌وه. دراوسپه‌كه‌ی وتی: بيستوومه‌ مي‌رده‌كه‌ت. ره‌فاقه‌تى له‌گه‌ل مه‌پوونئ گرتووه، له‌ خو‌شه‌ويستی مه‌پوونه‌كه‌ فيکری له‌لای تو نه‌ماوه، ته‌ماشا کردنی جه‌مالي مه‌پوونه‌كه‌ی له‌ تو زیاتر ئە‌ويت، ژنی كیسه‌ل، ئاگر له‌ جه‌رگی به‌ربوو، ئارامی نه‌ما، وتی: ئە‌وه شه‌رتی وه‌فایه، ئە‌و له‌گه‌ل منی ئە‌كا، له‌جياتی ره‌فاقه‌تى من، بووه به‌ ره‌فيقی سه‌گساری كه‌ ئاو‌جنسی خو‌ی نيه‌ه و گله‌یی زۆری له‌به‌ختی خو‌ی کرد، دراوسپه‌كه‌ی وتی: ئە‌و قسانه‌ بئ فائیده‌يه، تو ئە‌يکه‌يت، ته‌دبيري بدۆزه‌ره‌وه، مه‌کری ژنان مه‌شه‌ووره، به‌ مه‌کر نه‌بئ چاری

میرده که ت ناکری، ته دبیر نه وه په، خوت بکه یت به نه خوښ له واسیته ی نه خوښی تووه مه میونه که به کوشت بده ین. ژنه کیسه ل خو ی کرد به نه خوښ و به کیکی نارد به شوین میرده که یا، خه به ری بی حالی ی ژنه که ی به کیسه ل دا، وه قتی خه به ر گه یشته کیسه ل ئیزی له مه میون خواست، مه میون وتی: نه ی ره فیق، به گورجی بگه ریسته وه، چونکه تاقه تی دووری تو م نیسه، کیسه ل وتی: نه گه ر ئیسه که موهیم نه بویه، دووری تو م ئیختیار نه نه کرد. دو عاخوازی یان له یه ک کرد. گه یشته مال وه، که سوکاری کو بونه وه، وتیان: تا ئیستا به چی خه ریک بویت؟ نه وا ژنه که ت له مه راق دووری تو دل و زویانی گیراوه، قسه ی بو ناکری. کیسه ل رووی کرده ژنه دراوسیته که، وتی: ده رمانی چییه؟ دراوسیته که هه ناسه ی هه لکی شیا، وتی: ده رمانی ده ردی ده ست ناکه ویت. کیسه ل وتی: ناوی ده رمانه که چییه، به لکی به حر و به ر بگه ریم بو ی په یدا بکه م. دراوسیته که وتی: ده رمانی نه وه ده ردی مه میونه. به خوار دنی دلی مه میون نه بی دل و زویانی به ر نابی و، دلی مه میون مومکین نیسه ده ست ئیمه بکه وئ. له به ر نه وه نار دمان به شوینتا تا گه ردنی یه ک تا زا که ن و، ئومیدی ژینی نه ماوه. نه وه قسه به ناگری له کیسه ل به ردا، که وته فکر و مه راقه وه. بو کوشتنی مه میونه که ی ره فیقی که وته موجه له له گه ل نه فسی. نه فس قه راری دا کار دان بکوژیت. عه قل وتی: نامه رد، وه فاو شهرت شکاندن ئیسی نامه ردا نه. له به ر ژنیکی مه ککاره شور ووت و ره فاقه ت بشکینیت، به خراپه له ته ریخ ناو نه بریتیت. نه فسی نه بوت: مال و یران، ژن ناوه دانبی مال وه، هه ر چه ند هه ول بده یت ئیستا که مه و، ره فاقه تی که سی ناو جنس نه بی به کاری چی دیت؟ ناخری عیشقی ژنه که ی بر دیه سه ر قسه ی نه فس. فکری کرد کار دان بکوژئ و دل که ی ده رییت، ده ر خوار دی ژنه که ی بدات. نه وه نده بی عه قل بو نه یزانی وه فاو شور ووت شکاندن له روورده شی زیاتر نیسه، په شیمانبی له شوین دیت و، هه ر که س وه فاو شهرتی نه بی نزیک بوونی خه تهره. کیسه ل بو ی مه علووم بو به حیلله نه بی ناتوانی مه میون بکوژئ. وای به چاک زانی مه میون بیاته مال وه. به و فکره وه کیسه ل رووی کرده لای مه میون. کار دان له گه ل چاوی به کیسه ل که وت باوه شی پیا کرد، ماچی کرد، وتی: نه لحه مدو لیللا نه م جاره به یه ک گه یشته نه وه. باوه ر ناکه م جار یکی که دووری تو ئیختیار بکه م. کیسه ل وتی: نه ی ره فیق، له گه ل گه یشته مال وه، له به ر مال و منال نه ختی دل م فه رح بو، نه ما به خو م وت بی غیره تیبه به بی غه م من ئیسراحت بکه م و، ره فیقی جانی جانیم به ده ردو مه راقه وه تووش بکه م. دل م نارامی نه گرت، هاتمه وه خزمه ت جه نابت. فکر م کرده وه چه ند که سوکاریکم بانگ که مه

سەر زىافەت، وەئومىد دەكەم خانەى بەندە بە قودوومى موبارەكى جەنابت روون روون بکرتتەوهو، عەقل و تەدبىرت لە رەففىق و ئەربابم ئاشکرا بىي. ئومىد دەكەم دەست نەنىتت بە روومهوه، تەشرىفت بىتتە مالەوه تا رەفاقت و دۆستايەتیی ئەولادى ئەولادمان نەپرتتەوه. كاردان وتى: ئەى رەففىق، لازم بە زىافەت ناکا. ئىمە بناغەى رەفاقتمان تەواوه. خراپترىنى رەففىق ئەوهبە تەكلىفى زىافەت ئەكاو لازم ناکا تۆزەحمەت بکىشى و، رەفاقتى تۆ لە هەموو شتتیک بە چاکتر ئەزانم، چونکە من پادشا بووم، تەركى وەتەن و جىگەى خۆم کردووه. زوو نەبوومايه بە رەففىقى تۆ رەنگە لە مەراقدا بمرمايه. ئىستا لەبەر رەفاقتى تۆ فکرى وەتەن و جىگەى خۆم ناکەم. لازم ناکا خۆت بخەیتە کەشاکەشەوه. کيسەل وتى: ئەى رەففىق زىافەت کردنم بۆ خواردن و خواردنەوه نىيە. ئارەزوو ئەكەم لەواسیتەى موبارەكىی تۆوه تووشى بەرەكەت بىين. كاردان وتى: بۆ نوفوسى دۆستان فەرقى دوورو نزیك نىيە. دۆست هەتا دوور بى مەحەبەتى زیاترە. نزیك بوون مەحەبەت كەم ئەكا. کيسەل وتى: ئەى رەففىق، شوروتى رەفاقت قسە نەشکاندە. كاردان وتى: بەجىتەینانى قسەى رەففىق بەشەرى موروهت فەرزەو، خوسوس زۆر ئارەزووى زیارەتى مال و منالت ئەكەم و هاتنم مومکین نابى. کيسەل وتى: ئەى رەففىق پشتم بۆ تۆ دەكەم بە سەفینە، بە ئاسانى داخڵ بە مال ئەبىين. دەم گەرمىي کيسەل مەپوونى هەلفریواند. كاردان رازى بوو، چوو سەر پشتى کيسەل. رۆشتنە ناو ئاوهكەوه. لەگەل گەيشتە ناوهراستى ئاو کيسەل وەستا، فکرى کردووه، بەخۆى ئەوت بە خراپ مەشهور ئەبم. بەقسەى ژنى ناقىس عەقل، رىگەى شەیتانم گرتووه. لەناو رەففىقان لە ژن كەمتر حىساب ئەكرىم. كاردان لە راوستانى ترسى پەيدا كرد، وتى: ئەى رەففىق، راوستانت لەبەر گرانبى منە؟ کيسەل وتى: ئەوه چ قسەبەكە. دەلیلت چىيە؟ كاردان وتى: خەبەردارم لە فکرى خۆم. تەدبىرى كەت بەدەستەوهبە. ئەگەر خەبەردارم بکەیت مومکینە منىش یارمەتیت بدەم. کيسەل وتى: قسەكانت شىرىنە. من فکرى ئەوه ئەكەم ئەمه ئەوهل دەفەبە جەنابت دىتتە مالى ئىمە. ئەمما ژنەكە نەخۆشە. فکرى ئەوهم كرد خزمەتى جەنابت بە تەواوى نەكرىت و خەجالەتى بىتتە سەرم. كاردان وتى: بەشەرتى دلت ساف بى، ئەوهى بۆ بىگانە بکرتت بەجى بىنرتت بە زۆر تەماشاش ئەكرىت، چونکە عەببى رەففىق لە رەففىق دەرناكەوتت. مىقدارىكى كە رۆشتن. تەكرار کيسەل وەستا، فکرى كرد، وتى بەخۆى: ژنان شەرت و وەفایان نەبوە. زۆر كەم عەقلىيە بە قسەى ژن خیانەت لە رەففىقى جانى جانى بکەم. دلى مەپوون كەوتە لىدان و ترسەوه،

وتی: ئەی رەفییق، فکرت چیبیه، له منی ئاشکرا که، بەلکی به فکر وهیا به قووهت یارمهتیت بدهم. کیسهلّ وتی: فکرم ئەوهیه کهم خزمهتیی جه نابت روویدات، چونکه ژنه کهم نه خوشه. کاردان وتی: فکری کهم خزمهتیی من مه کهو به یانی نه خوشیبیه کهی بگیروه، چونکه نه خوش کهوتن له نه خوش بینین ناخوشره. وههر نه خوشیبی دهرمانیکی بو دانراوه، وه بزانه نه خوشیبیه که چیبیه، له مابهینی مه شریق تا به مه غریب دهرمانی بو پهیدا ئەکهم. کیسهلّ وتی: ئەی رەفییق، دهرمانی نه خوشیبیه کهی منی خستووه ته به جری مهراقه وه. ئەلین به دلّی مه میرون نه بی چاک نایسته وه. قسهی کیسهلّ ئاگری بهردایه دلّی مه میرون، چاوی تاریک بوو. خۆی به خۆی وت من ئەوه دلّ کهسم به نه زانی تووشی دهردی به لا هاتم، وه ئەگه ر داخل به جه زیره کیسهلّ کان بووم ریگه ی نه جاتم دهست ناکه ویت، وههر ئەمریک بکهن لازمه ئیتاعه تیان بکهم. وه ئەگه ر به قسهی کیسهلّ باوهرم نه کردایه تووشی ئەم جوهره به لایانه نه ئەبووم. عهقلی هاته وه به بهردا. وتی: ئەی رەفییق دهرمانی دهردی ژنه کهت زۆر ئاسانه و زۆر ژنانی ئیمهش تووشی ئەو جوهره دهرده هاتوون، دلّمان بو دهرهتیاون خواردوویانه چاک بوونه وه. دلّ دهرهتیاومان به دهست خۆمانه. مع الأسف له بن ههنجیره که ئەم قسهت نه کرد ئاسانتر بوو، چونکه پیشووان و توویانه: چوار ئەشیا به چوار تایفه لایقه. ئەوه دلّ ته له بی پادشاه ههرجی بکرت به جیهتیانی له سه ر میللهت لایقه. دووهم فه قیر ته له بی هه ققولا بکات له ته رهف ده ولّ مه نه ده وه عه تا کردن لایقه. سیههم شاگرد ئاره زوی سنعه تی کرد نیشاندانی له ته رهف ئوستاده وه لایقه. چوارهم بو رەفییقانی جانی جانی دهرمانی دهرد پهیدا کردن لایقه. وه به یانی نه خوشیبی ژنه که زوو بکرایه، من ئەبووم به واسیته ی چاک بوونه وه. ئیستا دلّم له گه لّ خۆم نه هیتاوه، چونکه غه ریب بووم دلّم عاجزی هه لّ نه گرت، دهرم هیتا له بن دار ههنجیره که دامناوه و بیگانه م دهست بکه و تابه ته سلیمه ئەکرد، وه خوسووس دۆستیکی وهک تو به سه ر سه ر مه منون ئەبووم. کیسهلّ وتی: به جیهتیشتنی دلّت له بهر چی بوو؟ (کیسهلّ وتی: وانیه). کاردان وتی: عاده تی مه میرون ئەوهیه ئاره زوی لای دۆست بکهن، دلّیان نابهن، له بهر درهنگ ریژشته وه بیان عاجزیان بو پهیدا نه بیت. کیسهلّ وتی: ته دبیر چیبیه؟ کاردان وتی: ئەگه ر بگه ریینه وه له بن دار ههنجیره که دلّم هه لّ نه گرم له گه لّ خۆم نه بهیتنم، دهرخواری ژنه کهت ئەدریت، چاک ئەبیتته وه، وه ئیمهش به خوشیبی یهک رائه بوترین. کیسهلّ به ناو ئاوه که دا گه رایه وه. له گه لّ گه یشتنه قه راغ ئاوه که مه میرون له پشتی کیسهلّ چوه خواره وه، سه رکه و ته دار ههنجیره که. کیسهلّ وتی: ئەی رەفییق، وهقت درهنگه، فه رموو. کاردان پیکه نی. وتی: مه علومی کرد

شهرتی رەفاقەتت شکاند، وەمن عومری خۆم لە پادشاییی سەرف کردووە. ساردی و گەرمیی دونیام زۆر دیووە. زەمان کەم عەقڵییکی وەک تۆی کرد بە رەفیقم. تەئسیراتی قسەکردنت لای من نییە. لەمەجلیسی عاقلان دانەنیشیت. عەقڵی تۆ تەجرەبە کرا. ئەم جارە خودا لە دەست کەم عەقڵیی تۆ نەجاتی دام. کیسەل وتی: ئەی رەفیق من بێ تەدبیری جەنابت ئیشم نەکردووە، و ئەگەر بە تیغ سەرم بپری دەست لە رەفاقەتت هەلناگرم. کاردان وتی: ئەی کەم عەقڵی هیچ نەزان من وەک ئەووە نیم رێوییە کە وتی: ئەو کەرە دل و گۆیی بۆ نەکراوە. کیسەل پرسیی: چۆن بووە، بیگێرەووە.

حیکایەت

کاردان وتی: ئەگێر نەووە شیرێ بەلەکی تووش هاتبوو، شەو وە رۆژ بە خۆ خوراندن خەریک بوو. تووکی پرووتابووە. نەخۆشیی تووش بووبوو. قوووەتی راوکردنی نەمابوو. رێوییە ک خرمەتی شیرەکەئە کرد. هەر خواردنی لە شیر بمایەووە رێوییە کە ئەیخوارد. لە موددەتی نەخۆشیی شیرەکەدا خواردن دەست رێوی نەئەکەوت. برسیی بوو، چوو لە لای شیر وتی: ئەی پادشاه، لەبەر چیبە ناچیتە راو؟ شیر وتی: نازانیت نەخۆشم، قوووەتم نەماو؟ رێوی وتی: دەرمانی چیبە؟ شیر وتی: لەوانەئە دەرمان ئەزانن برسیومە، ئەلین نەخۆشیی تۆ بەلەکییە، دەرمانی دل و گۆیی کەرە. موددەتی کەم کردووە. ئارەزوو ئەکەم دل و گۆیی کەری بخۆم، دەستم ناکەوێت. رێوی وتی: ئەگەر ئەمەری پادشاه هەیه قسەت بۆ بکەم. شیر وتی: روخسەت هەیه. رێوی وتی: ئەی پادشاه، لەبەر ئەو موو بە بەدەنی جەنابتەووە نەماو، رۆیشتنە دەرەووەت چاک نییە لەبەر چاو پێکەوتنی دۆست و دوшمن، وەمن ئەتوانم بە قسەئە شیرین لەم نزیکانە کەری بینم دل و گۆیی بخۆ، وە باقییە کەئە بەخیری سەلامەتیت بەمن ببەخشە. شیر وتی: ئەگەر ئەو بەکەیت مەمنوون ئەبم. لەو نزیکانە کارێزی بوو، گازرچییه ک هەموو رۆژ بارێکی جاو ئەبردە سەر کارێزە کە گازری ئەکرد، وەکەریکی بوو بەرەللائی ئەکرد هەتا لە گازر کردن ئەبووە. رێوی پرووی کرد بۆ کارێزە کە، چوو بە لای کەرە کەووە خۆشی چۆنیی لەگەل کرد، وتی: بۆچ وا زەعیف بوویت؟ کەر وتی: دايم لە ژێر باری ئەم زالمەدام، رەحمی نییە، خواردن و تیمارم کەمە. رێوی وتی: ئەی فەقیر بۆچ خۆت نەجات نەدەیت، وە لەژێر زەحمەتی بارکیشان فیرار ناکەیت؟ کەر وتی: لەهەر جیگەیه ک بێ ئیسراحه تم دەست ناکەوێ و ئاوجینسی من هەموو لە ژێر باردان، وەچەند دەفعە فکرم بووە فیرار بکەم ئاخری پەشیمان بوومە تەووە لەبەر ئەووەی

دهست ههركهس بکه و تمایه ئەندازەى بارى ئەهزانیم، مومکین بوو ئەوهنده بارى گران بکردمایه ههتا پشتم ئەشکا. ئەوا رێگهى فیرارم ئیختیار نهکردوه. رێوى وتى: «ان أرض الله واسعة» نهتبیسستوه؟ ئەتوانى خۆت نهجات بهدیت و خواردنى ئیسراحت دهست خۆت بخهیت. کهر وتى: لهههه جیگهیهک بم پشتى من له ژیر بارا ئەبیت. سهفهركردن زهحمهتى زۆره. تاقهتى دهردى سهفهرم نییه. رێوى وتى: ههركهس به واسیتهیهک خودا رزقى ئەدات، وهههگه ئارهزوو ئەکهیت جیگهیهکت نیشان ئەدهم وهک باغى بهههشت پازاوهتهوه. سالیکی ئەو جیگهیه به سهعاتی ئەزانى. بههاری چوار فهسل نابڕیتهوه. چهند رۆژى لهمهوپیش کهرێکی وهک تۆم بردوه، ئیستا ئەوهنده قهلهو بووه نانسرتیهوه. ئەههگه ئارهزوو ئەکهیت تۆیش ئەبهم ببیت به رهفیقی بهکهیف و خوشی رابوین. کهرى هیچ نهزان به زوبانى رێوى فهنباز خهلهتا، دواى رێوى کهوت، نزیک به شیر بوون. شیر لهتاو برسپیهتى پهلامارى کهههکى دا، قوهتى نهبوو کهر له دهست شیر دهچوو، فیرارى کرد. رێوى رووى کرده شیر وتى: بى فایده عهزیهتى خۆت بو دا. له عهجهله کردنت قازانجی چیت دهست کهوت. شیر ئەو تهعهدانهى زۆر پى ناخۆش بوو، فکرى کردهوه بلیم به ئارهزوو نهجاتم دا، درۆیهو، بلیم له دهستم دهچوو، بهبى قوهت و کهم دهست ناو ئەبریم. چاک وایه. به توندی جوابی بدهمهوه. رووى کرده رێوى، وتى:

ئېشىنى پادشاھان بېكەن مىللەت خەبەريان نابى و، قسە وتن له كارى پادشاھان بى ئەدەبىيە. ئەودى پادشاھان بېكەن له فكرى مىللەت دوورە. ئەگەر ئەمجارە داخلى ئىرەت كرده وە راستىيى تۆم بۆ مەعلوم ئەبى. رېوى ديسان رۆيشتە وە بۆ لاي كەر، خوشى چۆنىي له گەل كەرد، وتى: بۆچى فيرارت كەرد؟ كەر وتى: فيلبازى غەددار! له لايەكە وە باغ و خواردن بە من ئەلئيت، وە له لايەكە وە فكرت هەيه دەرخواردى شىرم بەدەيت. رېوى وتى: ئەى فەقىر! عەجايبە تۆ ماويت. ئەو سوورەتە كە تۆ بە شىرى ئەزانى ئەو تەلېسمە، حوكەماي لە مە و پيش بۆ ژيان و ئيسراحتى حەيوانات دروستيان كەدو وە. ئەگەر تەلېسم بەند نەبوايه پەر ئەبوو له درنده، حەيوانات خواردنيان دەست نەئەكەوت. وە من هەر كەسم خوش وىستىي، رېگاي باغەكەم نیشان داو وە دوعاي تەلېسم بەندەكەم بەسەرا خوتندو وە، بەبى ترس داخلى بوو، وە له ئەو وەئە وە فكرم چوو دوعاكە بخوئىم. ئىستا بۆ درۆ و راستى تەشريفت بېت بزانه خيلافى رەفاقت لە گەل تۆ كراو. ديسان كەر بەقسەى رېوى خەلەتا، رووى كرده وە بېشەكەى شىر. رېوى لە پيشە وە چوو لە لاي شىر، مژدەى هاتنى كەرى دايه. رجاى كەرد شىر حەرهكەت نەكا تا كەر ئەمەن ئەبېتە وە. لە گەل كەر گەبشتە پيشە وە تەماشاي كەرد شىرەكە ناجوئيت، دلئى چاك بوو. رېوى وتى: ئەو سوورەتە تۆ ترست لېتى بوو فەرموو تەماشاي كەر رۆحى هەيه يا نېيە. كەر لە شىر فكرى جوولاندنى نەبوو. ئەمەن بوو، بۆى مەعلوم كرا تەلېسمە. دەستى كەرد بەخواردن، برسېيەتى هېلاكى كەردبوو. لە پاش تېر خواردن لە تەنېشت شىرەكە نووست. شىر فرسەتى دەست كەوت سوارى بوو سكى درى. بەرپويبەكەى وت: نۆبەچى بە تا ئەجم غوسل ئەكەم و خۆم بشۆرم. دېمە وە دل و گوئى دەردىنم ئەبخۆم. لە گەل شىر رۆيشت رېوى دل و گوئى كەرەكەى دەرهېنا خواردى. شىر هاتە وە، هەر چەند گەرا دل و گوئى كەرەكەى نەدى. بەرپويى وت: ئەو دوو ئەعزايە كە (بەقسەى) حەكیم بۆ عىلاجى دەردى من دەرمان بوو چىي لى هات؟ رېوى وتى: ئەى پادشا، ئەو كەرە دل و گوئى بۆ نەكرا بوو. ئەگەر دلئى بوايە كە جىگەى عەقلە شوئىن قسەى من نەئەكەوت. ئەگەر گوئى بۆ دروست بكرايه ئەو وەل جار نەرهى تۆى ئەبېست، بە فيل و قسەى من نەئەخەلەتا. مەعلومە دل و گوئى نەبوو. كاردان وتى: بۆيه ئەم مىسالەم گېرايه وە بۆت مەعلوم بى من دل و گوئىم بۆ كراو، بەقسەى كەم عەقلئىكى وەك تۆ جارئىكى كە زەحمەتە من باوەر بكەم. ئەم جارە خودا رەحمى پى كەردم نەزىك بوو بە دەست بى عەقلئى ئېو وە بە هېلاكەت بچم. ئاسنى سارد مەكوتە. رەفاقتەى من له دنيا و لە قىامەت لە گەل تۆ دروست نېيە. كېسەل وتى: راست ئەفەرموئىت دووربى

په فاقه تی تو به جوړی عاجزی کردم زه حمه ته ژیانم - نه وهی وت و پروی کرده وه جیگه ی خوئی، به داغی مهراقه وه مرد. نه وهیه به یانی په شیمانیه له دهست چوونی (شتی) مه تلّه ب بئ و، هه ر کهس مالّ وه یا په فیهی دهست کهوت لازمه حورمه تی بزانی، له دهست خوئی دهرنه کات، وه خوسوس کهم وه فایه له گه لّ په فیهی نه کا.

نه سیجه تی شه شه م

په له کردن زهره ره. ته حه مومول کردن قازانجه

دابیشلیم پروی کرده حه کیم بره همن، فهرمووی: به یانت فهرموو که سی شتیکی دهست کهوئ به کهم عه قلّی له دهست خوئی بدات، په شیمانیه له دوو دیت و، په شیمانیه دهرمانی دهردی ناکات. به زویانی جه نابت مه علوم کرا. نومید ده کهم به یانی بفرموو که سی له ئیش کردن په له بکا زهره ری چونه و ته حه مومول قانزاجی چیه؟ بره همن فهرمووی: هه ر که سی بناغه ی ئیش له سه ر ته دبیر و سه بر و ته حه مومول دروست کات تیکچوونی بو کهس مومکین نابئ. له هه موو شتیکی چاکتر سه بر و بئ دهنگیه. هه ر کهس حیلمی نه بئ به ساحیب عه قلّ ته ماشا ناکریت. (حلم) هه لگتیربته وه به عه ره بی نه بئ به (ملح) یه عنی خوئی. ته عامی که خوئی نه بئ بئ له زه ته. که سی حیلمی نه بوو وهک خواردی بئ له زه ت وایه. نه مری خودا به وه حی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هاته خواره وه: «ولو کنت فظا غلیظ القلب لآنفضوا من حولک». دیسان خودا له سیفه تی ئیبراهیم (علیه السلام) فهرموویه تی: «ان ابراهیم لأواه حلیم». مه عالوم بوو چاکترینی هه موو شتیکی حیلمه. که سی حه لیم بوو لای هه موو عالم خوشه ویسته. په له کردن زور خراپه. په له کردن کاری شه ی تانه. هه ر کهس په له ی کرد نه وهی به سه ر دیت به سه ر عابیده که هات. دابیشلیم پرسه: چون بووه؟

حیکایه ت

بره همن وتی: نه گتیرنه وه عابیده ی بوو له بهر ته نه یایی فکری ژن هینانی کرد. نه وه حه دیشه ی فکر کرده وه: «النکاح من سنتی، فمن رغب عن سنتی فلیس منی». رویشته لای په فیهی کی، قسه ی ژن هینانی دهست پئ کرد. په فیهی که ی وتی: فکریکی جوانت کردوه. ژن هینان زور چاکه. که سی که ژنی هینا له گوناوه دوور نه که ویتته وه. حه دیشه «تناکحوا، توالدوا». وتی: بگه ری بو ژنیکی نه سل بئ، سالح بئ، سک و زا بکات، میترد خوشه ویست بئ، له خیانه ت دوور بئ. ژنی که نه م په وشتانه ی بوو پروناکی نه خاته

ماله وه. وه له سى تائيفه ژن خوږ راستن لازمه. نه وه له (هنانه)، دووهم (هنانه)، سیهه (هنانه). هنانه بیهه ژنه که ته لاق دراب، هره وقت نازاریکی له میردی تازه دی فکری میرده کونه کهی نه کا. هنانه ژنیکه ساحیب خانوو و پاره بی. نه وه جوړه ژنانه حوکیان به سهر میردیانا نه کهن، حورمه تی میرد نازانن. نه هنانه ژنیکه له گه له چاوی به میرده کهی نه کهوی خوژی نه خویش نه خات، دهست نه کا به نکه نک. ره فاقه تی نه وه جوړه ژنانه له زهری مار خراپتره. عابید وتی: خویشی ژن چونه؟ ره فاقه کهی وتی: ژنی جوان قوهت به پیوا پیدا نه کا. ژنی پیر ره گی پیوا سست نه کا. ژن عومری له ده هه تا بیست سال جیکهی نومیده. له بیست هه تا سی سال نارامی دل و له زه تی ره حه. له سی هه تا چل مال پیکه وه نه ره. له چل هه تا په نجا له ریگه یی نا پروو نه چوندا به. له په نجا عومری زیاد بوو وهک توی ره شه یا چا کویر که ره، نریک بوونیان له زهر خراپتره. هه ناسه یان له ناگری جهه نهم تیرتره. قودوومیان له بایه قوش شوومتره. جیماع کردنیان هیئانی سیل و زیقوننه فس و کوکه ره شه به. عابید وتی: ره فاقه تی چ جوړه ژنی چاکه؟ ره فاقه کهی وتی: ژنی کهم عومر و گه نچ به تنها مه قبول نیبه. چاکترینی ژن، ژنیکه ساحیب حه یا و روو خویش و ئیش پوخت بی و، حوسنی جوانی بو نه وه نور له سهر نووره. ژنی جوان و ساحیب حه یا رووناکیی ماله. ره فیقی ره حه. فه قیر نه کا به سولتان. نه خویشی سهرمه رگ دوور نه خاتوه. له پاش نه وه قسه کردنانه عابید بو ژنی جوان نه گه را. ته سادوف ژنیکه ناوداری به نسیب بوو. نه وه ژنه له جوانی و حه یادا ره فیقی نه بوو. عابید له گه له بوو به ره فیقی نه وه ژنه حه مدو سه نای خودای به جی هیئا. دهستی پارانه وهی بو قاپیی خودا دریز کرد خودا نه ولادی پی عه تا بفرموی. دوغای قبول بوو. ژنه که حامیله بوو. عابید رووی کرده ژنه کهی، وتی: نهی نارامی جانم، نریکه خودا نه ولادیکی نیرینه مان پی عه تا بفرمویت، رووی وهک مانگی چوارده وا بی. ناویکی موباره کی نه نیم. عومری خویم له خزمه تیا سهره نه کهم. فیری خویندنی نه کهم. له مه کته ب ریگه یی قانون و قازینی تی ته علیم نه کهم. به مودده تیکی کهم نه بیته به یه کیکی ناودارو ژنیکه لایقی بو دینم. خودا نه ولادیان نه داتی و نه ولاده کان گه وره نه بن، ژن دین و زورپه تمان زور نه بی. ناومان تا قیامهت ناکوژیتته وه. ژنه که وتی: نهی ره فیق، نه م قسه کردنانه مونسب به حالی جه نابت نیبه، چونکه نه م حمله مه علووم نیبه منال بی، وه نه گه ر منالیش بی مه علووم نیبه کور بی، وه نه گه ر کوریش بی مه علووم نیبه بزی. نه م قسه کردنانهت وهک قسه ی جا هیل وایه و ناخری نه م حمله مه علووم نیبه. قسه ی تو و فکری عابیده که دوشاو و روئی به

رووی خوڤیا پڙاند، وهک یه که. عابید پرسیی چۆن بووه؟

حیکایهت

ژنه که وتی: ئەگێر نهوه عابیدی دراوسیی بازرگانی بوو. بازرگان له بهر دراوسییه تی مولاچهزی عابیده که ی زۆر ئە کرد. بازرگان موعامه له ی دۆشاو و پۆنی ئە کرد. پۆژی میقداریکی بو عابید ته عیین کردبوو. عابید میقداریکی ئە خوارد و میقداریکی هه لئه گرت. پۆژی ته خمینی کرد وتی ئەم کووپه یه به ده حوققه پر ئە بیت. وهقتی که پر بوو ئە یفرۆشم به ده درهه م، ده درهه مه که پینج مه ری پی ئە کریم، ئەو پینج مه ره هه ره به که دوو بهرخیان ئە بن، به سالتیک ئە بنه بیست و پینج، به ده سال ئە بنه سی هه زار. ئەو وهقته میقداریکی ئە فرۆشم و هه رچی لازماتی مال بی ئە یکریم. ژن دینم. له پاش سالتی ژنه که کورپکی ئە بیت، فیری خوتندن و عیلمی ئە که م. له پاش یه ک دوو سال مومکینه قسه م بشکینی، و هه ر وهقت قسه ی شکاندم بهو داره دارکاری ئە که م. بهو خه یالاته وه داره که ی هه لگرت، رووی کرده کووپه دۆشاوه که، وایزانی کوره که یه تی بی ئە ده بیی کردوو، داریکی کیشا به کووپه دۆشاوه که دا، له ناو تا قدا بوو، هه موو دۆشاوه که به سه رو چاوی عابیدا هاته خواره وه. ئەو هه موو خه یالاتانه ی وهک بای هیزه رۆیشت و، منیش بوئه ئەم قسه یه م گێراییه وه، له شوین ئە گه ر و مه گه ر نه گه ر بیت. ئە گه ر مه گه ر جووت بکری کاشکیی لی ئە بی. که سی عه قلی بوو ئەم جوړه خه یالاته ناکات. عابید به قسه ی ژنه که له خه وی غه فله ت خه به ر بووه وه، ته رکی ئەو جوړه قسانه ی کرد. وهقتی حه ملی ژنه که ته واو بوو خودا ئە ولادیکی نیڕینه ی پی عه تا کردن. عابید وهک گول گه شایه وه. شه و و پۆژ مناله که ی به جی نه ئە هیشت. ته سادف پۆژی ژنه که چوو بوو بو حه مام، بیتشکه ی لای عابید جی هیشتبوو. له پر موباشیری حاکم چوه مالتی عابید، وتی: پادشاه بانگت ئە کات. عابید وهستانی مومکین نه بوو، له گه ل موباشیر رۆیشت. مالتی عابید خورماسیچانیکیان بو گرتنی مشک و جانه وه ره لای خانوه که کرابوو. له گه ل عابید ده رگای داخست رۆیشت، ماری له خانوه که دا هاته ده ره وه فکری نه وه ی کرد کوری عابیده که بگه زی، خورماسیچان په لاماری ماره که ی دا، گرتی، پارچه پارچه ی کرد. کوری عابید له بهر موخافه زه ی خورماسیچان له ده ست مار نه جاتی بوو. وهقتی عابید رۆیشته وه ته ماشای کرد ده می خورماسیچانه که خوتناوییه، وای فکر کرد خوتنی کوره که یه تی به ده میه وه، له پیش نه وه ی ته ماشای کوره که بکات، ئەو داره ی که به ده ستیه وه بوو کیشای

به پشتی خورماسیچانه که دا، خورماسیچان مرد. له گه‌ل چووه پیشه‌وه چاوی به کوره که کهوت سه‌لامه‌ته، ماریکی دووگه‌زی له ئە ترافی کوره که (دی) پارچه پارچه کراوه. بۆی مه‌علووم کرا خورماسیچان ماره‌که‌ی کوشتووه. عابید زۆر په‌شیمان بووه‌وه، فکری کرد ئە‌گه‌ر له ئە‌وو‌ه‌له‌وه ورد بوومایه‌وه توشی ئە‌م جوړه مه‌راقه نه ئە‌بووم. ته‌سادوف ژنه‌که له هم‌مام رۆ‌یشته‌وه ته‌ماشای کرد خورماسیچان به مردوویی له‌به‌رده‌می عابید که‌وتووه، عابید بۆی ئە‌گری و ماریکی دووگه‌زیش کوژراوه. ژنه‌که سوئالی گریانی له عابید کرد. عابید مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ گپ‌رایه‌وه. ژنه‌که وتی: له ئاخری عومرتا خودا ئە‌ولادپکی پی عه‌تا فه‌رموویت، شوکری نبعمه‌تی ئە‌وه‌یه به‌جیت هینا؟ له واسیته‌ی خورماسیچانه که‌وه کوره که له پیوه‌دانی ئە‌و ماره نه‌جاتی بوو، له جیت‌گی چاکه‌ی کوشتت. رۆژی ئاخرت جوابت چییه؟ عابید وتی: له خۆم مه‌علوومه، له واسیته‌ی عه‌جه‌له‌کردنه‌وه توشی ئە‌و گونا‌هه بووم. زۆر په‌شیمان بوومه‌ته‌وه، تۆش ئە‌وه‌نده لۆمه‌م مه‌که. ژنه‌که وتی: زۆر که‌س وه‌ک تۆ په‌له‌یان کردووه و له ئیش ورد نه‌بوونه‌وه و ئە‌مووستی هسه‌رتیان به دان گه‌ستووه. مه‌سه‌له‌ی تۆ وه‌ک مه‌سه‌له‌ی پادشاکه وایه له کوشتنی بازه‌که په‌شیمان بۆه چه‌ند سال به دهرد و غه‌مه‌وه تلایه‌وه. عابید پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

ژنه‌که وتی: ئە‌گپ‌ر نه‌وه پادشایه‌ک بوو زۆر ئاره‌زووی راوی ئە‌کرد. عومری خۆی به راو‌کردن رانه‌بوارد. بازیک‌ی تیژ بالی بوو بالنده له ژیر چنگی دهرنه‌ئه‌چوو، لای پادشاه زۆر خۆشه‌ویست بوو. پادشاه به نه‌فسی خۆی خزمه‌تی ئە‌کرد. رۆژی پادشاه له راو‌بوو، ئاسک‌یک‌ی به‌رچاو که‌وت، ئولاغی به شوپن ئاسک‌دا توند کرد، له له‌شکر دوور که‌وته‌وه، توونیه‌تی زۆری بۆ هینا. گه‌یشته بن شاخ‌یک. ته‌ماشای کرد تنۆک تنۆک ئاو دیته خواره‌وه. پادشا جامی نایه به‌ر ئاوه‌که. وه‌قتی پر بوو هه‌لی گرت بیخواته‌وه، بازه‌که بالی کیشا به‌جامه‌که‌دا رژان‌دی. دووه‌م جار پادشا جامی نایه به‌ر ئاوه‌که. له‌گه‌ل پر بوو پادشا هه‌لی‌گرت بیخواته‌وه، دیسان بازه‌که رژان‌دی. پادشاه له‌به‌ر توونیتی خه‌یالی له‌سه‌را نه‌ما‌بوو، بازه‌که‌ی کیشا به زه‌وی کوشتی. ته‌سادوف ریکاب‌داره‌که گه‌یشته لای پادشا، بازه‌که‌ی به مردوویی چاوپ‌ی که‌وت و هیلاکیی پادشای بۆ مه‌علووم بوو، مه‌تاره‌ی ئاوی دهره‌یتناو جامه‌که‌ی شۆری. پادشاه وتی: ئە‌ی ریکاب‌دار، ئاره‌زووی ئاوی ئە‌و شاخه ئە‌که‌م، هه‌ر ئیستا بچۆ له‌و ئاوه جامه‌که پر بکه بۆم بینه، ریکاب‌دار جامی برد، رووی کرد بۆ سه‌ر

ئاو هكه . تهماشاي كرد كانيبه بچكۆله يهك له سه ر شاخه كه يه ، ئەژده هايه كي گه و ره له ناو ئاو هكه دا مردووه ، ته ئسيرا تي گه رميي رۆژ له ئەژده هاكي داوه ، زه هري تك تك تي كه ل به ئاو هكه ئەبيت . ريكا بدار ئەو حا لاتە ي چا و پي كه وت ، گه رايه وه ، مه سه له ي بۆ پادشا به يان كرد . جامي له مه تاره پر كرد ، دا يه ده ست پادشا ه . پادشا ئاو هكه ي وه رگرت ، بردي بۆ ده مي هه ناسه ي هه لكي شا . ريكا بدار سو ئالي كو شتن ي بازه كه ي پرسي ي . پادشا رژاندي ، دوو ده فعه ئاو هكه ي گي رايه وه ، وتي به ده ستي خو م رۆح له به رتي كي وه ك بازه كه م كو شت . واسي ته ي بازه كه نه بو ايه زه هره كه م ئە خو ارده وه . ريكا بدار وتي : ئە ي پادشا ه ، لازم بوو ئاگري غه زه بت به ئاوي حيلم بكو ژانايه وه ، وه هه موو ره عيه ت لازمه ژيني جه نابت له باز بناسن . پادشا وتي : به راستي هه تا مردن چا كه ي بازه كه م له فكر ناچي ته وه . زۆر په شي مان بوومه وه . ده رمان ي په شي مان ي هه ر مه راقه . ده ستي به ده ستا ئە ما لي له په شي مان ييا . ژنه كه وتي : بۆيه ئەم ميسالەم هينا يه وه زۆر كه س وه ك تو په له يان له ئيش كر دووه و ده رمان ي په شي مان ييان ده ست نه كه وتو وه . ئە وانه ي په له په ل ئە كه ن دا يم مه حرو و من . عابيد وتي : رۆحي شيرينم ، به م حيكايه ته سه بو ربي دلي منت هينا ، بريني دلي منت ده رمان كرد . بۆم مه علووم كرا شه ريكم له م جو ره گونا هه له دونيادا زۆره ، هه ر وه ك قيسسه ي ئە وان ئە گي رنه وه ، مه سه له ي منيش له سه ر كاغه ز ئە نووسن و هه ر كه س ته ماشاي كرد بۆي مه علووم ئە بي په له په ل ئاخري په شي مان ييه و ، هه ر كه س خو ي به عاقل بزاني په له په ل له ئيش نا كا . لازمه هه موو كه س به بي ته دبيري ده ست بۆ ئيش دري ژ نه كه ن . سه بر كردن كلي لي ده رگاي مه قسه ده . به هيو اش ئيش كردن تي كچووني نيبه .

نه سيجه تي هه وته م

به عه قل و ته دبيري نه جات بوون له ده ست دو شمن

دا بيشليم وتي : له په له په ل كردن و په شي مان بوونه ودي به زوبان جه نابت بۆم مه علووم كرا . ئوميد ده كه م به ياني وه سيه تي هه وته م ، كه سي دو شمن ئە ترافي بگري ، پيگه ي نه جاتي به چ فكري ده ست ئە كه وي ت ؟ ئە گه ر بۆ دروست بووني ئيشي خو ي له گه ل يه كني له دو شمنه كان پي كخست به عه يب ته ماشا ناكري ؟ بپه هه من جوابي دا يه وه : وتي : ئە ي پادشا ، دۆست و دو شمن هه تا سه ر باقي نامي تن . زه مان گو راندي زۆره . زه مان وه ك هه وري به هار ته ماشا ئە كريت ، وه قت ئە بي خو شه . خو شه وي ستي و دو شمني ئە هلي زه مان له كه م ئيعتباري ، وه ك ئەم ميسالانه وايه : (١) نزيكبوون به پادشا ، (٢) جواني

گه نجان، (۳) دهنگی تازه پیگه یشتوان، (۴) وهفای ژنان، (۵) قسه‌ی شیتان، (۶) سه‌خاوه‌تی سه‌رخویشان، (۷) خه‌له‌تانندی دوشمنان. ههر کهس عه‌قلی بییت نریک نابی به‌وانه به‌یان کرا. زۆر رییک که‌وتووو چهند ره‌فییکیک جانی جانی بوون، ئاخری به‌واسیته‌ی نه‌فس و شه‌یتانه‌وه بوون به‌دوشمن. وه‌ههم رییک که‌وتووو دوو دوشمن به‌واسیته‌ی مه‌قسه‌دیکه‌وه بوون به‌ره‌فییق، دوشمنایه‌تی کۆنیان له‌فکر نه‌ماوه. ههر جوۆری وا بی دوشمن و ره‌فییقی زه‌مان ده‌وامیان نییبه. لازمه تا سه‌ر نه له‌دوژمن بترسیت و نه له‌ره‌فییق نه‌مین بی. دووربینی ئه‌حوال له‌هه‌موو شتییک چاکتره، هه‌روه‌ک مشکه‌که به‌ته‌دبیر له‌ده‌ست پشیله‌که نه‌جاتی بوو.

دابیشلیم وتی: چۆنه؟

حیکایه‌ت

بهره‌همن وتی: نه‌گه‌یرینه‌وه له‌ئیران شارێک هه‌یه ناوی (به‌رده‌ع)ه. ئه‌و شاره‌ باغ و دارستانی زۆره. له‌بن دارێکی به‌رز مشکێ هیلانه‌ی دروست کردبوو. له‌نریک داره‌که پشیله‌یه‌ک جیگه‌ی گرتبوو، ته‌سادوف رۆژی کابرایه‌کی راوچی له‌نریک هیلانه‌ی مشکه‌که داوی نابوه‌وه، نه‌ختی گۆشتی کرد به‌ته‌له‌وه. به‌جیی هیشته. له‌گه‌ل پشیله‌ی ته‌مه‌عکار بۆنی گۆشتی کرد ئارامی نه‌ما، چوو هه‌ر گۆشته‌که. ئیستا ده‌می له‌گۆشت نه‌دا بوو به‌ته‌له‌وه. مشک له‌ولاوه بۆ خواردن له‌هیلانه‌که چوو ده‌ره‌وه، به‌و لاو به‌و لای خۆیا نه‌پوانی. چاوی به‌پشیله‌که‌وت، هیزی نه‌ژنۆی نه‌ما، له‌جیگه‌ی خۆی راوه‌ستا. به‌ته‌مای ژینی نه‌بوو. له‌گه‌ل ورد بووه‌وه، بۆ مه‌علووم کرا پشیله‌ به‌ته‌له‌وه بووه. مشک فکری بوو بگه‌رپته‌وه. ته‌ماشای کرد خورما سیچانی ریگه‌ی گرتوو، فکری هه‌یه په‌لاماری مشک بدات. مشک فکری بوو سه‌رکه‌ویته سه‌ر داره‌که، ته‌ماشای کرد قه‌له‌ره‌شی به‌سه‌ر داره‌که‌وه‌یه. مشک له‌و ناوه‌دا سه‌رسام بوو، فکری له‌سه‌را نه‌ما، چونکه نه‌رۆیشته پێش ده‌می پشیله‌ نه‌خورا، وه‌ نه‌گه‌رایه‌وه بۆ جیگه‌ی خۆی خورما سیچان نه‌بخوارد. سه‌ر نه‌که‌وته سه‌ر دار، قه‌له‌ره‌شه‌که نه‌بخوارد. ده‌رگای به‌لای له‌سێ جیگه‌وه بۆ کرابوه‌وه. مشک فکری کرد وتی: که‌سێ حیل و سه‌بری نه‌بی به‌عاقل دانانری. که‌سێ عاقل بی نه‌به‌مالی دونیا لووت به‌رز نه‌بی و نه‌به‌زه‌حمه‌تی زه‌مان نه‌نالی. که‌سێ عه‌قل موعاوه‌نه‌تی بکا، تووشی زه‌حمه‌تی دونیا نابی. هه‌موو شتییک به‌ته‌دبیر دروست نه‌کری. دلێ عاقل لازمه به‌حر بی له‌هه‌موو جوۆره به‌قیمه‌تیکی تیا ده‌ست که‌ویت. فکری کرد

سولح له گهل پشيله بکه م بۆ من چاکه، چونکه به ته له وه بووه موحتاجی منه و منیش به واسیته ی پشيله وه نه جاتم نه بی. نه گهر پشيله قسه ی من به راست بزانی و به قسه م بکا، ههردو کمان به واسیته ی راستیی وه نه جاتمان نه بی. له پاش نه و ته دبیره رووی کرد بۆ لای پشيله، وتی: نه ی دوشمنی تازه ره فیق، حالت چۆنه؟ پشيله به دهنگی مه جزو نه وه وتی: نابینیت گهردنم به داوی به لاوه بووه و ریگه ی نه جاتم دهست ناکه ویت، نزیکه بمرم؟ مشک وتی: کاریکم ههیه وهقت موساعده ناکات به یانی بکه م. پشيله وتی: ههرجی له دلته به یانی بکه، شارده وه ی جوان نییه. مشک وتی: قسه ی راست نه وه یه من دائیما ئاره زووی نه وه م بوو تو نه خووش و به دهردی غمه وه بتلیته وه. عاجزی تو جه ژنی من بوو. نه ما ئیستا له و به لا یه دا شهریکی تو م، چونکه ریگه ی نه جاتم وهقتی دهست نه که وئ تو نه جات بدهم، له بهر نه وه هاتومه بهر دهست قسه ی من نه شکینی. موشاهه ده ی نه وه نه که یه به فیل و نه که م. بۆ راستیی قسه ته ماشا که، له دوامه وه خورماسیچان حازره بۆ من و، به سه رمه وه قه له ره شکه یه ک خو ی حازر کردوه بۆ گرتنم. ههردوکیان فکریان بوو من بگرن. ئیستا که نزیک به تو بووم، ههردوکیان ناومید بوون. نه گهر دل م پاک نه که یته وه و نه مینی له تو حاصل بکه م، منیش له دهست دوشمن نه جات نه بم و تزیش له ژیر به لا نه جاتت نه درئ و نه توانم مووی داوه که به دان بپریم. له قسه ی مشک پشيله که وته فکری دوور و درێژه وه. ئاره زووی بوو راستیی قسه ته جره به کات، غائبه ی پهیدا کرد. مشک وتی: فکری چی نه که یه؟ قسه ی من به راست بزانه. ترس و غائبه له قسه ی من مه که. نه م وهقته به فرسه ت بزانه. ههروهک من دل به وهفای تو خووش نه که م، تزیش به بوونی من دل خووش که، چونکه نه جاتی ههردو کمان به واسیته ی یه که وه مومکین نه بی. مه سه له ی من و تو وهک سه فینه و سه فینه وان وایه. سه فینه به واسیته ی سه فینه وان وه دیته قهراغ به حر. سه فینه وان به واسیته ی سه فینه وه مه عیشه ت پهیدا نه کات و په له کردنی من له بهر وهخت نه مانه. نه ترسم درهنگ ببی فرسه ت له دهست ده رجیت. پشيله وتی: قسه ی تو بۆنی راستیی لی دیت و، سولح کردن موباره که. شهرت بی خیانه ت ده رحه ق تو نه که م و هه ر نه مریک بکه یه به سه ر سه ر قوبوولی بکه م. نه مرت چیه، به یانی بفرموو. مشک وتی: شهرت نه وه یه که هاتمه پیش دهست به ئیحتیامیکی ته و او قیام بکه یه و به دهنگی بهرز خووشی چۆنی بکه یه، وه هه تا دوشمنه کانم بۆیان مه علووم ببی ئیمه ئاشنا به تبیه کی کوتمان هه یه، نه وان له من ناومید نه بن و منیش به ئیسراحه ت داوه که ی تو نه بپریم. مشک قسه ی ته و او کرد. پشيله قوبوولی کرد. مشک چوه پیش ده می پشيله،

پشیلله له بهری هه لسا، به دهنگی بهرز خووشی چۆنیی له گه ل کرد، وتی: قودوومت خیره، ههردوو چاوم و، دلم به پیتی موبارهکت روون بووهوه. خورما سیچان و قه له که دهستیان نه گه یشته مشک، به نائومییدی گه پانه وه. وهقتی مشک له دهست ههردوو دوشمنه که ی نه جاتی بوو، به برینی داوه که خه ریک بوو، ورده ورده داوه که ی نه بری، فکری نه کرد چۆن له دهست پشیلله خۆی نه جات بدات. پشیلله بۆی مه علوم کرا مشک ترسی هه یه، خه ریکه داوه که تهواو نه بریت، بانگی کرد، وتی: وا نه زانم هه یلاک بوویت، ئاره زوی برینی داوه که ته ماوه به مه قسه دی خۆت گه یشتیت، وه فاو شهرتت له فکر چوه وه. من نه یزانم وه فا له قوتووی هه یج عه تاریکدا دهست ناکه ویت و له خه زینه ی زه مانهدا نه ماوه. ههروهک سیمرخ و کیمیا ناویان هه یه، رهنگیان نییه. مشک وتی: بی وه فایی له من نابینی و ناوی چاکه ی من له گه ل تۆ به ته ئریخ نه گه ی نه وه. من نه زانم وه فا زنجیریکه پچراندنی زۆر زه حمه تهو، هه ر که سه و وه فای نه بی له عه قل و دیانه ت دووره. هه ر که سه له قسه و وه فا دووره، له ره حمه تی خودا نائومییده. پشیلله وتی: وهک نه زانی شهرت و وه فا ریگه ی عاقلانه، بۆچی له برینی داوه که سستی نه که ی. وهه ره که سه شهرت و وه فا بشکیین، نه وه ی به سه ر دیت به سه ر ژنه لادیییه که هات.

مشک پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

پشیلله وتی: نه گه ی نه وه له نه ترافی ئییران پیاویکی فه للاح بوو، نه و پیاوه ساردو گه رمیی زه مانی زۆر به سه ر هاتبوو، وه ژنیکی زۆر جوان و لایقی بوو. ته سادوف نه هاتی رووی کرده کابرا، فه قیری به رۆکی گرت، ده ستمایه و جووتی فه للاحه تی نه ما. هه ر جوژی بوو پیتی ته وه ککولی له دامینی قه ناعه ته وه پیتجا. دونیای غه ددار چه ند عاقلان و خانه دانی بۆ نانی کوشتووه، وه چه ند که م عه قلانیکی له ناو ناز و نیعمه تدا خستووه. خۆلاصه کابرای فه للاح ئیقتیداری تۆو چه ندن و زه راعه تی نه ما. به بی کار و کاسبی له ماله وه دانیشت. رۆژی ژنه که ی وتی: هه تا که ی وهک ته مه له کان له جیگه ی خۆت راست نابسته وه. رابواردنی به م فه قیرییه مردن سه د قات چاکتره و، له هه موو عاله مه وه مه علوو مه. رزق خودا نه یبیریت، نه مجا به واسیته ی که سابه ته وه نان په یدا نه کریت. ئیستا چاک وایه هه ر جوژی نه بی هه ولی کاسبی بدهیت. وتوویانه: دهستی ماندوو له سه ر سگی تیره. کابرا وتی: نه ی رۆحی شیرینم، قسه کانت هه مووی راسته و خۆت نه یزانی له م

دییەدا رەفیقم لە دەولەمەندییا نەبوە. ئەوانەى دراوسێ بە ئیمە بوون، یەكە یەكە لە شوان و سەپانیی منەو پێگەیشتون، وە مەعلومە دەستمایەم نەماوە. ئیقتیدارم نابێ فەلاحەت بکەم. لە جووتیاری و گاوانی زیاتر هیچم بۆ مومکین نابێ. منیش جووتیاری، شوان و سەپانم لا ناشیرینە و، گوشتم لە جیگەى خۆم برزیت ناوی سووک لەسەر خۆم دانانیم. وەئەگەر تۆیش ئارەزوو ئەکەیت من کاسی بکەم، لازمە خۆت بیچیتەو، برۆین تەركی وەتەن، هەر جوۆی بێ کاسی ئەکەم و نان پەیدا کردم لەسەر شان گران نابێ. ژنەكە لەبەر موحتاجی قوبوولی رێگەى غەریبیی کردو لەگەڵ مێردەكەى خۆیان کۆ کردووە، روویان کرد بۆ رێگەى بەغداد. میقداری رێگە روشتن. لە ژێر سیبەرى دارێکدا دانیشتن، ماندوویان دەرچیت. پیاوێکە وتی: ئەى نووری چاوم، فکرم وایە روو بکەینە شارێ، نە ئیمە کەس بناسین و نە کەس بمانناسیت. مومکینە ئەهلی ئەو شارە زۆرزان و فیلباز بن، وە خوسوس خودا ئەم جوانییەى لە رووی تۆ نەقش کردووە. لەو ئەترسم بە زویانی لووس وەیا بە مالى زۆر تۆ تەفرە بەدن دەست لە رەفاقەتى من هەلگى و دائیمی مەراق بخەیتە دلمەو. ژيانى من لە دواى تۆ زۆر گرانه. ژنەكە جوابی دایەو وەتى: تەركى ئەو جوۆرە خەيالائە بکە، وە ئەگەر من ئارەزووی رەفاقەتى تۆم نەبوايە تەركى وەتەنم نەئەکرد، وە شەرتى ئەووەل شەوى زاوا بووکی ئەگەیهنە قیامەت و، دلخۆشیی مێردەكەى دایەو، بە سویند دلى تەئمین کرد. پیاوێکە سەرى کردە سەر رانى ژنەكە، خەوى پیاكەوت. تەسادوف سواری ئەسبابی شاهانەى لەبەر کردبوو، لە دوورەو بەرسکەى ئەهات. نزیک بە ژنەكە بوو. ژنەكە وایزانی یوسفی میسرە زیندوو بوو تەو، نەك بە دلێ، بە هەزار دل، عاشقی سوارەكە بوو. وەلەگەل سوارەكە چاوی بە ژنەكە كەوت وایزانی خوۆری بەهەشتە هاتۆتە سەر دونیا. هەردوکیان ئارەزووی یەکیان کرد. ئەو سوارە كۆری پادشای ئەو ئەترافە بوو، بەواسیتەى راوکردنەو لە لەشکر دوور بوو بوو، رووی کردە ژنەكە، وتی: ئەى خوۆرى، لە کام دەرگاوه لە بەهەشت هاتوویتە دەرەو، چۆن گەیشتوویتە ئێرە؟ ژنەكە هەناسەى هەلکیشا، وتی: لە چاوی فرمیسکاوی و لە دلێ خویناویم بێرسە. ئەمە لیباسی جەژنە پۆشیومە. لە ئەووەللى عومرم تا ئیستا زەهر ئەخۆمەو بە دەست ئەم پیرەمێردەو، وە لەبەر فەقیری تەركى وەتەنمان کردووە، وە بۆ ئیسراحت لە ژێر ئەم سببەردەدا دانیشتوین. کۆرە پادشاه وتی: حەیفە وەك شەهباز خۆت ئەسیری قەفەس کردووە. چاک نییە عومری خۆت لەگەل ئەو پیرەناشیرینە سەرف بکەیت و بە فەقیری روو بکەیتە غەریبی. وەرە لەگەل من، ئەبیت بە شازنی شارەكەم، دائیما لەناو نازو نیعمەتى

دونیادا ئیسراحت بکهیت و، شهوو رۆژ به دهنگی چالغی و عوودو کهمانچه کهیف ئەکەین، ژنەکه بهو قسانه شهت و قسهی میردهکهی له فکر نهما. سوارهکه بۆی مهعلووم بوو ژنەکه ئارهزوو ئەکات، وتی: وهقت درهنگه، وهره له پشتمهوه سوار به با برۆین. ژنەکه سهری میردهکهی خسته زهوی، راست بۆوه له پشت سوارهکهوه سوار بوو، دهستی مهحهبیهتی لهکهمهری مهعشووقهی توند کرد. لهو وهفتهدا کابرا خه بهری بۆوه، تهماشای کرد ژنەکهی سواری پشت کورپکی جوان بووه، بانگی کرد: ئەی بی وهفا، خهریکی چیت؟ شهت و وهفا لای ژن ههه وایه. ژنەکه جوابی دایهوه، وتی: دهمی خۆت هیلاک مهکه، له مهحبویان حوسنی عههد تهلهب کردن وهک به یهک گهیشتنی سوههیل و سورهبیا وایه. رابواردن لهگهڵ ناشیرین وهک رواندن گۆل له ژیلهمۆدا وایه. میردهکهی وتی: له ریگهی ئینساف جوویته دهرهوه. سویندهکانت شکاند. هوشیار به خیر نایه ته ریگهت، پهشیمان ئەبیتهوه. ژنەکه دهستی له جوانهکهوه ژهند، وتی: خیرا برۆ، له بۆره بۆری ئەو بهرازه نهجاتم بده، کوره پادشا ئولاغی توند کرد، رۆیشت، له پیش چاوی فهللاح گوم بوون. فهللاح به دلپکی عاجزهوه کهوته ریگه، فکری بی وهفاییی ژنەکهی ئەکرد. وتی: ئیعتیمام به قسهی ژن کرد، تهرکی وهتهنم کرد. ئیستا نهرووی وهتهن نه قوهتی ریگهه ههیهو، ئاخیری کارم چۆن ئەبی! لهولاه کوره پادشاه و ژنەکه میقداری به قسهکردن خهریک بوون، زۆر یهکتریان لا جوان بوو. تهسادوف ژنەکه بۆ ئیسی سهه ئاو له کورهکه دوور کهوتهوه. یهک شیر له ناکاو پهیدا بوو، نه راندی، پهلاماری ژنەکهی دا ههلبیدی، کورهکه خۆی هاویشته سهه ئولاغی، له ترسا ئاوری بۆ پشتی نه دایهوه، رۆیشت. میقداریکی بهین بوو، فهللاح گهیشته سهه ئاوکه، نهختی ئاوی خواردهوه ئیسراحتی کرد، بۆ غهیبی و فهقیری خۆی ئەینالاند. ورد بووهوه شوین پیی ژنەکهی ناسیبهوه، به شوین پیی ژنەکهدا رۆیشت. تهماشای کرد میقداری ئیسقان و مووی سهری ژنەکه کهوتوه و جبگه چنگی شیر له زهویبهکه لهگهڵ خوین تیکهڵ بووه. فکری کردهوه، بۆی مهعلووم کرا به واسیتهی شهت شکاندهوه ژنەکه به چنگی شیر کوت کوت کراوه. بۆ مردنی ژنەکهو بۆ فهقیری و غهیبی خۆی دهستی کرد به گریان. پشیله وتی: تۆیش بزانه ههه کهس وهفا و شهرتی شکاند تهوقی بهلا ئەچیته گهردنی. مشک وتی: من ئەزانم شکاندنی شهت و وهفا له عاقلان دووره. خۆشهویستی و رهفاههتی تۆئه وهفته مهعلووم بوو، به واسیتهی تۆوه دشمنهکانم رۆیشتن، وه لهسهه من لازمه داوهکهی تۆ به تهواوی بپریم، ئەما گرپیهک له دلما پهیدا بووه، وههتا گرپیهکه به ته دبیر ساف نهکهم به

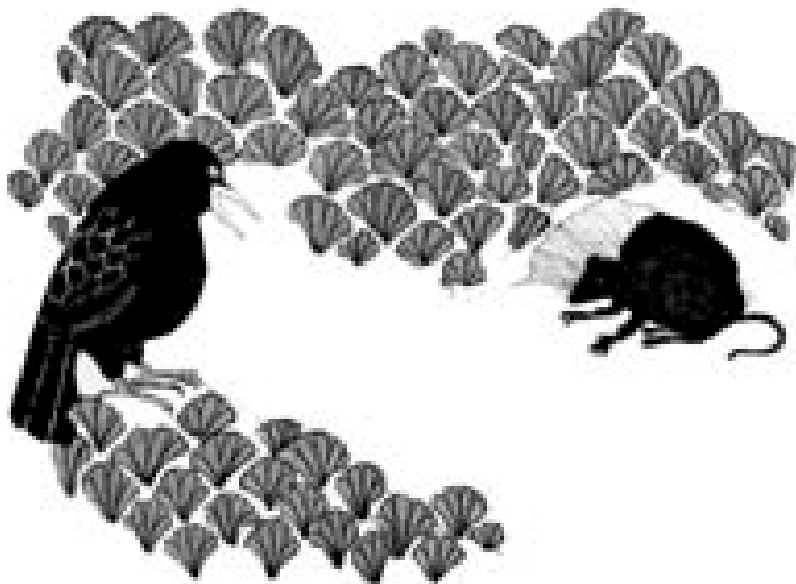
ته‌واوی داوه‌که‌ت ناپریت. پشیله وتی: وا دیاره له‌من ئەمین نه‌بوویت و به سویند‌خواردنم دل ساف نه‌بوویت. رجا ئە‌که‌م فکری له‌مه‌و پیتش مه‌که. دوشمنایه‌تیی کۆن فکری مه‌که‌ره‌وه‌و، هه‌ردوکمان له‌ تازه‌وه ر‌ه‌فاقه‌ت و خۆشه‌ویستیمان په‌یدا کردووه‌و، به‌ خه‌یالی نه‌فس و شه‌یتان خه‌ت‌ره‌ په‌یدا مه‌که. ئومیدم وایه شه‌رتت نه‌شکینیی و سویند‌خواردنت به‌ درۆ ده‌رنه‌چی. مشک وتی: ئە‌و گرتیه‌ که له‌ دل‌مایه له‌ وه‌فا شکاندن دووره. فکرم وا نییه داوه‌که به‌ساغی جی بیللم و تۆ له‌ ده‌ست به‌لا نه‌جات نه‌ده‌م. پشیله وتی: فکرت چیه، ئاشکرای که. مشک وتی: ر‌ه‌فیقی ئە‌م زه‌مانه دوو جوهره. جوړیکیان دل سافن، قسه‌و موعامه‌له‌یان راسته. به‌بی ته‌مه‌ع هاتوچۆی ر‌ه‌فیقی ئە‌کات. جوړیکیان بۆ ته‌مه‌عی دنیا و بۆ خواردن ئە‌بن به‌ ر‌ه‌فیق. وه‌قسه ئاشکرا کردن له‌ ر‌ه‌فیقی جانی جانی مومکین ئە‌بی و، ئاشکرا کردنی قسه له‌ ر‌ه‌فیقی نانی نانی ئاپرووچوونه، وه‌منیش ئە‌وه‌دل لازمه پارێزگاریی رۆحی خۆم بکه‌م، وه‌ دووه‌م شه‌رت و وه‌فا لازمه به‌جی بینم، چونکه به‌واسیته‌ی تۆوه له‌ چنگ دوشمن نه‌جاتم بوو، وه‌ منیش تۆ له‌ ژیر به‌لا نه‌جات نه‌ده‌م. پشیله وتی: واسیته‌ی گرتی دل‌ت چیه، چونکه تۆ له‌ نیهایه‌تی زیره‌کیدایت، وه‌ هه‌تا ئیستا من شاره‌زا نه‌بووم. تۆ بووی به‌ کلیلی ده‌رگای عه‌قل. مشک وتی: هه‌ر ده‌رده ده‌رمانیکی بۆ دانراوه. فکرم وایه داوه‌که به‌که‌یه‌که بپریم و به‌کیکی بیللمه‌وه. ئە‌و به‌که بۆ نه‌جات بوونی خۆم به‌کار دئی. پشیله بۆی مه‌علووم بوو مشک زۆرزانه، بۆی ناخه‌له‌تن. ئە‌و شه‌وه به‌ چه‌پسی مایه‌وه. له‌گه‌ل رۆژ بووه‌وه راوچی رووی کرده ته‌له‌که. پشیله که‌وته په‌ل. نزیک بوو ده‌ستی راوچی بگاته پشیله. مشک داوه‌که‌ی بری، پشیله له‌ ترسا سه‌رکه‌وته سه‌ر داره‌که‌و مشک رۆیشته کونه‌وه. راوچیه‌که ته‌ماشای کرد داوه‌که کوت و پچر بووه، به‌ نائومیدی گه‌رایه‌وه. میقداریکی به‌ین بوو، مشک سه‌ری له‌ کون برده ده‌ره‌وه، چاوی به‌ پشیله که‌وت، گه‌رایه‌وه. پشیله بانگی کرد: ئە‌ی ساحیب وه‌فا، خۆت گوم مه‌که. له‌به‌ر چی ئە‌ترسیت! چاکه‌ی تۆ له‌به‌ر چاومه، بوویت به‌باعیسی نه‌جات بوونم. مژده به‌ ئە‌هلی خۆت بده‌ بناغه‌ی خۆشه‌ویستیمان دامه‌زراو، چاکه‌ی تۆ چۆن ئە‌دا بکه‌م. مشک زاتی نه‌کرد له‌ کون بچیته‌ ده‌ره‌وه. فکری کرده‌وه، وتی: چاک وایه ده‌ست له‌ ر‌ه‌فاقه‌تی هه‌موو که‌س هه‌لگرم، له‌ جیگه‌یه‌ک به‌ ته‌نها بژیم. سه‌لامه‌تی له‌ ته‌نهایه‌یه. وه‌ئه‌گه‌ر ر‌ه‌فاقه‌ت بگرم له‌گه‌ل ئاوجنسی خۆم دروسته. پشیله بانگی کرد: تازه ر‌ه‌فیق، خۆف له‌من مه‌که‌و له‌ نزیک بوونم مه‌ترسه. حوکه‌ما فه‌رموویانه: که‌سی ر‌ه‌فیقیکی به‌زه‌حمه‌ت ده‌ست که‌وت، ناشیرینه له‌ ده‌ست خۆی ده‌رکات. تۆ بوویت به‌واسیته‌ی زیندوو

بوونهوهی من، وه تا بهرۆح زیندوو بم چاکه‌ی تۆم فکر ناچی. سویندی زۆری خوارد، مشک گوئی نه‌دایه. مشک جوابی دایه‌وه: له ئیجادیبووفا نه‌وه تایفه‌ی ئیمه و ئیوه به یه‌ک دوشمن بوون و تا قیامه‌ت نابن به دۆست، وه ره‌فییی من و تۆرپیک ناکه‌وی. وه‌هه‌ر کهس ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ڵ ئاوجنسی خۆی نه‌گرت ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر بۆقه‌که هات.

پشیله پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

مشک وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه له‌ که‌نار جوگه‌ ناوی مشکێ هیلانه‌ی دروست کردبوو. بۆقی دراوسێی مشک بوو. رۆژی بۆق له‌ که‌نار جوگه‌که ده‌ستی کرد به‌ قه‌قه‌. ده‌نگی له‌ ده‌نگی باوکه‌رۆ ناخۆشتر بوو. ته‌سادوف ئه‌و رۆژه مشک خه‌ریکی به‌زم بوو، له‌ ده‌نگی بۆق چووه ده‌ره‌وه. به‌ چه‌پله‌ لیدان و سه‌ر جوولاندن نزیک به‌ بۆق بوو. چه‌پله‌ لیدان و سه‌ر جوولاندنی مشک لای بۆق خۆشی بوو، وایزانی راسته. خۆشه‌ویستی مشک چووه دلی بۆقه‌وه. ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ڵ مشک په‌یدا کرد. بوون به‌ ره‌فییی یه‌ک. موده‌ده‌تی به‌یه‌که‌وه

رەفېق بوون. رۆژى بۆق وتى: ئەي رەفېق، ئېمە ھەردوكمان بووين بەرەفېق. ۋەقت ئەبىي
 دېمە لات، سەعاتى لە بەر كونهكە بانگ ئەكەم مومكېنە تۆگويىت لىي نەبىي، ۋەيا تۆلە
 كون دېيىتە دەرەۋە من خەبەردار نەبىم. تەئخېر بوونغان ئەبىتتە باعىسى دل عاجزى. رجا
 ئەكەم فكريى بدۆزەرەۋە بەيەك گەيشتئمان ئاسان بىي. مشك وتى: موددەيەكە فكر
 ئەكەمەۋە. چاك وايە پەتتى پەيدا كەين سەرىكى بېستىرى بە قاچى منەۋە و سەرىكى بە
 قاچى تۆۋە، ھەرەقت ئارەزوۋى يەكمان كرد پەتەكە راکېشىن، بە خزمەت يەك ئەگەين.
 بەو تەدبىرە موددەتتى رايان بوارد. پەتەكە بەستراپو بە قاچى ھەردوكيانەۋە. تەسادوف
 رۆژى مشك لە كون چووبوۋە دەرەۋە بۆ خواردن ئەگەرا. قەلەرەشى چاۋى بەمشك كەوت،
 بۆى ھاتە خوارەۋە، دهنوكى دا بە مشكدا، بەرز بوۋەۋە سەرىكى پەتەكە بە قاچى
 بۆقەكەۋە بوو. ئەۋىش سەرەخوار بە نىۋى ئاسمانا شۆر بوۋەۋە. خەلق چاۋيان بەو كارە
 كەوت، سەرسام بوون وتيان: ئاخىر زەمانە، قەل راۋى بۆق ئەكات. بۆق وتى: قەل راۋى
 بۆقى نەكردوۋە، بەۋاسىتەى رەفاقەتى ئاجنەۋە توشى ئەم بەلايە بووم و خۆم بەسەر خۆم
 ھېنا. مشك وتى: بۆيە ئەم مېسالەم بۆ ھېنايتەۋە لەگەل ئاۋجنس نەبىي رەفاقەت خراپە.
 ۋەئەگەر منبىش بە رەفاقەتى تۆ رازى بىم لە بۆقەكە خراپترم بەسەر دېت. پشېلە وتى:
 ئەگەر فكريى رەفاقەتت نەبوو، ئەو ھەموو چاكەيەت بۆ لەگەل كردم و بۆ دلئت لەمن سەندو،
 خەرىكى بە دەرەۋ مەراقەۋە بىكۆزى؟ مشك وتى: ئەو ۋەقتە من رەفاقەتى تۆم كرد لەبەر
 ئىحتىياجى بوو، ۋەكەسى زەررەيەك عەقلى بىي، بۆ دروست بوونى كارى دوشمن بە دۆست
 تەماشائەكا، ۋەكەسى دەستى نەبىي بە جوولەكە ئەلېت بەرىشى مەردانەت قەستەم. بۆ
 مەخافات رېك كەوتن لەگەل دوشمن بەعەيب تەماشائەكارى، ۋەئەگەر زانىبى توشى
 زەرەر دېت، لە رەفاقەتى دوور كەۋىتەۋە رەۋشتى عاقلانە. ۋە لە ھەموو عالەمەۋە
 ئاشكرايە جنسى من بە جنسى تۆ دۆشمەنە و رەفېقىبى من و تۆ دروست نىيە، ۋە
 ھەريەكەمان رېگەى خۆمان بگرىن و پرۆين لە قسە چاترە. قسە كردنيان دوايى ھات،
 رۆيشتن و دوعا خوازىيان لە يەك كرد.

قانزاجى ئەم ھىكايەتە بۆ ئەۋەيە كەسى عەقلى بوو، بۆ دروست بوونى كارى خۆى
 لەگەل دوشمن رېك بخا، بەعەيب تەماشائەكارى و، لازمە لە دوشمنەكەشى ئەمىن نەبىي.
 مشكىكى بچووك بۆ نەجات بوونى خۆى لەگەل پشېلە رېك خست، ۋە لە دەست
 پشېلەش خۆى نەجات دا. ھەيفە بەنى ئادەم بە ھەموو عەقلەۋە لە دەست دوشمن رېگەى
 نەجات نەدۆزىتەۋە.

نه‌سیجته‌تی هه‌شته‌م

دوور بوون له ئەهلی هه‌سوود و بوغزاوی و، باوه‌رنه‌کردن به زوبان لووسیبیان دابیشلیم رووی کرده پره‌همه‌ن، وتی: ئەحوالاتی ئەو‌کسه‌سه که دووشمن ئەترافی بگری و سولح بکات له‌گه‌ل یه‌کیکیان، ریگه‌ی نه‌جات بدۆزیتته‌وه و له مه‌گری ئەماین نه‌بی، به زوبانی جه‌نابت به‌یان کرا، وه‌تیی گه‌یشتم. ئومید ده‌که‌م به‌یانی دوور بوون له ئەهلی هه‌سوود و بوغزاوی و باوه‌رنه‌کردن به زوبان لووسیبیان به‌یان بفرموویت.

پره‌همه‌ن وتی: هه‌ر که‌سه‌ی دووشمنیی که‌سیکی کردو ئازاریان به یه‌ک گه‌یاند، به سوورته‌تی قه‌تعی ئەماین بوونیان له‌یه‌ک دروست نابێ، هه‌ر وه‌ک په‌پوه‌که به‌قه‌سه‌ی پادشاهه باوه‌ری نه‌کرد.

دابیشلیم پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

پره‌همه‌ن وتی: ئەگه‌رنه‌وه پادشایه‌ک بوو ناوی ئیبنومه‌دیه‌ن بوو، زۆر عادل و میلله‌ت په‌روه‌رو ساحیب له‌شکر بوو. له‌مه‌دره‌سه‌ی هه‌موو عیلم‌یک ده‌رچوو‌بوو. له عیلم و زیره‌کیدای بی ئەمسال بوو. ئەو پادشایه په‌پوه‌یه‌کی بوو زۆری خو‌ش ئەویست، وه په‌پوه‌که زۆر جوان و ده‌نگ خو‌ش بوو، وه زوبانی قسه‌کردنی له‌گه‌ل پادشا په‌یدا کردبوو. ته‌سادوف په‌پوه‌که له مائی پادشا هیلکه‌ی کردو بیچوویه‌کی هه‌له‌یتنا. پادشاه ئەم‌ری کرد په‌پوه‌که و بیچووه‌که به‌رنه هۆده‌ی هه‌رم و زۆر به دیققه‌ت ئەهلی هه‌رم خزمه‌تیان بکه‌ن. ته‌سادوف ئەو رۆژه خودا کورپکی لایقی به پادشاهه‌تا کرد. کوره پادشا و بیچووی په‌پوه‌که به یه‌که‌وه گه‌وره بوون. کوره پادشا هۆگری بیچووی په‌پوه‌که بوو. په‌پوه‌که هه‌رچه‌نده ئەرۆیشته‌ خواردنی بۆ بیچووه‌کانی ئەهیتنا دوو عه‌ده‌دی ئەهیتنا، یه‌کیکی بۆ کوره پادشاه و یه‌کیکی بۆ بیچووه‌که‌ی. له‌گه‌ل ته‌ماشایان کرد جو‌ره میوه‌یه‌ک که په‌پوو ئەهیتنا ده‌ست پادشا نه ئەکه‌وت، له‌به‌ر ئەوه زۆر لای پادشاه خو‌شه‌ویست بوو. رۆژی په‌پوه‌که دوور که‌وتبووه بۆ میوه‌هیتان، دره‌نگی پێ چوو. کوره پادشا بیچووه په‌پوه‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌سته‌وه بوو. رۆیشه‌ته‌ خواره‌وه، نینۆکی قاچی ده‌ستی کوره‌که‌ی رووشاند. کوره‌که رقی هه‌لسا، هه‌ردوو قاچی گرت، به توندی کیشای به زه‌وییا، بیچووه په‌پوه‌که مرد. له‌گه‌ل په‌پوه‌که هاته‌وه بیچووه‌که‌ی به مردوویی چاو پێ که‌وت، نزیک بوو رۆحی له قه‌فه‌سه‌ی سنگی ده‌رچیت، ده‌ستی کرد به گریان. فکری کرد، وتی: بۆ من لازم بوو له بن درپکی وه یا

که نه لانی هیلکه م بگردایه، خانووی پادشا جیگهی من نه بوو، وه حهقی خزمه تی کوره پادشام نه بوو. وه نه گهر له کونجی قه ناعه تم بگردایه تووشی ئەم دهر د و مهراقه نه نه بووم. له پاش فکریکی دوور و درپژ وتی: چاک وایه خوینی جگهر سووتایم گوم نه که م و خواردنم حه رامه، چونکه بی وه فایی له گهل من کراو، منیش به سهر فرسه ته وه نه پۆم. په لاماری کوره کهی داو ههردوو چاوی به دهنووک و نینۆک دهرکیشا، فری به سهر دیواری خانووه که وه نیشته وه. جوابی چاو دهرهاتنی کوره که گه یشته لای پادشاه. پادشاه به گریان رووی کرد بۆ لای کوره که. چاوی پادشاه به په پوو کهوت، فکری کرد به فیئل په پوه که بگری، له جیاتی چاوی کوره کهی په رو بالی بسووتینیت. به رامبه ر به په پوه که وهستا، وتی: ئەی په پوو، به دهست تۆه گونا هنی قه و ماو من لام گران نییه و، رجا ئە که م دووری ئیختیار مه که، به دهر دو غه مه وه مه مکۆه. په پوو وتی: ئەی پادشاه ئە یزانم تۆ تاجیکی به سهر میلله ته وه و، من مو دده تیکه له ریگهی نه زانی پیتم دانابوو، فکرم بوو له ژیر سیبهری جه نابتا بژیم، ههروهک کۆتر هیلانه له خانووی موبارکتا بینا بکه م. ئیستا خوینی بیچووه که م وهک قوریانی حاجییان له ئە یوانی حه رهمدا رژاوه، چۆن ئومیدی ته و اف به خانووی جه نابت بکه م؟ وه له جه نابت ئاشکرایه گونا هبار به ته مای ژینی نابیی و من به بی ئیختیار به لکی له ریگهی موکافاته وه له دهستم قه و ما، مه گهر پادشاه مه سه له ی دزه کان و دل چاکی نه بیستوه؟

پادشا پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

په پوو وتی: له شاریکی خوار به غداد دهرویشی بوو زۆر موسولمان و دل ساف بوو، به واسیته ی تاعه ته وه زۆر لای خه لق مه رغووب بوو، وایان بۆ مه علوومه ئە ولیایه. ناو نرابوو (دلزان). رۆژی دلزان به ته نها رووی کرده ریگهی حه ج، ته سادوف تووشی میقداری دز بوو، ریگهی یان پی گرت. دلزان وتی: ئە گهر بۆ ته مه ع وا ریگه م پی نه گرن، ئە وه کیسه پاره که، برۆن و خۆتان هیلاک مه که ن و من نه توانم به پی ریگهی به یتوللا بگرم و پۆم. ته وه ککولی زۆر بوو. دزه کان بی ره م بوون، شمشیریان دهرکیشا بیکوژن. کابرا به دهست دزه کانه وه سه رسام مابوو، رووی کرده ئاسمان، وتی: خودایه له تۆ زیاتر ئومیدم نییه. ته سادوف میقداری قولنگ به ئاسمانا نه رۆیشت. دلزان وتی: ئە ی قولنگینه، ئیوه به شاهید بن به دهست ئەم غه ددارانه وه خه ربیک ماوم و ئیوهش خوینی من گوم مه که ن. بۆ

ئاشكرا كردنى كوشتمم ھەول بەدن. دزەكان پىكەنەن، وتیان: ناوت چىبە؟ وتى: ناوم
 دلزانە. وتیان: ھەيفە وا ناو نراویت. بۆمان مەعلووم كرا لە تۆ ھىچ نەزانتر دەست
 ناکەویت. ھەتا زوو بكوژىت درەنگە. دلزان وتى: ئىو بە كوشتمنى من قانزاج ناكەن و
 قەتل كەردن خراپە. قاتیل دوورە لە رەحمەت. دلزان زۆرى قسەى پارانەو ھە گىپراپەو. بى
 فائىدە بوو، ئاخىرى كوشتمىان. وھقتى خەبەرى كوژراوى دلزان بە ئەھلى شارەكە گەيشت
 زۆر لایان ناخۆش بوو. تەسادوف رۆژى ئەھلى شارەكە چوو بوونە سەحرا بۆ نوێژە بارانە.
 ئەوانەى دلزانىيان كوشتمىو لەوئى حازر بوون. پۆلى قولنگ بە ئاسمانا دەستیان كەرد بە
 زىقە زىق. بەكئى لە دزەكان بە سوورەتى گالته بە رەفقیكى وت: قولنگەكان قسەى
 دلزان ئەگىرنەو. بەكئى لە ئەھلى شارەكە گوتى لئى بوو. ئەویش بە رەفقیكى وت. قسە
 دەما و دەم بلاو بوو، گەيشتە لای پادشا. ئەمر كرا دزەكان بگرن. خزانە ژىر داری
 سىياسەتەو. ئاخىرى بەيانى كوشتمنى دلزانىيان كەرد. لە جەزای كوشتمنى دلزان ھەموویان
 ئىعدام كران و لاشەیان فرى درا، بوون بە خۆراكى درندەو تەيران. پەپوو وتى: بۆئە ئەم
 قىسسەىم بۆ جەنابى پادشا گىپراپەو تا بۆت مەعلووم بى من جورئەتى كوژ كەردنى
 شاھزادەم نەبوو، ئەمرو ئىرادەى خودا پىتى كەردم. تەبىرىكى بچوو كى وەك من ئەوھى
 لە دەست نە ئەھات، رىكەوت بوو، لە رىگەى مكافاتەو دەستم كەوت، وە ئىستایش

عه قلم و احوکمه ئەکات به قسه ی جه نابت باوهر نه کهم و، به زوبان لووسی حه یاتی خۆم نه خه مه ژیر هیلاکه ته وه. دووری له جه نابت بۆ من چاکه.

پادشاه وتی: ئەوهی به یانت کرد هه موو راسته و تو خه تابار ناکه م، چونکه کوره که ی من بیچووی تو ی کوشتووه. تو به حوکمی جه زای موکافات موکافات سه ندووه، وه حه قی تو له سه ر من زۆره که به کویری کوره که م پازی بوویت. رجا ئە که م دووری ئیختیار مه که. تاقه تی دووری تو م نییه و ئینتیقام وه رگرتن به عه یب ئە زانم و، عه فو کردن با خوسوس ئیشی چاکانه. منیش به چاکی ئە زانم و، فکرم نییه جه زای هیچ که سیکم دابی. فکرم ئە وه یه له جیتگی خراپه چاکه بکه م. په پوو وتی: بیستوومه که سی نازار به که سی بگه یه نیت، ساحیب نازاره که که دهستی بوو زهر به قورگی ئە و که سه دا ئە کات. نزیک بوونم به تو ریگه ی که م عه قلا نه. پادشاه وتی: ترس و خۆف مه که. مودده تیکه ئولفه تم له گه ل تو گرتووه. به رامبه ر به کوره که م خۆشه ویست بوویت و، ئە مین به زهره رم بۆ تو نابی. په پوو وتی: خۆشه ویستان، وا بیستراوه که بۆت به یان ئە که م:

(۱) دایک و باوک وهک ره فیق . (۲) برا وهک بره ی پشت. (۳) خال و مام وهک ناشنا. (۴) ژن بۆ ناو ده می و خزمه ت. (۵) کچ وهک دوشمنی خزم. (۶) کوپر بۆ رووناکیی چاو و جیتگه نشین ته ماشا ئە کریت.

کهس ئاره زوو ناکات له خۆی ده ست ره یشتوو تر ببینێ و ئاره زوو ئە کات کوره که ی له خۆی زیاتر ناو و شوهرت په یدا کات، ئاشکرایه من وهک کوره که ت خۆشه ویست نابم، وه ئە گه ر بلتیت به رامبه ر به ره وحی خۆم خۆشه ویستیت دیسان باوهر ناکه م. مه گه ر پادشا مه سه له ی پیره ژن و کچه که ی نه بیستووه؟

پادشاه وتی: چۆن بووه؟

جیکایه ت

په پوو وتی: ئە گه ر نه وه پیره ژنی بوو سه د و بیست سال عومری بوو، پشتی وهک قه فی گۆچان چه مابوه وه. پیره ژن کچیک ی زۆر لایقی بوو، هه ر کهس چاوی به و کچه ئە که وت تا هه فته یه ک بیته وش ئە بوو. ته سادوف ره ژنی کچه که ت ای لی هات، کولمی وهک یاقووت سوور هه لگه را. پیره ژن خۆی گه ر به دهوری سه ریا، وتی: خودایه خۆت ئە زانی له و کچه زیاتر نیمه و عومرم زۆر سه رف کردووه و کچه که م ئە وه لی عومری به تی، عومری من بخه یه سه ر عومری کچه که م. شه و و ره ژ به دوعا کردنه وه خه ربیک بوو. ره ژنی چوو بۆ ده رمان

په پيدا كړدن. گايه كې بوو له له وهرې. روښسته وه، بوڼې چيششتې كړد. چووه ژووره وه، ديزه يه ك چيشتاوې بوو. گا سهري پيا كړد، چوو به سه ربا. له وده قته دا پيره ژن هاته وه. فكري گاي نه بوو. كه چاوي به گا كه وت، واي زاني عيزرائيله بو روځ كيشاني هاتووه. گا روو به رووي پيريزن هات، پيريزن وتي: قوربان من نه خوښ نيم، نه خوښ كچه كه مه له سهر جيگه كه وتووه، واز له من بينه، روحي ئو بكيشه. كه وايي مه علومه هه ر كه سي روحي خوې له هه موو كه س لا خوښه ويستره. تو من ئيخفال مه كه.

په پوو وتي: ئه ي پادشا، خوټ ئه يزاني من به تنها ماومه وه. چ روځ له بهري ئه تواني جگه ر گوښه ي به كوژراوي ببيني و خوې ئيسراحت بكات؟ وه ئه مين به به زويان لوسي ناخه له تيم (يا ليت بيني وبينك بعد المشرقين) ئه خوټيم. پادشا وتي: ئه گه له ئه ووه له وه خه تا له تو بقمه و مايه ترساندنن هق بوو، ئه ما خه تا له كوره كه م واقيع بووه، تو قيصاصي خوټ وه رگرتووه، به رتيگه ي راستي قابيلي جهزا نيت. ويجدان و عه داله تي من رتيگه ئه دات كوره كه م له جيگه ي بيچووه كه ت بكورزيته وه، وه ئيستا تو به كوټر كړدي كوره كه م ده ستت هه لگرتووه، زور مه منونم. رجا ئه كه م چند ساله ئولفه تم له گه ل تو گرتووه، تووشې دهردي دووريم مه كه. مه علومه خوښه ويستي تو م به كوره كه نه ويستووه، قودره تي خودا رده بوونه وي نيبه. كوره كه كوټر بووه، خوښي دهنگي تو كه م نه بوه. ئوميد ده كه م له من دوور نه كه ويته وه وهك يه عقووب به دهردي «يا أسفا على يوسف و ابيضت عيناه من الحزن» گرفتارم نه كه يت. مه سه له ي من له گه ل تو وهك گوراني بيژه كه وايه.

په پوو پرسبي: چون بووه؟

حيكايه ت

پادشا وتي: بيستوومه پادشايه ك گوراني بيژنيكي بوو، دهنگي وهك داوود. ئاو له روښتن، ته يري له فرين ئه گيرايه وه. پادشا زور گوراني بيژه كه ي خوښ ئه ويست. به زمي پادشا به دهنگي گوراني بيژه كه ئه گه را. كورپك عومري دوازه ساله، بوو به شاگردې گوراني بيژه كه. به مودده تيكي كه م فيري هه موو جوړه شيعر و غه زل و مه سنه وي و مه قمامات بوو. شوړه تي كوره كه له شاره كه دا بلا بووه وه. پادشاه خه به ري زاني. ئه مري كړد به حازر بووني كوره كه. له گه ل كوره كه داخل به خزمه تي پادشاه بوو، رووي وهك روژ ئه دره وشايه وه. دهستي كړد به عوود ليدان و چالغي و به سته وتن. پير و گه نجې سه رخوښ ئه كړد. وه ستاي كوره كه به خاله تي پي برد، چونكه لاي پادشاه روتبه ي درابوويه. ئاخري

رۆژی گۆرانی بیژه که شاگردده کهی کوشت. پادشاه خه بهری زانی کوره که کوژراوه. رقی هه لسا. ئەمەری کرد گۆرانی بیژه که بکوژنه وه. گۆرانی بیژ برایه خزمهت پادشاه، پادشاه به رقه وه وتی: ئەی غەددار، بۆ تۆ نازانی زۆر ئاره زووی عوود و چالغی و گۆرانی ئە که م و، ئاره زووی من دوو جوړه، جوړیکی به دەنگی تۆ و جوړیکی به دەنگی عوود و چالغیی کوره تازه پیگه یشتوو که رام ئە بوارد، چون زاتت کرد بوو پته واسیته ی نهمانی نیوه ئاره زووم؟ لازمه ئیستا سهرت له لاشه جیا بکه نه وه تا جاریکی که کەس نه توانی ئە و جوړه ئیشانه بکات. گۆرانی بیژه که پیگه نی، وتی: ئەی پادشاه، من خراپم کرد، نیوهی بکوژیت هه موو ئاره زووی جه نایتم فه وتاند. ئە گهر پادشاه، من بکوژیت هه موو ئاره زووی خوئی ئە فه وتینی. چون ناوی خراپه بۆ خوئی دانه نیی! پادشاه ئە و قسه ی زۆر پی خوش بوو، له گۆرانی بیژه که خوش بوو. گۆرانی بیژ ئە و شیعرا نه ی بۆ خوینده وه^(۱):

سلیمانی که پایته خته و دیاره
 به راستی جیی نه جیب و شه هریاره
 به شه هیرانه بۆ هه وز و هه یاتی
 جه بهل لوینان له چاویا دیمه کاره
 که وا شیخ و به گ و ئاغا و ره ئیسی
 هه تا خوا هه ز ئە کات ساحیب و یقاره
 له گه وره تا بچووکی میلله تی کورد
 له مه یدان ی هه ریفنا کارزاره
 هه مییه تیان که وه ختی دیته جه ولان
 له گوئی ناگرن سه دای توپ و ته یاره
 به هه لمهت وه ک پلنگن رۆژی ده عوا
 هه موو ته علیم چییه و چاپووک سواره
 له دونیا دا نییه رۆله ی وه کوو کورد
 له سوننی تاقی شمشیر و قه یاره

(۱) له سه ر نه غمه ی:

هه ر چه نده م خاک به سه ردا کرد له هه جرت
 ده لیلی ماری سیاه ئیشکچی گه نجه

به جه رگن تا خه یال کھی بۆ شه ر و شو ر
 ئیتر رۆحیان له لا بی ئیعتیباره
 ئەگەر بۆ عه قل و فام و هۆش ئەپرسی
 زه کاهه تیایان وه کوو رۆژ وا دیاره
 هه میشه بۆ ته ره قیقی عیلم و عیرفان
 خه ریکن دائیما به م رۆژگاره
 له ئاداب و ئوسوولی فه رعی دونیا
 نیشانه ی گه وه بیی تیا ئاشکاره
 نه تیجه ی به رزییه زانین له دونیا
 هه موو وه ختی نه زان هه ر شه رمه زاره
 موسوولمان و برای دینین هه موومان
 له گه ل به ک ئیحتیرام زۆر سازگاره

پادشاه وتی: بۆیه ئەم میسالمه هینایه وه نیوه ی ئاره زووم به ژیا نی کوره که وه بوو، وه
 نیوه ی ئاره زووم به بوونی تۆوه یه، وه ئاره زووی کوره که م به قه ده ری خودایی نه ما. رجا
 ئەکه م تۆیش نیوه ی ئاره زووم مه به. تاقه تی دووری تۆم نییه. په پوو وتی: ئە ی پادشا، دل
 ئاوینه ی دلّه. چاو دلّ نابینیت. ئەوه ی تۆ به زوبان به یانی ئە فه رموویت، دلّت به جو ریکی
 که ناگری تی به ریوه. وه دلی من خه به ری داوه هه تا زوه له تۆ دوور بکه ومه وه، چونکه
 مودده تیکه له قانون و سیاسه تی جه نابت گه یشتووم. دوور بوونم چاکه. من ئەو که سه
 نیم که کیم پیی وت: ده رمانی چاو بۆ تۆ له ده رمانی سک یه شه چاکتره.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

په پوو وتی: ئە گێر نه وه کابرایه ک چوه له لای که کیم وتی: ژانه سکم تووش هاتووه، دوو
 رۆژه ئیسراحه تم لی هه لگه راره له بهر ژانه سک. که کیم وتی: ئەو رۆژه چیت خواردووه؟
 کابرا وتی: یه ک پارچه نانه سووتاوم خواردووه. که کیم بانگی شاگرده که ی کرد: ده رمانی
 چاو ئیشه بینن بیکه مه چاوی ئەم کابرایه چاوی چاک بیته وه. کابرا وتی: ئە ی که کیم،
 وه ختی گالته نییه، چاری سکم که. من ژانه سکمه، تۆ ده رمانی چاو ئیشه بانگ
 ئە که یه ت. که کیم وتی: ده رمانی چاو ئیشه بۆ تۆ چاکه، چونکه کوکمی چاوت نییه،

فهرقی رهش و سپی ناکهیت. ههر وهقت چاوت پروون بووهوه له ژانه سکیش نهجاتت ئهبی. پهپوو وتی: ئهی پادشاه، من دونیام به قهدهر خۆم دیوه، چاک و خراب لهیهک جیانهکه مهوه لهو کهم عهقلانه نیم رهش و سپی بهیهک بزانه و خۆم نزیک به مردن بخه مهوه. پادشاه وتی: ئهی پهپوو، ئهو جوهره کارانه له بهینی دۆستا زۆر تهسادوفی کردووه، بهو جوهره نهپوون دووری یهک ئیختیار بکهن، وهخوسوس عاقلان ناگری قههریان به ئاوی حیلیم کوژانوتهوه و منیش لهسهبر و حیلیدا کهس موقابیل به خۆم نابینم. رجا دهکهم ترس و خۆف مهکه. تاقهتی دووری تۆم نییه. پهپوو وتی: ئهی پادشاه، ههر کهس زهحمهت به ئاسان بزانی تووشی دهردی بی دهرمان ئهبی. بهفکر وا ئهزانم برینی دل خۆش نابیتتهوه، وه ئیستا به قسهی تۆ کهرویشکه خهوه له خۆم بخه، ریگهی نهجاتم قهت ئهکریت. چاک وایه بالیکم بکهم به سهده بال و لهدهست تۆ فیرار بکهم، چونکه بچووکیکی وهک من قهوهتی دوشمنیی جهنابتی پی ناگری، وه مهعلومه به زویان لووسی جهنابت منیش باوهر ناکه. تۆیش زۆر نازاری خۆت مهده. مهسهلهی من لهگهڵ تۆ وهک قسهی پادشاکه وایه بۆ دوشمنهکهی نووسی.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

پهپوو وتی: ئهگهر نهوه له تورکستان پادشایهک شوهرتی عهدهالتهتی بلاو بووبووه. وهزیریکی بوو له پادشا عاسی بوو. میقداری دزو جهرده له وهزیر کو بووبوونهوه، دهستیان کرد به خراپه. وهزیر جوابی بۆ پادشاه نووسی: ئهگهر نه مکات به پادشای شاریک ئیسراحهتی تیک ئهدهم. پادشاه کاغیزی بۆ نووسییهوه به نامۆزگاری و دل خۆشی دانهوه، تهئسیری نهکرده وهزیرهکه. دووه جار کاغیزی بۆ نووسی، وتی: ئهی وهزیر، مهسهلهی من و تۆ وهک بهرد و شووشه وایه، ئایا بهرد بکیشی به شووشه دا، ئایا شووشه بکیشی به بهردا ههر شووشه که ئهشکی. رجا ئهکهم خۆت به شکاندن مهده. پهپوو وتی: من وهک شووشه وام و تۆیش وهک بهرد وایت، له یهک بکهوین من زهره ئهکهم، وهههر چهند جهنابت فکرت ههیه له ریگهی ناشتی بهوه حهقی خۆت دهست کهویت، عهقل ریگهی من نادات پهرو بالم به دهست تۆوه بسووتی. پادشاه وتی: مهعلومه من لهمهو پیش زۆرم تۆ خۆش ویستوه، له بهر کهم نازاریک چۆن تهرکی خۆشه ویستی ئهگری؟ وا ئهزانم فکری وهفای قهدهیم ناکهیتتهوه. وهفا بۆ ههسوو رۆح له بهری بووه. تۆ بۆچ وهفات

له بهر چا و گوم بوو؟ په پو و تى: بناغى وه فا چوڼ نه ميني؟ دلېم خه بهرى داوه تو فكرت چييه؟ خه ريكى به زويان لووسيه تى حقى جگه ر گوشه كهت وهر گريت. نه و خورماى تو خواردت دهنكه كهى له گيرفانمايه، وه من نه بزانم بو كوټر بوونى كوره كهت بو چرووك له دلټ دپته دهر وه و بونه كهى به لووتى منا هاتوه. فهرموودهى خودايه: به دهستى خوټان خوټان مه خنه هيلاكه ته وه. پيشوونان فهرموويانه: سى كار هه به له عه قل دووره. نه وه دلټ نه و كه سانه به قوه تى خوټان مه غروورن، نه وانه زو تووشى مردن نه بن. دووهم نه و كه سانه له نه ندازهى خوټان زياد نه خوڼ، نه وانه زو دهردى مردن نه گرن. سيه هم نه و كه سانه به قسهى دوشمن باوهر نه كهن، نه وانه زو په شيمان نه بنه وه. وه له پادشاه مه علوم بي من له مه دره سهى هه موو فيلټي دهرچووم، وه له وانه نيم قسهى چاك و خراب جيا نه كه مه وه و قسهى زويان و فكرى دلټ مه علوم نه كه م. وا بزانم دلټ تاره زو نه كات برينه كهى جگه رت به خوټى من دهرمان نه كرټ. پادشاه وتى: نهى په پو مووده تي كه من دلخوشي تو نه ده مه وه له ريگه راستى خوشه ويستى تو به بيان نه كه م و تو به جوړيكي كهى نه زانى، مه سه لهى من له گه ل تو وه ك مه سه لهى عابیده كه و گورگه كه وايه. په پو پرسى چوڼ بووه؟

حيكايه ت

پادشاه وتى: نه گيرنه وه عابيدى بوو شه وو روظ خه ريكى تاعه تى خودا بوو. ته سادوف روظى دوچارى گورگى بوو. گورگه كه بو خواردن نه گه را. عابيد رووى كرده گورگ وتى: نزيك به حيا تى كه س مه كه وه، روظى قيامه ت تووشى عه زابى خراب نه بيت. گورگ وتى: وه ختى قسه نييه، رانئ له و ديو نه و گرده نه له وه رى، به لكى بچم فرسه ت بيى مه رى بفرينم و تو به قسه من بگرى، كه فرسه ت نه ما له په شيمانى زياتر هيج دهست ناكه وئ. عابيد وتى: من ناموزگار بى خيرت نه كه م و تو فكرت تيك نه چوه. پادشا وتى: هه ر چه ند منيش قسه راستى بو تو نه كه م، تو ترس و خوټ هه ر باقسيه. په پو و تى: نهى پادشاه. من ناموزگار بى له گوى گرتوه. به عه قل نه زانم دهر گاي به لا بو من كراوه ته وه و، تا وپنهى ته جره به به رامبه رم دانراوه دلټ سووتا وه. وا چاكه ريگه ر دوور بگره پيش، رووبكه م بو جينگه يه ك دهستى كه س نه مگاتى، چونكه مه علوم مه پادشاه له جينگه ر كوټر بوونى كوره كهى نه مكوټى. وه ستانم ناخر بيه تى. پادشا وتى: هه موو خواردنئ لاي من دهست نه كه وئ. سه فه ر بو كه سيكه موحتاج بي. په پو و تى: هه ر كه س پينج

په وشتی بوو رووی کرد بو ههر جیگه یه ک به غه ریب و موحتاج ته ماشا ناکری. نه ووهل: له خراپه دوور بوون. دووهم: ریگه ی چاکه گرتن. سیته م: له ریگه ی ترس خو لادان. چوارهم: ره فیقی زه مانه گرتن. پینجه م: ره وشتی ره فیق زانین. ههر که س نه و ره وشتانه بزانی روو بو ههر جیگه یه ک بکا مودارا نه کات. که سین عاقل بوو مودارای له ناو که سوکاریا بو نه کرا ته رکی وه ته نی به ناشیرین ته مه شا ناکریت. پادشاه وتی: ره وشتنت چند ره ژ دریژه نه کیشی و، که ی دیتته وه؟ په پوو وتی: به ته مای هاتنه ودم مه به. قسه ی من و تو وه ک عه ره به که و نانه واکه وایه.

پادشاه پرسیی: چون بووه؟

جیکایه ت

په پوو وتی: نه گپرنه وه پیاویتیکی نانه و له شاری به غداد دووکانی نانه وایی دانابوو. میقداری نان بو فرۆشتن له بهر دووکانه که هه لخرابوو. کابرایه کی میعدان چوو به رده می نانه واکه. بونی نان چوو به سه ریا، مه عیده ی گری تی به ربوو، وتی: وهستا، به چند تیر نام نه که یه ت؟ نانه واکه فکری کرد نه گه ر له زور خوره که کان بی به یه ک حوققه نان تیر نه بی، وه نه گه ر خواردنی حوشتی بی به دوو حوققه، وه نه گه ر خواردنی گامیش بی به سین حوققه. حوققه ی نان به چوار فلس بوو. وهستا وتی: به دوازه فلس ههر چند نه توانی نان بخو. عه ره ب ۲۵۰ فلسی به نانه واکه دا: وتی: ههر چند بخوم عاجز مه به. وهستا رازی بوو. نه ووه له ن ههر نانی هه لخرابوو کردی به پاروو و خواردی، نه نجا نان به نان له ته نوور نه هاته دهره وه به ناوی شه ته که ته ری نه کرد نه یخوارد، وهستا ته ماشای کرد تا گه یشته نیو دینار نانی خورا. رووی کرد بو سین رویع دینار. ناخری گه یشته یه ک دینار نان. نانه واکه وتی: نه ی ده عبای عه ره ب، تیر خواردنی تو چه نده، پیم بلتی، چونکه هه ویر و ئارد نه ما. جوابی دایه وه: سه برت بی په له مه که، تا ناوی نه م شه ته پروات من نان نه خوم. یا پاره که م، وه یا تیر نان بیم. ناخری وهستا پاره که ی دایه وه.

په پوو وتی: بویه نه م قسانه م بو پادشاه کرد هه تا روچ له قه فه سه ی سنگدا بی، چاوی پادشا به من ناکه وئی. وه نه گه ر فکری تو بکه م خه به رت له بای شه مال نه پرسم و جه مالی باکه مالی پادشاه له ناوینه دا ته ماشا نه که م. پادشاه: دهستی کرد به گریان، فرمیسی که هه سه رتی له چاو نه سپری. وتی: نه ی په پوو، به راستی بو م مه علووم کرا جارتیکی که دهستی من ناکه ویت. رجا ده که م چند قسه یه ک بو یادگار به بیان به فرموو. په پوو وتی:

ئەى پادشا، خراپترىن مال ئەوئە خىرى بۆ كەس نەبى. غافلئى پادشا ئەوئە لە مئللەت بى خەبەرە. خراپترىن رەفئق ئەوئە وەختى تەنگانە بەكار نائەت. خراپترىن ژن ئەوئە لە گەل مئرد دەم بەرزى ئەكا. خراپترىن ئەولاد ئەوئە بى ئەمرى دايك و باوك ئەكات. وئرانترىن شار ئەوئە خەلقى گرانفرۆش و بى ئئناسفن. ناخۆشترىن رەفاقت ئەوئە ئازار بەئەك بگەئەنن. ئەو قسانەى وت و دوعا خوازى خواست، رۆئشت. پادشا بە نائومئدى گەراپەو. دەستى بە دەستا ئەكئشا. وتى: زۆر خەرىك بووم و زۆر مئسالم بۆ پەپو هئناپەو، بەلكى حەققى چاوى كورەكەم وەرگرتائە. دەستم نەكەوت. وە تئفكرئن لەم حئكائە تانە زۆر لازمە. كەسى عاقل بى بەقسە و مەكرى دوشمن تەفرە ناخوات، وە ئەم حئكائە تانە بۆ تازە پئگەئشتووە كامان لە ناو دئانا قوفل بدرئت.

نەسئحەتى نۆ

لە خەتا خۆش بوون چاكرئىن رەوشتە خوسووس، وە بۆ پادشاھان و بۆ ئەھلى دەست رۆئشتوو.

دائشئلم روى كرده حەكئم، وتى: باوەر نەكردن بە زوبان لووسئى دوشمن و خۆ پاراستن لە فئل و قسەئان، بە زوبانى جەنابتەو بەئان كرا، تئى گەئشتم. ئومئد دەكەم بەئانى خەتاكردن و خۆشبوونئان، رئگەئى چۆنە نئشانم بدرئت. وە ئەگەر مەئموورئكى پادشا خەتائى كرد، خۆشبوون وەبا جەزا سەندن وەبا حەپسى كامئان لازمە. حەكئم وتى: پادشاھان، لازمە دەرگائى عەفوو و مەرئە مەئبان كراوئە بى. وە ئەگەر پادشاھ لەسەر خەتابەكئى كەم مەئموور بختائە ژئئر دارى سئاسەتەو مەئمووران ئومئدى ئئسراحت ناكەن، ورددە ورددە رئگەئى فئرار ئەگرنە پئش. لە پاش بلاو بوونەوئە مەئمووران پادشاھ تووشى دوو دەرد ئەبى. يەكئكى ئەوئە كارى پادشاھ بە نەمانى مەئموور موعەتتەل ئەبئت. دووم ئەوانە كە گوناه ئەكەن لە لئزەتئى عەفو بى بەش ئەبن. يەكئى لە ئومەرائى پادشاھ وتى: ئەگەر بئبانزانئىبا خۆشئى خەتا خۆشبوون چۆنە، لە خەئانەت و خەتا زئائر دئارى نەئەبرا. وە ئەگەر پادشاھان زوبانى عەفوو بەخشئى بەسەر مئللەتدا نەبى، لە جئگەئى گوناه ئازار بدات، ئاخرى موكئى بەدەستەو نامئئت. موقابئل بەو مەسەلانە قسەئى شئر و چەقەلە. دائشئلم پرسى چۆن بووئە؟

حئكائەت

رەھمەئى حەكئم وتى: لە زەمئنى هئندستان چەقەلئى ناوى (فئررئسە) بوو، تەركئى

دونیای کردبوو، گوشتی هه موو رۆح له بهرێکی لهخۆی هه رام کردبوو. ره فبقانی دهستیان کرد به لۆمه کردنی، وتیان: هه یفه تو خۆت به جنسی ئیمه حساب نه کهیت، وه نه گهر ئاره زووی ره وشتی ئیمه ناکهیت له ئیمه دوور که وهو ژبانی ره زالهت به کاری چی دیت؟ وه نه فس هه پس کردن بهو ره زاله ته له ریگه ی عاقلان دووره. فیپرپسه جوابی دانه وه، وتی: هه رکهس حاکی نه فسی خو به تی و له زه تی دنیا پرسینه وه ی هه یه و ریازه تی خۆم به قسه ی ئیوه ناشکینم، وه ئاره زووی ره فاقه تم ناکه ن دو عاتان نه خوازم. وه ختی ره فیه کانی زانییان فیپرپسه فکری رۆیشتن نه کات، دلخوشییان دایه وه. ناخری ناوی عابیدی فیپرپسه بلاو بووه وه. لهو نزیکانه باغی بوو له بهر ئاو و میوه هاتی له هه موو جو ره درونده به ک هیلانه یان تیا دروست کردبوو. وه شیرتکیان کرد به پادشای خو یان. زۆر ساحیب قوه ت بوو. ناوی شیرکه (کامجو ی) بوو، شو ره تی حوکمداریی شیر به هه موو لایه کا رۆیشتبوو. رۆژی کامجو ی و درونده کان مه جلیسیان گرتبوو، قسه ی فیپرپسه که وته ناوه وه. زۆریان ته عریفی عیباده تی فیپرپسه کرد. کامجو ی ئاره زووی چاو پیکه وتنی فیپرپسه ی کرد، به کیکی نارد به شوینیا. له گه ل نه مری پادشا گه یشته لای فیپرپسه هه لسا چوه خمه ت شیر. کامجو ی به ته وای حورمه تی فیپرپسه ی گرت و له دیانه ت و عه قلی فیپرپسه گه یشت. خه لوه تی له گه ل فیپرپسه گرت. کامجو ی وتی: نه ی فیپرپسه ناوی عیباده تی تو م بیستبوو، وه ئیستایش که ناردوومه به شوین تو دا و له عه قل و دیانه ت گه یشتم بو م مه علوم کرا زۆر راستیت، وه ئاره زوو نه که م تو بکه م به وه زیر و ئومووراتی مه یلله ت ته سلیم به تو بکه م فیپرپسه وتی: نه ی پادشا، ئومووراتی پادشایی لایقی نه وانه به که له مه درسه ده رچوون، وه نه گه ر مه ئومووری به نه مری جه نابت دابنریت، هه ر وه خت خه تایه کی کرد، گونا هی به گه ردنی جه نابت نه بی، چونکه به نده له ئومووراتی پادشا شاره زا نیم، وه جه نابت ساحیب قوه تیت، له هه موو جو ره درنده به ک له ژیر حوکمتایه، وه هه رکه سیکیان شو ره تی قوه ت و عه قلیان هه یه، نه و بکه به وه زیر، نه توانی ئومووراتی پادشا به جی بینیت. کامجو ی وتی: له بهرچی قوبوولی وه زیری ناکهیت و، هه ر جو ری بی ده ست هه لئا گرم هه تا قوبوولی قسه ی من نه کهیت. رجا نه که م قسه م مه شکینه. فیپرپسه وتی: نه ی پادشا ئومووراتی پادشاهی به دوو تائفه لایقه. نه ووه ل: که سی بی ساحیب ته مه ع و بی شهرم و زیره ک بی، چونکه به واسیته ی ته مه ع ئومووراتی پادشا به جی دینی. دووه م: که سی بی حه یاو زه عیف که س نه ویری ده ستی لیدانی بو درێژ کات، نه ویش که س ناتوانی قسه ی ره د کاته وه، ئومووراتی بو جی به جی

ئەكرىت. بەندە لەو دوو تائىفە نىم و، لەپادشا مەعلووم بىن موددەتى دوو سالى تەركى خواردنى گۆشتم كردووه، لەگىا زياتر هيچى كه ناخۆم، وه ئەگەر بەقسەى جەنابت رىازەت بشكىنم، ئەوهم بەسەر دى بەسەر مېشەكان هات. كامجۆى وتى: چۆن بووه؟

حىكايەت

فەرپرسە وتى: ئەگىرنەوه پىاويكى فەقىر بە ناو بازارا ئەسووراپهوه. حەلواچىيەك چاوى بە فەقىر كەوت بانگى كرده سەر دووكانەكەى، جامى هەنگوینی نایە بەردەم فەقىرەكە. مېش هوجوومى كرده ناو جامەكەوه. حەلواچىيەكە باوہشینی جامەكەى كرد لەبەر ئەوہى مېشەكان لاچن. ئەو مېشەكانە لە قەراغ جامەكە نىشتبوون، رۆشتن. ئەوانەى لەناو جامەكەدا بوون كەوتنە هەنگوینەكەوه. هەرچەندىان كرد دەرچوونىان نەبوو. فەقىرەكە ورد بووهوه، بېهۆش بوو، دەستى كرد بە گریان و هاوار كردن. حەلواچىيەكە وتى: هاوار مەكە لە هەموو جۆرە شىرىنيەك حازرە، ئازارى دلى خۆت مەدە، ئارەزووى چى ئەكەيت بھيتنمە پېش دەمت. فەقىر وتى: ئەى وەستا، جامەكە وەك دونيا، هەنگوینەكە وەك نىعمەتى دونيا هاتە پېش چاوم، ئەو مېشەكانە خواردن خۆرى دونيايىيە، نىشانە بوو خودا هيتايە پېش چاوم. ئەو كەسانە بىن تەماع بوو لە قەراغ جامەكە بەكەم قەناعەت ئەكەن. ئەوانە تەماعيان زۆرە لەناو خواردنا خۆيان بە هىلاكەت ئەبەن. لازمە (الرزق مقسوم) لەفكرى خۆمان نەبەينەوه. فەرپرسە وتى: ئەى كامجۆى، بۆت مەعلووم بىن هەتا لە دونيا دوور بىم سەلامەتترم. رجا ئەكەم وەك مېشەكان لەناو شىرىنيە دونيادا بە هىلاكەت مەدە. ئەگەر چاكەم لەگەل ئەكەيت، ئىزنم بدە برۆم لەسەر حالاتى خۆم بژىم و رىنگەى ئاخىرەتم بە ئاسانى دەست كەوېت. كامجۆى وتى: كەسى رىنگەى راست بگرى و مەزلووم لە دەست زالم نەجات بدات، دلخۆشىيە فەقىران بە زوبانى خۆش بداتەوه و رىنگەى خىر بگرىت، بناغەى شۆرەت دروست ئەكاو لە دونيا و ئاخىرەت بە چاك ناو ئەبرىت. فەرپرسە وتى: ئومووراتى پادشا ئەبىن لە رىنگەى قانونەوه ئوموورات بەجىيىن، چونكە وەزىفەكەى بەبى رەحمى مومكەين ئەبى و مەعلوومە كەسى نرىك بە حاكم بۆوه بە روتبە دوشمى زۆرى بۆ پەيدا ئەبى و خەلقى قسەى خراپى بۆ هەلئەبەستن، ئەگەرچى لای حاكم زۆر خۆشەويستىش بى، ئاخىر بە سەلامەتى نەجاتى نابى، وە رجا ئەكەم هەتا ئىستا لە كوئجى قەناعەت دانىشتووم ناوونىشانم نەبووه، جەنابت ناوم بە خراپە بلاو مەكەوه و دوشمى بۆ پەيدا مەكە، قوودەتى كەسم نىيە. كامجۆى وتى: كەمن لە تۆ رازى بووم

ههركهس به چاوی خراپه تهماشای تۆی کرد بهداری سیاسهت ئەیکوژم، وهمن کللیلی خهزینه و روتبهی وهزیری به تۆ ئەدهم. ئەو وهخته ههموو مهئمووران چاوهروانی دهستی تۆ ئەکهن و کهس ناتوانی دوشمنی له گهڵ تۆ بکات مادام خوڤه ویستی من بی. فیپرپریسه وتی: ئەگەر جهنابت مهرحمهت له گهڵ من ئەکهیت ئیزنم بده برۆم به گیای سهحرا بژیم، له زویانی فیتنه دوور بم. خواردنیکی کهم له نیعمه تیکی به خوڤ چاکتره. کامجۆی وتی: ترس بۆ تۆ دووره. که له ژیر حیمایه تی پادشایه کی وهک من بی کهس ناتوانی دوشمنی تۆ بکات، وه ئەمین به ئیزنت نادهم برۆیت، ئیتر قسهی زۆر کردن جوان نییه. فیپرپریسه وتی: مادام ئاره زوی جهنابت له سه ره ئه وهیه، شهرت و موقاوه له ئەوه بۆ به قسهی فیتنه و دووزوبان بهنده ئازار نه دهیت. ئەگەر دوشمن بۆم پهیدا بوو، به زویانی منه وه قسه بیان کرد ته حقیق کردنی له تهرهف جهنابته وه لازم بی. کامجۆی قسه و شوروتی فیپرپریسهی قوبوول کرد، کردی به وهزیر و کللیلی خهزینهی دایه دهستی. هه موو وهخت بۆ ته دبیری ئوموورات خه لوه تیان ئەکرد. شهو و رۆژ له یهک جیا نه ئەبوونه وه. مهئمووران به خاله تیان پی بردن. هه موویان فکریان کرد فیپرپریسه له ناو بهرن. وایان به چاک زانی به خائین ده ری کهن چونکه کامجۆی رهحمی دهرحهق به خائین نه ئەکرد. رۆژی ته دبیریان کرد ئەو میقداره گوشته که بۆ خواردنی پادشاه دانرابوو بینین له جیگهی فیپرپریسه بشارریته وه. ته سادوف رۆژی فیپرپریسه به ئیسی پادشاه رۆیشتبوو، مهئمووران یه کتیکیان نارد مووچه گوشته کهی پادشای دزی، بردی له جیگهی فیپرپریسه شارديه وه. وهختی قاوه لئیی شیر هات، برسپیه تی زۆری بۆ شیر هینا، داوای خواردنی کرد، جوابیان بۆ برد گوشته کهی جهنابت دزراوه. یه کۆی له مهئمووران وتی: بزانت ناحهزی پادشا کامه یه، مالیان باسخوون بکهن. شیر لهو قسه به دلێ خراپ کرد، وتی: ئیوه مومکینه بزانت ناحهزی من کتیه. ئەویش وتی: بیستوومه گوشته کهی جهنابت فیپرپریسه دزی به تی و له جیگای خۆی شار دوویه تیه وه. یه کتیک که وتی: فیپرپریسه ته رکی خواردنی گوشتی کردووه، باوهر ناکه م بۆ ته دبیری واکات دزی له پادشاه بکات، به لکی به درۆ قسه بیان کرد بی. یه کتیک که بیان وتی: ئیوه ئەلین فیپرپریسه خائینه، باوهر ناکه م ئیسی خیانهت بزانت. یه کۆی له فیتنه کان وتی: قسه کردن باش نییه. ئەگەر گوشته که له جیگهی فیپرپریسه دۆزرایه وه لایقی داری سیاسه ته چونکه خیانه تی له پادشاه کردووه. کامجۆی وتی: ناوی خیانهت و خراپی فیپرپریسه له بیسه دا بلا بوته وه. جیگهی باوهر نییه گوشتی له خۆی هه رام کرد بی. فلان و فلانم شاهیده، ئەوهو له رۆژ که چاوم به چاوی کهوت وتم: به درۆ خۆی کردووه به عابید، ئاخری

فیتنه یه ک هه لئه گیرسینیی، وه ئیستایش خیانهت له وه خراپتر ئه بی که گوشتی جه نابت بدزی؟ مومکینه چهنه رۆژتیکه که دهستدریژی بو ئیمهش بکات. کامجۆی رقی هه لسا، ناردی به شوین فیپرپسه دا. فیپرپسه له و ته دبیره بی خه بهر بوو، به پرویه کی خوشه وه جووه لای شیر. کامجۆی وتی: دوینی گوشته کهت بو کوی برد؟ فیپرپسه وتی: دامه دهست چیشته کهری جه نابت بیکه ن به قاوه لتی بو تو. چیشته که ره کان ته به عه ی فیتنه کان بوون، بانگ کران. وتیان: گوشت نه دراوه ته دهست ئیمه. کامجۆی ناردی گوشته که یان له شوینی فیپرپسه دۆزیه وه. فیپرپسه بو می معلوم بوو ده رگای به لای بو کراوه ته وه. به خۆی وت: ده می که به عه قل ئه مزانی تووشی به لا دیم، ناخری پیش ده می گرتم. یه کن له ره فیکانی فیپرپسه که لافی خوشه ویستی فیپرپسه ی لی ئه دا، جووه پیش ده می کامجۆی وتی: ئه و درۆز نه ی رووره شه خیانه تیکه ی وا گه وه ی کرد هه تا زوو بکوژریت دره نگه، له بهر ئه وه جار تیکه که کهس نه توانی خیانه تی وا له پادشا بکات. شیر ئه مری کرد فیپرپسه هه پس بکری و فه رمانی خنکاندن بنوسریت. سیاگۆش جووه پیش ده می کامجۆی وتی: ئه گه ر ئه مر هه یه چهنه قسه به ک بو جه نابت به یان بکه م. شیر وتی: بیکه. سیاگۆش وتی: پیشوونان فه رموویانه: هه ر پادشاه ی ریگه و سیاسه تی راست بی، ده وامی پادشاهیی زۆر ئه بی. ئیستا وا چاکه ئه مر نه که ییت فیپرپسه بکوژریت «من صبر ظفر»، وه هه ر کهس ئاره زووی به رز بوونه وه ی پادشاه بکات خوین رشتن به چاک نازانیت، وه ئه گه رچی دلته ئاره زووی نییه فیپرپسه عه فوکات، ئه ما بو مه سلّه حهت، هه روه ک پادشاه ی به غدا خوشه ویسته که ی خۆی بو مه سلّه حهت له ناو برد.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

سیاگۆش وتی: ئه گیره نه وه له شاری چین پادشاه یه ک بوو ناوی عه دالهت و حوکمداریی بلاو بوو بووه و کور تیکه تازه پیگه بیهستووی بوو رووی وه ک رۆژ شوعله ی ئه دا. کوره پادشاه رووی کرد بو ریگه ی هه ج. ئی زنی له دایک و باوکی خواست له گه ل چهنه که سانی و چهنه گورجییه ک که وته ریگه. وه ختی داخل به پاپۆر بوو چهنه رۆژی به ناو ناوا رۆیشت. داخل حودوودی مه که ی موعه ظمه مه بوون. له پاش هه ج کردن، زیاره تی (محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم) کرد و گه رانه وه. له گه ل کاروانی خوراسان روویان کرد بو شاری به غداد. مه لیکی به غداد خه بهری کوره پادشاه ی زانی، چوو به

ئىستىقباليه وه، برديه مالى خوى، به ئوسوللى شاهانه خزمه تى كردن. بۆ ئيسراحت ههشت رۆژ له به عداد مانه وه. له پاش ههشت رۆژه دوعا خوازى له پادشاي به عداد كرد، كه وتنه ريگه. به رهمى ديارى كچه گورجيه كى بۆ پادشاي به عداد دانا. وهختى پادشا له رهوانه كردنى ميوانه كان نه جاتى بوو، رووى كرده ئۆدهى حهره م، ته ماشاي كرد گورجيه كه به له نجه ولار وهك تاوس چه ترى هه لداوه. نزىك بوو بيهوش بكه وى، ده ماري عيشقى كه وته جوولانن، وتى:

شيعر

رۆحه كه م، به خوا له دوورى تۆ هه ميشه شين ئه كه م
بولبول ئاسا بۆ گوللى رووت گريه و نالين ئه كه م
من به يادى په رچه م و رووى تۆ به به خوا جار به جار
ده چمه ناو باغ و ته ماشاي لاله و نه سرين ئه كه م
گه ر بكه م ته شبيهى تۆ جانا له گه ل خورشيد و مانگ
توهمه تىكى مه حزه، ته شبيهى به پىتى ته خمين ئه كه م
سابيته جانا، وه كوو رهنگى خه نه ناچيته وه
جه ژنه، سوچه نى، به خوئىم ده ست و پىت رهنگين ئه كه م
گه ر سليمانى بىته جه ننه ت و پى بى له حوور
په شمه لام هه ر مه بلى وه سلى ياره كى پىنجوين ئه كه م
چاوهروانم زولفى لادا، تابىينم روومه تى
هينده بى عه قلم له كافر من ئومىدى دين ئه كه م
هه ر له شه وقى لىوى شه ككه ر بارى ئه و دلداريه
من وه كوو تووتى (كه ريم) ئه مرۆ قسه ي شيرين ئه كه م

ئاخرى پادشاه له گه ل مه حبوبه ي شه و و رۆژ خه رىك بوو. مه مله كه ت و ميلله تى له فكر نه ما. له بهر دهنگى عوود و ده ف و كه مانچه هاوارى مه زلومانى گوى لى نه بوو. له خو شه ويستى و جوانى گورجيه كه شه و و رۆژى بۆ فه رق نه ئه كرا. چه ند رۆژى به و جو ره رايبوارد. نزىك بوو شاره كه هه رايه كى تبا بقه ومى. ئومه را، وزه را زۆر له خوا پارانه وه، دوعايان گيرا بوو. شه وىك پادشاه خه وى بىنى، له خه ويا بانگيان كرد: ئه ي پادشا، تۆ شوانى ميلله تى، له بهر خو شه ويسته كه ت فكرى ميلله تى نه ما و خه به رت له مه زلومان

نیبیه. مژده بی نزیکه پادشاهی له دهستت دهرجیت. له خهوفی غهفلت راست بهرهوه، برۆ به لای میلله تهوه. پادشا له ترسا خه بهری بووه وه. فکری کرد وتی له بهر مهجوبویه بهک ئه وهم به سه رهات. رویتت غوسلی کرد، تویهی کرد، ئه مری کرد جار تکی که گورجیبه که داخل به خزمه تی پادشاه نه بی. ئه گهرچی له دهره جهی نیهایه تی لای خو شه ویست بوو له بهر ئومووراتی پادشایی مهجیور بوو ته رکی گورجیبه که بکات. دوو سی رۆژ بوو پادشا له گورجی دوور که وته وه. گورجی به عقل زانیی کاری چییه، خوئی وهک تاوسی رهنگا و رهنگ رازنده وه، به پیش دهی پادشادا رویتت. وهختی پادشاه چاوی به گورجی که وت، تهخت و سه لته نه تی له فکر نه ما دهستی کرده وه به که یف کردن له گه ل گورجیبه که. دووهم دهغه له غه بیبه وه بانگ کرا، ترس و خوئی پادشاه زیاد بوو، فکری کرد وتی: هه تا ئه و گورجیبه باقی بی من پادشاهیم بو ناکری، بانگی دهرگاوانه که ی کرد وتی: لازمه ههر ئیستا ئه و گورجیبه ئه به تی، بیخه ره ناو شه تی فوراته وه چونکه به بی ئه مر داخل به حو جره بووه. دهرگاوان دهستی گورجیبه که ی گرت، بر دیه دهره وه. له ریگه فکری کرد وتی: ئه مه خو شه ویستی پادشایه و ئیستا رقی هه لسا وه، ئه مری به کوشتنی کرد وه، مومکینه سو یحه بی پی شیمان بیته وه، وهختی په شیمان بووه وه داوای له من بکات، وه ئه گهر نه بوو من بکوژی. چاک وایه بیبه م له ماله وه داینیم بیشارمه وه. دهرگاوان فکری خوئی مه حکمه کرد. پادشاه وهختی داخل به حه ره م بوو، جیگه ی گورجیبه که ی به خالی دی، دللی گری سه ند، دهستی کرد به گریان، له ئه مر کردنی په شیمان بووه وه. بانگی دهرگاوانه که ی کرد، وتی: ههر ئیستا گورجیبه که م له تو ئه ویت. دهرگاوان وتی: شاهم، خوئی ئه مر ت کرد وه، گونا ه له من نیبیه. پادشاه وتی: جه للاب بانگ که ن له گه ردنی دهرگاوان بدات. دهرگاوان دهستی کرد به پارانه وه. پادشاه وتی: ئه گهر گورجیبه که نه بی، به داری سیاسه ت ئه تکوژم. دهرگاوان بوئی مه علوم بوو گورجیبه که حازر نه کات ئه کوژیت، رویتت گورجیبه که ی برده وه خزمه ت پادشاه. چهن د رۆژی به که یف کردن خه ریک بوون، له پاشا ئه مری کرده وه به دهرگاوان گورجیبه که بکوژیت. دوو سی جار به و جو ره دهرگاوان که وته کیشه کیشه وه. رۆژی پادشاه فکری کرد، بوئی مه علوم بوو که س ناتوانیت خو شه ویستی پادشاه له ناو به ریت، وه هه تا گورجیبه که باقی بیت پادشاهی بو ناکری. وتی: چاک وایه به دهستی خو م له ناوی به رم. رۆژی له سه ر بانی قه سه ره وه ته ماشای شه تیان ئه کرد، رووی کرده گورجیبه که وتی: ته ماشا که ئه و پاپوره چهن د لایقه، گورجیبه که سه ری شو ر کرده وه، پادشاه دهستی به پشتیه وه نا، که وته ناو شه ته وه، خنکا. پادشاه هاواری کرد:

گورجییه که بگرنه وه. وهختی گه یشتنه سهر گورجییه که گرتیان وه مردبوو. دهریان هیئا، کفن و دفنیان کرد. پادشاه له بهر غافل بوونی میلله ته که ی خوشه ویستی خوی به دهستی خوی له ناویرد، به لایه وه به چاک زانرا.

سیاه گۆش وتی: بویه ئه م میساله م هیئا یه وه تا له پادشاه ئاشکرا بی بۆ مه سلله حه تی میلله ت لازمه له گوناھی فیپرپریسه ببووریت و خائینی فیپرپریسه ته حقیق بکه یت. کامجۆی به قسه ی سیاه گۆش گری دلئی دامرده وه. ناردی فیپرپریسه یان برده خزمه تی. فیپرپریسه چونکه له گوناھ بی خه بهر بوو، دهستی کرد به زوبان درپژی و فیتنه کان ته عفه ی زۆریان دا. کامجۆی رقی هه لسا حوكمی کرد فیپرپریسه بکوژریت. دایکی شیر خه بهری زانی، چووه لای کامجۆی، وتی: له سه ر چی ئه مرت به کوشتنی فیپرپریسه کردووه؟ کامجۆی قیسه ی ئه ووه ل و ئاخری بۆ دایکی گپرایه وه. دایکی وتی: هه شت کار هه یه به هه شت کاره وه به ستراره "خزمه تی ژن به میترده وه. خوشه ویستی ئه ولاد به باوکه وه. فیپرپرونی شاگرد له وه ستایه وه. قووه تی پاشا به له شکره وه. شوهره تی پیاوچاکان به تاعه ته وه. ئیسراحه تی میلله ت به پادشاه. دروست بوونی کاری پادشاه به راستییه وه. دوام کردنی پادشایی به عه قل و ته دبیره وه. وه له کوشتنی فیپرپریسه دوو رپگه ی خه ته ر ده رئه که ویت. ئه ووه ل ئومه را هه ربه که بۆ جیگه یه ک رپگه ی فیراری له ترسا ئه گرنه پیتش. دووه م گوناھی کوشتنی ناحق له سه ر تۆ دانه نریت، چونکه به عه قل ئه زانم دوشمن ئه و ئیشه ی بۆ فیپرپریسه دروست کردووه، ئاشکرایه ئومه را رقیان له یه که و ئاره زووی به رزیی یه ک ناکه ن و تۆبش به قسه ی ئومه را ئومه را له ناوبه ریت به مودده تیکی که م بیشه که به چۆلی ئه مینیتته وه. کامجۆی وتی: من به قسه ی ئومه را ئه مرم به کوشتنی فیپرپریسه نه کردووه و له سه ر خیانه ت ئه مرم به کوشتنی کردووه. دایکی وتی: من ئه یزانم دلئ به قسه ی ئومه را خراب کردووه، وه له من مه علومه فیپرپریسه مودده تیکه ته رکی خواردنی گۆشتی کردووه و هه تا ئیستا رپازه تی نه شکاوه و جه نابت پوتبه ی وه زاره ت پی به خشیوه. مومکینه هه سوودان به خاله تیان پی بردپی و گۆشته که یان بردووه له جیگه ی فیپرپریسه شاره ته وه، دوشمن هه موو جوړه فیلئ دروست ئه که ن و، تۆ له مه سه له ی هه سووده که بی خه بهری بۆ تازاری دراوسییه که ی خوی به کوشت دا.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

دایکی وتی: نه‌گیږنه‌وه له شاری به‌غداد کابرایه‌کی حه‌سوود دراوسیتی عابیدی بوو. عابیده‌که شوره‌تی عیباده‌تی بلاو بوو‌بووه، له هه‌موو لایه‌که‌وه بو زیاره‌تی نه‌هاتن، دیاریی چاک چاکیان بو نه‌هینا. کابرا حه‌سووده‌که به‌خاله‌تی پی برد، درۆی زۆری بو عابیده‌که هه‌له‌به‌ست، باوه‌ریان پی نه‌ته‌کرد. ناخری مه‌جبوور بوو عه‌بدیکی کری، خزمه‌تی عه‌بده‌که‌ی کرد، رۆژی به‌ عه‌بده‌که‌ی وت: نه‌زانی بوچی نه‌وه‌نده خزمه‌ت ته‌که‌م؟ کاریکم پیته، نه‌بی جی به‌جیی بکه‌یت. عه‌بده‌که‌ وتی: به‌سه‌ر سه‌ر. کاره‌که چییه؟ به‌یانی به‌رموو. حه‌سووده‌که‌ وتی: نه‌و عابیده‌ دراوسیمه. هه‌ر چه‌ند درۆ و بوه‌تانم بو هه‌له‌به‌ستوه‌ که‌س باوه‌رم پی ناکات. وا ئیستا وا به‌چاک نه‌زانم ئیمشه‌و بچین له سه‌ریانی عابیده‌که‌ من سه‌ر بپریت و ماله‌که‌م بو خۆت به‌ریت، روو بکه‌یت بو شاریکی که، به‌لکی حوکوممه‌ت له‌ جیگه‌ی خوینی من عابید بگریت و ناوی چاکه‌ی بکوژیته‌وه. عه‌بده‌که‌ وتی: ئاغا، له‌سه‌ر نه‌و فکره‌ لاچۆ، وه‌ نه‌گه‌ر تو‌مردیت له‌ پاش تو‌هه‌چی له‌ عابید بگریت قانزاجی بو تو‌ناب، وه‌ نه‌گه‌ر زۆر له‌ عابید بیزار بوویت من خه‌ریکی کوشتنی نه‌م و دلێ تو‌له‌ ئازار نه‌جات نه‌ده‌م. حه‌سووده‌که‌ وتی: خه‌ریکه‌ په‌رده‌ی دل‌م بپچرئ، چاک وایه‌ قسه‌م نه‌شکینی. هه‌له‌سه‌ برۆین، وه‌خت دره‌نگه‌. شه‌وی هه‌ردوکیان چونه‌ سه‌ریانی عابیده‌که‌. عه‌بده‌که‌ سه‌ری ئاغای بری، گه‌رایه‌وه، چوه‌ ماله‌وه، نه‌وی به‌ وه‌زن سووک و به‌قیمه‌ت گران بوو هه‌له‌گر و رووی کرد بو شاری نه‌سفه‌هان. بو سوپحه‌ینی رۆژ بووه‌وه، لاشه‌ی حه‌سووده‌که‌یان له‌ سه‌ریانی عابید دۆزیه‌وه. عابیده‌که‌یان برد بو موخاکه‌مه‌. مودده‌تی به‌ حه‌پسی مایه‌وه. ته‌سادوف توجاری له‌به‌غداوه‌ رووی کرد بو نه‌سفه‌هان. وه‌ختی گه‌یشته‌ نه‌سفه‌هان عه‌بده‌که‌ی حه‌سوود چاوی به‌ توجار که‌وت، خویشی و چۆنیان له‌یه‌ک کرد، قیسه‌ی ئاغای هاته‌ ناوه‌وه. توجار وتی: ئیستا عابید له‌سه‌ر ئاغات حه‌پس کراوه‌. عه‌بده‌که‌ وتی: به‌ زولم حه‌پسیان کردوه‌.. قیسه‌ی نه‌وه‌ل و ناخری ئاغای بو توجار گیږایه‌وه. توجاره‌که‌ دوو سی که‌سی بانگ کرد شاهیدیان له‌ده‌م عه‌بده‌که‌ وه‌رگرت. وه‌ختی گه‌رایه‌وه‌ شاهیده‌کانی برده‌ لای قازی شه‌هاده‌تیان دا و عابیده‌که‌ نه‌جاتی بوو وه‌ تف و له‌عنه‌ت بو رۆحی حه‌سووده‌که‌ په‌وانه‌ کرا.

دایکی وتی: بو‌یه‌ نه‌م میسه‌اله‌م بو هینایته‌وه‌ تا له‌ جه‌نابت مه‌علووم بی حه‌سوود هه‌موو جوړه‌ کاری دروست نه‌کات، وه‌ ئیستا چاک وایه‌ ده‌ست له‌ کوشتنی فیږپسه‌ هه‌له‌گریت.

ئه‌گه‌ر خه‌تابار نه‌بووبی دلی جه‌نابت ئازاری نامینی، وه‌ئه‌گه‌ر خه‌تاباریش بووبی عه‌فو کردنی تو‌شوره‌ت په‌یدا ئه‌کات. کامجۆی به‌ئامۆژگارییی دایکی دلی چاک بوو، ناردی به‌شۆین فیپرپرسه‌ دا. وه‌ختی فیپرپرسه‌ گه‌یشه‌ لای کامجۆی، په‌سمی ئه‌ده‌بی به‌جیه‌ینا، وتی: ئه‌ی پادشا ئه‌و دزییه‌ له‌ من دووره‌، چونکه‌ گوشتم له‌خۆم حه‌رام کردوه‌، وه‌ جه‌نابت ته‌حقیقی بکه‌یت ئاشکرا ئه‌بی دز کییه‌؟ کامجۆی یه‌که‌ یه‌که‌ ئومه‌رای بانگ کرد، وه‌عه‌دی خه‌لاتی به‌به‌عزیکیان دا، وه‌ له‌ به‌عزیکیان توند بوو. ئاخری راستی قسه‌یان ئاشکرا کرد. مه‌علووم بوو فیپرپرسه‌ دزیی نه‌کردوه‌. دایکی شیر وتی: کورم لازمه‌ له‌مه‌و دوا به‌ په‌له‌ په‌ل ده‌ست بو‌کار درێژ نه‌که‌یت. به‌قسه‌ی حه‌سوود ئازارت بو‌که‌س نه‌بی. کامجۆی وتی: ئامۆژگاریی تو‌له‌قه‌تلی ناحه‌ق دووری کردم. فیپرپرسه‌ وتی: ئومیدی نه‌جاتم له‌ خزمه‌ت جه‌نابت به‌یان ئه‌که‌م. کامجۆی وتی: جارێکی که‌ ترس و خۆفت نه‌بی، راستی تو‌ بو‌م ئاشکرا بوو. فیپرپرسه‌ وتی: له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ راستی منت مه‌علووم کردبوو. به‌قسه‌ی حه‌سوود تووشی به‌لا هاتم و، جارێکی که‌ تووشی بيم ریگه‌ی نه‌جاتم ده‌ست ناکه‌وێت، وه‌هه‌تا من له‌ خزمه‌ت جه‌نابت باقی بم دوشمه‌ن هه‌ر باقییه‌و، دزی له‌سه‌ر من ئیسپات نه‌بووبوو ئه‌مرت به‌کوشتنم کرد. بو‌م مه‌علووم کراوه‌ گوناه‌ی بکه‌م عه‌فوکردن له‌ تو‌ نایینریت، هه‌روه‌ک پادشاکه‌ قه‌له‌می عه‌فوی به‌سه‌ر گوناهی ده‌رگاوانه‌که‌ دا کیشا. کامجۆی پرسیی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

فیپرپرسه‌ وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ له‌ شاری یه‌مه‌ن پادشایه‌ک بوو دنیای به‌شوعله‌ی عه‌داله‌تی روون کردبووه‌وه‌. پۆژی رقی له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ هه‌لسا، ده‌ری کرد. ده‌رگاوان چهند سال مایه‌وه‌، فه‌قیر بوو، هه‌رچی ناو مالی بوو فرۆشتی. زۆر موحتاج بوو. ئاخری فکری کرد خۆی نیشانی پادشا بدات. پۆژی پادشا میوانیکی زۆری هاتبوو، بو‌که‌س مومکین نه‌ئه‌بوو بچیه‌ته‌ ژووره‌وه‌. ده‌رگاوانه‌که‌ ئولاغیک و ده‌ستی ئه‌لیسه‌ی به‌ئه‌مانه‌ت خواست، رووی کرد بو‌مالی پادشا. قاپیوانه‌کان وایانزانی پادشاه ناردوویه‌ به‌ شۆینیا، مه‌نعیان نه‌کرد. ده‌رگاوانه‌که‌ چووه‌ مه‌جلس، سه‌لامی کرد و دانیشته‌. وه‌ختی پادشاه چاوی به‌ده‌رگاوان که‌وت ئاگری غه‌زه‌بی داگیرسا، فکری کرد بانگی جه‌للاب بکات له‌ گه‌ردنی بدات. ته‌کرار فکری کرد وتی: وه‌ختی دانیشته‌ی میوان تووره‌بوون جوان نییه‌. به‌ ئاوی حیلیم ئاگری غه‌زه‌بی کوژانده‌وه‌، ناوچه‌وانی روون بووه‌وه‌. ده‌رگاوان هه‌لسا، ده‌ستی کرد به‌

خزمت کردنی میوانه کان. له وهختی فرسه تدا سینییبه کی ئالتون وهزنی ههشتا مسقال ئالتون بوو له ژیر عه باکه یدا شار دیه وه. پادشاه چاوی لی بوو، دهنگی نه کرد. زانیی فه قیره و له بهر موحتاجی ئیختیاری دزی دهکات. میوانه کان رویشتن. دهرگاوانه کهش رویشتن. وهختی حاجت کو کرایه وه، دهنگه دهنگ له خزمتکاره کان بهرز بووه وه. پادشا وتی: ئه وه چیبه؟ وتیان: قوریان سینیه ئالتونه که دزراوه. پادشا وتی: ئه وه کهسه ی سینییبه که ی بردووه لازمی بووه، وه ئه وه کهسه چاوی لی بووه قسه ناکات، واز بیئن، بو سینییبه که مه گهرین. دهرگاوانه که سینییبه که ی فروشت، تا یهک سال خهرجی کرد بو مال و منالی. دوا ی سالی خوی گه یانده وه مالی پادشاه. پادشاه بانگی کرده پیشه وه، سه ری نایه بن گویی وتی: پاره ی سینییبه که ت ته واو کرد؟ دهرگاوان دهستی کرد به گریان، وتی: ئه ی پادشاه، موحتاجی پیی کردم. عاقلان و توویانه: خانووی دۆست پرووختینه، له دهرگای دوشمن مه ده، وه له زاتی پادشاه مه علووم بی له روچی خۆم بیزار بوو بووم، بۆیه به دزیوه بردم، کهس نه زانی تا ئابرووم نه چیت، وه ئومید ده کهم قه له می عه فو به سه ر گوناهما بکیشریت. پادشاه عه فوی کرد و له جیگه ی خوی به دهرگاوانی داینا به وه و مه عاشی زیادی بو بریبه وه.

فیپرپسه وتی: بۆیه ئه م میساله م بو جه نابت هیتنا به وه، تا جه نابت منیش عه فو کهیت ئیزم بدهیت برۆم به گیای دهرو دهشت خۆم بژینم.

کامجۆی وتی: ئامۆژگاریبه که به جی بیله. فیپرپسه وتی: دلای پادشاه لازمه وه که به حر وای بی به نهختی خۆل لیل نه بی، وه حیلمی پادشا لازمه وه که کیتو قایم بی، به بایه کی به قوه ت نه بزویت. چاکترینی هه موو کاریک حیلیم و سه به ره. که سه ی حه لیم بی له مسیبه تی دنیا دووره. به توندی و تیژی کار دروست نابی. به زوبانی شیرین هه موو کاری ئاسان نه بی.

نه سیجه تی ده هه م

جهزا وهرگرتن به ریگه ی خۆی دروسته

داییشلیم رووی کرده بره هه من، وتی: له عه فوکردنی خه تا تیگه یه شتم و ئومید ده که م به یانی جهزا وهرگرتن به ریگه ی خۆی به یان بفره موویت. بره هه من وتی: جهزا وهرگرتن به ریگه ی خۆی وه که حیکایه تی شیره چنگ تیژه که و کابرا تیر هاویژه که وایه.

داییشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

حه حکیم وتی: نه گپرنه‌وه له نه‌ترافی سلیمانی کیتی هه‌یه ناوی (پیره‌مه‌گروون)ه. سه‌ری کپوه‌که بو تاسمان به‌رز بووبه‌وه، ناوی له هه‌موو لایه‌که‌وه تافه‌تاف نه‌چوه خواره‌وه. داری ساحیب مپوهی له حساب نه‌هات. شیریکی مپیی لهو کپوه‌دا پیگه‌یشتبوو، ده‌نگی وه‌ک ره‌عد، هه‌لمه‌تی وه‌ک به‌رق واپوو. دایم خه‌ریکی خوین رژاندن بوو، په‌نجه‌ی له خوین وشک نه‌ه‌بووه. سیاگۆش له‌ژیر حوکی شیره‌که‌ دا بوو، که چاوی به‌و خوین رشتنه نه‌که‌وت فکری نه‌وه‌ی کرده‌وه که‌س یارمه‌تی زالم بدات، نه‌ویش شه‌ریکه. له‌به‌ر نه‌و رووی کرده‌ ریگه، شیره‌که‌ی جیه‌یشت، ته‌ماشای کرد مشکی خه‌ریکی ره‌گ برینی داریکه، داره‌که به‌ زوبانی حال بانگی کرد وتی: نه‌ی زالم، له‌به‌ر چی خه‌ریکی ره‌گ برینی هه‌یاتم نه‌که‌یت و خه‌لقی له‌ خواردنی مپوه‌ی من بی به‌ش نه‌که‌یت؟ خراپه‌ مه‌که، جه‌زای خراپه‌ خراپه‌یه. مشک گویی نه‌دایه. ته‌سادوف ماری په‌یدا بوو، ده‌می داپچری، مشکه‌که‌ی قووت دا. ژیرکی په‌یدا بوو، ماره‌که‌ی خوارد. ته‌سادوف رپوی په‌یدا بوو، په‌لاماری ژیرکی دا، خسته‌یه سه‌رپشته‌ی، مپزی کرده‌ سه‌ر سکی. ژیرک وایزانی باران نه‌باری. سه‌ری ده‌ره‌ینا، رپوی په‌لاماری دا، گرتی، سه‌ری هه‌لکه‌ند و درکه‌کانی دامالی خواردی. ئیستا له‌ خواردن نه‌بووبه‌وه سه‌گت وه‌ک گورگی هار په‌لاماری رپوی دا و خواردی. ته‌سادوف پلنگی په‌یدا بوو، په‌لاماری سه‌گی دا، پارچه‌ پارچه‌ی کرد. به‌ینی چوار ده‌قیقه‌ی پی چوو راوچییه‌ک په‌یدا بوو تیری بو پلنگ هاویشت، دای له‌په‌راسووی راستی له‌په‌راسووی چه‌پی ده‌رچوو، پلنگ مرد. راوچییه‌که پیستی پلنگه‌که‌ی گرته‌وه. سواری په‌یدا بوو ته‌ماشای پیسته پلنگه‌که‌ی کرد، ناره‌زووی سه‌ندی کرد، بوو به‌ شه‌ریان له‌گه‌ل کابرا راوچییه‌که. سوار شمشیری داهینایه‌وه دای له‌سه‌ری راوچی کردی به‌ دوو که‌رته‌وه، پیسته‌که‌ی هه‌لگرت و ریشت. میقداری نیو سه‌عات نه‌ریشتبوو، قچی ئولاغه‌که‌ی چوو به‌ کونه‌مشکدا، سواره‌که‌ گلا، رچی ده‌رچوو. سیاگۆش نه‌و عه‌جایانه‌ی چاو پیکه‌وت، گه‌رایه‌وه بو لای شیر و دو‌عاخوازی له‌ شیر کرد. شیر وتی: ریشتنی تو له‌به‌ر چییه؟ خواردنیکی زور له‌به‌ر من نه‌مینته‌وه به‌ ره‌حه‌تی نه‌یخویت. سیاگۆش وتی: نه‌ی پادشا، قسه‌به‌ک له‌ دلمایه، ئاشکراکردنی بونی مردنی لی دیت، وه‌ نه‌گه‌ر جه‌نابت دلّم نه‌مین نه‌که‌یت نه‌توانم ئاشکرای بکه‌م. شیر دلّی نه‌مین کرد. سیاگۆش وتی: نه‌ی پادشا ته‌ماشای نه‌که‌م دایم خه‌ریکی خوین رژاندنی و، له‌ ئاخ‌ر رۆژت زور نه‌ترسم. شیر وتی: زولم له‌ تو نه‌کراوه و من ئازارم به‌ تو نه‌گه‌یانده‌وه. ریشتنی له‌به‌ر چییه؟

سیاگۆش وتی: له بهر دوو رینگه یه. ئه وه ل ئه و كه سه ی ساحیب مروه ت بئی تاقه تی چا و پیکه وتنی زولم ناکات و، ئیقتیداری ناله ی مه زلومی نییه. دووهم له وه ئه ترسم جه زای خراپه ی تو له تو تپه ر بکات، پرشنگی من بسووتینی و، هه رکه س نریک به کووره بوو پرشنگی بو دیت. شیر وتی: تو بونی خراپه ت له کوئی کردووه؟ رینگه ی کاری چاکه چون ئه زانی؟ سیاگۆش وتی: ئه ی پادشاه، ئاشکرایه هه رکه س چاک بکا چاک دیته رینگه ی و هه رکه س خراپ بکات خراپ دیته رینگه ی. دونیا له جینگه ی خو ی وه ک شاخ و کیتو وایه، هه ر ده نگی بیت ده نگ ئه داته وه و، ئیمپرو من شتیکی غه ربیم دیوه. مه سه له ی له ئه وه ل تا ئاخو بو شیر گپرایه وه. به ئاموژگاری وتی: ئه ی پادشاه، مشک ره گی داره که ی بری، بوو به خو راکي مار. مار نازاری به مشک گه یاند، بوو به خو راکي ژیرک. ژیرک ماره که ی خو ارد، بوو به خو راکي ریبوی فیلزان. ریبوی ژیرکی خو ارد، به ده ست سه گه وه پارچه پارچه کرا. سه گ ریبوی خو ارد، به چنگ پلنگه وه سکی هه لدرایا. پلنگ سه گه که ی کوشت، به تیری راوچی کوژرا. راوچی پیستی پلنگی دامالی، به شمشیری سو ار دوو له ت کرا. سو ار قه تللی ناحه قی کرد ئولاغه که ی گلا ئه ستوی شکا. هه موویان له بهر زولم کردن به جه زای خو یان گه یشتن. له خراپه دوور بوون رینگه ی سه لامه تیه. شیر له بهر مه غرووری قسه ی سیاگۆشی به هیچ زانی. له جینگه ی ئه و هه موو ئاموژگارییه ده ستی زولمی زیاتر دریت کرد. سیاگۆش بو ی مه علوم بوو ئاموژگاری ته ئسیر ناکات، شیره که ی جیه یشت. شیر رقی هه لسا، شوین سیاگۆش که وت. سیاگۆش له ترسا خو ی شارده وه. شیر له سیاگۆش ره ت بوو ته ماشای کرد دوو بیچووه ئاسک به گیا خو اردن خه ریکن، دایکیان به دیاره وه وه ستاوه. شیر فکری خو اردنی بیچووه ئاسکه کانی کرد، دایکی ئاسکه کان هاواری کرد: ئه ی پادشا، ده ست له خو اردنی بیچووه کانم هه لگره، تویش بیچووت هه یه. جگه رم به ئاگری زولم مه سووتینه. ده رزی بکه به خو تا، ئه نجا سووژن بکه به خه لقا. شیر هه ردوو بیچووه ئاسکه که ی خو ارد. وه شیره که دوو بیچووی بوو. ته سادوف راوچییه ک رینگه ی که وته ئه وئ، هه ردوو بیچووه شیره که ی کوشت و پیستی دامالی بردی. ئاسک به گریان رویشت، تووشی سیاگۆش بوو، به یانی خو اردنی بیچووه کانی بو سیاگۆش گپرایه وه. سیاگۆش وتی: نریکه به جه زای خو ی بگات. وه ختی که شیر رویشته وه ته ماشای کرد هه ردوو بیچووه که ی کوژراوه و پیستیان له بهر دامالاوه، به نه رنه ر ئه و کیتوه ی هینایه له رزه. چه قه لئ دراوسپی بوو چوو به ته عزیه وه، وتی: گریان و هاوار بو ئه که یه؟ شیر وتی: وه ره بزانه چییه، ئه و وه خته گریانم بپرسه. چه قه ل وتی:

سهبر لازمه. هه چى داخل به دونيا بيى مردنى بو دانراوه. نهختى بيى دهنگ به سى نامۆژگارى ههيه بوى بگيرمهوه: هه ر ئه ووه لى ئاخريكى ههيه، هه ر تهنگانه يه ك فه ره حيهه كى له شوينه و، هه ر رۆح له به رى مردنى ههيه. لازمه سهبر بكه يت، گريان و هاوار چارت ناكات. شير وتى: نازانم له كوئى ئه و به لايه بو بيچوو هه كانم هاتوو؟ چه قه ل وتى: خوئى ئه و به لايه ت به سه ر خوئى هيناوه. قسسهى تو وه ك قيسسه ي دار فرۆشه زالمه كه وايه، ئاگر له داره كانى به ريو بوو، ئه يوت: ئه و ئاگره چۆن له داره كه به ريووه؟ شير پرسى چۆن بووه

حيكايه ت

چه قه ل وتى: ئه گيرنه وه كا براهه كى دار فرۆش بوو دارى له فه قيران ئه كرى و نيوه ي پاره كه ي نه ئه دا و له زستانا ئه يفروشت به قازانجى كى زۆر له به ر زو لى كردنى فه قيران كه وتبوونه هاوار. رۆژى بارى دارى له فه قيرى كرى، چوايه كى پاره كه ي نه دا. فه قيره كه رووى كرده ئاسمان، هه ناسه ي هه لكىشا، هه ناسه كه ي لوول بوو، ده رگاي ئاسمانى كرده وه. پياوچا كى به لايانا رابوورد، وتى: زالم، له هه ناسه ي فه قيران بترسه. به يه ك هه ناسه دونيا يه ك خراب ئه كه ن. زالمه كه وتى: برۆ به لاي خوئته وه. شىخ رووى كرده جىگه ي خوئى. ته سادوف ئه و شه وه ئاگر له مالى زالمه كه به ريوو، هه رچى دار و مالى بوو سووتا. بو رۆژه وه بوون شىخه كه به لاي خانووى زالمه كه دا رۆيشت، گوئى لى بوو زالمه كه به ره فيقىكى وت: نازانم ئه و ئاگره چۆن به ريوته وه؟ شىخ جوابى دا يه وه، وتى: ئه وه دوو كه لى دلى فه قيران بوو ئاگرى له عومرى نا مويا ركه ت به ردا. زالمه كه سه رى خه جاله تى به زه وييا شو ر كرده وه، بوئى مه علوم كرا له به ر زو لى به جه زاي خوئى گه يشت. كه وته غه م و مه راقه وه هه تا مرد.

چه قه ل وتى: بو يه ئه م ميساله م بو تو هينا يته وه، تو يش جگه رى چه ند رۆح له به رى كت سووتاندوو و جه زاي خوئى وه رگرت. وه ك جگه ر سووتاو هه كان سه برى ان كرده وه تو يش سه بركه. شير وتى: به م نامۆژگارى بيانه سه بو رى دلم هات. وه ئىستا چارم چيهه؟ چه قه ل وتى: عومرت چه نده؟ شير وتى: عومرم چل ساله. چه قه ل وتى: ئه وه چل ساله به چى ژيا وىت؟ شير وتى: به گوشتى هه يوانات و به نى نادم. چه قه ل وتى: ئه وانه ي تو گوشتت خو اردوون هه موو دا يه ك و باوكيان بووه و به نازارى تو وه تلاقه ته وه. ئه گه ر ئه ووه ل رۆژ ده ستى زو لى ت دريژ نه كرده يه ئىستا تو وشى جگه ر سووتانن نه ئه بو وىت و، هه تا ئاره زو وى

نازار بوونت بی ئیسراحت ناکهیت. تهرکی نازار گه یاندن بکهیت رۆح به سه لامهت ده رئه کهیت. شیر تویهی کرد هه تا به رۆح زیندوو بی له گیا و میوه زیاتر نه خوات. له سه ر ئه و فکره مودده تی مایه وه. وهختی چه قه ل ته ماشای کرد ئه وهی خواردنی سالیکی چه قه ل بی، به یه ک رۆژ ئه یخوارد، ته کرار چووه لای شیر، وتی: ئه ی پادشا، به چی خهریکیت؟ شیر وتی: به گیا خواردن خهریکم و نازارم بۆ کهس نییه. چه قه ل وتی: نازاری ئیستات له جارن زیاتره. شیر وتی: له بهرچی؟ نه په نجه به پیستی کهس خوتناوی ئه کهم و، نه ده م به گۆشتی کهس چه ور ئه کهم. چه قه ل وتی: تۆ ده ستت له خواردنی خۆت هه لگرتوو، ده مت بۆ خواردنی هه موو حه یوانات درێژ کردوو، چونکه گیا و میوه ی ئه م کیتوه کیفایه تی ده رۆژی تۆ ناکات. ئه وانه ی به خواردنی ئه م کیتوه ئه ژین به مودده ی حه فته یه کی که هه موو ئه مرن، گونا هیان به گه ردنی تۆ ئه بی. مومکینه جه زای له دونیا بده یته وه، هه ره ک به رازه که میوه ی مه یمونه که ی زه وت کرد له دونیادا به جه زای خۆی گه یشت، له داره که که وته خواره وه، مرد. شیر پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

چه قه ل وتی: ئه گیتړه وه مه یمونه له هه نجیرستانه به ته نها موداری ئه کرد. رۆژی مه یمونه فکری کرد مه علومه ژیان به خواردن مومکین ئه بی، وه مه علومه ئه م باغه له هه نجیر زیاتر میوه ی تری نییه. چاک وایه میقداریکی بۆ زستان هه لگرم. رۆژ به رۆژ میقداری هه نجیری ئه خوارد وه میقداریکی بۆ زستان وشک ئه کرده وه. رۆژی به رازی له ده ست راوچی رایکردبوو، رینگه ی که وته ئه و باغه ته ماشای کرد میوه به هه یج داریکه وه نه ماوه، پرووی کرده دار هه نجیره که. مه یمونه له ترسا به سه ر داره که وه وشک بوو. به راز وتی: ئه ی مه یمونه، میوان رائه گری؟ مه یمونه جوابی دایه وه وتی: غایبانه گه یشتیت. ئه گه ره له پیشه وه خه بهرت ئه نارد خواردنم بۆ حازر ئه کردیت. به راز وتی: ئیستا چی حازره بیهینه، برسییه تی هیلاکی کردووم. مه یمونه لقیکی هه نجیره که ی راوه شاندا، هه ره هه نجیری ئه که ویته خواره وه ئه یخوارد. به راز وتی: ساحیب مال تیرم که. مه یمونه لقیکی که ی بۆ راوه شاندا، ئه ویشی خوارد. ته کرار وتی: تیرم که. مه یمونه وتی: ئه ی میوان، ئه وه ی تۆ خواردت کیفایه تی یه ک مانگی من بوو. تۆ به من تیر ناکریت. به راز رقی هه لسا وتی: ئه م باغه مودده تیکه به ده ست تۆ وه یه، له مه ودوا لازمه بۆ من بی. مه یمونه وتی: زه وت کردنی مال جوان نییه. واز له ته مه ع بینه، رینگه ی خۆت بگره، برۆ، نازارت نه بی. به راز

زیاتر رقی هه لسا، وتی: ئیستا له داره که نه تخمه خواره وه، فیری نه دهبت نه کهم. بهراز به داره که دا سه رکهوت، گه یشته سه ر لقیکی، داره که شکا. بهراز سه ر و خوار که وته خواره وه، رۆچی ده رچوو.

چه قه ل وتی: ئەم میساله م بو هینایتنه وه، له تو مه علوم بی میوه ی ئەم کیوه کیفایه تی تو ناکات، وه ئیستا ناوی عابیدی تو- راسته وهیا درۆیه- بلا بوته وه. چاک وایه قسه ی دۆست و دو شمن له سه ر خۆت بار نه کهیت. شیر نه و قسه ی له چه قه ل بیست، ته رک ی میوه خواردنی کرد، به گیای ته رو وشک مودارای کرد. وه هه رکه س تینگه یشتنی بیت له م حیکایه تانه ورد بیتنه وه، عه قل وه نه گریت و ژبانی ئیسراحه تی ده ست نه که ویت.

نه سیحه تی یازده هه م

له نه ندازه زیاد ته له ب کردن په شیمانی له شوین دی دابیشلیم وتی: له جهزا وه رگرتن به رینگه ی خۆی به زوبانی جه نابت به یان کرا، تینگه یشتنم. ئومید ده که م له نه ندازه زیاد ته له ب کردن په شیمانیی له شوین بیت، چۆنه؟ بره همن وتی: رۆژی نه زه ل که خودا مه خلوقی دروست کرد رزقی بو دانا. زیاد و که می به ده ست که س نییه، هه مووی به ئیراده ی خودا وه برا وه ته وه، وه هه رکه س به واسیته یه ک خودا رزقی بو نه نیریت، وه هه رکه س له نه ندازه ی خۆی زیاد ی ته له ب کرد، به ده رد و مه راقه وه مرد، هه ر وه ک کابرای فه ره نگه ستانییه که ته له بی فیر بوونی زوبانی عیبری له عابیده که کرد.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

بره همن وتی: له زه مینی قونووج عابیدی بوو زۆر له خواترس و ساحیب خیرات بوو، ناوی عیباده تی به هه موو نه ترافا بلاو بو بووه، له هه موو لایه که وه دیاری بو نه هات. شه و رۆژ به خزمه ت کردنی میوان خه ربک بوو. رۆژی میوانیکی هات، له پاش نان خواردن له میوانی پرسیی: خه لقی کام شاری؟ میوان وتی: نه گه ر تا قه تی گوئی گرتنت هه یه، قیسه سه ی من دوور و درێژه. عابید وتی: بیگی ره وه، بزانه م. میوان وتی: من خه لکی شاری فه ره نگه م، کاری من نانه وایی بوو، وه له گه ل فه للاحیک موعامه له مان بوو. فه للاح گه می بو نه ناردم، منیش به حه فته پارهم نه دایی. رۆژی فه للاحه که زیافه تی بو کردم، بانگی کرده ناو باغی که وه. له نان خواردن بووینه وه، ده ستان کرد به قسه کردن. سوئالی

له من کرد، وتی: موعامه له و قانزاجت چۆنه؟ من جوابم دایه وه: دهستمایه ی دووکان بیست حۆقه گه مئه. قانزاجی ئه وه یه رۆژ به رۆژ بۆ مال و منال خه رج ئه کریت. فه للاحه که وتی: زیادیی ئه وه نده نییه خانوئیکی پین دروست بکه ییت؟ من وتم: به هه زار کی شمه کی شم خه رجی ده ردینی. منیش وتم: مایه و قانزاجی تۆ چۆنه؟ جوابی دامه وه وتی: مایه ی من که مه و قانزاجی زۆره. یه که به ده گه نم زیاد ی ئه بی. منیش وتم: یه که به ده قانزاج زۆر زه حمه ته. فه للاح وتی: له وه زیاتر قانزاج ده ست ئه که ویت. یه که ده نک خه شخاش پروئینی له گه ل سه وز ئه بی میقداری بیست چل ده رئه کات، هه ر چلئیکی خاشخاشی ئه گریت، هه ر خاشخاشی ده هه زار ده نک زیاتره. ئه ی وه ستا، «ع» که خوا بیدات له کیمیا چاکتره. حوکه ما «ز»، «ر» به ئالتوون ناو ئه به ن، «ع» به سه رچاوه ی ئالتوون ناو ئه به ن. منیش که ئه و قسانه م له فه للاح بیست، فکری زه راعه ت کردم که وته سه ر و ده رگای دووکانم داخست، خه ریکی ئه سیاب زه راعه ت کرین بووم دراوسپیه کم خه به ری زانی ده رگای دووکانم داخستوه، فکری که م هه یه، بانگی کردم، ده ستی کرد به ئامۆژگاریم. وتی: ئه ی وه ستا، ده ست له کاری خۆت هه لمه گره و زیاد له ئه ندازه داوا مه که. که سه ئی قانعی بی پادشای وه خت و زه مانه. که سه ئی ته مه عکار بی موفلیس و سه رگه ردانه. منیش وتم: سوئی، نانه وایی قانزاجی نییه، فکرم هه یه فه للاحه ت بکه م به لکی قانزاجی زیادم ده ست که ویت، خانوئیک دروست بکه م. سوئی وتی: مودده تیکه ژینی تۆ له سه ر نانه وایی ده وامی کردوه. مومکینه ئه و فکری تۆ کردوه ته قسووه تت به سه ریا نه شک، ئه وه ت به سه ر بی به سه ر قولنگه که هات. وتم: چۆن بووه؟

حیکایه ت

سوئی وتی: ئه گپرنه وه کابرایه کی گازر هه مسو رۆژ له قه راغ جوگه ئاوی جاوی گازر ئه کرد. ته ماشای ئه کرد یه که قولنگ رۆژی چهند سه عات له نزیک کابرای گازر ئه نیشته وه، ئه گه را په پووله و کرم و میشی ئه خوارد به سه ر سه وزایی و گوئه وه. ته سادوف سوئسکه یه که بۆ ئا و خواردن نیشته وه، واشه بۆی هاته خواره وه، په لاماری دا، خواردی. قولنگ ئه وه ی چا و پین که وت ته رکی خواردنی خۆی کرد، لاسایی واشه ی کرده وه. کوئری نیشته وه، قولنگ فکری بوو بیگریت. نزیک به کوئر بوو، قاچی له قور چه قی. هه رچه ند قووه تی کرد نه جاتی بی نه جاتی نه بوو. کابرای گازر که چوو گرتی. رۆیشته وه بۆ ماله وه، له ریگه تووشی په فیقیکی بوو، وتی: ئه و تهیره چییه؟ گازر وتی: ئه وه قولنگه لاسایی

واشهی کردهوه، لهقور چهقی، منیش گرتوومه. سهری ئهپریم. سوئی وتی: ههر کهسێ له ئەندازهی خوێ زیادی داواکرد پهشیمان ئەبیتتهوه. میوانهکه م وتی: قسهی عابیدهکه م به گهمه زانی. ئهوی له دووکانهکه م بوو فرۆشتم و ئهسبابی فهاحهتم ریکخست و میقداری تووم داچهند. له پاش یهک حهفته خووم و منالم موحتاج بووین به نانی، چونکه رۆژ به رۆژ به دووکانهکه ئەژیام. فکرم کرد ههتا سالتی بهم جووره ژیانمان نابێ، کاشکی بهقسهی سوئییهکه م بکردایه. چاک وایه دووکانهکه م بکهمهوه، چوممه لای ئاشنایهک چهند درههمیکم قهرز کرد، میقداری گهنم و ئهسبابم کری، دووکانم دانایهوه، شاگردیکم بهسهر دهغیلتهوه دانا. جارجار سهری دهغلهکه م ئەدا. بهو جووره چوار مانگ دهوامم کرد. شاگردکه دهستی کرد به دزی لیم و مایهی دووکانهکه م فهوتا و ئافات بوو دهغلهکه پهیداوو، ئهویش نهما. ژیانم پیتی تال بوو، چوممهوه لای سوئییهکه، بهیانی ئهحوالاتی خووم بوو کرد. سوئی وتی: مهسهلهی تو وهک کابرا ریش ماش و برنجکه وایه که دوو ژنی بوو. منیش وتم: چۆنه؟

حیکایهت

سوئی وتی: ئەگێرنهوه کابرایهک بوو ریشی ماش و برنج بوو، دوو ژنی بوو، یهکیتی گهنج و یهکیتی پیر. کابرا ههر شهوی لای یهکێکیان ئەنووست. رۆژی لای ژنه پیرهکه خهوی لێ کهوتبوو. ژنهکه تهماشای کرد نیوهی ریشی رهشه، فکری کرد وا چاکه ههر ههموو موویهکی رهش بێ ههلی کهنم بهلکی ههویکه تهلاقی به زۆر بسینێ و عومری لهگهڵ من رابویریت. بهو فکره ههر موویهکی رهش بوو ههلی کهند. بوو سبحهینێ نۆیهی مالتی ژنه گهنجهکه بوو. کابرا چوو ئهوی، خهوی لێ کهوت. ژنه گهنجهکه تهماشای کرد مووی رهش به ریشی میتردهکهیهوه نهماوه. فکری کرد: وا چاکه مووه سپیهکان ههلهکنم بیتی به کورپی چوارده سال، بهعهیبی بزانی بچیتته لای ژنه پیرهکهی و عومری لهگهڵ من رابویریت. بهو فکره ههموو مووهکانی ههلهکند. کابرا بهبێ ریش مایهوه. ریشی به دهست ژنهوه بێ بوو ههلهکنین چاکه. سوئی وتی: ئهی وهستا، تویش نیوهی مایهکهت شاگرد دزی و نیوهی مایهکهت دهغل بوو فهوتا. وه له ئهوهلهوه ئامۆژگاریم کردیت به قسهت نهکردم، وه بزانه ههرکهس له ئەندازهی خوێ زیاد داوا بکات پهشیمانیی له شوین دیت. میوان وتی: لهتاو قهرزدار تهرکی وهتهنم کرد، ههر شهوی له شارێ به سوال کردن ئەژیام. لهپاش موددهتی بیستم منالهکانم لهبرسا مردن و ناومال، قهرزدار له جیاتی قهرز

فرۆشتوویه تی و شار به شار ئه گهریم تا داخل به خزمه تی تو بووم. عابید وتی: قسه کانت خوش بوو، وه ئیستا ئه گهر تا قهت ئه گهریت به یه که وه رائه بویرین، وه نازاری سه فه ر و فه قیری مه کیشه. عابیده که به نی ئیسرائیلی بوو، له گه له قهومی خویا به زوبانی عیبری قسه ی ئه کرد. رۆژی میوان وتی: رجا ئه که م فیتری زوبانی عیبریم بکه، به لکی له دیانه ت چاکتر شاره زایم. عابید وتی: من به زحمه تی نازانم و بو تو زور زهحمه ته چونکه حورو فاتی عیبری و فه رنگسزی زوریان ته فاوته، مومکینه تو فیتر نه بی و منیش عیباده تم بغه وتی. میوان وتی: هه رکه س ئاره زووی کارئ بکات گرانی به ئاسان ئه زانی. بیستومه هه ر زهحمه تیک بو دیانه ت بکیشرت خیری زوره، هه روه ک ماسیگره که به فیتر بوونی توزه عیلمی ده وه له مه ند بوو، وه به نیعمه تی پادشاه گه یشت.

عابید پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

میوان وتی: ئه گه ئه وه فه قیری بوو مودارای به ماسی گرتن و ته یر گرتن ئه کرد. رۆژی داوی بو ته یر نابوه وه له جیگه به ک خوی شارده وه. له پر دوو مه لا به موحاده له کردن په یدا بوون. کابرا چوو به لای مه لاکانه وه، وتی: رجا ئه که م دوور بکه ونه وه چونکه داوم بو ته یران ناوه ته وه. مه لاکان وتیان: ئه گه ر ئیمه ئه که یت به شه ربک و هه ریه که ته یرتیکمان ئه ده یتی به بی دهنگی دوور ئه که وینه وه. کابرا وتی: پیاوی چاک بن ته مه ع مه که نه من. فه قیر و ساحیب عه یالم. ئیوه برۆن به لای کاری خۆتانه وه. مه لاکان وتیان: تو هه موو رۆژی ئه مه کارته، وه ئه گه ر ئیمرۆ یه کی ته یرتیکمان بده یتی دونیا خراب ئه بی؟ ئیمه ش به دیاری بیبه یین بو موعه للیم. کابرا وتی: چۆن مومکین ئه بی رزقی ئیمرۆم له گه له ئیوه بکه م به سی به ش، ئیوه دوو به شی به رن بو موعه للیم. نه ئه م زه وییه مولکی موعه للیمه و، نه من نانخۆری موعه للیم. خودا قووبول ناکات. ته مه عتان له رزقی من نه بی. مه لاکان وتیان. ئه گه ر قووبول ناکه یت ئیمه یش هه ر ته یری هات ده ری ئه که ین. ناچار کابرا قووبولتی قسه ی مه لاکانی کرد. مه لاکان دوورکه وتنه وه. ته سادوف سی ته یر بوو به داوه که وه. مه لاکان په یدا بوون، داوای حه قی خۆیان کرد. کابرا دهستی کرد به پارانه وه، ئه وانیش وتیان شه رت کردن وه فای لازمه. به زور دوو ته یریان وه رگرت. کابرا وتی: وه ک ئیوه بوون به شه ربکم، لازمه منیش بيم به شه ربکتان، قسه و موحاده له تان چی بوو بامنیش بزانی. مه لاکان وتیان: ئیمه هه ردو کمان موحاده له مان له سه ر سی قسه بوو بو

ته قسیماتی میرات له (مذکر) و له (ائشی) و له (خنشی). کابرا وتی: (مذکر) و (مؤنث) یه عنی (نیر) و (می). (خنشی) چییه؟ مه لاکان وتیان: (خنشی) نه نیره نه می یه. کابرا «نه نیره نه می یه» کردی به ویردی زوبان. رووی کرده وه مال، چوو تهیره که ی فرۆشت. ههر جۆری بوو نه و شه وه رایانبارد. بو سووچه یینی رۆژ بووه وه. تۆری هه لگرت، رۆیشت بو ماسی گرتن. وهختی تۆری خسته ناو ئاوه وه، یه ک ماسییه رهنگا ورهنگ به تۆره که وه بوو. وهختی کابرا چاوی به ماسییه که کهوت زور جوان بوو، فکری کرد به زیندوو یه تی بیاته خزمهت پادشاه، پاره که ی ئه وهنده ئه بی شه و رۆژی ئیداره ی پی بکات. به و فکره ماسییه که ی خسته ناو زهرفیکی ئاوه وه به زیندوو یه تی بردی بو خزمهت پادشاه. وه پادشاه قه سرتیکی دروست کردبوو له ناو قه سره که دا حه وزیان دروست کردبوو، له هه موو جۆره ماسییه کیان بو حه وزه که هینابوو. پادشاه هه موو رۆژی بو ته ماشا کردنی ماسییه کان ئه چوو. ته سادوف ئه و وهخته که ماسی فرۆش گه یشته خزمهت پادشاه، پاشاه له ته ماشا کردنی ماسییه کانا بوو. ماسی فرۆش چوو ه پیتش ده می پادشا، ره سمی ئه ده بی به جیه پینا، ماسییه که ی دانا. وهختی پادشا چاوی به ماسی کهوت زور پی خوشحال بوو، ئه مری کرد هه زار دینار بدهن به ماسی فرۆش. وه زیر چوو ه پیتش ده می پادشاه، زوبانی ئامۆزگاریی کرده وه وتی: ئه ی پادشاه، ماسی فرۆش زۆره، وه ماسی له به حر ته واو نابی، وه هه رکه س یه ک ماسی بپنیتته خزمهتت و ئه مر بکه ی هه زار دیناری بدریتتی، به چه ند رۆژی دینار و دره هم له خه زینه ته واو ئه بی. پادشاه وتی: ئه مر چۆن ره د ئه بیتته وه؟ وه زیر وتی: من به یه ک قسه ئه مری جه نابت به جی دینم و دلئ راوچییه که ش خوش ئه که م. جه نابت سوئال بکه، بفه رموو: ئه ی راوچی، ماسییه که نیره وه یا مییه؟ ئه گه ر وتی: نیره من ئه لیم: بچۆ مییه که ی بینه و هه زار دیناره که وه رگه. وه ئه گه ر وتی: مییه، من ئه لیم: نیره که ی بینه و هه زار دیناره که وه رگه، وه مه علوومه ئه ویش بۆی مومکین نابی و هه رچه ند وه رگری زۆر دلخۆش ئه بی و یه ک دره هم به زۆر ئه زانی. پادشاه رووی کرده ماسی فرۆش وتی: کابرا ماسییه که نیره یا مییه؟ کابرا بۆی مه علووم بوو بوو پادشا و وه زیره که ته دبیری چۆنیان کردبوو، جوابی دا به وه، وتی: شاهم، ئه و ماسییه خونسایه، یه عنی نه نیره نه مییه. پادشا قسه که ی لا جوان بوو، دهستی کرد به پیکه نین، ئه مری کرد یه ک هه زار دینار حه قی ماسییه که و، یه ک هه زار دینار حه قی قسه که ی بده نی. ماسی فرۆش له خوشیا دوو هه زار دیناری وه رگرت، بوو به یه کج له خوشه ویستانی پادشاه. میوان وتی: ئه ی عابید، بۆه ئه م میساله م بو هینایتته وه تا له تۆیش ئاشکرا بی راوچییه که به دوو ته بر که به مه لاکانی دا

فیری دوو که لیمه‌ی نیر و می بوو دوو هه‌زار دیناری له پادشاه وەرگرت، رجا ئە‌که‌م جه‌نابت منیش فیری قسه‌ی عیبری بکه. عابید وتی: تو ئاره‌زووی فیربوون ئە‌که‌یت. منیش قوسوور ناکه‌م. عابید مودده‌تیکی زۆر له‌گه‌ل کابرای میوان خه‌ریک بوو، زوبانی عیبری فیر نه‌ئبوو. پوژئی عابید به‌ میوانه‌که‌ی وت: زوبانی فه‌ره‌نگی و زوبانی عیبری زۆریان به‌ینه و هه‌تا مردن فیر نابی. رجا ئە‌که‌م له‌سه‌ر ئە‌و خه‌یاله‌ لاچۆ، زوبانی ئە‌جدادت مه‌گۆره. میوانه‌که‌ وتی: له‌سه‌ر په‌وشتی ئە‌جدادم نارۆم چونکه‌ زۆر که‌م عه‌قل بوون. وتوویانه: «إنا وجدنا آباءنا علی أمة» و من له‌سه‌ر ئە‌و په‌وشتم که‌ خودا فه‌رموویه‌تی: «یهدی الله بنوره من یشاء». عابید وتی: ئە‌وه‌ی ریگه‌ی چاکه‌ بوو من به‌جیم هینا، وه‌ ئە‌یزانم ئاخری زۆر په‌شیمان ئە‌بیته‌وه. نه‌فیری زوبانی عیبری ئە‌بیت و، نه‌زوبانه‌که‌ی خۆت فکر ئە‌میتیت. هه‌روه‌ک قه‌ل ئاره‌زووی فیر بوونی له‌نجه‌ی که‌وی کرد، رویشتی خۆی فکر چۆوه.

میوان پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

عابید وتی: ئە‌گه‌ر نه‌وه‌ پوژئی قه‌لی به‌ ئاسمانه‌وه‌ چاوی به‌ که‌وی که‌وت به‌ له‌نجه‌ولار به‌ زه‌وییا ئە‌پوات. قه‌ل نیشته‌وه، بوو به‌ خزمه‌تکاری که‌و، شه‌و و پوژ له‌ که‌و جیا نه‌ئبووه. مودده‌تی به‌ په‌فیکی که‌و مودارای کرد و ئاره‌زووی له‌نجه‌ولاری که‌وی کرد. پوژئی که‌وه‌که‌ وتی: ئە‌ی رووره‌شی ناشیرین، ته‌ماشای ئە‌که‌م لاسایی من ئە‌که‌یته‌وه. قه‌ل وتی: ئە‌ی له‌نجه‌ شیرین، ئاره‌زووی فیربوونی له‌نجه‌ی تو ئە‌که‌م. که‌و ده‌ستی کرد به‌ قاه‌قاه، وتی: رووره‌ش، خودا به‌ رووره‌شی تو خه‌لق کردوه و هه‌ردوو پیت پینه‌ند کراوه، وه‌ خودا منی له‌سه‌ر رویشتی له‌نجه‌ولار فیر کردوه، وه‌تۆ زه‌حمه‌تی خۆت مه‌ده، فیری له‌نجه‌ی من نابی. قه‌ل وتی: ریگه‌ی گرتوومه‌ به‌ قسه‌ی تو ته‌رکی ناکه‌م و تا له‌نجه‌ی تو فیر نه‌بم له‌ تو دوور ناکه‌ومه‌وه. مودده‌تی قه‌ل له‌دوای که‌وه‌که‌وه‌ رویشت، فیری له‌نجه‌ی که‌و نه‌بوو، وه‌ هه‌لقون هه‌لقونه‌که‌ی خۆشی فکر چۆوه‌وه. عابید وتی: بۆبه‌ ئە‌م میساله‌م بۆ هینایته‌وه‌ هه‌تا تویش زه‌حمه‌تی خۆت نه‌ده‌یت. فیری زوبانی عیبری نابی. عاقلان وتوویانه: نه‌زان ئە‌وه‌یه‌ ئاره‌زووی کارێ ئە‌کا لایقی ئە‌حوالی نه‌بی. بۆم مه‌علووم بوو تو جاهیلی. دووکانی نانه‌واییت به‌جیه‌یت، چووبته‌ سه‌ر فه‌لاحه‌ت، ئە‌ویشت بۆ هه‌لنه‌سوورا له‌تاو فه‌قیری ته‌رکی وه‌ته‌نت کرد، گه‌یشتوووته‌ ئیره، ئاره‌زووی فیربوونی

زوبانی عیبری ئەکهیت. موددهتی عابید نامۆژگاری کرد. ئاخری زوبانی عیبری فیتر نهبوو، زوبانهکهی خۆشی فکر چوووه. ههر جوۆی زیاد له ئەندازه تهلهب کریت پهشیمانی له شوین دیت. کهسی عاقل بی تهماشای لهخۆ بهرهو ژوورتر ناکات و ئازاری دلّی خۆی نادات.

نهسیحهتی دوازه

گهورهییی حیلیم و سهبر کردن بۆ پادشاهان

دابیشلیم وتی: له ئەندازه زیاد داوا کردن و پهشیمان بوونهوهی به زوبانی جهنابت بهیان کرا، تیگهیشتم. ئومید دهکهه بهیانی گهورهییی حیلیم و سهبر کردن بۆ پادشاهان به ریگهی راستی بهیان بهرموویت. بههمهن وتی: ئەهی پادشاه، له ههموو قانونی چاکتر حیلمه. رهوشتی بۆ پادشاهان بهکار بی، حیلمه. خودا ئیلهامی نارده سهر محمد (صلی الله علیه وسلم) بهرمووی: «ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك». كهوا بوو ئاسانیی دونیا و قیامهت به حیلیم مومکین ئەبی. وه له ههدیثایه «من سعادة المرء حسن الخلق» و «كاد الحليم ان يكون نبياً». سنی رهوشت بۆ پادشاهان پتیبسته: حیلیم و، سهخاوهت و، شهجاعهت. وه حیلیم له ههموو کاری چاکتره. شهجاعهت وهختی خۆی ههیه. سهخاوهت جیگهی خۆی ههیه. حیلیم ههموو وهخت پتیبسته چونکه پادشاه و میللهت موحتاج به حیلیم ئەبن. پیاویکی عاقل وتی: بهک تال موو له ما بهینی من و ههموو عالهمدا بی، ئارهزوی پچراندنی بکهن ناچریت، چونکه حیلیم وایه سهری مووهکه نهرم بگرن من رایتهکیشم و، ئەوان رایانکیشا من به نهرمی بۆیان دانهنیم، وه ژبانم لهگهڵ ههموو جوۆره بهنی ئادهمی دروست ئەبی، وه قانزاجی حیلیم بۆ پادشاهان زۆر پتیبسته چونکه موحاکمههی کوشتن و دزی و شهر و شوپر ئەبریتته پتیبسته دهمی پادشاه. لازمه پادشاه سهبر و حیلیمی زۆر بی. ئەگه پادشاه حیلیم نهبی مومکینه بهقههری دونیایهک ژیر و ژوور بکات. وهختی پادشاه به ناوی سهخاوهت خۆلی دونیا بشوات، به ناگری شهجاعهت خهرمانی خهتاکار بسووتینیت و ریگهی حیلیم لهخۆی گوم بکات، بهیهک نهعهه رۆح له بهدنی ههزار کهس دهتهکات، ناوی سهخاوهت و شهجاعهت گوم ئەبی. سهخاوهت و شهجاعهت به حیلیم دروست ئەبی. حیلیم رهوشتی پتیهمهبرانه. قههر و غهزهه ریگهی نهفس و شهیتانه. له پیاوچاکیکیان پرسیی: رهوشتی چاکه چییه؟ رهوشتی خراپه چییه؟ جوابی دایهوه: سهرچاوهی رهوشتی چاکه حیلمه. سهرچاوهی رهوشتی خراپه قههر و

غزه به. وهله ذاتی پادشاه ئاشکرا بی ئوموراتی حوکومه تی به وهزیری عاقله وه درست ئه بی. ههروهخت پادشا رقی هه لسا و ئاگری غزه بی داگیرسا، وهزیر به ته دبیر کردن به ئاوی حیلیم ئاگره که بکوژیتیتته وه، ههروهک پادشای هیند رقی له میللهت هه لسا به ته دبیری وهزیره که دلی چاک بووه وه.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

بهرههمن وتی: ئه گینه وه له هیندستان پادشاهیک بوو ئاوی سالار بوو، خه زینه و مالی له حیساب نه ته هات. ئه و پادشایه دوو کوپری زۆر جوان و لایقی بوو، یه کیتیکی (سوهیلی یه مه نی) و یه کیتیکی (ماه خوته نی) ناو بوون. دایکی کوپه کان (ئیران دوخت) ناو بوو، جوانیی وهک رۆژ شوعله ی ئه دا. وهزیری پادشاه ئاوی (به لار) بوو، به هیندی یه عنی موبارهک. زۆر به فکر و ته دبیر بوو. به یهک ته دبیر ده رگای هه زار گرانی ئه کرده وه. کاتبی پادشاه ئاوی (که مال) بوو، به نووکی قه لهم خه ریته ی شار و له شکری ئه کیشا. پادشاه بۆ سوار بوونی خۆی دوو فیلی گه وهی هه بوو، له رۆژی شه ردا به خورتووم بناغه ی قه لعه یان ده رئه هینا. پروویان بۆ هه ر سه فیتیکی دوژمن بکر دایه یه کیتیکیان به زیندویتی ده رنه ئه کرد. دوو حوشتی بوختی بۆ سوار بوونی پادشاه له ته ویله دا خزمهت ئه کران. سی رۆژ پینگه ی به رۆژی ئه یانبری، وه ئه سپیتیکی تیژه وی بوو، ئاوزه نگیی لی توند بکرایه وهک برووسکه ده رئه چوو. وه شمشیریکی بوو مشتووی به یاقووت و زمرووت نه قش کرابوو، وه کالانی شمشیره که به ئه لماس و پیرۆزه وه نووسرابوو. پادشا زۆر ئه وانه ی خۆش ئه ویست، وهک (سوهیلی یه مه نی) و (ماه خوته نی) و (ئیران دوخت) و (به لار) و (که مال) و (دوو فیله که) و (دوو حوشره بوختیه که) و (ئه سپه که) و (شمشیره که). له بهر ئه و ئه سبابانه فه خری به سه ر هه موو پادشاهانا ئه کرد. له داخلێ مولکی خۆیدا میقداری به رمه کی په یدا بووون له دینی موسولمانی ئینکاریان ئه کرد، وه زۆر که سیان بردبوه سه ر مه زه به ی به رمه کی. پادشا (به لار) ی وهزیری نارده بۆ ئامۆژگارییان، وجوودی وهزیر و قسه ی پادشایان نه زانی. ئه مر کرا به کوشتن و تالانیان. میقداری دوازه هه زار کهس کوژرا، وه چوار سه د که سیان ده رچوون و مالیان تالان کرا. ئه و چوار سه د که سه زۆرزان و فیلتزان بوون، به درۆ ده خاله تیان کرد و موسلمان بوون. ته سادوف شه ویتک پادشا له خه ویا جهوت دهنگی گه وهی به گویتدا چوو، له ترسا خه بهری بووه وه. دیسان خه وی پیاکهوت، چاوی به

دوو ماسیپی سوور کهوت. ماسیپی‌کان له‌سه‌ر کلک وه‌ستان، مه‌رحه‌بایان له پادشاه کرد. دیسان خه‌به‌ری بووه‌وه، که‌وته فکری دوور و دریژه‌وه، خه‌وی پیاکه‌وت، چاوی که‌وت به دوو مراوی پی‌هنگا و په‌نگ له‌گه‌ل قازی له‌پشتیه‌وه هه‌لفه‌رین، چوونه پیش ده‌می دو‌عاخو‌ازی‌بان له پادشا کرد. ماریکی سه‌وز گه‌ردنی خالی زه‌رد و سپیی پی‌توه‌بوو، ئالا له قاچی پادشاوه. له‌ترسا خه‌به‌ری بووه‌وه. دیسان خه‌وی پیاکه‌وت، له‌خه‌ویا سه‌راپای له خوینا سوور بوو. خه‌به‌ری بووه‌وه، دیسان خه‌وی پیاکه‌وت، له‌خه‌ویا سواری ئیستر بووبوو. رووی کرد بو‌مه‌شرق. له دوو خزمه‌تکار زیاتر که‌س له پشتیه‌وه نه‌بوو. خه‌به‌ری بووه‌وه. دیسان خه‌وی پیاکه‌وت. له‌خه‌ویا ئاگرئ له‌سه‌رسه‌ری کرابوه‌وه، دونیای رووناک کردبوو. له‌ترسی ئاگره‌که خه‌به‌ری بووه‌وه. دیسان خه‌وی پیاکه‌وت، له‌خه‌ویا بیه‌وش بوو. ته‌یری له‌سه‌ر سه‌ری پادشا نیشته‌وه، ده‌نوکی به‌سه‌ریا ته‌کیشا. به‌ده‌م هاوارکردنه‌وه خه‌به‌ری بووه‌وه. خزمه‌تکار به‌هاواری پادشاوه چوون. پادشا وتی: هیچ نییه، خزمه‌تکارانی ئیزن دا. پادشا وه‌ک ماره‌نگاز به‌ودییو به‌ودیوی خو‌یا ته‌که‌وت، فکری گو‌را، وتی: ته‌م خه‌وه عه‌جائبانه بو‌چ عاقلئ بگه‌رپه‌وه؟ وه‌ختی روژ بووه‌وه میقداریکی له‌به‌رمه‌کییه‌کان بانگ کرد. له پاشه‌ روژی ترسی نه‌بوو، یه‌که یه‌که خه‌وه‌کانی بو‌به‌رمه‌کییه‌کان گه‌راپه‌وه. به‌رمه‌کییه‌کان ته‌ماشای رووی پادشایان کرد گژ بووه‌وه، زانییان پادشا له‌خه‌وه‌کانی ترسی په‌یدا کردوه، وتیان: ته‌ی پادشا، تا ئیستا که‌س خه‌وی وای نه‌بینیوه، لازمه ئیمه فکری بو‌بکه‌ین و ته‌ماشای ته‌عبیر بکه‌ین. پادشا قویوولی کرد. چوونه ده‌ره‌وه، له ژووری کو‌مه‌لیان به‌ست. به‌ته‌دبیر کردن خه‌ریک بوون، وتیان له فکرمان نه‌چوته‌وه ته‌و زالمه دوازه هه‌زار که‌سی له ئیمه کوشتوه و مال و ده‌وله‌تمانی به‌تالان بردوه. ئیمرو ته‌توانین به‌ده‌ست و زویان خوینی خو‌مان وه‌رگرین و ئیمه جوابی پادشا به‌دینه‌وه و بلین مه‌عنای خه‌وه‌کانت هه‌وت خه‌ته‌ری گه‌وره‌ی ته‌بی و ده‌رمانی به‌هه‌وت له‌خاسانی خو‌ت ته‌کریت. لازمه سه‌هه‌یلی یه‌مه‌نی و ماهی خوته‌نی و ئیران دوخت و به‌لاری وه‌زیر و که‌مالی کاتب و دوو فیله‌که و دوو حوشتره بوختیه‌که و ته‌سپه به‌حریبه‌که به‌شمشیره‌که سه‌ریرن و خوینه‌که‌یان بکریته ته‌شته‌وه و پادشا له‌ناو ته‌شته‌که‌دا دانیشت و ئیمه ته‌فسوون به‌سه‌ر پادشا ته‌خوینین له‌خه‌ته‌ره‌کان دوور ته‌بیت. به‌و ته‌دبیره پادشا به‌ته‌نها ته‌مینیته‌وه و ئیمه حوقوقی خو‌مان به‌ته‌واوی ده‌ست ته‌که‌ویت. به‌و فکره چوونه خزمه‌ت پادشا، وتیان: ته‌ی پادشا، ئیمه ته‌ماشای خه‌ونامه‌مان کرد و بو‌مان مه‌علووم کرا به‌خه‌وی جه‌نابتا و ده‌ره‌که‌ویت له‌م نزیکانه‌دا

تووشی هیلاکهت بیی، وهئهگهر جهنابت ئارهزوو ئهکهیت ئیمه دهزمانی ئهدهوزینهوه دهفعی هیلاکهتی جهنابت بکات. پادشاه له ترسی قسهکردنیان ترسی پهیداکرد، کهوته فکری دوور و درپژهوه. لهپاشا سهری بهرز کردهوه، وتی: لازمه تهعبیری خهوهکان یهکهیه که بهیان بکهن تا له من ئاشکرا بیی. وتیان: ئهی پادشاه، حهوت دهنکه که حهوت بهلایه بو جهنابت هاتوته خوارهوه، دوو ماسییه سوورهکان ههردوو کوری پادشایه و، ماره که له قاچت ئالا ئیران دوخته. دوو مراوییه رهنگا و رهنکه که دوو فیلی جهنابته. قازه که ئهسپه که یه. ئیستره خیراکه شمشیره که یه، دوو پیاهه که حوشتره بوختییه کانه، ئاگره که بهلاری وهزیره، تهیره که دهنوکی بهسهرتا کیشا که مالی کاتبه. ئیمه وامان بو مه علوم کراوه ئهوانه ی بهیان کرا هه موویان به شمشیره که سه ربپریت و هه ر یه که میقداری خویان بگیری بکرته ناو ته شته وه، پادشاه میقداری دوو سهعات له ناویا دانیشیت، له پاشا به ئوی به حر به دهنی بشوریت و بهرۆنی زهیت چهور بکریت و شمشیره که بشکیت، له گه ل لاشه ی ئهوانه ی بهیان کرا دهن بکریت، پادشا له و به لایانه نه جاتی ئه بیته. تهعبیری خه وه که ئه وه یه بهیان کرا. وهختی پادشاه ئه و قسانه ی بیست، وتی: ئهی دو شمنانی دۆست روو، ئهی بهنی ئاده می شه پتان خوو، مردن له ته دبیری ئیوه چاکتره، چونکه سوهه یلی یه مه نی و ماهی خوته نی رووناکیی چاوی منه و، ئیران دوخت خۆشه ویستی منه، بهلاری وهزیر و که مالی کاتب کللی ده رگای سه لته نه تی منه. فیل و حوشتر و ئه سپ و شمشیر بناغه ی سه لته نه تی منه و زینه تی دونیایه، وه ئه گهر من به قسه ی ئیوه بکه م، خۆشه ویستانم له ناو بهرم، له دوا ی ئه وان ژبانم بوچی چاکه؟ ئیوه حیکایه تی هه زه تی سوله یمان و هه یواناته کان به گویتانا نه هاتوه؟

بهرمه کییه کان وتیان: چۆن بووه؟

حیکایهت

پادشاه وتی: ئه گه پرنه وه سوله یمان پیغه مبه ر (علیه السلام) پادشا بوو به سه ر به نی ئاده م و جینن و هه یوانات و درنده و تهیره وه، وه ته مه ننای له خودا کرد «رب هب لی ملکا لاینبغی لأحد من بعدی» یه عنی خودایه عه تا بفه رموو به من پادشاه بییه ک بو که س له دوا ی من مومکین نه بیته. رۆیشتنی سوله یمان به سه ر پشتی باوه بوو، به رۆژی یه ک مانگ رتگه ئه رۆیشته. رۆژی مه جلیس له هه موو جوړه رۆح له بهر ئی به سترابوو، مه لائیکه تی به پیاله یه ک ئوی هه یاته وه داخل به مه جلیس بوو، پیاله ئاوه که ی له پیش

دهمی سوله‌یمان دانا، وتی: ئەوه ئاوی حەیاتە، خودا بۆ تۆی پەوانە فەرمووه، ئارەزوو بە دەست خۆتە، ئەیخۆیتەوه یا نایخۆیتەوه، وه لەشەرەتەتی (کل نفس ذائقة الموت) کەس دەرنەچوه. سوله‌یمان کەوتە فەرەوه، بە دلّ وتی: عومری درێژ هەتا سەر بۆ کەس مومکین نەبوه، وه بۆ من لازمە ژیان ئیختیار بکەم، وه بە عیبادهت کردن بچمە حوزووری خودا. تەکرار فکری کرد: تەدبیر بۆ ئەم مەسئەلە لازمە، وه هەرچی لە ژێر حوکمی منا بن تەدبیریان پێ بکەم، بۆ ژیان و مردن پەنابەرەتی هەرلایەکیان زۆر بوو ئەوه چاکە. سوله‌یمان بۆ خواردنەوهی ئاوی حەیات پرسی هەر پۆح لە بەریتکی کرد جوابی خواردنەوهیان ئەدا. سوله‌یمان فەرمووی هەموومیللەت حازرە؟ وتیان: بزن مژ حازر نییە. سوله‌یمان ئەسپی نارد بە شوێن بزغژەدا، بزغژە نەچوو. سەگی نارد بە شوێن یا، بزن مژ لەگەڵ سەگ چوو خزمەت سوله‌یمان، پەسەمی ئەدەبی بە جی هینا. سوله‌یمان فەرمووی: موشاوەرەم بە تۆ هەبە، وه لە پێش قەسە موشاوەرە گرتی دلّ بکەرەوه. بزن مژ دەستی پارانەوهی درێژ کرد، وتی: بە نەدە و جوووم نییە گری جەنابت بکە مەوه، بە قەدەر ئیقتیدارم جوابم هەبە، ئەمرت چیبە، ئاشکرای بفرموو. سوله‌یمان فەرمووی: بە شەرەفتترینی هەموو حیواناتی ئەسپە، لە بەرچی بە قەسە ئەسپ نەهاتیت؟ وه پێس ترینی هەموو حیواناتی سەگە، بە قەسە سەگ هاتیت؟ بزن مژ وتی: چاک ئەفەر موویت بە شەرەفتترینی هەموو حیوانی ئەسپە، ئەمما لە مێرغوزاری وه فادا نەلەوه راوه، لە سەرچاوهی ساحیب ناسینا ئاوی نەخواردووه تەوه، چونکە ئەسپ و ژن و شمشیر وه فایان بۆ کەس نەبوه، وه هەرچەند سەگ پێس و گالۆه مەعلومە لوقمە و وفای خواردووه. بە پەسەمی حەق بە جیتهینان بە شەو پاسەوانە، خەوی لە خۆی حەرام کردووه، مەشهوره لوقمە نانی کەس فەرما مۆش ناکات. من بە قەسە پێ وهفا ئەمەری جەنابت قووبول نەکردو، بە قەسە بە وهفا بە خزمەت گەیشتم. سوله‌یمان قەسە بزن مژ پێ خۆش بوو، وه مەسئەلە ئاوی حەیات بە بیان کرا. بزن مژ وتی: ئەی خۆشەویستی خودا، ئاوی حەیات تۆ بە تەنھا ئەیخۆیتەوه، وه یا لەگەڵ ئەولاد و خۆشەویستانت ئەخۆیتەوه؟ سوله‌یمان وتی: تەنھا بۆ من ئەمر کراوه، بۆ ئەولاد و خۆشەویستانت دروست نییە. بزن مژ وتی: ئەی خۆشەویستی خودا، ئەوه چ ژیانیکە تۆ زیندوو بیت و ئەولاد و خۆشەویستانت یەکە یەکە بە مردوی لە پێش دەمت هەلگیریت، لە ژێر خاک دفن کریت؟ باوەر ناکەم ئەو ژیانە لە زەتی بیت. ژیانیکە بە مەراق پێ نەبوونی چاکە. سوله‌یمان زۆر قەسە بزن مژ لا خۆش بوو، تەرکی خواردنەوهی ئاوی حەیات کرد لە بەر دوور بوونی خۆشەویستانتی، هەر وهک شاعیر ئەلپت:

وا له نه زعا ، خه لقه گوی بگرن له گوفتاری وهتهن
 بۆم بکهن ئەم دهفعه یه ئیوهو خودا چاری وهتهن
 ئەی ته بیب ئینکاری عیلم و فهننی تو خو ناکری
 هه به یه ک دەم بۆچی ناکه ی مه نعی تازاری وهتهن
 ره بی مووسایی بنیری جه ننه تی بۆ وهک ئیره م
 دۆزه خی فیره وه نه ئیستا سه حنی گولزاری وهتهن
 کوانی فاروقی نه ژادی ئیرسی خوی بینیته جی
 تا له چنگ بوو جه هلی ده رکا دین و دیناری وهتهن
 خوینی ئەولادی سوله یان و غویاری پاکی جه د
 ئەو قور و ئاوه ی کرایه سه رفی دیواری وهتهن

پادشا وتی: بۆیه ئەم میسالم بۆتان هینایه وه تا بزانی ژیانی من به وانه وه مومکین
 ئەبی که ئیوه ئاره زووی نه بوونیان ئەکه ن. چۆن ئەتوانم ده ست بۆ نه مانی خو شه ویستانم
 درێژ بکه م. ئیوه ئەگه ر ئەتوانم مه عنای خه وه کانم به جو ریکی که لیك بده نه وه.
 به رمه کییه کان وتیان: عومری پادشا به رقه رار بی، ئاشکرایه قسه ی راست ناخو شه.
 ئامۆژگاری بی خیانه ت له به ر دل گرانه. ئیمه زۆر لامان عه جائیه جه نابت ژیانی غه یری
 له ژیانی خو ت زیاتر ئەوی. ئامۆژگاری خیر به ئاسان ته ماشا مه که. مه علومه
 به واسیته ی زه حمه تیوه ئیسراحت ده ست ئەکه ویت، وه پادشا هان به خوینی جگه ر ریگه ی
 ژیان و ئیستیقلال ئەدۆزنه وه، وه ئیستا ته رکی ژیان و ده ست له رو ح شتن له عه قلی
 عه قلدار دووره، وه تا جه نابت باقی بیت ئەولاد و ژن و ژینت که م نابی. وه ختی پادشا
 بۆی مه علوم بوو قسه ی ئەوه ل و ئاخریان هه ر به که، زۆر به عاجزی له باره گاه و مه جلس
 هه لسا، رووی کرد بۆ ئۆده ی هه رم، که وته به حری مه راقه وه، فکری ئەکرد چۆن دوو کوپم
 هه یه له نووری چاو شیرینتره، ئەتوانم بییانکوژم و، ئیران دوخت سه رچاوه ی ژیا مه و،
 به لاری وه زیر کلیلی ده رگای عه قلمه، ئەوانه له ناو به رم. به و فکرا نه دوو روژ له هه رم
 نه چووه ده ره وه. به لاری وه زیر به عه قل بۆی مه علوم بوو پادشا تووشی مه راق و به لا
 بووه، رووی کرد بۆ ئۆده ی هه رم. وه ختی داخل به هه رم بوو چووه پێش ده می ئیران
 دوخت ره سمی ئەده بی به جیه ینا، وتی: ئیستا له تو ئاشکرا بی من که وه زیری پادشا م
 هه موو ته دبیر و سپرکی له ژیر دهستی منا بووه مه حره می سپرکی له من زیاتر نه بووه،

دوو رۆژه له حهرهه نه هاتوو ته ده ره وه، مومكينه كارى پرووى دابى، چونكه دوو رۆژ له مه پيش له گهه بهرمه كيبه كان به قسه كردن خهريك بوو، بۆم مه علوم نه بوو ته دببير و قسه يان چى بووه، وهمن قووه تى سوئالم نه بووه، ئيستا تو له واسيتهى ره فاقه ته وه حوكمت به سه ر پادشا دا جار جار مومكين نه بى. سوئال له پادشا بكه قسهى خۆى بو تو ته واو به يان نه كات، له پيش نه وهى دوشمن زه فه ر به پادشا بيهن ئيمه ده رمانى ده رديان بدۆزينه وه. ئيران دوخت وتى: ئه ي وه زير، ئيستا شه رم نه كه م بچمه خزمه ت پادشا سوئالى قيسسه بكه م، چونكه كه مى عاجزى له به ينمانا روويداوه. وه زير وتى: «العتاب هديه الاحباب»، لۆمه ي دۆست ديارى دۆسته. ئيستا وه ختى عاجزى تو و پادشا نييه. لازمه زۆر سه عى بكه يت خه ته رى پادشا ده فع كریت، چونكه هيچ مه ئموورى قووه تى داخل بوونى حه ره مى نييه، وه له تو زياتر كه س قووه تى سوئال كردنى له گهه پادشا نييه. زۆر جار له پادشاهم بيستوه فه رمويه تى: هه رچه ند دلم عاجز بى و ئازارى به دلم بگات، به چاو پيكه وتنى ئيران دوخت عيجز و ئازاره كه چاك نه بى، وه رجا نه كه م منه تيكي گه وره بخه يته سه ر شانى مه ئمووران و خه ته رى دلى پادشا ئاشكرا بكه يت. ئيران دوخت هه لسا چوه خزمه ت پادشا، ره سمى نه ده بى به جيته نا، له ته نيشت پادشا وه دانيشت، وتى: دوو رۆژه زۆر تيكي چوو و، خه ريكى چ فكرتيكى؟ به يانى به ره موو. وه نه گه ر شتيك روويداوه له ناو مه ئمووران به ته دببير دروست نه بى. پادشا فه رموى: سوئال له شتيك زه حمه ت به ئيوه بدات، ناشيرينه. ئيران دوخت وتى: كارى سه لامه تيبى جه نابتى تبا ده ست كه وي ت زه حمه ت بو ئيمه مه تلّه ب نييه. سه لامه تيبى دونيا سه لامه تيبى سه رى پادشايه، وه نه گه ر قه ده رى پرووى داوه، سه بر لازمه. ته دببير له مه راق كردن چاكتره، چونكه عاجزى دل زه عيف نه كات. وه ختى دل زه عيف بوو، ريگه ي عه قل گوم نه كات. ئاشكرايه عه قل موحتاجى ته دببیره. «وشاورهم في الأمر». پادشا وتى: له م شه وانه دا چه ند خه ويكي عه جائيم ديوه، مه عناي خه وه كانم له بهرمه كيبه كان پرسيوه، به جزى مه عنايان بو به يان كر دووم بو كه ژى به يان بكه ن پارچه پارچه نه بى، وه نه گه ر بو رۆژ به يان بكرت رووناكيى تاريك نه بى. رجا نه كه م سوئال له عاجزى من مه كه، نه من قووه تى گيترانه وه م هه يه نه تو تاقه تى بيستنت نه بى. ئيران دوخت زۆرى رجا كرد خه ونه كانى به يان بكات. پادشا مه جبوور بوو وتى: بهرمه كيبه كان مه عناي خه وه كانيان وا ليداوه ته وه هه ردوو كوره كه م و تو و به لارى وه زيرى دل رووناك و كه مالى كاتيبى نوفووس پاك و فيلى له شكر شكين و حوشتره بوختيبه كان له گهه نه سپه كه به شمشيرى گه وه ره نيگار سه ر بپر، زه ره رى خه وه كه

ده‌فخ ئه‌بیت. له‌ گێڕانه‌وه‌ی مه‌عنا‌ی خه‌وه‌که‌ نزیک بوو ئی‌یران دوخت له‌هۆش ب‌جیت، وه‌ له‌به‌ر عه‌قل‌داری و زیره‌کی خۆ‌ی تیک نه‌دا. وتی: ئه‌ی پادشا، هه‌زار که‌سی وه‌ک من و منال و وه‌زیر به‌ فیدای سه‌ری جه‌نابت ب‌ی. هه‌تا سه‌ری جه‌نابت باقی ب‌یت ژن و منال و ئه‌سباب که‌م ناب‌ی. رۆح‌ی بۆ تو نه‌بیت به‌کاری چی د‌یت. ئه‌ما لازمه‌ به‌قسه‌ی ئه‌و غه‌ددارانه‌ باوه‌ر نه‌که‌یت. مه‌علومه‌ دوشمنی کۆن به‌ دۆستی تازه‌ ناب‌یت. ئه‌و مه‌عنا‌یه‌ی ئه‌و مه‌لعونانه‌ و توویانه‌ ته‌دبیره‌ دروستیان کردوه‌ چونکه‌ کوشتنی ب‌ی گونا‌ه په‌شیمان‌یی زۆره‌. ئه‌وی له‌ ده‌ست چو‌و ده‌ست نا‌که‌وتته‌وه‌. ئه‌وی مرد زیندو‌و ناب‌یتته‌وه‌، وه‌ له‌جه‌نابت مه‌علومه‌ به‌رمه‌کییه‌کان کۆنه‌ دوشمن، فکریان وا کردوه‌ تو به‌ ته‌نها ب‌مینیتته‌وه‌، له‌ جه‌نابت مه‌علومه‌ ته‌نها به‌ ئاسان ده‌ست ئه‌که‌وتت. هه‌تا مومکین ئه‌ب‌ی له‌ فیل و مه‌کری دوشمن ئه‌مین مه‌به‌. دیسان له‌ جه‌نابت مه‌علومه‌ پ‌ستی سه‌گ و به‌راز ده‌باغی نایه‌ت، وه‌ له‌ جه‌نابت مه‌علوم ب‌ی عه‌قل ته‌شبهه‌ به‌ تیغ کراوه‌ و هه‌موو که‌سی پ‌ی ئه‌کوژیت، وه‌ حیل‌مه‌ سه‌ده‌هه‌ بۆ نه‌فس و هه‌وا، لازمه‌ جه‌نابت خه‌وه‌کان له‌ (کاریدوون)‌ی حه‌کیم پ‌رسیت، زۆر عابیدتیکی به‌ تا‌عه‌ته‌، جیگه‌ی له‌ که‌ژی سه‌وزه، له‌ غاریک شه‌و و رۆژ به‌ عیباده‌ت خه‌ریکه‌، قسه‌ی زۆر راسته‌ و له‌ مه‌عنا‌ی خه‌و زۆر شاره‌زایه‌. هه‌ر وه‌خت کاریدوون مه‌عنا‌ی خه‌وه‌کانی به‌یان کرد، دوشمن‌یی به‌رمه‌کییه‌کان ئاشکرا ئه‌ب‌ی. پادشا ئامۆژگاری ئی‌یران دوختی به‌ جوان زانی. ئه‌مری کرد ئولاغ زین کرا، سوار بوو، رووی کرد بۆ که‌ژی سه‌وز. وه‌ختی گه‌یشته‌ پ‌یش ده‌می غاره‌که‌، چو‌وه‌ لای عابید سه‌لامی کرد. کاریدوون جوابی سه‌لامی دا‌یه‌وه‌، به‌ رووی خۆشه‌وه‌ به‌خپ‌رهاتنی کرد، وتی: شاهم، مومکینه‌ به‌کاری ته‌شرفت هاتوه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌مرت ب‌کردا‌یه‌ به‌ خزمه‌ت ئه‌گه‌یشتم. فه‌رمو ئه‌مرت چیه‌؟ پادشا خه‌وه‌کانی یه‌که‌ یه‌که‌ به‌یان کرد و، مه‌عنا‌ی به‌رمه‌کییه‌کان‌یشی گ‌پ‌را‌یه‌وه‌. کاریدوون ئه‌مووستی به‌ ده‌ما برد. وتی: ئه‌ی پادشا، زۆر سه‌هو بو‌یت قسه‌ی دل‌ی خۆت بۆ دوشمن ئاشکرا کردوه‌. مه‌عنا‌ی ئه‌و خه‌وانه‌ بۆ ئه‌و کفرانه‌ دروست نییه‌، وه‌ لازمه‌ جه‌نابت به‌و خه‌وانه‌ زۆر شوکرانه‌ ب‌که‌یت. به‌ خه‌وه‌کانتا وا د‌باره‌ زۆر به‌ ئاره‌زوو تا مردن له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لتنه‌ت پادشا ئه‌ب‌یت. مه‌عنا‌ی خه‌وه‌کانت ئه‌وه‌یه‌ به‌یان ئه‌کریت. ئه‌وه‌ل ئه‌و دوو ماسیه‌که‌ له‌سه‌ر کلک وه‌ستان عیباره‌ته‌ له‌ ره‌وانه‌کراویک له‌ ته‌ره‌ف سه‌ره‌ندیب، دوو فیلی گه‌وره‌ و چوار سه‌د ره‌تل یاقووتی رومانی به‌ هه‌دییه‌ د‌یت بۆ جه‌نابت. دووهم دوو مراوی و قازکه‌ عیباره‌ته‌ له‌ دوو ئه‌سپ و ئیستری له‌ ته‌ره‌ف پادشای دیه‌لی به‌ دیاری د‌یت بۆ جه‌نابت. سییه‌م ئه‌و ماره‌ له‌ قاچت ئالا عیباره‌ته‌ له‌ شمشیری مشتووی یه‌ک ریز

یاقووت و یهک ریز پیرۆزه و یهک گه وهه‌ری بۆ دروست کراوه له تهرهف جزیره‌وه به دیاری دیت بۆ خزمهت جه‌نابت. چواره‌م خۆینه‌که به سه‌رتا رژا عیباره‌ته له خه‌رقه‌یه‌ک ئه‌رغه‌وانی به جه‌واهیرات نه‌قش کراوه له تهرهف پادشای خه‌زنه‌وه به دیاری بۆ جه‌نابت دیت. پینجه‌م ئه‌و ئیستره که سواری بوویت عیباره‌ته له فیلیکی سپی له تهرهف پادشای بیجانگه‌وه به دیاری بۆ جه‌نابت دیت. شه‌شه‌م ئه‌و ئاگره له سه‌رت کرابوه‌وه عیباره‌ته له تاجی بریسکه‌ی دوو رۆژ ریگه ئه‌روات، له تهرهف پادشای سیلان‌ه‌وه به دیاری دیت. هه‌وته‌هه‌م ئه‌و ته‌یره که دهنوکی به سه‌رتا کیشا عیباره‌ته له نه‌خته عاجزی له گه‌ل خۆشه‌ویستت تا سی رۆژ. کاریدوون وتی: مه‌عنای خه‌وه‌کانت ئه‌وه‌یه. ئه‌ی پادشاه لازمه بۆ جه‌نابت سپری خۆت لای هه‌موو کهس ئاشکرا نه‌که‌یت و، له سفله‌وه کهم غیره‌ت دوور به. بی ته‌جره‌به کهس به چاک مه‌زانه. پادشاه وه‌ختی ئه‌و مژده‌ی له عابید بیست وه‌ک گۆل گه‌شایه‌وه. دوعا خوازیی کرد، سواریو گه‌رایه‌وه بۆ جیگه‌ی خۆی. هه‌وت رۆژ دوا به دوا یه‌ک دیارییه‌کان وه‌ک عابید به‌یانی کردبوو یه‌که‌یه‌که گه‌یشت. له پاش دیارییه‌کان پادشا کوره‌کانی و ئییران دوخت و به‌لاری وه‌زیر و که‌مالی کاتب هه‌موو بانگ کردن، وتی: سه‌هویکی خرایم کرد خه‌وه‌کانم بۆ دوشمن گه‌یرایه‌وه. ئه‌گه‌ر لوتفی خودا نه‌ئهبوو و، ئامۆژگاریی ئییران دوخت ئاگری دل‌می نه‌کوژاندایه‌وه، به ته‌دبیری به‌رمه‌کییه‌کان خۆم و ته‌تباعم به هیلاک ئه‌چووین و، هه‌رکه‌س ئامۆژگاریی خۆشه‌ویستی به چاک زانی له‌فیتنه‌ی دونیا دووره‌وه، فکر و ایه‌ دیارییه‌کان به سه‌ر ئیوه‌دا ته‌قسیم بکه‌م. وه‌زیر وتی: خزمه‌تکار سوپه‌ری سه‌ری پادشایه، وه هه‌رکه‌س حوقوق بزانی رۆح و مالی فیدای گه‌وه‌ی ئه‌کات. ئه‌ما ئییران دوخت مه‌له‌که‌ی پادشایه، تاجی موره‌سه‌سی وه‌یا خه‌رقه‌ی ئه‌رغه‌وانی یه‌کیکیان بۆ ته‌به‌رپوک هه‌لگرتیت قابیله چونکه منه‌تی زۆره به سه‌ر ئیمه‌وه. پادشاه ئه‌م‌ری کرد تاج و خه‌رقه‌که به‌رنه ئۆده‌ی هه‌رم، وه له‌گه‌ل وه‌زیر رۆیشتن بۆ هه‌رم. پادشا گورجییه‌کی بوو له جوانی یا بی ئه‌مسال بوو، زۆری خۆش ئه‌ویست. پادشا و به‌لار هه‌ردوکیان چوونه ئۆده‌ی هه‌رم. ئییران دوخت و گورجییه‌که به‌یه‌که‌وه دانشتیوون، تاج و خه‌رقه‌که له‌به‌ر ده‌میانا بوو. پادشا ئه‌م‌ری کرد به ژنه‌کان هه‌ریه‌که یه‌کیکی هه‌لگرن. ئییران دوخت ته‌ماشای وه‌زیری کرد: ئایا کامیان هه‌لگرتیت؟ وه‌زیر به چاو ئیشاره‌تی کرد خه‌رقه‌که هه‌لگرتیت. له‌وه‌خته دا پادشا چاوی له چاو داگرتنی وه‌زیر بوو. ئییران دوخت له‌به‌ر ئه‌وه پادشا به ئیشاره‌ته‌که نه‌گات تاجه‌که‌ی هه‌لگرت. وه‌زیر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پادشا به ئیشاره‌ته‌که نه‌زانی چاوی خۆی خوار کرد. هه‌تا چل سال وه‌زیر بوو، هه‌ر چه‌ند داخڵ ئه‌بوو

به خزمهت پادشاه بهو جوړه چاوی خوار نه‌کرد. نه‌گه‌ر عقل ریښه‌ی نیشان به هه‌ردووکیان نه‌دا به قه‌هری پادشاه له‌ناو نه‌چوون. وه‌ختی ئیران دوخت تاجه‌که‌ی هه‌لگرت و گورجیبه‌که‌که‌ناوی (به‌زم نه‌فرۆز) بوو خه‌رقه‌که‌ی هه‌لگرت، هه‌ریه‌که‌که‌رانه‌وه‌جیگه‌ی خو‌یان. وه‌زیر دوعا خوازی له‌پادشا کرد، رو‌یشت. وه‌پادشا هه‌ر شه‌وی لای ژنیکی نه‌نووست. شه‌ویک پادشا رووی کرد بو‌ئوده‌ی ئیران دوخت. له‌وه‌خته‌دا ئیران دوخت سینییی برنج و خواردنی به‌ده‌سته‌وه‌بوو. پادشا له‌به‌ر ئوده‌که‌به‌قسه‌کردن له‌گه‌ل ئیران دوخت خه‌ریک بوو، مه‌یلی برنج خواردنی کرد و ماچ کردنی ئیران دوخت بوو به‌پی‌خو‌ر. ته‌سادوف به‌زم نه‌فرۆز به‌لایانا رابوورد. پادشا چاوی به‌له‌نجه‌ونازی به‌زم نه‌فرۆز که‌وت، مه‌یلی وه‌سلی کرد. رووی کرده‌به‌زم نه‌فرۆز وتی: مه‌رحه‌با‌ئی خو‌ری جه‌ننه‌ت لیقا. نه‌و تاجه‌ی ئیران دوخت هه‌لگرت قابیلی تو‌بوو. ئیران دوخت ناگری عیشقی داگیرسا، به‌بی ئیختیار سینییبه‌که‌ی به‌سه‌ر پادشادا رژاند، ده‌موچاوی پادشا چیشتاوی بوو، وه‌ته‌عبیری خه‌وه‌که‌ی ئاشکرا بوو که‌له‌گه‌ل خو‌شه‌ویستی دوو سی روژ عاجز نه‌بی. له‌وه‌خته‌دا ناگری قه‌هری پادشا داگیرسا، نه‌مری کرد به‌لاری وه‌زیری بانگ کرا. رووی کرده‌وه‌زیر: هه‌ر ئیستا ئیران دوخت نه‌به‌یت سه‌ری له‌به‌ده‌ن جیا نه‌که‌یته‌وه‌تا جاریکی که‌که‌س نه‌و جوړه‌بی نه‌ده‌بییانه‌نه‌کات. وه‌زیر ئیران دوختی هه‌لگرت، له‌هه‌رم بریده‌ده‌ره‌وه. فکری کرد: ئیستا ئیران دوخت خو‌شه‌ویستی پادشایه‌و من بیکوژم مه‌علوومه‌پادشا په‌شیمان نه‌بیته‌وه‌و له‌جیگه‌ی ئیران دوخت من نه‌کوژیتته‌وه. چاک وایه‌په‌له‌نه‌که‌م، چونکه‌ئیران دوخت له‌عقل‌دا بی نه‌مساله. هه‌ر وه‌خت پادشا به‌مودده‌ی سی روژ په‌شیمان بووه‌وه، نه‌بیته‌ته‌دبیریکی جوان. وه‌نه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بووه‌وه، کوشتنی سه‌هله. به‌و فکری ئیران دوختی برده‌مال‌وه‌شاردیبه‌وه، نه‌مری کرد به‌خزمه‌تی به‌دزیبه‌وه‌بکری. وه‌زیر رو‌یشته‌وه‌خزمه‌ت پادشا، ته‌مه‌نای بو‌کرد: شاهم، ئیران دوخت سه‌رپرا و لاشه‌که‌ی دفن کرا. پادشا قه‌هر و غه‌زه‌بی نیشته‌بووه‌وه، له‌گه‌ل نه‌و قسه‌ی له‌وه‌زیر بیست وه‌ک مار پیچی خوارد و گرژ بوو، به‌عبی زانی په‌شیمانی به‌یان بکات، هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا، وتی: حه‌یف به‌به‌ک بی نه‌ده‌بی عقل و ناموژگاریی ئیران دوختم فکر نه‌ما و په‌له‌م له‌کوشتنی کرد. وه‌زیر وتی: نه‌ی پادشاه، تیر له‌که‌وان، قسه‌له‌زوبان که‌ده‌رچوو هاتنه‌وه‌ی مو‌مکین نابی. غه‌م و مه‌راق لازم ناکات چونکه‌مه‌راق خواردنی جه‌نابت بو‌دوست ناخو‌شه، وه‌بو دشمن به‌جه‌ژن ته‌ماشا نه‌کریت. وه‌نه‌م مه‌سه‌له‌ئاشکرا نه‌که‌یت، چونکه‌نه‌لین پادشاه نه‌مریکی کرد و ئانه‌ن په‌شیمان بووه‌وه، وه‌لازم بوو جه‌نابت سه‌برت بکردایه‌وه‌ناگری

غزهبت به ئاوی حیلیم بکوژانایهوه، ههروهک پادشای (ذو الرقاع) بهسێ وههقه ئاگری
غزهبی ئهکوژایهوه. پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

وهزیر وتی: ئهگیرنهوه له شاری یهمن پادشایهک بوو، زۆر حوکمدار و عادل بوو. ئه
پادشایه پرووی کرد بۆ سهحرا بۆ راوکردن. ئولاغی به دواى نیچیرا توند کرد. تهسادوف
کابراههکی درک فرۆش له موحتاجییا پیستی حهوانه کیتیبهکی کردبوو به خهرقه،
له بهریابوو. ئهوه رۆژه دونیا سارد بوو. له درک ههلهکهندن بووبهوه، له پهرووو خۆی دابوو
به سههر بهردیتکا خهوی لێ کهوتبوو. پادشا که چاوی پیتی کهوت و ایزانی حهوانه کیتیبه،
تیری بۆ هاویشت، دای له کابرا، بریندار بوو. وهختی پادشا گهیشته سههری تهماشای کرد
پیاویکی فهقیره له ناو خوتنا گوم بووه. پادشا له پهلهکردن و تێ نهفکرین پهشیمان
بووهوه، دلخۆشیی کابراههکی دایهوه، ههزار دیناری پێ بهخشی بۆ حهکیم و دهرمان،
گهردهنی خۆی بێ ئازاکرد. پادشا جلههوی ئولاغی گیترايهوه، پرووی کردهوه
داروسسهلتهنهت. عابیدی له تهرافی یهمن به پیاوچاک مهشهوور بوو. پادشا پرووی کرد
بۆ لای عابید. وهختی گهیشته لای عابید خۆشی چۆنیان لهیهک کرد. میقداری بهیهکهوه
دانیشتن. پادشا وتی: هاتووم چهند ئامۆژگاریبهکم بکهیت بۆ دونیا و ئاخیرهت بهکار
بێ. عابید وتی: ئهی پادشا، ئامۆژگاریبێ که بهکار بێ حیلمه. له وهختی رق ههلسان و
غزهب گرتن سههر و حیلیم بهکار دیت. پادشا وتی: ئهزانم رق خواردنهوه له ههسوو
رهوشتی چاکتره. حیلیم حوکمی به سههر نهفسدا زۆره. عابید وتی: سێ وههقه بۆ تو
ئه نووسم و تۆیش تهسلیمی ئه مینداری بکه. ههر وهخت زانیان ئاگری غزهبت داگیرساوه
یهکهیهکه وههقهکان نیشان به تو بدن، نهفست قوههتی به سههر حیلما نامینیت. پادشا
بهو قسهیه دلی کرایهوه. عابید کاغهزهکانی بۆ نووسی. ئهوههله کاغهز نووسرابوو: له
جیگهی ئیقتیدار جلههوی ئیختیار به دهستی نهفس مهده ئهتخاته به حری هیلاکهتهوه.
دووهم نووسرابوو: له وهختی رق ههلسان له گهله خزمهتکاران بهرحم به، تا رۆژی ئاخیرهت
له بهر پهحمی خۆت پهحم به تو بکریت. سیههم نووسرابوو: له حوکم کردن له پێگه
ئینساف و راستهوه موعامهله بکه تا بناغهی ژیاوت به بهلائییک نهچن. کاغهزهکانی
وهرگرت، دوعا خوازیی له عابید کرد، پرووی کردهوه دار و سهلتهنهت. ههر وهخت رقی
ههلهسا بهو سێ کاغهزه ئاگری غزهبی ئهکوژایهوه. له بهر ئهوه ناونرا مهلیک (ذو

الرقاع). مهلیک ذو الرقاع جاریه کی بوو له دهره جهی حوسن و جه مالا بوو. دلئی پادشا داایا مهیلی جاریه کی نه کرد. ژنی پادشا له و مهسه له یه زور تیکچوو، نارده زوی کوشتنی پادشا و جاریه کی کرد. دهردی دلئی بو مهششاته یه ک به بیان کرد. (مهششاته به وانه نه لئین خالی ژنان نه کوتن) مهششاته وتی: نهی خانم، پادشا نارده زوی ماچ کردنی چ جیگه یه کی نه کات؟ خانم وتی: پادشا نارده زوی ماچ کردنی چالی چه ناگه ی نه کات. له گهل پادشا دهم به چالی چه ناگه ی جاریه که وه نه نی نه میژیت، وانه زانی ناوی حه یاته هه تا خه وی لی نه که ویت چه ناگه ی نه میژیت. مهششاته وتی: خانم، دلته تازار مه ده، دهردیان دهرمان نه کم. میقداری زه هری هه لاهل و له گهل نیل که ناوی گیایه که. چالی چه ناگه ی جاریه که نه کوتم. ههروه خت پادشا دهم بنیت به چه ناگه یه وه روحی دهر نه چیت. مهششاته میقداری زه هری و نیلی تیکهل کرد، به نه فسوون خویندنی هارووت و مارووت رووی کرد بو لای جاریه که، چه شم به ندی له جاریه کرد، خه وی لی که وت. مهششاته به دهرزی چاله که ی کوتا و دهرمانه که ی تی رژاند. ته سادوف غولامی کی سپرپی پادشا له و مهسه له خه به ردار بوو، فکری بوو پادشا له و مهسه له خه به ردار بکات، مومکین نه بوو. ته سادوف پادشا چوو له لای جاریه که، له ریگه وه خه وی پیا که وت، چونکه سه رخوش بوو. غولامه که حقی نیعمه تی به جیهینا، چوو ژوور سه ری جاریه که، به لکی دهسته سپر دهرمانه که ی له چه ناگه ی جاریه که پاک نه کرده وه. له و هخته پادشا هاته وه هوش خوی، چاوی لئیه بوو غولام دهست بو چه ناگه ی جاریه که درپژ نه کات، ناگری قه هری داگیرسا. دهستی برد شمشیری هه لگرت، به قه سدی کوشتن په لاماری غولامه که ی دا. غولام فیراری کرد، پادشا شوینی که وت، نه میندار له ریگه تووشی پادشا بوو، زانیی ناگری قه هری داگیرسا وه، یه ک وه ره قه ی نیشان دا فائیده ی نه بوو. دوهم کاغزی نیشان دا فائیده ی نه بوو. سیهه م وه ره قه ی نیشان دا، پادشابه ناوی حیلیم ناگری غه زه بی کوژایه وه. به زوبانی شیرین بانگی غولامه که ی کرد وتی: چون زانت کرد دهستت بو چه ناگه ی مه حبووه ی من درپژ کرد؟ غولام نه ووه ل و ناخری قیسسه ی خانم و مهششاته که ی بو پادشا به بیان کرد. پادشا بانگی خانمی کرد، خانم له قسه ی غولام ئینکاری کرد، وتی: درو نه کات. چند جار به چا و دیومه ئیشی خراپه ی له گهل جاریه که ت کردوه، وه ئیستا پادشا به چاوی خوشی چاوی پی که وت و جه زای خائین و دروژن کوشتنه. غولام ته ماشای کرد پادشا فکری خه ریکه بگوریت. غولام وتی: نهی پادشا بو دروی من ناشکرایه. دهرمانه که لای مهششاته ماوه. نه مر بفرموو به حازر بوونی. پادشاه نه مری کرد

مه‌ششاته‌که حازر کرا و باقیی ده‌رمانه‌که ده‌رخواردی مه‌ششاته درا، ئانه‌ن رۆحی ده‌رچوو. پادشا ئه‌مری کرد به‌حه‌پس کردنی خانم و خه‌لاتی غولامه‌که‌ی کرد. پادشای (ذو الرقاع) سه‌بر و حیلمی به‌واسیته‌ی کاغه‌زه‌کانی عابیده‌وه ده‌ست که‌وت. وه‌زیر وتی: بۆیه‌ ئه‌م می‌ساله‌م بۆ جه‌نابت هینایه‌وه تا بۆت مه‌علووم بی له‌سه‌بر و حیلیم چاکتر له‌دونیا دا ده‌ست ناکه‌ویت. پادشا وتی: ئه‌وه‌ی ئامۆژگاری عاقلان بوو تو گیترا ته‌وه، عه‌جه‌ب بۆ دلێ تو که‌ قوبوولت کرد، بی ئه‌مسالیکی وه‌ک ئیران دوختت کوشت. وه‌زیر وتی: گونا له‌من نه‌بوه، وه‌ ئه‌مری جه‌نابت به‌جی هینراوه. ئیستایش لازم ناکات ئه‌وه‌نده بۆ ژنی خۆی عاجز بکات، بۆ ره‌فاقه‌تی باقیی دۆستانی ده‌ست درێژ نه‌کات. پادشاه به‌ته‌واوی بۆی مه‌علووم بوو ئیران دوخت کوژراوه، دیسان هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا، وتی: داغی ئیران دوخت چاک نابیته‌وه. وه‌زیر جوابی دایه‌وه: سێ کار ئه‌سیری دهرد و به‌لایه، ئه‌وه‌هل ره‌نج دان له‌گه‌ل ئینسانی به‌د. دووه‌م له‌ وه‌ختی ده‌ست رۆیشتندا چاکه‌ نه‌کردن. سیه‌مه‌م په‌له‌په‌ل کردن له‌ کار، وه‌ دیسان سێ کار هه‌یه‌ په‌شیمانیی له‌ شوین دیت: به‌ لیباسی سپییه‌وه شیشه‌گه‌ری و، به‌ جله‌وه‌ گازی کردن له‌ ناو ئاودا و، بازرگانی ژنی جوانی بی روو بۆ سه‌فه‌ر بکات، دره‌نگ بیته‌وه. وه‌ له‌ زاتی پادشا ئاشکرا بی من له‌ کوشتنی ئیران دوخت په‌له‌م نه‌کرد و ئه‌مری پادشاه به‌جیه‌تیاوه. پادشا وتی: چاری دهردی من بکه‌ له‌ دووری ئیران دوخت ئارام نه‌ماوه. وه‌زیر وتی: چاری دهردی تو به‌ من ناکریت، وه‌ هه‌رکه‌س په‌له‌ی کرد و تی نه‌فکری، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر کوتره‌که‌ هات.

پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

وه‌زیر وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ دوو کوتر جووتیان گرتبوو، وه‌ می‌قداری دانیان له‌ هاوینا بۆ زستان کو کردبووه. دانه‌که‌ که‌میک شوێ ته‌ری بوو، وه‌ختی دنیا گه‌رم بوو، دانه‌که‌ وشک بووه‌وه. می‌قداره‌که‌ که‌می کرد. وه‌ختی کوتره‌ نیره‌که‌ رۆیشته‌وه ته‌ماشای کرد دانه‌که‌ که‌م بووه‌ته‌وه، وایزانی ژنه‌که‌ی خواردوو به‌تی. وتی: ره‌فیق، شه‌رم ناکه‌یت خیانه‌ت له‌من ئه‌که‌یت؟ زه‌خیره‌به‌ک بۆ زستان دانرابوو له‌ ئیستاوه ده‌ستت کردوو به‌ خواردنی، وه‌ ئیستا خواردن له‌ هه‌موو شوینی ده‌ست ئه‌که‌ویت. زستان که‌ به‌فر باری، دان له‌ کوئی ده‌ست خۆمان بخه‌ین؟ می‌یه‌که‌ هه‌رچه‌ند سویندی خوارد، نیره‌که‌ باوه‌ری نه‌کرد، ده‌ستی کرد به‌لیدانی. ئه‌وه‌نده‌ ده‌نوکی پیا کیشا هه‌تا می‌یه‌که‌ رۆحی ده‌رچوو. وه‌ختی گه‌یشته‌ زستان

ته ماشای کرد دانه که زیاد بووه، بۆی مه علووم بوو ژنه که ی خیانته تی نه کردووه. دهستی کرد به گریان. زۆر په شیمان بووه وه بۆ مردنی. وه زیر وتی: که سی عاقل بۆ په له ناکات و سه بر کردن ده رگای کراوه یه. پادشا وتی: که من رقم هه لسا و په له م کرد، تۆ بۆج له کوشتنی ئیران دوخت په له ت کرد و جگه ری منت سووتاند؟ وه زیر وتی: سی تائیفه دو چاری مه راق ته بن. نه وه له ته و که سه ی رۆژی مو حاره به له خۆی غافلّه. دووه م نه و که سه واریس نییه مالی مردوو به هه رام داگیر ته کات و نه یخوات. سیهه م نه و که سه که پیر بووه و ژنی گهنج نه خوازی، هه موو رۆژ ژنه که مه رگی له خدا ته له ب ته کات. پادشا وتی: گوناھی کوشتنی ئیران دوخت به تۆ نه ناسریت. وه زیر وتی: گوناھی له سه ر من نییه چونکه تۆ نه مرت به من کردووه. من به ته نها بۆ گوناهم نه کوشتووه و ئیتاعه تی نه مری جه نابتم کردووه. پادشا وتی: بۆ ئیران دوخت جگه رم کون کون بووه. وه زیر وتی: بۆ پینج تائیفه جگه ر کون بوون لایقه: یه کئی خو لقی سه خی بی و ره وشت و جه مالّ جوان بی. دووه م عاقل و زیره ک و یه ک دلّ بی. سیهه م له هه موو ریگه ی نامۆژگاری شاره زا بی، له دوور و نزیک خو شه ویست بی. چواره م له ته نگانه و فه ره حی رۆحی له گه ل رۆح بی. پینجه م قودووم مباره ک و نوفووس پاک بی، وه ئیران دوخت داخلّی نه م پینج ره وشته بوو، هه ر جوړی مه راق بخو یت مه نعت ناکه م. پادشا ه وتی: نه ی به لار قسه زۆر گران نه که یت، له نه ده ب چوو یته ده ره وه. فکر م وایه تۆ له خو م دوور بخه مه وه. وه زیر وتی: له دوو تائیفه دووری لازمه، نه وه له که سی وه فای نه بی چاک و خراب به یه ک بزانی، چاکه ی دنیا نه گه یه نیته ناخیره ت. دووه م که سی زا هیر و باتین و گه مه و راست فه رق نه کات. پادشا وتی: وا دیاره له به ر چاوت سامم نه ماوه به و جوړه قسانه تا که نه یکه یت. وه زیر وتی: سام و ترس بۆ سی تائیفه نییه: نه وه له که سی شه و و رۆژ له نان خو اردن و نووستن جیا بوونه وه ی مومکین نه بی و قسه ی له هه و له عه ب له به ینبانا رابوورد بی. دووه م که سی دهستی بۆ مالی ئاغای درێژ کرد بی، سه روه ت و مالی به رامبه ر سه روه ت و مالی ئاغای بی و مومکینه له ئاغای خۆی به گه وره تر ته ماشا بکات. سیهه م خزمه تکاری بی ته جره به به نه میندار دانرابی و له سه ری ئاغای شاره زا بی: نه و جوړه که سانه هه موو وه خت بی باک قسه له گه ل ئاغایان نه که ن. پادشا وتی: من تۆم ته جره به. وه زیر وتی: هه شت تایفه به هه شت جیگه نه بیته ته جره به ناکریت: پیاوی ره شید له وه ختی شه ردا، فه للاح له وه ختی زه راعه ت کردندا، گه وره له وه ختی غه زه ب داگیرساندا، بازرگان له وه ختی حیساندا، ره فیق له وه ختی مو حتا جیدا، وه جا خزاده له وه ختی لیقه وماندا، عابید له وه ختی

عیبادهت کردندا، مه لاله وهختی قسه کردن و وه عز داندنا. پادشا هه سوئالیکی له وه زیر نه کرد، جوابی ناخوشی نه بیست و سه بر و حیلمی له سهه جوابی وه زیر زور بوو. ناخری به لار زوبانی به مه دح و سه نای پادشا کرده وه، وتی: عوزر قویوئه، من به گوناھی خوم ئیعتراف نه کهم چونکه بی نه مری جه نایتم نه کرده وه. له سهه نه مری جه نایت ئانه ئیران دوختم نه کوشتوه و ئیستایش نه مری جه نایته. عه فوی نه کهیت وه یا نه مری به کوشتنی نه کهیت. پادشا له خویشیا سوجهی شوکری برد، همد و سه نای خوی به جیهینا. وتی: نهی وه زیر من له فکر و عه قلی تو شارهزا بووم، له وه عه جائیب ماوم موده تیکه هه رچهند قسه نه کهیت و ده رته کهوت ئیران دوخت کوشتوه، چونکه جوابه کانت ناخوش بوو. وه زیر وتی: نهی پادشا، بویه جوابم ناخوش بوو ناره زوم کرد بوم مه علوم بیی له کوشتنی ئیران دوخت په شیمان بویته وه یا نه؟ هه وهخت بوم مه علوم بیوایه کوشتنی ئاسان بوو. ئیستا نه له مدولیللا سه لامه ته، نه مری نه فهرمویت بیهینمه خزمه تت. پادشا وتی: نهی وه زیر برؤ دلی بیته ره وه جیگه ی خوی. من سه لامه تیبی نهوم مه تله به. وه زیر رویشت ئیران دوختی برده خزمه ت پادشا. ئیران دوخت رسمی نه ده بی به جیهینا. پادشا وتی: نهی ئیران دوخت، نهو ژیا نه له به لار بناسه. به واسیته ی ته دبیر و زیره کی به لار نه جاتت بوو. وه زیر وتی: هه موو له سایه ی جه نایته وه ده ست که وتوه. به نده وجودم چیه ژیا نی مه له که له من بناسریت؟ پادشا وتی: له مه ودوا ته سه روفاتی شاره که عایدی تو به، وه هه رچی چاک و خراب بی حوکی به زوبانی تو لازمه. نه مری تو موافیقی نه مری منه. وه زیر جوابی دایه وه: ژیا نم له واسیته ی نوفوسی جه نایته وه مومکین نه بی، وه هه تا ژیا نم بی شوکری نیعمه تت نه کهم، وه ئیحتیاجی به نده به که رچایه: له عه جه له کردن حیلم لازمه. هه روهخت ئاگری غه زه بت داگیرسا به ناوی حیلم بیکوژینه وه، وه بو هه موو ئومووراتی ته دبیر لازمه. پادشا وتی: له مه ودوا بی ته دبیری تو ده ست بو ئوموورات درپژ ناکم. له قسه کردن بوونه وه. وه زیر دوعا خوازی کرد. پادشا خه لاتی لایقانه ی به وه زیر عه تا کرد. نهو شه وه خه وی ئیسراحه تی له گه ل ئیران دوخت کرد. بو رؤژ بوونه وه رووی کرده داروسسه لته نه ت، نه مری به حازر بوونی هه موو ئومه را کرد. مه جلیس گیرا، به رمه کییه کانی حازر کرد. بهو جو ره که خه وی دیبوو له ناو مه جلیسدا گپرایه وه، وه مه عنایکه شی که به رمه کییه کان و تیویان به بیان کرا، وه کاریدوونی حه کیم داخل به مه جلیس بوو. پادشا جه زای به رمه کییه کانی له کاریدوون ته لب کرد. کاریدوون نه مری کرد نیوه بان بکریت به داری سیاسه تدا، وه له سهه ریگه له ری گوزه را بو عیبره ت ته ماشا

بکرین و، نیوهیان دەست و پێ بیهستریت و لەژێر پیتی فیلان رۆحیان دەرچیت. جەزای خائین هەر جۆری خراب بێ ئەوە لازمه. بەو جۆرە هەموویان کوژران. پادشا و ئیتران دوخت و کورەکان و ئەساسی تا سەر بەخۆشی رایانبوارد. فائیدەئامۆژگاری ئەوەیە هەرکەس تەماشای ئەم حیکایەتانه بکات بۆی ئاشکرا ئەبێ گەورەیی حیلەم چۆنە. حەلیم دايم سەلامەتە.

نەسیحەتی سیازدەهەم

تەجرەبەکردن و ناسینی چاک و خراب

دایبشلیم رووی کردە برەهەمن، وتی: لە گەورەیی حیلەم و سەبر تیگەیشتم. رجا ئەکەم بە تەواوی خۆپاراستن لەقسەئە خائین و کەسێ غەددار بێ، چۆنە، نیشانم بدریت. برەهەمن وتی: بۆ پادشا لازمه هەموو ئومەرا هەر بەکە بە وەزیفەئە خۆی ئیمتیحان بکات. رەوشت و دیانەتی ئومەرا تەحقیقی لازمه، وەهەتا رەوشت و راستیی ئومەرا لە پادشا ئاشکرا ئەبێ قابیلی ئوموورات نییە، چونکە بناغەئە دوام لەسەر راستی بەندە. نا ئەسل خائین هاتو چۆی پادشا بکات، حوکمداریی پادشا بە موددەتیکە کەم نامینیت. خزمەتچیی پادشا لازمه سێ رەوشتی بێ. ئەووەل قسەئە راست و ئەمین بیت. کەسێ کە راست بوو خۆشەویستی خودایە و لایقی سپیری پادشایە. دووهم کەسێ بێ جەسوور و ساحیب ئیقتیداریی، بۆ تەمەع درۆ لە زوبانی جاری ئەبێ. سێهەم خانەدان و ئەسک بێ. کەسێ ئەهلی خانەدان بێ ئارەزووی خرابە ناکات و حەقی وەلی نیعمەتی تا مردن گوم ناکات. بۆ پادشا لازمه لە قووەت و پارە زۆری کەس تێ ئەفکری. پادشا لازمه تەبیب بێ، تەماشای هەرکەس بکات و قسەئە وەرگرت، لە دەردەکەئە بزانی، وەک تەبیب پارێز و دەرمانی بۆ بکات بە میعاد، وە بزانی هەر کەسە قابیلی ئومووراتیکە، وەتەجرەبەئە بکات قابیلی سپیری پادشا کتیە. خزمەتچیی خاسەئە پادشا ئەبێ خانەدان و قسەئە راست و ئەمین بێ، غەرەزی لە میللەت ئەبێ. وە خزمەتچیی پادشا ئەگەر خائین بوو مومکینە بێ گوناو دوچاری عەزاب بکات و ناوی خرابەئە پادشا بلاو ئەبیتەو، هەر وەک پادشا کە بەقسەئە زەرنگەر خۆی خراب کرد.

دایبشلیم پرسیی: چۆن بوو؟

حیکایەت

برەهەمن وتی: ئەگەر ئەو لە شاری حەلەب پادشاهی بوو وە چەند پادشاهانی بەر

حوکمی بوون. ئەو پادشایه کچیکی بوو له جوانییا بی ئەمسال بوو، وهلای پادشاه زۆر خوشهویست بوو. رۆژی پادشاه کراسیکی بۆ کچهکه به دروست کردن دا، بۆ وهستایهکی نهققاش که زهرنگهر بی نهقشی ئالتوون لهسه کراسهکه دروست کات تهگهران. لهشاری ههلهب زهرنگهری بوو له زویان لووسی و عهیاریدا بی ئەمسال بوو. شۆرهتی گهیشه خزمهت پادشاه. له ههسوو جوهره جهواهیراته تهحهییور ما. پادشا وتی: فکرم وایه کراسی بۆ کچهکهم چاویپکهوتنی ئەو جهواهیراته تهحهییور ما. پادشا وتی: فکرم وایه کراسی بۆ کچهکهم دروست بکهم له دونیا دا بی ئەمسال بی. زهرنگهر وتی: ههچی زانستیم بی له نهقشی کراسهکه دا سهرفی ئەکهم و، به زویان لووسی دهستی کرد به مهده کردنی پادشاه. پادشاه وتی: لازمه ههسوو رۆژی یهک دهفعه چاوم پیت بکهویت. ورده ورده زهرنگهر بوو به مههرمی ئۆدهی ههرهم. وهزیری پادشا زیرهک و ساحیب فکر بوو، بهو مهسهلهی زانی، فکری کرد: پادشاه چۆن ریگهی بیگانهی داوه بۆ ههرهم و، به چ فیلتی دلای پادشا ئەمین بووه؟ وهزیر رۆشسته خزمهت پادشا، وتی: شاهم چهند قسه بی ههیه ئەمر تههرموویت بهیانی بکهم. پادشا وتی: مهئزونی. وهزیر وتی: قابیل نییه بۆ بیگانه هاتوچۆی ههرهم بکات، وه ئیستا بۆم مهعلووم بووه وهستا هاتوچۆی ههرهم ئەکات. لازم بوو حهقیقهتی ئەحوالی زهرنگهر بزائرایه، ئەو وهخته بۆ ههرهم برۆشستایه، به نوqsان تهماشانه ئەکرا، وه فکرم وایه پیاویکی ههرازمادهیه، بهناوچهوانیا زۆر خائین و بهدئهتواره. پادشا وتی: به زویان و بهقسهکردندا پیاویکی خانهدانه. شهرع زاھیر بینه. وهزیر وتی: له مهکتهبی حیکمهت ئالتوون به محهک ئەناسریت. زۆر کهس بوون به ئاشکرا پیاوی چاک بوون و لهژیروه خودا نهناس و بی دین بوون. پادشاه وتی: ئەگهچی لهئهوهلهوه تهربییهتی نهبووی، ئومید دهکهم به واسیتهی هاتوچۆکردنی ئیمهوه تهربییهت وهگریت. وهزیر وتی: ئەی پادشاه، خهنجهری له ئەوهلهوه جهوهههه نهبووی، به مشتومال جهوهههه پهیدا ناکات. تهربییهتی نا ئەسل وهک گوێز هاویشتن بۆ سهه گومهزه. کهسی لهئهوهلهوه کهم تهربییهت بی ئاخری تهربییهت وهرناگری. دووری نا ئەسل به فرسهت بزانه، وه ههرکهسی تهربییهتی نا ئەسل بکات ئەوهی بهسهه دیت بهسهه کوره پادشاکه و کهوشدروو هات.

پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

وهزیر وتی: ئەگهپنهوه له شاری فارس پادشایهکی رووخۆش و میللهت پهروهه بوو.

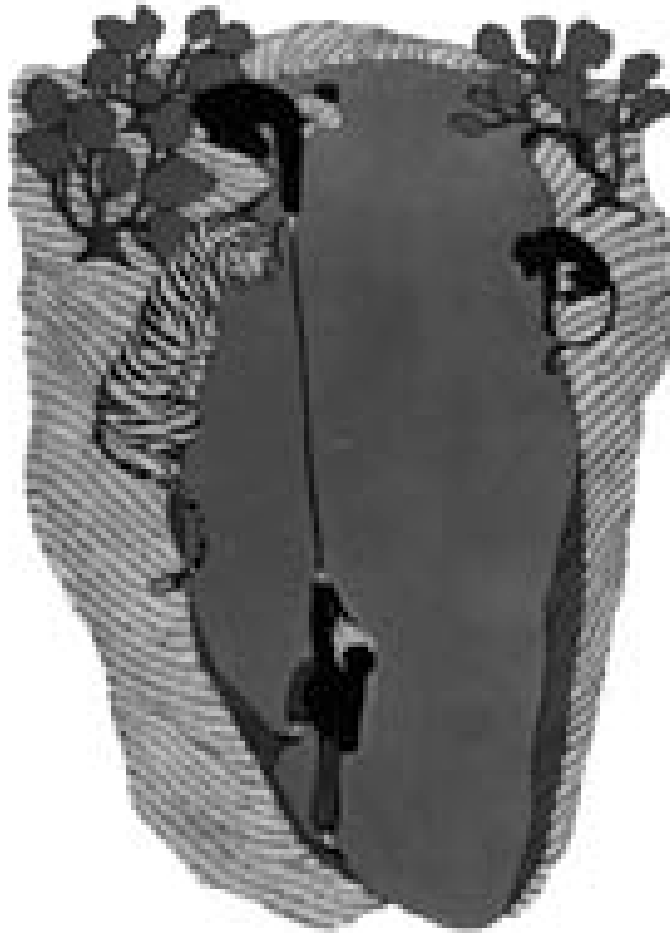
پادشا کورپکی بوو زۆر عاقل و جوان بوو. کورپکه سهرشانی میقداری له په دهستی خالی رهشی پیتوه بوو. پادشا زۆر عاجز بوو له بهر خاله کهی کورپکه ی. ئه مری کرد حوکه ما و مونه جیمان کۆبوونه وه، سوئالی ئه و خاله ی کرد. وتیان: ئه ی پادشا، ئیمه له کتیبی حیکمه تدا چاومان پین که وتوو هه رکه س ئه و جوړه نیشانه ی به سهر شانه وه بوو توژه ئازارپکی دپته ریگه، وه له ئاخریدا ئه بیته ئیقلم گیر، دونیا ئه گرپته ژیر دهست. پادشا به و مژده په زۆر خو شحال بوو، وه به دیققت خزمه تی کورپکه ی ئه کرد. ته سادوف کابرایه کی که وشدروو دراوسپی پادشا بوو، له حه رامزاده بی و ناپاکیدا ره فیقی نه بوو. پادشا له بهر ئه جری دراوسپی ته کردی به خزمه تجیبی کورپکه ی. چه ند وهخت به و جوړه له گه ل کورپکه هاتوچۆی مالی پادشای کرد. مودده تی نانی ئیسراحه تی خوارد. وهختی عومری کورپکه گه یشته چوارده سال، وه زیر وتی: ئه ی پادشا، به چاکی نازانم ریگه ی وهلی عه هد بدری هاتوچۆی که وشدروو بکات. له وه ئه ترسم ره وشتی پیسی که وشدروو بگریت. پادشا وتی: ئیستا مناله. وهختی گه وره بوو ریگه نه دانی ئاسانه، چونکه هوگری که وشدروو بووه، ئیستا ریگه ی نه دریت عاجز ئه بی. وه زیر قسه ی نه کرد. پادشا که وشدروو بانگ کرد وتی: وهستا، هه تا مومکین ئه بی خزمه تی کورپکه ئه که ییت و خه لاتت روو له زیاد ی ئه بی. که وشدروو دهستی نایه سهر چاوی وتی: قوربان، به نده وجودم نه بوه. ئیستا له سایه ی وهلی عه هده وه ناوم په یدا کردوه. ئومید ده که م خزمه تم به جوړی بی به ته ئریخ بگریته وه. پادشا له قسه ی که وشدروو ئومیدی په یدا کرد. رووی خو شی به که وشدروو دا، بوو به ئه مینداری پادشاه. ته سادوف سه فه ری که وته بهر پادشاه. که وشدروو بانگ کرد، وتی: من ئه رۆم بو سه فه ر، وه ئه مانه تی توو وهلی عه هد. بو ئاگاداریی کورپکه ئاموژگاریی که وشدروو کرد. پادشا رویشت بو سه فه ر. له ئه ترافی شاره که باغپکی زۆر خو ش بوو. کورپه پادشا ئاره زوی سه یرانی کرا. رویشته ماله وه، ئه لیبسه ی تازهی به قیمه تی له بهر کردو تاجی جه واهپراتی له سه رکرد. له گه ل که وشدروو و میقداری خزمه تکار رووی کرد بو ناو باغه که. که وشدروو چاوی به تاج و ئه لیبسه ی کورپکه که وت، نه فسی پیسی که وته جوولان. فکری کرد فرسه ته، پادشا له شار نییه، دایکی کورپکه له من ئه مینه. چاک وایه تاج و لیباسی کورپکه بهرم، بیفرۆشم، پشتا و پشتم بیخوات که م نابیته وه. به و فکره پیسه کاری خو ی دروست کرد. میقداری ده رمانی بیهۆشی تیکه ل خواردن کرد، ده رخوا ردی کورپکه و خزمه تکاره کانی دا بیهۆش بوون. که وشدروو غولامپکی بوو خه بهرداری کرد و کورپه پادشای خسته ناو سندووقه وه، ده رگای مه حکه م

کرد، بهستی بهسەر ئولاغیکی خیرادا، خۆی سواری ئولاغ بوو، وه غولامه‌که‌ی سواری ئولاغی بوو، قامچییان راکیشا. شهو و رۆژی ریگیه‌ی هفته‌یه‌ک رۆیشتن. له‌ولاهه‌ی باغه‌وان ته‌ماشای کرد خزمه‌تکار هه‌مووی بیهۆشه، میقداری سرکه و رۆن دای به لووتیان، هاتنه‌وه هۆش خۆیان. ته‌ماشایان کرد شه‌هزاده‌و که‌وشدروو نه‌بوون دیار، خه‌به‌ریان برد بۆ ژنی پادشا. ژنی پادشا سواری بوو کرد باغ، هه‌رچه‌ند گه‌ران خه‌به‌ری کوره‌ی پادشایان نه‌زانی و، قاسیدیان بۆ ته‌تراف ره‌وانه‌کرد، که‌س خه‌به‌ری بۆ مه‌علوم نه‌کرا. دایکی شهو و رۆژ به‌گریان و هاوار خه‌ریک بوو. خه‌به‌ر بۆ پادشا ره‌وانه‌کرا، پادشا له‌سه‌فه‌ر هاته‌وه، جگه‌ری کون کون بوو. شهو و رۆژ به‌گریان و هاوار خه‌ریک بوو. موده‌تی ده‌سال خه‌به‌ری کوره‌که‌ نه‌بوو. ئە‌مما که‌وشدروو له‌گه‌ڵ وه‌لی عه‌هد و غولام گه‌یشته‌هه‌ب. ئە‌سباب و تاجه‌که‌ی له‌شاهزاده‌کرده‌وه برده‌ی بازار فرۆشتی به‌بازرگان.

کابرای بازرگان پیاویکی عاقل و دنیا دیده‌بوو. فکری کرد: ئە‌گه‌ر پادشا خه‌به‌ری ئە‌م عه‌به‌ بزانی به‌ زۆر لیم ئە‌سینتی. چاک وایه‌ به‌ ره‌سمی دیاری بیبهم بۆ پادشای فارس، مومکینه‌ دوو قیমে‌تی عه‌به‌که‌م بداتی. بازرگان شاهزاده‌ی هه‌لگرت، رووی کرد بۆ شاری فارس. وه‌ختی شاهزاده‌ داخل به‌ مائی باوکی بوو، قه‌ده‌ری زه‌مان و بیهۆشی له‌فکری نه‌مابوو مائی باوکیه‌تی و، باوکیشی نه‌یناسییه‌وه. پادشا مه‌منوونی بازرگان بوو و دوو قیমে‌تی به‌ بازرگان عه‌تا کرد. پادشا ئە‌م‌ری کرد ته‌سلیمی غولامی خاسه‌ بکرت. کوره‌که‌ چونکه‌ خانه‌دان و ئە‌سل بوو ره‌وشتی غولامانه‌ی نه‌بوو، وه‌ ره‌حمی باوکی که‌وته‌ جوولان، هه‌موو رۆژی گه‌وه‌هه‌ریکی خه‌لات ئە‌کرا. کوره‌که‌ گه‌وه‌هه‌ره‌که‌ی ته‌سلیم به‌ خه‌زینه‌وان ئە‌کرد. رۆژی خه‌زینه‌وان وتی: تو ئە‌م هه‌موو چاکه‌یه‌ له‌گه‌ڵ من ئە‌که‌یت، چاک وایه‌ ئە‌جرت بده‌مه‌وه. ئامۆژگاریه‌کت ئە‌که‌م له‌قسه‌م ده‌رمه‌چۆ. ئە‌مووستیله‌یه‌ک له‌ ئە‌مووستی پادشایه‌ هه‌رکه‌س بیکاته‌ ده‌ستی ئە‌بیته‌ شه‌ه‌نشا. ئە‌گه‌ر بیتو ئە‌مووستیله‌که‌ له‌ پادشا ب‌دزیت من ن‌قیمه‌که‌ی ده‌ردینم و ئە‌یکه‌م به‌ ئە‌مووستیله‌ بیکه‌ره‌ ده‌ستت ئە‌بیته‌ به‌ پادشا، وه‌ تۆیش شه‌رت له‌گه‌ڵ من ب‌که‌یت که‌ بوویت به‌ پادشا من ب‌که‌یت به‌ وه‌زیر. کوره‌که‌ قوبوولی کرد. ته‌سادوف شه‌وی نۆیه‌چی سهری پادشا بوو، ده‌ستی بۆ ئە‌مووستیله‌که‌ درێژ کرد، پادشا خه‌به‌ری بوو، وتی: چۆن جورته‌ت کرد ده‌ست بۆ ئە‌مووستیله‌ی من درێژ ئە‌که‌یت؟ کوره‌که‌ جوابی بۆ نه‌درایه‌وه. پادشا ئاگری قه‌ه‌ری داگیرسا، بانگی کرد: جه‌لاب.. جه‌لاب به‌شمشیره‌وه حازر بوو. پادشا ئە‌م‌ری کرد:

له‌بەر چاوم سه‌ری ئه‌و بی ئه‌ده‌به له به‌ده‌ن جوردا بکه‌ره‌وه. جه‌للاب ته‌شتی هینایه به‌ر گه‌ردنی شاهزاده، کراسه‌که‌ی له‌بەر شاهزاده دامالی، سه‌ری خسته ناو ته‌شته‌که‌وه، خاله ره‌شه‌که‌ی سه‌رشانی ده‌رکه‌وت. وه‌ختی پادشا چاوی به‌خاله ره‌شه‌که‌ که‌وت هاواری کردو بیته‌وش بوو. جه‌للاب وه‌ستا تا پادشا هاته‌وه هۆش خۆی. پادشا راست بووه‌وه شاهزاده‌ی گرت‌ه باوه‌ش، ئه‌ولاو ئه‌ولای ماچ کرد، وتی: نووری چاوم، که‌وشدرووی نائسه‌ل منی به‌ ده‌ردی تووه مویته‌لا کرد. شاهزاده وتی: باب‌ه، خه‌زینه‌داری خائین منی به‌ دزی خه‌جاله‌ت کرد. پادشا وتی: نووری چاوم له‌ ره‌فاقه‌تی نائسه‌لان دوور به. هه‌تا له‌ دونیا ژیان‌ت مومکین ئه‌بی ره‌قیقی نائسه‌ل و فیتنه مه‌که. پادشا ئه‌مری کرد لییاسی پادشاهانه‌یان له‌بەر شاهزاده هه‌لک‌کیشا و خه‌زینه‌داریان به‌داری سیاسه‌ت کوشت. وه‌زیر وتی: ئه‌ی پادشا، بۆیه ئه‌م میسالم بۆ جه‌نابت هینایه‌وه له‌ جه‌نابت ئاشکرا بی زه‌رنگه‌ر له‌و که‌سانه نییه لایقی هاتوچۆ کردنی حه‌ره‌م بی. پادشا وتی: بیستوومه له‌پیشوونان وتوویانه هه‌رکه‌س ئیمه خو‌شمان ویست سه‌ری له‌ هه‌موو که‌س بلندتر ئه‌بی. لوتفی ئیمه به‌سه‌رشۆرستانا رابویریت وه‌ک باغی به‌هه‌شت ئه‌رازیته‌وه. قه‌هری ئیمه به‌سه‌ر به‌رده ئه‌ستیدا رابووریت وه‌ک میو و رۆن نه‌رم ئه‌بی. وه‌زیر بۆی مه‌علوم کرا پادشا به‌قسه‌ی ناکات، درپژه‌ی به‌قسه نه‌دا. چه‌ند رۆژی به‌و جوړه خه‌ریکی نه‌قشکردنی کراسی بوو، ته‌که‌بسور لووتی به‌رز بووه‌وه ده‌ستی زولمی بۆ مالی خه‌لق درپژ کرد. ته‌سادوف موحتاج بوون بۆ گه‌وه‌ه‌ری له‌سه‌ر یه‌خه‌ی کراسه‌که دانری. نه له‌ خه‌زینه‌ی پادشا و نه له‌ دووکانی جه‌واهیر فرۆش ده‌س ئه‌که‌وت. کابرای زه‌رنگه‌ر خه‌به‌ری زانی کچه بازرگانی هه‌موو جوړه جه‌واهیرات و به‌ردی به‌قیمه‌تی هه‌یه. زه‌رنگه‌ر جوابی نارد بۆ کچه بازرگانه‌که میقداری جه‌واهیراتی بۆ بنیتری. کچه‌که وتبووی جه‌واهیراتم نییه. زه‌رنگه‌ر خه‌به‌ری به‌ کچی پادشا دا کچه بازرگان دوور جه‌واهیراتی نایابی هه‌یه ئه‌مر بفرموو بیه‌ین یا به‌هیمه‌ت یا به‌قیمه‌ت، ئه‌وه‌ی قابیلی کراسه‌که‌ی بی لیتی ئه‌سینین. کچی پادشا ناردی کچه بازرگان و جه‌واهیراته‌کانیان حازر کرد، هه‌رچه‌ند گه‌ران بۆ گه‌وه‌ه‌ری قابیلی کراسه‌که بی نه‌بوو. کچه‌که سویندی خوارد له‌وه زیاتر نیمه. زه‌رنگه‌ر وتی: به‌ چاوی خۆم دیومه، درۆ ته‌کات. ئه‌مر بفرموو به‌ لیدان لیتی بسین. نیهایه‌ت ئه‌وه‌نده دارکاریان کرد کچه‌که له‌ژیر دارا رۆحی ده‌رچوو. خه‌به‌ر و هاوار گه‌بسته لای وه‌زیر. وه‌زیر مه‌سه‌له‌ی له‌سه‌ر کاغه‌ز نووسی بردییه پیش ده‌می پادشا داینا. پادشا له‌و مه‌سه‌له‌به زۆر عاجز بوو، ناردی بازرگانیان هینا و خوینی کچه‌که‌ی ته‌سلیم کرد و دل‌خۆشیی بازرگانی دایه‌وه و کچه‌که‌ی خۆی له‌بەر

چاو ناشیرین بوو، ئەمری کرد جاریکی که نهیه ته پیش چاوم. زه‌رنگەر له ترسی پادشاه فیراری کرد. مودده‌تییکی پی چوو دایکی کچه که رووی کرد بو سه‌یران، جیگه‌یه‌ک بوو ناوی (چوارباغ) بوو، ژنی پادشا و کچه که رویشتن بو چوارباغ. ته‌سادوف زه‌رنگەر خه‌به‌ری زانی کچی پادشا رووی کردوه بو چوارباغ، خۆی گه‌یانده کچه‌که. کچه‌که وتی: ئە‌ی پیسی گلاو، نزیکم مه‌که‌وه. له پیسی تۆوه له‌خۆشه‌ویستی باوکم دوورکه‌وتمه‌وه. زه‌رنگەر رووی کرده چۆل، رویشت، شه‌وی به‌سه‌راها. چالێ بو‌گرتنی حه‌یوانات هه‌لکه‌نرابوو، زه‌رنگەر که‌وته ناوی. میقداری حه‌یوانات که‌وتیونه چاله‌که‌وه، له‌به‌ر نازاری خۆیان ناگه‌هداری زه‌رنگەر نه‌بوون، هه‌تا رۆژ هه‌موویان له‌ناو چاله‌که‌دا مانه‌وه. ته‌سادوف رۆژ هه‌له‌تیبوو سه‌یاچیک ریگه‌ی که‌وته سه‌ر ئە‌و چاله، ته‌ماشای کرد به‌نی ئاده‌می و میقداری حه‌یوانات له‌ناو ئە‌و چاله‌دا حه‌پس کراون، فکری کرد بو‌ئەجری قیامه‌ت نه‌جاتیان بدات. گوریسی خسته ناو چاله‌که‌وه، ئە‌وه‌ل مه‌یوون سه‌رکه‌وت. دووهم به‌ر سه‌رکه‌وت. سیهه‌م مار سه‌رکه‌وت. دو‌عیان بو سه‌یاچ که‌وت، وتیان به‌م په‌له‌په‌له ئە‌جری تۆمان بو نادریته‌وه. مه‌یوون وتی: جیگه‌ی من به‌و شاخه‌وه‌یه که پشت شار که‌وتوه هه‌ر وه‌خت ته‌شریفتان هات، ئە‌وی ئیقتیدارم بی قوسوور ناکه‌م. به‌ر وتی جیگه‌ی من له‌چوارباغه. هه‌ر وه‌خت ته‌شریفتان هات، ئە‌وی ئیقتیدارم بی قوسوور ناکه‌م. مار وتی: جیگه‌ی من له‌ناو شارابه‌ له‌بن گوئیسوانه‌ی مالتیک که‌ مالتی پادشایه، هه‌ر وه‌خت ته‌شریفت هات، ئە‌وی بزانه‌م قابیله‌ پیشکه‌شی جه‌نابتی ئە‌که‌م. مار وتی: ئیستا بو چاکه‌ نامۆژگاریت ئە‌که‌م له‌قسه‌م ده‌رمه‌چۆ، ئە‌و کابرایه که له‌ناو چاله‌که‌دا یه، نه‌جاتی مه‌ده. وه‌من ره‌فاقه‌تم کردوه میقداری هه‌شت سه‌عات، بۆم مه‌علووم بووه زۆر نا‌ه‌سل و ره‌وشت خراپه، جه‌زای چاکه به‌ خراپ ئە‌داته‌وه. ئە‌گه‌ر نه‌جاتی بده‌یت په‌شیمانیه‌ی له‌ شوین دیت. حه‌یوانه‌کان دو‌عاخو‌ازیان له سه‌یاچ کرد، هه‌ریه‌که‌ چوونه‌وه جیگه‌ی خۆیان. سه‌یاچ به‌قسه‌ی مار قانیع نه‌بوو، گوریسی دا‌ه‌یشته ناو چاله‌که‌وه زه‌رنگه‌ری نه‌جات دا. زه‌رنگه‌ر وتی: ئە‌ی سه‌یاچ ئە‌گه‌ر ته‌شریفت زه‌حمه‌ت بکیشی بو مالتی ئیمه‌ هه‌تا مردن له‌ خزمه‌تت قوسوور ناکه‌م. ئە‌مما ئیستا ریگه‌م له‌به‌ره. دوو رۆژی که ئە‌گه‌ریمه‌وه. ئومید ئە‌که‌م به‌ خزمه‌تت بگه‌م. دو‌عا خو‌ازیان له‌یه‌ک کرد. هه‌ریه‌که‌ روویان کرده ریگه‌یه‌ک. له‌ولاوه‌ چهند ئومه‌رایه‌ک رجا‌یان له پادشا کرد له‌گه‌ل کچه‌که‌ی ئاشت بیته‌وه، بی فائیده بوو. ته‌سادوف کابرای سه‌یاچ چهند شاری گه‌را، میقداری سیسه‌د دره‌می په‌یدا کرد، گه‌رایه‌وه بو شاری حه‌له‌ب. له ترسی پی‌او خراپ شه‌و به ریگه‌دا ئە‌رویشت. له ریگه‌

تووشی میقداری دز بوو. دزهکان سه یاحیان رووت کردهوه، دهست و قاچیان بهست، لهو سه حرایه دا جییان هیشت. وهختی رۆژ بووهوه دهستی کرد به هاوار کردن. مه میونه که بو خواردن نه گهرا، دهنگی سه یاحی ناسی، رۆیشت به هاواریهوه، وتی: نهی ساحیب وهفا بوچ دهست و پیست بهستراوه؟ سه یاح به یانی نه حوالی خۆی بو کرد. مه میون وتی: خهفته مه خو، من نه شیاکانت بو نه دۆز مه وه. وهره له گه ل من. مه میون سه یاحی برد، خانویکی له پووش و دار دروست کردبوو، سه یاحی دانا و خۆی رۆیشت. ته سادوف دو چاری دزهکان بوو، له سهر کاریزی خهویان لی که وتبوو. مه میون له نه وه له وه نه شیای دزهکانی کو

کرده‌وه، کیسه پاره‌ک‌ه‌ی دۆزبیه‌وه، ده‌ریه‌یتنا، بردی له جیگه‌یه‌ک شاردیبه‌وه. به دوو سی جار هه‌رچی ئەسبایی بوو له دزه‌کانی دزی، شاردیبه‌وه. مه‌میون بوو ته‌ماشایان کردن چوو هه‌ر داری. وه‌ختی دزه‌کان خه‌به‌ر بوونه‌وه، وه‌ک گورگی هه‌ر به‌ئه‌ترافی خۆیان بوو ئەشیاکان ئەگه‌ران، ته‌ماشایان کرد شوین قاچی به‌نی ئاده‌م دیار نه‌بوو. وتیان: مومکینه ئیره جیگه‌ی شه‌یاتین بی، وه‌ستامان له‌م جیگه‌دا چاک نییه. دزه‌کان رویشتن. مه‌میون رویشت سه‌یاحی برده‌ سه‌ر ئەشیاکان، ئەوی ئەشیای خۆی بوو هه‌لیگرت. رووی کرد بوو حه‌له‌ب. له‌نزیك شار دوچاری به‌بر بوو. سه‌یاح له‌ترسا وه‌ستا. به‌بر بانگی کرد: ساحیب وه‌فا، فه‌رموو چاکه‌ت بده‌مه‌وه. سه‌یاح راوه‌ستا. به‌بر وتی: سه‌بر که هه‌ر ئیستا به‌خزمه‌ت ئەگه‌م، رووی کرد بوو چوارباغ. ته‌سادوف کچه‌ک‌ه‌ی پادشا کراسه‌ک‌ه‌ی له‌به‌ر کردبوو به‌ناو باغه‌ک‌ه‌دا ئەگه‌را. به‌بر هه‌لمه‌تی دایه، کچه‌ک‌ه‌ی خنکاند و کراسه‌ک‌ه‌ی دامالی، بردی له‌پیش ده‌می سه‌یاح داینا. سه‌یاح له‌ ته‌ماشاکردنی جه‌واهیراتی کراسه‌ک‌ه‌ ته‌حه‌ییور ما، فکری کرد: ئەم کراسه‌ به‌رمه‌ لای ئەمبنداری ورده‌ورده‌ بیفرۆشیت و سه‌رفی ژبانی بکه‌م. به‌و فکری رووی کرده‌ شار، رێگه‌ی که‌وته‌ مالی زه‌رنگه‌ر. له‌ولاشه‌وه خه‌به‌ری کوژراویی کچه‌ک‌ه‌ گه‌یشه‌ ده‌م پادشاه. ئەمری کرد بوو گه‌راندنی قاتیلی کچه‌ک‌ه‌، وه‌ زه‌رنگه‌ر خه‌به‌ری کوژراویی کچه‌ پادشای بیست. وه‌ختی سه‌یاح داخ‌ل به‌ مالی زه‌رنگه‌ر بوو به‌خیره‌هاتنی سه‌یاح کرا. به‌یه‌که‌وه‌ دانیشتن زه‌رنگه‌ر وتی: ساحیب وه‌فا، له‌و وه‌خته‌وه‌ به‌خزمه‌ت جه‌نابت گه‌یشه‌تووم تا ئیستا ئەوه‌نده‌م ده‌ست نه‌که‌وتوو هه‌ر پێشکه‌شی جه‌نابت بکرت. سه‌یاح وتی: خودا ئەوه‌نده‌ی نارده‌وه‌ هه‌ردوکه‌مان تا مردن بیخۆین نابریته‌وه‌. کۆله‌ک‌ه‌ی کرده‌وه‌. وه‌ختی زه‌رنگه‌ر چاوی به‌ کراس که‌وت له‌ خۆشیا حه‌یاتی تازه‌ بووه‌وه‌، وتی: ره‌فیع، قیمه‌تی ئەو کراسه‌ ته‌واو نابێ. تو به‌ سه‌لامه‌تی لیره‌ دانیشه‌. ئیستا قیمه‌تی مه‌علوم ئەکه‌م، دیمه‌وه‌. زه‌رنگه‌ر دلێ خۆش بوو. وتی: فرسه‌ته‌، پادشاه له‌من عاجز بوو، وه‌ ئیستا کراسه‌ک‌ه‌ی بوو ئەبه‌م، دلێ له‌گه‌ل من ناشت ئەبیتته‌وه‌. زه‌رنگه‌ر چوو هه‌ر خزمه‌ت پادشا، وتی: شاهم، قاتیلی مه‌له‌ک‌ه‌ی مه‌رحوم لای من گیراوه‌ و کراسه‌ک‌ه‌م هه‌تاوه‌ته‌ خزمه‌ت. ئەمر به‌فه‌رموو قاتیلکه‌ بێن به‌ داری سیاسه‌ت بکوژیت. پادشا نارده‌ی سه‌یاحیان له‌ مالی زه‌رنگه‌ر برده‌ ده‌روه‌وه‌ و داخ‌ل به‌ خزمه‌ت پادشا کرا. وه‌ختی سه‌یاح گه‌یشه‌ته‌ خزمه‌ت پادشا، رووی کرده‌ زه‌رنگه‌ر، وتی: قیمه‌تی کراسه‌ک‌ه‌ت مه‌علوم کرد و ئەجرت دامه‌وه‌؟ پادشا وایزانی گوناهاکاره‌، ئەمری کرد بوو سیاسه‌ت به‌ ئەترافی شارا بیگیرن و له‌ زبندان هه‌پس کری تا ته‌عزیه‌ی کچه‌ک‌ه‌ی ته‌واو ئەبێ بیکه‌ن به‌ دارا، تیره

باران کرئ. لهسه ر ئه مری پادشا سه یاحیان به ئه ترافی شارا گئیرا. ته سادوف مار چاوی پی کوهت سه یاح به دهست جه للابانه وه چه پسه. مار دوا ی کوهت تا داخل به زیندان کرا. وهختی سه یاح خرابیه زیندانه وه، مار چووه لای وتی: ره فئیق، ئه ووه ل رۆژ نامۆژگاریم نه کردی: چاکه له گه ل نئه سل مه که، به قسه ت نه کردم؟ سه یاح وتی: سه د قات له مه زیاتر سیاسه تم پی بکریت قابیلم چونکه قسه ی نامۆژگاریم شکاندووه و ئیستا چاره م نییه. مار وتی: حه قی چاکه ت لای من هه یه، لازمه بیده مه وه. دوینی داومه به دایکی پادشا وه، هه موو حه کیمان عیلاجیان بۆ ناکرئ، دهرمانی به و چله گیایه ئه کرئ ئه و نامه پیته ده مت. دوعا خوازی کرد رۆیشت، به زوبانی حال له سه ربانی پادشا بانگی کرد: دهرمانی دایکی پادشا لای سه یاحی بی گونا هه که له زیندان چه پس کرا وه. له وهخته دا پادشا له ژوو ر سه ری دایکی دانیشتبوو، ئه مری کرد بزانه چیه، به چن سه یاح له زیندان دهریته سه یاح برایه خزمه ت پادشا، چله گیاکه و میقداری شیر دهرخوارد دایکی پادشا درا، چاک بووه وه. سه یاح قسه ی ئه ووه ل و ئاخری بۆ پادشا به یان کرد. وهختی رۆژ بووه وه زهرنگه ر له بن سیداره که دا وه ستابوو چاوه رپی خنکاندنن سه یاحی ئه کرد. له ته ره ف پادشا وه ئه مر کرا زهرنگه ر له جئگه ی سه یاح به دارا بکریت. جه للاب زهرنگه ری گرت، کردیان به داری سیاسه تدا و تیره باران کرا، دنیا له ژبانی به دئه تواری خالی کرا و لاشه ی فری درا. زهرنگه ر له سه ر فه ساد و خرابی به جه زای خۆی گه یشت، کچی پادشا له سه ر زولمی خراپ به چنگ به بره وه کوژرا. وه ئه گه ر پادشا ساحیب حیلیم نه ئه بوو به ته دبیری چاک کاری دروست نه ئه بوو. بۆ هه موو کهس لازمه ریگه ی نئه سل و فئینه نه دات و قسه ی خۆی بۆ هه موو کهس به یان نه کات.

ئه سیجه تی چوارده هه م

پازی بوون به قه زاوقه دهر و سه برکردن له ژئیر به لادا

دابیشلیم وتی: له مه عنای وه سیه تی سیازده هه م گه یشتم. ئومید ده که م به یانی وه سیه تی چوارده هه م، ئاخیر فه رمووده ی جه نابته، به درئیی به یان به فه رموویت. زۆر ته سادوفی کردووه چه ند عاقلان بۆ نانئ موحتاج بوون و چه ند که م عاقلان له ناز و نیعمه تدا غه رق بوون. مه علومه سیپری ئه و ئیشه له خودا زیاتر بۆ کهس دهرک نه کرا وه. بره هه من فه رمووی: ئه سبابی ژبان رۆژی ئه زه ل ته قدیر کرا وه، هه رکهس به واسیته ی سنعه تیکه وه نان پهیدا ئه کات و، هه رکهس به واسیته ی ته مه عیکه وه تووشی به لا ئه بیته

و، ههركهس به واسیتهی نهخۆشییهكهوه تووشی مردن ئهبی. ئهگهر قهدهر نازل بوو نهقوهت نهدهولته نهعهقل هیچیان بهكار نایهت. ههروهك كوره پادشا له دهروازهی شاری نهستووری نووسی، ههتا ئیستا بو یادگار ماوه.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

برههمه وتی: ئهگهر نهوه له رۆم پادشایهکی گهوره بوو. ئهو پادشایه دوو كوری بوو، زۆر ساحیب عهقل و مهعریفهت بوون. وهختی پادشا ئهمری خودای كرد كوره گهوره له جیگهی دانیشت. كوره بچووکی له بهر ئهوهی مهحرووم مایهوه، تهركی وهتهنی كرد. له رینگه تووشی جوانی بوو زۆر به ئهدهب و ساحیب جهمال بوو. شاهزاده فكري كرد له گهڵ ئهو جوانه مهراقی غهریبی به باد بدات. ههردوکیان بوون به رهیق. رۆیشتن، رینگهیان كهوته شارێك. كوره بازرگانی زۆر عهقلدار و زبرهك بوو، بوو به رهیقیان. ههرسیکیان كهوته رینگه، چونه دێیهك. كوره فهللاحی ئارهزووی رهاقه تیانی بوو، له گهڵ ئهویش بوون به رهیق. هه چواریان رۆیشتن به رینگه دا تا داخل به شاری نهستوور بوون. قهاریان دا تا مودهی یهك ههفته نهچنه دهروه. له تهرافی شارهكه جیگهیهکیان دۆزیوه كردیان به مهسكهنی خویان بو نووستن. تهسادوف هیچیان پارهیان نهبوو سهرفی كهن. یهكێکیان وتی: ئهی رهیقینه ئیمه خهرجیمان نییه سهرفی بکهین. لازمه بو خهرجی پهله پهله بکهین تا له برسا نه مردووین. شاهزاده وتی: تهقسیماتی رزق به دهست خودایه. ئهوهی به نسیب بووبی بۆمان ئه نیری. لازم به پهله ناکات. كوره جوانهكه وتی: كهسی كه حوسن و جهمالی جوانی بی روو بو هه جیگهیهك بکات دهست نانین به روویهوه. كوره بازرگان وتی: سهرمایه ی ژیان كه سابه ته. كهسی كاسب بوو موحتاجی نایه ته رینگه ی. فهللاح وتی: سهرچاوه ی ئالتوون زهراعه ته. كهسی فهللاح بی موحتاجی نایه ته رینگه ی. یهكێکیان وتی: لهم قسانه هیچ دهست ناکهویت، چاك وایه هه ره كه به كاریك خه ربك بین. وتیان: شاهزاده گه وره یه، هه رچی ئه مر بفرموویت كردنی چا كه. شاهزاده وتی: من له سه ر قسه ی ئه ووه لم، وه ئیوه ئه فهرموون به جوانی وه یا به بازرگانی وه یا فهللاحی نان په یدا ئه بیته. ئینكار ناکه م. ئه گه ر قه زای خودا هات په رده به سه ر جوانییاو، زه ره ر به سه ر بازرگانییا و، فه وتانن به سه ر فه للاحه تدا ئه دان. لازمه ئیمه به قه زای خودا رازی بین، هه ره كه كابرا فهللاحه كه به قه زا رازی بوو مه تله بی ده ست كه وت.

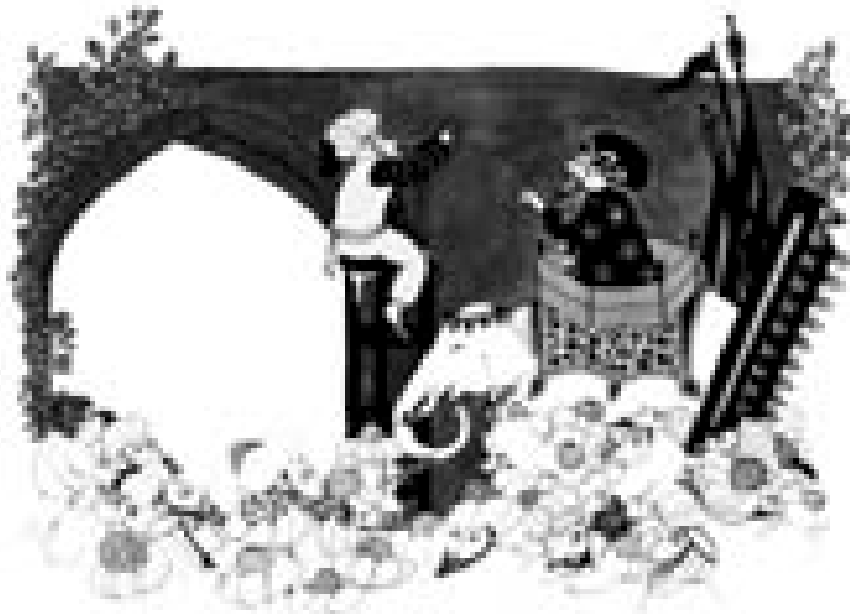
ره‌فیکه‌کانی پرسبیان: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

شاهزاده وتی: ئەگێرنه‌وه له شارێ ئەندەلوس کابرایه‌کی فه‌للاح بوو، دیواخان و موسافیرخانه‌ی بۆ میوان کردبووه، شووره‌تی ناندانی بلاو بووبوه‌وه. فه‌لاحه‌تی پروو له‌تهره‌قی بوو. پارهی نه‌قدی گه‌یشه‌ سیسه‌د دینار ئالتوون. رۆژی سه‌رحیسابی پاره‌که‌ی ئەکرد، له‌ناکاو ره‌فیکه‌تیکی بانگی کرد. فه‌للاح پاره‌که‌ی خسته‌ ناو گۆزه‌وه. له‌گه‌ڵ ره‌فیکه‌که‌ی رۆیشه‌ت. ته‌سادوف ژنه‌که‌ی گۆزه‌که‌ی هه‌لگرت رۆیشه‌ت ئاو بینیت. له‌ رێگه‌ تووشی شوانی بوو، وتی: ئەه‌ی شوان، ئەو گۆزه‌یه‌ به‌ره‌ پری که‌ له‌ ئاو بۆم بینه‌ره‌وه. شوانه‌که‌ گۆزه‌که‌ی وه‌رگرت، رۆیشه‌ت. له‌ رێگه‌ گۆزه‌که‌ی لار کرده‌وه، کیسه‌ پاره‌یه‌ک که‌وته‌ خواره‌وه. شوان کیسه‌که‌ی هه‌لگرت. له‌ خووشییا گۆزه‌که‌ی فکر نه‌ما، وتی: چاک وایه‌ پروو بکه‌مه‌ وه‌ته‌نی خۆم به‌ ئیسراحه‌ت ئەو پاره‌یه‌ بخۆم، به‌و فکره‌ رۆیشه‌ت، کورپکی بوو هه‌لگرت، پروویان کرده‌ رێگه‌. دیسان فکری کرد مومکینه‌ له‌ رێگه‌ دوچاری پیاو خراب بيم پاره‌که‌م به‌ زۆر لێ بستین. چاک وایه‌ بچم گایه‌ک بکرم و پاره‌که‌ به‌هاو‌یتزمه‌ قورگیه‌وه. هه‌ر وه‌خت گه‌یشه‌تمه‌ ماله‌وه‌ گاکه‌ سه‌رئه‌برم پاره‌که‌ ده‌ردینم. رۆیشه‌ت گایه‌کی سه‌ند به‌ دوازه‌ دره‌م، پاره‌که‌ی به‌ زۆر ناخیه‌ قورگیه‌وه. پروویان کرده‌ رێگه‌، فکری چوو نان بکریه‌ت. بۆ نان کرپن گه‌رایه‌وه، کورپه‌که‌ی به‌ دیار گاکه‌وه‌ جیه‌یه‌تیه‌ت. ته‌سادوف فه‌للاح چاوی به‌ گا که‌وت، فکری کرد بۆ قوربانی چاکه‌ و موعامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ کورپه‌ شوان کرد. به‌ شازده‌ دره‌م گای کرپ بردیه‌ ماله‌وه‌. فه‌للاح فکری بوو پاره‌که‌ له‌ گۆزه‌که‌ ده‌رکات، له‌ جیه‌یه‌کی که‌ قایمی کات، ته‌ماشای کرد گۆزه‌ نه‌بوو، له‌ ژنه‌که‌ی پرسی: گۆزه‌که‌ له‌ کوئیه‌؟ ژنه‌که‌ مه‌سه‌له‌ی بۆ فه‌للاح گێرایه‌وه. فه‌للاح هه‌ناسه‌ی هه‌لکیتشا و شوکرانه‌ی خودای به‌جیه‌یه‌نا، پازی بوو به‌ قه‌زای خودا، رۆیشه‌ت گاکه‌ی دا به‌ زه‌وییا، کردی به‌ قوربانی، گوشتی گای پارچه‌ پارچه‌ کرد گه‌یشه‌ته‌ گه‌رده‌م‌لی، پاره‌که‌ی دۆزییه‌وه، له‌ خوین پاکێ کرده‌وه، ژماری سیازده‌ دره‌می که‌م بوو. شه‌رتی کرد جارێکی که‌ له‌خۆی دوور نه‌خاته‌وه. ژنه‌که‌ی وتی: عه‌یبه‌ به‌و جووره‌ مالّ خو‌ش وسته‌ن. له‌ فکرت چوه‌وه‌ له‌قورگی گا هه‌یناته‌ ده‌ره‌وه. بۆت مه‌علووم بێ هه‌تا مالّی تۆ بێ بۆ که‌س ناخوریه‌ت. فه‌للاح وتی: مه‌علوومه‌ هه‌رکه‌س موخافه‌زه‌ی مالّ نه‌کات و پارهی خو‌ش نه‌وێت به‌ ساحیب پاره‌ نابێ. ژنه‌که‌ بێ ده‌نگ بوو، فه‌للاح پاره‌که‌ی به‌سته‌ پشته‌ی. رۆژی فه‌للاح غوسلێ کرد و

پاره‌کە‌ی جی ما، رۆ‌یشت. له د‌و‌ای ئە‌و ش‌وانی‌ک گ‌ه‌یشت‌ه س‌ه‌ر ئە‌و کار‌ت‌ز‌ه ح‌ه‌ی‌وان‌ه‌کان ئ‌او ب‌د‌ات، ت‌ه‌ماش‌ای ک‌رد ک‌ی‌س‌ه پ‌ار‌ه‌ی‌ه‌ک ک‌ه‌وت‌و‌وه، ه‌ه‌ل‌ی‌گ‌رت، ح‌ه‌م‌د و س‌ه‌ن‌ای خ‌ود‌ای ب‌ه‌ج‌ی‌ه‌ی‌نا، ف‌ک‌ری ک‌رد چ‌اک و‌ای‌ه د‌ه‌س‌ت بۆ ئە‌و پ‌ار‌ه‌ی‌ه‌ د‌ر‌ت‌ز‌ن‌ه‌ک‌ه‌م و بۆ رۆ‌ژ‌ت‌یک‌ی ل‌ی‌ق‌ه‌و‌مان ب‌ه‌کار د‌ی‌ت، ب‌ه ش‌وان‌ی‌ی خ‌ۆ‌م خ‌ه‌ری‌ک ب‌م. له‌و‌لا‌وه ف‌ه‌ل‌ل‌اح ک‌ه ز‌ان‌ی‌ی پ‌ار‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌ه‌ما‌وه، ر‌ای ک‌رده س‌ه‌ر کار‌ت‌ز‌ه‌ک‌ه، م‌ی‌ق‌د‌ار‌ی گ‌ه‌را، پ‌ار‌ه‌ی ن‌ه‌د‌ۆ‌ز‌ی‌ه‌وه. ب‌ه ن‌ائ‌وم‌ی‌د‌ی ر‌و‌وی ک‌رده‌وه م‌ال‌ه‌وه ق‌س‌ه‌ی بۆ ژ‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌رد. ژ‌ن‌ه‌ک‌ه‌ و‌ت‌ی: ق‌س‌ه‌ له ق‌ه‌ز‌ا‌وق‌ه‌د‌ه‌ر ن‌اک‌ر‌ی. ف‌ه‌ل‌ل‌اح ر‌از‌ی ب‌وو ب‌ه ق‌ه‌ز‌ای خ‌ود‌ا، ش‌و‌کر‌ان‌ه‌ی زۆ‌ری ک‌رد، و‌ت‌ی: ه‌ه‌تا ب‌ه رۆ‌ح ز‌ی‌ن‌د‌و‌وم م‌ال‌ پ‌اش‌ه‌ک‌ه‌وت ن‌ه‌ک‌ه‌م. م‌ال‌ی ب‌ه‌م جۆ‌ره‌ س‌اح‌ی‌ب م‌ه‌راق ب‌ی خ‌وار‌د‌نی له ه‌ه‌م‌و‌و ش‌ت‌ت‌یک چ‌اک‌تر‌ه. ت‌ه‌س‌اد‌و‌ف رۆ‌ژ‌ی ک‌اب‌رای ش‌وان د‌و‌چ‌اری م‌ی‌ق‌د‌ار‌ی س‌وار ب‌وو، له ت‌رس‌ا پ‌ار‌ه‌ک‌ه‌ی ف‌ر‌ی‌ د‌ای‌ه ن‌او ب‌ی‌ره‌وه، ش‌و‌ت‌ن ح‌ه‌ی‌وان‌ه‌کان‌ی ک‌ه‌وت، رۆ‌یشت. له‌د‌و‌ای ش‌وان ک‌اب‌رای ف‌ه‌ل‌ل‌اح گ‌ه‌یشت‌ه ئە‌و‌ی، م‌ی‌ز‌ه‌ر‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌ه‌وت‌ه ن‌او ب‌ی‌ره‌وه. ف‌ه‌ل‌ل‌اح چ‌و‌وه ن‌او ب‌ی‌ره‌ک‌ه‌وه، پ‌ار‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ۆ‌ز‌ی‌ه‌وه، رۆ‌یشت‌ه م‌ال‌ه‌وه، خ‌ه‌ب‌ه‌ری ب‌ه ژ‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی دا. د‌ه‌س‌تی ک‌رد ب‌ه س‌ه‌ر‌ف ک‌ردن. م‌ی‌ق‌د‌ار‌ی د‌و‌وس‌ه‌د د‌ی‌ن‌اری س‌ه‌ر‌ف ک‌رد. ک‌اب‌رای ش‌وان بۆ س‌ب‌ح‌ه‌ی‌ن‌ی چ‌و‌وه س‌ه‌ر ب‌ی‌ره‌ک‌ه‌، ه‌ه‌ر‌چ‌ه‌ند گ‌ه‌را پ‌ار‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌ه‌د‌ۆ‌ز‌ی‌ه‌وه. و‌ه‌ک ت‌ه‌ع‌ز‌ی‌دار د‌ای‌م ع‌اج‌ز ب‌وو. رۆ‌ژ‌ی بۆ ن‌ان خ‌وار‌دن ر‌ی‌گ‌ه‌ی ک‌ه‌وت‌ه م‌ال‌ی ف‌ه‌ل‌ل‌اح. له‌پ‌اش ن‌ان خ‌وار‌دن ف‌ه‌ل‌ل‌اح س‌و‌ت‌الی ک‌رد: بۆ‌چ ئە‌وه‌ند‌ه ع‌اج‌ز‌یت؟ ک‌اب‌رای ش‌وان و‌ت‌ی: م‌ی‌ق‌د‌ار‌ی س‌ی‌س‌ه‌د د‌ی‌ن‌ار‌م ب‌وو، رۆ‌ژ‌ی له‌ت‌رسی پ‌ی‌او خ‌راپ خ‌س‌تم‌ه ب‌ی‌ره‌وه. بۆ س‌ب‌ح‌ه‌ی‌ن‌ی چ‌و‌وم پ‌ار‌ه‌ک‌ه‌ ن‌ه‌ما‌بو‌و. ف‌ه‌ل‌ل‌اح ق‌س‌ه‌ی بۆ ژ‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌رد، و‌ت‌ی: ئە‌و س‌ی‌س‌ه‌د د‌ی‌ن‌اره ک‌ه م‌ن د‌ۆ‌ز‌ی‌ه‌وه ب‌ه ئ‌ی‌مه ح‌ه‌رام ب‌وو، م‌الی ئە‌و ش‌وان‌ه ب‌وو ئ‌ی‌مه خ‌ه‌ر‌ج‌مان ک‌رد. ه‌ه‌ر‌چ‌ی م‌او‌ه ب‌ی‌ه‌ی‌ن‌ه ت‌ه‌س‌ل‌ی‌م ب‌ه د‌ه‌س‌تی س‌اح‌ی‌بی ب‌ک‌ه‌ب‌ن‌ه‌وه. ژ‌ن‌ه‌ک‌ه‌ پ‌ار‌ه‌ک‌ه‌ی ب‌رد ب‌ه ر‌ه‌س‌می ه‌ه‌د‌ی‌به ت‌ه‌س‌ل‌ی‌می ک‌اب‌رای ش‌وان‌ی ک‌رد، ش‌وان ژ‌م‌ارد‌ی س‌ه‌د د‌ی‌ن‌اره، ش‌و‌کر‌ان‌ه‌ی خ‌ود‌ای ب‌ه‌ج‌ی‌ه‌ی‌نا، ف‌ک‌ری ک‌رد چ‌اک و‌ای‌ه د‌ار‌د‌ه‌س‌ت‌ه‌ک‌ه‌م ک‌ون ب‌ک‌ه‌م و پ‌ار‌ه‌ک‌ه‌ ب‌خ‌ه‌م‌ه ن‌ا‌وی. ب‌ه‌و ف‌ک‌ره د‌ار‌د‌ه‌س‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌ون ک‌رد و پ‌ار‌ه‌ک‌ه‌ی خ‌س‌ت‌ه ن‌او. ت‌ه‌س‌اد‌و‌ف ش‌وان‌ه‌ک‌ه‌ له ق‌ه‌راغ جۆ‌گ‌ه ئ‌او‌ی خ‌ه‌وی پ‌ی‌ا ک‌ه‌وت‌بو‌و، گۆ‌چ‌ان‌ه‌ک‌ه‌ی ک‌ه‌وت‌ه جۆ‌گ‌ه ئ‌او‌ه‌ک‌ه‌وه. ئە‌و جۆ‌گ‌ه ئ‌او‌ه ب‌ه ب‌ه‌ر د‌ه‌ر‌گ‌ای ف‌ه‌ل‌ل‌اح‌دا ئە‌ر‌و‌یشت، ف‌ه‌ل‌ل‌اح گۆ‌چ‌ان‌ه‌ک‌ه‌ی گ‌رت‌ه‌وه، ش‌کان‌دی ب‌ی‌ک‌ه‌ن‌ه‌وه ب‌ه ئ‌اگر، ز‌ر‌ه‌ی پ‌اره‌ه‌ات، ژ‌م‌ارد‌ی س‌ه‌د د‌ی‌ن‌اره، د‌ی‌سان د‌ه‌س‌تی ک‌رد ب‌ه س‌ه‌ر‌ف ک‌رد‌نی له ر‌اه‌ی خ‌ود‌ا دا. رۆ‌ژ‌ت‌یک‌ی ک‌ه ش‌وان ر‌ی‌گ‌ه‌ی ک‌ه‌وت‌ه م‌الی ف‌ه‌ل‌ل‌اح، ق‌ی‌س‌ه‌ی د‌ار‌د‌ه‌س‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی بۆ ف‌ه‌ل‌ل‌اح گ‌ی‌ر‌ای‌ه‌وه. ف‌ه‌ل‌ل‌اح و‌ت‌ی: ئە‌و‌ه‌ل جار ئە‌و س‌ی‌س‌ه‌د د‌ی‌ن‌ار‌ه‌ت چۆ‌ن د‌ه‌س‌ت ک‌ه‌وت؟ ش‌وان و‌ت‌ی: له‌ف‌لان ج‌ی‌گ‌ه‌ د‌ۆ‌ز‌ی‌ه‌وه‌وه له‌ف‌لان ب‌ی‌را ق‌ای‌م ک‌رد. ف‌ه‌ل‌ل‌اح و‌ت‌ی: ئە‌ی ش‌وان، ئە‌و س‌ی‌س‌ه‌د د‌ی‌ن‌اره م‌الی م‌ن ب‌وو، تۆ د‌ۆ‌ز‌ی‌ت‌ه‌وه‌وه م‌ن له ب‌ی‌ره‌ک‌ه‌ د‌ه‌رم ه‌ی‌نا،

وهختی تۆ هاتیت قسهت کرد سهد دیناری مابوو، به مائی من بوو به تۆ نه خورا. شاهزاده وتی: هیئانه وهی ئه و میسالمه بو ئه وه بوو تا بزانی ئه وهی به نسیب بووی رهزاق ئهینیریت، وه ئیمه له دائیره ی ته وه ککول نه چینه دهره وه. ئه و رۆژه به و قسانه رایانبارد. بو سبحه یین کوره جوانه که وتی: خواردنی ئیمپروتان له سه ر من. هه لسا رووی کرد بو شار. وهختی داخل به شار بوو، به ناو شارا ئه گه را، ژتیک چاوی به کور کهوت، عاشقی بوو، کاره کهری نارد بانگیان کرد، ژنه که وتی: وا دیاره غه ربیی. من عاشقی تۆ بووم. هه موو رۆژ وه ره سه عاتی به زم بگرین، ده دره م خه رجی وه رگه. کوره که قوبوولی کرد، ده دره می وه رگرت، رۆیشت خواردن و ئه سبابی کری. له شار رۆیشته دهره وه. له دهره وه ی نووسی: حه قی جوانی رۆژی ده دره مه. ئه و شه و به خواردنی کوره جوانه که رایانبارد. بو سبحه یین کوره فه للاح وتی: خواردنی ئیمپروتان له سه ر من. رۆیشت، رووی کرد بو شار. له رتگه پرسیی: ئه وهی به قیسه ت بی چییه؟ وتیان: دار پاره ی چاک ئه کات. رۆیشت کۆلی داری کرد، بردییه ناو شار، فرۆشتی به شه ش دره م، وه هه تا ئیواره جو مائی کرد به شه ش دره م. خواردن و ئه سبابی کری، له شار چوو دهره وه. له دهره وه ی شماره که ی نووسی: حه قی فه للاحه ت رۆژی دوازه دره مه. ئه و شه وه به خواردنی کوره فه للاح رایانبارد. بو سبحه یین کوره بازرگان وتی: خواردنی ئیمپروتان له سه ر من رۆیشت رووی کرده شار، ته ماشای کرد پاپۆرئ ئه سبابی بازرگانی هاتوو مه زات ئه کرت. کوره بازرگان مو عامه له ی کرد هه مووی کری و فرۆشتیه وه به سه د دینار قازانج. خواردن و ئه سبابی کری، له شار چوو دهره وه له دهره وه ی نووسی: قانزاجی بازرگانی رۆژی سه د دیناره. رۆیشته وه لای ره فیه کانی. ئه و شه وه به خواردنی کوره بازرگان رایانبارد بو سبحه یین روویان کرده شاهزاده: ئیمپروئیه ی تویه، بزانی رتگه ی ته وه ککول چۆنه؟ شاهزاده رتگه ی شاری گرت. ته سادوف ئه و رۆژه پادشای شاره که مردبوو، هاوار و گریان که وتبه ناو شار. شاهزاده رووی کرد بو مائی پادشاه، به عاجزی له که نارتکه وه راوه ستا. دهرگاوان ته ماشای کرد: غه ربیه به عاجزی وه ستاوه، وایزانی جاسوسه. دهرگاوان شاهزاده ی گرت، بردی له زیندان حه پسی کرد. شاهزاده ئه و شه وه به حه پسی مایه وه. ره فیه کانی ته ماشایان کرد شاهزاده نه بوو، فکریان کرد وتیان: مومکینه شاهزاده هیچی ده ست نه که وتبی، رووی نه هاتوو بیته وه. کاشکی نویه مان نه خسته یه سه ر، چونکه له قسه ی ته وه ککول زیاتر هیچی که ی نه ئه زانی. له ولاره له ناشتنی جه نازه ی پادشا بوونه وه، مه جلیس گیرا بو ئه وه یه کتی له جتگه ی پادشا دانریت. دهرگاوان وتی: به هیواشی قسه

بکهن چونکه ئیمپرۆ جاسوسسیکم گرتووه، وتیان بچۆ بزانی جاسوسی کییه بیهینه. وهختی دەرگاوان شاهزادهی داخل به مه جلیس کرد. وزهرا و ئومهرا به عهقل زانییان جاسوس نییه، سوئالیان کرد: تو غه ربیی، له چ شارێکه وه هاتوویت؟ شاهزاده له ئه وهه ل تا ئاخیر قسهی بو مه جلیس به بیان کرد. هه موویان بویان مه علوم بو شاهزادهیه و، چهند کهسانی ناسییانه وه کورپی پادشای رومه، به ئیتتیفاقی هه موو ئومهرا له جیگه ی پادشای نهستووور دانرا و، موپاره کهبادییان کرد. عاده تی ئه و شاره وابوو هه ر پادشایه ک که له سه ر تهخت دابنرایه سواری فیلی سپی ئه کرا به ئه ترافی شاره که دا ئه یانگێپرا. به و ته رتیبه شاهزاده سواری فیل کرا و ئومهرا و وزهرا ئه ترافیان گرت، به ئه ترافی شاره که دا گێپرا. وهختی گه بشته دهروازهی شار دهستخه تی ره فیه کهانی ناسییه وه. ئه مری کرد بنووسن: جوانی و فه لاحت و تیجارهت وهختی به کار دپت له قهزا و قهدهری خودا دوور بیت، وه که سی ئه وهه ل رۆژ له زیندان هه پس کرابی دووهم رۆژ له سه ر تهختی پادشا حوکمدار بی بو عیبه رت کافیه. گه راپه وه جیگه ی خۆی له سه ر تهخت دانیشت. ئه مری کرد ره فیه کهانی حازر کران. رووی کرده کوره جوانه وتی: هه رچهند دهوری ره فاقهت گرانه و مه علوم بوو حوسن و جه مالی تو هه ر رۆژه ژنیک گرفتار ئه کات و هه موو رۆژ موحا که مه ی تو به من

ناکری، چاک وایه روو بکه‌یته وه‌ته‌نی خۆت، له‌م شاره‌ نه‌میینیت. شاهزاده‌ ئه‌م‌ری کرد میقداری پاره‌یان دایه و ره‌وانه‌ی وه‌ته‌نی کرده‌وه. رووی کرده‌ فه‌للاح وتی: تۆم کرد به‌ سه‌رکاری هه‌موو زراعه‌تی مو‌لکی خاسه‌ی حو‌کوومه‌تی. رووی کرده‌ کورپه‌ بازرگان، وتی: بۆم مه‌علووم بووه‌ ساحیب فکریت، تۆم کرد به‌ وه‌زیر. به‌و جوړه‌ شاهزاده‌ له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت دانیشته و حو‌کمداریی شاری نه‌ستووری کرد. روژئی ئه‌م‌ری کرد مه‌جلیس گیرا، رووی کرده‌ مه‌ئمووران، وتی: فه‌رمووده‌ی خودایه «تعز من تشاء و تذلل من تشاء». عه‌قل به‌ گه‌وره‌یی و بچو‌وکی نییه. ئیوه‌ بزانی من ته‌رکی وه‌ته‌نم کرد و له‌گه‌ل شه‌ش که‌س بووم به‌ ره‌فیق. هه‌رکه‌سه‌ به‌ جوړئی قسه‌ی مه‌عیشه‌تیان کرد. من وتم: لازمه‌ ئینسان ریگه‌ی ته‌وه‌ککول بگریته وه‌ به‌ قه‌زاوقه‌ده‌ری خودا رازی بی. ئیوه‌ قسه‌تان چیبیه‌ به‌یانی بفرموون، چونکه‌ من له‌ ته‌وه‌ککول زیاتر هیچی که‌ نازانم. یه‌کنی له‌ جیگه‌ی خۆی هه‌لسا، رووی کرده‌ پادشاه وتی: شاهم ئه‌وی جه‌نابت ئه‌فه‌رموویت گه‌وه‌رپکه‌ به‌ ئه‌لماس دروست کراوه و خودا ژیا‌نی ئیمه‌ی تازه‌ کرده‌وه جه‌نابتی بۆ ئیمه‌ ره‌وانه‌ فه‌رمووه و ئیمه‌ قودوومی موباره‌کت به‌ شو‌عه‌لی روژ ته‌ماشاشا ئه‌که‌ین. پیاویکی پیر هه‌لسا وتی: ئه‌ی پادشاه به‌نده له‌ مه‌سه‌له‌ی قه‌زاوقه‌ده‌ر رابوردوویه‌ک ئه‌زانم. ئه‌گه‌ر ئه‌مر ئه‌فه‌رموویت به‌یان بگریته. پادشاه وتی: بیگی‌په‌وه، بزانی چۆنه‌؟

حیکایه‌ت

پیره‌که‌ وتی: من خزمه‌تچی پیاویکی گه‌وره‌ بووم. له‌گه‌ل زانیم دونیا تا سه‌ر بۆ که‌س باقی نابێ، فکرم کرد ده‌ست له‌ دونیا هه‌لگرم و له‌ کونجی به‌ عیباده‌ت خه‌ریک بم. به‌و فکروه‌ه‌ دو‌عا خوازیم له‌ ئاغام کرد، رووم کرد بۆ بازا‌ر، ته‌ماشام کرد دوو تووتی به‌ ده‌ست کابرایه‌که‌وه‌یه ئه‌یفرو‌شیت. تووتیییه‌کان به‌ زوبانی خۆیان بۆ چه‌پسی خۆیان ئه‌گریان. منیش دلم بۆیان سووتا، وتم چاک وایه‌ بۆ جه‌زای ئاخیره‌ت هه‌ردوکیان له‌ چه‌پسی نه‌جات بده‌م. مو‌عامه‌له‌م کرد داوای دوو دره‌میان ئه‌کرد وه‌منیش له‌ دونیا دا له‌ دوو دره‌م زیاتر نه‌مبوو. نه‌فس ریگه‌ی نه‌ئه‌دا. عه‌قل وتی: بۆ کاری خیر ته‌ئخیر بوون ئافات په‌یدا ئه‌کات. مه‌جبوور بووم دوو تووتیییه‌که‌ به‌ دوو دره‌م سه‌ندم. رویشتم له‌ ئه‌ترافی شار تووتیییه‌کانم به‌ره‌للا کرد. هه‌ردوکیان چوونه‌ سه‌ر دیواری، بانگیان کردم: وه‌ک چاکه‌ت له‌گه‌ل ئیمه‌ کرد، ئیمه‌یش لازمه‌ چاکه‌ی تو بده‌ینه‌وه. ئه‌و دیواره‌ هه‌لکه‌نه‌ قوتوویه‌ک پره‌ له‌جه‌وه‌هر بیبه‌ بۆ ئیحتیاجی خۆت سه‌رفی که‌. منیش له‌قسه‌ی تووتیییه‌کان سه‌رسام بووم.

وتم: مه‌عنای چیبیه قوتوویه‌ک له‌ژێر دیوار له ئینوه دیاره، ئەمما چاوتان به داو ناکه‌وێت خۆتان دوو چاری چه‌پس ئە‌که‌ن؟ تووتیبیه‌کان وتیان چه‌زاوقه‌ده‌ر که نازل بوو چاو کوێر ئە‌بێ و گوێچکه‌ گران ئە‌کات، وه‌ قسه‌ی تووتیبیه‌کان موافیقی فه‌رمووده‌ی پادشایه. منیش چووم دیواره‌که‌م هه‌لکه‌ند و قوتوووه‌که‌ پڕ بوو له‌ جه‌وه‌هر ده‌رمه‌یتنا وه‌ ئیستاش حازره له‌ ترسا نه‌مفرۆشتیه، وه‌ قابیلی خه‌زینه‌ی پادشایه، ئە‌مر ئە‌فه‌رموویت بچم بیه‌یتنم ته‌قدیمی خه‌زینه‌دار بکری‌ت. پادشا فه‌رمووی هه‌لالی خۆته، هه‌قی خه‌زینه‌ی پادشای نییه. هه‌موو حازران مويا‌ره‌ک‌باد و ئافه‌رینیان له‌ زیره‌کیی پادشا کرد، یه‌که‌یه‌که‌ هه‌مد و سه‌نای خودایان به‌جیه‌یتنا و، شه‌هزاده تا مودده‌ی ژبانی له‌ ڕێگه‌ی راستیبیه‌وه‌ حوکمدار بوو به‌سه‌ر شاره‌که‌دا.

وه‌ختی بڕه‌هه‌من چوارده‌ ئامۆژگارییه‌که‌ی بۆ دابیشلیم گێرایه‌وه، دابیشلیم رووی کرده بڕه‌هه‌من فه‌رمووی: ئە‌ی هه‌کیمی دڵ ڕووناک، هه‌ر مه‌قسه‌دیکم بوو له‌ واسیته‌ی نوفووسی جه‌نابته‌وه‌ ده‌ست که‌وت، وه‌ ئومید ده‌که‌م دیاری یه‌ک بۆ یادگار بۆ جه‌نابت به‌جێ بێلم قوبوولی بفه‌رموویت. بڕه‌هه‌من وتی: ئە‌ی پادشا، من ده‌ستم له‌ دنیا هه‌لگرتوو و ئاره‌زووی نه‌فسم نه‌ماوه و چاو له‌ ته‌مه‌عی دنیا نییه، وه‌ ئە‌گه‌ر جه‌نابت مه‌رحه‌مه‌ت له‌ گه‌ل من ئە‌که‌یت له‌ دو‌عای خیر غافل‌مه‌که «دعاء الامام العادل لایرد». وه‌ رجا ئە‌که‌م ئە‌م ئامۆژگارییانه له‌سه‌ر کاغه‌ز بنوسنه‌وه، وه‌ له‌سه‌ر قانوونی ئە‌م کیتابه‌ حوکمداری بکه. پادشا قوبوولی کرد و دو‌عا خوازییان له‌یه‌ک کرد. دابیشلیم داخل به‌ ته‌ختی سه‌لتنه‌ت بووه‌وه، ئە‌مری کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی. وه‌ختی که‌ نوسرایه‌وه له‌ خه‌زینه‌ی پادشا دانرا. (خچسته‌رای) که‌ وه‌زیری هوما‌یوون فال بوو ئە‌وه‌ل تا ئاخ‌ر قیسه‌ی بۆ هوما‌یوون فال گێرایه‌وه. پادشا ڕۆ‌حی زیندوو بووه‌وه و ئە‌مری کرد به‌ خه‌لات کردنی خچسته‌رای. وه‌زیر وتی: ئە‌ی پادشا، ئە‌وه‌ی به‌نده‌ گێرامه‌وه لازمه‌ بنوسریته‌وه، چونکه‌ قیسه‌ی ئامۆژگاری وه‌ک ڕۆژ شو‌عه‌له‌ ئە‌دات. ڕۆژ به‌ پارچه‌ هه‌ورێ ڕووناکیی نامینیت، وه‌ ئە‌گه‌ر جه‌نابت ئە‌م ئامۆژگارییانه نه‌نوسیته‌وه، به‌ مودده‌تییکی که‌م ناوی نامینیت. ئە‌مر کرا به‌ نووسینه‌وه‌ی، ناو‌نرا (که‌لیله‌ و دیمه‌)، وه‌ له‌زه‌مانی سو‌لتان حوسه‌ین کورێ ئە‌میری ساحیب‌قران کورێ ته‌یمووری گورگانی ته‌رجه‌مه‌ کرا به‌ فارسی، به‌ زوبانی مه‌لا حوسه‌ینی کاشیفیبیه‌وه، ناو‌نرا (ئه‌نواری سو‌هه‌یلی) له‌ سه‌نه‌ی ٩١٠ی هه‌جریدا.

دیسان له‌ سالی ١٩٣٤ له‌ زه‌مانی مه‌لیکولعیراق فه‌یسه‌لوئه‌وه‌ل کورێ مه‌لیک حوسه‌ین شه‌ریفی مه‌که‌کی موعه‌زه‌مه (زاد شرفها) ته‌رجه‌مه‌ کرا به‌ کوردی، به‌ زوبانی

مهلا كهريم كورې حاجي سه عيد كورې مهلا كهريم، وه ناو نرا (گهلا ويژي كوردستان)، له سه نهی ۱۳۵۱، ۲۸ی (ذوالحجة) رۆژي جومعه. رجا نه كه م له برا خوشه ويسته كانم سه هو وه يا غه له تي كه نه بين، قه له مي عه فوي به سه را بكيشن. ان الله هو ستار العيوب. عبدالكريم.

نامۆزگاري پازده هم

زانيني ره وشتي چا كه، وه حه رام و حه لال

نه گپړنه وه له شاري به غداد كا براهه كي بازركان زور زهنگين بوو، نه ما نه ولادي نپرينه ي نه بوو. له خوسووسي نه ولاد نه بوونه وه زور عاجز بوو، فكري كرد وتي: بمر نام كوير نه بيته وه. بهو خه يالا ته دهستي پارانه وه و گرياني بو قايي خودا دريژ كرد. به نويز كردن شهوي رۆژ نه كرده وه. به رۆژ به رۆژو بوو. دائيما خه ريكي زياره ت كردني پياوچاكان بوو. نه ذري كرد له سه ر خوي مه ولودي پيغهمبر (صلي الله عليه وسلم) و كراسي هه تيوان و دهستگيري فقيران. نينتيها خوداي ته عالا مه قسه دي حاصل كرد، وه ختي ژنه كه ي حامله بوو. نينتيها ي حه ملي هات، كورتيكي ناوچه وان نورانيان بوو. رۆژي حه و ته ي ته واو بوو، بانگيان به گويدا دا، ناويان نا (ابو الحسن) و ته سليم به داين كرا. وه ختي عومري گه يشته شهش سال ته علمي خوينديان كرد. به موده تي چند سال له خويندي قورناني مه جيد و له نادابي شهرع و له عيلمى حيساب و له تير نه ندازي و سواري كردن، ره فريقي دهست نه كه هوت. رۆژي نه بولحه سه ن له خزمه ت باوكي دانيشتيوو، باوكي رووي كرده نه بولحه سه ن وتي: نه ي رووناكي چاوم من دوو سي رۆژ عومرم له دنيا دا ماوه، غه يره زليقاي خودا زياتر ناره زووي كه م نييه، وه چند نامۆزگاريه كت نه كه م له فكري خوتي مه به ره وه. نه ي كورم نه وهنده مالي دونيام بو په يدا كرده و بيت له ريگه ي راسته وه سه رفي كه يت هه تا نه ولادي نه ولادت نابريته وه، وه عه مه لي چا كه بكه. به ناره زووي نه فس و شه يتان موعامه له مه كه، وه به نيسراف مال سه رف مه كه و ره فاقه تي نائه سل و دوو روو مه كه. به ته كه ببور به ريگه دا مه رۆ، وه هه تا سوتال نه كه ن له مه جليسا قسه مه كه و حورمه تي هه موو براي ديني به فخر بزانه و، نازارت بو دراوسي نه بي و، له غه بيه ت و له فيتنه دوور به. ته سادوف چند رۆژيكي به ين كهوت بازركان نه خوش كهوت و نه مري خوداي به جي هينا. نه بولحه سه ن كفن و دفني باوكي كرد و هه تا سي رۆژ ته عزيه ي بو گرت. له پاش ته عزيه ره فيق و دراوسي روويان كرده نه بولحه سه ن، وتيان:

كهسئ ئەولادىكى وەك تۆى لى بەجى مابى نەمردووه. ناوى بە زىندووى باقى ماوه. تهعزىيه گرتن بۆژن هاتووه. بۆ پىيا و ناشىرىنه. ئىنتىها كورەكه يان برده حەمام، لىياسى تهعزىيه يان له بهر داکه ند، لىياسى جوانيان له بهر كرد. ئەبولحەسەن وەسىه تى باوکی فهرامۆش کرد، به مالى دونيا مه غروور بوو، وايزانى فهقىرى نايه ته رىگه ي، دهستى کرد به خەرج کردنى پارهو به بهخشىنى. ئاخىرى مالى نه ما له جاربه يه ک زياتر. ئەو جاربه يه له جوانى و خوتىندن ره فىقى دهست نه ئەكهوت. وەختى ئەبولحەسەن فهقىر بوو، له موحتاجىيا وى لى هات تا سى رۆژ نانيان دهست نه كهوت بىخۆن. جاربه كه رووى کرده ئاغاي، وتى: من بهرە خزمەت هاروونوپره شىد، بمفرۆشه به ده هەزار دىنار ئالتوونى سوور. ئەگەر وتى: بهو قىمه ته گرانه، تۆ بلتى: ئەى خەليفه قىمه تى ئەم جاربه ته و او نابى. وه له عىلم و فهن ئەزانىت، ئىمتىحانى بکه. ئەگەر قابىل بوو موباره که. ئەما هەزار جوړه ته کليف بکا لهو قىمه ته که متر رازى نه بىت. له پاشا ئەبولحەسەن جاربه كه ي برد و چوو خزمه تى خەليفه. ئەوه ي به يان کرا عەرزى خەليفه کرا. خەليفه له جاربه كه ي پرسى: ناوت چىيه؟ جاربه كه جوابى دايه وه ناوم (ته وه دود)ه. خەليفه وتى: له عىلم چى ئەزانىت؟ جوابى دايه وه: ئەى خەليفه، عىلمى نه جو، سهرف، فىقه، تهفسىر، لوغهت، مۆسىقا، عىلمى ستاره، حىساب، جهمع، تهرح، زه رب، تهقسىم، وه قورئان به حهوت قىرائهت، وه عهدهدى سووره، حىزب، روبع، عهشهره، سوجهده، ناسىخ و مه نسوخ و سه بهبى نازل بوونى، وه ئەحادىسى شهرف له موسنهد و مورسهل و مووه سهق، وه له عولومى رىازى و هه ندهسه، فهلسه فه، حىكمهت، وه مه نتىق و مه عانى و به يان شاره زام. شىعر خویندنه وه، تار لىدان، بهسته وتن، رهقس کردن، عوموم ئەزانم. ئەگەر خوتم ئارايشت بدهم رهقس بکه م ژن و پىياو، پىر و جوان وەك بهك سه رخۆش ئەکه م. له هه موو فهن و سنعهت ئەوه نده شاره زام غه يره ز خودا نه بىت، بۆ كهس حىساب ناکرىت. وەختى خەليفه ئەو قسه فه سىحانه ي له ته وه دود بىست، له فه ساحهت و به لاغه تى ته عه ججوب ما، رووى کرده ئەبولحەسەن، فه رموى: من عاليمان و حه كيمان و شاعىران و قارى يان و مونه جىمان و فه لاسىفه حازر ئەکه م، هه ر وهقت له ئىمتىحان ده رچوو، ئەو قىمه ته به تۆ عه تا ئەکه م، وه ئەگەر ده رنه چوو بۆ من به كار نايهت، قابىلى خوته. له پاشا خەليفه كاغه زى بۆ عامىلى به سره نووسى كه ئىبراهيم كورى سه بىيار له به لاغهت و شىعر و ئەدهب بى ئەمسال بوو ره وانه ي به غدادى بکات. به مودده تى چه ند رۆژى ئەوى مه تلەب بوو له به غداد له خزمه تى خەليفه حازر بوون. كه سىيان سه بهبى ته له ب کردنى

خه لیلیفیه یان بۆ مه علوم نه کرا بوو. له پاشا خه لیلیفه ئه مری کرد به حازربوونیان و به حازربوونی ته وه ددود و مه جلیس گیرا. وه ختی ته وه ددود به بی حیجاب داخل به مه جلیس بوو رووی وه ک رۆژ شوعلهی ئه دا. حازران له ته ماشا کردنی سه رسام بوون. به ئه مری خه لیلیفه کورسیی ئالتوونیان بۆ هینا. دانیشته، دهستی کرد به قسه کردن، وتی: ئه ی خه لیلیفه ئه مر بفرموو به حازران به که به که سوئال بکه و جوابیان وه رگرن. خه لیلیفه رووی کرده حازران، فهرمووی: ئاره زوو ئه کهم له گه له ئه م جاریه سوئال و جواب بکه و. حازران عه رزیان کرد: ئه مر ئه مری جه نایته. ته وه ددود سه ری به رز کرده وه، وتی: کامتان له عیلمی شوع و دیانه ت ئه زانن؟ به کیکیان هه لسا، وتی: من. ته وه ددود وتی: هه رچی ئاره زوو ئه کهیت سوئال بفرموو. مه لا وتی: تو قورئانت خویندوه، له ناسیخ و مه نسوخ ورد بوویته وه؟ ته وه ددود وتی: به لئ: مه لا وتی: خودای تو کتیبه؟ پیغه مبه ر و ئیمامی تو کتیبه؟ قبیله و براده رانی تو کامه به؟ ته وه ددود وتی: ئه وه ی عالمی خه لق کردوه خودای منه و، (محمد المصطفی) صلی الله علیه وسلم پیغه مبه ری منه. که عبه ی موعه ظمه مه قبیله ی منه. موسولمانان برای دینی منه. خه لیلیفه و حازران له فه ساحه تی ته وه ددود سه رسام مان. مه لا وتی: خودا چون ئه ناسی؟ ته وه ددود وتی: به عه قل. مه لا وتی: عه قل چییه؟ ته وه ددود وتی: عه قل دوو عه قلته. به کیکیان عه قلی مه وهوب، به کیکیان عه قلی مه کسووب. عه قلی مه وهوب ئه وه به خودای ته عالا به عه بدی خۆی عه تا ئه فهرمویت. به عه قلته ریگهی راست ئه دۆزینه وه. عه قلی مه کسووب ئه وه به ئینسان به مه عریفه تی خۆی که سبی ئه کات. مه لا وتی: ئافه رین، راسته. ئه ما عه قل جیگهی کوئیبه؟ ته وه ددود وتی: عه قل له ناو دلا خودا خه لقی کردوه، شوعلهی بۆ میشکی سه ر به رز ئه بیته وه، له وی ئه وه ستی. مه لا وتی: خه به رم بده ری پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم چون ئه ناسی؟ ته وه ددود وتی: به قورئان و به ده لیلی موعجیزات ئه پناسم. مه لا وتی: له فهرز و سوننه ت خه به رم بده ری. ته وه ددود وتی: فهرز پینجه (۱) ئیقرار کردن به ته نهایی خودا و ته سدیق کردنی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم. (۲) پینج فهرزه ی نویت. (۳) زه کات دان. (۴) رۆژووی مانگی ره مه زان. (۵) حه جی به یتولحه رام. ئه ما سوننه ت که بووه و هه تا ئاخه ئه بی چواره: رووناکیی رۆژه و تاریکیی شه وه هه له اتنی مانگ و رۆژه بۆ ئه وه ی وه ختی بی بزانیته. ئه ما مردن مه علوم نییه. مه لا وتی: خه به رم بده ری له پیش نویت چه ند شت له سه ر تو فهرز کراوه؟ ته وه ددود وتی: ته هاره ت، داپوشینی عه وه ت، لیباسی پیس له خۆ دوور خستن، روو له قبیله کردن، نییه ت دابه ستن،

(الله اکبر) وتن له سهر من فهرزه. مهلا وتی: خه بهرم بدهری چۆن بۆ مزگهوت ئه چیت؟ تهوه دود وتی: به نییه تی عیبادهت. مهلا وتی: چۆن ئه چیته دهرهوه؟ تهوه دود وتی: به نییه تی خزمهت. مهلا وتی: خه بهرم بدهری ئه وه لای دابه ستنی نویتز چۆنه و، ته حلیل و ته حریمی چۆنه؟ تهوه دود وتی: ئه وه لای دابه ستنی نویتز ده ستنویتزه و غوسله و، ته حریمی نویتز (الله اکبر) ه، ته حلیلی سه لام دانه وه یه. مهلا وتی: ئه وه ی نویتز ناکات لایقی چییه؟ تهوه دود وتی: له حه دیسی سه حیح ریوایهت کراوه. هه رکه سه بی عوزری شه رعی به عه مدنه تهرکی نویتز بکا، له موسولمانی بی به هره یه. مهلا وتی: فائیده ی نویتز چییه؟ تهوه دود وتی: نویتز سه به بی گه یاندنی ره حمه تی خودایه به عه بدی. نویتز کردنه ده خه سلته تی هه یه: (۱) دل رووناک ئه کات و رووی ئینسان نورانی ئه کات. ره حمه تی خودا زیاد ئه کات. رقی شه یتان هه لئه ستینی. به لا دوور ئه خاته وه. عه بد به خودا نزیک ئه کاته وه له شه ری دوشمن مه حفوز ئه بیته. غه زه بی خودا دوور ئه خاته وه. ئینسان له کاری خراب لئه دا. نویتز واجبه. کۆله که ی دینی ئیسلامییه ته. مهلا وتی: کللی نویتز چییه؟ تهوه دود وتی: کللی نویتز ده ست نویتزه. مهلا وتی: کللی ده ست نویتز چییه؟ تهوه دود وتی: ناو بردنی ناوی خودایه. مهلا وتی: کللی ناو بردنی خودا چییه؟ تهوه دود وتی: یه قینه. مهلا وتی: کللی یه قینه چییه؟ تهوه دود وتی: ته وه ککوله. مهلا وتی: کللی ته وه ککول چییه؟ تهوه دود وتی: ئومید بوونه. مهلا وتی: کللی ئومید چییه؟ تهوه دود وتی: ئیتاعهت کردنه. مهلا وتی: کللی ئیتاعهت چییه؟ تهوه دود وتی: ئیعتیراف کردنه به ته نهایی خودا. مهلا وتی: واجباتی ده ست نویتز چهنده؟ تهوه دود وتی: واجباتی ده ست نویتز به مه زه به بی ئیمامی شافعی شه شه: (۱) نییهت (۲) ده موچا و شتن هه تا بنا گوئ (۳) هه ردوو ده ست شتن هه تا ئه نیشک (۴) مه سه ک کردنی لایه کی مووی سه ر (۵) شتنی هه ردوو پیی تا قوله پیی (۶) یه ک له دوای یه ک شتن شه رته. مهلا وتی: سوننه تی ده ست نویتز چۆنه؟ تهوه دود وتی: سوننه تی ده ست نویتز ده جو ره: (۱) بسم الله وتن. (۲) ده ست شتن. (۳) ئاو له دهم وهر دان. (۴) ئاو له لووت وهر دان. (۵) ته ر کردنی هه ردوو گوئ زاهیر و باتینی. (۶) ئاو داخل کردن به ناو ریشی پر. (۷) ده ست هینان به به ینی ئه موسسته کانیا. (۸) لای راست شتن له پیش لای چه په. (۹) هه ر ئه عزایه ک سی ده فعه شتن. (۱۰) یه ک له دوای یه ک شتن. مهلا وتی: فه رز و سوننه تی غوسل چۆنه؟ تهوه دود وتی: فه رزی غوسل نییهت هینانه و به دهن ته رکردنه به عوموم. وه سوننه تی غوسل ئه وه لای ده ستنویتز شتنه و ده ستی ته ر هینانه به

به‌ده‌ناو گه‌یاندنی ئاوه به ناو مووه‌کان. مه‌لا وتی: خه‌به‌رم بده‌ری له‌فه‌رز و سوننه‌تی ته‌یه‌موم. ته‌وه‌ددود وتی: فه‌رزی ته‌یه‌موم چواره: (۱) نیبیه‌ت هیئانه. (۲) خاکه. (۳) یه‌ک ده‌ست کییشان به‌خاکدا بو‌ده‌مو چاو هیئان. (۴) یه‌ک ده‌ست کییشان به‌هه‌ردوو ده‌ستی. وه‌ سوننه‌تی ته‌یه‌موم هیئانی ناوی خودایه‌و، پیش خستنی ده‌ستی راست له‌ده‌ستی چه‌پی. مه‌لا وتی: شه‌رایتی نوێژ و ئه‌رکانی و سوننه‌تی چۆنه، به‌یانی بکه. ته‌وه‌ددود وتی: شه‌رایتی نوێژ پینجه: (۱) پاک بوونی به‌ده‌ن. (۲) داپوشینی عه‌وره‌ت. (۳) روو له‌قیبله‌کردن. (۴) له‌جیگه‌ی پاک راوه‌ستان. (۵) به‌جی هیئانی وه‌قت. هه‌ر نوێژه‌و وه‌ختی خۆی کردنی لازمه. ئه‌رکانی نوێژ ئه‌وه‌ل نیبیه‌ته و (الله اکبر) ه. به‌پیوه‌ه‌ستانه‌ ئه‌گه‌ر ئیقتیداری بوو. خوتیندی سووره‌ی فاتحه‌یه. روکووعه و قه‌رار گرتنه له‌رکووعدا. راست بوونه‌وه‌یه له‌گه‌ل قه‌رار گرتندا. سه‌جده‌ی ئه‌وه‌له‌ له‌گه‌ل قه‌رار گرتن. سه‌ر به‌رز کردنه‌وه‌یه بو‌دانیشتن له‌به‌ینی هه‌ردوو سه‌جده‌دا. سه‌جده‌ی دوومه‌ له‌گه‌ل قه‌رار گرتن. دانیشتنه‌ وه‌ختی (التحیات). شه‌هادت هیئانه به‌ته‌نهایی خودا و ره‌وانه‌ کراویی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم، وه‌ سه‌له‌وات دان له‌محمد صلی الله علیه وسلم، وه‌ سه‌لام دانه‌وه له‌پاش التحیات و سه‌له‌وات به‌نیبیه‌تی ته‌واو بوونی نوێژ. ئه‌ما بانگدان و قامه‌ت کردن و ده‌ست بل‌ند کردنه‌وه له‌ وه‌ختی (الله اکبر) دا و، ئامین وتن له‌پاش (الحمد) و، سووره‌یی له‌قورئان خوتیندن و الله اکبر له‌هه‌لسان و دانیشتندا، وه‌ سمع الله به‌بل‌ند وتن و، فاتحه‌ بل‌ند خوتیندن له‌مه‌وقیعی جه‌ر و، هی‌واش خوتیندن له‌مه‌وقیعی ئیخفات و، سه‌لام دانه‌وه به‌بل‌ندی، هه‌ر یه‌که له‌جیگه‌ی خۆی لازمه. مه‌لا وتی: ئافه‌رین، راسته. مه‌لا وتی: له‌چهند زه‌کات واجبه؟ ته‌وه‌ددود وتی: ئالتوون گه‌یشته بیست مسقال نیو مسقال زه‌کات واجبه. له‌و میقداره زیاد بوو به‌و جوژه‌ه‌ حساب ئه‌کریت، وه‌ زه‌کاتی حه‌یوان له‌پینج حوشر مه‌ریک زه‌کاته. له‌بیست و پینج حوشر یه‌ک حوشر زه‌کاته. مه‌ر و بز له‌چل عه‌ده‌ده‌ یه‌ک عه‌ده‌ده‌ زه‌کاته. مه‌لا وتی: شوووت و فه‌رزی رۆژوو چۆنه؟ به‌یانی بکه. ته‌وه‌ددود وتی: نیبیه‌ته و خۆپاراستنه له‌خواردن و خواردنه‌وه و، جماع نه‌کردنه و رشانه‌وه‌یه به‌عه‌مده‌ن. رۆژوو واجب ئه‌بیت به‌چاو پیکه‌وتنی مانگ له‌مانگی رهمه‌زاند، وه‌یا به‌شه‌هادته‌تی دو که‌س که راست بێ. فه‌رزی رۆژوو ئه‌وه‌یه به‌شه‌و نیبیه‌ت بێنیت، وه‌ سوننه‌ته‌ زوو ئیفتار بکاته‌وه‌و دره‌نگ پارشیو بکات، وه‌ ته‌رک کردنی قسه‌ی خراپه، وه‌قورئان خوتیندن. ئه‌ما به‌رۆن خۆچه‌ور کردن و، چاو رشتن و، تۆز به‌قورگا چوون و، ئاوی دهم قسووتدانه‌وه و جاری بوونی

شهوهوت به ئىحتىلام و، تهماشا كردنى ژنى بىگانه و، خوین بهردان و جهجامهت گرتن زهره به رۆژوو ئهگهيه نیت. مهلا وتى: له نوێژى ههردوو جهژن ئه ئییت چى؟ تهوهددود وتى: نوێژى جهژن دوو ركاته. بانگ و قامهتى نبیه. له ركاتى ئهوههه جهوت جار (الله اكبر) وتنه به غهبرى (الله اكبر)ى نبیهت. له ركاتى دووهمدا پینج جار (الله اكبر) وتنه به غهبرى (الله اكبر)ى ههلسانهوه، وه خویندنى (التحيات) و شههادهت به مهزههه بى شافیهى. مهلا وتى: نوێژى وهتر چیه؟ تهوهددود وتى: كه مترینى نوێژى وهتر بهك ركاته، زۆترینى یازده ركاته. مهلا وتى: ئیعتیکاف چیه؟ تهوهددود وتى: سوننه ته، شهرت و نبیهتى ئهوه بى له مزگهوت نهچیتته دهروه مهگهه بۆ ئیحتیاجى كارى خوێ، وه نزیك نه بوونه به ژنان، به رۆژوو بى قسهى لههوه لهعب نهكات. مهلا وتى: خه بهرم بدهرى چه ج چۆن واجب ئه بیت؟ تهوهددود وتى: به جوار جور: (۱) به بولوو غى. (۲) به عهقل تهواوى. (۳) به ئیسلامى. (۴) به ئیقتیدار بوون. وه له موددهتى عومرى بهك جار. مهلا وتى: فهزى چه ج چنده؟ تهوهددود وتى: ئیحرام، وهستان له عه رهفات، وه تهواف، وه سه عى كردن، وه سهرتاشین. فهزى عه مره تهواف و سه عى. مهلا وتى: سوننهتى چه ج كامه یه؟ تهوهددود وتى: (لبیک) وتن، له موزده لیه، مینا نووسان، وه شهیتان ره جم كردن. مهلا وتى: فهزى ئیحرام كامه یه؟ تهوهددود وتى: ئیحرام درووماناوى نه پۆشین، عه تر به خو یا نه كردنه، سه رنه تاشینه، نینۆك نه كردنه، شمشیر دهرنه هیتانه، جیماع نه كردنه. مهلا وتى: راسته. مهلا وتى: غهزا چۆنه؟ تهوهددود وتى: هاتنه دهره وهى كوففاره بۆ سه ر ئیسلام له وهختى بوونى خه لیهى ئیسلامدا و حازر كردنى ئه سلیحه یه و، ئیقتیدار بوونى وهستانه له وهختى هه ریدا. وه سوننهتى غهزا دلخۆشى دانوهى ئیسلامه و غیرهت نانه بهریانه بۆ سه ر قه ومى كوففار وهك خودای ته عالا فه رموویهتى: «يا أيها النبي حرض المؤمنین علی القتال». مهلا وتى: ئافه رین، راسته. مهلا وتى: خه بهرم بدهرى له ئه شیا بهك به ئه شیا فره شتنى دروست نبیه. تهوهددود وتى: له حه دیشى پینغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) بۆم مه علووم كراوه فره شتنى خورما به روته ب دروست نبیه و، هه نجیری ته ر به وشك دروست نبیه و، گوشتى وشك به گوشتى تازه دروست نبیه و، كه ره به رۆن دروست نبیه، نه هیى لی كراوه.

وهختى مهلا ئه و قسه فه سیحانه ی له تهوهددود بیست، بۆى مه علووم كرا له دهره جهى عه قل و فامایه. فكرى كرد: به لكى به حیلله فایق بم. له پاشا مهلا وتى: ئه ی تهوهددود مه عنای ده ستنوێژ چیه؟ تهوهددود وتى: نوێژ به لوغهت نه زافه ته له چلكنى. مهلا وتى:

مه‌عنای نویتژ چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: نویتژ به لوغه‌ت دوعا کردنه. مه‌لا وتی: مه‌عنای غوسل له‌لوغه‌تدا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: غوسل به لوغه‌ت خو‌پاک کردنه‌وه‌یه. مه‌لا وتی: مه‌عنای رۆژوو له‌لوغه‌تدا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: رۆژوو به لوغه‌ت خو‌پاراستنه له خواردن و خواردنه‌وه. مه‌لا وتی: مه‌عنای زه‌کات له‌لوغه‌تدا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: زه‌کات به لوغه‌ت زیادیی مالّه و پاک کردنه‌وه‌یه. مه‌لا وتی: مه‌عنای حج له‌لوغه‌تدا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: حج به لوغه‌ت قه‌سد کردنه. مه‌لا وتی: جیهاد له‌لوغه‌تدا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: جیهاد به‌لوغه‌ت وه‌فایه. وه‌ختی سوئالی مه‌لا ته‌واو بوو، مه‌لا هه‌لسایه سه‌ر پیتی، وتی: ئە‌ی خه‌لیفه به‌شاهید به ئە‌م جاریه له‌من و له‌تۆ‌عالمتره. ئە‌نجبا ته‌وه‌ددود وتی: ئە‌ی مه‌لا نو‌به‌ی سوئالی منه وه‌ جوابی تۆ‌یه. مه‌لا وتی: فه‌رموو. ته‌وه‌ددود وتی: سیه‌امی دین چه‌نده؟ مه‌لا وتی: سیه‌امی دین ده‌یه: (١) شه‌هادت. (٢) نویتژ. (٣) زه‌کات. (٤) رۆژوو. (٥) حج. (٦) غه‌زا. (٧) ئە‌مر به‌چاکه. (٨) نه‌هی له‌خرابه. (٩) ئولفه‌ت و موعاشه‌ره‌ت. (١٠) ته‌له‌بی عیلم. ته‌وه‌ددود وتی: ئوسوولی ئیسلام چیبیه؟ مه‌لا وتی: ئوسوولی ئیسلام چواره: (١) شه‌رت. (٢) راستی. (٣) ئە‌ماین بوون. (٤) وه‌فا و عه‌هد. ته‌وه‌ددود وتی: یه‌ک سوئالم ماوه، ئە‌گه‌ر جوابی به‌یان نه‌کیت، لیباسه‌کانت داکه‌نه به‌رووتی پرۆره‌ده‌روه. مه‌لا قوبوولی کرد. ته‌وه‌ددود وتی: فورووعی ئیسلام کامه‌یه؟ مه‌لا سه‌ری به‌به‌رۆکیا شو‌ر کرده‌وه، تا سه‌عاتی جوابی نه‌بوو. ته‌وه‌ددود وتی: لیباسه‌کانت دامالّه هه‌تا فورووعی ئیسلام بو‌تۆ‌به‌یان بکه‌م. خه‌لیفه فه‌رمووی: ئە‌ی ته‌وه‌ددود، تۆ‌به‌یانی بکه‌، من لیباسه‌کانی دانه‌مالم. ته‌وه‌ددود وتی: فورووعی ئیسلام بیست و دووه: (١) باوه‌ر کردن به‌قورئان. (٢) ئیقتی‌داکردن به‌موحه‌مدی (صلی الله علیه وسلم) ئاخ‌ر زه‌مان. (٣) ئازار لابردن له‌سه‌ر موسلمان. (٤) خو‌پاراستن له‌حه‌رام. (٥) نه‌جاتدانی مه‌زلووم له‌ده‌ست زالم. (٦) تۆ‌یه کردن له‌گونه‌ه. (٧) مه‌سه‌له‌ی دین فی‌ر بوون. (٨) ره‌فیقی دۆست به‌ره‌فیق گرتن. (٩) به‌مووجیبی قورئان موعامه‌له‌کردن. (١٠) به‌په‌غه‌مبه‌ر باوه‌ر کردن. (١١) بو‌غه‌زا حازر بوون. (١٢) دلّ سافی و عه‌فوکردنی خه‌تا له‌وه‌ختی ده‌ست رۆیشتن. (١٣) سه‌بر کردن له‌سه‌ر مسیبه‌ت. (١٤) شوکر کردن له‌سه‌ر نیعمه‌ت. (١٥) ناسینی خودا به‌ته‌نهایی. (١٦) ناسینی حوکمی په‌غه‌مبه‌ر. (١٧) شکاندنی ئاره‌زووی نه‌فس. (١٨) خو‌لادان له‌ریگه‌ی شه‌یتان. (١٩) به‌ئیخلاس ته‌سلیم بوون به‌ئمه‌ر و ئیراده‌ی خودای ته‌عالا. وه‌ختی خه‌لیفه ئە‌و قسه‌ فه‌سیحانه‌ی له‌ته‌وه‌ددود بیست، ئە‌مری کرد به‌رووت بوونه‌وه‌ی مه‌لا و

به خه جالّه تی رۆیشته دهره وه.

ئه نجا دووهم مه لا چوو پيشه وه، روى كرده تهوه ددود وتى: سيححت ته سلیم بوونی چیه؟ تهوه ددود وتى: قه دهر مه علوممه، جینس مه علوممه، ئه جهل مه علوممه. مه لا وتى: خواردن فهرز و سوننه تی چیه؟ تهوه ددود وتى: فهرزى خواردن ئیعتیراف كردنه به وهى خودای تهعالا رزق ئه داو شوكرانه كردن له سه ر نیعمهت. مه لا وتى: شوكرانه چۆنه؟ تهوه ددود وتى: شوكرانه مه عنای ئه وهیه خودا هه رزقى ئه نیتریت بۆ لازمات سه رف كریت. وه سوننه تی خواردن ئه وهیه ئه وهه ل بیسمیلا وتن و شتنی هه ردوو ده ستی، دانیشتن له سه ر رانی چه پ، به سی ئه مووست خواردن، خواردنی شتیك به خواردن نزیک بێ. مه لا وتى: ئادابی خواردن چۆنه؟ تهوه ددود وتى: تیکه ی بچووک گرتن، ته ماشا نه كردن به ره فیقی هاو نشین. مه لا وتى: له عه قایدی دل و زیددی خه به رم به درى. تهوه ددود وتى: عه قایدی دل سیانه و زیددی سیانه: (۱) ئیعتیقادی ئیمان و زیددی ئه و دووری له كوفر. (۲) ئیعتیقادی سوننهت و زیددی ئه و دووری له بیدعهت. (۳) ئیعتیقادی تاعهت و زیددی ئه و دووری له گونا. مه لا وتى: خه به رم به درى له سی شت مانیهی سی شته. تهوه ددود وتى: له سه فیانی سه وریبه وه رپوایهت كراوه: سی شت مانیهی سی شت ئه بێ: (۱) به سووک زانینی سالتحان قیامهت له ده ست ئه چى. (۲) به سووک زانینی پادشاهان زیندویتی له ده ست ئه چى. (۳) به سووک زانینی مال و ده ولت حورمهت له ده ست ئه چى. مه لا وتى: دهرگای ئاسمانه كان بۆ من به یانی بکه. تهوه ددود وتى: خودا فه رموویه تی: «وفتح السما فکانت ابوابا». پیغه مبه ر صلی الله تعالی علیه وسلم فه رموویه تی: ژماره ی دهرگای ئاسمانه كان بۆ كه س مه علوم نه كراوه ئیلا بۆ ئه وه نه بێ كه خه لقی كرده وه. هه ر به نی ئاده مه ی دوو دهرگای له ئاسمان هه یه. یه كیكى رزقى بۆ دیته خواره وه، یه كیكى عه مه لی پیا به ره و ژوور ئه كه نه وه. رزقى ئه و عه بده قه تع ناكریت هه تا رۆحی نه به ن بۆ ئاسمان. مه لا وتى: به یانی كه قه لب چیه؟ تهوه ددود وتى: قه لب هه یه سه لامهت، قه لب هه یه شه قاوهت. قه لب هه یه (مونیب) یه عنی له خراپه دووره. قه لب هه یه (نه ذیر) یه عنی ترساو. قه لبی سه لامهت دلّی ئیمانداره. قه لبی شه قاوهت دلّی كوففاره. قه لبی مونیب دلّی پیاوچاكانه. قه لبی نه ذیر دلّی پیغه مبه رانه علیهم السلام. وه هه م ئه لّین دلّ سی جوړه. دلّیک سابیت بێ ئه وه دلّی ئیسلامه. دلّیک نه خویشه ئه وه دلّی منافقه. دلّیک موعه للهق ئه وه دلّی كوففاره. وه سی جوړی كه دلّ هه یه. دلّی پر له نووری ئیمان و، دلّی له تاوی خه فهت بریندار و، دلّی

ئه ترسی له زهلیل و عاجزی. مهلا وتی: ئافه رین راسته. ته وهددود وتی: ئهی خهلیفه مهلا سوئالی نه ما. من دوو سوئال له مهلا ئه کهم. ئه گهر جوابی نه دایه وه لیباسه کانی داکه نی به رووتی بچیته دهره وه. مهلا وتی: ههرچی ئاره زوو ئه کهیت سوئال بکه جوابت بده مه وه. ته وهددود وتی: ئیمان چیه؟ مهلا وتی: ئیقرار کردنه به زوبان و باوهر کردن به دل و عه مهل کردنه به فهرمووده ی پیغه مبه ری ئاخر زه مان. ئینسانئ ئیمانی ته واو نابئ هه تا پینج ره وشتی نه بی: (۱) ته وه ککول به خودا. (۲) سپاردنی هه موو کارئ به خودا. (۳) ته سلیم بوون به حوکمی خودا. (۴) پئ خوئش بوونی قهزا و قه ده ری خودا. (۵) ههر ئیشیک بکه یت بو خودا بی. ئه وه خته ئیمانی ته واوه. ته وهددود وتی: له واجبتیرینی فهرزه کان و، له فهرزی پیش هه موو فهرزیکه و، له فهرزئ هه موو فهرزه کان به و فهرزه موحتاجن و، له فهرزئ به ئه ترافی هه موو فهرزه کانا هاتوه - خه به رم بده ری. مهلا بی ده نگ بوو، جوابی بو نه درایه وه. خهلیفه رووی کرده ته وهددود، فهرمووی جوابی سوئاله کهت به بیان بکه، مهلا به رووتی ئه کهینه دهره وه. ته وهددود وتی: واجبتیرینی هه موو فهرزئ ناسینی خودایه. وه فهرزئ پیش هه موو فهرزیکه (أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمد رسول الله) یه. وه فهرزیک هه موو فهرزه کان به و موحتاجن ده ستنویژه. وه فهرزئ به ئه ترافی فهرزه کانا هاتوه غوسلی جه نابه ته. وه ختی ته وهددود قسه ی ته واو کرد، مهلا هه لسا یه سه ر پئ رووی کرده خهلیفه، وتی: تو به شاهید به ئه م جاریه له من عالمتره. لیباسه کانی داکه ند ته سلیمی ته وهددودی کرد، به شهرمه وه چوه دهره وه.

ئه مجا سیهه م کهسیان به رامبه ر به ته وهددود دانیشت، (قه پراء) بوو، یه عنی قورئان خوئن، وتی: ئهی ته وهددود قورئانت خوئندوه؟ له ناسیخ و مه نسوخ ورد بوویته وه؟ وه له مه ککی و له مه دهنی شاره زایت؟ ته وهددود وتی: به لئ، زور شاره زام. قه پراء وتی: خه به رم بده ری له سووره یی قورئان، وه له ئایاتی، وه له حورووفاتی، وه له پیغه مبه رانی ناویان له قورئانا به بیان کراوه، وه له بالنده یی که ناویان له قورئانا هیه، وه له ناسیخ و مه نسوخی، وه له ئایاتی له مه ککه و له مه دینه نازل بووه. ته وهددود وتی: قورئان سی جوزء و سه د و چوارده سووره یه حه فتای له مه ککه و چل و چواری له مه دینه نازل بووه، شه ش هه زار و شه ش سه د و شه ست و شه ش ئایه ته. یه ک هه زاری وه عده، یه ک هه زاری وه عیده یه عنی هه ره شه، یه ک هه زاری ئه مره، یه ک هه زاری نه هیه. یه ک هه زاری بو خوسووسی موحه مده (صلی الله علیه وسلم). یه ک هه زاری قسه ی پیشووه. پینجسه دی به حسی حلال و حرامه. سه دی ناوی ته سبیحی خودایه. شه ست و شه شی مه نسووخه. وه

حوروفاتی سیّ ملیۆن و بیست و سیّ ههزار و شهش سهد و هفتاو یهک حهرفه. قورئان خوین به ههر حهرفیتهکی ده خیری بوئه نووسریت، وه سهجدهی قورئان چواردهیه، نهو پیغه مبهرا نه که ناویان له قورئانا بهیان کراوه بیست و پینج پیغه مبهره: ئادهم، نوح، ئیبراهیم، ئیسماعیل، ئیسحاق، یه عقووب، یوسف، وه ئیلیه سهع، یوونس، لووت، سالح، هوود، شوعه یب، داوود، زولکفیل، ئیدریس، ئیلیاس، یه حیا، زه که ربییا، نه بیووب، مووسا، عوزهیر، هاروون، عیسا، موحه مده (صلوات الله علیهم أجمعین). وه بالندهیی که ناویان بهیان کراوه نۆیه: می شسوله، ههنگ، می ش، میرووله، په پوو سلیمانکه، قه ل، کولله، تهیره نه بابیله، شه مشه مه کویره. قه پرا وتی: ئافهرین راسته. نهی ته وه دود، له قورئانا کام سووره گه ورهیه و، کام ئایهت گه ورهیه؟ ته وه دود وتی: گه وره ترینی سوورهی قورئان سوورهی (به قه ره) یه، گه وره ترینی ئایه تی قورئان (آیه الکرسی) یه. (آیه الکرسی) په نجا که لیمه یه، ههر که لیمه ی په نجا جوړ به ره که تی هه یه. قه پرا وتی: کام ئایهت نۆ ئایهت به بیان نه کات؟ ته وه دود وتی: «ان في خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار والفلك التي في البحر» هه تا ئاخری ئایهت. قه پرا وتی: کام ئایهت عه ده؟ ته وه دود وتی: «ان الله يأمر بالعدل والاحسان وإيتاء ذي القربى وينهي عن الفحشاء والمنكر والبغى». قه پرا وتی: کام ئایهت ئایه تی ته مه عه؟ ته وه دود وتی: «أيطمع كل أمرئ من أن يدخل جنة نعيم». قه پرا وتی: کام ئایهت ئایه تی ئومیده؟ ته وه دود وتی: «قل يا عبادي الذين أسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله، ان الله يغفر الذنوب جميعاً. انه هو الغفور الرحيم». قه پرا وتی: به چی قیراته قورئان نه خوینی؟ ته وه دود وتی: به قیراته تی نه هلئی به هه شت. قه پرا وتی: کام ئایه ته کافران راستیان وتوه؟ ته وه دود وتی: «وقالت اليهود ليست النصراري على شيء، وقالت النصراري ليست اليهود على شيء». هه ردوولایان راستیان وتوه. قه پرا وتی: کام ئایهت خودا بو خوی به یانی فه رموه؟ ته وه دود وتی: «وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون». قه پرا وتی: کام ئایه ته خودا له قه ولی مه لاییکه فه رمویه تی؟ ته وه دود وتی: «ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك». قه پرا وتی: له (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) خه به رم به ری. ته وه دود وتی: واجبه. خودای ته عالا ئه مری فه رموه نه وه لئی خویندن به (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم). ده لیلی ئایه ته: « فاستعدذ بالله من الشيطان الرجيم». قه ولی سه حیح نه وه به له قورئان به بیان کراوه، له حه دیسدا به بیان کراوه هه ره وه خت موحه مده (صلى الله عليه وسلم) دهستی نه کرد به خویندن، نه وه لئ ته یفه رموو:

«أعوذ بالله من الشيطان الرجيم. بسم الله الرحمن الرحيم». قه‌پرا وتی: (بسم الله) به ئایهت دانراوه؟ ته‌وه‌ددود وتی: به‌ئخ به ئایهت دانراوه، له سووره‌ی نه‌ملدا به ئایهت ئه‌ژمبیردی، وه له‌ناو عوله‌مادا ئیختیلاف زۆره بو‌خوسوسی (بسم الله). قه‌پرا وتی: مه‌عنای (بسم الله) چۆنه! ته‌وه‌ددود وتی: گه‌وره‌یی و به‌ره‌که‌تی (بسم الله) ته‌واو نابێ. (بسم الله) له‌هه‌ر شتی‌ک بخوینریت به‌ره‌که‌تی زۆر ئه‌بێ و، به‌سه‌ر هه‌ر نه‌خۆش‌یکدا بخوینرێ چاک ئه‌بێته‌وه. وه‌ختی خودای ته‌عالا عه‌رشى ئافه‌ریده کرد له‌رزانی گه‌وره به‌ عه‌رش که‌وت، «بسم الله الرحمن الرحيم» له‌ عه‌رش نووسرا، له‌ له‌رزه‌ که‌وت. وه‌ختی بو‌ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) (بسم الله الرحمن الرحيم) نازل بوو، فه‌رمووی: له‌ سێ شت ئه‌مین بووم. ئه‌وه‌ل به‌ زه‌وییا چوونه‌ خواره‌وه. دووهم له‌ مه‌سخ بوون. سێهه‌م له‌ غه‌رق بوون. گه‌وره‌یی و مه‌عنای (بسم الله) درێژه‌ی زۆره تا قیامه‌ت ته‌واو بوونی نییه. قه‌پرا وتی: ئایا خودای ته‌عالا قورئانی به‌یه‌ک جار نازل کرد، وه‌یا به‌ جیا‌جیا؟ ته‌وه‌ددود وتی: جویرائیلی ئه‌مین له‌ خزمه‌ت ره‌ببول‌عالمین به‌ بیست و سێ ساڵ به‌ جیا جیا قورئانی نازل کردووه سه‌ر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم). قه‌پرا وتی: خه‌به‌رم بده‌رێ له‌ ئه‌وه‌ل سووره‌یی بو‌ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) نازل بوو. ته‌وه‌ددود وتی: به‌قه‌ولی ئیبنو عه‌بباس، ئه‌وه‌ل سووره‌یی که‌ نازل بوو سووره‌ی عه‌له‌ق بوو، به‌قه‌ولی جابری کو‌ری عه‌بدو‌للا سووره‌ی موده‌سه‌سییر (مدثر) بوو. قه‌پرا وتی: له‌ ئاخ‌ر سووره‌ خه‌به‌رم بده‌رێ. ته‌وه‌ددود وتی:

ئایه‌تی ره‌ببا بوو، وه‌ ره‌بوایه‌ت کراوه «اذا جاء...» بوو. قه‌پرا وتی: له‌و قورپرایانه‌نی قورئان خوینراوه خه‌به‌رم بده‌رێ. ته‌وه‌ددود وتی: چوار که‌س بوون: (١) ئوبه‌ی بنی که‌عب. (٢) مه‌عاز بنی جه‌به‌ل. (٣) سالم عه‌بدو‌للا. (٤) عه‌بدو‌للا بنی مه‌سه‌عوود. قه‌پرا وتی: مه‌عنای «وما ذبح علی‌ النصب» چییه؟ ته‌وه‌ددود وتی: ئه‌وانه‌ بتی‌که‌ هه‌لیانواسیوه‌ کوففار عیباده‌تی ئه‌که‌ن. قه‌پرا وتی: مه‌عنای چییه‌ خودا فه‌رموویه‌تی: «یا أیها الذین آمنوا لا تحرموا طیبات ما أحل الله لکم»؟ ته‌وه‌ددود وتی: شیخ ره‌حمه‌تی خودای لی‌ بیت فه‌رموویه‌تی: ره‌بوایه‌ت کراوه له‌ عه‌لی کو‌ری ئه‌بوو تالیب وه‌ عوسمانی کو‌ری مه‌زعوون و له‌گه‌ل میقداری، وتیان: ئیمه‌ ته‌رکی دونیا ئه‌که‌ین و له‌ ژنان دوور ئه‌که‌وینه‌وه، ته‌نهایی ئیختیار ئه‌که‌ین. ئه‌و وه‌خته‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ نازل بوو. قه‌پرا وتی: «واتخذ الله ابراهیم خلیلاً» مه‌عنای چییه؟ ته‌وه‌ددو وتی: خه‌لیل یه‌عنی فه‌قییر و موحتاج وه‌یا مه‌عنای خۆشه‌ویستی قه‌تعی. قه‌پرا بو‌ی مه‌علووم بوو له‌ جوابدانه‌وه‌ هیلاک نابێ،

هه‌لسایه سهر پیتیان، وتی: ئەی خەلیفه، تۆ به شاهید به تەوهدود له خۆتندن و له تەفسیر له من شارەزاترە. تەوهدود وتی: ئەی قەرپرا نۆیه سوئالی منه و جوابی تۆیه. ئەگر جوابم نەدەیتەوه بەرووتی بۆ دەرەوه خۆت دانج. خەلیفه وتی: جوابت نەداتەوه رووت کردنەوهی لەسەر من. تەوهدود وتی: ئەی قەرپرا کام ئایەتە بیست و سی کافی تیایه، وە کام ئایەتە شازدەمی تیایه، وە کام ئایەتە ئایەت سەد و چل عینە (یەعنی چاو) وە کام حیزب ناوی (الله)ی تیا نووسراوه؟ قەرپرا جوابی بۆ نەدرا یەوه. خەلیفه وتی: تەوهدود مەعنای بەیان بکه، رووت کردنەوهی قەرپرا ئاسانە. تەوهدود وتی: ئەی خەلیفه، ئەو ئایەتە بیست و سی کافی تیایه له سوورە (بەقەرە) دایه، ئایەتی دینه. ئەو ئایەتە شازدەمی تیایه له سوورە (قیل یا نوح اهبط) تا ئاخری. ئەو ئایەتە سەد و چل عینە له سوورە (ئەعراف) دایه «واختار موسی قومە سبعین رجلا»، وە حیزبی ناوی (الله)ی تیا نییه سوورە (قەمەر) و (الرحمن) و (اذا وقعت الواقعة) یه. ئاخری قەرپرا بەرووتی به شەرمەوه رۆیشتە دەرەوه.

چوارەم کەسیان چوو پێشەوه حکیم بوو، وتی: له عیلمی دیانەت نەجاتت بوو، نۆیه عیلمی بەدەنه. حکیم وتی: ئینسان چۆنه و چەند ئیسقانی له بەدەندایه، وە چەند رەگ و دەماری ههیه و، سەری رەگەکان به کۆتۆیه؟ تەوهدود وتی: بەبەنی ئادەم بهوه ئەلین چونکه گەنم رەنگه. ئادەم یەعنی رووی ئەرز. حەزرەتی ئادەم له رووی ئەرز خەلق بووه، سنگی له خاکی کەعبه، سەری له خاکی مەشریق، پای له خاکی مەغرب. بۆ سەری بەنی ئادەم حەوت کون ئافەریده بوو: دوو چاو، دوو گوێ، دوو کونە لووت، یەک دەم. چاو بۆ تەماشاکردن، گوێ بۆ بیستن، لووت بۆ هەناسه و بۆن کردن، دەم بۆ خواردن و ئەوهی له دلا بێ به زوبان وتن. خودای تەعالا ئادەمی له چوار عونسور خەلق کردووه: لەئاو، لە ئاگر، لە خاک، لە با، سەفرا تەبیعەت، ئاگری، گەرم و وشکه. سەودا تەبیعەت، خاک، سەردو و وشکه. بەلغەم تەبیعەت، ئاو، سارد و تەپه. خۆپن تەبیعەت، باد، گەرم و تەپه. بەنی ئادەم سیسەد و شەست رەگ و دوو سەد و چل ئیسقانی ههیه و سی رۆحی ههیه. رۆحی حیوانی، رۆحی نەفسانی، رۆحی تەبیعی. خودای تەعالا ئەوانە ی هەریه که بۆ حوکمی تەرتیب کردووه. خودای تەعالا دل و سیوجگەر و سپل و رەگ و پرخۆله و گورچیلە و میتشک و ئیسقانی له مانە بۆ خەلق کردووه. وە بیست و پینج حەواس... بیستن و، چاو پیکهوتن و، بۆن کردن و، تام چیشتن و، لەمس کردن یەعنی سارد و گەرم زانین... لەم جۆرانە بەنی ئادەم دروست کراوه. دل له تەرەفی چەپهوه کەوتووه. مەعیدە له

به‌رده‌می دلدا خه‌لق بووه. جگهر لای دلوه هه‌لواسراوه. حه‌کیم وتی: سه‌ری ئینسان
 چند پارچه‌یه؟ ته‌وه‌ددود وتی: سی پارچه‌یه تیکه‌ل به پینج حه‌واس: باتنی و، حوسنی
 موشته‌ره‌ک و، خه‌یالی موته‌سه‌رپرفه و، واهیمه و، حیفزکردن کراوه. حه‌کیم وتی: له
 گه‌وره‌بی ئیسقانه‌کان خه‌به‌رم بده‌ری. ته‌وه‌ددود وتی: موره‌ککه‌ب له دووسه‌د و چل
 ئیسقانه، وه به سی به‌ش به‌ش کراوه: سه‌ره، به‌ده‌نه، ته‌نیشه. وه سه‌ره له‌یازده ئیسقانه،
 شه‌ویلگه‌ی خواروو ته‌بیت به‌کله‌ و، به‌روو. وه که‌لله ته‌رتیب کراوه له هه‌شت ئیسقان.
 چوار ئیسقانی گوتی‌جکه‌ی پیوه‌نسه‌ب کراوه، وه ده‌م و چاو به‌ش کراوه به شه‌ویلگه‌ی
 خواروو و سه‌روو، وه دووه‌م یازده ئیسقانه. شه‌ویلگه‌ی سه‌روو و خواروو دوو ئیسقانه
 سی و دوو دانی پیوه‌نسه‌ب کراوه. به‌ده‌نی به‌نی ئاده‌م سی به‌شه: پشت، سنگ و
 ته‌نیشه. سنگ بیست و چوار ئیسقانه، هه‌ر لای دوازده ئیسقانه. پشت بیست و چوار
 ئیسقانه. ته‌نیشه دوو قیسمه. قیسمی‌کی سه‌روو دوو شان نووساوه به قورگه‌وه، وه
 قیسمی‌کی عیبارته‌به‌ قول و، قیسمی‌کی عیبارته‌به له ئانیشک و قیسمی‌کی عیبارته‌به
 له په‌نجه و، هه‌ر په‌نجه‌ی عیبارته‌به له چوار ئیسقان و په‌نجه‌کان پینج په‌نجه‌یه‌و، هه‌ر
 په‌نجه‌ی سی ئیسقانه. وه‌لای خواروو ته‌وه‌دل رانه، یه‌ک ئیسقانه. دووه‌م پوزه سی
 ئیسقانه. سیه‌م قاچه، ته‌ویش وه‌ک په‌نجه‌ی ده‌سته که به‌یامان کرد. حه‌کیم وتی: به‌یانی
 ره‌گه‌کان چونه؟ ته‌وه‌ددود وتی: عوروو و به‌ینه که ته‌سلی ره‌گه‌کان له و جیابونه‌وه.
 ته‌لین سی سه‌د و شه‌ست ره‌گ له به‌ده‌نا مه‌وجووده. زویان بو‌قسه، دوو چاو بو‌بینین،
 دوو کونه لووت بو‌بون کردن و نه‌فس کیشان. دوو گوی بو‌ده‌نگ بیستن. دوو ده‌ست له
 جیگه‌ی بال بو‌نیش کردن خه‌لق کراوه. ره‌حم له‌دلا خه‌لق بووه. پیکه‌نین له توحال
 (توحال: طحال، سپل) دروست کراوه. مه‌عبده له جیگه‌ی خه‌زینه‌یه و، قه‌لب کۆله‌که‌ی
 به‌ده‌نه. ته‌گهر قه‌لب خراپ بو، هه‌موو به‌ده‌ن خراپ ته‌بی. حه‌کیم وتی: له نیشان و
 ده‌لیلی به‌ده‌ن خه‌به‌رم بده‌ری. ته‌وه‌ددود وتی: ته‌گهر حه‌کیم زانست بی ته‌ماشای پرووی
 هه‌رکس بکات نه‌خوشیبه‌که‌ی ته‌زانی. حه‌کیم نه‌زمی ده‌ست نه‌خوش بگری، له‌گه‌رمی و
 ساردی، وشکی و ته‌ری نه‌خوش گه‌بشت، ده‌رمانی بو‌ده‌دزیتته‌وه. ته‌گهر نه‌خوش نازاری
 ئاشکرای بو وه‌ک زه‌ردیی چاو، مه‌علومه به‌ره‌قانیبه‌تی. وه نیشانه‌ی نه‌خوشی باتنی
 شه‌شه (۱) له ته‌فعاله. (۲) له ئیستیفراغ. (۳) له ژانه‌وه. (۴) له جیگه‌وه. (۵) له
 ئاوساویبه‌وه. (۶) له ته‌عراز. حه‌کیم وتی: کام خواردن ته‌زیه‌ت ته‌دات؟ ته‌وه‌ددود وتی:
 زیاده‌خوری و، به‌یانیان زوو نان خواردن و ئیواران پینش بانگ نان خواردن و، زور جیماع

کردن. لازمه ئینسان سکی بکات به سی: به شیکی بو خواردن و، به شیکی بو خواردنه وه، به شیکی بو هه ناسه دان، چونکه ریخۆله هه ژده بسته. به هیواش رویشتن سه لامه ته. فهرمووی خودایه: «ولاتمش فی الأرض مرحاً». هه کیم وتی: نیشانهی سه فرا چۆنه؟ ته وه دود وتی: زهردیی کولم، تالیی دهم، نه بز خیرا لیدان. ساحیب سه فرا نه خوڤشه، وهک له زوتا و، سه رسام و، به رهقان و قورووچی نه معا، زیادیی تینویتی. هه کیم وتی: نیشانهی سه ودا چۆنه؟ ته وه دود وتی: وه سه نیشانهی سه ودا یه. هه کیم وتی: دهرمان خواردن چ وهخت باشه؟ ته وه دود وتی: دار گه لا بکات، میوه دهنک بکات. وه سه لامه تی نه وه یه له پاش نان خواردن یهک سه عات درهنگ ئاو بخوریتته وه. وه هه رکس ئاره زوو نه کات تووشی نه خوڤشی نه بی، هه تا زور برسی نه بی نان نه خوات، وه میقداری برسییه تی مایی دهست هه لگری. پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: مه عیده خانووی نه خوڤشییه. نه سللی نه خوڤشی خواردنیکه له سه ر تیر خواردن بخوریت. هه کیم وتی: له مه سه له ی هه مام نه لیبیت چی؟ ته وه دود وتی: بو هه مام چون له سه ر تیری چاک نییه. پیغه مبه ر فهرموویه تی: هه مام جیگه ی چاکه. به دهن پاک نه کاته وه و جه هه نهم فکر نه خاته وه. وه چونی هه مامیک چاکه ئاوی شیرین بی و پاک بی و بوخاری نه بی. هه کیم وتی: ته عام کامیان چاکه؟ ته وه دود وتی: نه وه ته عامه ی ژنان دروستی نه کن. له هه موو ته عامی چاکتر ئاو و گوڤته. پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: زور چاکه (ثرید نسب ثرید) به عنی ئاو و گوڤت به نیسه بت ژنانه وه وهک عائبشه وایه. هه کیم وتی: خوڤش کامیان چاکه؟ ته وه دود وتی: چاکترینی خوڤش نان و گوڤته. هه کیم وتی: چاکترینی گوڤت کامه یه؟ ته وه دود وتی: چاکترینی گوڤت گوڤتی شه که. هه کیم وتی: چاکترینی میوه کامه یه؟ ته وه دود وتی: چاکترینی میوه نه وه یه تازه پیگه بشتوو بی. هه کیم وتی: ئاو خواردن چ وهخت باشه؟ ته وه دود وتی: به سی وچان ئاو خواردنه وه سه لامه ته وه، به یهک جار زه رده ری زوره، له پاش هه مام هاتنه دهره وه و جیماع کردن، ئاو خواردنه وه زور زه رده وه، له گه ل نان خواردن ئاو خواردنه وه چاک نییه. هه کیم وتی: له خواردنی شه راب نه لیبیت چی؟ ته وه دود وتی: نه وی له قورئان نازل بووه بو تو کافیه «انما الخمر والمیسر والانصاب والالزام رجس من عمل الشیطان فاجتنبه». شه راب دایکی هه موو فه ساد و خراپه یه که، باعیسی قه تل و زینا و شه ر و شوڤه. نه وی شه راب خوڤه له مردن نزیکه و عه قلی شپزه یه. نه وانه شه راب نه خوڤن له سه رخو خاصیه تی نه وه یه قووه ت به مه عیده په یدا نه کات و غه م دوور نه خاته وه، سه خاوه ت نه جوو لیبیت و

به عزه عیله تئێ ئه پهرینهی. دهروون له بیسی دوور ئه خاتهوه، مانیعی پیری ئه بی، جوانی دینی. ئه گهر خودای تهعالا حهرامی نه کردایه له هه موو ده رمانی چاکتر بوو. حه کیم وتی: له خوین گرتن ئه لیبیت چی؟ ته وه دود وتی: خوین گرتن بو که سی چاکه خوینی بیس بی وه زیادیی خوینی زهره ری بی. هه رکه س ئاره زووی خوین گرتنی بوو، رۆژی حه قده ی مانگ خوین بگری، هه ور و باران نه بی. عه جامات گرتن عه قل و فام زیاد ئه کات. هه رکه س خوین بگری لازمه تا یه ک رۆژ ترشی و سویری نه خوات. رۆژی سی شه موان وه یا شیده تی گهرما خوین گرتن زۆر خراپه. چاکترین رۆژ که خوین بگری رۆژی به هاره. حه کیم وتی: له جیماع کردن خه به رم بده ری. ته وه دود سه ری به شه رمه وه داخست، وتی: ئه ی خه لیفه له جوابی عاجز نه بووم، ئه ما شه رم ئه که م جوابی بده مه وه. خه لیفه وتی: جواب دانه وه ی لازمه. ته وه دود وتی: قانزاجی جیماع زۆره، چونکه به دهن پر له سه ودایه. جیماع ئاگری عیشق ئه کوژینه یته وه و مه حبه به ت رائه کیشی، شه وق به دل په یدا ئه کات، وه حشه ت دوور ئه خاته وه، غه م و خه فته لانه دا. جیماع کردنی زۆر له پایز و هاویندا زهره ری زۆره، وه جیماع کردن له گه ل ژنی پیر وه یا نه خۆش له زهره کوشنده تره. جیماع کردن له گه ل ژنی گهنج و سه وزه و جوان که تازه مه مکی کرد بی وه خوسوس له نه جیب زاده کان بی، ئه و جوړانه قوه ت به پیاو زیاد ئه کات. میردی ژنی جوان پیر بوونی نیبه. چاکترینی جیماع شه و پاش نان خواردن، پیش نووسن، به رۆژ پاش قاوه لتی. حه کیم وتی: مه نی له کوئی دپته ده ره وه؟ ته وه دود وتی: پیاو ره گیک ی هه یه هه موو ره گه کان ئاوی لی وه ره گرن، ئا و له سی سه د و شه ست ره گ کو ئه کاته وه ئه یخاته به یزه ی چه په وه، ئه و وه خته ئه بی به خوینیکی سوور. له پاشا له بهر گه رمیی میزاج ئه بیته ئاویکی خه ست و سه بی، بوئی وه ک بوئی گوپکه ی خورما یه. حه کیم وتی: خه به رم بده ری کام بالداره مه نی و حه یزی هه یه؟ ته وه دود وتی: شه مشه مه کویره یه. ته وه دود وتی: ئه ی خه لیفه، حه کیم له سوئال ماندوو بوو، وه من یه ک سوئال ئه که م جوابی بو نادریته وه. خه لیفه وتی: نه توانی، به رووتی ئه چیته ده ره وه. ته وه دود وتی: ئه وه چیه شتیکه وه ک زه وی گرد و موده وه ره هاتوته وه، زۆر وه خت له بهر چاو گومه، بی قه در و بی ئه همیه ته، دائیما حه پسه، راکردنی نیبه، زه نجیر کراوه، ده ردی نیبه، دائیم برینداره به تیغی شیر، شه ری نه کردوه، حامیله یه ئه ولادی له سک دا نیبه، چه ماوه ته وه، پالی به هیچه وه نه داوه، بی ئاله تی پیاوه تی جیماع ئه کات، بی قوه ت زۆران ئه گری، به شه و له جووتی خوی جیا ئه بیته وه، به رۆژ باوه شی پیا ئه کات؟ حه کیم ره نگ ی زه رد بوو، تا سه عاتی قسه ی بو

نه کرا. تهوه ددود وتی: لیباسه کانت داکه نه، جوابی وەرگره. حکیم وتی: ئەی خەلیفه تۆ به شاهیید به تهوه ددود له من زۆرزان تره. حکیم رووت بۆوه، به خەجاله تی رویشته دهروه. خەلیفه وتی: مه عنای مه ته له کهت چیه؟ تهوه ددود وتی: ئەوه کراسه.

ئه نجا پینجههه کهسیان رویشته پیتشه وه. تهوه ددود وتی: هه چچی ئاره زوو ئەکهیت سوئالی بکه. مونه ججیم وتی: له تولوعووع و غورووب خه بهرم بدهری. تهوه ددود وتی: روژ له سه رچاوهیه ک دیته دهروه و ئەچیتته سه رچاوهیه که وه. ئەو جیگه ی لیبی دیته دهروه ناوی مه شریقه. ئەو جیگه ی پیا ئەچیتته خواره وه ناوی مه غریبه. هه ردوو سه د و هه شتا جوزئه. خودا فه رموویه تی: «فلا أقسم برب المشارق والمغارب». مونه ججیم وتی: شه و چون دیت، روژ چون ئەبیتته وه؟ تهوه ددود وتی: فه رمووده ی خودایه: «یولج اللیل فی النهار، ویولج النهار فی اللیل». مونه ججیم وتی: له مه نازیلی مانگ خه بهرم بدهری. تهوه ددود وتی: بیست و هه شت مه نزله (شرطین، بطین، ثریا، دیران، هقعه، هنعه، ذراع، نثره، طرفه، جهته، زیره، صرفه، عوا، سمک، عفر، زبانا، اکلیل، قلب، شوکه، نعایم، بلده، سعد، ملح، سعد ذابح، سعد السعود، ذو السعد الاجنبیه، فرع موحز، رشاد)، وه نیشان زۆر هیه غهیره ز خودا نه بی بۆ کهس مه علوم نه کراوه، وه ته قسیمی مه نزله کان دوازهیه، له هه ر ججی دوو مه نزل و سولس ئەمیثیت، ههروهک (شرطین) و (بطین) و (ثلث) و (ثریا) و (حمل). دوو سولس (ثریا)، دیران دوو سولس (هقعه) و (مقام)، (ثوره). به و جوړهیه هه مو مه نزله کان. مونه ججیم وتی: له ئەستیره ی سه بیار وه له میزاجیان خه بهرم بدهری، وه له برجی سه عد و نه حس و خانه ی شهرف و هوووت خه بهرم بدهری. تهوه ددود وتی: ئەستیره ی سه بیار هه وه: قه مه ره، عه تاریده، زوهرهیه، شه مسه، میپرپخه، موشته ریبه، زوحه له. ئەما شه مس گه رم، وشک، نزیک به نه حس، له نه زه سه عدایه. له هه ر ججی سیی روژ ته وه ستی. ئەما قه مه ر سه عد و سارده، له هه ر ججی بیست و پینج روژ ته وه ستی، وه میپرپخ نه حسه، له هه ر ججی ده مانگ ته وه ستی، وه موشته ری سه عده، له هه ر ججی یه ک سال ته وه ستی. زوحه له سه رد و وشک و نه حسه، له هه ر ججی سئ مانگ ته وه ستی. روژ ته سه ده و شهرفی ئەو له حه مه ل و هوووتی ئەو له ده لویه، وه خانه ی مانگ سه ره تان و شهرفی ئەو له سه ور و هوووتی ئەو له عه قه رب، دوو بالی ئەو له جه دی، وه زوحه له خانه ی جه دی و ده لو شهرفی ئەو، وه میزان و هوووتی ئەو له حه مه ل و بالی ئەو له سه ره تان و هوووتی ئەو له جه دی و بالی ئەو له جه وزا و ته سه ده و، زوهره خانه ی سه ور و شهرفی ئەو له حووت و هوووتی ئەو له میزان و بالی له

عه قه رب و زوجه لدایه و خانهای عه تارید و جهوزا و سونبوله و ، شهرفی ئه و و هوبووتی ئه و له حووت و بالی له سه و رایه ، وه خانهای میپرپیخ همه ل و عه قه رب و ، شهرفی ئه و له جهدی و هوبووتی ئه و له سه ره تان و بالی له میزانا یه . وه ختی مونه ججیم ناوی ئه ستیره کانی بۆ به یان کرا زانیی ته وه دود هه موو جو ره جوابیکی بۆ ئه دریتته وه ، ئاره زووی کرد له ریگهی حیل وه سوئال له ته وه دود بکات . مونه ججیم وتی : ئه ی ته وه دود ، ئه م مانگه باران ئه باریت . ته وه دود سه ری داخست ، بی دهنگ بوو . خه لیفه وتی : وا دیاره ته وه دود جوابی بۆ نادریته وه . ته وه دود وتی : ئه ی خه لیفه له جوابی عاجز نه بووم . ئه ما به روخسه تی خه لیفه شمشیری داوا ئه کم له گه ردنی ئه م فه رمه سو نه بده م . خه لیفه و حازران پیئکه نین . ته وه دود وتی : ئه ی مونه ججیم پیئج ئه شیا هه یه له خودا زیاتر بۆ که س مه علوم نه کرا وه . ئه نجا ئه م ئایه ته ی خوینده وه : «ان الله عنده علم الساعة ، وینزل الغیث ، و یعلم ما فی الارحام ، وما تدری نفس ماذا تکسب غداً ، وما تدری نفس بأی أرض تموت . ان الله علیم خبیر» . مونه ججیم وتی : ئافه رین ئه ی ته وه دود ، له ئیمتیحان زیاتر مه قسه دیکی که م نه بوو . ته وه دود وتی : هه ر رۆژی ئه ستیره یه ک هه یه ، ئه و ئه ستیره یه ساحیبی ئه و رۆژه یه ، ئه گه ر ئه و سا له ئه وه ل رۆژی شه نبه بوو ، ده لاله ت ئه کات له قاتی ، به نی ئاده م زۆر ئه مرن ، ئه هالیی میسر و شام له زولمی پادشاه هه راسان ئه بن ، هه ردوو زۆر ئه بی ، به ره که ته ی زه راعه ت که م ئه بیئ . ساحیبی ئه و رۆژه زوجه لی نا وه . سه ری سا ل یه کشه نبه بوو ده لاله ت ئه کات له زولمی پادشاه و حاکمان . پیاوان زۆر ئه مرئ و مه شه ققه ت زۆر ئه کیشن . که م بارانی ئه بیئ . به ری دانه ویله ئه بی . نیسک و ته ری ئه فه وتیئ . شه ر و شو ر له ناو پادشاهانا په یدا که م ئه بیئ . ناوی ساحیبی ئه و رۆژه ئافتابه . سه ری سا ل دوو شه نبه بوو ده لاله ت ئه کات له چاکه ی به ختی حاکمان ، له زۆری به ری میوه و دار زۆر بوون . نیسک و که تان که م ئه بی ، تاعوون په یدا ئه بی . چواریی ئه مرئ . ته ری و هه نگوین و پیو هه رزان ئه بی . ساحیبی ئه و رۆژه ناوی قه مه ره . سه ری سا ل سی شه نبه بوو ده لاله ت ئه کا له مردنی گه و ره زادان و خوین رشتن ، قاتی و گرانی و که م بارانی ، وه ماسی که م ئه بی . نیسک و هه نگوین و جو هه رزان ئه بی . مو حاره به له ناو حوکومه ته کانا په یدا ئه بی . گوئدریئ زۆر ئه مرئ . ساحیبی ئه و رۆژه ناوی میپرپیخه . سه ری سا ل چوار شه مه بوو ده لاله ت ئه کات پیاوان به زه حمه ت ئیداره ئه کن . له ناو میله تدا دو شمنایه تی په یدا ئه بی ، میقداری باران که م ئه بارئ . میقداری زه راعه ت ئه فه وتی . منال و چواریی زۆر ئه بی . مردن له ناو به حردا په یدا ئه بی . گه نم گران ئه بی و

سائیردی دهغل ههزان ئه بئ. رهعد و بهرق زۆر ئه بئ. ههنگوین و خورما و کهتان و پهنبۆ زۆر ئه بئ. ساحیبی ئه و رۆژه ناوی عهتاریده. سهری سال پینج شهنبه بئ دهلالهت ئەکات وهزیران عادل ئەبن، قازی و مه لایان و ئەهلی دین ئیداره یان چاک ئه بئ. میوه، دهنکی بهردار، دار و گیا زۆر ئه بئ. ههنگوین و تهپری و پهنبۆ و کتان ههزان ئه بئ. ساحیبی ئه و رۆژه ناوی موشته ریبه. سهری سال جومعه بوو دهلالهت ئەکات له درۆ و بوهتان. له پایزا چاک ئه بئ. ههزانی ئه که ویتته شانوه، فهساد له به حردا ئاشکرا ئه بئ و له بهر دا زۆر ئه بئ. تۆوی کهتان و گهنم و ههنگوین گران ئه بیت. تهپری و کالهک ئه فه و تیت. ساحیبی ئه و رۆژه ناوی زوهره یه. هه موو ئه م مه سئه له یه خودا ئه یزانی، راجیعه به قودره تی خودا. ئه ی مونه ججیم یه ک سوئال له تۆ ئه که م، جواب نه ده یته وه حازر به به رووتی ئه چیتته ده ره وه. مونه ججیم وتی: سوئاله که ت چییه؟ ته وه ددود وتی: جیگه ی زوحه ل له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی حه و ته م. ته وه ددود وتی: جیگه ی موشته ری له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی شه شه م. ته وه ددود وتی: جیگه ی میپر یخ له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی پینجه م. ته وه ددود وتی: جگه ی رۆژ له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی چواره م. ته وه ددود وتی: جیگه ی عه تارید له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی دووه م. ته وه ددود وتی: جیگه ی مانگ له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی یه که م. ته وه ددود وتی: ئه ستیره کان له سه ر چه ند قیسمه؟ مونه ججیم جوابی بۆ نه درایه وه. خه لیفه ئه مری کرد به رووت بوونه وه ی مونه ججیم. ته وه ددود وتی: ئه ی خه لیفه، ئه ستیره کان له سه ر سی قیسمه، قیسمیکیان به ئاسمانی یه که مه وه دونیا رۆشن ئه کاته وه، قیسمیکیان بۆ به حر روون کردنه وه به هه واوه وه ستاوه و قیسمیکیان بۆ شه یاتین دوور خستنه وه وه ک ده لیلی ئایه ته «ولقد زینا السماء الدنيا بمصابیح وجعلناها رجوماً للشیاطین». مونه ججیم وتی: یه ک دوو سوئال ماوه ئه گهر جواب بده یته وه به زانستی تو شه هاده ت ئه ده م و رووت بوونه وه به عار نازانم، لیباسه کانم ته سلیم ئه که م. ته وه ددود وتی: سوئاله کانت چییه؟ مونه ججیم وتی: ئه وه چییه چوار ئه شیا به یه که وه ن و به یه ک دو شمن؟ ته وه ددود وتی: ئه و چوار ئه شیا یه گهرما و تهپری و روتوبه ت و وشکییه. خودا له گهرمی ئاگری خهلق کردوه، ته بیعه تی ئه و گهرم و وشکه. له تهپری ئاوی خهلق کردوه، ته بیعه تی ئه و سارد و تهپره. له روتوبه ت هه وای خهلق کردوه، ته بیعه تی ئه و گهرم و تهپره. له وشکی خاکی خهلق کردوه، ته بیعه تی ئه و سارد و وشکه. خودای ته عالا دوازه برجی خهلق کردوه: حه مه ل، شه ور، جه وزا، سه ره تان، ئه سه د،

سونبوله، میزان، عه‌ق‌ره‌ب، قه‌وس، جه‌دی، ده‌لو، حووت. ئەو برجانە لەسەر چوار تەبیعیەتن، سی برج لەوان ناروییە، سی برج خاکییە، سی برج بادییە، سی برج ئاوییە. حەمەل، قه‌وس، ئەسەد ئاگرییە. ئەور، سونبوله، جه‌دی خاکییە. جه‌وزا، میزان، ده‌لو بادییە. سەرەتان، عه‌ق‌ره‌ب، حووت ئاوییە. مونه‌ججیم وتی: دهر مه‌عنای چییە؟ تەو‌ددود وتی: دهر ناوی ئەوقاتی شەو و رۆژە. موحەمەد (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: جنیو بە دهر مه‌دەن، بە راستی دهر ناوی خودایە، وە جنیو بە ئەوقات نەدەن «فان الساعة آتیة لا ریب فیها»، وە جنیو بە زەوی نەدەن «منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منها نخرجکم تارة اخرى» مونه‌ججیم وتی: لە پینج رۆح لەبەر خەبەرم بدەری خواردن و خواردنەو‌ه‌یان بوو، لە سک نەزاون. تەو‌ددود وتی: ئادەم، شەمعوون، حوشتی سالح پینجەمبەر، فیدیە ئیسماعیل، پەرنده‌یی لە غارا ئەبوو بە کر چاوی پێ کەوت. مونه‌ججیم وتی: لەو پینجە ئەچنە بەهەشتەو نە لە ئادەمن، نە جینن، نە مەلائیکەن خەبەرم بدەری. تەو‌ددود وتی: گورگی یەعقوب، سەگی ئەسحابی کەهف، کەری عوزەیر، حوشتی سالح پینجەمبەر، دۆلدۆلی موحەمەد (صلی اللہ علیہ وسلم). مونه‌ججیم وتی: ئەو کێ بوو نوێژی ئەکرد نە لە زەوی نە لە ئاسمان؟ تەو‌ددود وتی: سولەیمان پینجەمبەر بوو لەسەر تەخت نوێژی ئەکرد، تەختە کە ی بەسەر پشتی باوہ بوو. مونه‌ججیم وتی: خەبەرم بدەری لەو کەسە نوێژی سووچی کرد تەماشای کارەکەری کرد، بەو حەرام بوو. نیوەرۆ بەو حەلال بوو. وەختی عەسر بەو حەرام بوو. وەختی مەغریب بەو حەلال بوو. وەختی عیشا بەو حەرام بوو. بۆ سووچەینێ بەو حەلال بوو تەو‌ددود وتی: ئەو پیاویک نوێژی سووچی کرد، چاوی بە جار یەک کەوت بەو حەرام بوو. نیوەرۆ کرپی، بەو حەلال بوو. عەسر ئازادی کرد، بەو حەرام بوو. وەختی مەغریب ماری کردوہ، بەو حەلال بوو. وەختی عیشا تەلاقێ دا، بەو حەرام بوو. بۆ سبەینێ ماری کرد، بەو حەلال بوو. مونه‌ججیم وتی: ئەو کێ بوو شەو و رۆژ لە ساحیبی جیا نەبووہ؟ تەو‌ددود وتی: یونس لەسکی ماسیبا شەو و رۆژ جیا نەبووہ. مونه‌ججیم وتی: خەبەرم بدەری لە زەویەک یەک جار خۆری لی داوہ، وە لە داوینی ئەووەل جار بە زەویا راکیشراوہ، وە لە شتی نەفسی هەیه رۆحی نییە. تەو‌ددود وتی: ئەو زەویە یەک جار خۆری لی دا ئەو بەحرە بوو بە عەسای موسا شەق بوو، لە داوی موسا هاتەوہ یەک. ئەو دامینە ئەووەل جار بە زەویا راکیشرا، دامینی هاجەرە خاتوون بوو لە شەرمی سارە خاتوون بە زەویا راکیشرا. ئەو شتە نەفسی هەیه رۆحی نییە «والصبح اذا تنفس». مونه‌ججیم قسە ی تەواو بوو.

لیباسه کانی داکه ند، به شهرمه وه رژیشته دهره وه.

ئه نجا شه شههم کهسیان رژیشته پیشه وه، ناوی (نیزامی) بوو، پروبه پرووی ته وه ددود دانیشته، وتی: من به وانه مهزانه. ته وه ددود وتی: بوم ناشکرا بوو له وان که متری، چونکه خوت هه لئه کیشی. هه تا زوه بنیره دهستی لیباسی کهت بو بینن. نیزامی وتی: کاریتکت به سهر دینم به عیبرهت له دونیا بگتیریتته وه. ته وه ددود وتی: ئومید ده کهم دهر پیکهت له قاچ دامالم، دهستیکت به پیش و دهستیکت به پاش بگریت، بجیته دهره وه. نیزامی وتی: خه بهرم بدهری له و پینجه له پیش هه موو شتیکدا خهلق کراوه. ته وه ددود وتی: (۱) خاک. (۲) ئاو. (۳) با. (۴) رووناکی. (۵) تاریکی. نیزامی وتی: چیه خودا به دهستی قودرهتی خوی خهلقى کرد؟ ته وه ددود وتی: عهرش، داری تووبا و به ههشت. وه سائیره ی ته شیا و مهخلووقات خودا فهرمووی: ببه، بوون. نیزامی وتی: خه بهرم بدهری ئه وه چی بوو ئه وه ل دار بوو، ئاخری ئه بوو به رۆح له بهر؟ ته وه ددود وتی: عهسای مووسا بوو ههر وهخت ئاره زووی ئه کرد به ئه مری خودا ئه بوو به ئه ژدهها و پاسه وان، وه یا مووسا عهساکه ی به زوییا ئه چهقان، ئه رواو میوه ی ئه گرت مووسا ئه یخوارد و، له ژیر سیبهری ئیسراحتی ئه کرد. وه ئه گهر مووسا له رژیشتن ماندوو ئه بوو، سواری عهساکه ئه بوو وهک ولاغ ئه رژیشت. وه ئه گهر مووسا ئه خهوت عهساکه وهک شوان ئاگاداری حه یوانه کان ئه بوو. نیزامی وتی: خه بهرم بدهری له و ژنه له پییاو خهلق بوو، وه له و پییاو له ژن خهلق بوو. ته وه ددود وتی: حهوا له ئادهم و عیسا له مریم خهلق بوون. نیزامی وتی: له بهستراو و له کراوه خه بهرم بدهری. ته وه ددود وتی: بهستراو فهرزه، کراوه سوننه ته. نیزامی وتی: مووسا له حوزووری خودا چهند که لیمه قسه ی کرد؟ ته وه ددود وتی: له پیغه مبه ره وه ربوایهت کراوه خودای ته عالا له گه ل مووسا ههزار و پینج سه د که لیمه ی ته که للوم کرد. نیزامی وتی: خه بهرم بدهری ئه و چوارده یه چیه قسه یان له گه ل خودا کرد؟ ته وه ددود وتی: حهوت ئاسمان، حهوت ته به قه ی زهوی «أتینا طائعین». نیزامی وتی: ئادهم چون خهلق بوو؟ ته وه ددود وتی: ئادهم خهلق بوو له گل و، گل له کهف و، کهف له به حر و، به حر له تاریکی و، تاریکی له نور و، نور له ماهی و، ماهی له بهردی سهخت و، بهرد له یاقوت و، یاقوت له ئاو و، ئاو له قودرهتی ئه وه وه «انما امره اذا اراد شیئاً ان یقول له کن فیکون». نیزامی وتی: خه بهرم بدهری سیرات چونه؟ ته وه ددود وتی: سیرات سی ههزار سال رتگه یه، ههزار سهرو ژوور، ههزار راست، ههزار سهرو خوار. بو گونا هبار له شمشیر تیژتر، له موو باریکتره. نیزامی وتی: موحه مه د (صلی الله علیه

وسلم) چەند شەفاعەت ئەکا؟ تەوہدود و تى: سى شەفاعەت ئەكات. نيزامى و تى: ئەو كەسە ئەو دەل جار ئيمانى بە موحەمەد هيتا كى بوو؟ تەوہدود و تى: ئەبووبەكرى سىددىق بوو. نيزامى و تى: عەلى پيش ئەبووبەكر ئيمانى هيتا يان پاش ئەبووبەكر؟ تەوہدود و تى: عەلى لە منالاييەوہ خودا هيدايە تى دا، قەتعييەن بتى نەپەرستوہ. نيزامى و تى: عەلى و عەبباس كاميان گەورە ترن؟ تەوہدود رەنگيكي هيتا و برد سوور ھەلگەرا، و تى: تۆقسە لە دوو گەورە بۆچ ئەكەيت ھەردو كيان وەك يەك خۆشەويست و حورمەتدارن؟ خەليفە راست بووہوہ، و تى: ئافەرين تەوہدود بۆ زيرەكيت؟ نيزامى و تى: لە ھەنگوين شيرينتر لە شمشير پرندەتر، لە زەر كوشندەتر چيبە، وە لەزەتى وەخت و، خۆشيبى سى رۆژە و، خۆشترين وەخت و، خۆشيبەك ھەفتە و، ھەقى خودا بە تالى نەكات و، زينداني دل و، خۆشيبى دل و، مەكرى نەفس و، مردنى زيندوويە تى و، دەردى بى دەرمان و، عەيبى لا بردنى نەبى، چيبە؟ وە رۆح لە بەرى لە ئاوەدانىيا نيبە، لە ويرانە جيگە ئەكات، دوشمنى بەنى ئادەمە، لە ھەوت رۆح لە بەر خەلق بوو، كامەيە؟ تەوہدود و تى: كراسەكەت دامالە، مەعنای بەيان بەكەم. خەليفە و تى: تۆ بەيانى بەكە داكەندنى كراسەكەى لە سەر من. تەوہدود و تى: لە ھەنگوين شيرينتر ئەولادە. لە شمشير پرندەتر زوبانە. لە زەر كوشندەتر نەفسى نەفس پيسانە، وە لەزەتى وەخت جيماع كردنى ژنانە. وە خۆشيبى سى رۆژە دارو و گرتنى ژنانە، وە خۆشترين وەخت رۆژى بەيع و شيرايە، وە خۆشيبى يەك ھەفتە زاوا و بووكيبە تيبە، وە ھەقى خودا بە تالى نەكات مردنە، وە زينداني دل كورى ناسالھە، وە خۆشيبى دل ژنيكە لە ئيتاعەى مېردايە. مەكرى نەفس مەملووكيبى نافرمانە. مردنى زيندوويە تى فەقيريبە. دەردى بى دەرمان سەوداى عيشقە. وە عەيبى لا بردنى نيبە كچى بەد ئەتوارە. وە رۆح لە بەرى لە ئاوەدانى نيبە لە چۆل ئەنیشيت دوشمنى بەنى ئادەمە. لە ھەوت رۆح لە بەر ئيجاد بووہ كوللەيە، سەرى وەك سەرى ئەسپ، مىلى وەك مىلى گا، بالى وەك بالى كەرگەس، پىي وەك پىي حوشتر، كلكى وەك كلكى مار، سكى وەك سكى دوو پيشك وايە. شاخى وەك شاخى ئاسك ئەنوئى. خەليفە جوابەكانى زۆر پى خۆش بوو، ئەمرى كرد بە داكەندنى كراسەكەى نيزامى و تى: ئەى تەوہدود دەريپكەم دامەكەنە، كيتابى بە شيعر لە وەسفت دروست ئەكەم. تەوہدود و تى: لازمە بە پرووتى بچيتە دەرەوہ ئەگەرچى كيتابى لەزەم دروست بەكەيت، منيش حاشيەى بۆ دروست ئەكەم، بە تەخميس لە عەيب و خۆ ھەلگيشانت. خەليفە ناردى كراسيكيان بۆ ئيبراھيمي نيزامى هيتا و كراسەكەى بۆ

تهوهدود داکه‌ند، وتی: مویاره‌کت نه‌بی.

حه‌و‌ته‌م که‌سیان وه‌ستای شه‌تره‌نجی بوو چووہ پېشه‌وه، ده‌ستیان کرد به یاری کردن. ههر موهره‌یی وه‌ستای شه‌تره‌نج فریپی ئەدا ته‌وه‌ددود به‌تالی ئەکرد، هه‌تا شه‌ترنجی مات بوو. وتی: بۆیه به هیواش یاری ئەکه‌م ته‌ماع ئەنیمه به‌رت. راوه‌سته، ئیستا یاریت پیشان ئەده‌م. دووباره ده‌ستیان کرد به یاری هه‌تا وه‌ستا بېهۆش بوو. ته‌وه‌ددود پیکه‌نی، وتی: ئەی وه‌ستا، من فهرزین و ره‌خ و مه‌یمه‌نه و ئەسپ یه‌ک جار هه‌لته‌گرم، وه ئەگه‌ر تو له منت برده‌وه کراسه‌که‌م دائه‌که‌نم، وه ئەگه‌ر من برده‌وه کراسه‌که‌ت داکه‌نه. وه‌ستا رازی بوو. ته‌وه‌ددود ده‌ستی کرد به موهره‌هاویشتن. فهرزینی کرد. به‌یده‌قی ره‌خی به به‌یده‌قی ئەسپ گه‌یاند. وه‌له پینجه‌م و شه‌شم بوو به شاه. له پاشا ده‌ستیان کرد به نه‌ردین. به‌ینی زۆر نه‌بوو وه‌ستا دۆراندی. وه‌ستا هه‌ستایه سه‌رپیتی، وتی: ئەی خه‌لیفه، به‌نیعمه‌تی تو قه‌سه‌م جووری ئەم به‌لایه نییه، وه هه‌تا به رۆح زیندوو بم له به‌غدادا یاری نه‌که‌م.

ئه‌نج خه‌لیفه رووی کرده ته‌وه‌ددود وتی: ئاله‌تی ته‌ره‌ب ماوه. ته‌وه‌ددود وتی: ئەمر بفرموو به حازر کردنی. وه‌ختی عوودی گرت به ده‌سته‌وه‌وه، به ده‌نگیکی خۆش ده‌ستی کرد به شיעر خوتندنه‌وه‌وه عوود لیدان. ئاو له رۆیشتن، ته‌یر له فرین رانه‌وه‌ستا. به‌ده‌نگیکی نه‌رم و هه‌زینه‌وه ده‌ستی کرد به شיעر خوتندنه‌وه‌وه هه‌تا حازران بېهۆش بوون. له پاشا ته‌وه‌ددود هه‌ستا ده‌ستی خه‌لیفه‌ی ماچ کرد و خه‌لیفه ئەمری کرد ده هه‌زار ئالتوونی سوور بدن به ئەبولحه‌سه‌ن. ته‌سلیمیان کرد. وه رووی کرده ته‌وه‌ددود وتی: هه‌رچی ئاره‌زوو ئەکه‌یت به‌یانی بکه پیت عه‌تا بکه‌م. ته‌وه‌ددود وتی: «وما الاحسان الا بالتمام». وه ئەگه‌ر مه‌رحمه‌ت ئەفرموویت بمه‌خشه‌ره‌وه به ئەبولحه‌سه‌ن. خه‌لیفه قویوولی کرد و میقداری ئالتوونی نایابی له‌گه‌ل میقداری ئەلیسه و له‌وازیماقی مالی پی به‌خشی و دایه‌وه به ئەبولحه‌سه‌ن. شه‌فه‌قه‌ت و مه‌رحمه‌تی ئیبنو عه‌باسی ئەوه بوو ده هه‌زار دینار و خه‌لاتیکی زۆر و جاریه‌کی به ئاره‌زوو به‌خشییه‌وه به ئەبولحه‌سه‌ن.

«ته‌وه‌لی نووسینه‌وه ده‌ست پی کرا ۱۰ی ته‌شرینی ته‌وه‌لی س‌نه ۱۹۳۴»

«ته‌واو بوونی گه‌لاویژ ۲۰ی ته‌شرینی ثانی س‌نه ۱۹۳۴»

سه د ناموژگاریی لوقمانی جه کیم

- ۱- ئه ی رۆحی باوکت، خودای تهنهنا بناسه.
- ۲- ههر وهعز و ناموژگارییهک ئه لیبیت، ئه ووهل خۆت بیهکه.
- ۳- قسه به ئه ندازه ی خۆت وهرگره.
- ۴- حورمه تی پیاوان بزانه.
- ۵- حورمه تی ههموو کهس بناسه.
- ۶- ئاگات له سپی خۆت بیه.
- ۷- ره فیهقت له وهختی سه غله تی تاقی که ره وه.
- ۸- دۆست به قانزاج و زهره ر ته جره به بکه.
- ۹- له کهم عه قل و نهزان دوور به.
- ۱۰- ره فیهقی زیرهک و عاقل بگره.
- ۱۱- له کاری خیره جه له بکه.
- ۱۲- ئیعتیما د به ژنان مه که.
- ۱۳- ته دبیر به پیاوی سالح و عه قلدار بکه.
- ۱۴- قسه به ده لیل بکه.
- ۱۵- گه نجی به تالان بزانه.
- ۱۶- له وهختی گه نجی کاری ههر دوو دنیا بکه.
- ۱۷- ره فیهقی دۆستت به خۆشه ویست بزانه.
- ۱۸- له گه ل دۆست و دشمن رووخۆش به.
- ۱۹- خزمه تی دایک و باوکت به تالان بزانه.
- ۲۰- وهستات له باوکت به چاکتر بزانه.
- ۲۱- خهرجی به ئه ندازه ی قانزاج بکه.
- ۲۲- له ههموو کاریکا ئه وسه ت به.
- ۲۳- پیاوه تی و چاکه به ره وشت بگره.
- ۲۴- خزمه تی میوان به واجب بزانه.
- ۲۵- ئه چیه ته ههر مالی ئاگات له چاو و زوبانت بیه.
- ۲۶- جل و به دهن پاک بیه.
- ۲۷- له گه ل جه ماعه ت ره فیهق به.
- ۲۸- ئه ولادت فیهری عیلم و ئه دهب بکه.
- ۲۹- ئه گه ر مومکینت بوو فیهری تیره نه ندازی و سواریی بکه.
- ۳۰- که وش و گۆره وی ئه ووه ل پیهی راست له پیه که، ئاخری پیهی چه پ داکه نه.

- ۳۱- له گه ل هه موو كهس كار به قه ده ر ئه و بكه .
- ۳۲- به شه و قسه ئه كه يت به هيواشي و نهرم بيكه . به رۆژ قسه ئه كه يت به هه موو لايه كا پروانه .
- ۳۳- كه م خواردن ، كه م نووستن ، كه م وتن به عاده ت بگره .
- ۳۴- هه رچي به خۆت لايق نه بي به خه لقي لايق مه بينه .
- ۳۵- كار به زانستي و به ته دبير بكه .
- ۳۶- له گه ل ژن و منال قسه ي سپري ئاشكرا مه كه .
- ۳۷- چاوت له مالي كهس نه بي .
- ۳۸- چاوت له وه فاي نا ئه سلان نه بي .
- ۳۹- بي خۆف مه چۆ بۆ كار .
- ۴۰- ناكردوو به كردوو مه ژمپه .
- ۴۱- كاري ئيمپۆ مه خه ره سبه يني .
- ۴۲- له گه ل له خۆت گه و ره تر ده سبازي مه كه .
- ۴۳- له گه ل گه و ره قسه دريژ مه كه ره وه .
- ۴۴- خه لقي به سه ر خۆتا زۆردار مه كه .
- ۴۵- ئه وي موحتاجته نا ئوميدى مه كه .
- ۴۶- فكري شه ري رابوردوو مه كه ره وه .
- ۴۷- خيري خه لقي تيكه ل به خيري خۆت مه كه .
- ۴۸- مالت به دۆست و دوشمن مه نوينه .
- ۴۹- خزميه تي له خزم مه بپه .
- ۵۰- كه سي كه چاك بوو غه يبه تي مه كه .
- ۵۱- به خۆت مه نازه .
- ۵۲- جه ماعه تي كه وه ستا تۆش موافه قه تيبان بكه .
- ۵۳- ئه مووست به ئه مووستا مه ماله .
- ۵۴- له بهر چاوي خه لق دان مه ناژنه .
- ۵۵- چلم و تف به قايم و دهنگي به رز فرى مه ده .
- ۵۶- له باويشكا ده ست به ده مه وه بگره .
- ۵۷- له بهر چاوي خه لق خۆ هه لكيشان و فيستهي مه كه .
- ۵۸- ئه مووست به لوتتا مه كه .
- ۵۹- قسه ي راست و درۆ تيكه ل مه كه .
- ۶۰- له بهر چاوي خه لق كهس ته ريق مه كه ره وه .
- ۶۱- ئيشاره ت به چاو و ئه برۆ مه ده .

- ۶۲- قسهی بیژراو تهرار مه‌که‌ره‌وه.
- ۶۳- له‌قسه‌یه‌ک پی‌که‌نین بی‌نی خۆت بی‌رتیزه.
- ۶۴- مه‌دح و سه‌نای خۆت و خزمت لای که‌س مه‌لنی.
- ۶۵- وه‌ک ژنان خۆت ئارایش‌ت مه‌که.
- ۶۶- هه‌رگیز به‌ ئومیدی ئه‌ولاد مه‌به.
- ۶۷- ئاگاهداری زوبانت به.
- ۶۸- له‌ وه‌ختی قسه‌کردنا ده‌ست مه‌جوولینه.
- ۶۹- حورمه‌تی هه‌موو که‌س بزانه.
- ۷۰- له‌گه‌لی ئه‌توار خراپان ره‌فییق مه‌به.
- ۷۱- ناوی مردوو به‌ خراپ مه‌به.
- ۷۲- هه‌تا ئه‌توانی شه‌ر و هه‌را دامه‌گیرسینه.
- ۷۳- قوه‌تی خۆت مه‌نوینه.
- ۷۴- که‌سی ته‌جره‌به‌ کرابی به‌ چاک، تو به‌ خراپی مه‌زانه.
- ۷۵- نانی خۆت له‌سه‌ر سفه‌ری که‌س مه‌خۆ.
- ۷۶- له‌کار کردنا په‌له‌ مه‌که.
- ۷۷- بۆ دونیا خۆت عه‌زیه‌ت مه‌ده.
- ۷۸- هه‌رکه‌س ناسیاوته ئه‌وه‌ بناسه.
- ۷۹- له‌ وه‌ختی غه‌زه‌یدا قسه‌ی فامیده‌ بکه.
- ۸۰- به‌ فه‌قیانه‌ لووت مه‌سه‌ره.
- ۸۱- له‌وه‌ختی هه‌له‌هاتنی رۆژ مه‌نوو.
- ۸۲- له‌ رینگه‌ پیش له‌ خۆگه‌وره‌تر مه‌که‌وه.
- ۸۳- مه‌چۆره‌ ناو قسه‌ی خه‌لقه‌وه.
- ۸۴- سه‌ر مه‌خه‌ره‌ سه‌ر ئه‌ژنۆ.
- ۸۵- ته‌ماشای راست و چه‌پ مه‌که، بۆ به‌رده‌می خۆت بروانه.
- ۸۶- ئه‌گه‌ر ئه‌توانی به‌ رووتی سواری ئولاغ مه‌به.
- ۸۷- له‌به‌رده‌می میوان له‌ که‌س تووره‌ مه‌به.
- ۸۸- ئیش به‌ میوان مه‌سه‌په‌ره.
- ۸۹- له‌گه‌ل شی‌ت و سه‌رخۆش قسه‌ مه‌که.
- ۹۰- له‌گه‌ل عاقلان و پادشاهان له‌سه‌ری کووچه‌ دامه‌نیشه.
- ۹۱- بۆ قانزاج و زه‌ره‌ر ئابرووی خۆت مه‌به.
- ۹۲- لووت به‌رز و ساحیب کی‌بر مه‌به.

- ۹۳- رقی خەلقى مەخەرە دلەوہ.
- ۹۴- لە شەر و فیتنە پارێزگاری بکە.
- ۹۵- بێ کێرد و ئەمووستیلە، بێ پارە مەبە.
- ۹۶- ئاگات لە خۆت بێ سووک نەبی.
- ۹۷- خۆت قورس پەرگەر.
- ۹۸- بە راستی روو بکەرە خوا.
- ۹۹- بە ئارەزووی ئەفس مەرۆ.
- ۱۰۰- لەگەڵ خەلق بە ئینساف بە. خزمەتی گەوران بکە. شەفەقەت لەگەڵ وردان بکە. فەقیران بێ بەش مەکە. لەگەڵ دۆست و رەفییقان بە ئامۆزگاری بە و، حوکم بەسەر دوشمنان بکە. لەگەڵ جاھیلان مەدوئ. لەگەڵ عالمان لە پێگەیی دیانەت خەریک بە. تەمەح مەکەرە مالتی کەس. مالت هاتە بەر دەستت، دەستی پێتوہ مەنئ. بێئزراوہ لێیان پرسی: بلووغ بوون مەعنای چییە؟ فەرمووی: مەعنای ئەوہیە شەھوہت لە پیاو بێتە دەرەوہ و، پیاو لەمنەت نان بچیتە دەرەوہ.

تەواو بوو

بەبەلابەپین

چەند چیرۆکیکم لەم کتیبە خۆبندنەوه. بە راستی مۆتەرجم، مەلا کەریم، شایانی سوپاس و ستایشە. بەلام، داخی بەجەرگم، ئەبێ ئەم کتیبە، بۆ چاپکردن، جاریکی تر بەشێوەی نووسینی زمانی کوردی پوونووس بکریتهوه. هەندێ لە وشە و گوتاری بگۆزرین. مۆری وینەکانی دروست بکریت. ئەمەش کۆشش و پارە زۆری ئەوێت. کۆستم کەوێ! لە بازگان و پارە زۆرەکانی کوردا هاندەرێکی وەها نییە ئەم ئێشە چاکە بکات، هەتا وەرگێر بتوانی جاریکی تر ئەم تەقەلایە بدات. پەنا بەخوا.

بەغدا: ۱۹۵۰/۱/۲۷ - محەمەد عەلی کوردی

حەقیقەت لە خۆبندنەوهی ئەم وەرگێراوه لە زمانی فارسییەوه، ئازایەتی و کۆشش بە خەرج کراوه. وەبۆ ئەو کەسانە مۆشترە بن بە خۆبندنەوهی ئیستیفادەیهکی فەوقەلعادە وەرئەگیریت. زۆر سوپاسی خاوەنی وەرگێر ئەکەین ئەم خزمەتە بۆ بەجێ هێنانەوه. بەلام نووسانییەت ماوه بۆ جیهەتی ئەم کتیبە. ئەو کەسانە ساحتیب هیممەتن هەول بەدەن بۆ تەبەع کردنی.

مەلا حەسن زاده عوبەیدوللا عەبدولعەزیزی مەلا عەلی سەححاف

تەحسینی مۆتەرجمی ئەم کتیبە ئەکەم بۆ حیسسیاتی. لاکین ئەگەر هیممەت بکا بۆ تەبەع کردنی، خزمەتێکی گەورەتر و بەقیمەتتر کوردێک ئەبێ، وە ئەو وەقتە هەموو کەس ئیستیفادە لێ ئەکا.

کوردێک: ۱۹۳۵/۱۰/۲۲

زۆر تەقدیری مۆتەرجمی ئەم کتیبە ئەکەم، وە تەبەع کردنی ئەبێتە سەبەبی خزمەتێکی زۆر گەورە، وەئەیزەن کتیبەکەش قیمەت و شەرەفیکی زۆر پەیدا ئەکا.

۲۲ ی حوزەیرانی ۱۹۳۵: تەلەبەیهک

لازمە لەسەر کوردەکانمان زۆر مەمنوونی خاوەن گەلاوێژ بن بۆ فکری کە کردوویەتی وە حورووفاتی کە رێکی خستوو. لای من هەتا ئیستا کەس قیسسە وای نەنووسیوه وای رێک نەخستوو.

۱۹۳۴/۱۲/۱۵ گولانی: شیخ سەلام

سەرتاپا تەماشای ئەم تەرجەمە کراوەی که پڕە لە حکیمەت و عیلم و مەعریفەت و پڕە لە جەوهەر و زانستی و تەشبیە و کینایە و ئیستیعارەم کرد. تەقدیری مۆتەرجیمە کە دەکەم. ئیرادەم کردبوو ئەم خزمەتە و ئەم هونەرە من بیکەم، (مع التأسف) من نائیل نەبووم. بەلام بەم کردووە که لەبرایینکی کوردی خۆ و لا تیبیەوه کرا، عادەتا وەکوو خۆم کردبیتەم وای دەزانم، چونکە بە گەلێ زویان تەرجەمە کراوە. زویانی کوردیش کەوتە پێزی ئەوان. کەوابوو سەبەبی ئیفتیخارە، ئەی کاکە مەلا کەریم سەعید مەشکوورە. هەموو کەس بەم کردووەیەت مەسرورە. بۆ تەبەعی تەمەننای تەفیقت دەکەم. هەتا ماوم تەقدیر و تەحسین و بۆ تەبەع و چاپی ئەم ئەسەرە پڕگەوهەرە تەشجیعەت دەکەم. لە ئێوەوه هیممەت، لەخوداوه تەوفیقتان نیاز دەکەم.

سەعید سیدقی کابان: ۱۹۳۶/۴/۵

ئەووەل تا ئاخر سەحیفە ی ئەم گەلاویژە پووناکەم خۆیندەوه. زۆر زۆر تەقدیری ساحیبی ئەم گەلاویژە ئەکەم بۆ خۆی و فکر و تاقتەتی که ئەم کیتابە ی تەرجەمە کردووه، موحەققەق هەرچی ئیخلاسیکی جوان لەم کیتابە دا. بەخۆی لە زاتیا مەوجودە. بۆیە ئەمەندە بە تاقت و تەئسیر ئەم کەلیمانە ی رەبت و تەرجەمە کردووه، هەموو بەشەرێک لە ساحیبی گەلاویژ، ئەوی ئەم نووسراوە ی مۆتالەعە کردبێ. فەوقەلعادە مەمنوونە. ئومیدم وەهایە تەشویقات بکات چەند شەخسێک بۆ خزمەتی عالەم ئەم کیتابە تەبەع بکری، وەخۆم حازرم بە موعاوەنەت لەگەل ساحیبی گەلاویژ دا.

ق.ع: ۱۹۳۸/۱۱/۲۰

ئەم کتیبەم خۆیندەوه. بە راستی پیتیوستە خاوەنی سوپاس بکری که لە زویانی فارسییەوه گۆزیووەتی بە زویانی کوردی. وە هیوام هەیه خۆیندەوارە کائمان پەیرهویی بکەن که زۆر شتی وەها بخەنە ناووه. خۆیندەوارە کائمان که زویانی بیگانە نازانن که تیبی بگەن. وە ئیمەیش هەموو ئامادەین بۆ یاریدەدان، وە یەزدانییش یاریدە ی ئیمە ئەدات.

هەلەبجە ن.م.عەللاف

بۆ خاوەنی تەرجەمە ی ئەم کتیبە پیشکەشە.

برا شیرینەکەم، زۆر رجات لێ ئەکەم بۆ خاتری خزمەتەکەت بە هەوا نەروات، بۆ تەبەعی هەول بەدە. ئەگەر لەسەر نەفەقە ی خۆبشت مومکین نابیت، بیدە بە خاوەن مەتبەعە یەک لەچاپی بدا با ئەم ناوه تەئربخییەت لە حەیاتدا بۆ مینتیتەوه و لەپاش مردنیش ناوت وەکوو سائیری پیاوه بە قیمەتەکانی کورد نەکوژیتەوه. ئبتر رچای چاپدانی ئەکەم.

کوردیک

خاوه‌نی گه‌لاویتی کورستان

ئه‌لین به‌هه‌شته و جیی عه‌یش و نۆشه
ئه‌و شته خوۆشه که دلّی پی خوۆشه

ئه‌وه‌نده‌ی عه‌سکه‌ریک که له برینیکی کوشنده نه‌جاتی بیی و، ئه‌وه‌نده‌ی پیاویکی تینوو له ده‌شتیکی چۆل کاریزی ئاو بدزیتته‌وه وه‌ک چاوی قرژانگ رووناک بی و، ئه‌وه‌نده‌ی برسپیه‌ک که سکی تیر بی و، ئه‌وه‌نده‌ی مه‌لایه‌ک که له‌هه‌موو عیلمیک نه‌بیتته‌وه شه‌هاده‌ی عالمی ئه‌ده‌نی و، ئه‌وه‌نده‌ی موخته‌ریعیک که ئیختراعی ئه‌کا بۆ ره‌حه‌تی به‌شه‌ر و، ئه‌وه‌نده‌ی قوتابیه‌ک که وه‌زیه‌ی خوۆی به‌جی دینی و مامۆستای مه‌منون ئه‌کات، ئه‌وانه‌ چهند مه‌سرور ئه‌بن دوو ئه‌وه‌نده‌ مه‌سرور بووم که چاوم به‌م کتیبه‌ کهوت و خویندمه‌وه. گه‌لی شوکرانه‌ی خوام بژارد که‌وا شوکر پیاوی وا هه‌لکه‌وتوو له‌قه‌ومه‌که‌ماندا بۆ خزمه‌تی ولاتی خوۆی هه‌ول ئه‌دات و نه‌سیحه‌ت نامه‌یه‌کی وا جوان دروست ئه‌کات بۆ لا‌انمان که عیبه‌رتی لی وه‌رگری و به‌گویره‌ی ئه‌م په‌ندانه‌ بجوولیتته‌وه وه‌ هه‌ر که‌س به‌ گویره‌ی ئه‌م په‌ندانه‌ بجوولیتته‌وه سه‌ر ئه‌که‌وی له‌ گشت ئیشیا، وه‌ دائیما بی لیکدانه‌وه هیچ ناکات چونکه‌ ئه‌م عیبه‌رتانه‌ی له‌ به‌رچاوه و دوورینی ئه‌کات له‌ ئیشیا. وه‌ ئه‌م کتیبه‌ وه‌ک گه‌وه‌ری وایه‌ له‌بن به‌حرده‌ بی و خاوه‌نی ئه‌م کتیبه‌ گه‌یشتووته‌ بن به‌حر و گه‌وه‌ره‌که‌ی گرتوو به‌ ده‌سته‌وه. ئومید ئه‌که‌م گه‌وه‌ره‌که‌ بگه‌یه‌نیتته‌ سه‌ر ئه‌رز، یه‌عنی ئه‌م کتیبه‌ زۆر زوو ته‌بعی بفرموی، به‌لکو ته‌ئسیر بکاته‌ هه‌موو کورده‌کان و گه‌لی کتیب ته‌لیف و ته‌رحه‌مه‌ بکه‌ن تا‌کو له‌بن بار ده‌رچین بین به‌ سه‌ردار. ناوی باشی میله‌ته‌که‌مان بکه‌ویتته‌ ناو میله‌ته‌ باشه‌کان و پێشکه‌وتوو‌ه‌که‌مانه‌وه. ئه‌نجا یه‌ک رجام هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که زۆر هه‌ول بده‌یت بۆ چاپ کردنی و بلا‌کردنی، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م په‌ندانه‌ هه‌موو که‌س بی‌زانیته‌ و ئیستیفاده‌ی عومومی لی بکرت بۆ وریا بوونه‌وه.

ئیتیر زۆرم نووسی و بۆ مه‌دح کردنی هیشتا دوو که‌لیمه‌م نووسیوه. ئه‌نجا ده‌خیل، سه‌ده‌ ده‌خیل هه‌ول بده‌ بۆ ته‌بع کردنی. هه‌تا خه‌یراکه‌ی، دره‌نگه‌.

١٩٣٥/١٠/٥ : ن.ا.س.

هه‌ریزی یاخوا خاوه‌ندی. ئه‌م کتیبه‌ خوۆشه‌ویسته‌م به‌ ته‌واوی خوینده‌وه. زۆر سوپاسی حیسیاتی خاوه‌نده‌که‌ی ئه‌که‌م و هه‌ی ئه‌و که‌سه‌یش که لیم وه‌رگرتوو. من به‌ خه‌یاڵما نه‌ئه‌هات که ئه‌م کتیبه‌ له‌ زه‌رفی چل پۆژ دا بکری به‌ کوردی له‌ فارسییه‌وه. یاخوا ساحیه‌که‌ی خوا ته‌وفیقی بدا له‌سه‌ر خیر و بیه‌تلی بۆمان که دائیما ئه‌م نه‌وعه‌ خزمه‌تانه‌ بکات بۆ دوا رۆژمان یادگاریکی گه‌وره‌یه‌ پی نازانین. هیوام وایه‌ که خوا مووه‌فقه‌قی بکات بۆ ته‌بع کردنی. وه‌ رجا ئه‌که‌م له‌و که‌سانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ئه‌خویننه‌وه

له برادره كوردەكان كه ياريدەى بدهن خۆشەم حازرم بۆ خزمەت به هه‌موو نه‌وع.
خوا هيدايه‌تمان بدات له‌سه‌ر خيبر له‌گه‌ڵ ساجييه‌كه‌ى.

١٩٤٥/٩/٢٠ هه‌له‌بچه : م.ت.ره‌شيد، له‌خه‌سته‌خانه

خاوه‌نى سپياره‌ى (گه‌لاويژى كوردستان)!

بئى گومان وه‌رگيتراندنى ئەم سپياره‌يه‌ت هونه‌رمه‌ندى نيشان ئەدات، وه‌ پيويستى سوپاس و شانازييه‌.
به‌ راستى بۆ ئەمرۆى خوينده‌واران و نويسه‌راني كورد ته‌رجه‌مه‌ له‌ ته‌ئليف كردن زۆر زۆر باشتره‌. ئوميد
ئەكەين كه‌ هه‌رچى ئەتوانى په‌يره‌ويت بكات له‌م چه‌شنه‌ كارانه‌دا. وه‌له‌ خودامان داوايه‌ كه‌ خوا ريگه‌ى
چاپ كردنيه‌ بۆ سووك و ئاسان بكات.

١٩٤٥/٩/٢٢ : ع.١ موعه‌لليميكي عه‌بايه‌يلن

ئەم كتيبه‌م خوينده‌وه‌. ته‌شه‌ككوري حيسسيياتى موته‌رجيمي خاوه‌نى ئەم كتيبه‌ ئەكه‌م.

كوردتيك

براي هاو‌خوينه‌كان!

به‌ راستى خاوه‌ن ئەم كتيبه‌ شايانى سوپاس و غيره‌ته‌ بۆ ته‌شجيعى برۆين. وه‌ به‌زدان يارمه‌تيمان
بدات بيكه‌ين به‌ ده‌رسى گشتى له‌ قوتابخانه‌ كورده‌كان بخويترت، پره‌ له‌ مه‌عناى جوان. هه‌ر بۆى
خاوه‌نى ئەم كتيبه‌.

قوتابى: ت.ع - هه‌له‌بچه

ئەم كتيبه‌م به‌ ديقه‌ت خوينده‌وه‌. حه‌قيقه‌ته‌ن شايسته‌ى ستايشه‌. له‌و وه‌قته‌ى كه‌ موته‌رجيم خه‌ريكى
ئەم نووسينه‌ بووه‌ حيسسييات و غه‌مخواري ئەم نه‌وعه‌ ئيشانه‌ كه‌م بووه‌. (جداً) ته‌قديري جيددبييه‌ت و
تيگه‌يشتنى موته‌رجيم ئەكرى.

١٩٥١/٨/٢٤: ئەحمده‌ ته‌قى

چهنه‌ چيرۆكيكى ئەم گه‌لاويژه‌م خوينده‌وه‌، به‌ خويندنه‌وه‌ى سوودتيكى فه‌وقه‌لعاده‌م لى وه‌رگرت و زۆر
مه‌سرور بووم. به‌ راستى موته‌رجيم زۆر شايانى سوپاسه‌، وه‌ ته‌قدير ئەكرت بۆ تاقتى كه‌ ئەم كيتابه‌ى
ته‌رجه‌مه‌ كردوه‌ له‌ فارسبييه‌وه‌ بۆ كوردى. ئيتير هه‌ر بۆى.

١٩٥٦/٥/١: به‌رزنجى

بۆ خاوهنى تهرحه مەى ئەم كتيبه پيشكه شه!
زۆر به ئيهتيمام مواتهعهى ئەم كتيبه م كرد. وه سوپاس بۆ موهتەر جيم مامۆستا مه لا كه ريم مه لا
سه عيد.

براده ريكهت : ۱۹۶۳/۱۲/۱۱

رینووسی یه کگرتووی کوردی

داوا له نووسه رانی به پرتیز ده که یه، ئه وانه ی به ره هه مه کانیان له پرتیگه ی ده زگای ئاراس-ه وه بلاو ده که نه وه، پتیره وی له م رینووسه ی خواره وه بکه ن که رینووسی په سندکراوی کۆزی زانیاریی کوردستانه:

یه که م: گیروگرتی پیتی (و).

نیشانه ی (و) له زمانی کوردیدا به شپوه ی خواره وه ده نووسری:

۱- پیتی (و) ی کورت، واته (و) ی بزوینی کورت (و: u)

بۆ نمونه: **کورد. کورت. کوشت.**

۲- پیتی (وو) ی درتیز، واته (وو) ی بزوینی درتیز (وو: ü)

بۆ نمونه: **سوور. چوو. دوو.**

۳- پیتی (و) ی کۆنسۆنانت (نه بزویین). واته (و: w)

بۆ نمونه: **ئاوایی. وه ره. هاوار.**

۴- پیتی (ۆ) ی کراوه. واته (ۆ: o)

بۆ نمونه: **دۆل. گۆز. نۆ.**

هوه م: گیروگرتی پیتی (و) ی سه ره تای وشه.

هه ره وشه یه که به پیتی (و) ده ست پین بکات به یه که (و) ده نووسریت.

بۆ نمونه: **وریا. ولات. وشه. ورد.**

سپیه م: گیروگرتی پیتی (ی):

نیشانه ی (ی) له زمانی کوردیدا به شپوه ی خواره وه یه:

۱- پیتی (ی) ی بزویین. واته (ی: î)

بۆ نمونه: **زه وی - Zewî**

۲- پیتی (ی) ی کۆنسۆنانت. واته (ی: y)

بۆ نمونه: **یار - yar**

• **سه رنج ۱:** پستیکی (ی) ی بزوینی فره کورت هه یه که له نووسینی کوردی به ئه لفوویی لاتینیدا نیشانه ی (i) ی بۆ دانراوه وه که له وشه کانی: من - Min ، کن - Kin ، ژن - jin . ئه م نیشانه یه له نووسینی کوردی به ئه لفوویی عه ره بیدا نییه .

• **سه رنج ۲:** نیشانه کانی (ی) ی بزویین و (ی) ی کۆنسۆنانت واته (î) و (y) له پیتی عه ره بیدا هه ردووکیان هه مان نیشانه ی (ی) یان هه یه به لام له راستیدا له یه کتر جیاوازن و له کاتی به دوا ی یه کتر هاتنیاندا ده بیخ هه ردووکیان بنووسریین .
وه که: **نییه . چیه . دیارییه که . زه ییه که .**

• **سه رنج ۳:** له کاتی هاتنی سۆ پیتی (ی) به دوا ی یه کتردا وه که له وشه کانی (**ئاواییه که مان...**) (**کۆتاییه که ی...**) (**وه ستاییه که ی...**) (**کۆتایی به کاره که هینا**) ده بیخ به سه ره یه که وه بنووسریین ، واته سۆ (ی) به شپوه ی (یی) به دوا ی یه کتردا دین .

هواره م: گیروگرتی پیتی (ر) ی گران، واته (ر) ی نیشانه دار. ئه م پیتته له هه ره کۆتیه کی وشه دا هات ده بیخ به نیشانه که یه وه بنووسریت. واته له سه ره تا و ناوه راست و کۆتای وشه دا هه ره (ر) ی گرانی

نیشانەدارە.

وێک: **رۆژ. بریار. کەر.**

پێنجەم: گێروگرتنی پیتی (و)ی بەیەکەو بەسێن (عطف):

پیتی (و)ی بەیەکەو بەسێن، بە شێوەیەکی جیاوازی لە وشەیی پێش خۆی و پاش خۆی دەنوسرێت و مامەڵەیەکی سەرەخۆی لەگەڵدا دەکریت.

بۆ نمونە: **من و تو. ئارەزوو و وریا.**

• **سەرئێخ:** لە هەندێک وشەیی لیکدراودا پیتی (و)ی بەیەکەو بەسێن بوو بە شێک لە هەردوو وشە لیکدراوەکە و بە هەموویان وشەییەکی سەرەخۆیان دروست کردوو.

وێک: **کاروبار. دەنگریاس. ئەلفری. هاتوچۆ.**

لەم باراندا مامەڵەی سەرەخۆ لەگەڵ پیتی (و)ی بەیەکەو بەسێندا ناکرێت و وشەکە هەمووی بەسەرەخۆ دەنوسرێت وێک لە نمونەکاندا پێشمانمان دا.

شەشەم: وشەیی ناسادە چ ناو بێ یان زاراوە دەبێ بەسەرەخۆ وێک وێک وێک دەنوسرێت. وێک:

ناو: **چەمچەمال. بێکەس. دلشاد. زوورگەزراو. بێخاڵ. ئالپاریز. میانداو. کانیکەو.**
سپیکرە.

زاراوە: **رێنوس. رێپێوان. دەسبەجێ. جێبەجێ. نیشتمانپەرورە. دەستنوس. دەسبازی. ولاتپاریز. نازادپارێز. دووشەمە. سێشەمە. پێنجشەمە. یەکشەر. راستەوخۆ. یەکشەو.**
(مانگی یەکشەو).

هەوتەم: پیتی (ت) لە کۆتای کار (فرمان)دا دەشێ بنوسرێت و دەشێ نەشونوسرێت.

وێک: **دیت و دەروات (یان) دێ و دەروا.**

هەشتەم: نەسبەت لە زمانی کوردیدا زۆریەکی جار بەهۆی پیتی (ی) لە کۆتای ناودا دەکریت.

وێک: **پێنجوینی. هەولێری. دەزکی. شێخانی.**

هەر وەها ئەم نمونانەیی خوارەو:

ئەحمەدئاوا: ئەحمەد ئاوا.

یارمەجە: یارمەجە.

تووزخورماتوو: تووزخورماتوو.

شنۆ: شنۆ.

ناکرێ: ناکرێ (یان) ناکرەیی.

لادێ: لادێ.

• **سەرئێخ:** ئەو ناوانەیی خۆیان بە پیتی (ی) تەواو دەبن پێویست ناکات (ی)ی نەسبەتێان بەخێرێتە پال.
وێک:

سلیمانی: کامەران سلیمانی.

کانیماسی: حاجی حوسێن کانیماسی.

نامێدی: نازاد نامێدی.

نۆیەم: هەر وشەییەکی بیانی چ هاتبێتە ناو زمانی کوردییەو، یان هەر ناو و وشەییەکی تر که لە نووسینی کوردیدا دێتە پێشەو، دەبێ بە پێنجووسێ کوردی بنوسرێت.

وێک: **قەلەم. ئەکبەر. قاهرە. ئۆتۆمۆبیل. دۆستوئێفسکی.**

هەییەم: ئامرازی (تر، ترین) که بۆ بەراورد بە کاردێن دەبێ بەوشەکانی پێش خۆیانەو بەلکێنرێن. وێک:

جوان: جوانتر - جوانترین.

خاو: خاوتر - خاوترین.

● **سهرنج:** ئەم نامرازەى (تر) جىاوازه له وشەى (تر) كه بهواتەى (دى، دىكه) دتت. ئەمەى دواىى دەبىن به جىاوازه له وشەى پىش خۆى دەنوسرەت.

وەك: **مالتىكى تر، چىى ترم ناوى.**

بىازە دەبەم: جىناوى نىشانەى وەك: ئەم. ئەو. ئەف.

ئەم جىناوانە ئەگەر ئاوەلكارى (كات - يان - شوپىن) يان بەدوادا هات پىيانەو دەلكىتن و دەبن به بەك وشەى سەر بەخۆ.

وەك: **ئەمشەو. ئەمرۆ. ئەفسال. ئەمجارە. ئەمبەر و ئەوبەر. ئەقرۆ.**

هوازە دەبەم: نىشانەكانى نەناسراوى وەك (...بەك، ...تەك، ...دەك) به شىوہى خوارەو دەچنە سەر وشەكانى پىش خۆيان:

۱- ئەگەر وشەكان به پىتە بزۆتەكانى (ا، ي، ه، ئ) تەواو بووين ئەوا نىشانەى (...بەك) يان دەخرىتە پال. وەك:

چىا: چىا بەك.

زەوى: زەوى بەك.

وئە: وئە بەك.

دئ: دئ بەك.

۲- ئەگەر وشەكان به پىتە بزۆتەى (وو) يان هەر پىتەكى دەنگدار (نەبزۆتەى: كۆنسۆنانت) تەواو بووين ئەوا نىشانەى (تەك - لە كرمانجىى خواروو) و نىشانەى (دەك) يان لە كرمانجىى سەرودا دەچىتە سەر.

خانوو: خانوو تەك، خانوو بەك.

گوند: گوند تەك (كرمانجىى خواروو)، گوند بەك (كرمانجىى سەرودا).

ژن: ژن تەك (كرمانجىى خواروو)، ژن بەك (كرمانجىى سەرودا).

سەزە دەبەم: گىروگرفتى پاشگرەكانى (دا. را. وە. هە)

ئەم پاشگرانە به وشەكانى پىش خۆيانەو دەلكىترىن. وەك:

دا: **لە دلدا** (هەر برىنەى كه لە دلدا هەبە سارىژى كەن). (خەمىك لە دلدا بە).

را: **لە ئامبەدرا** (لە وئرا بە پىن هاتووين). (لە خۆرا دللى گۆراو).

وە: لە چوارچراو (لە وئو هاتووين).

هە: بە مالهەو (بە مالهەو رۆشستين).

(جارتىكى تر نووسىمەو). (خانوو كەم كرپىهەو).

● **سەرنج:** پاشگرى (دا) جىا بە له وشەى (دا) كه فرمانە و چاوكەهەى (دان)ە.

وەك: **تيرتەكى لە دللى دا. تيرتەكى لە دللى داوم.** ئەم (دا) بەى فرمان بە جىا دەنوسرەت.

هوازە دەبەم: گىروگرفتى پىشگرەكانى (هەل. دا. را. وەر. دەر)

۱- ئەم پىشگرانە كاتى دەچنە سەر چاوك يان فرمان يان هەر حالەتتىكى تر پىيانەو دەلكىتن به مەرجى جىناوى لكاو نەكەوتىتە نىران پىشگر و وشەكەى دواى خۆى. وەك:

* چاوك:

هەل: هەلكردن. هەلگرتن. هەلكورمان. هەلكىشان.

دا: دابران. داخستن. دارمان. داگردن.

را: راگرتن. راكىشان. راپەرىن.

وەر: وەرگرتن. وەرسورپان.

دەر: دەرگردن. دەرھىتان.

* فرمان:

هەل: هەلگره. هەلمەخە. هەلکشین.

دا: دانج. دامەبرە.

پا: پاکیشە. رامەپەرێتە.

وەر: وەرگره. وەرسوورێتە.

دەر: دەریتە. دەرخە.

* حالهتی تر. وەک:

هەلکشاو. هەلنەکشا. دانراو. پاپەرپو. رانەپەرپو. وەرگرتوو. وەرگرتە. دەرخواو. دەرکراو.

۲- ئەگەر جیناوی لکاو کەوتە نێوان پێشگر و فرمانەکە ی دواى خۆی ئەوا بەجیا دەنوسرێن و جیناوەکە بە پێشگرهوه دەلکینرێ.

هەل: هەلم گرن. هەلیان کەن. هەلمان کیشن. هەلمان مەواسن.

دا: دامان نەناپە. دایان خەن. دای پرە.

پا: پایان دەگرین. رام کیشە. رام پەرپتە. راشیان پەرپتەن.

وەر: وەرمان گرتایە. وەری نەگری. وەریان سوورپتەوه.

دەر: دەریان پەرپاندین. دەری خە.

پازەهەم: گبروگرتی وشەى لیکدراو.

ئەگەر وشەى دووهم لە دۆخى فرماندا بوو، بەجیا دەنوسرێن:

رێک دەکەوین. پێکیان هیناپنەوه. پێک نەهاتین. یەکیان نەگرتوو. دەستمان نەکەوت.

بەلام ئەگەر وشەى دووهم لە دۆخى چاوگ یان حالهتی تردا بوو ئەوا هەردوو وشەکەوه بە یەکەوه دەلکینرێن.

وەک: رێککەوتن. پێکھاتن. یەکگرتن. دەسختن. یەکگرتوو. دەسکەوتوو. پێکھاتە.

شازەهەم: نامرازی (ش)ی تەئکید کەوتە هەر شوێنێکی وشەوه دەبێ بە بەشێک لە وشەکە و نابێ بە هۆی لە تێبونی وشەکە.

وەک: بشتهوی ناتدهمێ. نەشخۆی. گوتی دیم... نەشھات. نەشمانگرتن. بشمانبەن.
